

முன்றுதையரையர்

இயற்றிய

பழமொழி நானூறு

பகினைண் கீழ்க்கணக்கு

முன்றுறையடையர்

இயற்றினார்

பழமொழி நானூறு

EDITED BY

I. Cheivakesavaroya Mudaliar, M A

Pachaiyappa's College, Madras

MADRAS

PRINTED AT THE S P C K PRESS, VEPIRY

Registered

1917

விலை, ரூ. 2

Prefatory Note

‘THERE is a great mass of noble writing ready to hand in Tamil and Telugu folk-literature, especially in the former. To raise these books in public estimation, to exhibit the true products of the Dravidian mind, would be a task worthy of the ripest scholar and the most enlightened government. I would especially draw attention to the Eighteen Books that are said to have received the sanction of the Madura College, and are among the oldest specimens of Dravidian literature. Any student of Dravidian writings would be able to add a score of equally valuable books. If these were carefully edited, they would form a body of Dravidian classics of the highest value.’ Thus wrote Mr. Charles E. Gover, member of the Royal Asiatic Society, in his introduction to the Folk-Songs of Southern India, printed in 1871.

Palamoli Nānūru is one of the two yet unpublished of these Eighteen Books. The author of this book is a Jain King of Munrurai in the Pandiyan kingdom. The book is so called because every stanza has a *palamoli* (proverb) tacked to it at the end. The proverbs are found altered here and there so as to suit the metre.

Though some of the proverbs lost currency in the course of time, most of them continue to this day. Proverbs are found occasionally used in other books of the series, and also in later works. But there is not to be found any other work in the ancient or the mediæval

classics in which proverbs are used so predominantly. This is the most characteristic feature of this work.

A *sūtram* in Tolkáppiyam explains the nature and usage of proverbs. The four hundred proverbs used in this work were current in the time of the Last Academy at Madura. They are said to be 'ancient proverbs' in the author's preface. This work must, therefore, prove a valuable record for the antiquary interested in the ancient civilization of the Tamils.

In almost every stanza the author addresses a king (perhaps the then Pandiyan) or some lady in the third line. The first two lines generally contain what the author wants to inculcate. The last line is a proverb. The analogy between the subject matter and the proverb in many stanzas is remarkable, and in some instances ingenious; though occasionally it is obscure as the usage of some of the proverbs is not now understood. In some stanzas the proverbs serve as similes; in others the truth of the proverb is illustrated by some classical allusion.

Though classical usages find a place here and there, the diction in this work is not so happy as in *Náladi* and *Kural*. The style is pointed—characterized by distinctness of meaning and pithiness of expression. The author is more a scholar than a poet. What charm there is in the book is afforded by the proverbs which rivet the attention of the reader to what is said in every stanza.

The author, though a Jain, is not of the orthodox; in some stanzas where he refers to religious truth he appears to be free from all prejudice. His reference to certain chieftains famous for liberality and to certain kings of the

age of the Sangam and his borrowing from *Kural* and *Nāladī* lead us to infer that *Palamoli* might have been one of the later works of the Eighteen *Kilkanakku*. Some stanzas from this work are quoted by Nachinarkiniyar in his commentaries. About one hundred and fifty stanzas are found included in an old yet unpublished poetical anthology named *Purathirattu*.

Like the others of the series, this work treats of *purushārtham* (objects suitable for a man). The work, as it is found in the manuscripts, is only a collection of notes from life, some of which are very valuable and practical hints and suggestions not found even in *Nāladī* and *Kural*. It is matter for regret that the author did not himself classify and arrange his notes. The note under 'இருதயலுண்கண்' (see the Tamil preface) by the anonymous commentator who paraphrased the whole book, also shows that there was no attempt made at classification and arrangement.

Mr. Subbaraya Chettiar, Tamil Pandit of the old Normal School (now Teachers' College), printed the bare text for the first time in 1874, classifying the contents into thirty-nine chapters of ten stanzas each (his manuscript copy was perhaps incomplete). Mr. Arumukam Nainar, Tamil Pandit of the National High School, Trichinopoly, printed the text in 1904 as found in the manuscripts. Some of the stanzas in both these editions are not in accordance with the old paraphrase.

Having on hand my father's manuscript copy, I entertained the idea of publishing this work with the old paraphrase many years ago. As the old paraphrase is of very little use to ordinary students, I prepared

padavurai and *karuthurai*, and added notes wherever necessary. To enable them to grasp the contents comprehensively, all the stanzas are classified under five sections, each comprising a number of minor divisions, and a heading is given to each stanza.

All the manuscripts, so far as I have seen and heard of them, are incomplete. Wherever the paraphrase is incomplete I have inserted dots. My thanks are due to Messrs. S. Anavarata Vinayakam Pillai, M.A., L.T., University Tamil Reader, A. Singaravelu Mudaliar, Tamil Pandit of Govindu Naicker's School, Madras, and T. Kanakasundaram Pillai, B.A., Superintendent of Vernacular Studies, Christian College, Madras, for lending their manuscript copies, and to Mr. V. O. Chidambaram Pillai for the help rendered while the work was passing through the press.

PERAMBUR,
December 1, 1916

T. C.

CONTENTS

WORSHIP OF THE DEITY

I

1 Learning

- 1 Learn when young : you cannot when old.
2. The more you learn the more you realize your ignorance.
3. Study books which would be instrumental in destroying birth
- 4 Many are the advantages of learning.
5. Better gather from the discourses of the great than from the cold page
6. Family vocation comes by instinct.
7. The learned know the value of the learned.
8. The learned know the excellence of the learned
9. Modest are the learned , themselves praise the illiterate.
10. Blamable deeds of the learned appear conspicuously like the spot in the moon

2. Illiterate Men

11. An abstruse meaning given by an illiterate man is not worth attention.
12. No learning, no ingenuity.
- 13 An illiterate man cannot well express an idea, however ingenious.
14. A subtle idea explained to the illiterate is only misunderstood.
15. Good advice to the illiterate ends in harm to the adviser.
16. A challenge to the learned of the illiterate, though armed with a few chosen words brings dishonour to themselves.

3. Knowing the Tone of an Assembly

17 Understand the capability and inclination of an assembly before you speak

18 Two persons should not speak simultaneously in a debate.

19 An answer which has no bearing whatever upon the question, is like dressing the nose when the knee is bruised

20 The illiterate who presume to speak in a learned assembly ought to be dreaded and avoided.

21. The speech of the illiterate in a learned assembly is like a song of a yokel sung in a village of bards.

22. The sounding by the illiterate of the knowledge of the learned is ridiculous like examining the teeth of an elephant.

23 The illiterate speaking despicably of the learned do themselves harm.

24. An illiterate man who praises himself in an assembly of the ignorant is like a coward who, dreading the valour of his enemies on the field, darts his arrows on old pots at home.

25 Giving advice to any one of an assembly of fools, is like pouring mango juice into the sea.

4 Knowledge

26. The greatness of knowledge is pre-eminent

27. One who has knowledge shines better than a thousand who have no knowledge.

28 Learning is of no avail without commonsense.

29. With the wise associate the wise

30 The wise do not approach the ignorant

31 The wise know their own nature

32. The merit of the wise cannot be eclipsed

33. Knowledge is better than wealth

5. Good Manners

34. Persons of high birth and their good conduct.

35. Do not despise the good words of others.

36. Conduct yourself in accordance with your good nature.

37. Conduct yourself so as not to be misunderstood by others.

- 38. Rectify yourself before you attempt to rectify others.
- 39. Avoid scandalous deeds even when your good is at stake.
- 40. Deprive scandal of its tongue by virtuous conduct
- 41. Scandal is no scandal to those who do not feel the shame thereof
- 42. Slanderers are not in want of words.

6. Avoid inflicting Evil

- 43. Do no evil to the poor
- 44. Do nothing that will cause sorrow to others
- 45. Do not despise and distress poor relations depending upon you
- 46. Evil inflicted on others in the forenoon will recoil on you in the afternoon
- 47. The tears of the oppressed prove fatal to the oppressor
- 48. Attempt not to ruin the wealthy and influential, for you draw evil on yourself.
- 49. Distress not those who distressed you.
- 50. Return not evil for evil

7. Avoid Anger

- 51. The great are not provoked by the evil deeds of the mean.
- 52. He is a fool whose anger cannot be appeased. Avoid him
- 53. Guard against anger : all evils vanish
- 54. Do not be provoked by false reproaches directed against you
- 55. Do not mind the reproach of fools.
- 56. Why should you be affected when a person slanders you to please your enemy who obliged him ?
- 57. Would the learned return the base words of fools ?
- 58. Do not lose patience and revile one who reviled you.
- 59. Bearing patiently the cruel deeds of others begets praise.

8. Avoid Offence to the Great

- 60. Do not pass through an assembly of the great.
- 61. Do not fall out with the great uttering harsh words.

- 62. Do not vex the great.
- 63. Would the great bear patiently more than once ?
- 64. One who taxes the patience of the great meets with destruction.

9. Praise

- 65. Impropriety of praising oneself.
- 66. Do not accept undeserving praise
- 67. Avoid praising despicable persons who flatter themselves.
- 68. To praise a person in terms inappropriate is as bad as to praise one among the deserving many.

II

1. Nature of Great Men

- 69. Greatness of the great is not surpassed.
- 70. They persist in rectitude even in adversity.
- 71. From magnanimity they swerve not even in adversity.
- 72. Even in distress they do not fall short in the estimation of the wise
- 73. They excel in magnanimity, even though they be illiterate
- 74. Even feigned ignorance adorns them.
- 75. They do not wound any one's feelings in an assembly
- 76. They do no dishonourable deeds in private.
- 77. They avoid friendship with the wicked.
- 78. They do not covet others' property even in distress.
- 79. The faults of the great are as glaring as the brand on a white bull.
- 80. The faults of the vulgar are unnoticed, while even a single fault of the great glares as a beacon light.

2. Deeds of Great Men

- 81. They fulfil established duties even when in want.
- 82. They fulfil established duties even incurring debt.
- 83. They speak the truth impartially.
- 84. They continue to be friends even with those who have wronged them.
- 85. They continue to do good even to friends who are not good-natured.

- 86. They are kind even to enemies when they suffer misery.
- 87. They would condescend to live even with the vulgar for their sake.
- 88. They would condescend to allow the vulgar to move in their company
- 89. The adversity of the great is better than the prosperity of the vulgar

3. Nature of the Vulgar

- 90. Though they move in good company, they do not improve in their nature.
- 91. Though they associate with the great, the vulgar should not be mistaken for the great
- 92. They are incapable of doing what is done by the great.
- 93. The vulgar cannot be taught wisdom
- 94. The vulgar are stubborn.
- 95. Their nature never changes.
- 96. They never rectify the vicious course of their lives.
- 97. They fear not scandal.
- 98. They persist in scandalous deeds without finding means to avoid them
- 99. They rejoice at the sight of drink.
- 100. Though chastized they persist in evil
- 101. Always they do sinful deeds.
- 102. Notoriety of the vulgar.
- 103. None good among the vulgar.
- 104. The evil of forsaking the good and fostering the vulgar.
- 105. They do not deserve honours that are due to the great.
- 106. They cannot acquire greatness, though wealth they may acquire.

4. Deeds of the Vulgar

- 107. Their slandering the great is like the barking of dogs at the Moon.
- 108. They preach heterodoxy.
- 109. Doing good to them is like removing the tick from the face of the tiger.
- 110. Irrecoverable even to those who suffered for them.
- 111. The vulgar turn against the person who interposes in their quarrel with their enemy.

112. Provoking them in their own house is like removing the linch-pin from the carriage you are driving in.

113. Do not live with them.

114. They bring misery upon themselves by their own words

115. Back-biters never mend

116. They cannot be silenced

117. They make the innocent who point out their faults, appear to be guilty

118. They reveal not the truth except in a law court

119. All fear their bad conduct as they fear a mad man

120. They annoy others like the gravel-stone in one's shoe

121. They dismiss faithful servants without any cause

122. The prosperity of the vulgar and the adversity of the virtuous are as unnatural as the floating of the grinding stone and the submerging of the gourd

123. Is there no poison for the extirpation of the vulgar?

5. Friendship

124. The virtuous feel as if their friends are incorporated with themselves.

125. Thoughts and words agree among friends.

126. Separation from friends is very painful

127. Mere words cannot relieve friends from their distress

128. Accept friendship whoever the person may be that offers it

129. Do not avoid new friends for the sake of old friends who have no affection for you

130. Do not expose the weakness of your chosen friends.

131. Do not be indignant so as to cause ruin to a friend whom you have established in life, though he is really in fault.

132. Bear patiently the evil done by a friend as though you were the cause of it

133. Reveal your wants to those who can sympathize and afford relief.

134. The impoverished have no friends.

6. Forbidden Friendship

135. Those who befriend with a purpose.

136. Those who help not in distress.

- 137. Those who pray for their friends after death, without rendering help when they were alive.
- 138. The vulgar readily believe the scandal against their friends, and thus their friendship ends in evil
- 139. Friendship with those who are not friendly produces no good
- 140. Give up the friendship of those who are indifferent
- 141. Persons who pretend to be friendly with both the parties who are enemies and increase their enmity, are like a brand burning at both ends.

7. Discerning others' Nature

- 142. Discerning one's nature by one's deeds
- 143. Sharpness of the eye
- 144. The face is the index of mind
- 145. Those who can read one's face understand one's thoughts
- 146. One's birth reveals one's disposition
- 147. One's disposition reveals one's birth
- 148. Know one by one's company.

III

I. Perseverance

- 149. Every one must help himself.
- 150. Though illiterate, the wise man accomplishes what he undertakes
- 151. Without pains no one prospers.
- 152. One never thrives unless one makes the best of what one owns
- 153. Nothing impossible to the indefatigable.
- 154. Before undertaking to do anything, scrutinize your resources, your friends' resources and the result of the attempt.
- 155. With proper means nothing is impossible
- 156. Do nothing which will stand in the way of approaching fame. Persevere and you will find the necessary ability latent in you.
- 157. One who does not stick to one patron never thrives.
- 158. What you have undertaken will end in loss, if you leave it in the hands of an unsteady person.

- 159 Do not think of entrusting to another what you can do yourself
- 160 Do not bemoan your fate, but try to remove your misery
- 161 Miscellaneous.

2. Accomplishing one's Purpose

- 162 Accomplish your purpose by acting according to the nature of the persons concerned
- 163 The evil of making an enemy of one who has been your support.
- 164. Use kind words so as to get your work done by others cheerfully, even though they are your intimate friends.
- 165 Get your work done by others without finding fault with them.
- 166 Get your work done by others by doing what will endear you to them.
- 167 A business in which an idler is employed is never accomplished.
- 168 No man will do your work without compensation.
- 169. Supervise frequently those who do your work
- 170. Do not entrust your business to the vulgar
- 171. Engage intelligent persons to do your work.
- 172. What is given to an educated employee is never lost.
- 173. Do not engage dishonest persons to do your work.
- 174. Get rid of useless employees without exposing their faults.
- 175. A dishonest employee sent on your business to a distant place never returns.
- 176. Business undertaken without a knowledge of its defect fails even when you are advised by an intelligent man.

3. Preserving Secrets

- 177. Confide in none in a business requiring secrecy.
- 178. Remove the ignoble when you hold secret council.
- 179 Do not reveal secrets to one before sounding his sincerity.
- 180. Do not reveal secrets to the vulgar.

181. Secrets are preserved by the wise, but they are made public by the vulgar.

182. If those who reveal secrets to friends without scrutinizing them suffer, what about those who confide in the insincere?

4. Acting with Discrimination

183. Every man is the cause of his misery.

184. Even educated persons of good birth sometimes speak indiscriminately.

185. Be guarded in speaking out even what you have seen

186. There is no use of a man interfering in a quarrel between two persons, who would not take his words

187. Seek the good near at hand, however small it may be.

188. Do what the people want you to do, even though it is forbidden by the great.

189. Avoid deeds which are likely to bring in misery.

190. There are those who take an ell if you give them an inch.

191. Sweet words never cause misery

192. Preserve your character, though you may have to use tact in dealing with the good and the bad.

193. A man who has lost anything is apt to suspect even great persons near him; do not therefore take offence when he suspects you.

194. Beware of hypocrites

195. Miscellaneous.

5. Wealth

106.

196. Influence of wealth.

197. The business of the wealthy prospers.

198. Men who have anything to accomplish will of their own accord go to the wealthy.

199. All praise the wealthy.

200. Wealth and its possessor protect each other.

201. A little saved daily swells into a large fortune.

202. Do not despise a person having a small capital; he may eventually become wealthy.

203. The wealth of persons with a large income is inexhaustible.

204. The wealthy do not stoop even when impoverished

6 Safeguarding Wealth

205. Earn and save enough to sustain you and your relations.

206. Safeguard your property yourself, do not entrust it to others.

207. Keep your valuable property in a safe place

208. Savings left with the vulgar for custody are lost for ever

209. Your property left with the vulgar is not fruitful to you.

210. It is impossible to recover property once let slip out of your hands

211. What is lent never returns.

212. Demanding a debt produces unpleasantness

7. Wealth that Profits Not

213. Ill-got wealth will not do for charity

214. Wealth acquired by the uneducated brings only misery to them.

215. Even some educated persons are close-fisted, neither giving their wealth to others nor enjoying it themselves

216. A miser's wealth is robbed by others.

217. Wealth loses its charm when it is not spent in charity.

218. What though they fear sin or not—those who do not spend their wealth in relieving the needy?

219. The wealth of persons not spent in charity, will not serve them in their next birth.

220. It is not commendable to help strangers in preference to your distressed friends and relations

221. Even the bad acquire wealth as the result of good deeds in their former birth.

222. Some pretend to help, but do not.

223. Some promise to help while they cannot.

224. They get nothing who beg of the hard-hearted.

225. One who does not give to the poor who expect his help, cannot obtain beatitude.

226 That which is given to the discontented is only so much lost

8 Fate

227. Perseverance is of no avail when fate prevails.

228 Our actions are influenced by our fate

229. Miseries doomed to happen do happen.

230. Whatever is doomed will happen, will ye nill ye

231. Fortune approaches only those for whom it is destined

232 One cannot acquire large wealth in this birth unless one had laid up good deeds in his former birth.

233 Wealth arrives only at the time destined.

234 People escape any danger if they are destined to live.

235. Fate transforms even evil into good

236. One prospers according to the good deeds done in his former birth.

237 No good to those who are ill-starred.

238 Distress caused by enemies is the effect of deeds done in one's former birth

239. There are none who do not reap the benefit of good deeds done in their former birth.

240 The wise do not fear impending evils.

IV

1 Royalty

241 The king should chastise the guilty, though they be dear to him

242 Youth and old age are left out of consideration in the dispensation of justice.

243.. The king must be impartial to the rich and the poor.

244. Collect tax without teasing the subjects.

245. Collect tax in whatever form, without leaving arrears.

246. To collect oppressive tax from the subjects and protect them is not good policy.

247. There is no remedy for the subjects if the king turns out a tyrant.

- 248 Those kings are impoverished who do not quell their enemies and dispense impartial justice to their subjects
- 249 Enemies even with powerful armies cannot conquer a king who is kind to his subjects.
250. Kind sceptre quells the might of enemies
- 251 No man's authority can overwhelm sovereign's authority.
252. Kings can make or unmake their faithful dependants.
- 253 It would prove dangerous to the king, if he raises to his level those who are bent on self-aggrandizement.
254. You cannot but submit when the king unjustly enslaves you.
255. Do not entrust mean persons with authority
- 256 Kings can by their words make very submissive even those who did immense evil to them.
- 257 Those who approach the great never go unbenefited.

2. Ministers

258. The king's court is an index of his capability
- 259 As is the king so are his ministers
260. The decision arrived at in a crisis by the king who has not many wise ministers, is not good.
261. A king should attract capable ministers to his service.
- 262 Ministers who are masters of their minds, words and deeds are the cause of people's prosperity.
263. A king should accept the advice of his ministers though it may be disagreeable at first.
264. If the king swerves from the right path, the ministers redeem him even by means of deception.
265. The learned will not do anything which will provoke the king, even if he should do sinful deeds productive of evil.

3. How to serve under a King

266. What is the good of idling away your time without doing what you have been ordered by the king.
267. One who does what was ordered by the king is eventually benefited
268. Relations requested to do something by the king should do it at any risk.

269. They obtain very valuable things who do what pleases the king without breaking off from him when he frowns.

270. The credit and benefit go to him who has successfully accomplished a task ordered by the king.

271. Those who are attached to powerful kings, never fear others

272. The people esteem those whom the king esteems.

273. Those who are attached to the king need not ask for any favour.

274. It is not desirable to obtain favours through servants when you are familiar with the king

275. Objects can be realized when properly represented to the king at the proper moment, hence a servant in the zenana can help better than a minister in the court.

276. Do not aim at things desired by kings.

277. Do not despise a fallen king, he may yet have the power to harm you

278. He who intercedes between two kings suffers evil.

279. Some win over the king by money unlawfully earned in his service.

280. To murder treacherously the king who had favoured and advanced you is to bring down ruin upon yourself.

281. Do nothing which may arouse malice in the king.

282. To frown upon the king is to put an end to oneself.

283. Do not tax the patience of the king by repeating what would offend him.

284. When a person is falsely slandered before a king, try to convince the king of the falsehood.

4. Enemies

285. They attain no fame who have no strength of their own, though they have powerful friends.

286. Nip your enemy in the bud.

287. Do not wait till your enemy harms you.

288. Extirpate your enemies by any means.

289. Enemies will have no confidence in you even if you protect them.

290. You cannot make peace with the enemies who hate you bitterly.

291. Do not voluntarily make an enemy of one who is more powerful than you.

292. Do not incur the enmity of those who are friends of the powerful
293. It is wrong to fight with the strong.
294. It is not good to provoke powerful enemies.
295. Braggarts who provoke the stronger enemy lose their lives.
296. Old enemies never become faithful friends
297. Feigned friendship is worse than open enmity.
298. Are open enemies so dangerous as feigned friends ?
299. To seek passionately the death of an enemy already conquered is not commendable.
300. It is not worth your while to make the weak your enemy.

5. How to Put Down Enemies

301. Personal beauty is potent in winning over enemies
302. Submitting silently to the strong and behaving overbearingly to the weak make you appear strong though you are weak.
303. In spite of your personal bravery, secure the help of many persons to win your enemies, weak though they be.
304. When a strong enemy prepares to attack you, seek an ally who will press him in the rear.
305. Try to win over to your side those who are capable of helping your enemy.
306. Create an enemy to your enemy : you may then easily conquer him.
307. Crush your enemy with the help of his enemy.
308. Root out your enemy with the help of his feigned friend.
309. Do not befriend the enemy whom you failed to conquer
310. Four ways of winning your enemy.

6. Warriors

311. True warriors prove their valour by open fight in the battle-field.
312. One who would die for his king would not go over to the enemy's side.

313. One who cannot fight against the enemy, and yet complains that he is not honoured by the king, goes to ruin.

314. Warriors fight out bravely to the end whether the king recognizes their valour or not.

315. Let others but not yourself praise your victory.

316. Deeds, not words, to put down your enemy

317. However strong one may be, it is dangerous to attack an enemy far stronger

318. Having once boasted before the king's assembly that you will conquer, do not shrink from the enemy without venturing for victory.

319. It is ignoble to overwhelm the weak mercilessly, while you yield without resistance to the strong

320. Cowards, though secure in a well-fortified place, fall into the hands of the enemy out of fear.

321. Braggarts seek the patronage of the king by boasting of their valour.

322. Some obtain their bread by boasting of their heroic ancestors.

323. A fool can never become a hero.

324. A king who has no enemy stronger than himself, is not in quest of young warriors.

325. Those who are weak ought to make their army appear portly rather than attack the enemy.

326. Having refused to give their daughter in marriage to the king, the women of the warrior clan declare war against him.

V

1. Household Life

327. Miscellaneous.

328. Be contented with what you obtain from your friend who heartily supports you.

329. Though dire poverty oppresses you at home, keep up decent appearance in public.

330. Those well-to-do persons are fortunate whose wives do things untold and treat guests hospitably.

331. A father must anyhow make his children walk in virtuous ways.

332. Mothers are partial to some of their children.

333. A lady refusing the intervention of a bard on behalf of her husband.

334. Keep away from women; their looks quell one's bashfulness.

335. Do not enter all alone even a friend's house.

336. There is no good of keeping watch over a woman who will not guard herself.

337. Let not the rich go to the poor as guests, as it taxes their resources heavily.

338. Without kind words all the help rendered to relieve the poor becomes useless.

339. It is real penance to be equitable to all whether they treat you ill or well.

340. Return anything entrusted to you without delay when the owner wants it.

341. It is good to have one to help you.

342. It is not commendable that one who has renounced the world should eat flesh when affected by disease.

343. Why resort to animal sacrifice, when you can obtain salvation by kindness to all creatures?

344. Be ever grateful to one who has done you any good, however small.

345. Even though one who has done good offends you, it is not desirable that you should offend that man.

346. To plot evil against your benefactor is to lay the axe on the branch that supports you.

347. To join the enemy of your benefactor and slander him is to set fire to the house which gave you shelter.

2. Relations

348. What is the good of the persons who do not sympathize with those who seek their help?

349. What are the poor to do if they are not helped by their rich relations? They must only help themselves.

350. One's true relations are those that relieve him in distress.

351. However indifferent relations may appear to be, yet they render help eventually.

352. Relations, though unkind before, will not stand aloof when they find you in overwhelming distress.

353. Take advice from relations though their remarks be cutting.

354. Render help like a relative to one who regards you as such

355. It results in unpleasantness even if brothers live long together.

356. Do not gamble with your relations.

3. Doing Virtuous Deeds

357. It is commendable that the wealthy should do virtuous deeds, and at the same time be merciful

358. Real treasure is not money hoarded, but what is spent in doing virtuous deeds after satisfying one's wants

359. When one gets wealth, let one spend it in doing virtuous deeds so as to benefit one in the next birth also.

360. One who does virtuous deeds gets praise in this world and blessings in the other world.

361. Do virtuous deeds before you die.

362. Induce a wealthy man to do deeds of virtue.

363. The good induce others to do deeds of virtue if they be negligent.

364. Deeds of virtue, when directed towards the deserving, bring benefits in the next world.

365. Do deeds of virtue as far as possible.

366. Do deeds of virtue uninterruptedly.

367. Do excellent deeds of virtue at least for a short time, though you have been negligent for a long while.

368. Spend your money in deeds of charity, because many are ready to usurp it.

369. You cannot prevent Death by the money saved ; spend it in deeds of charity.

370. Mercy is the source of virtue. Virtuous deeds without mercy are of no avail.

371. Simulation of saintly virtue brings scandal in this birth, and also tethers one to a next birth.

4. Liberality

372. Spend a little in this birth and get a large return in the next.

373. Relieve the miserable. What you save and hide will not serve you but only the king.

374 Riches, lying idle, when discreetly utilized in charity, produce everlasting good.

375 Noble are those who relieve the wants of the poor without being asked.

376. Those who are accustomed to be liberal relieve the poor even when in straitened circumstances

377 However poor you be, give what you can spare to the needy, though they may deprecate your gift Alms-giving never made any man poor

378 The more you spend in charity, the more your wealth increases.

379. Gifts are in accordance with the nobility of the donors ; not in accordance with the state of the recipients.

380 Those who are naturally liberal give their best without desiring praise.

381. Even in straitened circumstances, the liberal give their best.

382. True liberality consists in giving away whatever one has to any that asks for it

383. Those who give for fame are like those who work for wages.

384. When more than one ask for anything simultaneously, even a benevolent man hides it.

385. A person who aims at anything great should not seek the patronage of one who cannot fulfil his desire.

386. There can be no remedy when the king takes away the surplus wealth of his subjects.

5. Salvation

387. Even the estimation of kings is not desirable Self-control is all-in-all for this as well as the next world.

388. Do the needful in time for the next world

389. What is the good of this body, if after successfully performing household duties, you do not assume the duties of an ascetic?

390. Those who waver between household life and ascetic life, do not get the blessings either of this world or of the next.

391. Death is not scared away by one's wealth, fame, strength, beauty, youth and birth. (The wise, therefore, renounce the world)

392 Give up your desires so as to attain salvation.

393 Infatuated by transitory pleasures, some continue in household life without embracing ascetic life

394. If you adhere to household life, you are undone. Wives and children are so many fetters.

395 Why do you have regard for the body after forsaking your relations and riches ?

396 One's good deeds, however numerous, are not enough to cancel one's bad deeds.

397. Birth disappears when the causes thereof are ripped off.

398. Habit becomes second nature, avoid, therefore, any habit which will stand in the way of salvation.

399. Hold fast what is good among the tenets of the various religions, it gives you the greatest blessing

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு விளக்கம்

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு

வனப்பிய றுனே வகுக்குங காலைச்
சின்மென் மொழியாற் றாய பனுவலோ
டமமை தானே அடிநிமிர் பின்றே

“சிலவாக என்பது எண்ணுச் சுருங்குதல், மெல்லியவாய்ச் சிலவாய் சொற்கள்” எழுத்தினுள் அகன்று காட்டாது சிலவெழுத்தினுள் வருவது அடிநிமிர்ந்தெனறது ஐந்தடியின் ஏழுதெனறவற்று தாய்பனுவலோ டெனறது,— இலக்கணஞ் சொல்ல எடுத்ததாகொண்ட அறம் பொருள் இனப்பென்னும மூன்று மன்றியும் வேறு இடையிடையாய்ச் செல்வது எனறவாறு அகீதாவது பதினெண் கீழ்க்கணக்கு எனவுணாக அதனுள் இரண்டடியானும் ஐந்தடியானும் ஒரோ செயபுள் வந்தவாறும், அவை சிலவாய் மெல்லிய சொற்களான வந்தவாறும், அறம் பொருள் இனப்பென அவற்றுக்கு இலக்கணவகையிற் பாட்டுப் பயின்றுவருமாறும், கார நூற்பது களவழி நூற்பது முதலாயின வந்தவாறும் கண்டுகொள்க”.—தொல்காப்பியம்—பொருளதிகாரம்—செய்யுளியல்—236—ஆ

அடிநிமிர் வில்லாச் செய்யுட் டொகுதி
அறம்பொரு ளின்பம் அடுக்கி அவ்வகைத்
திறம்பட வருவது கீழ்க்கணக் காகும்
—பன்னிரு ஈட்டியல்

நானூற்பது

கால மிடம்பொருள் கருதி நாற்பான்
சால வுரைத்தல் நானூற்பதுவே

காலமும் இடமும் பொருளும்பற்றி நாற்பது வெண்பாப் பொருந்த வுரைத்தல் நானூற்பதாம். காலம்பற்றி வருவது காரநூற்பது. இடம்பற்றி வரு

வது களவழிநாற்பது பொருளபற்றி வருவன இன்னுநாற்பது இனியவை நாற்பது துணைலாகருதலை இனஞவெனறும் இனிமையாகருதலை இனி யவையெனறுங் கூறினா. —இலக்கண விளக்கம்—பாட்டியல்-91-சூ

ஐந்திணைச்செய்யுள்

உரிப்பொரு டோன்ற ஒரைந திணையும்

தெரிப்ப தைநதிணைசெய்யு ளாகும்

புணாதல் முதலிய ஐந்த ஒழுக்கமும் விளக்கும் குறிஞ்சி முதலிய ஐந்த திணையிணையும் தெரிந்தக கூறுவது ஐந்திணைசெய்யுளாம். —இலக்கண விளக்கம்—பாட்டியல்-89-சூ

முதுமொழிக்காஞ்சி

பலர்புகழ் புலவா பன்னின தெரியும்

உலகியல் பொருணமுடி புணரக்கூ றினறு

எல்லாரும் கொண்டாடும் அறிவுடைபோ ருற்றபேகி ஆராயும் உலக தியிலுள முடிந்த பொருளாகிய அறம்பொரு ளினபத்தை அறியச்சொல்லி யது —புறப்பொருள் வெண்பாமாலை—பொதுவியற் படலம்—காஞ்சிப்பொது வியற்பாலை-1

ஏதமி லறமுதல் இயல்ப்வை யென்னும்

முதுரை பொருந்திய முதுமொழிக் காஞ்சி

—இலக்கணவிளக்கம்-619-சூ

கழிந்தோர் ஏனை ஒழிந்தோர்க்குக் காட்டிய

முறைமையாகும் முதுமொழிக்காஞ்சி

—திவாகரம்-ஒலிபற்றிய பெயாததொகுதி-126

காஞ்சியின் பொதுவிலக்கணமாவது:

பாங்கருஞ் சிறப்பின பல்லாற் றானும்

நில்லா வுலகம் புல்லிய நெறித்தே.

—தொல் - புறத்திணை - 23 - சூ

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு

நாலடி நானமணி நானற்ப தைந்திணைமுப
பால்கடுகம கோவை பழமொழி மாமூலம்
இன்னிலைசொல் நானுசியுடன் வலாதி யெனபவே
கைந்நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு

1. நாலடியார் - (அஜனமுனிவர்கள்) - நானற்ப வெணபாக்களை யுடையது.
பதனொ எனபவா இவைகளை முப்பாலாய நானற்பது அதிகாரங்க
னாகப் பகுத்து உரையும் இயற்றினா கடவுள் வாழ்த்தும அவரே
இயற்றிய தெனபா
2. நான்மணிக்குழல்க - (விளம்பிநாகனா) - கடவுள் வாழ்த்துடபட
தாறொரு வெணபாக்களை யுடையது ஒவ்வொன்றும் நானொரு
பொருளைக் கூறும்
3. இனியவை நானற்பது - (மதுரைத் தமிழாகிரியா மகனா பூதஞ்சேந்த
னா) - இன்னுதினது இன்தெனறுரைக்குப் நானற்பது வெணபா
களை யுடையது
4. இன்ற நானற்பது - (கபிலா) - இன்னுதினது தனபநதரும் என்ற
ரைக்கும் நானற்பது வெணபாக்களை யுடையது
5. நானற்பது - (மதுரைக் கண்ணெங் கூத்தனர்) - காகாலத்து கடி,
வேனென்று வினையெல சென்ற தலைவன் வராமையின் தலைவிரிவா
ற்றாமல் வருந்தவதைக் கூறும் நானற்பது வெணபாக்களை யுடையது
6. களவழிநானற்பது (பொய்கையார்) - போசெயது தோலவியடை
ந்த கண்சகாலிநம்பொறையைப் பற்றிப்போய்ச சோழன் செங்க
ணை சிறையிலிட்டபோது பொய்கையாரா களம்பாடி வீடுகொண
டாரா இருநுவின பொருள், மேற்படி போரகன் வாணனை தங்
கங்கே காட்டியிருக்கும் உவமைகள் நிரம்ப அழகானவை
7. கிந்திணையெம்பது - (மாறன்பொறையனர்) - ஒவ்வோர் அடிப
பொருட்டினைக்கும் பப்பத்தாகப் பாடிய ஐம்பது வெணபாக்களை
யுடையது
8. திணைமொழியெம்பது - (சாததநாதையா மகனா கண்ணஞ்சேந்த
னா) - ஒவ்வோர் அடிப்பொருட்டினைக்கும் பப்பத்தாகப் பாடிய
* ஐம்பது வெணபாக்களை யுடையது.

- 9 ஐந்திணையெழுபது - (முவாதியார்) - அகப்பொருள்நினைசுகும பதினா னகு பதினாசபாடிய எழுபது வெண்பாக்களை யுடையது
- 10 திணைமாவல நூற்றைம்பது - (மதுரைத் தமிழாசிரியர் மாககாய னா மாணாககா கணிமேதாவியர்) - அகப்பொருள்நினைசுகும முட பது முடபதாசப பாடிய நூற்றைம்பது வெண்பாக்களை யுடையது
- 11 முப்பால - திருக்குறள் - திருவள்ளுவப -யன் - (திருவள்ளுவ நாய னார்) - அறத்துப்பால, பொருட்டால, காமத்துப்பால என்னும் முப்பாலாய, நூறு முப்பத்துமூன்று அதிகாரங்களாய, ஆயிரத்து முந்நூறு முடபதுகுறள் வெண்பாக்களை டுடையது. டரிமேலழகா உரை பயில் வழங்குகின்றது இந்நூலின் பெருமைபை உணர்த்த வது திருவள்ளுவமாரை
- 12 திரிகடுகம் - (நல்லதனார்) - முடிமூன்று பொருள்களை விளக்கும் வெண்பாக்கள் (கடவுள் வாழ்த்துட்பட) உறநென்றுடையது திருச்சோட்டியூர் இராமாட்சாசாரியார் உரைபயில் வழங்குகின்றது
- 13 ஆசாரகோவை - (பெருவாயினமுள்ளியார்) - இருமுகள் சொல லிய ஆசாரங்களைக் கோத்துரைக்கும் பலவகை வெண்பாக்கள் (நற் சிறப்புப்பாயிர முடபட) நூற்றென்றுடையது
- 14 பழமொழி - (முன்றுண்டையனார் னைனார்) - ஓவ்வொரு பழ மொழியை இதுநிலை பெற்ற நூற்று வெண்பாக்களை யுடையது
- 15 சிறுபஞ்சமூலம் - (காரியாசான்—னைனார்) - ஐவைந்து பொருளைக் கூறும் தொண்டை நெடுநிலை வெண்பாக்களை யுடையது
- 16 இன்னிலை (பொய்கையார்)-மதுரை பாசிரியர் பூதனா தொகுத் தது கடவுள் வாழ்த்து, பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் இயற்றி யது அறப்பால பத்து பொருட்பால ஒன்பதும் இன்பப்பால பன்னிரண்டும் வீட்டிலக்கப்பால பதினான்கும் ஆகிய நூற்பத்தைந்து வெண்பாக்களை யுடையது [சிலா கைநிலை என்பா]
- 17 முதுமொழிக்காஞ்சி - (மதுரை கடலூர்க் சிழார்) - பத்ததிகார மாய ஒவ்வொருதிகாரமுட பப்பதது முதுமொழியால் அமைந்தது [சிலா இருட்பலகாஞ்சி என்பா]
- 18 ஏலாதி - (தமிழாசிரியர் மகனா மாககாயனா மாணாககா கணிமே தாவியர் - னைனார்) - அவ்வாறு பொருளுரைக்கும் வெண்பாக்கள் (கடவுள் வாழ்த்து நீவகலாக) என்பதுடையது.

ப தி ப் பு ரை

ஒவ்வொரு பழமொழியை ஈற்றில தொடுத்துள்ள நானூறு வெண் பாகங்களையுடைய இந்நூல் பாண்டிநாட்டில் முன்றுறையென்னும் பதியின் அரசர் இயற்றியது இது கடைச்சங்கமருவிய பதினெண் கீழ்க் கணக்கில் ஒன்று. அக்காலத்து நூல்களிலும் இடைக்காலத்து நூல்களிலும் பழமொழிகள் ஒவ்வொரிடத்து வழங்கப்பெற்றுள்ளன. ஆய் னும் பழமொழிகளின் சார்பை முற்றுங்கொண்டு பொருளுணர்த்திய வேறு நூல் எதுவும் இவ்வாசிரியருக்குமுன் இருந்ததாகப் புலப்பட வில்லை. இந்த முதன்மை இந்நூலுக்கே உரியது.

இந்நூலில் காட்டிய பழமொழிகளில் எதுகை மோனை முதலிய வற்றிற் கேற்ப மாறுதலுற்றிருப்பன பல: இக்காலவரையிலும் சிதைவுறாமல் வழங்கிவருவன பல: வழக்கிழந்தனவாகக் காண்பவை சில சில பழமொழிகளைச் சில பொருள்களோடு பொருத்தியிருக்குமாறு மிகவும் வியக்கத்தக்கது சில பழமொழிகளின் அக்காலப் பிரயோகம் நனகு விளங்காமையால், உத்தேசமாதிரமாகவே அவைகளைப் பொருத்தியறிதல் கூடும். எடுத்துரைக்கும் பொருள்களுக்குச் சில பழமொழிகள் மேற்கோள்க ளாகின்றன எடுத்துரைக்கும் பொருள்கள் சில பழமொழிகளுக்கு எடுத்துக்காட்டிக ளாகின்றன சில பழமொழிகள் உவமானங்களாகின்றன சிற்சில பழமொழிகள் ஒப்புமைக்கூட்டத்திவ அடங்கிவிடுகின்றன

கிருக்குறள் நாலடியா முதல்யவற்றிலும் காணப்படாமல் ஆசிரியர் அதுபவசித்தமாக நுனித்தறிந்த அநேக அரிய விஷயங்கள் இந்நூலில் அடங்கியிருக்கின்றன ஒவ்வொரு வெண்பாவும், முதலிரண்டடியில் ஆசிரியர் கூற விரும்பும் பொருளும், நான்காமடியில் ஒரு பழமொழியும், மூன்றாமடியில் பெரும்பாலும் ஆதீ உ முன்னிலையும் சிறு பான்மை மகதீ உ முன்னிலையுமாகக்கொண்டு நடைபெறுகின்றது. ஆதீ உ முன்னிலைகளில் அநேகம் அக்காலத்துப் பாண்டியனை நோக்கியனபோலும். ஆகவே அவை உபகாரஸ்மருதியாக இருக்கலாம். உள்

ஞறையுமம் கொள்ளத்தக்க முன்னிலைகளும் சில உண்டு அதனால் அவைகளை நின்றுபயனின்மை என்னும் குற்றத்தின் பாற்படுத்தல் ஆகாது இவை நீங்கலாக வேறே வீணான அடைமொழித்தொடர்கள் எங்கும் புலப்படவில்லை சுருங்கச் சொல்லுதலும் ஆடிமுடைத்தாத லுமான அழகுகள் இந்நூலில் மிகவுள்ளன பொருளையும் பழமொழி யையும் பொருத்தியிருப்பது பலவிடங்களில் உய்த்துணரவைப்பாக இருக்கின்றது. விளங்குகாரணத்ததாகும் சில அரிய பிரயோகங்களும் அங்கங்கே உண்டு நச்சினாகக்கினியா இந்நூலினின்றும் சில மேற் கொள்களைக் காட்டியிருக்கின்றனா

தமிழ்மொழியின் புராதனத்தையும் தமிழாளுடைய புராதன நாக ரிக நிலைமையையும் விளக்குதற்குக் குன்றின்மேலிட்ட விளக்குப் போல இன்றளவும் சான்றான பழமொழிகளையே சாப்பாகக் கொண்டிருத்தலால், தமிழர்களுடைய புராதன நிலைமையை ஆராய்வதற்கான சாதனங்களில் இந்நூல் தலையான சாதனம் கடைச்சங்கமிருந்த கால ததுப் புலவரான இந்நூலாசிரியர் இப்பழமொழிகளைப் “பண்டைப் பழமொழி” என்று கூறுதலால், தமிழருடைய பூவகால சரித்திரத்தை ஆராயப் புதுவார்க்கு இந்நூலைக்காட்டிலும் மேலான சாதனம் இல்லையென்பது துணிவு

புராணேதிகாசங்களில் சில விஷயங்களையும், சரித்திர காலத் துக்கு முற்பட்ட சில சேர சோழ பாண்டியர்களையும், கடையெழுநூள் எல்களில் சிலரையும் இந்நூல் அங்கங்கே சுட்டுகின்றது இந்நூலில் சில செய்யுள்கள் நாலடியாரில் சில செய்யுள்களோடு அடியொத்தும் பொருளொத்தும் இருக்கின்றன. சில செய்யுள்கள் சில திருக்குறட் பாக்களின் கருத்துக்களைத் தழுவிருக்கின்றன இங்ஙனம் உய்த் துணர்ந்து பார்க்கையில் இந்நூலானது பதினெண் கீழ்க்கணக்கில் பிற பட்டவைகளில் ஒன்றாக இருத்தல் கூடும் என்று ஊகிக்கலாம்.

திருவள்ளுவர்போல இவ்வாசிரியர் தமது நூலைப் பாலியல்களாக வகுத்துரைக்கவில்லை: அப்போதப்போது கண்டும் கேட்டும் ஊகித்தும் தெளிந்த பொருள்களை ஒவ்வொரு பழமொழியோ டியைத்து ஒவ்வொரு வெண்பாவாகப் பாடிச் சேர்த்துவந்தா ராதல்வேண்டும். “இரு

கயலுணகண” என்னும் வெண்பாவின் உரையில் உரையாசிரியர் “‘முத்தகம் குளகம் தொகைதொடா நிலையென, எத்திறத்தனவும் சரி, ரணடாகும்’ என்பதனால் உலகத்துணடான செய்யுட்களெல்லாம் நாவலகையான் அடங்கும் இந்த நானூறும் முத்தகச்செய்யுள் ஆதலால் தனியே நின்று ஒரு பொருள் பயந்து முற்றுப்பெற்றன என வறிக” என உரைத்திருப்பதே இதற்குச் சான்று பலமுனிவா இயற்றிய நாலடியாரிற்போல இந்நூலில் கூறியதுகூறல மாறுகொளக கூறல் முதலியன இல்லே இந்நூலாசிரியர் சைனராயினும் இதர மதங்களில் துவேஷமுள்ளவராகப் புலப்படவில்லை

வழங்கும் பழைய வுரையில் நூரணடோரிடத்து உள்ள குறிப்புக்களால் இதற்கு முற்பட்ட நூ உரையும் உண்டு, உரையாசிரியர் காலத்தே பாடபேதமுட உண்டு என்னும் செபதி விளங்கும் புறத்திரட்டில் தழுவியுள்ள பழமொழி வெண்பாக்களில் பாடபேதங்கள் பலவாக உள்ளன

பழைய நாமல காலெஜ் உதமிழாசிரியராக இருந்த தி சோடசாவ தானம் சுப்பராய செட்டியார் 1874-75 இந்நூலைப் பாலியல்களாக வகுத்து மூலபாடத்தை அச்சிட்டார் அதில் பப்பத்து வெண்பாக்கள் அடங்கிய முப்பத்தொன்பது அதிகாரங்கள் உண்டு பத்து வெண்பாக்கள் விடுபட்டுப்போயின நாலடியாரின் அதிகாரவகையில் உள்ள சில குறைகள் இந்தப் பதிப்பில் உண்டு அப்பால் திரிசிரபுரம் நாஷனல் ஹைஸ்கூல் தமிழாசிரியர் தி ச அறுமுகம் நயினா 1904-ல் பழைய பிரதிகளில் உள்ள முறையாகவே இந்நூலின் மூலபாடத்தைப் பூரணமாக அச்சிட்டார் இவ்விரண்டு பதிப்பிலும் பழையவுரையோடு ஒவ்வாத பாடங்கள் சில இடங்களில் காணப்படுகின்றன

பழைய பொழிப்புரை தமிழ்க்கற்கு மாணுக்கர்களுக்கு எளிதின் விளங்காமையால், பதவுரையும் கருத்துரையும் சோத்து இந்நூலை அச்சிடுதலான கருத்து நெடுநாளாக உண்டு இங்ஙனம் சோத்தும், ஓரினமான பொருள்களை ஒருவழிவைத்து வகைப்படுத்தாவிட்டால் இந்நூலைப் படிப்பது மாணுக்கர்க்கு இனிதுருதென்று, கடவுள்வாழ்த்து நீங்கலான முந்தூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்பது செய்யுள்களையும் கிந்து

பெரிய பிரிவுகளாகவும், அவைகளில் ஒவ்வொன்றையும் ஏற்றபெற்றி
சிறிய உட்பிரிவுகளாகவும் பிரித்துவைத்தேன் இங்ஙனம் பிரிப்
பதில் எல்லாரும் ஒருமனப்படைர் எனபது உரைக்கவேண்டா அதன்
மேல இன்றியமையாத சில குறிப்புகளையும் மேற்கோள்களையும்
காட்டி, ஒவ்வொரு வெண்பாவுக்கும் சுருக்கமாகத் தலைப்பிட்டு, கிடை
தமட்டில் நோநேரான சில இடங்களில் பழமொழிகளையும் சோக்க
லானேன

நித்தலலாம செய்வதற்கு ஆதாரமாயிருந்தது பச்சையப்பன்
(சென்னை) ஹைஸ்கூலில் தமிழாசிரியராக இருந்த என் தந்தை திரு
மணம்-சேகர சுப்பராய முதலியார் (மயிலை) அண்ணாசாமி உவாததியா
ருடைய பிரதியைப் பார்த்தெழுதிய பிரதியே அச்சுவேலை ஆரம்
பகு செய்வதற்குமுன் சந்தேகமான சில இடங்களில், உரைத்தனைக்
சையெழுத்துப் பிரிவுகளாலையில் உள்ள சிதிலமான ஒரு பிரதியோடு
ஒப்பிட்டுப் பார்த்தேன் சில சந்தேகங்கள் மாதிரிமே அந்தப் பிரதி
யால் நிவர்த்தியாயின அச்சுவேலை ஆரம்பமானபிறகு கோவிந்த
நாயகர் பாடசாலையில் தமிழாசிரியர் ஆ சிங்காரவேலு முதலியா
ரவர்களும், பூண்டி அரீடா பி. அருவரதவிநாயகம் பிள்ளை பி. எ,
எஸ் பி அவர்களும், சென்னை கிளாஸியன் காலேஜ் தமிழாசிரியர்
பூதி ஸ்கந்தராம பிள்ளை, பி. ஏ அவர்களும் தங்களிடம் உள்ள
பிரதிகளை உதவினா இவைகளுடன் ஆரணமான பிரதிகள் அல்ல
இவைகளில் உள்ள குறை ஏனையோருடைய பிரதிகளிலும் மிகுத
குறைந்தும் உள்ளனவாகக் கெட்டறிந்து, கிடைத்தவைகளைக்கொண்டு
இயன்றமட்டில் சுத்தபாடமாக ஆர்தலை அச்சிடத் துணிக்தேன் மேல
கூறிய புலவர்கள் செய்த உதவி நாலத்தாற் செய்ததாகலின், வந்தன
மளிப்பதன்றி, அவர்களுக்குச் செய்யலான கைமமாறு வெற்றிலை

நூல் அச்சேறுகையில் அப்பொதப்போது ஆக்ஷேபண்கள்
செய்து துட்பமான சில பகுதிகளை விளங்கவைத்தற்குக் காரணமாக
இருந்த ஸ்ரீ சிதம்பரம்பிள்ளையவர்களிடம் நான் நன்றிபாராட்டக்
கடவேன்

பிரம்பூர், சென்னை
1916-ஆம் டிசெம்பர் 15

தி. செ

பொருளடக்கம்

தற்சிறப்புப்பாயிரம்

கடவுள் வணக்கம்

I

1 கல்வி

1. இளமையிற கற்றல்	6. குலவித்தை கலலாமல் வருதல்
2. மேனமேற கற்றல்	7. கற்றோ ரருமைய கற்றோ ரறிதல்
3. ஞானனால் கற்றல்	8. கற்றோ நலத்தைக் கற்றோ உணர்
4. கலவியின் சிறப்பு	9. கற்றோ ரடக்கம் [தல
5. கலவியின் சிறப்பு	10. கற்றவா பழியாய செய்தல்

2 கல்லாதார்

11. கலலாதான் கண்ட மெய்ப்பொருள்	14. கலலாமுன சொலவிய கழிதல்
12. கலவி முரதுருத் சழிதல்பம் இல்லை	15. கலலாரிடம் கட்டுரைத்தல் பொல்லாதம்
13. கலலாதான் கண்ட சழிதல்பம் தைக் கட்டுதல் லரிது	16. கல்லா கற்றவரைக் கற்பித்தல்

3 அவையறிதல்

17. அவையின் செவவி யறிதல்	22. கற்றாரவையில் கல்லா ஞானம் வினவியுரைத்தல்
18. வாதக்கிரமம்	23. கற்றாரைக் கலலார் எள்ளிக் கூறல்
19. வார்த்தையில் கிடைவழு	24. புலலவையுள் கலலார் புகழ்ந்து கொள்ளல்
20. கற்றாரவையில் கலலா சொல்லாடுதல்	25. கலலாரவையில் உறியுரைத்தல்
21. கற்றாரவையில் கலலா புன சொல் விளம்பல்	

4. அறிவுடைமை

26. அறிவின் மாண்பு	31. அறிவுடையோர் தம் குணகுணங் களைத் தாமே அறிதல்
27. அறிவினர் மாண்பு	
28. இயற்கையறிவின் சிறப்பு	32. பரந்த திறலாரைக் கற்றது மறைக் கலாகாமை
29. அறிவுடையாரிடம் அறிவுடை யார் சேர்தல்	
30. அறிவிலாரிடம் அறிவுடையார் புகாமை	33. அறிவு செல்வத்தினும் சிறத்தல்

5. ஒழுக்கம்

34. குடிப்பிறந்தோ ரொழுக்கம்	39 வடுவல்ல செயதல்
35. பிறருரைக்கும் நலனுரையை இக்
ழாமை	40 பழியை ஒழுகத்தால் பரிசுரித
தல்
36 தத்தம் இயல்பின்படி ஒழுதுதல்	41 பழியை அஞ்சிப் பாதகாவாதவா
37 குற்றம்படாமல் ஒழுதுதல்	42 பழிப்பவர்க்குச் சொன்னுட
முல்கை
38. தம் குற்றம் நீக்கல்	

6 இன்னு செய்யாமை

43 எளியார்க்கு இன்னு செய்யாமை	48 மதிப்பு மிக்கவரை அழிக்க முய
றுதல்
44 பிறர்க்கு இன்னு செய்யாமை	49. நலிந்தாரை நலியாமை
45 உறவினரை இகழ்ந்து நலியாமை	50 தீமைக்குத் தீமை செய்யாமை
46. முற்பகல் செய்யிற. பிற்பகல்
விடும்	
47 நலியப்பெற்ற எளியாரை அழுத
கண்ணீர்	

7. வெதுளாமை

51 இன்னு செய்வினம் வெகுளாமை	55. மூடருடைய தீங்கையைப் பொ
றுத்தல்
52. ஆறுச சினத்தனை அகன்றெழுது
தல்	56. பொய்யாக அவதூறு பேசினால்
அதைப் பொறுத்தல்
53 கோபத்தை அடக்கலால் தீமை
தானே வெடுதல்	57. புலனுரைக்கு எதிரொலலாமை
54 அடாது சொன்னவனைக் கோபி
யாமை	58. பொருமல் வைவதின வெடுதி
59. பொறுத்தல் புகழாதல்

8 பெரியாரைப் பிழையாமை

60 மன்றுடறுதலைப் போகாமை	63. சான்றோ பொறுத்தல் அளவு
61. பெரியாரோடு மாறுகொள்ளல்	64 பெரியார் வருத்த ஒழுக்கின
பயன்
62 பெரியாரைக் கைப்பித்தல்	

9. புகழ்தலின் கூறுபாடு

65. தம்மைப் புகழ்தல் தகுதியுறு	68. பலாநிலில் ஒருவனைப் புகழு
மாறு
66. அமராத புகழை அகற்றல்	
67 தம்மைத் தாமே புகழ்ச்சொரைப்
பீழ் புகழ்தல்	

II

1 கரங்கோ வியல்பு

69 சான்றோ பெருமை	74 ஆதிமடமுப ஆன்மாதல்
70 வறுமையுறினும நன்ற கீழியல்	75. எவரையும் பழியாமை
வழுவாமை	76. பறைவினு தீவினை செய்யாமை
71. பீழலா விடத்தும பெருந்தகை	77 தீயாரை விட்டு நீங்குதல்
மையில் வழுவாமை	78. வெஃகாபை
72 இடருற விடத்தும மதிப்பிற	79. உயாநதோரிடத்துச குற்றம்
குறையாமை	80 சிறியா டெரியா குற்றங்கள்
73 கலவி யில்லாவிடத்தும மாட்சி	
மை மிகுதல்	

2 தாங்கோ செய்கை

81 பொருள இனறெனினும ஒப	85 நறகுணமில்லாத நண்பினாகும
புரவுசெய்தல்	நண்பைசெய்தல்
82 கடன்பட்டும ஒப்புடவுசெய்தல்	86 பகைவரிடத்தும சண்ணேடுதல்
83 நடுவுநிலையில் நன்ற பெய	87 சிறியாரிடத்தும சோந்தவாடிதல்
பேசுதல்	88 சிறியா ரினமாய ஒழுக்குதல்
84 குற்றஞ் செய்த நண்பினதை	89 சிறியா செலவழும் டெரியா
திருத்தல்	வறுமையும்

3 கீழ்மக்க வியல்பு

90 இனநலம் பெற்றும் மனநலம்	98. பழியில் மிக்கெழுதல்
பெருமை ✓	99. கள்ளிக்க கண்டு ஈளித்தல்
91 பெரியாரோடு சோந்தாலும் டெ	100 ஒறத்தாலும் தீமை ஒழியாது
ரிய ராகாமை	செய்தல்
92. பெரியார செய்வன சிறியாசெய	101 எக்காலமும் பாவமே செய்தல்
யலாசாமை	102 எல்லாறாலும் கீழோர் அறியப்
93 உரைத்தாலும் உணர்வு தோன்	படுதல்
ருமை ✓	103 சேரில் கல்லா இல்லாமை
94 கொண்டது விடாமை	104. தீயாரைபெருக்குதலினதீமை
95 இயற்கை மாருமை	105. பெரியோர் நிறப்புசுகுச சிறி
96. தீயொழுக்கம் திருந்தாமை	யோர் அருகராகாமை
97 பழியஞ்சாமை	106 குடியாகாமை ✓

4 கீழ்மக்கா செய்கை

107. பெரியோரை ஆடாத வார்த்தை	110. தம்பொருட்டு வருந்தினார்க்கும்
சொல்லுதல்	வயப்படாமை
108. தூப்போதனை செய்தல்	111. விஸ்குவாரமேல் வெகுண்டெ
109 நன்மை செய்தவர் இடருதல்	ழுதல்

112. கீழமக்களை முனிவித்த லாகாது	118. சியாயசபையி லுனி உண்மை
113. கீழமக்களோடு உடனுறைத்
லாகாது	யுரையாமை
114. தனசொல்லாலே தன்னைத் தயா
படுததல்	119. கீழமக்க னொழுக்கத்தைப் பல
ரும் அஞ்சுதல்
115. புறவகூறுவார நிறுநதாயை	120. கீழமக்களில் விலக்கத்தக்கவா
116. கீழமக்களை நாவடசஞ்சல் முடி
யாமை	121. காரியஞ் செய்பவரைக் காண
மினறித் தவிர்த்தல்
117. வெள்ளரைக் கள்ளராகக் காட
டுதல்	122. அபரியோ ஒழிவகிச நிறியோ
ஒவஞ்சல் அநியாயம்
	123. பாவினை ஒழிதலின் அவசியம்.

5 நட்பின் இயல்பு

124. நட்பினரை நல்லா உடலாகக்
கொள்ளல்	130. நட்பினர் பழியைத் தூறறுமை
125. நட்பினரிடம் உரையுட பொரு
ளும் ஒத்தல்	131. நட்பினரிடம் குற்றங் கண்டு
சொரியாமை
126. நட்பினரைப் பிரித்தொல்லாமை	132. நட்பின் பிடை பொறுத்தல்
127. உண்புற நட்பினர்க்குப் பொரு
ளுதல் செய்தல்	133. தாசகத் தகவாரிடம் உறற
குறை உரைத்தல்
128. நட்புக்குத் தக்கார தக்கா என
ப நிலை	134. கேட்டார்க்கு நட்பார் இல்லா
மை
129. அனலிலா நட்பின் பழமைபற
றிப் புதுநட்பை கேகாமை	

6 நட்பின் விலக்கு

135. காரியம் பற்றி நட்பவா	139. நன்கொழுக்கா நண்பினரால் நன்
மை யின்மை
136. உறழறி உதவாமை	
137. இறுதியில் உதவாமல் இறந்த
பின் தவஞ்செய்தல்	140. நட்பினமை செயவாரிடம் தா
ழும் அகச்செய்தல்
138. பேதையார் நட்பு	141. விசுவாச டாதார

7 பிற நியல்பைத் துறிப்பா லறிதல்

142. குணங்களைச் செய்கையா லறி
தல்	146. குணத்தால் குணத்தை அறிதல்
143. கண்ணின் கூர்மை	147. குணத்தால் குலத்தை அறிதல்
144. கருத்தை முகம் அறிவித்தல்	148. இனத்தால் இயல்பை அறிதல்
145. முகத்தையறிவார் கருத்தையறி
தல்	

III

1 முயற்சி

- 149 தாம் நன்மை யடைதற்குத் தாமே காரணம்
150. கற்ற தினறியும் கரும் முடிபப வன
151 வருந்தாதார் வாழ்க்கை திருந தாமே
152. ஒருவகையாலும் முயலாதவா ஒருநாளும் வாழார்
153. வெருது முயலப்பவா விரும்பிய தடைவா
154 காரியசித்தி அடையும் வழி
- 155 முடியுந திறத்தால் முயலுதல்
156. பெறலாகும் பெருமைபை முய னறு பெறுதல்
157. தொழின முயற்சியில் நிலையாத வா நன்மை பெறார்
158 தவகருமத்தைத் தாமே கடைப பிடித்தல்
159. தம்மால் முடிவதைத் தாமே செய்தல்
160. அல்லலை முயற்சியால் நீக்கல்
161. பொது

2 கருமம் முடித்தல்

162. ஏற்றபெற்றி ஒழுக்கிச் கருமம் முடித்தல்
163 ஆதரவானவரை விரோதித்த லால் விசையும் செடுதி
164. பதருமல் நல வார்த்தையால் கருமங் சொன்னல்
165. உபயவுகரையாது உறுதிசொள்
170. கயவாமேல காரியம் வைத்த வா நன்மையடைவார்
171. கருமஞ்செய்ய அறிவுள்ளவர னியமித்தல்
172 கற்றவனுக்குக் கொடுத்த தொ ருள்
173. கருமஞ்செய்ய அயோக்கியரை வயராமே
174 நன்மையிலலாதவனைக் காரியத் தினின்று கையுபாறு
175. வருங்கா தூரத்தில் ஏவப்பட்ட கரும் முடித்தத திருப்பார்
176. துணைநிறிவுடையானுக்கும கரு மங் செடுதல்
166. பிறரிடம் பெறலான நன்மை யைச் சமயபற்றிநது பெறுதல்
167. சோமபகை வலிய காரியம் முடி வுபெருது
168. காணி கொடாமல் காரியம் முடியாமை
169. காரியம் செய்பவனை எச்சரித் தல்

3 மறை பிறாறியாலும்

177. மறைவான காரியத்தில் எவ ரையும் நம்புதலாகாமை
178. மறைவான சூழ்ச்சியில் மாண விலாரை நீக்குதல்
179. அன்பறியுமுன் மறையை வெளி யிடாமை
- 180 கயவாக்கு மறையுரையாமை
181 சிறிய ரறித்த மறைவெளிபட்டு தல்
182. பிறரை நம்பி மறையை வெளி யிட்டவன் செடுதல்

4 தெரிந்து கேய்தல்

183. அவரவர் தனபடுத்துகு அவர்
வரே காரணா	190 இருகாதிடப் பெற்றால் டிகை
இடப் பெறவார்
184 சொற்சொராமையின் அருமை	191 இனசொல் இடாப்படுககாமை
185. 'தயும் எண்ணிச் சொ'	192 தமதம் தனமையாய் ஒழுரு
தல்
186. சொல்சொராத்தலினை நிரூபித்த
புகலாகாத	193. தமமை கீயுற்றவனைப் பொறுத்
தல்
187. அனமையிற் கொள்ளும் நன்
மையை நாடல்	194 மயிலபொறும் கனவர்
188 சனவரன் உவந்தன செய்தல்	195 பொத.
189. தனபம் படவருவன் செய
யாமம்	

5 பொருள்

196. பொருளின் வலிமை	201 கிந்து கிந்தாய்ச சொந்து பெ
ருகு செலவமாதல்
197 பொருளுடையார் காரியம் நன்
குமுடிதல்	202 கிந்திய முத்தபொருளால் பெரிய
தனிகளுதல்
198. பொருளுடையார் ரிதம் அரும்
முன்னவா தேடிவருவார்	203. வறகுத் செலவம்
199. பொருளுடையாரை எல்லாம்
புகழ்தல்	204 பெருஞ்செலவா தரித்திரப்பட்
டாஜம் தாழார்
200. பொருளும் உடைபாணம்	

6 பொருளைப் போற்றுதல்

205 வேண்டு மனவாகப் பொருள்
செயது பாதுகாத்தல்	209 கீழமக்களிடம் வைத்த பொ
ருள் தமக்குப் பயன்படாமை
206. தம்பொருளைத் தாமே போற்றல்	210. கைவிட்ட பொருளைத் தேடி
கொள்ளுதல் முடியாத
207. அரியபொருளை அருணை இடத்
தில் வைத்துக் காத்தல்	211 கடன கொடாமை
208 கீழமக்களிடம் வைத்த பொ
ருள் நிரும்பாமை	212 கொடுத்த கடன கேட்டல்
சைப்பாதல்

7 நன்றியில் கேட்கல்

213. பாவத்தால் வந்த பொருள்
அறத்தக்கு ஆகாமை	217 ஈயாதான செல்வம் பொலிவு
பெருது
214. அறிவில்லா செலவம் பெறுதல்
தனபம் பெறுதலே	218. ஈயாத பொருள் இருந்தும்
பயன்படாமை
215. இவறன்மை	219 ஈயாது பொருளைவைத் திறப்ப
வர்
216. லோபி செலவம்	

220. உற்றுநுறவினாகரு உதவாமல் 224. வன்னெஞ்சரிடம் இரந்தவா
வம்பாக குதவுதல் ஓனமம் பெரு
221. பூவ புண்ணியத்தால் பொ 225. நம்பிவந்தவனை ஆதரியாதவனு
லா பொருள பெறுவா ஶகு மோக்ஷம் இல்லை
222. உதவிசெய்வா போல காட்டி 226. திருபதி யடையாதவர்களு ரந்த
ஓனமம் செய்யாமை பொருள இழந்த பொருளே
223. இயலாததை இயலவதாக ஓட
டுதல்

8 ஊழி

227. முயற்சியினும் மு னனை வினை 235. ஆவாரக்குத் தீமையும் நன்மை
வலிதாதல் யாதல்
228. கருமவசன வினையின வசையின 236. விதிவழியில்லாத வேண்டியன
வாதல் கைகூடாமை
229. உறற்பால் உறுதல் 237. ஆகாதாக்கு ஆகுவ தில்லாமை
230. உறற்பால் திண்டாது விடாமை 238. பகைவா தனபுறப்பது பழ
231. திண்டுதற்குரியாரை இலகும்பி வினைப பானே
திண்டுதல் 239. உயிருடையா எய்தா வினை
232. பெரிய செலவம் பெறுதற்கு யில்லை
முனவினை காரணம் 240. ஆறிவுடையா உறகண ஶகு
233. கூடுங்காலத்தில செலவம் வந்து சாமை
கூடுதல்
234. உயவதற்கு உயயுமிடம் உள
தாதல்

IV

1. அாசியல்பு

241. குறறஞ்செய்தவரை ஒறுத்தல் 248. பகைவரை அடாதவரும் நீதி
அரசியல்பு தவறினவரும் எவியராவா
242. மூப்பினமை முறைமையில பரி 249. பகைவரை வெல்லும் படை
கார மாகாமை அரசனுடைய அன்பே
243. நடுவுநிலைமை 250. பகைவா வலியைச் செடுப்பது
244. வருத்தாமல் வரிவாகுதல் கோலின் தடபமே
245. நிறுவை வைகசாமல் வரிதண் 251. அரச குணையினதீழ்ப பிறராளை
டுதல் நடவாமை
246. அழிகப்படி வரிகொண்டு அளி 252. அரசா ஆகவனம் அழித்தனம்
செய்தல் 253. தலைமை கருதுவோரை நோ
247. கொடுங்கோலுக்குக் குடி கன் செய்திருத்தலின் அபாயம்
செய்யும் பரிகாரம் இல்லை

254. அரசன் அடிமை கொண்டால் 256. பொல்லாகது செயதாரும் வண
ஒருப்படுத்தல் வகுப்படி செய்தல்
255 அறப்பரிடத்தில் அதிகாரவ கொ 257 பெரியாரைச் சாராது பயன
டார பெறுதல்

2 அமைச்சர்

- 258 அரசன் திறத்துக்கு அவனசைப 262 உயிரகர் இனிது வாழத்தற்கு
அறிஞர் அமைச்சர் காரணம்
259 அரசு நெப்படி அமைச்சரு 263 அமைச்சர் சொல்லி அரசன்
ப்படி கொள்ளுதல்
260 அமைச்சரைக் கண்காணக்க கொ 264 பொறுப்புரைத்தாயினும் அரசனை
ள்ளாத அரசன் நலவழிப்படுத்தல்
261 அமைச்சரை ஆராயாது வசப 265 அரசன் செய்த தீவகைக கல்வி
படுத்தல் மானகர் பெறுதல்

3 மன்னரைச் சேர்ந்தோருக்கு

- 266 பேரரசர் ஏவியதைச் சோம்பா 276 மன்னர் விருப்புலத்தைத் தா
மற செய்தல் முய விருப்பற்க
267 அரசன் ஏவியது செய்வோ 277 மன்னர் கொட்டலிடத்தைய
நன்மை பெறுதல் அவனை இகழார்
268 அரசன் ஏவியதைத் தயா செய 278 அரசர் இருவரிடையில் புகுந
யாமை தவறு தவன் தீமையடைவான்
269 அரசர் ருவடபன் செய்பவா 279 அரசனிடம் சுவர்ந்த பொரு
அரிப பொருள் பெறுவர் னால் அவனை வசடபடுத்தல்
270 கரும்முடித்தவனே முடித்த 280 தம்மை பாக்கிய அரசனை வஞ்
புகழ் நிறுதம் சித்தாக கொன்றவர்
271 பேரரசரை யடைந்தவா பிற 281 அரசன் கறுவ கொள்ளத்தக்கன
ரை யஞ்சார் செய்யார்
272 மன்னன் மதித்தவனை மாந்தருட 282 அரசனைக் கோப்பபது உயிரக
மதிப்பா கிறுத் யாரும்
273 அரசனை யடைந்தவா ஒன்று 283 அரசன் பொறுத்தா நென்று
வேண்டாமை மேறுப பொருத்தன் செய்தல்
274 சேவகரால் காரியங்கொளவது 284 குற்றமைய பொய்யென்று அரச
செவவிதன்று சனைத் தெருட்டல்
275 காலமறிந்து சொல்வோருக்கு
கரும்முடித்தல்

4 பதைத்தீறும்

- 285 சம்வலி யில்லார் புகழைய 287 நவீத பகைவரை உடனே
தாமை வேதல்
286 உண்டான போதே பகையை 288 பகைவரை வேறுபடுத்தல்
களைதல் 289 பகைவர் ஒட்டாமை

290. பகைவரை வசப்படுத்த லா 295 வலியாரை வெஞ்ஞிதது உயி
காமை ரிழத்தல்
291 பெரியாரோடு பகைகொள 296. பழம் பகைவரை நன்னாமை
நாமை 297 உட்பகை துன்பநதரும்
292. பெரியாரைச் சாராதாரோடு 298. வெளிப்பகை தீயதனறு
மாறுகொள்ளாமை 299. வென்ற பகைவரை வெஞ்ஞல
293 வலியாரோடு பொருதல் குற 300. வலியிலாரோடு பகைகொள்ளல்
றம். பயனின்று
294. வலிய பகைவருக்குக் கோபம்
உண்டாகக்கூடாது

5. பகையறுத்தும் உபாயம்

- 301 உருவு பகை தவிர்த்தல் 307. தம் பகைவரை அலா பகை
302 வலியாரிடம் அடங்கி மெலி வரைக்கொண்டு களைதல்
யாரை மீதுர்த்தல் 308. உட்பகை யுடையாரைக் கொ
303. பலரைத் துணையாகக் கொள்க ண்டு பகைவரைக் களைதல்
304. வலிய பகைவனைத் தமது துணை 309 நலிந்தவிடத்துத் தளராதவனை
வலியால் தவிர்த்தல் நடடல் நன்றன்று
305. பகைவரைச் சாராதாரை வசப் 310. சததுருவை வெல்லும் சதாவீத
படுத்தல் உபாயம்
306 பகைவனுக்கும் மறநெருங்குந்
கும் பகையாகக்கூடாது

6 படைவீரர்

311. பகைவரைத் தாக்கி வெல்ப 319 எளிப்பகைவரை இரக்கமின்றி
வரை வீரா அடுதல் இழிவே
312 தன் அரசனுக்குத் தன் உடம் 320 ஆறருதார பகைவர் கையில்
பை உதவல் அகடபடுதல்
313 வீரமில்லாதார சிறப்படைபார 321 ஆடம்பரவகாட்டி அரசனிடம்
314. அரசன் நன்கு மதிக்காவிட்டா சோறுண்ணல்
தும் வீரா வினை செய்க 322. முன்கூர் பெருமையைச் சொ
315 தம் வீரத்தைத் தாமே புக்கத் லலி வயிறுவளர்த்தல்.
லாகாது 323. பேதை தறுகணன் ஆகான்
316. சொல்லாலன்றிப் பகைவரைச் 324. வலிய பகைவரில்லாதார படை
செயலால் அடுதல் வீரரை வேண்டார்
317. வலிய பகைவாடேயல் எளிய 325. வலியிலார தம் படையைப்
வீரர் படைவிடுதல் பொலியச் செய்தல் நன்று
318. வலியடங்கியபின் பகைவரை 326 மகன் மறுதல மொழிதல்
வெல்வோ மென்பது கீண்

V

1. இவ்வாழ்க்கை

327. பொது	338 என்ன ஈந்தும் இன்னொல
328. பெற்ற அளவால் உவக	ராயாமை
329 புறத்தாற் பொலிவுறல்	339 நடுவுநிலைமை
330. நன்மனைவிய ருடையா	340 அடைக்கலப் பொருளைக் கொ
331. நெறிமேல் மக்களை நிற்பச்செய	ள்ளாது கொடுத்தல்
தல்	341 துணையுடைமை
332 தாயாகருச் சில பிள்ளைகளிடம்	342 புலான மறுத்தல்
கண்ணோட்டம்	343 அருள புரியாது உயிர்ப்பலி
333 பாணற்குத் தலைமகள் வாயின்	கொடுத்தல்
மறுத்தது	344 நன்மை செய்தவர்க்கு உறுதி
334 மகளிரைச் சார ஒழுகாமை	குழந்தை
335 பிறா மனையில் தமிழராய்	345 நன்மை செய்வா காயினும்
புகாமை	உவகைக் காயாமை
336. நிறை காவரைச் சிறை கா	346 உபகாரத்தற்கு அபகாரம்
வாமை	347 நன்மை செய்தவரைப் புறவ
337 வறியாரிடம் செலவா வீடுநது	கூற்தல்
செல்லவேண்டா	

2. உறவினர்

348. அறநாபம் இல்லாதவா உறவு	353 உறவினா உணாகதும் உறுதி
349 அறமையை உறவினா தீரவி	யைக் கேட்டல்
டத்துச் செய்யத்தக்கது	354. உறவினா செய்வதை உறநா
350. சுறந்ததா ரிலக்கணம்	செய்தல்
351. உதவுவோர் உறவினரே	355. கொடுநான் வேண்டுகிறதால்
352. உறவினா பிரியாமல் பொருந	நேரும் துன்பம்
துதல்	356 சுறந்ததா கொடுகுநாட் லாகாது

3 அறந் செய்தல்

357. செலவா அறஞ்செய்து அரு	363 கலவோ உறவரை அறநெ
ளுடைய மாகுதல்	றிடப்படுத்தல்
358. செய்த அறமே எயப்பின்ன	364. பொருளை அறத்திறையில் செல
வைப்பாம்	விடுத்தல்
359. அறத்தால் மறுமையின்பம் பெ	365 ஈற்றுந் துணையு அறஞ்செய
றுத்தல்	தல்
360. அறம் இம்மைப் புசுமும் மறு	366 இடை தகியின்னறி அறஞ்
மை யின்பமும் தரும்	செய்தல்
361 இறக்குமுன்னே அறஞ்செய்க	367 சிலநன்மையினும் சிறந்த வழி
362. உடையாண அறஞ் செய்யத்	களில் அறஞ்செய்தல்
துண்டுதல்	

- 368 பொருளைக் காத்தலைவிட அறஞ் செயதல் நனது 370 அருளொடு படாத அறம்
369. பொருளைப் போற்றாது தருக வழியில் அறஞ்செய்தல் 371. அறநெறியிலும் தவநெறியிலும் படிற்றொழுக்கம்

4 நான்கு

- 372 சிறிய பொருள் கொடுத்தபு பொருள் பெறுபெறுதல் 380 சேரன் குட்டுவனுடைய கொடை
373 வற்புறுத்தல் 381 பாபம்கொண்ட கொடை
374 பாசுகிர மறித்து கொடுத்தல் 382 பன்னாமை
375 குறிப்பறிந்து கொடுத்தல் 383 இசைநோக்கி எதிர்ப்பு
376 பிறர் துன்பம் நீக்க வல்லவா 384 ஒருவனிடத்தில் பலர் ஒன்றித்தல் ஆகாது
377 ஏழைகளுக்காக கொடுத்த ஏழைமாவா நிலை 385 தம் வருபவர்களைத் தீர்த்து
378 கொடுக்கக் கொடுக்கச் செயல் வயம் பெருகும் 386 செல்வாசாரமால் மிகுதியாக உள்ள செல்வம்
379 கொடையளவு கொடுப்போருடைய மோமையின் அளவு

5 வீட்டு நெறி

387. தம் மனத்தைத் தம்வயப்படுத்தல் 394 இவ்வாறு உறையில் அழிவருமல துறத்தல்
388. மற்றவைகளை உவமைகளாகக் கருத்துடன் செயல் 395 எல்லாப் பற்றுக்களும் நீங்கித் தீவிரமான நோக்கத்தை
389. இல்லறம் நடத்திப் பின் துறவறம் மேற்கொள்ளல் 396 தீவினை கழிவதற்கு நலவினை போதாமை
390. இல்லறம் மனம் துறவறம் மனம் தழுவாதவா 397. வினையற்றால் பிறப்பறுத்தல்
391. செல்வ முதலியன் நிலையாமை 398 யாதொரு நெறியிலும் பயிலாமை
392 சூசையைத் தவிர்த்தல் 399 சமயக் கொள்கைகளில் நல்லவைகளை மேற்கொள்ளல்
393. துறவாமல் இல்லிருந்து வாழ்தல்

பழமொழி நானூற்றில் புராண இதிகாசங்களிலிருந்தும்

பழைய தமிழிலக்கியங்களிலிருந்தும்

எடுத்துக்காட்டிய விஷயங்கள்

1	அரகசுமாளிகையிலிருந்து பாண்டவா தபபியது	234
2.	உபையாளைச் சிவன ஒரு கூறுகக் கொண்டது ..		124
3	கரிகாலன் நரை முடிந்த முறை செய்தது	6
4	கரிகாலனைக் கழும்?, திலிபுந்து வந்த களிறு கொண்டுபோய் அரசிற குரிமை செய்தது	230
5.	கரிகாலன் சுடப்பட மீயிருந்தது மாயனான் இருமபிடாத சூலையா முதலியால் செங்கோல் செலுத்தியது	239
6	சுருடனால தேவா அமிழது போடப்பட்டமை ..		207
7	கௌடவ பாண்டவா சூரிடி வேறுட்டத		356
8	தருமன் பொய்யுரைத்து நிரையம் புக்கது .		288
9	திருகனும் (பாம்பினால்) திருகுமதில் .		229
10	திரிவிசுகமன் (உலகப் தாவின அண்ணல்)	..	177
11	தூங்குகயிலெறிந்த செம்பியன்	155
12	தபயினை மாயவனை மயக்குறுத்தியது	...	334
13	பலராமன் (பாண்டமேலியான்)	137
14	பலயாளைச் செலசெழுதுவின பாலைக் கெனதமனாககு வீடளித்தது	580
15	பாரி முலலைக்குத் தோ கொடுத்தது	...	74
16	பாரியடமகன் பாணனுக்குப் பொன்னைச் சோராக நல்கியது		381
17.	புகார்பழமி குறிசாண்டல்	...	185
18.	பேசுன மயிலுக்குப் போவை கொடுத்தது	74
19	பொறகைப் பாண்டியன் (கைக்குறைத்தான் தென்னவனும்)		76
20.	மதுகைடவா மாயனைக் கொலலுதல் தவிரந்தது	301
21.	மறுதீச்ச சோழன் கனறாந்த புதல்வனைத் தேரால் ஊர்ந்தது .		242
22.	மாவலி வாமனனுக்கு கீவராதது உலகமெல்லாம் இழந்தது		183
23.	விபீஷணன் இராமனைத் துண்கொண்டு இலங்கைக்கிழை யாயது	257

விடுபட்ட சில

பாடபேதங்கள்

செய்யுள்	பாகம்	வரி	பாடம்.	பாடபேதம்
46	ப-பொ	2	அறியமாட்டாய்	அறியமாட்டாயாய்.
116.	பாட்டு	4.	கிறுவாரோ	கெறிவாரோ
135	பாட்டு	3.	கொள்வானவெண்டி	கொள்வானென்று
136.	பாட்டு	2.	உதவலார	உதவலராய்ப
139	பாட்டு	3.	மானமுனைய	மானமா
152.	ப-பொ	2	போதாதென்றம்	போகாதென்றம்
161.	ப-பொ	1.	முடியப்பட்டு	முயலப்பட்டு
167.	பாட்டு	3.	தவனை	தவரை
172.	ப-பொ	1.	சுற்றத்தான அல்லன்	சுற்றத்தான சுற்றத்தானல்லன்

குறிப்பு — புறத்திரட்டில் நன்றியில் செல்வம் என்னும் அதிகாரத்தில் அடியிற்கண்ட செய்யுள் பழமொழி வெண்பாவாகச் சேர்த்திருக்கிறது. கிடைத்த எந்தப் பிரதியிலும் இது காணப்படவில்லை.

அறியாமை யோடினமை யாவதா மாங்கீசு

செறியப் படுவதாஞ் செல்வம்—சிறிய

பீறைபெற்ற வானுதலாய் தானேயா மும்பேய்

பறைபெற்ற லாடாதோ பாய்ந்து.

பழமொழி நானூறு

—o—o—o—

தற்சிறப்புப் பாயிரம்

—o—o—o—

பிண்டியி னீழற் பெருமா னடிவணங்கிப்
பண்டைப் பழமொழி நானூறும்--கொண்டினிதா
முன்றுறை மன்னவன் நானகடியும் செய்தமைத்தான்
இன்றுறை வெண்பா இவை.

(பதவுரை). முன்றுறைமன்னன் — முன்றுறையரசர், பிண்டியின் நீழல் பெருமான்—அசோகமரத்து நிழலின்கண் அமர்ந்திருந்த கடவுளின், அடி—நிருவடிகளை, வணங்கி—தொழுது, இன்றுறை—இனிய பொருட்டுறைகள் வாய்ந்த, வெண்பா—வெண்பாக்களாகிய, இவை நானூறும் — இவை நானூற்றையும், பண்டை பழமொழி கொண்டு—முற்காலத்துப் பழமொழிகளை (இறுதியில்) தழுவி, நான்கு அடியும்—நான்கு அடிகளையும், இனிதாகி—சுவைதோன்ற, செடதமைத்தான்—செய்தமைத்தான்.

பிண்டியின் நீழற் பெருமான்—அருகன், சினன்

பிண்டியினீழற் பெருமானடி வணங்கலால் இந்நூலாசிரியரான முன்றுறையரையர் சைனசமயத்தின ரொன்பது தெளிவு.

‘சம்பந்தர் சடகோபா முதலாயினோரும் திவாகாரும் பதினெண் கீழ்க்கணக்குச் செய்தாரும் முன்னாகப் பின்னாகப் பதிகங் கூறுவது காண்க” எனப் பிரயோக விவேகமுடையார் கூறுதலால் இந்தப் பாயிரம் முன்றுறையரையரே கூறியதுபோலும்.

கடவுள் வணக்கம்.

அரிதவித் தாசின் றுணர்ந்தவன பாதம்
விரிகடல சூழ்ந்த வியனகணமா ஞாலத்
துரிபதனிற கண்டுணர்ந்தா ஶாககமே போலப்
பெரியத னுவி பெரிது

உலகத்தினகண் கெடுத்தற்கரிய குற்றத்தைக் கெடுத்ததுச்
சிறிதும் ஒழியாமல் முழுதும் உணர்ந்தவன் பாதத்தைத்
தமக்கு உரிமைப்பட ஆராய்ந்து உணர்ந்தவர்க்கு ஒக்கமே
உளதாவது; பேருடம்பினை யுடையதன் ஆன் பெரியது
போன்று.

குற்றம்—முககுற்றம் ஒக்கம்—உயாவு.

இதுவரையில் கடவுள் வணக்கம் பல பிரதிகளிலும் உரையளவா
கவே காணப்பட்டிருந்தது இந்த வெணபாவை நன்னூலின் பழைய
உரைகாரர் கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோளுககு மேற்கோளாகக் காட்
டியிருப்பதை மஹா மஹோபாத்யாயா ஸ்ரீ உ வே சாமிநாதையரவா
கள் கண்டுபிடித்ததாயச செந்தமிழ், 14 தொகுதி, 11 பகுதியில்
தெரிவிக்கின்றது.

பழமொழி நானூறு

I

1. க ல் வி

1. இளமையிற் கற்றல்

ஆற்றும் இளமைக்கண் கற்கலான் மூப்பின்கண்
போற்று மெனவும் புணருமோ?—ஆற்றச்
சுரம்போக்கி உல்குகொண்டார் இல்லையே. இல்லை
மரம்போக்கிக் கூலிகொண்டார். 60

(பழைய பொழிப்புரை). கற்கலாம் இளமைக்கண் கற்
கலாகாதான், மூப்பு வந்த காலத்துக் கல்வியைக் கற்றுப் போற்
றும் என்று சொல்லப்படுவதும் ஒருவர்க்குக் கூடுமோ? மிக
வும் சுமந்து வழியைக் கடக்கப் போகவிட்டு ஒருவனைச் சுறு
கங்கொண்டார் இல்லை. ஒடத்தினின்றும் போகிக் கரை
யேற்றி நின்று கூலிகொண்டாரும் இல்லை.

(பதவுரை) சுரம் ஆற்ற போகிக்—ஆயத்திறையின் வழியை
மிகவும் கடக்கவிட்டு, உல்கு கொண்டார்—(வாணிகச் சாக்குகளின்
மீது ஒருவனிடம்) கடமை கொண்டவா, இல்லை—இலர் மரம்
போக்கி—ஒடத்தினின்றும் போக்கி(க்கரையேற்றி நின்று), கூலி
கொண்டார்—(ஒடத்தில் ஏறி வந்தவரிடம்) கூலிகொண்டவரும்,
இல்லை—இலர். (அங்ஙனமே), ஆற்றும் இளமைக்கண்—கற்கக்கூடிய
இளமைப்பருவத்தில், கற்கலான்—கல்வி கற்காதவன், மூப்பின்கண்—
மூப்பு வந்த காலத்தில், போற்றும் எனவும்—கல்வியைக் கற்றுப்
போற்றுவான் என்று சொல்லப்படுவதும், புணருமோ—ஒருவருக்குக்
கூடுமோ? [ஏ—அசை].

(கருத்து) ஆயத்துறையைக் கடக்கவிட்ட பிறகு ஆயம் வாங்குவது இயலாது; ஓடம்விட்ட டிறக்கியபிறகு ஓடத்தி லேறிவந்தவாகளிடம் சரியான கூலி வாங்குவது இயலாது அங்ஙனமே, இனமையை வீணில் கடக்கவிட்டவர்கள் அப்பால் கல்வி கற்பது இயலாது

பழமொழி—சுங்கம் மாறினால் சுண்ணாம்பும் கிடையாது ஓடம் விட்டு இறக்கினால் ஓடக்காரனுக்கு ஒரு சொட்டு

2 மேன்மேற் கற்றல்

சொற்றொறும் சோர்வு படுதலால் சோர்நின்றிக்
கற்றொறும் கல்லாதே னென்று வழியிரங்கி,
உற்றொன்று சிந்தித் துழன்றொன் றறியுமேல்,
கற்றொறுநதான் கல்லாத வாறு.

332

(ப-பொ). சொல்லாததோறும் சோர்வுபடுதலான், மடிதலின்றிக் கற்குநதோறும் கற்றிலேனென்று பின்னையும் இரங்கி. அதன்கண்ணே உற்று ஒருமைப்பாடச் சிந்தித்து முயன்று வருந்தி ஒரு தூலை அறியுமாயின், அது கற்குநதோறும் தான் கல்லாதவாறாகக் கருதுமாறு போலும்.

(ப-ரை) சொல் தொறும்—(ஆசிரியன்) சொல்லுந்தோறும், சோர்வு படுதலால்—மறதி உண்டாதலால், சோர்வு இன்றி—சோம்பலின்றி, கல்தொறும்—(ஒருவன்) கற்குந்தோறும், கல்லாதேன் என்று—நான் கல்லாதவனென்று கருதி, வழி இரங்கி—பின்னையும் பரிந்து, உற்று—அதன் கண்ணே மனம் பொருந்தி, ஒன்று சிந்தித்து—ஒருமைப்பட்ச சிந்தித்து, உழன்று—முயன்று வருந்தி, 'ஒன்று—முன்பு அறிந்திராத ஒரு பொருளை, அறியுமேல்—அறிவானாயின், கல்தொறும் தான் கல்லாத ஆறு—(அது) கற்குந்தோறும் தான் கல்லாத வாறாகவே கருதுமாறு போலும்

(க-து). சோம்பலின்றி ஒருவன் தூல்களைக் கற்கும்போது, அந் தூற்பொருள்களைப் பலமுறையும் சிந்தித்துவருவானாயின், அவன் முன்பறியாத பொருள்களை அறிவான் இங்ஙனம் கற்று முன்பறியாத பொருள்களை அறியுந்தோறும், தான் கல்வி நிரம்பாதவன் என்பது

தோன்றும். அங்ஙனம் தோன்றுதலால் மேலுமேலும் கற்றலான ஊக் கம பிறக்கும்.

“அறிதோற்றியாமை கண்டறறல்” என்பது இக்கருத்தே இதன் பொருள் “நூல்களாலும் நுண்ணுணாவாலும் பொருள்களை அறிய அறிய முன்னையறியாமையைக் கண்டாற்போலும்” என்பது. “அறிவீற்து எல்லையின்மையால் மேன்மேல் அறிய அறிய முன்னையறிவு அறியாமையாய் முடியும்.” ஆகவே, கல்வியில் விருப்பமுள்ளவன் கற்றவளவில் அமையாது மேனமேலும் கற்பான் என்பது தெளியப்படும.

3 ஞானநூல் கற்றல்

விளங்கு விலைகொடுத்துக் கோடல் விளக்குத்
துளக்கமின் றென்றனைத்தும தூக்கி.—விளக்கு
மருள்படுவ தாயின், மலைநாட்! என்னை?
பொருள்கொடுத்துக் கொள்ளா ரிருள்.

334

(ப-பொ). விளக்கினான் ஒன்றனைக் காணுமிடத்து ஐயம் வராதெனக் கருதி, விளக்கிடுகக் காரணமாகிய நெய் முதலா யினவற்றை விலைகொடுத்துக் கொண்டு, விளக்கினை ஒருவர் உண்டாகருவது. அவ்விளக்குத தெளிவாகக் காட்டாதே ஐயத்தைச் செய்யுமாயின், மலைநாடனே! அதனால் பயன் ஏதுண்டாம்? இந்நாை யாவரும பொருள்கொடுத்துக் கொள்ளார் ஆதலான்.

என்றது ஆசிரியனுக்குப் பொருள்கொடுத்துப் பிறப்பறு தற்குக் கருவியாகிய நூல்களை ஒதுக என்றும், உலகமயக்கத் தைச் செய்வதாகிய நூல்களைக் கழகவேண்டா என்றும் கூறியதாம் அவ்வாறு கல்லாத நூல் ஐயமே தருது பிறப்பறாது என்பது தோன்ற “மருள்படுவதாயின் என்னை” என்றார்.

(ப-ரை). மலைநாட்—மலைநாடனே! விளக்கு துளக்கம் இன் றென்று தூக்கி—விளக்கினால் (ஒன்றைக் காணுமிடத்து) ஐயம் உண்

டாகாதென்று கருகியே ஆகும், அனைத்தும்—விளக்கிற்குக் காரணமாகிய நெய் முதலாயினவற்றை, விலைகொடுத்து—விலைகொடுத்துக் கொண்டு, விளக்கு கோடல்—விளக்கினை ஒருவர் உண்டாக்குவது. விளக்கு மருள்படுவது ஆயின்—அவ்விளக்கானது (தெளிவாகக் காட்டாமல்) மயக்கத்தைச் செய்வதாயின், என்னை—அதனால் என்ன பயன் உண்டாகும்? இருள் பொருள் கொடுத்து கொள்ளார்—இருளை (எவரும்) பொருள்கொடுத்து வாங்கா

குறித்த பொருளை மறைத்து அதனோடொத்த வேறொரு பொருளைக் கூறுதலால் இச்செய்யுள் பிறிது மொழிதல் (ஒட்டு) என்னும் அணியாகும் குறித்த பொருளாவது, பிறப்பறுதற்குக் கருவியாகிய தூல்களை ஆசிரியனுக்குப் பொருள்கொடுத்து ஒதுதல்.

“அலகுசால் கற்பின் அறிவுதூல் கல்லா
தூலகதூல் ஒதுவ தெல்லாம்—கலகல
கூஉந் துணையல்லால் கொண்டு தமொற்றம்
போஒந் துணையறிவா ரில்”—நாலடியார்

4. கல்லியின் சிறப்பு

ஆற்றவும் கற்றார் அறிவுடையார். அஃதுடையார்
நாற்றிசையும் செல்லாத நாடில்லை. அந்நாடு
வேற்றுநா டாகா: தமவேயாம். ஆயினால்
ஆற்றாது வேண்டுவ தில். 55

(ப-பொ). அறிவுடையாராவார் மிகவும் கற்றார். கல்லியாலாய அறிவினையுடையார்க்கு நான்கு திசையினகண்ணும சொல் செல்லாத நாடு இல்லை. சென்ற நாடுகள் வேற்றுநா டாகா: தம்முடைய நாடுகளேயாம். ஆயினால் அவ்வழிக்கு உணாக் கொண்டிபோக வேண்டுவதில்லை அவர்கட்கு.

(ப-ரை). அறிவுடையார்-அறிவுடையாராவார், ஆற்றவும் கற்றார்-மிகவும் கற்றவர். அஃது உடையார்-அக்கல்லியாலாகிய அறிவினை உடையாருக்கு, செல்லாத-சொல் செல்லாத, நாடு-நாடு, நால் திசையும்-நான்கு திசையின்கண்ணும், இல்லை-இல்லை. அ நாடு-சென்ற

நாடுகள், வேறு நாடு ஆகா—வேற்று நாடுகள் ஆகா; தமவே ஆம்—தம்முடைய நாடுகளே யாம். ஆயினால்—அங்ஙனமானால், ஆறு உணை—அவ்வழிக்கு உணவு, வேண்டுவது—அவர்கள் கொண்டிப்போக வேண்டுவது, இல்—இல்லை

“கற்றார்க்குந் தம்முமென் றூரில்லை” —நான்மணிக்கடிகை

“யாதானு நாடாமால்; ஊராமால்; என்னொருவன் சாந்துணையும் கல்லாத வாறு?” —திருக்குறள்.

பழமொழி.—சென்ற விடமெல்லாம் சிறப்பே கல்வி. He who has an art, has everywhere a part. An artist lives everywhere

5. கேள்வியின் சிறப்பு

உணற்கினிய இன்னீர் பிறிதுழிஇல் லென்னும
கிணற்றகததுத் தேரைபோல் ஆகார்:—கணக்கினை
முற்றப் பகலும் முனியா தினிதோதிக்
கற்றலிற் கேட்டலே நன்று.

61

(ப-பொ). உண்ணுதற்குரிய இன்னீர் பிறிதோரிடத் தில்லை எனக்கருதிக் கிணற்றகததே வாழும் தவளைபோல, ஒழுகலாகாது; நூல் ஒன்றினையே முடியும்படி நாடோறும் வெறுதே இனிதாக ஒதிக் கற்றலின், பல நூல்களையுட கேட்டலே நன்றுதலான்.

(ப-ரை). உணற்கு இனிய இன் நீர்—உண்ணுதற்கினிய நன்னீர், பிறிது உழி இல் என்னும்—(தானுள்ள இடம் தவிர) வேறோரிடத்தில் இல்லை என்றெண்ணும், கிணறு அகத்து தேரைபோல்—கிணற்றினுள்ளே வாழும் தவளைபோல், ஆகார்:—ஒருவர் ஒழுகாது, கணக்கினை—நூலொன்றினையே, முற்ற—முடியும்படி, பகலும்—நாள் தோறும், முனியாது—வெறும், இனிது ஒதி—இனிதாக ஒதி, கற்றலின்—கற்றலைக்காட்டிலும், கேட்டலே—(பல நூற்பொருள்களைக்) கேட்டறிதலே, நன்று—நன்றும்.

(க-து). கிணற்றிலுள்ள தவளை அக்கிணற்று நீர்போல வேறு நீர் இல்லையென்று நினைக்குமாறு, ஒரு நூலிலே அழுத்தியிருப்பவன்

அதுபோல வேறு நூல் இல்லையென்று அதையே பெரிதாக எண்ணியிருப்பான்: பல விஷயங்களை அறியான் ஆதலால், ஒரு நூலையே தான் கற்றலைக்காட்டிலும் பல நூல்களைக் கற்ற பல பெரியோரிடத்தில் பல விஷயங்களைக் கேட்டறிதலே நன்றும்

ஒரு நூலையே கற்று அடைதலான புலமையினும் பல நூல்களைக் கற்றறிந்தவா கூறக் கேட்டு அடைதலான புலமையே சிறந்தது என்பதாம்.

“கற்றலிற் கேட்ட லினிது” எனபது புறத்திரட்டில் கண்ட பாடம்.

“எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க அனைத்தானும் ஆன்ற பெருமை தரும்.”—திருக்குறள்.

6. குலவித்தை கல்லாமல் வருதல்

உரைமுடிவு காணன் இளமையோன் என்ற
நரைமுது மக்கள் உவர்ப்பு—நரைமுடித்துச்
சொல்லால முறைசெய்தான் சோமுன். குலவிச்சை
கல்லாமல் பாகம் படும. 21

(பு-பொ). தமமுன் மறுதலையாயினு நிருவா தமக்கு முறைமை செய்யவேண்டி வருது சில சொன்னால் அச் சொல்லின் முடிவுகண்டே ஆராய்ந்து முறைசெய்ய அறிவு நிரம்பாத இளமையருவத்தான் என்றிகழ்ந்த நரைமுது மக்கள் உவக்கும் வகை நரை முடித்துவருது, முறைவேண்டி வந்த இருதிருத்தாரும் சொல்லிய சொற்கொண்டே ஆராய்ந்தறிந்து முறை செய்தான், கரிகாற் பெருவளத்தான் என னும் சோமுன். ஆதலால், தத்தம் குலத்துக்குத் தக்க விச் சைகள் கற்பதற்கு முன்னே செம்பாகம் உளவாம்.

(பு-ரை). உரைமுடிவு காணன் இளமையோன் - உரைத்துக் கொண்ட வழக்கினது வார்த்தை முடிவைக் கண்டறியக் கூடாதவனு

பாலியன், என்ற-என்றிகழ்ந்த, நரைமுது மக்கள்-நரைமயிருள்ள முதியோர், உவப்ப - உவக்கும் வகை, நரை முடிதது-நரைமயிரை முடித்துவந்து, சொல்லால்-வழக்குரைத்தவாகளுடைய சொற்களைக் கொண்டே ஆராய்ந்தறிந்து, முறைசெய்தான் - முறைசெய்தான், சோழன்-கரிகாற் பெருவளததான் எனனும் சோழன் குலவிசை- தததம் குலத்துக்குரிய விததைகள், கல்லாமல் பாகம் படும-கற்பதற்கு முன்னே செம்பாகமாக உளவாம

பழமொழி — குலவிததை கற்றுப் பாதி கல்லாமல் பாதி

இசெய்தி பொருநராற்றுப் படையுள் (187-88 வரி) “முதியோர், அவைபுகு பொழுதிற்றம பகைமுரண செலவு” என்று குறித்திருக்கின்றது) அதற்கு ஈசனார்க்கினியா “என்றது வழக்கு மாறுபட்டு வந்தோர்க்கு அவ்வழக்கு வீட்டுப்பன் என்றவாறு ‘உரை முடிவு காண’ எனனும் பழமொழி கூறினா” என்று உரையெழுதியிருக்கின்றனா மணிமேகலை - பளிககறை புகக காதையில் (107-8 வரி) “இளமை நாணி முதுமை யெய்தி, உரை முடிவு காட்டிய உரவோன்” எனறு வருவதும் இசெய்தியையே குறிக்கின்றது

7 கற்றோ ரருமை கற்றோ ரறிதல்

புலமிக் கவரை புலமை தெரிதல்

புலமிக் கவர்க்கே புலனும் — நலமிக்க

பூர்புன ஷார’ பொதுமககட காகாதே

பாமபறியுப் பாம்பின கால.

5

(ப-பொ) அறிவுமிக்கவரை அம்மிக்க அறிவினை ஆராய்ந்தறிதல் அறிவுமிக்கவர்க்கே உளதாம், நனமை மிக்க புன ஷாரனே’ சிறப்பில்லாத மககட்டுத தெரிதல் அறிது: பாம்பினுடைய கால்களைத் தமக்கினமாகிய பாம்புகள அறியும், அது போல.

(ப-ரை). நலம் மிக்க பூ புனல் ஷார-நன்மை மிக்க அழகிய நீர் வளம் உள்ள ஷாரனே! பாம்பின கால் பாம்பு அறியும்-பாம்பினுடைய

கால்களைத் தமக்கு இனமாகிய பாம்புகள் அறியும். (அதுபோல), புலமை மிக்கவரை புலமை தெரிதல்—அறிவுமிக்கவரது அறிவினை ஆராய்ந்தறிதல், புலமை மிக்கவர்க்கே புலன் ஆம்—அறிவுமிக்கவர்க்கே உளதாம்: பொதுமக்கட்கு ஆகாது — சிறப்பில்லாத மக்களுக்கு அது முடியாது [ஆகாதே என்பதில் ஏ அசை]

கல்வியறிவில்லார் மக்களுள் சிறப்பாக வைத்து அறிவுடையோரால் எண்ணப்பெறா ஆதலால், “பொதுமக்கள்” என்றார்.

பழமொழி—பாவலர் அருமை நாவலர் அறிவார். வித்துவான் அருமையை வித்துவான் அறிவான்; விற்றதலையன் அறிவானா?

8. கற்றா நலத்தைக் கற்றா உணர்தல்

நல்லார் நலத்தை உணரின் அவரினும்

நல்லார் உணர்ப்: பிறருணரார் நல்ல

மயிலாடு மாமலை வெற்ப! மற்றென்றும்

அயிலாலே போழ்ப அயில்.

337

(ப—பொ). கற்று நல்லாரது நலத்தை உணரின் அவரினும் கற்று நல்லாரே உணரவல்லர்: பிறர் உணரமாட்டார். நல்ல மயிலாடும் மாமலை வெற்பனே! என்றும் கூரிய இருமபாலே இருமபைப் போழ்வர் ஆதலான்.

(ப—ரை) நல்ல மயில் ஆடும மாமலை வெற்ப—அழகிய மயில்கள் கலாபம் விரித்தாடும் பெரியமலை வெற்பனே! என்றும்—எக்காலத்தும், அயில் அயிலாலே போழ்ப—இரும்பைக் கூரிய இருமபாலே பின்பர். (ஆகவே), நல்லார் நலத்தை உணரின் - கற்று நல்லவராயினார் நன்மையை உணர்வதாயின், அவரினும் நல்லார் உணர்ப்—அவரினும் கற்ற நல்லாரே உணரவல்லார்: பிறர் உணரார்—பிறர் உணரமாட்டார். [மற்று—அசை].

“இரும்பின் இரும்பிடை போழ்ப”—நான்மணிக்கடிகை.

பழமொழி.—அரத்தை அரங்கொண்டும் வயிரத்தை வயிரங்கொண்டும் அறுக்கவேண்டும். Diamonds cut diamonds.

9. கற்று ஈடக்கம்

கற்றறிந்தார் கண்ட அடக்கம். அறியாதார்
பொச்சாந்து தம்மைப் புகழ்ந்துரைப்பர் - தெற்ற.
அறைகல் அருவி அணிமலை நாட!
நிறைகுடம் நீர்தளும்ப லில்.

243

(ப-பொ). நூல்களைக் கற்றறிந்தவர்கள் அறிந்தன அடக் கததிற்குக் காரணமாம். கற்றறியாதார் மறந்து தம்மைப் புகழ்ந்துரைப்பர் தெளிய. பாறைக்கல்லிலே அருவி வந்து வீழும் அழகிய மலைநாடனே' நிறைகுடம் நீர்தளும்புதல் இல்லை (குறைந்த குடமே தளும்புவது).

(ப-ரை). அறைகல் அருவி அணி மலைநாட - பாறைக்கல்லிலே அருவி வந்து வீழும் அழகிய மலைநாடனே' கற்றறிந்தார் கண்ட அடக் கம்-நூல்களைக் கற்றறிந்தார் தங்கள் அறிவால் கண்டனவே அடக்கத் துக்குக் காரணம் அறியாதார்-கற்றறியாதார், பொச்சாந்து - மறந்து, தம்மை-தங்களை, தெற்ற-தெளிவாக, புகழ்ந்துரைப்பர்-தாங்களே புகழ்ந்துரைப்பர் நிறைகுடம் நீர் தளும்பல் இல்-நிறைந்த குடம் நீர் தளும்புதல் இல்லை (குறைகுடமே தளும்புவது)

“பணியுமா மென்றும் பெருமை: சிறுமை

அணியுமாம் தன்னை வியந்து”—திருக்குறள்

பழமொழி.—குறைகுடம் கூததாடும் Empty vessels give the greatest sound. Deep rivers move in silence, shallow brooks are noisy.

10. கற்றவர் பழியாய் செய்தல்

விதிப்பட்ட நூலுணர்ந்து வேற்றுமை யில்லார்
கதிப்பவர் நூலினைக் கையிகநதா ராகிப்
பதிப்பட வாழ்வார் பழியாய் செய்தல்
மதிப்புறத்துப் பட்ட மறு.

258

(ப-பொ). நெறிப்பட்ட நூலின் பயனை உணர்ந்து நெறி யின் வேறுபடாதார், அந்நூற்கு மாறாய்க் கழறுமவர் நூலைத்

தேரூது கைகடந்தாராய் நிலைமைப்பட்டுடொழுமுவர், பழியாயினவற்றையே செய்தல், மதிப்புறத்து மறுப்போல விளங்கித் தோன்றும்.

(ப-ரை) விதிப்பட்ட நூல் உணர்ந்து வேற்றுமை இல்லா-நெறிப்பட்ட நூலின் பயனை உணர்ந்து (உற்றறியின்) வேறுபடாதவராய், கதிப்பவா நூலினை கையிகந்தா ஆகி-அநூலுக்கு மாறாய் எழுவோரது நூலைத் தேரூது அகன்றுநின்று, பதிப்பட வாழ்வா - நிலைமைப்பட்டுடொழுமுவா, பழியாய் செய்தல் - பழியாயினவற்றையே செய்தல், மதி புறத்து பட்ட மறு - சந்திரனிடத்துள்ள களங்கம்போல் விளங்கித் தோன்றும்

(க-து) நெறிப்பட்ட நூல்களைக் கற்று நிலைமைப்பட்டுடொழுமுவர் பழியான காரியங்களைச் செய்தல், சந்திரனிடத்துக் களங்கம்போல விளங்கித் தோன்றும்

இந்த உவமானம் திருக்குறளில் “குடிபயிற்றதா கண்விளங்குநகுறம் விசும்பின், மதிக்கண் மறுப்போ லுயாந்து” என வருகின்றது

2. க ல் லா தா ர்

II கல்லாதான் கண்ட மெய்ப்பொருள்

கற்றானும் கற்றாவாய்க் கேட்டானும் இல்லாதார்
தெற்ற உணரார் பொருள்களை. — எற்றேல்,
அறிவிலலான் மெய்தலைப் பாடு பிறிதிலலை;
நாவற்கீழ்ப் பெற்ற கனி.

138

(II-பொ). நூல்களைக் கற்றறிந்தவனும் கற்றார்வாய்க் கேட்டறிந்தவனு மல்லாத பிறர் தெளியப் பொருள்களின் உண்மையை அறியமாட்டார். எற்றேல், அறிவில்லாதான் ஒரு நுண்மைப்பொருளை அறிந்தது சொல்லுதல், பிறிதொன்றில்லை; நாவலின் கீழ் வீழ்ந்ததொரு பழம் ஒருவன் பெற்றது போலும்.

(ப-ரை) கற்றானும் கற்றாவாய் கேட்டானும் இல்லாதார்-தானே கற்றவனும் கற்றவரிடம் கேட்டவனும் அல்லாதவர், பொருள்களை தெற்ற உணரார்-தூற்பொருள்களைத் தெளிவாக அறியார் அறிவு இல்லான்-தூற்பொருளை அறிதலில்லாதவன், தலைப்பாடு மெய்-தானே பெறுதலாகிய மெய்ப்பொருள், எற்றேல்-எததன்மையதெனில், நாவல் கீழ் பெற்ற கனி-நாவல் மரத்தின் அடியில் (ஒருவன்) பெறுதலான பழம் போலவதன்றி, பிறிது இல்லை-வேறென்றில்லை.

பெரிய திருமொழி, 10-ம் பத்து, 9-12 திருமொழி, 5-ம் பாசரம், “திருமொழி யெங்குள தெமலாக கோதை சீமையை கீனைந்திலை அந்தோ, பெருவழி நாவற ஈனியினு மெளரிய ளிவளைப பேசுகின்றாயே” என இப்பழமொழியை உத்கரித்திருக்கின்றது “பெருவழிக் கரையில் நாவலில் விழுந்த பழமானது துளிக் தெடுக்கவுமாம், தவிரவு மாயிருக்கும்” எனபது இப்பழமொழியின் பொருள்.

(க-து) கல்வி கேள்வி யில்லாதவன் தலைப்பட்ட மெய்ப்பொருளைக் கொள்ளலுமாம் தவிதலுமாம்.

அறிவில்லான் மெய்தலைப்பாடு, “தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டறறால், தேரின் அருளாதான் செய்ய மறம்” எனத் திருக்குறளில் உவமானமாக வந்திருக்கிறது.

12 கல்வி முந்துறத் கழிநுட்பம் இல்லை

கல்லாதான் கண்ட கழிநுட்பம் கற்றாமுன்

சொல்லுங்கால் சோர்வுபடுதலால்.—நல்லாய்

வினா முந் துறத் உரைநிலை, இல்லை

கனா முந் துறத் வினை

2

(ப-ரை) கற்றவல்லாதான் ஆராய்ந்துகண்ட மிக்க நுண்மை, கற்றார் முன்பு தான் சொல்லுங்கால் சோர்வுபடுதலால், நல்லாய்! வினா முற்படாத செப்பும் இல்லை, கனா முற்படாத வினையும் இல்லை யாதலால், அவைபோலக் கல்வி முந்துறத் நுண்மையுணர்வும் இல்லை.

(ப-ரை). நல்லாய்-நலமுடையாளே! கல்லாதான் கண்ட கழிநுட்பம்-கல்லாதவன் ஆராய்ந்துகண்ட மிக்க நுண்பொருளை, கற்றார்

முன் சொல்லுங்கால்—கற்றவ ரெதிரில் சொல்லும்போது, சோர்வுபடு தலால்—அப்பொருள் வலியிழத்தலால், வினா முந்துறாத உரை இல்லை— வினா முன்னர் உளதாகாத விடை இல்லை, கனா முந்துறாத வினை இல்லை—கனா முன்னர் உளதாகாத செயலும் இல்லை; (ஆதலால் அவை போலக் கல்வி முந்துறாத நுண்ணுணர்வு இல்லை)

(க-து) எழுந்த வினாவுக கேற்ப விடை உண்டாகும்: கண்ட கனாவுக கேற்பச் செயல் உண்டாகும்: அங்ஙனமே கற்ற கல்விக் கேற்ப ஒருவனிடம் நுண்பொருள் தோன்றும் வினாவின்றி விடையில்லை: கனாவின்றிச் செயல் இல்லை: கல்வியின்றி நுண்பொருள் தோன்றுவ

துட்பமான ஒரு பொருளைக் கண்டறிந்தாலும், கற்றறிந்தவருக்கு அதனை விளங்க உரைக்கும் திறம், கல்லாதவனிடத்தில் இல்லை.

பரிமேலழகர் திருக்குறளில் பொழுதுகண்டிரங்கல் என்கிற அகி ஞாததை விளக்குமிடத்தில் “மாலப்பொழுது வந்துழி அதனைக் கண்டு தலைமகள் இரங்குதல் ‘கனாமுந்துறாத வினையிலை’ என்பது பற்றிப் பகற்பொழுது ஆற்றியிருந்தாட்கு உரியதாதலின், இது கனவு நிலை யுரைத்தலினபின் வைக்கப்பட்டது” என்று இப்பழமொழியை ரர்

13. கல்லாதான் கண்ட கழிநுட்பத்தைக் காட்டே லரிது.

கல்லாதான் கண்ட கழிநுட்பம் காட்டரிதால்,
நல்லேம்பாமை என்றொருவன் நன்கு மதித்தலென்?
சொல்லால் வணக்க வெகுண்டடு கிற்பார்க்கும்
சொல்லாக்கால் செல்லுவ தில்.

367

(ப-பொ). பல நூல்களையும் கல்லாதான் தானாகக் கண்ட தொரு நுண்ணிய பொருள் பிறர்க்கு மேற்காட்டுதல் அரிதா கலான், நல்ல பொருள்விளக்கம் உடையமென்று ஒருவனா யும் மதியாமல் ஒருவன் தன்னைத்தானே நன்குமதித்ததனால் என்ன பயன் உண்டு? தம்மை இகழ்ந்தவரைத் தாழ்வித்து வெகுண்டு தம் சொல்லால் கெடுக்கவல்ல முனிவர்க்குமே,

பிறர்க்கேற்கச் சொல்லாக்கால், சொல்லுளு சொல்லால் பயனில்லை, ஆதலான்.

(ப-ரை). கல்லாதான் கண்ட கழி துட்பம்—(பல நூல்களையும்) கல்லாதவன் தானாகக் கண்ட மிகவும் துண்ணிய தொருபொருளை, காட்டு—பிறருக்கு விளங்கும்படி காட்டுதல், அரிதால்—அரிதாகையால், ஒருவன்—சொல்வன்மை யில்லாத ஒருவன், நல்லேம் யாம் என்று நன்குமதித்தல்—நல்ல பொருள் விளக்கம் உடையேம் என்று (ஒருவரையும் மதியாமல்) தன்னேத தானே நன்குமதித்தல், என்—என்ன பயனைச் செய்யும்? வணக்கி வெகுண்டு சொல்லால் அடிகிற்பார்க்கும்—(தம்மை இகழ்ந்தவரைத்) தாழ்வித்ததுக கோபித்தது தமது சொல்லால் கெடுகவல்ல முனிவருக்கும், சொல்லாக்கால்—சொல்லக் கருதியதைப் பிறருக் கேற்கச் சொல்லாவிடதது, செல்லுவது இல்—(சொல்லும் சொல்லால்) உண்டாவதான பயன் இல்லை.

(க-து). முனிவரேயாயினும் தாம் கருதியதை விளக்கும் வலி இல்லாவிடின் அவர் வாதத்தையால் பலன் இல்லை. ஆகவே, தான் கண்ட சூட்சுமப் பொருளைப் பிறருக்கு விளக்குதல் முடியாத மூடன் தன்னேத்தானே நன்குமதித்தலால் என்ன பலன் உண்டு?

“குணமென்னும் குன்றேறி நின்றா வெகுளி, கணமேனும் காதத லரிது” ஆதலால், முனிவரை “வெகுண்டுகிற்பா” என்றார் கழி துட்பம் காட்டுதலாவது, “எண்பொருளவாகச் செலச சொல்லுதல்”.

14. கல்லார்முன் சொல்லிய கழிநுட்பம்

கல்வியா னாய கழிநுட்பம் கல்லார்முன
சொல்லிய நல்லவும் தீயவாம்,—எல்லாம்
இவர்வரை நாட! தமரையில் லார்க்கு
நகரமும் காடுபோன் றுங்கு.

3

(ப-பொ). கல்வியானாய் மிக்க துண்மையறிவால் ஒருவன் கல்லார்முன்பு சொல்லிய நல்ல பொருள்களும் தீயவாம்; எல்லாப் பொருள்களாலும் விரும்பப்படாநின்ற வரைநாடனே! தமரை யில்லாதார்க்கு நகரமும் காடுபோன்றது போல.

(ப-ரை). எல்லாம் இவா வரைநாட - எல்லாப் பொருள்களும் விரும்புதலான மலைநாடனே! தமரை ஆலலார்க்கு - உறவினரைப் பெற்றிலார்க்கு, நகரமும்-நகரமும், காடு போன்றாங்கு-காடு போன ததுபோல; கலவியான் ஆய கழி துட்பம்-கலவியாலாகிய மிக்க நுண் மையறிவால், கலலாமுன் சொல்லிய நல்லவும்-கலலாதார முன்பு சொல்லிய நல்ல பொருள்களும், சீயவாட-சீயனவாம

(க-து) காட்டை அடைந்தவா திசை திமாறி அச்சமடைந்து இடர்ப்படுவா ஆபத்துகளுக்கும் உள்ளாவா உற்றா உறவினா இல் லாத நகரை அடைந்தவரும் இன்ன இடத்தில் இருப்பது இன்ன இடம் செலவது இன்னது செய்வது என்றறியாமல் இடர்ப்படுவா ஆபத்து களுக்கும் உள்ளாவா உற்றா உறவினா உள்ள நகரை அடைந்தவா பல நன்மைகளை அடைவா ஆகவே உற்றா உறவினா இல்லார்க்கு நல்ல நகரமும் காடுபோலவ தாகின்றது இங்ஙனமே, கற்றறிந்தவா கல்லாரிடம் உரைக்கும் நல்ல பொருள்கள் சீயனவாகவே முடியும் நுண்ணறிவால் கண்ட பொருளை மூடரிடம் சொல்லலாகாது என்பதாம்

“அங்கணத்ததுள் உகக அமிழ்தற்றால், தங்கணத்த
ரல்லாமுன் கோட்டி கொளல்” — திருக்குறள்

“இனனா தினனிலவா வாழ்தல்” — திருக்குறள்
பழமொழி — உற்றா ரிலலாத ஊரும் ஊரோ?

15 கல்லாரிடம் கட்டுரைத்தல் பொல்லாதாம்

கல்லா தவரிடைக் கட்டுரையின் மிக்கதோர்
பொல்லாத தில்லை ஒருவற்கு. — நல்லாய்!
இழுக்கத்தின் மிக்க இழிவில்லை. இல்லை
ஒழுக்கத்தின் மிக்க உயர்வு.

64

(ப-பொ). கலலாதார் முன்பு சொல்லும் கட்டுரையின் மிக்கதொரு பொல்லாமை இல்லை: ஒருவற்கு, நல்லாய்! இழுக் கத்தின் மிக்கதோர் இழிவும் இல்லை; ஒழுக்கத்தின் மிக்கதோர் உயர்வும் இல்லை ஆதலான்.

(ப-ரை). நல்லாய்—நல்லாய்! ஒருவற்கு—ஒருவனுக்கு, இழுககத தின் மிக்க இழிவு இல்லை — இழுககததைப்பாக்கிலும் மிக்கதோர் இழிவும் இல்லை ஒழுக்கத்தின் மிக்க உயாவு இல்லை—ஒழுக்கததைப் பாக்கிலும் மிக்கதோர் உயாவும் இல்லை (ஆதலால்), கல்லாதவ ரிடை கட்டுரையின்—கல்லாதார் முனபு சொல்லும் கட்டுரையைப் பாக்கிலும், மிக்கது ஓர் பொல்லாதது—மிக்கதொரு பொல்லாமை, இல்லை—இல்லை

(க-து) “ஒழுக்கத்தின் எய்துவா மேன்மை. இழுககத்தின் எய்துவா எய்தாப் பழி”. கற்றா இதனை அறிவார். கல்லாதாட்டம் கட்டுரைததால் அது பொல்லாதாகவே முடியும்

“ஒழுக்கத்தின் ஸூதிய மற்று” என்பது புறத்திரட்டில் சுண்ட பாடம்

“புல்லவையுள் பொசுசாந்தும் சொல்லறக நல்லவையுள் நன்கு செலசசொல்லு வா” —திருக்குறள்

“அருளின் அறமுரைக்கும் அனபுடையா வாய்ச்சொல் பொருளாகக் கொள்வா புலவர் —பொருளல்லா ஏழை அதனை இகழ்ந்துரைக்கும், பாறகூழை மூழை சுவையுணரா தாங்கு” —நாலடியார்

“வென்றிப் பொருட்டால் விலங்கொதது மெய்கொள்ளார் கன்றிக் கறுததெழுதது காய்வாரோ—டொன்றி உரைவித தகமெழுவாரா காண்பவே கையுள் சுரைவித்துப் போலுந்தம பல்” —நாலடியார்.

16. கல்லா கற்றவரைக் கறுப்பித்தல்

கற்றாற்று வாரைக் கறுப்பித்துக் கல்லாதார்
சொற்றாற்றுக் கொண்டு சுனைத்தெழுதல்—கற்றெனின்
தானு நடவான் முடவன் பிடிப்பூணி

யாணியோ டாடல் உறவு.

(ப-பொ). கற்றுவல்லாராய்க் கல்வியை நடத்தவல்லா வொருள்வித்துக் கல்லாதார் சொற்களைக் கொழித்துக்கொண்டு மனவெழுச்சியான் மிக்கெழுதல் எத்தன்மைதெனின், ஒரு வன் தானும் நடக்க ஆற்றலிலன், முடவனாய்க் கைப்பாணி கொண்டு தவழ்வாளுருவன், யானையோடாடி விளையாடலுறு தலோ டொக்கும்.

(ப-ரை) கற்று ஆற்றுவாரை-கற்றுவல்லாராய்க் கல்வியை நடத்த வல்லவரை, கறுப்பித்து-கோபமூட்டி, கல்லாதார்-கல்லாதவர், சொல் தாற்றுக்கொண்டு - சொற்களைக் கொழித்துக்கொண்டு, சுனைத்து எழு தல்-மனவெழுச்சியால் மிக்கெழுதல், என்று எனின்-எத்தன்மைய தெனரால்; தானும் நடவான் முடவன்-தானும் நடக்கமுடியாத முட வனும், பிடிப்பூணி-கைப்பாணிகொண்டு தவழ்வா ளுருவன், யானையோடு ஆடல் உறவு-யானையோடு விளையாடலுறுதலோ டொகரும்

(க-து). தம்முடைய சொல்லால் வென்றுவிடலாமென் றெண் ணிக் கல்லாதார் கல்விமான்களுகருக கோபமூட்டி எழுதலானது, கைப்பாணிகொண்டு தவழ்கின்ற முடவன் யானையோடு விளையாட லுறுவது போலாம். முடவன் உயிரிழப்பான். கல்லா அவமான மடைவர்.

“சொற்றூற்றுக் கொண்டு சுனைத்தெழுதல் காழுறுவா கற்றூற்றல் வன்மையும் தாந்தேரார்”—நாலடியார்

3. அ வ வ ய றி த ல்

17. அவையின் சேவ்வி யறிதல்

கேட்பாரை நாடிக் கிளக்கப் படும்பொருட்கண்
வேட்கை அறிந்துரைப்பார் வித்தகர்.—வேட்கையால்
வண்டு வழிபடரும் வாட்கண்ணாய்! தோற்பன
கொண்டு புகாஅ ரவை.

4

(ப-பொ). தாம் உரைக்கின்ற பொருளைக் கேட்கவல்லா வா நாடித் தாம் சொல்லப்படும் பொருட்கண் அவர் விரும்பு

வா ரென்பதனை அறிந்து சொல்லுவார் தெள்ளியார்; தம் காதலாலே வண்டிகள் பூவென்று பின்செல்லாநின்ற ஒளியினை யுடைய கண்ணாய்! தோற்பவை கொண்டு அவையின்கண் புகார் ஆதலால்.

(ப-ரை). வேட்கையால் வண்டு வழிபடரும் வாள் கண்ணாய் - (தமமுடைய) விருப்பத்தாலே வண்டிகள் (பூவென்று) பின்செல்லாநின்ற ஒளியினையுடைய கண்ணாய்! கேட்பாரை நாடி-தாம் உரைக்கின்ற பொருளைக் கேட்கத்தக்கவரை நாடி, விளக்கப்படும் பொருள்கண் வேட்கை அறிந்து-தம்மால் சொல்லப்படும் பொருளின்கண் அவருக்கு விருப்பம் இருப்பதை அறிந்து, உரைப்பா-சொல்லுவா, விததகா-அறிஞர் தோற்பன கொண்டு அவை புகார்-தோற்பதற்குக் காரணமானவைகளைக் கொண்டு சபையின்கண் புகார்

(க-து). ஒருவா ஒரு சபையில் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லப் புகுமுன் அச்சபையில் அவ்விஷயத்தை அறியத்தக்கவா உளரா, அவ்விஷயத்தைக் கேட்க அவருக்கு விருப்பம் உளதா என்பதை அறிந்து கொண்டே அச்சபையில் அவ்விஷயத்தைச் சொல்லவேண்டும் அப்படிச் சொல்பவரே விததகர்

இவ்வாறு ஆராய்ந்து, தாம் சொல்லியநல்லனவற்றைத் தீயனவாகாதபடி பயன்படுத்தும் அறிவினராதலால் அவரை “விததகா” என்றார்

“அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக் சொல்லின்
தொகையறிந்த தாய்மை யவா”-திருக்குறள்

18. வாத்தக்கிரமம்

ஒருவ ருரைப்ப உரைத்தால், அதுகொண் டிருவரா வாரும எதிர்மொழியற் பாலா.
பெருவரை நாட! சிறிதேனும் இன்ன
திருவர் உடனுடல் நாய்.

(ப-பொ). ஒருவர் ஒருபொருளை, 'இப்பொருள் இப்பெற்றித்தே' என்றுரைப்ப, அப்பொருளை, 'அஃது இப்பெற்றித்து' என்று ஒருவர் உரைப்பனவெல்லாம் உரைத்தால், அந்தப் பொருளை உட்கொண்டு அது முடிந்தால், இருவராவாரும் எதிர்மொழியல் தரும்பகுதியை உடையனவல்லன பெருவரைமேல் உண்டாகிய நாடனே' அது சிறிதாயினும் பொல்லாது. எவ்வண்ணமெனில், இருவர தனித்தனியேயன்றி ஒரு காலத்திலே ஒரு நாயைக் கொண்டு வேட்டையாடுதல் பொல்லாதாம் அதுபோல.

(ப-ரை) பெருவரை நாட-பெரிய மலைமேல் உண்டாகிய நாடனே! இருவர் நாய் உடனாடல் (இன்னாது)-இருவர் தனித்தனியேயன்றி ஏககாலத்தில் ஒரு நாயைக்கொண்டு வேட்டையாடுதல் பொல்லாதாம் (அதுபோல), ஒருவர் உரைப்ப-ஒருவர் ஒரு பொருளை இத்தன்மைத்தென உரைப்ப, உரைத்தால்-அப்பொருளை அஃது இத்தன்மையதென்று மற்றொருவர் உரைப்பனவெல்லாம் உரைத்தால், அது கொண்டு-அந்தப் பொருளை உட்கொண்டு (அது முடிந்தபோது), இருவராவாரும் எதிர்மொழியல்-வாசம் செய்யலுற்ற இருவரும் தம்முள் ஏககாலத்தில் எதிர்மொழியல், பாலா-தகுதியாகுமா? சிறிதேனும்-அது சிறியதாயினும், இன்னாது-பொல்லாது

ஒரு பொருளைப் பற்றிய வாதத்தில், ஒருவர் அது இத்தன்மைத்தென்று சொல்ல, மற்றவர் அது இத்தன்மைத்தென்று வேறாகச் சொல்வதைச் சொல்லிய பின், அவ்விருவரும் அப்பொருளைப்பற்றி ஏககாலத்தில் எதிர்வார்த்தை பேசுதல் ஆகாது. அது, தனித்தனியேயன்றி, ஏககாலத்தில் இருவர் ஒரு நாய் கொண்டு வேட்டையாடுதல் போல், பொல்லாதாம்.

(க-து). வாதஞ்செய்வோ ரிருவர் தத்தம் கட்சியை ஒருவரின் ஒருவராக எடுத்துப் பேசவேண்டும். ஏககாலத்தில் இருவரும் ஒன்றாகக் கூவுவதனால் நன்மை உண்டாகாது: கெடுதியே உண்டாகும்.

19. வார்த்தையில் விடைவழி

துன்னி இருவர் தொடங்கிய மாற்றத்திற்
பின்னை உரைக்கப் படற்பாலான்,—முன்னி
மொழிந்தால், மொழியறியான் கூறல், முழந்தான்
கிழிந்தானே மூக்குப் பொதிவு. 347

(ப-பொ). கடவுவானும் விடைகொடுப்பானும் ஆகிய இருவர் தம்முள்கூடிச் சொல்லத்தொடங்கிய மாற்றத்தின் கண், பின்னாக விடைகூறத் தருவான், முன்னுரைத்துக் கடாவினால் அந்த உரையின் பெற்றி அறியாதே தான் மற்றொன்றை விடையாகக் கூறுதல், முழந்தான் கிழிந்து புண்பட்ட மூக்கை இழைகொண்டு பொதிவதனோடொகும்.

(ப-ரை). இருவர் துன்னி தொடங்கிய மாற்றத்தின்-வினாவானும் விடைகொடுப்பானுமாகிய இருவரும் தம்முள் கூடிச் சொல்லத் தொடங்கிய வார்த்தையின்கண், பின்னை உரைக்கப்படற்பாலான்-பின்னாக விடைகூறத் தக்கவன், முன்னி மொழிந்தால் மொழி அறியான் கூறல்-முன்னுரைத்து வினாவினால் அந்த வார்த்தையின் தன்மையை அறியாமல் தான் மற்றொன்றை விடையாகக் கூறுதலானது, முழந்தான் கிழிந்தானே மூக்குப் பொதிவு-முழந்தான் கிழிந்து புண்பட்டவனுக்கு மூக்கை இழைகொண்டு கட்டுவதோடொகும்.

(க-து). இருவர் வார்த்தையாடுவதில், ஒருவனுடைய வினாவின் தன்மையை அறியாமல் மற்றவன் மற்றொன்றை விடையாகக் கூறுதலானது, முழங்காலில் அடிபட்டவனுக்கு மூக்கில் கட்டுக் கட்டுவது போலும்.

“பட்டுக் கோட்டைக்கு வழி ஏதென்றால், கோட்டைப் பாக்குப் பத்துப் பணம் என்கிறான்”. “I am talking of hay, and you of horse beans” “I ask for a fork, and you bring me a rake”. இவை போல்வன இச்செய்யுட் பொருளுக்கு உதாரணமாகும்.

20. கற்றா ரவையில் கல்லார் சொல்லாதேல்

கல்லாதும் கேளாதும் கற்றா ரவைநடுவண்
 சொல்லாடு வாரையும் அஞ்சுறபாற்—றெல்லருவி
 பாய்வரை நாட! பரிசுழிந் தாரோடு
 தேவரு மாற்ற விலர்.

350

(ப-பொ). ஒரு நூலைக் கற்பதும் செய்யாராய்க் கற்றா
 ருடன் கேட்டுணராருமாய்க் கற்றுவல்லவர் இருக்கும் அவை
 நடுவே இருந்து சில சொல்லும் தன்மையுடையாரை (பூர்க்க
 ராகிப் பழிக்கு அஞ்சாதார்க்கு அஞ்சுமாறுபோல) அஞ
 சுதல் பகுதியுடைதது; விளங்கிய அருவி பரந்த வரை
 நாடனே! பண்பழிந்தாரோடே தேவாகளும் ஒரு வார்த்தை
 சொல்லுமா றில்லையாய் அஞ்சுமாறு போல.

(ப-ரை) எல் அருவி பாய் வரைநாட-விளங்கிய அருவி பாயும்
 மலைநாடனே! பரிசு அழிந்தாரோடு-பண்பழிந்தாரோடு, தேவரும்-
 தேவர்களும், மாற்றல் இலர்-ஒருவாததை சொல்லார் (ஆதலால்),
 கற்றார் அவை நடுவண்-கற்றுவல்லவர் இருக்கும் சபையின் நடுவ்
 லிருந்து, கல்லாதும் கேளாதும் சொல்லாடுவாரையும்-ஒரு நூலே
 யும் கற்பதும் செய்யாராய்க் கற்றாரிடம் கேட்டுணராருமாய்ச் சில
 வார்த்தை சொல்லும் தன்மையுடையாரையும், அஞ்சல் பாற்று-அஞ
 சுதல் தகுதியுடையது.

21. கற்றோரவையில் கல்லார் புன்சொல் விளம்பல்

அகல முடைய அறிவுடையார் நாப்பண்
 புகலரியார் புக்கவர் தாமே—இகலினால்
 ியின்சேர்ந்த புன்சொல் விளம்பல் அதுவன்றோ
 ாண்சேரிப் பற்கிளக்கு மாறு.

115

(ப-பொ). விரிந்தகன்ற அறிவினையுடையார் நடுவே புருத்தற்குத் தகாதார் புக்கு, அவர்தாம் மாறுபாட்டினால் பயனில்லாத புல்லிய சொற்களை வலியத் தாமே சொல்லுத லதுவன்றோ, பாணரிருநத சேரியினுள்ளே புக்குப் பிறனொருவன் பாடுவேமென்று பத்தோன்ற வாயைத்திறந்து பாடும் நெறி.

(ப-ரை) அகல முடைய அறிவு உடையார் நாப்பண் - விரிந்தகன்ற அறிவினையுடையார் நடுவிலே, புகல் அரியார் புக்கு-புகுதற்குத் தகாதவர் புருந்து, இகலினால்-விரோதத்தால், வீண் சேர்ந்த புன்சொல்-பயனில்லாத அற்பமான வாதத்தைகளை, அவாதாமே விளம்பல் அது-அவர் வலியத் தாமே சொல்லுதலாகிய அச்செய்கை, பாண்சேரி பல் கிளக்கும் ஆறு அன்றோ-பாணரிருநத சேரியில் புருந்து வேறொருவன் தான் பாடுவதாகப் பத்தோன்ற வாயைத்திறந்து பாடும் விதமன்றோ.

(க-து). அறிவுடையார் கூட்டத்தில் அறிவிலார் புருந்து அவர்களோடு மாறுபட்டு வீண்வார்த்தை சொல்லுதல், பாட்டில் வல்ல பாணா சேரியில் பிறனொருவன் சென்று தான் பாட்டில் வல்லவனென்று பத்தோன்ற வாயைத்திறந்து பாடுவதனோடொகும்

பழமொழி — Enchantments to Egypt: Indulgences to Rome. You bring owls to Athens.

22. கற்றாரவையில் கல்லா ஞானம் வினாவினார்த்தல்

மானமும் நாணும் அறியார் மதிமயங்கி,
ஞான மறிவா ரிடைப்புக்குத் தாமிருந்து
ஞானம் வினாவு யுரைத்தல், நகையாகும்,
யாண்ப்பல் காண்பான் பகல்.

298

(ப-பொ). தம்முடைய மானம் அழிதலையும் நாணம் அழிதலையும் அறியாராய் நெஞ்சம் மயங்கி, பல ஞானங்களை யும் அறிவார்நடுவே புருந்திருந்து, பகலே யாணையைப்

பல்பிடித்துப் பார்ப்பார்போல, அவர் துணையைத் தெரியாதே, நூல்களை வினாவியுரைத்தல் நகையாகும்.

(ப-ரை) மானமும் நாணும் அறிவார்-தமமுடைய மானம் அழிதலையும் நாணம் அழிதலையும் அறியாராய, மதிமயங்கி-புததிமயங்கி, ஞானம் அறிவாரிடை தாம் புகுது இருந்து-பல நூல்களையும் அறிவார் நடுவில் தாம் புகுநதிருந்து, ஞானம் வினாவு உரைத்தல்-(அவா அறிவின் அளவை அறியாது) நூல்களை வினாவியுரைத்தலானது, பகல் யானைப்பல் காண்பான்-பகலே யானையைப் பல் பிடித்துப் பாப்பார்போல், நகையாகும்-யாவாகும் நகை தருவதாகும்

யானைப்பற காண்டல்-அளவிடுதற் கருமை சொன்னதாம்

(க-து). கல்விமான் வினாவிடையால் ஒருவருடைய ஞானத்தின் அளவை அறியலாம் கல்லா அது செய்தல் நகைப்புக கிடமாம்

23. கற்றாரைக் கல்லா எள்ளிக் கூறல்

அல்லவையுள் தோன்றி அலவலைத்து வாழ்பவர்

நல்லவையுள் புக்கிருந்து நாவடங்கக்—கல்வி

அளவிறந்து மிக்கா அறிவெள்ளிக் கூறல்.

மிளகுளு வுண்பான் புகல்.

326

(ப-பொ). நல்ல குழுவல்லாத குழுவின்கண் புக்குத் தோன்றி நாணமில்லாத தன்மையைச் செய்து வாழ்பவர். நன்றாகிய அவையின்கண்ணே புக்கிருந்து, பிறர்நா அடங்கும்படி கல்வியால் அளவினைக் கடந்து மிக்கோருடைய அறிவை இகழ்ந்து சொல்லுதல், நன்றாக விளைந்த விளைபயனை உண்ணாமல் மிளகின் உளுவை உண்பான் வேண்டிப் புகுந்தவதனோடொக்கும்.

(ப-ரை). அல் அவையுள் தோன்றி-நல்லதல்லாத சபையுள் புகுந்து, அலவலைத்து வாழ்பவர் - நாணங்கெட்டு வாழ்பவர், நல் அவையுள் புக்கிருந்து - நன்றாகிய சபையிலே புகுந்திருந்து, நா அடங்க கல்வி அளவிறந்து மிக்கார் அறிவு - பிறர்நா அடங்கும்படி

கல்வியால் அளவினைக் கடந்து மிககோருடைய அறிவை, எள்ளிக் கூறல்—இகழ்ந்து சொல்லுதல், மிளகு உளு உண்பான் புகல்—(நன்றாக விளைந்த விளைவினை உண்ணாமல்) மிளகின் உளுவை உண்ணப் புகுவதனோடொகரும் [உளு—புழு]

மிளகு சாதிககாய் வலககாய் முதலியவற்றில் உள்ள புழுவை உண்டவா பிழைத்த லரிதென்பா

24 புல்லவையுள் கல்லா புகழ்ந்துகோள்ளல்

நலலவை கண்டககால் நாசகருட்டி, நன்றுணராப் புல்லவையுள் தமமைப் புகழ்ந்துரைத்தல்;—புல்லாப் புடைத்தறுகண் அஞ்சுவான், இல்லுளாவில் லேற்றி இடைக்கலத தெய்து விடல்.

249

(ப—பொ). கற்றறியும் நலலவையததாரைக் கண்டால் ஒன்றைச் சொல்லாதே தமமுடைய நாலை மடக்கி, நன்றறியாத புல்லிய அவையததாரிடைத் தம்மைததாமே புகழ்ந்துரைத்தல். தமபகைவர்மாட ிள்ள தறுகண்மையை அஞ்சுவா னொருவன், தன் மனையின்கண் நின்று, தன் வில்லை ஏற்றிக் கருங்கலங்களிடையே அம்பை விடுவதனோடொகரும்.

(ப—ரை). நலலவை கண்டககால் நா சுருட்டி—கற்றறிந்தவருடைய நல்ல சபையைக் கண்டால் ஒன்றும் சொல்லாமல் தம்முடைய நாலை மடக்கி, நன்று உணரா புல்லவையுள் — நன்றறியாத கேவலமானவருடைய சபையில், தம்மை புகழ்ந்துரைத்தல்—தமமைத் தாமே புகழ்ந்து பேசுதலானது, புல்லாப் புடை தறுகண் அஞ்சுவான் — தன் பகைவரிடத்துள்ள தறுகண்மையை அஞ்சுவா னொருவன், இல்லுள் — தன் மனையின்கண் நின்று, வில் ஏற்றி—தன் வில்லை ஏற்றி, கலத்து இடை எய்துவிடல் — கருங்கலங்களின் இடையே அம்பை எய்வதனோடொகரும்.

“பகையகத்துப் பேடிகை யொன்வான், அவையகத் தஞ்ச மவன்கற்ற தூல்”—திருக்குறள்

25. கல்லாரவையில் உறுதியுரைத்தல்

நடலை இலராகி நன்றுணரா ராய
முடலை முழுமக்கள் மொய்கொ ளவையுள
உடலா ஒருவர் குறுதி யுரைத்தல்,
கடலுளால் மாவடித் தற்று.

72

(ப-பொ). மனத்தின்கண் கவலையில்லாராய் நன்மைபறி யாராகிய மனம்வலிய முழுமக்கள் மொய்கொண்ட அவையின்கண் இருந்த ஒருவற்கு அறிவிற் குடலாகிய உறுதி யாயினவற்றை உரைத்தல், கடலுள்ளே மாங்கனியை வடித் தாற்போலும்.

(ப-ரை) நடலை இலராகி - மனத்தில் கவலை இல்லாதவராய், நன்று உணரார் ஆய - நன்மை அறியாராகிய, முடலை முழுமக்கள்-மனவலிமையுள்ள மூடா, மொய்கொள் அவையுள் - நெருங்கியுள்ள சபையில், ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, உடலா(க) உறுதி உரைத்தல்-உடலாக உறுதிகளை உரைத்தலானது, கடல் உள் மாவடித்தால் அற்று-கடலுள்ளே மாங்கனியை வடித்தாற்போலும் [ஆல்-அசை].

“பன்றிகூழ்ப் பததறிற் றேமா வடித்தற்றால்

நன்றறியா மாந்தர்க் கறத்தா—றுரைக்குங்கால்” —நாலடியார்.

பழமொழி.—துனையன் அறிவான ரத்தினத்தின் பெருமையை
To throw pearls before swine.

4. அறிவுடைமை

26. அறிவின் மாண்பு

அறிவினால் மாட்சியொன் றில்லா ஒருவன்
பிறிதினால் மாண்ட தெவனும்?—பொறியின்
மணிபொன்னும் சாந்தமும் மாலையும் இன்ன
அணியெல்லாம் ஆடையின் பின்.

271

(ப-பொ). அறிவினால ஒரு மாட்சிமையும் இல்லாத ஒரு வன், செல்வம் குலம் முதலாயினவற்றால் மாட்சிமைப்பட்டன என் செய்ய வல்லன்? ஆம் பொறிச்செய்கையை யுடைய மணியும் பொன்னும் சாந்தும் பூமாலையும் என்று சொல்லப்பட்ட இன்ன அணியெல்லாம் ஒருவருக்கான ஆடையின் பின்னை விரும்பப்படுவன ஆதலான்.

(ப-ரை) ஆம்-நனமையாகிய, பொறியின்-பொறிச்செய்கையை யுடைய, மணியும்) பொன்னும்-இரத்தினபரணமும் பொன்னபரணமும், சாந்தமும் மாலையும்-சந்தனக்குழம்பும் பூமாலையும், இன்ன அணியெல்லாம்-என்று சொல்லப்பட்ட இவைபோன்ற அணிகளெல்லாம், ஆடையின் பின்-(உகெகும்) ஆடைக்குப் பின்னே விரும்பப்படுவன (ஆதலால்), அறிவினால ஒன்று மாட்சி இல்லா ஒரு வன்-அறிவினால் ஒரு பெருமையும் இல்லாத ஒருவன், பிறிதினால் மாண்டது எவன்-மற்றச் செல்வம் குலம் முதலானவற்றால் மாட்சிமைப்படுதல் இல்லை

பொறித்தல் - பொலிவுபெறச் செய்தல் எவன் என்னும் வினாவிற்குறிப்பு இல்லை என்னும் பொருள்மேல நின்றது

(க-து). 'ஆடை யில்லாதவன் அரை மனிதன்'. ஆகவே ஆபரணங்களைக் காட்டிலும் ஆடையே மேலானது அங்ஙனமே செல்வம் குலம் முதலவியவைகளைக் காட்டிலும் அறிவே மேலானது

“மாலையும்ற் றின்ன” என்பது புறத்திரட்டில் கண்ட பாடம்.

“அறிவுடையார் எல்லா முடையார் அறிவிலார்
என்னுடைய ரேனும் இலர்.”—திருக்குறள்.

27. அறிவினார் மாண்பு

ஆயிரவ ரானும் அறிவிலார் தொக்கக்கால்
மாயிரு ஞாலத்து மாண்பொருவன் போல்கலார்.
பாயிருள் நீக்கும் மதியம்போல் பன்மீனும்
காய்கலா வாகு நிலா.

(ப-பொ). அறிவில்லாதார் ஆயிரவர் திரண்டாராயினும், மாறிருளுலதது அறிவால் மாட்சிமைப்பட்ட ஒருவன்போல விளங்கமாட்டா; பரந்த இருளை நீக்கும் திங்களைப்போல நிலாவை எறிககமாட்டா, பலமீனுமாய்த் திரண்டாலும், அது போல.

(ப-ரை) பலமீனும் (தொகக்கால்)—பல நகூத்திரங்கள் திரண்டாலும், பாய் இருள் நீக்கும் மதியம்போல—பரந்த இருளை நீக்கும் சந திரளைப்போல, நிலா காய்கலாவாகும்—நிலவை எறிககமாட்டா (அது போல), மா இரு ஞாலதது—மிகவும் பெரிய பூமியில், அறிவிலார் ஆயிரவரானும் தொகக்கால்—அறிவில்லாதவர் ஆயிரம்பேர் திரண்டாராயினும், மாண்பு ஒருவன் போல்கலா—அறிவால் மாட்சிமைப்பட்ட ஒருவன்போல் விளங்கமாட்டா.

(க-து) ‘ஆயிரம் நகூத்திரம் கூடினாலும் ஒரு சந்திரன் ஆகா’ பலபேர் அறிவிலார் கூடினாலும் அறிவுள்ளவன் ஒருவனுக்கு ஒப்பாகார்.

“கல்லார் பலாகூடிக காதலிதது வாழ்கினுதால
வல்லா னெருவனையே மானுவரோ?—அல்லாரும்
எண்ணிலா வான்மீன் இலகிடினும் வானகத்தோ
வெண்ணிலா ஆமோ விளம்பு” —நீதிவெண்பா

22. இயற்கையறிவின் சிறப்பு

நற்கறி வில்லாநை நாட்டவ் மாட்டாதே
சொற்குறி கொண்டு துடிபண் ணுறுத்துவபோல்,
வெற்பறைமேல் தாழா இவங்கருவி நன்னாட!
கற்றறிவு போகா கடை.

270

(ப-பொ). மிகவும் அறிவில்லாதானை ஆக்கவும் ஆகாது, சொல்வல்லவர் சொல்லும் சொற்குறிகளைக்கொண்டு சிலா பண்ணுறுத்திகின்ற துடியேபோல: மலையினின்றும் பாறை

மேல விழாநின்ற இலங்கருவி நாடனே' இயற்கையாலுண்டான அறிவின்றிக் கல்வியான் வந்த அறிவு கடைபோக நில்லாததலான்.

(ப-ரை) வெற்பு அறைமேல் தாழும் இலங்கு அருவி நாட-மலை யினின்றும் பறைமேல் விழாநின்ற விளங்கும் அருவிகளையுடைய நல்ல நாடனே! கற்றறிவு கடைபோகா(து)-(இயற்கையால் உண்டான அறிவன்றிக் கல்வியான் வந்த அறிவு கடைபோக நில்லாது (ஆதலால்), துடி-(பண்ணினியல்பு அமையாத) உடுக்கையில, சொல்குறி கொண்டு - (சொல்லவல்லவா சொல்லும்) சொற்குறிகளைக் கொண்டு, பண்ணுறுததுவ போல-சிலா பண்ணுறுததுதல போல, நனகு அறிவு இல்லாரை-மிகவும் இயற்கையறிவு இல்லாதவரை, நாட்டவும் மாட்டாது-அறிவுடையாராகக்வும் முடியாது [ஏ-அசை]

நற்கறிவு எனபதில நனகு எனபது நற்கு என வலித்தல விகாரம் பெற்றது.

(க-து). இயலபில் பண்ணமையாத துடியில சொற்குறிகளைக் கொண்டாயினும் சிலா பண்ணுறுததுவா இயற்கையறிவில்லாத கற்றறிமோழைகளை நுண்ணறிவின ராகுதல் எவ்வாற்றானும் ஆகாத காரியம்.

24) அறிவுடையாரிடம் அறிவுடையாரா சோதல்

ஆண முடைய அறிவினார் தநநல
மானும் அறிவினவதை தலைப்படுததல,
மானமர் கண்ணாய்' மறங்கெழு ப' தீ னர்
யாணையால் யானையாத தற்று.

223

(ப-பொ). உள்ளத்தி னயப்புடைததாகிய அறிவினைபுடையார் தமது நலத்தையொத்த அறிவாளிகளைத் தமமுடனே கொண்டு சென்று தலைப்படுக்குமது, மானமர் கண்ணாய்! மறத்தொடு கெழுமிய மன்னர் தங்கள் யானைகளாலே காட்டி யானைகளைப் பிணித்துக்கொண்டதனோ டொக்கும்.

(ப-ரை). மான் அமர் கண்ணாய் - மான் கண் வைத்திருந்தாற் போன்ற கண்ணாய்! ஆணம் உடைய அறிவினார்-உள்ளத்தில் நயப் புடைத்தாகிய அறிவினையுடையார், தம் நலம் மானும் அறிவினவரை-தமது நலத்தை ஒத்த அறிவாளிகளை, தலைப்படுத்தல்-தம்மோடு சேர்த்த லானது, மறம் கெழு மா மன்னா - வீரம்பொருந்திய பேரரசா, யானை யால்-தங்கள் யானைகளால், யானை-காட்டு யானைகளை, யாததற்று-கட்டிக் கொண்டதனோடு டொகுகும்

(க-து) அறிவுள்ளோர் தம்மைப் போன்ற அறிவுள்ளோரையே தம்மோடு சேர்த்துக்கொள்வா

பழமொழி - கைக குருவியைக் கொண்டு காட்டுக் குருவியைப்

30. அறிவிலாரிடம் அறிவுடையார் புகாமை

தெரிவுடையா ரோடு தெரிந்துணர்ந்து நின்றா

பரியா ரிடைப்புகார் பண்பறிவார் மன்ற.

விரியா இமிழ்திரை வீங்குநீர்ச் சேர்ப்பனே!

அரிவாரைக் காட்டார் நரி.

244

(ப-பொ). ஆராய்ந் துணர்ந்துநின்ற பண்பறிவார், ஆராய்ச்சியுடையாரோடு கூடி, துண்ணிய அறிவிலலாதாரிடைப் புகார்; விரியா இமிழ்திரை வீங்குநீர்ச் சேர்ப்பனே! நெல்ல ரிவார்க்கு நரியைக் காட்டி வினைகெடப்பண்ணுவோர் இல்லை, அதுபோல.

11௨

(ப-ரை) விரியா இமிழ்திரை வீங்குநீர்ச் சேர்ப்ப-பரந்தொலிக்கும் அலைகளுள்ள கடலின் கரையை உடையானே! அரிவாரை நரி காட்டார்-நெல்லரிவார்க்கு நரியைக் காட்டி அவ்வேலை கெடும்படி செய்வோர் இல்லை. (அதுபோல்), தெரிந்து உணர்ந்து நின்றார் பண்பறிவார் - ஆராய்ந்துணர்ந்து நின்ற பண்பறிவார், பரியார் இடை-துண்ணறிவில்லாரிடம், தெரிவுடையாரோடு-ஆராய்ச்சியுடையாரோடுகூடி, புகார்-புகமாட்டார். [மன்ற-தேற்றப்பொருளில் வந்த இடைச்சொல்]

(க-து) அறிவுடையாரா அறிவுடையாரை அறிவிலாரிடம் கூட்டிக் கொண்டு போகார் நெல்லரிவாககு நரியைக் காட்டினால் நெல்லரிகிற வேலை கெடும் அறிவுள்ளார்க்கு அறிவிலலாரைக் காட்டினால் அவருடைய நன்மை கெடும்.

31. அறிவுடையோர் தம் குணகுணங்களைத் தாமே அறிதல்

பொறப்பவும் பொல்லா தனவும் புனைநதிருநதார்
சொறபெய் துணர்த்துதல் வேண்டுமோ?—விறகிழ்
அரிபாய் பரந்தகன்ற கண்ணாய்' அறியும்
பெரிதாள பவனே பெரிது.

82

(ப-பொ). நல்லனவற்றையும் தீயனவற்றையும் மருங்கி
ருநதார புனைநது சொறக்களைப் பெய்து உணர்த்துதல் வேண்டு
மோ? விறபோலும் புருவத்தின்கீழ் அரிபாகப்பட்டுப் பரந
தகன்ற கண்ணினையுடையாய்' பெரிதும் முதன்மையை
யுடையனாய் ஆளுமவனே மிகவும் அறியும்.

(ப-ரை) விலகீழ் அரி பாய் பரந்தகன்ற கண்ணாய்—விலபோன்ற
புருவத்தின்கீழ்ச் செவ்வரி பரந்த மிகவும் அகன்ற கண்ணையுடையாய்'
பொற்பவும் பொல்லாதனவும்—(ஒருவனிடத்து அமைந்துள்ள) நல்ல
வற்றையும் தீயவற்றையும், இருநதார - அருகில் இருநதவா, சொல்
பெய்து புனைநது உணர்த்துதல்—சொறகளில் அமைத்து அலங்கரித்து
உணர்த்துதல், வேண்டுமோ—அவசியமோ? பெரிது ஆளபவனே—பெ
ரிதும் முதன்மையை உடையவனாய் ஆளுமவனே, பெரிது அறியும்—
மிகவும் அறிந்துகொள்வான்

(க-து) கல்வியறிவால் முதன்மையுள்ளவா தம்முடைய குணகு
ணங்களைத் தாமே நன்கறிவர். பிறா அவற்றை அவர்க்கு உணர்த்தல்
வேண்டா.

32. பரந்த திறலாரைக் கரந்து மறைக்க லாகாமை

பரந்த திறலாரைப் பாசிமே விட்டுக்
கரந்து மறைக்கலும் ஆமோ?—தீராதெழுநது
வேயிற் தீரண்டதோர் வேறகண்ணாய்' விண்ணியங்கும
ஞாயிற்றைக் கைம்மறைப்பா ில்.

34

(ப-பொ). எங்கும் பார்த்து வெளிப்பட்ட திறவினையுடையாளைப் பாசிபோலே யிருக்கும் சில சொற்களையும் செய்கைகளையும் இட்டுக் கரந்து மறைக்கல் ஆகுமோ? நிரந்தெழுந்த வேயின் திரண்டதோள் வேற்கண்ணாய்' விண்ணின்கண் செல்லா சின்ற ஞாயிற்றைத் தமகையால மறைப்பார் இலலை, ஆதலான்.

(ப-ரை) நிரந்து எழுந்து-தசை நிரம்பி உயர்ந்து, வேயின் திரண்ட தோள்-மூங்கில்போல திரண்ட தோளையும், வேல கண்ணாய்-வேல்போன்ற கண்ணையும் உடையாளே! விண் இயங்கும் ஞாயிற்றை-ஆகாயத்தில் செல்லும் சூரியனை, கைமமறைப்பார்-தமது கையால் மறைப்பவா, இல்-இலலை (ஆகவே), பரந்த திறலாரை-எங்கும் பரவி வெளிப்பட்ட வலிமையுடையவரை, பாசி மேல் இட்டு-பாசி போலே இருக்கும் சில சொற்களையும் செயல்களையும் இட்டு, கரந்து மறைத்தலும்-தெரியாது ஒளித்துவைத்தலும், ஆமோ-கூடுமோ?

(க-து) சூரியனைக் கையால் மறைத்தல் முடியாமைபோலப் புகழ் பெற்றவரது திறமையை மறைத்துவைத்தல் முடியாத காரியம்.

ஒருவருடைய திறமையைப் பிறா சொல்லாலும் செயலாலும் மறைப்பது நீரைப் பாசியால் மறைப்பதுபோலும் என்று சொல்வதைப் “பாசிமேலிட்டு” என்றது உருவகம்

பழமொழி—சூரியனைக் கையால் மறைத்தது போல.

33. அறிவு செல்வத்தினும் சிறத்தல்

அருவிலை மாண்கலனும் ஆன்ற பொருளும்

திருவுடைய ராயின் திரிந்தும்—வருமால்.

பெருவரை நாட! பிரிவின் றதனல்

திருவினும திட்பம் பெறும்.

136

(ப-பொ). அரிய விலைகளையுடைய மாட்சிமைப்பட்ட அணிகளும், நிரம்பியபொருளும், புண்ணியமுடையராயின். பிரிவின்றியே செல்வத்துக்குத் தகுதியில்லார் மாட்டும் வரா நிற்கும். ஆதலால், பெருவரை நாடனே! இப்பெற்றிப

பட்ட 'செல்வத்தினும் தம்மனைய கலங்காத அறிவின் செல்வமே நன்று.

(ப-ரை). பெரு வரைநாட-பெரிய மலைநாடனே! திரு உடைய ராயின்-ஒருவா புண்ணியம் உடையரானால், அரு விலை மாண்கலனும்-அரிய விலையுள்ள சிறந்த ஆபரணமும், ஆன்ற பொருளும்-நீரம்பிய பொருளும், திரிந்தும்-இடம் மாறியும் (அதாவது தகுதியில்லாத வரிடத்தும்), வரும்-வராநிற்கும். அதனால் - தகுதியில்லாமையால், பிரிவின்று-அவை அவரைவிட்டுப் பிரிதல் இல்லை திருவினும்-இத்தன்மையுள்ள செல்வத்தைக் காட்டிலும், திட்பம்-மனங்கலங்காத அறிவின் செல்வமே, பெறும்-நன்று [ஆல-அசை]

(க-து). புண்ணியம் பலிக்கின்ற காலத்தில் தகுதியில்லாதாரிடத்தும் செல்வம் வந்து சேர்ந்து நிலபெற்றிருக்கும் (புண்ணியம் கழிப்பின்ற காலத்தில் போய்விடும்). அறிவின செல்வம் இங்ஙனம் வருவதும் போவது மின்றி நிலபேறுடைய தாகையால், அது பொருட்செல்வத்தினும் சிறந்தது

5. ஒழுக்கம்

34. குடிப்பிறந்தோ ரொழுக்கம்

விழுத்தொடைய ராகி விளங்கித்தொல் வந்தார்

ஒழுக்குடைய ராகி ஒழுகல், - பழத்தெங்கு

செய்த்தலை வீழும் புனலூரே! அரீதன்றோ

நெய்த்தலைப்பா லுக்கு விடல்.

339

(ப-ரை). சீரிய தொடர்ச்சியை உடையராகி விளங்கிய பழைய குடியுள்ளே தோன்றிவந்தார் ஒழுக்கமுடையராகி ஒழுக்கும் தன்மை எவ்வண்ண மென்னின், தெங்கம்பழம் செய்யின்கண்ணே வீழும் புனலூரனே! அரீதன்றோ நல்ல நெய்யின்கண்ணே பால் சிந்திவிடும் தன்மை.

(ப-ரை). பழத்தெங்கு செய் தலை வீழும் புனல் ஊர-தெங்கம் பழம் புலத்தின்கண்ணே வீழும் புனலூரனே! விழு தொடையர் ஆகி

விளங்கி-சிறந்த தொடர்ச்சியை உடையராய் விளங்கி, தொல்வந்தார்-பழைய குடியுள்ளே தோன்றிவந்தவா, ஒழுகு உடையராகி - ஒழுக்கம் உடையவராகி, ஒழுகல் அஃது-ஒழுக்கும் தன்மை, நெய் தலை-நல்ல நெய்யின்கண்ணே, பால் உகருவிடல்-பால் சிந்திவிடும் தன்மையோ டொக்கும்

(க-து) நல்ல சம்பந்தம் உடையராய்ப் பழைய குடியில் பிறந்தவரிடம் ஒழுககம் சோந்திருப்பது, நெய்யினிடம் பால் சிந்திய தன்மையோ டொககும்.

35. பிறருரைக்கும் நல்லுரையை இகழாமை

கள்ளி யகிலும் கருங்காக்கைச் சொல்லுமபோல
எள்ளற்க யார்வாயின நல்லுரையைத.- தெள்ளிதின்
ஆர்க்கும் அருளி மலைநாட்' நாய்கொண்டால்
பார்ப்பாரும் தின்பர் உடம்பு.

47

(ப-பொ). கள்ளியின்கண் பிறக்கும் அகிலையும் கருங்காக்கை வாயின்கண் சொல்லையும் போலக் கீழாயினார் வாயில் பிறந்ததேயாயினும், நல்லுரையாயின் அதனை இகழா தொழிக; மிகவும் ஆர்க்கும் அருவியையுடைய அணிமலை நாடனே' நாய் கொண்ட உடுமபினைப் பார்ப்பாரும் தின்பர், அதுபோல.

(ப-ரை) தெள்ளிதின் ஆர்க்கும் அருவி மலைநாட்-மிகவும் ஒலிக்கும் அருவியையுடைய மலைநாடனே! பார்ப்பாரும் - பார்ப்பாரும், நாய் கொண்டால் - நாய் கொண்டதாயினும், உடம்பு - உடும்பினை, தின்பர் - தின்பர். (அதுபோல), கள்ளி அகிலும் - கள்ளியினிடம் உண்டாகும் அகிலையும், கருங்காக்கைச் சொல்லும்போல்-கருங்காக்கை வாயின்கண் உண்டாகும் சொல்லையும்போல், யார் வாயின் நல்லுரையை-கீழாயினார் வாயிற் பிறந்ததேயாயினும் நல்லுரையாயின் அதனையும், எள்ளற்க-இகழாதொழிக.

(க-து). பார்ப்பாரும் நாய் கெளவிக்கொண்டுவந்த உடும்பை உண்பர். கள்ளிவயிற்றில் உண்டானதென்று அகிலை இகழ்வா

ரில்லை நன்னிமித்தமாகக் கொள்வதன்றிக் காககை கரைவதை இகழ்வாரில்லை ஆகவே நல்ல வாததை எவா வாயிலிருந்து வந்தா லும அதனை இகழ்தலாகாது.

“களளியகில்” என்பது “களளியயிற்றின் அகில் பிறக்கும்” என நான்மணிக்கடிகையில் உரைத்திருப்பதால் விளங்கும்.

வீட்டிலிருந்து காககை கரைவதை விருந்தினா வருவதற்கு நிமித்தமாகக் கொள்வது தமிழ்நாட்டில் வழக்கம் பெரிய திரு மொழி பதினேராமபத்து முதல் திருமொழியில்,

“கரையாய் காககைப் பிள்ளாய்
கருமா முகில்போல நிறத்தன்
உரையா தொலபுகழ் உத்தமனைவாக
கரையாய் காககைப் பிள்ளாய்”

என்று காககையை நோக்கி உரைத்ததாகப் பாசரம உண்டு

ஐங்குறுநூற்றில் 391-வது அகவல்,

“மறுவில் தூவிச சிறுகருங் காககை!
அன்புடை மரபின கிளையோ டாரப்
பசுருன் பெயத பைநிண வல்சி
பொலம்புனை கலத்தில் தருகுவன் மாதோ:
வெஞ்சின விறல்வேல் காளையோ
டஞ்சில் லோதியை வரக்கரைந் தீமே”

என உடன்போகிய தலைமகள் மீடற்பொருட்டுத் தாய் காகத்திற் குப் பராய்க்கடன் உரைத்ததாக உரைக்கின்றது.

“எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு”—திருக்குறள்.

36. தத்தம் இயல்பின்படி ஒழுகுதல்.

தநநடை நோக்கார், தமர்வநத வாறறியார்,
செந்நடை சேராச சிறியார்போல் ஆகாது,
நின்னடை யானே நடஅத்தா! நின்னடை
கின்னின் றறிகிற்பா ரில்.

(ப-பொ). தம்முடைய முன்புள்ள ஒழுக்கத்தைப் பாராது தம் சுற்றத்தார் வரலாற்றையும் பாராது செவ்விய நடையைச் சேராத சிறியாரைப்போல ஒழுகாது, நினக்கியல் பாகிய ஒழுக்கத்தானே செல்வாயாக: அததனே! நினக்கியல் பாகிய ஒழுக்கங்களை நின்னின்ற அறிவார் பிறர் இல்லை: நீயே அறிதி யாதலான்.

(ப-ரை) அததா - அத்தனே! நின் நடை - உனக்கு இயல்பாகிய ஒழுக்கங்களை, நின்னின்ற-உன்னிடத்தில் நின்றும், அறிகிற்பா - அறியக்கூடியவா, இல்-பிறர் இல்லை (நீயே அறிவாய் ஆதலால்); தம் நடை நோக்கார் - தம்முடைய முன்புள்ள ஒழுக்கத்தைப் பாராது, தமர் வந்தவாறு அறியா - தம் சுற்றத்தார வரலாற்றையும் பாராது, செம்நடை சேரா சிறியார்போல் ஆகாது-செவ்விய நடையைச் சேராத சிறியாரைப்போல ஒழுகாது, நின் நடையானே நட - உனக்கு இயல்பாகிய ஒழுக்கத்தின்படியே நடப்பாயாக

(க-து) சிறியார்போல் ஒழுகாமல் உன் இயல்பின்படி ஒழுக.

பழமொழி — To thine own self be true. Every man is best known to himself.

37. குற்றம்படாமல் ஒழுகுதல்

நீர்ததன் றொருவர் நெறியன்றிக் கொண்டக்கால்,
பேர்ததுத் தெருட்டல் பெரியார்க்கும ஆகாதே.
கூர்த்தநுண் கேள்வி யறிவுடையார்க் காயினும்
ஓர்த்த திசைக்கும் பறை.

195

‘(ப-பொ). நீர்மையுடைத்தாக வன்றியே நெறியன்றி ஒருவர் தம்மை மனத்தின்கண் கொண்டக்கால், அக்கொண்ட பாட்டினின்று மீட்டுத் தெருட்டுதல் தவத்தால் பெரியார்க்கும் முடியாது. மிக்க கேள்வியால் நெறியறிவுடையார்க்கே யாயினும், கருதிய அனுகரணத்தை ஒலிக்கும் பறை. (ஆத

லால், தம்மை ஒருவர் பிறழக் கொள்ளாதபடி, ஒரு குற்றமும் படாமல் ஒழுகுக).

(ப-ரை) நீர்தது அன்று நெறியன்றி ஒருவர் கொண்டக்கால்-குணமுடையதாக வன்றியே நெறியன்றி ஒருவர் தம்மை மனத்தின் கண் கொண்டக்கால், போதது தெருட்டல்-அக்கொண்ட கொள்கையினின்றும் மீட்டும் தெளிவித்தல், பெரியார்க்கும் - தவததால் பெரியார்க்கும், ஆகாது-முடியாது கூடாத கேள்வி நுண் அறிவுடையார்க்கு ஆயினும்-மிகக் கேள்வியால் நுண்ணறிவுடையார்க்கே ஆயினும், ஓர்த்தது பறை இசைக்கும் - தாம் கருதிய அனுகரணத்தைப் பறை ஒலிக்கும்

(க-து) ஒருவர் கொண்ட கெட்ட கொள்கையை மாற்றித் தெளிவிப்பது முனிவாக்கும் முடியாது அறிவுடையார்க்கும், தாம் கருதிய அனுகரணத்தையே பறை ஒலிப்பதாகத் தோன்றுவதுபோல், தமது கருத்தின் போக்காகவே பிறருடைய ஒழுகும் தோன்றும் ஆதலால், தம்மை ஒருவர் வேறுக்க கொள்ளாதபடி, ஒரு குற்றமும் படாமல் ஒழுகுக

“போற்றின் அரியவை போற்றல; கடுத்தின்

தேறுதல யார்க்கு மரிது” — திருக்குறள்

பழமொழி — As the fool thinks the bell clinks.

38. தம் குற்றம் நீக்கல்

தங்குற்றம் நீக்கல் ராகிப பிறாகுற்றம்

எங்கேனும் தீர்த்தற கிடைப்புதல். — என்கும்

வியனுலகின் வெள்ளாடு தனவளி தீரா

தயலவளி தீர்த்து விடல.

124

(ப-பொ). தாம் செய்யும் குற்றத்தை நீக்காமே பிறர் செய்யும் குற்றத்தைக் கற்பித்து நீக்குதற்குத் தாம் எங்கெங்கும் இடைபுகுதல், பெரிய உலகின்கண் எங்கும் வெள்ளாடு தன்வாதம் தீர்க்கமாட்டாது வேற்றுபிரின்வாதநோயைத் தீர்க்குமதனோடொக்கும்.

(ப-ரை) தம் குற்றம் நீக்கலர் ஆகி-தாம் செய்யும் குற்றத்தை நீக்காமல், பிறர் குற்றம் தீர்த்தற்கு-பிறா செய்யும் குற்றத்தைக் கற்பித்து நீக்குதற்கு, எங்கேனும் இடைப்புருதல்-எங்கெங்கும் இடைப்புருதலானது; வியன் உலகின் எங்கும்-பெரிய உலகின்கண் எங்கும், வெள்ளாடு-வெள்ளாடு, தன் வளி தீராது-தன் வாதத்தைத் தீர்க்கமாட்டாது, அயல்வளி - வேற்றாயிரின் வாதநோயை, தீர்த்துவிடல் - பால் முதலியவற்றால் தீர்க்குமதனோ டொக்கும

(க-து) ஒவ்வொருவரும் ததம் குற்றங்களையே முன்னர்க் களைதல் வேண்டும்

“தன்குற்ற நீக்கிப் பிறாகுற்றம் காண்கிற்பின்
என்குற்ற மாகும் இறைகரு” —திருக்குறள்

பழமொழி — தன் குற்றம் இருக்கப் பிறர் குற்றம் பாகக்கிறதா? Point not at another's spots with a foul finger. Physician, heal thyself.

39. வடுவல்ல செய்தல்

கெடுவல் எனப்பட்ட கண்ணும தனக்கோர்
வடுவல்ல செய்தலே வேண்டும். — நெடுவரை
முற்றநீ ராழி வரையகத தீண்டிய
கற்றேயும்; தேயாது சொல்.

394

(ப-பொ). இவர்க்கு இந்த வடுவைச் செய்யாதொழித் தால் யாம் கெடுவேம் என்பது கருதப்பட்டவிடத்தும், தனக்கு ஆதனால் வடுவாகாதனவற்றைச் செய்தலேவேண்டும்: பெரிய சக்கரவாளமாகிய மலைசூழ்நத வட்டமாகிய எல்லையிடத்துத் தொக்க மகமேரு முதலாகிய மலைகள் தேயும்; வடுப்பட்ட சொல் தேயாது ஆதலான்.

(ப-ரை) நெடு வரை-பெரிய சக்கரவாளமாகிய மலை, முற்று-சூழ்ந்த, ஆழிநீர் வரையகத்து-வட்டமாகிய எல்லையிடத்து, ஈண்டிய-தொக்க, கல்-மகமேரு முதலாகிய மலைகள், தேயும்-தேய்வடையும்; சொல்-வடுப்பட்ட சொல், தேயாது-தேயாது (ஆதலால்), கெடுவல்

எனப்பட்ட கண்ணும் - (இவர்க்கு இந்த வடுவைச் செய்யாதொழிந்
தால்) யான் கெடுவேன் என்பது கருதப்பட்டவிடத்தும், தனக்கு
ஓர் வடுவல்ல ஏ-தனக்கு அதனால் யாதொரு வடுவும் உண்டாகா
தனவற்றையே, செய்தல்வேண்டும் - செய்தல்வேண்டும்

(க-து) தான் அழியவரினும் பழியொடு பட்டவைகளைச் செய்ய
வேண்டா

“கெடுவல்லான என்ப தறிகதன் நெஞ்சம்
நடுவொரீஇ அலல செயின்” — திருக்குறள்

“பாவமும் ஏனைப் பழியும் படவருவ
சாயினும் சான்றவர் செய்கலா — சாதல்
ஒருநாள ஒருபொழுதைத் தன்பம், அவைபோல்
அருநவை ஆற்றுத லின்று” — நாலடியார்.

பழமொழி - காலம போம வாததை நிற்கும்: கப்பல் போம் துறை
நிற்கும் வார்ததை இருந்துபோம், வழி தூர்ந்துபோம். A wound-
ed reputation is seldom cured.

40- பழியை ஒழுக்கத்தால் பரிகரித்தல்

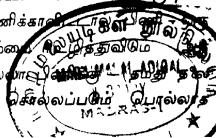
பொருந்தாப் பழியென்னும் பொல்லாப பிணிக்கு
மருந்தாகி நிற்பதாம் மாட்சி. மருந்தின்
தணியாது விட்டக்கால், தண்கடல் சேர்ப்ப!

பிணியீ டழிதது விடும்.

355

(ப-பொ) தமது தலைமைக்குப் பொருந்தாத பழியென்று
சொல்லப்படும் பொல்லாத பிணிக்கு மருந்தின் தன்மையாய்
நடப்பதே மாட்சிமையாவது மருந்தினால் தாம் கொண்ட
பிணியைத் தணியாது விட்டக்கால், தண்கடல் சேர்ப்பனே!
அப்பிணி தம்மை ஈடழிகதுவிடு மாதலான் அதுபோல.

(ப-ரை). தண்கடல் சேர்ப்ப-தண்கடல் சேர்ப்பனே! மருந்தின்
தணியாது விட்டக்கால் - மருந்தினால் தணிக்காவிடாவிட்டால்
வர் கொண்ட பிணி, ஈடழித்துவிடும்-தம்மை ஈடழித்துவிடும்
லால்), பொருந்தா பழி என்னும் பொல்லாப பிணிக்கு (தமது தலை
மைக்குப்) பொருந்தாத பழியென்று சொல்லப்படும் பொல்லாத

வியாதிக்கு, மருந்தாகி நிற்பது - மருந்தின் தன்மையாய் நடப்பதே, மாட்சி ஆம் - மாட்சிமையாகும்

(க-து) ஒருவன் உற்ற நோய் அவன் வலியை அழிககு மாகையால், தக்க மருந்துகொண்டு அதனை ஒழித்தல்வேண்டும் ஒருவன் உற்ற பழி அவன் மாட்சியை அழிககுமாகையால், தக்க ஒழுக்கத்தால் அதனைப் பரிகரித்தல் வேண்டும் மருந்தால் உடல்வலி அழியாமை போல ஒழுக்கத்தால் மாட்சி அழியாது என்பதாம்

41. பழியை அஞ்சிப் பாதுகாவாதவா.

உரிஞ்சி நடப்பாளை உள்ளடி நோவ

நெருஞ்சியும் செய்வதொன றிலலை - செருந்தி

இருங்கழித் தாமும் எறிகடல் தண்சேர்ப்பு'

பெரும்பழியும் பேணுதார்க் கில

170

(ப-பொ) தாமடியினால் உரிஞ்சி நடப்பாளை உள்ளடி நோவ நெருஞ்சிமுள்ளும் செய்வதொன றிலலை. அதுபோல, செருந்திமரங்கள் இருங்கழிபிலே வந்து தாமுத் தழைக்கும் எறிகடல் தண்சோப்பனே! பெரும்பழியும் அஞ்சிப் பாதுகாவாதார்க்கு இல்லை.

(ப-ரை). செருந்தி - செருந்திமரங்கள், இரு கழி தாமும்-பெரிய கழியிலே வந்து தாமுத்தழைக்கும், எறிகடல் தண் சேர்ப்பு - எறிகடல் தண் சேர்ப்பனே! உரிஞ்சி நடப்பாளை-தம் அடியினால் உராய்ந்து நடப்பவரை, உள்ளடி நோவ - உள்ளடி நோவுப்படி, நெருஞ்சியும் - நெருஞ்சிமுள்ளும், செய்வது ஒன்று இல்லை-ஊறுசெய்வது ஒன்றும் இல்லை பெரும்பழியும் - பெரும்பழியும், பேணுதார்க்கு - அஞ்சிப் பாதுகாவாதவர்க்கு, இல்லை - இல்லை

(க-து) நெருஞ்சிமுள்ளுக்கு அஞ்சாமல் காலை உராய்ந்து நடப்பவர்க்கு நெருஞ்சிமுள்ளால் கால் ஊறுபடுதல் இல்லை: பழிக்கு அஞ்சாமல் நடப்பவர்க்குப் பழியால் மனம் வருந்துதல் இல்லை நல்லோர் பழிக்கு அஞ்சி நடப்பார்: பொல்லார் அதற்கு அஞ்சார்

“நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர், நெஞ்சத் தவல மிலர்” ஆதலின், “பெரும்பழியும் பேணுதார்க் கில்” என்றார்.

42. பழிப்பவர்க்குச் சோன்முட் டில்லை

ஆவிற கருமபனி தாங்கிய மாலையும்

கோவிற்குக் கோவல னென்றுலகம் கூறுமால்.

தேவர்க்கு மககட கெனலவேண்டா. தீங்குரைக்கு

நாவிற்கு நலஞர வில.

152

(ப-பொ). ஆநிரைக்கு வந்த அருநதுயரைக் கெடுத்த திருமாலையும் பசுநிரைக்கே தக்க இடையனென்று உலகத் தார் கூறுநிற்பர். ஆதலால், தேவர்க்கு உரைக்கும் உரை இது, மக்கட்கு உரைக்கும் உரை இது என்று வேறுபடுக்க வேண்டிவதில்லை. ஒருவரைத் தீங்குரைக்கு மிடத்து நாவிற்கு நலஞர வில்லை

(ப-ரை) ஆவிற்கு அரும்பனி தாங்கிய மாலையும்-ஆநிரைகளுக்கு வந்த அரிய துன்பத்தைக் கெடுத்த திருமாலையும், கோவிற்கு கோவலன் என்று - பசுநிரைக்கே தக்க இடையனென்று, உலகம் கூறும் - உலகத்தார் கூறுநிற்பர் (ஆதலால்) தேவர்க்கு மககட்கு எனல் வேண்டா - தேவர்க்கு உரைக்கும் வார்த்தை இது மககட்கு உரைக்கும் வார்த்தை இது என்று வேறுபடுக்க வேண்டிவதில்லை. தீங்கு உரைக்கு - ஒருவரைத் தீங்குரைக்குமிடத்து, நாவிற்கு - நாவிற்கு, நலஞரவு - சொல் முட்டுப்பாடு, இல்-இல்லை [ஆல்-அசை].

சொல்முட்டி - (முட்டு - குறைவு) - வார்த்தைக் குறைவு

(க-து) பழிப்பவர்க்குச் சொல்முட் டில்லை: இவா தேவர் இவர் மனிதர் எனற வேறுபாடின்றியே எவரையும் அவா பழிப்பா

பிரதிபேதம்-நாவிற்கு நல்காவ தில்

ஆவிற்கருமபனி தாங்கியது —போகி பண்டிகையில் இடையர் இந்திரனுக்கிடம் பொங்கலை ஒரு காலத்தில கண்ணன் ஏற்றுக் கொள்ள, அதுகண்ட இந்திரன் கோபங்கொண்டு கல்மழை பெய்யும்படி மேகங்களை வலிஞன் அப்போது பசுக்களையும் இடையர் களையும் கண்ணன் ஒரு மலையைக் குடையாகப் பிடித்துக் காத்தான்.

6 இன்னு செய்யாமை

43. எளியார்க்கு இன்னு செய்யாமை

பூவுட்கும கண்ணாய்' பொறுப்பர் எனக்கருதி
 யாவர்க்கே யாபினும் இன்னு செயல்வேண்டா.
 தேவர்க்கும கைகூடாத் திண்ணன்பி னுர்க்கேயும்
 நோவச்செய் நோயின்மை யில். 335

(ப-பொ). தாமரை உள்ளஞ்சுபபட்ட கண்ணையுடையாய்' இவர் நான் செய்தனவற்றைப் பொறுப்பொன்று விசாரித்து, எத்துணையும் எளியராபினாகும் பொல்லாதன செய்ய வேண்டா தேவர்க்கும் இயலாத சிக்கன, அன்பிணையுடையார்க்கே யாபினும் நோவச்செய்தால் பொறுக்கும் பொறை இல்லையாதலான்

(ப-ரை) பூ - தாமரைப்பூ, உட்கும - (ஒப்பாவதற் கில்லையே என்று) உள்ளஞ்சுபபட்ட, கண்ணாய் - கண்ணையுடையாய்' தேவர்க்கும் கைகூடாத் திண் அன்பினாகக்கேயும் - தேவர்க்கும் இயலாத சிக்கன்ற அன்பிணையுடையாகக்கேயாயினும், நோவச செய் நோயின்மை - நோவச செய்தலால் பொறுக்கும் பொறை, இல் - இல்லை. (ஆதலால்), பொறுப்பர் என கருதி - இவர் நாம் செய்தனவற்றைப் பொறுப்பொன்று விசாரித்து, யாவாக்கேயாயினும் - எத்துணையும் எளியராயினாகும், இன்னு - பொல்லாதனவற்றை, செயல்வேண்டா - செய்யவேண்டா.

(க-து) மிக்க அன்புடையாரும் நோவச்செய்தால் பொறா ஆதலால் எவர்க்கும் பொல்லாதன செய்யவேண்டா.

“பொறுப்பரென் றெண்ணிப் புரைதீர்ந்தார் மாட்டும்
 வெறுப்பன செய்யாமை வேண்டும்—வெறுத்தபின்
 ஆர்க்கு மருவி அணிமலை நன்னாட!
 பேர்க்குதல் யார்க்கு மரிது”—நாலடியார்

44 பிறர்க்கு இன்னு செய்யாமை

வினைப்பயன் ஒன்றின்றி வேறறுமை கொண்டு
நினைத்துப் பிறர்பனிப்ப செய்யாமை வேண்டும்.

புனப்பொன் அவிர்சுணங்கி பூங்கொம்ப ரன்னாய்!
தனக்கின்ன இன்னு பிறாக்கு. 266

(ப-பொ) தான் செய்யத் தொடங்குகின்ற வினையினாலே ஒரு பயன் காணுது, பகைமை கொண்டு, பிறர் துயருறுவன வற்றை ஆராய்ந்து செய்யாதொழிதல் வேண்டும்: புனத்திற படும பொன்போல விளங்குகின்ற சுணங்கினையுடைய பூங்கொம்ப ரன்னாய்' தன் கண்ணே வந்த இன்னு பிறர்க்கும இன்னுவாம் ஆதலான்.

(ப-ரை) புனம் பொன்-வயல்லபடுமபொன்போல, அவிர்-விளங்கும், சுணங்கின்-தேமலையுடைய, பூங்கொம்பா அன்னாய் - பூங்கொம்பைப் போன்றாய்' தனக்கு இன்னு - தன்னிடம் வந்த துன்பம், பிறாக்கு இன்னு - பிறாக்கும் துன்பமாம் (ஆதலால்), வினைப்பயன் ஒன்று இன்றி - தான் செய்யத் தொடங்குகின்ற வினையினாலே ஒரு பயன் காணுது (அதாவது, வீணாய்), வேற்றுமை கொண்டு-பகைமை கொண்டு, பிறா பனிப்ப-பிறா துயருறுவனவற்றை, நினைத்து-ஆராய்ந்து, செய்யாமை வேண்டும் - செய்யாதொழிதல் வேண்டும்

(க-து) தனக்குத் துன்பம் தருவது பிறர்க்கும் துன்பம் தருவதே பிறர் தமக்குத் துன்பம் செய்வதை எவரும் விரும்பார்: ஆகவே தாமும் வீணாகப் பகைமைகொண்டு பிறர்க்குத் துன்பஞ் செய்யவேண்டா

“தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவான் என்கொலோ

மன்னுயிர்க் கின்னா செயல்?”—திருக்குறள்.

45. உறவினரை இகழ்ந்து நலியாமை

ஆற்றா ரிவரென் றடைந்த தமரையும்

தோற்றத்தா மெள்ளி நலியற்க.—போற்றான்

கடையடைத்து வைத்துப் புடைத்தக்கால் நாயும்

உடையாணிக் கொள்கி விடும.

(ப-பொ). தமமை யடைந்த தமரையாயினும் வலியில்
 ரென்று பிறாக்கு வெளிப்படத் தாம் இகழ்ந்துரைத்து நலியந்
 தொழிக் பாதுகாவாது வாயிலே அடைத்துவைத்துத் தான்
 வளர்த்த நாயைப் புடைத்தால், அந்நாயும் வளர்த்தவனையே
 கவ்வும், அது காணத்தால்.

(ப-ரை) போற்றான் - பாதுகாவாது, கடை அடைத்துவைத்து -
 வாயிலே அடைத்துவைத்து, புடைத்தகால் - புடைத்தால், நாயும் -
 வளர்த்த நாயும், உடையானே - வளர்த்தவனையே, கௌவிவிடும் -
 கௌவும் (ஆகவே), அடைந்த தமரையும் - தமமையடைந்த உறவி
 னரையாயினும், இவா ஆற்றா என்று - இவா வலியிலரென்று,
 தோற்ற - பிறாக்கு வெளிப்பட, தாம் எள்ளி நலியறக - தாம் இகழ்ந்
 துரைத்து நலியாதொழிக

(க-து) நன்றாயப் பாதுகாவாமல் - வாயிலே அடைத்துவைத்து
 அடித்தால், தான் வளர்த்த நாயும் தன்னைக் கடிக்கும் தமமையடைந்த
 உறவினா எளியரென்று அவரைப் பலரறிய இகழ்ந்து நலிந்தால்,
 அவரும் தன்னை நலிதல் கூடும்

பிரதிபேதம்—தோற்றத்தா னெள்ளி

4b. முற்பகல் செய்யிற் பிற்பகல் விளையும்

கொடியது காண்கிலாய நீயெளியை நெஞ்சே!

கொடியது கூறினாப் மனற - அடியுளே

முன்பகல் கண்டான் பிறன்கேடு தன்கேடு

பின்பகல் கண்டு விடும்.

130

(ப-பொ). பின்பு நெடுங்காலத்தின் மிக் குவரும் துன்பத்
 தை அறியமாட்டாய்: பிறரைக் கேடு சூழ்ந்துமென்று நமக்
 குக் கொடியதனைக் கூறினாப் காண், நெஞ்சே! ஒன்று மறியாப்
 பிறனொருவன் கெடுங்கேட்டை முன்பொழுது கண்டவன்,
 அந்நிலையுளே தான் கெடுங்கேட்டினைப் பின்பொழுது காணும்.

(ப-ரை). நெஞ்சே! கொடியது காண்கிலாய்-நெஞ்சே பின்பு நெடுங்
 காலத்தில் மிக் குவரும் துன்பத்தை அறியமாட்டாமல், கொடியது கூறி

னாய் - (பிறரைக் கேடு சூழ்வோமென்று) நமக்குக் கொடியதனைக் கூறி
னாய்: நீ எளியை - நீ ஒன்றும் அறியாய் பிறன்கேடு-பிறனொருவன்
கெடும் கேட்டை, முன்பகல் கண்டான்-முன்பொழுது கண்டவன்,
அடியுளே - அந்நிலையுளே, தன்கேடு - தான்கெடும் கேட்டினை, பின்
பகல் - பின்பொழுது, மன்ற - நிச்சயமாக, கண்டுவிடும் - காணுவான்

(க-து) முற்பகல் செய்யின பிற்பகல் விளையுமாதலால் பிறரைக்
கெடுக்க எண்ணவேண்டா

“பிறர்க்கின்ன முற்பகல் செய்யின் தமக்கின்ன
பிற்பகல் தாமே வரும்”—திருக்குறள்

பழமொழி—Whoso diggeth a pit shall fall therein.

47. நலியப்பெற்ற எளியார அழுத கண்ணீர்

தோற்றத்தால் பொல்லா துணையிலலார் நல்குந்தார்
மாற்றத்தால் செற்றார் எனவலியார் ஆட்டியக்கால்,
ஆற்ற தவாழுத கண்ணீ ரவை, அவர்க்குக்
கூற்றமாய் வீழ்ந்து விடும்.

166

(ப-பொ). பிறந்த குடியால் பொலிவில்லாதார், தமக்
கொரு துணையில்லாதார், தாம வறியார். தாம சொல்லும்
மாற்றங்களால் நமக்குப் பகைவர் என்று கருதி, அவரின்
வலியார் அவரை நலிந்தக்கால், அநநலிவினை ஆற்றமாட்
டாது மற்றவர் அழுத கண்ணீராகிய அவை, அநநலிந்
தார்க்குக் கூற்றமாய்விடும்.

(ப-ரை). தோற்றத்தால் பொல்லார்-பிறந்த குடியால் பொலிவில்
லாதவரும், நல்குந்தார் - வறியாரும், மாற்றத்தால் செற்றார் என -
தாம் சொல்லும் வார்த்தைகளால் நமக்குப் பகைவருமாவென்று கருதி,
வலியார் - அவரின் வலியார், ஆட்டியக்கால் - அவரை நலிந்தக்கால்,
ஆற்றது-அநநலிவினைப் பொறுக்கமுடியாமல், அவர்-மற்றவர், அழுத
கண்ணீர் அவை - அழுத கண்ணீராகிய அவை, அவர்க்கு - அநநலிந்
தார்க்கு, கூற்றமாய் வீழ்ந்துவிடும் - கூற்றமாய் விழும்.

(க-து). வலியாரால் நலியப்பெற்ற எளியார அழுத கண்ணீர் அவ் வலியார்க்கு மிக்க துன்பம் செய்யும்.

கூற்றமாய் வீழ்ந்துவிடும் - வீழ்ந்து யமன்போல் வருத்துவதாய்

பழமொழி-ஏழை அழுத கண்ணீர் கூரிய வாள் ஓசையும். எளி யாரை வலியார் அடித்தால் வலியாரைத் தெய்வம் அடிகடும்.

48. மதிப்பு மிக்கவரை அழிக்க முயலுதல்

மிக்குடைய ராகி மிகமதிக்கப் பட்டாரை

ஓறகப் படமுபறும என்றல் இழுக்காகும்.

நறகெளி தாகி விடினார், நளிரவரைமேல்

கற்கிளளிக கையுய்ந்தா ரில்.

36

(ப-பொ). முதன்மையாய் மிகப் பொருள உடையராகிப் பிறரால் மதிக்கப்பட்டாரை வறியராம்படி முயல்வேம் என்று நினைத்தல், தமக்கு இழுக்காகும். மிகவும் சிறிதாய் எளிதாய் யிறறியிலும், பெரிய வரைமேல் உள்ள கல்லைக் கிள்ளிக் கைவருந்துதலைத் தப்பினார் இல்லையாதலால்.

(ப-ரை) நற்கு எளிதாகிவிடினும் - மிகவும் சிறிதாய் எளிதாயிற் றாயினும், நளிர் வரைமேல் - பெரிய மலைமேலுள்ள, கல் - கல்லை, கிள்ளி - கிள்ளி, கை உயந்தார் - கைவருந்துதலைத் தப்பினார், இல்- இல்லை (ஆதலால்), மிககு உடையராகி - முதன்மையாய் மிக்க பொருளுடையராகி, மிக மதிக்கப்பட்டாரை-பிறரால் மிகவும் மதிக்கப் பட்டாரை, ஒற்கப்பட - வறியராம்படி, முயறும் என்றல் - முயல் வேம் என்று நினைத்தல், இழுக்கு ஆகும் - தமக்குக் குற்றமாம்.

முயறும்-(முயல் + தும்)-தன்மைப் பன்மை முற்று நற்கு-நன்கு.

(க-து). மிகப் பொருளுடையராய் அதிக மதிப்புற்றவர்களை அழிக்க முயல்வது கல்லைக் கிள்ளிக் கைவருந்துதல் போலும். தமக்குத் துன்பமல்லது அவர்க்கு ஒன்றும் உண்டாகாது என்பதாம்.

“கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றால் ஆற்றுவார்க் காற்றாதா ரின்னா செயல்.”—திருக்குறள்.

“தங்கண் மரபிலலா பின்சென்று தாமவரை
எங்கண் வணக்குதும் எனபவா—புன்கேணமை
நற்றளிர்ப் புனனை மலரும் கடற்சோப்ப!
கற்கிள்ளிக கையிழந் தற்று” —நாலடியார்

பழமொழி.—An ass that kicketh against the wall,
receives the blow himself.

49. நலிந்தாரை நலியாமை

நீர்ததக விலலா நிமபாமைத தநநலியின்,
கூாததவரைத தநநலிதல கோளன்றால் சான்றவர்க்குப்.
பாாததோடிச சென்று கதமாட்டு நாய்கவ்வின்
பேர்த்துநாய் கவ்வினு ரில. 375

(ப-பொ). நீமைத தகுதி யிலலாதா அறிவு நிமபாமை
யால் தமமை நலிந்தாராயின், தாம் அவாகு உளளங்
கொண்டு நலிதல சான்றவாகுக் கோட்பா டன்று கோபம்
பொருநதி நாய் கவ்வியவிடதது அதனைப் பாதத்தோடிச
சென்று மீண்டும் அநத நாயைக் கடித்தவர்கள் இல்லை, அது
போல.

(ப-ரை) நாய் கதம்பட்டு கவ்வின் - நாய் கோபம் பொருந்திக்
கவ்வினால், பாாதது ஓடி சென்று - அதனைப் பாாதது ஓடிச்சென்று,
பேர்த்து - மீண்டும், நாய் - அநநாயை, கவ்வினார் - கடித்தவர்கள்,
இல் - இல்லை. (அங்ஙனமே), நீ தகவு இல்லா - நற்குணமாகிய
தகுதியில்லாதவர், நிமபாமை - அறிவு நிமபாமையால், தம் நலியின்-
தம்மை வருத்தினாராயின், கூாதது - மனமிக்கு, தாம் அவரை நலிதல் -
தாமும் அவரை வருத்துதல், சான்றவாகு - சான்றோருக்கு, கோள்
அன்று - கோட்பாடன்று.

“கூர்த்துநாய் கௌவிக் கொளக்கண்டும் தம்வாயால்
பேர்த்துநாய் கௌவினார் ஈங்கில்லை —நீர்ததன்றிக
கீழ்மக்கள் கீழாய சொல்லியக்கால் சொல்பவோ
மேன்மக்கள் தம்வாயால் மீட்டு.” —நாலடியார்.

50. தீமைக்குத் தீமை செய்யாமை

காழார மார்ப்! கசடறக் கைகாவாக்
 கீழாயோர் செய்த பிழைப்பினை மேலாயோர்
 உளளத்துக் கொண்டுநேர்ந துக்கல், குறுநரிக்கு
 நல்லநா ராயங் கொளல்.

80

(ப-பொ). வடமாகக் கோக்கப்பட்ட முத்திநையுடைய
 மார்ப்! குற்றமற ஒழுக்கங்களைப் பாதுகாவாத கீழ்மக்கள்
 செய்த பிழைப்பினை மேன்மக்கள் தம்மனத்தினகண் கொண்டு,
 மற்றதற்கு நேர்ந்து அக்கீழாயினரை இடுமபை செய்தற்கு
 ஊக்குதல், சிறிய நரியின்பொருட்டு நாராயணமென்னும் அம்
 பினை எய்தற்கு வாங்கிக்கொண்டதனோ டொக்கும்.

(ப-ரை) காழ் ஆரம் மார்ப - வடமாகக் கோக்கப்பட்ட முத்திநை
 யுடைய மார்பனே! கசடு அற - குற்றம் அற, கை காவா - ஒழுக்கங்
 களைப் பாதுகாவாத, கீழாயோ - கீழ்மக்கள், செய்த பிழைப்பினை -
 செய்த தவறுகளை, மேலாயோ - மேன்மக்கள், உளளத்து கொண்டு
 தம்மனத்தில் கொண்டு, நேர்ந்து - அக்கீழோரை எதிர்த்து, ஊக்கல் -
 திங்குசெய்ய முயலுதல், குறுநரிக்கு - சிறிய நரியின்பொருட்டு, நல்ல-
 திவ்ய சகதியுள்ள, நாராயம் - நாராயணம் என்னும் அம்பினை,
 கொளல் - எய்தற்கு வாங்கிக்கொண்டதனோ டொக்கும்

(க-து) நரியின்மேல் நாராயணஸ்திரம் தொடுப்பா ரில்லை கீழோர்
 தவறு செய்தால் மேலோர் அதற்கு எதிராகத் திங்குசெய்ய முயலார்.

“கறுத்தின்ன செய்தவக் கண்ணும் மறுத்தின்ன

செய்யாமை மாசற்றா கோள்” — திருக்குறள்

7. வெகுளாமை

51. இன்ன செயினும் வெகுளாமை

இறப்பசு சிறியவர் இன்ன செயினும்

பிறப்பினால் மாண்டார் வெகுளார்.—திறத்துள்ளி

நல்ல விறகின் அடினும் நனிவெந்நீர்

இல்லம் சுடுகலா வாறு.

370

(ப-பொ). மிகவும் சிறியவர் பொல்லாது செய்தாராயினும் குடிப்பிறப்பின்கண்ணே மாட்சிமைப்பட்டார் அவரைச் சிறிதும் கோபியார்: கூறுபாடாக விசாரித்து நல்ல விறகினுணே அடப்பட்டதாயினும் மிகவும் வெந்நீர் இல்லத்தைச் சுடுதலில்லாத வாறு போல.

(ப-ரை). இறப்ப சிறியவர்-மிகவும் சிறியவர், இன்ன செயினும்-பொல்லாது செய்தாராயினும், பிறப்பினால் மாண்டார்-குடிப்பிறப்பின்கண்ணே மாட்சிமைப்பட்டவர், வெகுளார்-அவரைச் சிறிதும் கோபியார். (அது), திறத்து உள்ளி-கூறுபாடாக விசாரித்து, நல்ல விறகின் அடினும்-நல்ல விறகிட்டுக் காய்ச்சினாலும், நனிவெந்நீர்-மிகவும் வெப்பமான நீர், இல்லம்-வீட்டை, சுடுகலா ஆறு-சுடுதலில்லாத தன்மை போலாம்.

(க-து) வெந்நீரினால் வீடு வேகாதவாறு போலக் கீழ்மக்கள் செய்யும் துன்பத்தால் பெரியோர் கோபியார்.

52. ஆறுச் சினத்தினை அகன்றெழுதுதல்

ஆறுச் சினததன் அறிவிலன். மற்றவனை

மாறி யொழுகல் தலையென்ப.—ஏறி

வளியால் திரையுலாம வாங்குநீர்ச் சேர்ப்ப'

தெளியானைத் தேற லரிது.

385

(ப-பொ). ஆறுத வெகுளியை யுடையனாவான் அறிவிலன். மற்றவனை நீங்கியொழுதுதல் தலைமையென்று நல்லார் சொல்வர். காற்றாலே கரைமேல் ஏறித் திரை உலா

வாதிற்ப வளைந்த நீர்ச் சோப்பனே! மனத்துத தெளி வில்லாதானை எவ்விடத்தும் தேறல் அரிது.

(ப-ரை) வளியால்—காற்றால், திரை—அலைகள், ஏறி—கரை மேல் ஏறி, உலாம்—உலாவாநின்ற, வாங்கு நீர் சேர்ப்ப—வளைந்த நீர்ச்சேர்ப்பனே! ஆறா சினத்தன் அறிவிலன்—ஆறாத கோபத்தை யுடையவன் அறிவிலனாவான் அவனை மாறி ஒழுகல் தலை என்ப—அவனை நீங்கியொழுகுதல் சிறந்ததென்று நல்லா சொல்வர். தெளியானை—மனத்துத தெளிவில்லாதவனை, தேறல்—எவ்விடத்தும் தேறல், அரிது—அரிதாம் [தேறல்—தெளிதல், நம்புதல்]

(க-து) அதிக கோபமுள்ளவனான மூடனைத் தெளிதல் முடியாதாகையால் அவனை அணுகாமல் அதன்றொழுகுவதே மிகவும் நல்லதாம்.

“பேதையோ டியாதும் உரையறக—பேதை

உரைப்பிற் சிதைந்துரைக்கும் ஒல்லும் வகையால்

வழுக்கிக் கழிதலே நன்று”—நாலடியார்

53. கோபத்தை அடக்கலால் தீமை தானே கெடுதல்

உற்றதற் கெல்லாம் உரஞ்செய்ய வேண்டுமோ?

கற்றறிந்தார் தமமை வெகுளாமைக் காப்பமையும்

நெற்செய்யப் புறநேய்ந்தாற் போல நெடும்பகை

தற்செய்யத் தானே கெடும்.

83

(ப-பொ). உற்றதற்கெல்லாம் தனித்தனியே தமமை வலி செய்ய வேண்டுமோ? கற்றறிந்தவர்கள் தம்மை வெகுளாமைக் காப்பதே அமையும். நெல் செய்யப் புல் தேய்ந்தாற்போலப் பெரிய பகை தானே கெடும். தன்னை வலிபண்ண.

(ப-ரை) நெல் செய்ய—நெற்பயிர் செய்ய, புல்—வயலில் இருந்த புல், தேய்ந்தாற்போல — தானே அழிந்தாற்போல, தன் செய்ய—(ஒருவன்) தன்னை வலிபண்ண, நெடும்பகை—பெரிய பகை, தானே கெடும்—தானே கெட்டுவிடும் (ஆதலால், உற்றதற்கெல்லாம்—நெரிட்டதற்கெல்லாம், உரம் செய்ய வேண்டுமோ—தனித்தனியே தம்மை வலிசெய்ய வேண்டுமோ? கற்றறிந்தார்—கற்றறிந்தவர்கள், வெகுளாமை

—கோபங் கொள்ளாமல், தம்மை காப்பு — தம்மைக் காப்பதே, அமையும்—போதும்.

(க-து). நெற்பயிரிட்டு அதனைக் காத்தால் வயலிலுள்ள புல தானே அழிவதுபோல், தன் மனத்தைக் கோபம் வராமல் அடக்கிக் காத்தால் எல்லாத் தீமைகளும் தாமே கெடும்

“வகையறிநது தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு”—திருக்குறள்

54. அடாது சொன்னவனைக் கோபியாமை

எய்தா நகைச்சொல் எடுத்துரைக்கப் பட்டவர்
வைதாராக கொண்டு விடுவாமன். அஃதால்
புறப்பொய்கை ஊர' விளக்கெலி கொண்டு
தனக்குநோய் செயது விடல.

189

(ப-பொ). தமக்கு உளதன்றியிருந்த இகழ்ச்சிச்சொல் லைப் பிறரால் எடுத்துரைக்கப்பட்டவர், அவ்வெடுத்துரைத் தாரா தம்மை வைதாராக மனத்திறகொண்டு வெகுள்வர் அறி வின்மையானே. அஃது, புறப்பொய்கை ஊரனே! விளக் கினை எலி கொண்டு ஏறி, அவ்வெலி தனக்கு நோய் செய்த தனோடொக்கும்.

(ப-ரை). புனல் பொய்கை ஊர-நீர் நிறைந்த தடாகங்கள் உள்ள ஊரனே! எய்தா—தமக்குப் பொருந்தியிராத, நகைச்சொல்—இகழ்ச்சி வாததையை, எடுத்துரைக்கப்பட்டவா—பிறரால் எடுத்துச் சொல்லப் பட்டவா, வைதாராக—(அங்ஙனம் எடுத்துச் சொன்னவா) தம்மை வைதாராக, கொண்டுவிடுவா—(அறிவின்மையால்) மனத்திற் கொண்டு கோபிப்பா அஃது—அசெய்கை, எலி விளக்கு கொண்டு—எலி விளக் கினைக் கொண்டேறி, தனக்கு நோய் செய்துவிடல்—தனக்கு நோய் செய்ததனோடொக்கும். [மன்—ஆல்—அசை]

(க-து). தமக்குப் பொருந்தாத இகழ்ச்சி வார்த்தையைச் சொன்ன ஒருவன் தம்மை வைத்தாக (அறிவின்மையால்) கோபிப்பவர், விளக் கினைக் கொண்டேறி எலி தனக்கு நோய் செய்துகொள்வதுபோல், தாமே தமக்குத் துன்பத்தை வருவித்துக்கொள்பவ ராவர்.

55. மூடருடைய நிந்தையைப் போறுத்தல்

தெரியாதவர்தம் திறனில்சொல் கேட்டால்
பரியாதார் போல இருக்க. பரிவில்லா
வம்பலர் வாயை அவிப்பான் புகுவாரே
அம்பலம் தாழ்க்குட்டு வார்.

135

(ப-பொ). அறிவில்லாதார் தம்மைச் சொல்லும் திறப்பா
டில்லாத சொற்களைக் கேட்டால் அதற்குத் துன்புறுதாராய்ப்
பொறுத்திருக்க. பிறன்மேல் அன்பில்லாத ஏதிலர் வாயை
அடக்கப் புகுவார் அம்பலம் தாழ்க்குட்டுவாரோ டொப்பர்.

(ப-ரை) தெரியாதவர் தம் திறனில் சொல் கேட்டால்-அறிவில்
லாதவர் தம்மைச் சொல்லும் திறப்பாடில்லாத வாததைகளைக் கேட்
டால், பரியாதார்போல இருக்க-அதற்குத் துன்புறுதவாராய்ப் பொறுத்
திருக்க. பரிவு இல்லா வம்பலர் வாயை அவிப்பான் புகுவார்-பிறன்
மேல் அன்பில்லாத அயலார் வாயை அடக்கப்புகுவார், அம்பலம்
தாழ்க்குட்டுவார்-அம்பலம் தாழ்க்குட்டுவாரோ டொப்பர். [ஏ-அசை].

அம்பலம்-பலரும் கூடுவதான பொதுவிடம்

(க-து) பலரும் வந்து கூடும் பொதுவிடத்தில் ஒருவரும் வராத
வண்ணம் தாளிடத் துணிதல் முடியாத காரியம். மூடருடைய வாயை
அடக்கலும் முடியாத காரியமே அவருடைய நிந்தையான வார்த்தை
யைக் கேட்டால் துன்புறுமல் பொறுக்க

பிரதிபேதம்—அம்பலத்தாள் கூட்டுவார்.

“நேரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கால் மற்றது

தாரித் திருத்தல் தகுதி”—நாலடியார்

56. பொய்யாக அவதூறு பேசினால் அதைப் போறுத்தல்

கையா உண்டமையால் காய்வார் பொருட்டாகப்
பொய்யாகத் தம்மைப் பொருளல்லார் கூறுபவேல்,
மையா உண்டகண் மாணிழாய்! என்பரிவ?
செய்யாத எய்தா வெனின்.

44

(ப-பொ). தம்மைக் காய்வார் கைப்பொருளை அவர் கொடுக்க நிறையக் கொண்டு சிலர் உண்டமையால், அக்காய்வார்க்காக உண்மையன்றிப் பொருளல்லாத குற்றங்களைச் சொல்லுவாராயின், மையார உண்ட கண் மாணிழாய்! அதற்கு என்ன காரணத்தால் பரிவதாம்? செய்யாத குற்றங்கள் தமக்குக் குற்றமாகாவா மாயின்.

(ப-ரை) ஆர மை உண்ட கண் மாண் இழாய்-நிரம்ப மையிட்ட கண்களும் மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணங்களும் உடையாய்! கை ஆர உண்டமையால் - தம பகைவருடைய கைப்பொருளை அவர் கொடுக்க நிறையக்கொண்டு உண்டமையால், காய்வார் பொருட்டாக - அப்பகைவர் நிமித்தமாக, பொருளல்லா-அற்பாகள், தம்மை பொய்யாக கூறுபவேல்-தம்மீது உண்மையின்றிப் பொய்யாக அவதூறு பேசினால், செய்யாத எய்தா எனின்-ஒருவர் செய்யாத குற்றங்கள் அவரைச் சாரா என்பது உண்மையாயின், பரிவது-அதற்காக மனம் வருந்துவது, என்-என்ன காரணம்' [கை-கைப்பொருள்].

(க-து) ஒருவர் செய்யாத குற்றங்கள் அவரைச் சாரா. ஆகையால், தமது பகைவருடைய பொருளை நிரம்ப உண்டவர், பகைவர் நிமித்தமாகத் தம்மைப் பொய்யாக அவதூறு பேசினால், அதன்பொருட்டு வருந்தவேண்டா.

57. புல்லுரைக்கு எதிர் சொல்லாமை

ஆய்ந்த அறிவின ரல்லாதார் புல்லுரைக்குக்
காய்ந்தெதிர் சொல்லுபவோ கற்றறிந்தார்?—தீந்தேன்
முசுக்குத்தி நக்கு மலைநாட்! தம்மைப்
பசுக்குத்தின் குததுவா ரில்.

268

(ப-பொ) ஆய்ந்த அறிவின ரல்லாதார் தம்மைச் சொல்லிய புல்லுரைக்கு மாறாக வெகுண்டு அவ்வறிவில்லாதா டெதிரே சொல்லுபவோ கற்றறிந்தார்? இனிய தேன் பொதியை முசுக்கலை பாய்ந்து நக்கு மலைநாடனே! தம்மைப் பசுப் பாய்ந்தால் அப்பசுவை எதிரே பாய்வா ரில்லை ஆதலான்.

(ப-ரை) தீம் தேன்-இனிய தேன்கூட்டை, முசு குத்தி-மந்திகள் குத்தி, நக்கும-நககுதினற, மலைநாட-மலைநாடனே! தம்மை பசு குத்தின்-தம்மைப் பசு இடித்தால், குத்துவார் இல்-தாமும் அதனை இடிப்பவர் இல்லே (ஆதலால்), ஆய்நத அறிவினர் அல்லாதா-ஆய்நத அறிவினரல்லாத கீழோர், புல் உரைககு-தமமைச சொல்லிய புல்லுரைககு மாறாக, கற்றறிநதா-கற்றறிநத மேலோர், காய்நது-கோபிதது, எதிரா சொல்லுபவோ-எதிருரை சொல்லுவரோ (சொல்லார்). [மந்தி-குரங்கு]

(க-து). அறிவிலார் நிகதைவாராததை சொன்னால், கல்விமான் கள் அதைப் பொறுப்பதன்றி அதற்கு எதிராகத் தாமும் நிகதைவாராததை சொல்லார்.

“நேர்த்து நிகரல்லார் நீரலல சொல்லியககால்

வேர்த்து வெகுளார் விழுமியோ” —நாலடியார்

“கீழ்மக்கள கீழாய் சொல்லியககால் சொல்பவோ

மேன்மக்கள் தமவாயால் மீட்டு” —நாலடியார்

54. பொருமல் வைவதின் கேடு

நோவ உரைத்தாரைத் தாமபொறுக்க லாகாதார்

நாவின் ஒருவரை வைதால் வயவுரை,

பூவிற்பொலிநதகன்ற கண்ணாய்! அதுவனறோ

தீயில்லை ஊட்டும திறம்.

45

(ப-பொ). தமமைக துன்புறுப்படி வெகுண்டு வைதாரைத் தாம் பொறுக்கமாட்டாதார். தமமுடைய நாவினால் தாம் பிறரொருவரை வெகுண்டு வைதால், அவ்வைத வயவுரை, பூவிற்பொலிநதகன்ற கண்ணாய்! தம்மில்லைத் தாமே தீக்கு உணவாக ஊட்டிய திறத்தோ டொக்கும்.

(ப-ரை) பூவின் பொலிந்து அகன்ற கண்ணாய்-தாமரைபோல் விளங்கி விசாலமான கண்ணையுடையாய்! நோவ உரைத்தாரை-தமது மனம் நோம்படி கோபித்து வைதவரை, தாம் பொறுக்கலாகாதார்-தாம் பொறுக்கமாட்டாதவர், நாவின்-தம்முடைய நாவினால், ஒருவரை வயவுரை வைதால் - தாம் அவரைக் கோபித்து வயவுரை சொல்லி

வைதால், அது-அச்செய்கை, இல்லை தீ ஊட்டிம திறம் அன்றோ-தம், இல்லை தாமே தீக்குணவாக ஊட்டிய திறத்தோ டொக்கும்.

(க-து). “தம்மையிகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றிமற், நெம்மையிகழ்ந்த வினைப்பயத்தால்-உமமை, எரிவாய் நிரயதது வீழ்வர்கொல் என்று, பரிவதூஉம் சான்றோர் கடன்” ஆகியிருக்க, தம்மை இகழ்ந்த வரைத தாம் இகழ்வது தம்மை எரிவாய் நிரயதது வீழ்விக்கும் செய்கையாதலால், அங்ஙனம் செய்வது, தாம் குடியிருக்கும் வீட்டில் தாமே கொளளிவைப்பதை ஒக்கும் பொறுக்காமல் வைவது தம்முடைய நன்மையைத் தாமே கெடுத்துக்கொள்வதாகும் எனபதாம்

59. பொறுத்தல் புகழாதல்

கறுத்தாற்றித் தம்மைக் கடிய செய்தாரைப்
பொறுத்தாற்றிச் சேறல் புகழால்.—ஒறுத்தாற்றின்,
வானோங்கு மால்வரை வெறப்' பயனின்றே.
தானோன் றிடவரும் சாலபு.

19

(ப-பொ). கோபத்தின்கண்ணே மிக்குத் தமக்குக் கொடிய வாயிருப்பன செய்தாரையும் பொறுத்துச் செலுத்துவது புகழாவது. ஒறுப்பின்கண்ணே மிககொழுகின், வானோங்கும் மால்வரை வெற்பனே' அதனால் ஒருபயன் இல்லை. தான் பிறரைப் பொறுக்கும் பொறையான் வருவது சால்பாவது.

(ப-ரை) வான் ஒங்கு மால்வரை வெறப்-வானில ஒங்கிய பெரிய மூங்கில்களையுடைய வெற்பனே' கறுத்து-கோபித்து, ஆற்றி-மிகவும், தம்மை-தமக்கு, கடிய செய்தாரை-கொடியவைகளைச் செய்தவரையும், பொறுத்து-(கோபியாது) பொறுத்து, ஆற்றி-நனமை செய்து, சேறல்-ஒழுக்குதல், புகழ்-புகழாகும். ஒறுத்து-தாழ்மை கோபித்து, ஆற்றின்-கொடுமை செய்தால், பயன் இன்று-அதனால் ஒரு பயனும் இல்லை. தான் நோன்றிட - தான் பொறுத்தவினால், சால்பு-சால்பாகிய குணம், வரும்-உண்டாகும். [ஆல்-ஏ-அசை]

(க-து). கொடுமை செய்தாரைக் கோபியாமல் பொறுத்தவர்க்கே புகழும் சாற்பும் உண்டாம்: கோபித்துக் கொடுமை செய்தலால் ஒரு நன்மையும் உண்டாகாது.

“ஒறுத்தார்க் கொருநாளே யின்பம் பொறுத்தார்க்குப் பொன்றுந் துணையும் புகழ்”.—திருக்குறள்.

8. பெரியாரைப் பிழையாமை

60. மன்னாடறுத்துப் போகாமை

அறிவன் நழகன் நறிவதூஉ மன்று,
சிறிய ரெனப்பாடும செய்யும்:—எறிதிரை
சென்றுலாம் சேர்ப்ப! குழுவத்தார் மேயிருந்த
என்று டறுப்பினு மன்று.

207

(ப-பொ). தமக்கு அறிவும் அன்று, அழகும அன்று, அறநெறியும் அன்று; குடிப்பிறப்பால் சிறியர் எனப்படுதலையும் செய்யும்: எறிதிரை சென்றுலாம சேர்ப்பனே! என்றாடறுத்துப் போனாராயினும் குழுவத்தார் மேயிருந்த மன்றை ஊடறுத்துப் போகலாகாது.

(ப-ரை) எறி திரை சென்றுலாம் சேர்ப்ப-எறியும் அலைகள் சென்று உலாவதலான கடற்சோப்பனே! என்று ஊடறுப்பினும்-சூரியனே ஊடறுத்துப் போயினாராயினும், குழுவத்தார் மேயிருந்த மன்று-கட்டத்தார் பொருந்தியிருந்த சபையை ஊடறுத்துப்போதல் ஆகாது. (அது), அறிவு அன்று-தமக்கு அறிவும் அன்று; அழகு அன்று-அழகும் அன்று; அறிவதும் அன்று-அறநெறியும் அன்று; சிறியர் எனப்பாடும் செய்யும்-கீழ்மக்கள் எனப்படுதலையும் செய்யும்

(மன்று) ஊடறுத்துப்போதல் ஆகாது என்றது இசையெச்சம்.

(க-து). பெரியோர் கூடியிருக்கும் சபையிலே ஊடறுத்துப்போதல் ஒழுக்கத்தவறும்.

“இடையறுத்துப் போகிப் பிறனொருவர் சோர் கடைபோக வாழ்துமென் பார்”.—ஆசாரகோவை.

61. பெரியாரோடு மாறுகொள்ளல்

ஆமாலோ என்று பெரியாரை முன்னின்று
தாமாச் சிறியார் தறுகண்மை செய்தொழுகல்,
போமா றறியா புலன்மயங்கி ஊர்புக்குச்
சாமாகண் காணாத வாறு.

233

(ப-பொ). நமக்கு இவரோடு மாறுபடல் ஆமாவென்று
தாமாக வலியப் பெரியாரைச் சிறியார் தறுகண்மை சொல்லி
மாறுபட்டொழுகுதல், போமவழி அறியாவாய்ப் புலத்தை
மயங்கவுணர்ந்து ஊரிலேபுகுஞ்ச சாவக்கடவ மாக்கள காணாத
வாறு போவாறு.

(ப-ரை). ஆம் ஒ என்று-நமக்கு இவரோடு மாறுபடல் ஆமோ
வென்று, தாமா முன் நின்று-தாமாக வலிய எதிரே நின்று, சிறியார்-
சிறியார், பெரியாரை தறுகண்மை செய்து ஒழுகல்-பெரியாரைத் தறு
கண்மைசொல்லி மாறுபட்டொழுகுதலானது, போம் ஆறு அறியா (து)-
போம்வழி அறியாவாய், புலன் மயங்கி-புலத்தை மயங்க உணர்ந்து,
ஊர்புக்கு-ஊரிலே புகுந்து, சாம் மா-சாகக்கடவ மாக்கள், கண்காணாத
ஆறு-காணாதவாறு போவாறு [ஆல்-அசை]

(க-து). தமக்கு இறுதி வருவதை உணர்வார் பெரியாரோடு மாறு
கொள்ளார்.

62. பெரியாரைக் கைப்பித்தல்

எல்லாத திறத்தும் இறப்பப பெரியாரைக
கல்லாத் துணையார்தாம் கைப்பித்தல் சொல்லின்,
நிறைந்தார் வளையினாய்! அஃதால் எருக்கு
மறைந்தியானை பாய்ச்சி விடல்.

376

(ப-பொ). எல்லாவகையானும் மிகவும் பெரியவரை
அறிவு நிரம்பக் கல்லாத அளவியையுடையவர் வெறுக்கப்பண்
னுதல் சொல்லுவேமாயின், தகுதி நிறைந்த பொருந்திய
வளையையுடையாய்! எருக்கந்தாற்றிலே மறைந்த நின்று யா
னையை மதம்பாய்ச்சி வெருள்விப்பதனோ டொக்கும்.

(ப-ரை) நிறைந்து ஆர் வளையினாய்-தகுதி நிறைந்து பொருந்திய வளையையுடையாய்! சொல்லின்-சொல்லுமிடத்து, எல்லா திறத்தும், இறப்ப பெரியாரை-எல்லா வகையாலும் மிகவும் பெரியவரை, கல்லா துணையா கைப்பித்தல் அது - கல்லாத அளவையுடையா வெறுக்கப்பண்ணுதலானது, எருக்கு மறைந்து-எருக்கம் புதரிலே மறைந்து நின்று, யானை பாய்ச்சிவிடல்-யானையை மதம்பாய்ச்சி வெகுள்விப்பதனோடொக்கும்.

(க-து). எருக்கம் புதரிலே மறைந்து நின்று யானையை வெகுள் விப்பவன் உயிரிழப்பது நிச்சயம். கல்லாமையில மறைந்து நின்று மிகப் பெரியாரை வெறுப்புறுவிகுதல் சிறியோர் கெடுவது நிச்சயம்.

பிரதிபேதம்—யானை காய்ந்துவிடல்

63. சான்றோ பொறையின் அளவு

முன்னும் ஒருகால் பிழைப்பானே ஆற்றவும்
பின்னும் பிழைப்ப பொறுப்பவோ? --இன்னிசை
யாழின்வண் டார்க்கும் புனலோ! ஈனுமோ
வாழை இருகால் குலை? 221

(ப-பொ). முன்னும் ஒருகாலத்துப் பிழைத்த பிழைப் பினைச் சான்றோர் பொறுக்கவும், பின்னும் பிழைசெய்தால் பொறுப்பார்களோ? இனிய இசையை உடைத்ததாகிய யாழே போல் வண்டுகள் ஆர்க்கும் புனலையுடைய ஊரனே! வாழை இருகாலாவது குலையை ஈனுமோ? ஈனது.

(ப-ரை) இன் இசை யாழின் வண்டு ஆர்க்கும் புனல் ஊர-இனிய இசையையுடைய யாழ்போல வண்டுகள் ஒலிக்கும் புனலையுடைய ஊரனே! முன்னும் ஒருகால் பிழைப்பானே-முன்னும் ஒரு காலத்துக் குற்றம் செய்தவனை, ஆற்றவும்-சான்றோ பொறுக்கவும், பின்னும் பிழைப்ப-பின்னையும் குற்றம்செய்தால், பொறுப்பவோ-பொறுப்பார்களோ? வாழை இருகால் குலை ஈனுமோ-வாழை இருமுறை குலை ஈனுமோ (ஈனது).

(க-து). குலையின் பாரத்தை ஒருமுறை பொறுத்தீன்ற வாழை இரண்டாமுறை அது செய்வதில்லை செய்த குற்றத்தை ஒருமுறை பொறுத்தருளிய சான்றோர் இரண்டாமுறை அது செய்யார்

64 பெரியார் வருந்த ஒழுகலின் பயன்

நெடுங்காலம் வந்தார் நெறியின்மை கண்டு

நடுங்கிப் பெரிதும் நலிவா பெரிபா.

அடும்பார் அணிகானற சோப்ப' கெடுமே

கொடும்பா உடையான் குடி.

194

(ப-பொ). தீநெறிக்கண்ணே நெடுங்காலம் ஒழுகிப்போந தோ நெறியின்மையைக் கண்டு பெரியோர் மிகவும் நடுங்கி ஒரு குறையை மேலிடுவாகில, அடுமபைப பூவால் அழகு பெறும் கானல் சேர்ப்பனே' கொடிய தன்மையையுடையான் குடி கெடும்.

(ப-ரை) அடுமபு அணி ஆ கானல் சோப்ப அடுமபைப பூவால் அழகுபெறும் கானல் சோப்பனே' நெடுங்காலம் நெறியின்மை வந்தா கண்டு-நெடுங்காலம் தீநெறிககண்ணே ஒழுகிப் போந்தாரைக் கண்டு, பெரியா-பெரியோர், பெரிதும் நடுங்கி-மிகவும் நடுங்கி, நலிவா-ஒரு குறையை மேலிடுவா* (அங்ஙனம் மேலிடுவாகில்), கொடும்பாடி உடையான்-கொடிய தன்மைபை உடையான், குடிக்கெடும்-குடிக்கெடும்

(க-து) கொடியவன நெடுங்காலமாகக் கெட்ட வழியிலே நடப்பதைக் கண்டு அதனால் என்ன கெடுதி நேரிடுமோ எனறஞ்சிப் பெரியோர் வருந்துவா: அங்ஙனம் அவர் வருந்தலுற்றால் அவன் குடிக்கெடும்

“குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பின் குடியொடு

நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து” —திருக்குறள்

9. புகழ்தலின் கூறுபாடு

65. தம்மைப் புகழ்தல் தகுதியன்று

செய்த கருமம் சிறிதானும் கைகூடா.

மெய்யா உணரவுந் தாமபடார்—எய்த.

நலத்தகத் தம்மைப் புகழ்தல், புலத்தகத்துப்

புள்ளரைக்கால் விற்பே மெனல.

132

(ப-பொ). தாம் செய்யாத தொடங்கிய கருமங்கள் சிறிதாயினும் தமக்குக் கைகூடுவதும் செய்யா. அவை கூடாவாயினும் அவை செய்துமுடிக்க வல்லரென்று பிறரால் மெய்யாக மதிக்கவும் படார். இத்தன்மையாயுள்ளார் நிரம்ப நன்மையிலே தகத் தாமே தம்மைப் புகழ்தல், தகைக்கப்படாதே புலத்தின்கண் இருக்கின்ற பறவையை அரைக்காற் பொன்னுக்கு விற்பேமென்று சொல்லுமதனோ டொக்கும்.

(ப-ரை). செய்த கருமம்-தாம் செய்யத் தொடங்கிய கருமங்கள், சிறிதானும்-சிறிதாயினும், கைகூடா-கைகூடுவதும் செய்யா மெய்யா உணரவும் தாம் படார் - (அவை கைகூடாவாயினும்) அவற்றைச் செய்து முடிக்க வல்லவர் என்று பிறரால் மெய்யாக மதிக்கவும் படார் எய்த நலம் தக தம்மை புகழ்தல்-(இத்தன்மையாயுள்ளார்) நிரம்ப நன்மையிலே பொருந்தாத தாமே தம்மைப் புகழ்தலானது, புலத்தகத்து புள்-தமக்கு அகப்படாமல் புலத்தின்கண் இருக்கின்ற பறவையை, அரைக்கால் விற்பேம் எனல்-அரைக்கால் பொன்னுக்கு விற்பேமென்று சொல்லுமதனோ டொக்கும்

(க-து). எடுத்த காரியத்தை முடிக்கக்கூடாமலும் முடிக்க வல்லவரென்று மதிக்கப்படாமலும் இருப்பவர், தாம் அக்காரியத்தை முடிப்பதாகத் தம்மைப் புகழ்ந்துகொள்வது, கையிலகப்படாமல் புலத்திலிருக்கிற பறவையை ஒருவர் அரைக்கால் பொன்னுக்கு விற்பேம் என் பதுபோலும்.

பழமொழி.—Make not your sauce till you have caught the fish. Catch the bear before you sell his skin.

66. அமராத புகழை அகற்றல்

தமரேயும் தமமைப் புகழ்நதுரைக்கும் போழ்தில

அமரா ததனை அகற்றலே வேண்டும்.

அமையாரும் வெற்பு' அணியாரே தம்மைத

தமவேனும் கொள்ளாக கலம

232

(ப-பொ). தம்மால் உதவிபெற்ற தமராயினும் தம்மைப் புகழ்ந்து சொல்லும் பொழுது, தம்மோடு பொருந்தாத புகழை அவர் சொல்லாமை நீக்கல் வேண்டும்: அமையாரும் வெற்பனே' தமக்குத் தகாத அணிகலங்களைத் தாம் உடைய ரேயாயினும் நல்லார் தம்மை அணியார், அதுபோல.

(ப-ரை). அமை ஆறும் வெற்ப-மூங்கில் நிறைந்த வெற்பனே! கொள்ளாகலம-தமக்குத் தகாத அணிகலங்களை, தம ஏனும்-தாம் உடைய ரேயாயினும், தமமை அணியார்-நல்லார் தமமை அணியார். (அது போல), தமரேயும்-தமமால் உதவிபெற்ற உறவினரேயாயினும், தம்மை புகழ்ந்து உரைக்கும் போழ்தில்-தம்மைப் புகழ்ந்து சொல்லும் பொழுது, அமராததனை - தம்மோடு பொருந்தாத புகழை, அகற்றலே வேண்டும்-அவா சொல்லாதபடி நீக்கலே வேண்டும். [அணியாரே-ஏ-அசை].

(க-து) தமக்குச் சொந்தமாயினும் தமக்குத் தகுதியில்லாத ஆபரணங்களை ஒருவர் அணிந்துகொள்ளா தமக்கு உறவினரேயாயினும், தமக்குப் பொருந்தாதவைகளைச் சொல்லிப் புகழ்ந்தால், அவைகளை நல்லார் அங்கீகரிக்கமாட்டார்.

67. தம்மைத் தாமே புகழ்வோரைப் பிறர் புகழ்தல்

தாயானும் தநதையா லானும் மிகவின்றி

வாயின்மீக் கூறு மவர்களை ஏததுதல்,

நோயின் றெனினும் அடுப்பின் கடைமுடங்கும்

நாயைப் புலியா மெனல்.

117

(ப-பொ). தம்மைப் பெற்ற தாயாலேயாகத் தநதையாலே யாகத் தாயானும் தநதையா லானும் மிகவின்றித் தம வாயாலே தமமை மிக

கூறுமவர்களைப் பிறர் ஏத்துதல், நோயில்லையாயினும் அடுப
பின் மருங்கே முடங்கும் நாயினைப் புலியென்று சொல்லுத
லோ டொக்கும்.

(ப-ரை) தாயானும் தந்தையானும்-தம்மைப்பெற்ற தாயாலேயா
வது தந்தையாலேயாவது, மிகவு இன்றி-யாதுமொரு சிறப்பின்றி,
வாயின்-தம் வாயால், மீககூறுமவர்களை - தம்மை உயர்த்திச் சொல்
வோரை, ஏத்துதல்-பிறா ஏத்துதலானது, நோய இன்று எனினும்-
நோய் இல்லையாயினும், அடுபபின்கடை முடங்கும் நாயினை-அடுப்பின்
பக்கவில் முடங்கியிருக்கும் நாயை, புலியாம் எனல்-புலியென்று
சொல்லுதலோ டொக்கும்

தாயானும் . ஏத்துதல் = புதல்வா செயத தீச்செயல்களை
மறைத்து அவர்களைப் பாதுகாக்கும் அன்பினையுடைய தாய் தந்தை
யராலும் நன்குமதிக்கப்படுதலின்றித் தம்மைத் தாமே வியந்துகூறும்
பேதையருடைய மொழியை நம்பி அவரைப் பிறா புகழ்தல்.

62 பலர் நடுவில் ஒருவனைப் புகழுமாறு

பல்கிளையுள் பார்த்துறா னாகி ஒருவனை

நல்குரவான் வேறுக நன்குணரான்—சொல்லின்

உரையுள் வளவியசொல் சொல்லா ததுபோல்

நிரையுள்ளே இன்னு வரைவு.

366

(ப-பொ). பல கிளைநடுவே ஒருவன் ஆராயானாகி மிகவும்
உணர்விலாதான், ஒருவனை வேறுகச் சிறப்பித்தே அதனை
ஆராய்ந்து சொல்லுமேயாயின், எல்லாச் சொற்களுள்ளும்
சிறப்புடைபதென்று நல்லாரால் மதிக்கப்பட்ட நல்ல சொல்லை
நல்குரவான் சொல்லாததுபோல, பததியா யிருநதோரால்
நுள் ஒருவனையே வரைந்து சிறப்புச்செய்தல இன்னது.

(ப-ரை). பல்கிளையுள் பார்த்துறான் ஆகி-பல சுற்றத்தார் நடுவே
ஆராயானாகி, நன்கு உணரான்-நன்குணராத ஒருவன், ஒருவனை-
ஒருவனைப்பற்றி, வேறு ஆக-ஒரு சிறப்பியல்புடையவனாக, சொல்
லின்-சொல்லின், நல்குரவான்-தரித்திரத்தால், உரையுள் வளவிய

சொல் — சொற்களுள் சிறப்புடையதென்று மதிக்கப்பட்ட நல்ல சொல்லு, சொல்லாதது போல்-சொல்லாதது போலவே, நிரையுள்-பத்தியாயிருந்தோர் பலருள், வரைவு-ஒருவனையே வரைந்து சிறப்புச் செயதல், இன்ன-இன்னது

(க-து) ஒருவனுடைய சிறப்பியலபை உணராமல், பல சுற்றத்தாரா நடுவில் அவனைக் குறித்துப் பேசலுற்றவன், வறுமை காரணமாக வளவிய வாததை சொல்லாமையும் தீது வரிசையா யிருந்த பலரில் ஒருவனை மாத்திரம் சிறப்பித்தலும் தீதே

II

1. சான்றோ ரியல் பு.

69 சான்றோர் பெருமை.

நீரூர்ந்தும் ஒட்டா நிகரில் மணிபேபோல்
வேறுகத தோன்றும் விளக்கம் உடைததாகித்
தாரூப் படினும் தலைமகன் தன்னொளி
நூறு யிரவாக்கு நோ.

214

(ப-பொ). பொதுப்படாது சிறப்புப்படத் தோன்றும் ஒளி
பை புடைததாய் நீரூர்ந்தும் அந்நீரோடு ஒட்டா நிகரில்
மணியே போலத் தாற்றிப் போகப்பட்டதாயினும் தலைமகன்
தன்னொளி நூறுயிரவ ரொளிக்கு நேராம்.

(ப-ரை) வேறுக தோன்றும் விளக்கம் உடைததாகி - பொதுப்
பாமல் சிறப்புப்படத் தோன்றும் ஒளியை உடைததாய், நீறு ஆந்தும்-
நீறிலே படிந்தும், ஒட்டா-அந்நீரோடு ஒட்டாத, நிகரில் - சமானமில்
லாத, மணியே போல்-மாணிக்கமே போல, தலைமகன்தன் ஒளி - தலை
மகனுடைய ஒளியானது, தாரூ படினும் - தாற்றிப் போகப்பட்டதாயி
னும், நூறுயிரவாக்கு-நூறுயிரவா ஒளிகு, நேர்-சமானமாம்

‘ தாற்றுதல்-கொழித்தல், புடைத்தாற்றிக் கழித்தல்

(க-து) நீறிலே படிந்தாலும் அதனோ டொட்டாமல் மாணிக்கம்
மிகச் சிறந்த ஒளியை உடைத்ததால்போல், ‘சிறியரோடு பொருந்தினா
லும் அவரோ டொட்டாமல் சான்றோன் மிகச்சிறந்த பெருமையை
உடையவனாவான். புடைத்தாற்றிக் கழித்த பிறகும் அப்பெருமை
அநேகம் ஆயிரவருடைய பெருமைக்குச் சமானமாகும்

பெருமையைப் புடைத்தாற்றிக் கழித்தலாவது, உள்ள சில குற்றங்
களை நீக்கிக் கழித்தல் என்பதாம். “நீரூர்ந்தும் ஒட்டா” என்பது

“தீயவரோ டொன்றிய திறத்தரு நலத்தோ
ஆயவரை அந்நிலை அறிந்தனா துறந்தாங்
கேயவரு துண்பொடி படிநதுடன் எழுந்தொண்
பாய்பரி வினாந்துதறி நின்றன பார்த்தே” —கம்பராமாயணம்.

எனற கருத்தை ஒத்தது

70. வறுமையுறினும் நின்ற நிலையில் வழுவாமை

ஒற்கம்தாம உற்ற விடத்தும் உயர்ந்தவா
நிற்பவே நின்ற நிலையினமேல். - வற்பத்தால்
தனமேல் நலியும் பசிபெரி தாயினும்
புனமேயா தாகும் புலி

119

(ப-பொ). வறுமை தாம் உற்றவிடத்துப். உயர்ந்தார்
நின்ற நிலையின்கண் வழுவாதே நிற்பா பஞ்சத்தால் மிகவும்
தனமாட்டு நலியும் பசி பெரிதாயினும், புலி புல்லினை மேயா
தாகும், அது போல.

(ப-ரை) வற்பத்தால் - பஞ்சத்தால், தன்மேல் நலியும் பசி-தன்
னிடம் வருகதும் பசி, பெரிதாயினும்-அதிகரித்தாலும், புலி-புலியான
து, புல் மேயாதாகும்-புல்லினை மேயாதாகும் (அது போல), தாம்
ஒற்கம் உற்றவிடத்தும்தாம் வறுமை அடைந்தாலும், உயர்ந்தவா-பெரி
யோர், நின்ற நிலையினமேல் நிற்பவே-நின்ற நிலையின்கண் வழுவாதே
நிற்பர்.

நின்ற நிலையாவது, மேற்கொண்டொழுகும் ஒழுக்கம்.

(க-து) புலி புலலை மேயாமை போலப் பெரியோர் இழிவான
செய்கையை விரும்பா

“உடுக்கை யுலறி உடம்பழிந்தக கண்ணும்
குடிப்பிறப் பாளர்தம் கொள்கையிற் குன்றார்
இடுக்கண் தலைவந்தக் கண்ணும் அரிமா
கொடிப்புற் கறிக்குமோ மற்று” —நாலடியார்.

71. பீடிலாவிடத்தும் பெருந்தகைமையில் வழுவாமை

மாடம அழிந்தக்கால் மற்றும் எடுப்பதோர்
கூடம மரத்திற்குத் துப்பாகும். அஃதேபோல்
பீடிலாக் கண்ணும பெரியோர் பெருந்தகையா
ஈடில் லதற்கில்லை பாடு.

96

(ப-பொ). மாடம செய்கைபன்றி அழிந்தக்கால் அதன்
கண் மாமுதலாயின உறுப்புகள் பின்னையும் எடுப்பதொரு
கூடத்து உதவும். அதுவேபோலப் பெரியோர் தம செல்
வம் அழிந்தவிடத்துத் தம பெருந்தகைமையின்கண் வழு
வார்; வலியிலதற்குப் பெருமையில்லை ஆதலான.

(ப-ரை) மாடம்-வீடு, அழிந்தக்கால் - செய்கைகெட்டு அழிந்தா
லும், மரம்-அதிலுள்ள மாமுதலாயின உறுப்புகள், மற்றும் எடுப்ப
தோர் கூடத்திற்கு துப்பு ஆகும் - பின்னையும் கட்டுவதான ஒரு வீட்
டிற்கு உதவியாகும். அஃது போல் ஏ-அதுபோலவே, பெரியோர்-
பெரியோர், பீடு இலாக்கண்ணும்-தம செல்வம் அழிந்தவிடத்தும்,
பெருந்தகையர் - தமது பெருந்தகைமையின்கண் வழுவார் ஈடு இல்
லதற்கு பாடு இல்லை-வலியில்லாததற்குப் பெருமை யில்லை.

மரத்திற்கு என்பதன் உருபைப் பிரித்துக் கூடம் என்பதனோடு
கூட்டிக்கொள்ளல் வேண்டும்

(க-து) வீட்டை ஆதரவாகக் கொண்டிருந்த மரம் முதலிய உறுப்
புகள், வீட்டழிந்தவிடத்தும், பின்னையுங் கட்டப்பட்ட வேறொரு வீட்
டை ஆதரவாகக் கொண்டு சிறப்படைதல்போல், செல்வத்தை ஆதர
வாக உடைய பெரியோர், அஃதழிந்தவிடத்தும், வேறு ஆதாரம்
பெற்று உயர்வு குறையாதிருப்பர். உறுப்புகளின் வலியால் விளங்
கியிருந்து, வீட்டழிந்த விடத்து உதவாமற்போகும் மண் கல் முதலியன
போல், கீழ்மக்கள் ஆதாரமானதை இழந்தவிடத்து உதவியற்றவராய்ப்
பெருமை யிழப்பர்.

72. இடருற்ற லிடத்தம் மதிப்பிற் குறையாமை

இணரோங்கி வந்தாரை என்னுற்ற கண்ணும்
உணர்பவர் அஃதே உணர்ப.—உணாவார்க்
கணிமலை நாட! அளமுடிக் கண்ணும்
மணிமணி யாகி விடும்.

78

(ப--பொ). தொடாச்சிய ருது உயர்ந்துவந்தாரை அவர்கள் எல்லா இடர் உற்ற காலத்தும், அறிவுடையார் அப்பெற்றியே அவர்களை உணர்ந்து மதிப்பா: அணிமலை நாடனே! சேருடியவிடத்தும், உணாவார்க்கு, ஸல மணி மணியே யாய்த தோன்றும், அதுபோல.

(ப--ரை) அணிமலைநாட-அடுக்கடுக்காக உள்ள மலைகளையுடைய நாடனே! அளறு ஆடியக்கண்ணும் - சேருடியவிடத்தும், உணர் வார்க்கு-இரத்தின பரீக்ஷ தெரிந்தவர்க்கு, மணி மணியாகிவிடும்-நல்ல மாணிக்கம் மாணிக்கமேயாய்த தோன்றும் (அதுபோல), இணா ஒங்கி வந்தாரை-தொடாச்சியருது உயர்ந்துவந்தவரை, என் உற்ற கண்ணும் - அவர்கள் எல்லா இடரும் உற்ற காலத்தும், உணர் பவர் - அறிவுடையார், அஃதே உணாப-அப்பெற்றியே அவர்களை உணர்ந்து மதிப்பா.

ஆடிய என்பது ஆடி என ஈறு தொகுத்தலாயிற்று.

(க-து) சேறு படிந்திருப்பினும் இரத்தினமானது அதன் இலக்க ணத்தை அறிந்தவாக்கு இரத்தினமேயன்றி வேறுகாத வாறுபோல, இடையருது கௌரவத்துடனே ஒழுகிவருகின்றவர் பலவித துன் பம் உற்ற காலத்தும் கௌரவத்தாழ்வு உடையராகார அவருடைய அருமையை அறிந்தவர் அததுன்பத்தின் காரணமாக அவரை இகழாது முன்போலவே சிறப்பாக மதிப்பர்

“மாசு படினும் மணிதஞ்சீர் குன்றுவாம்”.—நான்மணிக்கடிகை.

பழமொழி. — குப்பையிற் கிடந்தாலும் குன்றிமணி நிறம் போரு மா? A diamond is valuable, though it lies on a dunghill. A myrtle among thorns is a myrtle still.

73. கல்வியில்லாவிடத்தும் மாட்சிமை மிகுதல்

கற்றதொன் றின்றி விடினும் குடிப்பிறந்தார
மற்றொன் றறிவாரின மாண்பிக நல்லால
பொற்ப உரைப்பான் புகவேண்டா. கொற்சேரித
துன்னுசி விற்பவ ரில்.

50

(ப--பொ). நற்குடிப்பிறந்தார், கற்றதொன் றில்லைபாயி
னும், குடிப்பிறவாது கற்றாரின மிக நல்லா. மாட்சிமைப
பட்ட உரை சொல்லவேண்டு வதில்லை. கொற்சேரிககண்ணே
துன்னுசியை விற்பார ஒருவரும் இல்லை, அதுபோல

(ப--ரை) கொல்சேரி-கருமாருடைய சேரியில், துன் ஊசி-தைய
லாசியை, விற்பவா-சென்று விற்பவா, இல்-ஒருவரும் இல்லை (அது
போல), குடி பிறந்தார் - நற்குடிபயிற்றந்தார், கற்றது ஒன்று இன்றி
விடினும்-கற்றதொன் றில்லையாயினும், மற்றொன்று அறிவாரின்-குடிப்
பிறவாமல் கற்றாரைக்காட்டினும், மாண் மிக்க நல்லா-மாட்சிமைமிகு
நல்லவராவா (ஆதலால்), பொற்ப - பொலிவுறும்படி, உரைப்பான்
புகவேண்டா-(அவரிடம் ஒன்றை) உரைக்கும்பொருட்செ செல்ல
வேண்டா [ஆல்-அசை. மற்று-வினைமாற்று]

(க-து) உயாகுடியில் பிறந்தவரிடம் கல்வியறி வில்லையாயினும்
பெருந்தன்மை இயல்பாகவே பொருந்தியிருக்கும் அவரிடத்தில்
கல்வியறி வுள்ள ஏனையோர் சென்று பெருந்தன்மையை விரித்துரைப்
பது, கொல்லரிடம் சென்று ஊசி விற்பதுபோ லாம்

“கொண்டுழிப் பண்டம் விலையொரீஇக கொற்சேரி
துண்டுளத துன்னுசி விற்பாரின்”—ஐந்திணையம்பது.

பழமொழி—கொல்லத் தெருவில் ஊசி விலைபோமா?

74. அறிமடமும் அணியாதல்

முல்லைக்குத தேரும் மயிலுக்குப் போவையும்
தொல்லை யளித்தாரைக் கேட்டறிதும்.--சொல்லின்
நெறிமடற் பூந்தாழை நீடுநீச் சேர்ப்ப!
அறிமடமும் சான்றோர்க் கணி.

361

(ப--பொ) தேரைத தொடங்கிய முல்லைக கொடிக்குத் தன தேரையும், குளிரநது ஒடுங்கிநின்ற மயிலிற்குப் பெறற் கரிய பட்டுறாலேயும் போாவையையும் பண்டு கொடுத்தா கை கேட்டறிவோம். ஆதலால், சொல்லின், நெறித்த மடலகளை புடைய பூநதாழை நீடுநீச சோப்பனே' அறிவின் கண் உள்ள மடமும் சான்றோராககு அழகேயாம்

(ப--ரை) நெறி மடல பூ தாழை நீடுநீ சோப்ப - நெறித்தலான மடலகளையுடைய அழகிய தாழைகள் பொருந்திய கடற்சோப்பனே! முல்லைக்குத் தேரும்-சக்கரத்தில் சிக்கிய முல்லைகொடிகுத் தன் தேரையும், மயிலுக்கு போாவையும்-குளிரால் ஒடுங்கிநின்ற மயிலுக்கு அருமையான தன் போாவையையும், தொல்லை - முன்னளில், அளித் தாரை - கொடுத்தாரை, கேட்டறிதும் - கேட்டறிவோம் (ஆதலால்), சொல்லின் - சொல்லுமிடத்தில், அறிமடமும் - அறிமடமும், சான் றோராககு அணி-சான்றோராககு அழகேயாம்

அறிமடம்-அறிந்தும் அறியாபோன் நிருத்தல்
புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில்

“முல்லைக்குத் தேரும் மயிலுக்குப் போாவையும்
எல்லைநீ ஞாலத் திசைவிளங்கத்—தொல்லை
இரவாம் லீந்த இறைவாபோல நீயும்
கரவாமல ஈகை கடன்”

என்றும்

சிறுபாணற்றுப்படையில்

“வானம் வாயத்த வளமலைக கவாஅன
கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்கம் நல்கிய
அருந்திற லணங்கின் ஆவியர் பெருமகன்
பெருங்கட னுடன் பேசனும

சுரும்புண

நறுவீ புறைக்கும் நாக நெடுவழிச
சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தோ நல்கிய
பிறங்கு வெள்ளருவி வீழுஞ் சாரல்
பறம்பிற் கோமான் பாரியும்”

என்றும்

புறநானூற்றில்

“இவரே, பூததலை யறாஅப் புனைகொடி முல்லை
நாததழும் பிருப்பப் பாடா தாயினும்
கறவகுமணி நெடுந்தோ கொள்கெனக் கொடுத்த
பரந்தோங்கு சிறப்பிற் பாரி மகளிர்”

“ஊருட னிரவலாக கருளித் தேருடன்
முல்லைக கீத்த செல்லா நல்லிசைப்
படுமணி யானைப் பறம்பிற் கோமான்”

என்றும்

“உடாஅ போராஅ ஆகுதல் அறிநதும்
படாஅம மஞ்ஞை கீத்த எங்க்கான
கடாஅ யானைக கலிமான் பேகன்”

“மடத்தகை மாமயில் பனிககுமென் றருளிப்
படாஅம் ஈத்த கெடாஅ நல்லிசைக
கடாஅ யானைக கலிமான் பேகன்”

என்றும்

இச்செய்தி குறித்திருக்கின்றது

75. எவரையும் பழியாமை

பல்லா ரவைநடுவண் பாற்பட்ட சான்றவர்
சொல்லார் ஒருவரையும் உளாளுன்றப்—பலலா
நிரைப்புறங் காத்த நெடியோனே யாயினும்
உரைத்தால் உரைபெறுதல் உண்டு.

345

(ப-பொ). நல்லோர் பலரும் கூடியிருக்கப்பட்ட அவை
நடுவே நெறிப்பட்டொழுக்கும சான்றவர் புன்சொல்லால் ஒரு
வரை மனத்தின்கண் தங்கச் சொல்லார்: பலவாகிய ஆகிரை
யைக் காத்த நெடியோனேயாகினும் பிறனொருவனை ஒரு
வரிச் சொன்னால் தாமும் அவனாலே வரிச்சொல் பெறுதல்
உண்டு ஆதலான்.

(ப-ரை). பல் ஆகிரை புறங்காத்த நெடியோனே ஆயினும் - பல
வாகிய பசுமந்தையைக் காத்த நெடியோனேயாகினும், உரைத்தால் -

(பிறனொருவனை) ஒரு வடுச் சொன்னால், உரைபெறுதல் உண்டு—(தாமும் அவனாலே) வடுச்சொல் பெறுதல் உண்டு. (ஆகையால்), பால்பட்ட சான்றவா—நெறிபபட் டொழுதும் சான்றவா, பல்லார் அவை நடுவண்—நல்லோர் பலரும் கூடியிருக்கும் சபைநடுவில், ஒருவரையும்—எவரையும், உள ஊன்ற சொல்லார்—(புனசொல்), மனத்தின் கண் தங்கும்படி சொல்லார்

நிரைப்புறங் காதத நெடியோன்—வாசுதேவன்

(க-து) எவரேயாயினும் பிறரைப்பழித்தால பிறர் அவரைப்பழிப் பார் ஆகையால் சானரோ ஒரு சபையிலே ஒருவரையும் மனத்தில் தைக்கும்விதம் நிரதைசொல்லார்.

76. மறைவிலும் தீவினை செய்யாமை

எனக்குத் தகவன்றால் என்பதே நோக்கித்
தனக்குக் கரியாவான் தானாய்த் தவற்றை
நினைத்துத்தன் கைகுறைத்தான தென்னவனும். காணார்
எனச்செய்யார் மாணு வினை. 102

(ப-வா). எனக்கு இது தகுதியன்று என்பதனைப் பார்த்து, தான் செய்த குற்றநதனக்குச் சான்று தானாய்த் தான் பிறனொருவன் மனையாளேத் தனியிடத்தே பிடித்த குற்றத்தை நினைத்து, மறந்தற்குத் தண்டமாகத் தன்கையைத் தென்னவனும குறைத்தா னுதலால், பிறா காணாரென்று தீவினைகளைச் செய்யார் நல்லார்.

(ப-ரை). தென்னவனும் - பாண்டியனும், எனக்கு தகவு அன்று என்பதே நோக்கி - இது எனக்குத் தகுதியன்று என்பதனைப் பார்த்து, தனக்குக் கரியாவான் தானாய்த் தான் செய்த குற்றத்துக்குச் சாட்சி தானேயாய், தவற்றை நினைத்து-(பிறனொருவன் மனையாளேத் தனியிடத்தே பிடித்த) குற்றத்தை நினைத்து, தன் கை குறைத்தான்-(அதற்குத் தண்டமாகத்) தன் கையை வெட்டினான் (ஆதலால்), காணார் என - பிறர் காணாரென்று, மாணு வினை-சீவினைகளை, செய்யார்-(நல்லவர்) செய்யார்.

இச்செய்தி சிலப்பதிகாரம் கட்டுரைகாதையில்

“உதவா வாழ்க்கைக கீரந்தை மனைவி
புதவக கதவம் புடைத்தன னோர்நாள்
‘அரச வேலி அல்ல தியாவதும்
புரையீர் வேலி இல்லென மொழிந்து
மன்றத திருத்திச செனநீர் அவவழி
இன்றவ் வேலி காவா தோ?’வெனச
செவிசுருட் டாணியிற் புகையழல பொத்தி
நெஞ்சம் சுடுதலின் அஞ்சி நடுக்குறறு,
வச்சிரத தடககை அமரா கோமான்
உச்சிப் பொன்முடி ஒளிவளை உடைத்தகை
குறைத்த செங்கோல குறையாக கொற்றத
திறை”

என விரித்திருக்கின்றது அஃதாவது—

கீரந்தை என்னும் அந்நணுருவன், “அரசன் நீதிமாநுதலால் அஞ்சற்க” எனத் தன் மனையாட்டியைத் தேற்றிக் காசியாத்திரை சென்றபோது, அப்பாப்பனிகு யாதொரு தீங்கும் நேராதபடி அவளை யறியாமல் காததுவந்த பாண்டியன், அந்தணன் திருமபியதை அறியாது, உள்ளே ஆணரவம் கேட்பதறிந்து கதவைத் தட்டினான் கதவைத் தட்டினவன் கள்வனோ என்று அந்நணன் அஞ்ச, அவன் மனைவி “நீ யாத்திரை போனபோது, ‘அரசனுடைய காவலன்றி வேறு காவல இல்லை’ யென்று சொல்லிப் போயினீர் இப்போதும் அரசனுடைய காவல் காவாதோ?” என்றானாக, அவ்வாததை கேட்ட அரசன் அந்தணனுடைப் பியதை அகற்றும்பொருட்டுக் கதவைத் தட்டிய தன் கையைக் குறைத்துவிட்டான்

இது காரணம்பற்றி இவன் அரசாண்ட நகரம் கொற்கை என வழங்கப்பெற்றது என்பா. அப்பால் பொற்கை பெற்று நெடுநாள் ஆட்சிசெய்திருந்தனன் எனவும் பொற்கை என ஒரு நகரம் நிறுவின்ன எனவும் கூறுகின்றனர்.

பழமொழி.-Do in the hole as thou wouldst do in the hall.

பிரதிபேதம்—எனக்குத் தகவன நெனப்படுதல் நோக்கி

77. தீயாரை விட்டு நீங்குதல்

தீபபால வினையினைத் தீரவும் அஞ்சாராய்க்

காப்பாரே போன்றதைத் பொய்குறளை--ஏய்ப்பார்முன்

சொல்லோ டொருப்படார் சோர்வினறி மாறுபவே

வில்லோடு காகக்கையே போன்று.

193

(ப--பொ) தீபபான்மையுடைய செய்கையை மிகவும் அஞ்சாராய்த் தமமைக காப்பாரே போலச் சில உரைத்துப் பொய்ப்பையும் குறளையையும் பொருந்திச் சொல்லுவார் முன்பு சொல்லும் சில இனிய சொற்களால் அவரைத் தம்மோடு நட்புக்கொள்ளாதே மறவிபின்றியே மாறிநீங்குவா, வில்லோடு காகக்கையே போன்று.

(ப--ரை) தீபபால வினையினை - தீய தனமையையுடைய செய்கையை, தீரவும் அஞ்சாராய்-மிகவும் அஞ்சாராய், காப்பாரே போன்று-தமமைக காப்பாரே போல, உரைத்த பொய் குறளை ஏய்ப்பார் - சில உரைத்துப் பொய்யையும் குறளையையும் பொருந்திச் சொல்லுவார், முன் சொல்லோடு - முன்பு சொல்லும் சில இனிய சொற்களால், ஒருப்படார் - அவரைத் தம்மோடு நட்புக்கொள்ளாதே, சோர்வு இன்றியே-மறவியின்றியே, மாறுப - மாறிநீங்குவா; வில்லோடு காகக்கையே போன்று-வில்லவிட்டு நீங்கும் காகக்கையைப் போன்று

(க-து) வில்லின் கொடுமையை அறிந்தபிறகு காகக்கை அதனிடம் தங்காமல் நீங்குவதுபோல், தீயார் தீமையை அறிந்தபின் நல்லோர் அவரிடம் நெருங்கா

78. வெஃகாமை

மடங்கிப் பசிபிணும் மாண்புடை யாரா

தொடங்கிப் பிறருடைமை மேவா. - துடமபை

மடலொடு புட்கலாம மால்கடற சோய்ப்'

கடலொடு காட்டொட்ட வில.

372

(ப-பொ). தம்முடைய உடம்பு ஒடுங்கும்படி பசித்தாராயினும், மாட்சிமைபைத் தமக்கு உடைமையாக உடையவர், பிறருடைய பொருளைத் தாம் கொள்ளத்தொடங்கி விரும்பார்: தாம் உறையும் கூடு பொருந்திய பனைமடல்களோடு புட்கள் விரவாநின்ற பெரிய கடற்சேர்ப்பனே! கடலோடு துரால் பொருந்துதல் இல்லாததே போல.

(ப-ரை) குடம்பை மடலொடு புள் கலாம் மால் கடல் சேர்ப்ப - (தாம் உறையும்) கூடு பொருந்திய (பனை) மடல்களோடு பறவைகள் விரவாநின்ற பெரிய கடற்சேர்ப்பனே! கடலொடு காடு ஒட்டல் இல் - கடலோடு துரால் பொருந்துதல் இல்லை (அதுபோல), மடங்கி பசிப்பினும்-(தம்முடைய உடம்பு) ஒடுங்கும்படி பசித்தாராயினும், மாண்புடையாளர்-மாட்சிமையைத் தமக்கு உடைமையாக உடையவர், பிறா உடைமை தொடங்கி மேவா-பிறருடைய பொருளைத் தாம் கொள்ளத் தொடங்கி விரும்பார்

காடு-துரால்-செத்தை-துரும்பு. “காட்டுக களைந்து” என ஆசாரக கோவையில் வருகின்றது

(க-து). தன்னிடம் சேர்ந்த துரும்பைக் கடல் வைத்துக்கொள்ளாமல் ஒதுக்கிவிடுவதுபோல், தம்மிடம் வந்த பிறர் பொருளைப் பெரியோர் தாம் வைத்துக்கொள்ளாமல் நீக்கிவிடுவர்.

பழமொழி.—கடலிலே துரும்பு கிடந்தாலும மனதிலே ஒரு சொல் கிடவாது.

79. உயாந்தோரிடத்துக் குற்றம்

நிரைதொடி தாங்கிய நீடோளமாற் கேயும்

உரையொழியா வாகும். உயர்ந்தோர்கட் குற்றம்.

மரையாகன் றாட்டும மலைநாட் மாயா

. நரையான் புறத்திட்ட சூடு.

48

(ப-பொ). நிரைத்த கடகத்தைத் தாங்கிய நீண்ட தோளையுடைய மால் குற்றத்தைச் செய்தானாயினும் அம்மாலுக்குக் குற்றஞ்செய்தான் என்னும் உரை ஒருநாளும் ஒழியாவாகும்.

ஆதலால், நரையான் புறத்திட்ட சூடுபோல் உயர்ந்தோர் கூட்டுள்ள குற்றம் ஒருநாளும் மாயா மரையா கன்றுட்டும் மலைநாடனே!

(ப-ரை). மரை ஆ கன்று ஊட்டும் மலைநாட-பெண்மான் கன்றை ஊட்டும் மலைநாடனே! நிரை தொடி தாங்கிய நீள் தோள் மாற்கேயும் - வரிசையாகக் கடகத்தை அணிந்த நீண்ட தோளையுடைய திருமா லுக்கேயாயினும், உரை - குற்றஞ்செய்தான் என்னும் வாரத்தை, ஒழியாவாகும்-ஒருநாளும் ஒழியாவாகும் (ஆதலால்), நரை ஆன் புறத்து இட்ட சூடு-வெண்மையாகிய மாட்டின்மேல் இட்ட சூடு போல், உயர்ந்தோர்கண் குற்றம் - உயர்ந்தோரிடம் உள்ள குற்றம், மாயா - ஒருநாளும் மாயா

(க-து) ரக்ஷகாததாவே யாயினும் திருமால் இன்ன இன்ன அவ தாரத்தில் இன்ன இன்ன குற்றம் செய்தான் என்கிற பழிச்சொல் ஒழிவதில்லை வெள்ளை மாட்டினமேல் இட்ட சூடு பலநாள் ஆனபிற கும் மறையாமைபோல், பெரியோர் செய்த குற்றம் மறைபடாது

“பெருவரை நாட! பெரியாகட் டமை

கருநரைமேல் சூடேபோல தோன்றும்.”—நாலடியார்

பழமொழி—The fairer the paper, the fouler the blot.

90 சிறியார் பெரியார் குற்றங்கள்

கன்றி முதிர்ந்த கழியப்பான் னுளசெயினும்

ஒன்றும் சிறியார்கண் என்றானும்—தோன்றாதாம்.

ஒன்றும் விடினும் உயர்ந்தாராய் படுங்குற்றம்

குன்றின்மேல் இட்ட விளக்கு.

204

(ப-பொ). வெகுண்டு முதிர்ந்த தீவினைகளை மிகப்பல நாள் செய்யினும், அவற்றுள் ஒரு குற்றமும் சிறியார்மாட்டு ஒன் றும் தோன்றாதாம். உயர்ந்தார்க்கு உளதாம் குற்றம், ஒன்றா யினும், குன்றின்மேல் இட்ட விளக்குபபோல் விளங்கும்.

(ப-ரை). கன்றி, முதிர்ந்த - வெகுண்டு முதிர்ந்த செயல்களை, கழிய் பல நாள் செய்யினும்-மிகப் பல நாள் செய்யினும், ஒன்றும்-அவற்

றுள் ஒரு குற்றமும், சிறியார்கண் - சிறியாரிடம், என்னுனும் - எவ்வளவாகவும், தோன்றாது - தோன்றாது உயாந்தா படும் குற்றம் - உயாந்தார்க்கு உளதாகும் குற்றம், ஒன்று ஆய்விடினும் - ஒன்றேயாயினும், குன்றின்மேல் இட்ட விளககு - (அது) குன்றின்மேல் இட்ட விளககுப்போல் விளங்கும [ஆம்-அசை]

(க-து) சிறியோர் பல நாள் பல குற்றம் செயினும், அவைகளை எவரும் கவனிப்பதில்லை பெரியோர் ஒருகுற்றம் செயினும், அது குன்றின்மேல் விட்ட விளகைப்போல் யாவரும் அறிவதாகும்

“கருநரையைக்

கொன்றன இனஞ் செயினும் சிறியாரிடமேல்

ஒன்றினும் தோன்றா கெடும்” —நாலடியார்

சிறதாமணி நாமகளிலம்பகம் 233-ம் பாட்டு “தோன்றினுன குன்றத்துச்சிசு சுடாப்பழி விளக்கிட்டனற” என இக்கருத்து உள்ளிட்டு வருகின்றது.

2. சான்றோர் செய்கை

41. பொருள் இன்றெனினும் ஒப்புரவு செய்தல்

சுட்டிய ஒண்பொருள் இன்றெனினும் ஒப்பு வாற்றும் மனைபிறந்த சான்றவன். ஆற்றவும் போற்றப் படாதாகிய புலவினறி மேயினும் ஏற்றுக்கன நேரூப் விடும்.

217

(ப-பொ) தன்னால் சுட்டிய ஒண்பொருள் இல்லையாயினும், குடிப்பிறந்த சான்றவன் ஒப்புவினைப் பிறர்க்குச் செய்ய வல்லனும். மிகவும் பிறரால் பாதுகாக்கப்படாதாகி தின்னும் புல்லு மின்றி யாதானும் ஒன்றை மேயினும், நல்ல ஏற்றிற்குப் பிறந்த கன்று பின்னையும் ஏற்கின்றிடும.

(ப-ரை). ஏற்றுக் கன்று - நல்ல எருதிற்குப் பிறந்த கன்று, ஆற்றவும் போற்றப்படாதாகி-மிகவும் பிறரால் பாதுகாக்கப்படாதாகி, புல் இன்றி-தின்னும் புல்லும் இன்றி, மேயினும்-யாதாயினும் ஒன்றை

மேயினும், ஏறு ஆயவிடும-பின்னையும் எருதாகிவிடும மனை பிறந்த
சான்றவன்-குடிப்பிறந்த சான்றவன், ஈட்டிய ஒண்பொருள் இன்று
எனினும்-தான் தேடிய மிக்க பொருள் இல்லையாயினும், ஒப்புரவு ஆற்
றும்-ஒப்புரவினைப் பிறருக்குச் செய்யவல்லனாம்

ஒப்புரவு - உலகநடை - இது அறநூல்களுள் கூறப்படுவதின்றித்
தாமே அறிந்து செய்யும் தன்மையது ஒப்புரவு என்பது ஒப்பு ஊர்
தல அதாவது மேலோர் மேற்கொண்டொழுகும் நடையை மேற்கொ
ண்டு நடத்தல் முறைமை - கடமை - கடப்பாடு இக்கடப்பாடு கைம்
மாறு வேண்டாமல் செயற்பாலன் செயதலாம்

“எவ்வம் உழந்தக கடைததும் குடிப்பிறந்தார்
செய்வா செயற்பா லவை” —நாலடிபார்

82. கடன்பட்டும் ஒப்புரவு செய்தல்

அடாநது வறியராய ஆற்றாத போழ்தும்
இடங்கண் டறிவாமென நெண்ணி யிராஅர்
மடங்கொண்ட சாயல் மயிலன்னாய்! சான்றோர்
நடங்கொண்டிம் செய்வார் கடன.

216

(ப-பொ). வறுமையால் அடாக்கப்பட்டு வறுமையராய்
ஒருவர்க்கு ஒன்றைச் செய்யவே மாட்டாத காலத்தும், ‘நம
க்குச் செய்யலாக காலம் கண்டால் ஒப்புரவு செய்வேம்’ என்
நெண்ணி ஒப்புரவு செய்யாதிராத்தே. மடங்கொண்ட சாயல்
மயிலன்னாய்! சான்றோர் யுள்ளார் வேறொருவர் கையில்
தனிசு கொண்டாயினும் தாம் செய்யக் கடவனவற்றைச்
செய்வா.

(ப-ரை). மடங்கொண்ட - மடமாகிய குணம் கொண்ட, சாயல்-
அழகுள்ள, மயில் அன்னாய் - மயில்போன்றவளே! சான்றோர் - சான்
றோராயுள்ளோர், அடாநது வறியராய-வறுமையால் நெருக்கப்பட்டு
எளியராய், ஆற்றாத போழ்தும் - ஒருவர்க்கு ஒன்றைச் செய்யவேமாட்
டாத காலத்தும், இடம் கண்டு அறிவாம் - தமக்குச் செய்யக்கூடிய
காலம் வந்தால் ஒப்புரவு செய்வோம், என்று எண்ணி இரார் - என்றே

ண்ணி ஒப்புரவு செய்யாதிராள்: கடம் கொண்டும்-வேறொருவர் கையில் கடன் வாங்கியாயினும், கடன் செய்வார்-தாம்செய்யக்கடவனவற்றைச் செய்வார்.

“கடங்கொண்டும் செய்வன செயத லினிதே”. இனியவை நாற்பது

“இடனில் பருவததும் ஒப்புரவிற் கொல்கா

கடனறி காட்சி யவர்”—திருக்குறள்.

“நரம்பெழுந்து நல்கூந்தா ராயினும் சான்றோர்

குரம்பெழுந்து குற்றங்கொண் டேறா—உரங்கவரு

உள்ளமெனு நாரினால் கட்டி உளவரையால்

செய்வர் செயற்பா லவை”—நாலடியா

பிரதிபேதம்—செய்வ கடன

83. நடுவுநிலைமையில் நின்று மெய்பேசுதல்

மொய்கொண் டெழுந்த அமரகத்து மாற்றார்வாய்ப்

பொய்கொண் டறைபோய்த திரிபவர்க் கென்கொலோ?

மையுண் டமாந்தகண் மாணிழாய்! சான்றவர்

கையுண்டும் கூறுவா மெய்.

241

(ப-பொ). ஒருவரு மொருவரும் தம்முள் மாறுகொண்டு போர்செய்யத் தொடங்கிய போரிடத்து, அவருள் ஒரு பக்கத்தாருடைய மாற்றரசா “எமக்காக நின்றால் ஒரு சிறப்புச் செய்கின்றேம்” என்ற பொய்யைக் கேட்டுக் கீழற்று, மற்றவர்க்காகப் போய்த்திரியும் கீழ்மக்கட்கு மெய்யுரையால் என்ன பயன் உண்டாம்? மையுண்டு முகத்துக்குப் பொருந திய கண்ணையும் மாட்சிமைபபட்ட ஆபரணத்தையும் உடையாய்! அமைந்த அறிவுடையார் பிறா கைப்பொருளை உண்டாராயினும், அவர்க்காக ஒருபொய் சொல்லார்; நடுவு நின்று மெய் சொல்லுவார்.

(ப-ரை). மை உண்டு அமர்ந்த கண் மாண் இழாய் - மையுண்டு முகத்துக்குப் பொருந்திய கண்ணையும் சிறந்த ஆபரணத்தையும் உடையாய்! மொய்கொண்டு எழுந்த அமர் அகத்து - (ஒருவரும் ஒருவரும்)

தம்முள் பகைகொண்டு போர்செய்யத் தொடங்கிய போரிடதது, மாற்றார்வாய் பொய் கொண்டு - பகையரசா (எமக்காக நின்றால் ஒரு சிறப்புச் செய்கிறோம் என்ற) பொய்யைக் கேட்டு, அறைபோய் திரிப வர்க்கு-கீழறுதது அவாக்காகப் போய்த் திரியும் கீழ்மக்கட்கு, என்-மெய் யுரையால் என்ன பயன் உண்டு? சான்றவா-பெரியோர், கை உண்டும்-பிறருடைய கைப்பொருளை உண்டாராயினும், மெய் கூறுவர்-(அவர்க் காக ஒரு பொய் சொல்லா: நடுவுநின்று) மெய் சொல்லுவர். [கொல்- ஓ - அசை]

அறைபோதல்-கீழறுதல் - அரசனைவிட்டுப் பகையரசனை அடை தல்

“சமன்செய்து சோதாக்குங் கோலபோல் அமைந்தொருபால்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி” — திருச்சுறள்

84. குற்றஞ்செய்த நண்ணினரைத் திருத்தல்

ஆண்டின் டெனவொன்றே வேண்டா அடைந்தாரை.
மாண்டிலா ஒன்றே மறைபபக் கிடந்ததோ?
பூண்டாங் கிளமுலைப் பொற்றொடி! பூண்ட
பறையறையா ராயினு ரில.

112

(ப-பொ). அன்றொரு குற்றம் செய்தாவென்று அடைந்தா ரைச் சொல்லவேண்டா. அவர்கா மாட்சிமை உடையா ரல் லொன்று நட்புத்தவிற்கைக்குக் கிடந்ததொரு நீதி உண்டோ? பொறுத்தது நட்பாகவே கொண்டு வேண்டிவன செய்க. பொற் றொடி! தாம் பூண்ட பறையை அறையாது இடையே தவிர்த் தார் இல்லை, ஆகலான்.

(ப-ரை) பொற்றொடி - பொற்றொடி உடையாய்! பூண்ட பறை அறையாராயினார் இல்-தாம் பூண்ட பறையை அறையாது இடையே தவிர்ந்தார் இல்லை. (ஆகலான்), ஆண்டு சண்டு என அடைந்தாரை ஒன்று ஓ வேண்டா - அன்றொரு குற்றம் செய்தாவென்று அடைந்தா

ரை ஒன்றும் சொல்லவேண்டா மாண்டிலா என்று மறைப்ப கிடந ததோ - அவர்கள் மாட்சிமையுடையா ரல்லரென்று நட்பை விடுதற்குக் கிடந்ததொரு நீதி உண்டோ? (ஒறுத்து நட்பாகவே கொண்டு வேண்டு வன செய்க)

(க-து) தாம பூண்ட பறை குற்றமுடையதென்று அறையாமல் இடையே தவிர்ப்பாரில்லை தாம நட்பாகக் கொண்டவா மாட்சிமை யில்லாதவரென்று, அவருடைய நட்பைத் தவிர்த்தலாகாது பறை யைத் திருத்தி நன்றாகக் கொள்வதுபோல், அவரை ஒறுத்து நட்பாகக் கொண்டு வேண்டுவன செய்க

“தமரென்று தாங்கொள்ளப் பட்டவா தமமைத
தமரனமை தாமறிந்தா ராயின அவரைத்
தமரினு நனகு மதித்துத் தமரனமை
தம்மு ளடக்கிக் கொள்ள” —நாலடியாரா

“நல்லா ரெனத்தாம் நனிவிரும்பிக் கொண்டாரை
அல்லா ரெனினும் அடக்கிக் கொள்வேண்டும்” —நாலடியாரா
பிரதிபேதம்—மாண்டில ரென்று மறுப்பக ... பறையறையா
போயினால்

85. நற்குணமில்லாத நண்பினாக்கும் நன்மை செய்தல்

பரிபய படுபவா பண்பிலா ரேனும
திரியப் பெறுபவோ சான்றோர்.—விரிதிரைப
பாரெறியும் முந்நீர்த் துறைவ' கடனன்றோ
ஊரறிய நட்பார்க் குண?

101

(ப--பொ). தமமால் காதலித்துப் பாதுகாக்கப்படுவார் குணமில்லாராயினும், சான்றோர் தமது தன்மையின் வழுவப பெறார். விரிதிரை பாரில் எறியும் முந்நீர்த் துறைவனே! ஊரி லுள்ளார் எல்லாரும் அறியாத தம்மோடு உறவுசெய்தார்க்கு உணுக்கொடுக்கை கடனன்றோ?

(ப--ரை) விரிதிரை பார் எறியும் முந்நீர் துறைவ-அகன்ற அலைகள் பாரி லெறியும் கடற்றுறைவனே! பரியப்படுபவர் - தம்மால் விரும்பிப்

பாதுகாக்கப்படுபவா, பண்பு இலாரேனும்-குணம் இல்லாராயினும், சான்றோர்-சான்றோர், திரிய பெறுபவோ-தமது தன்மையின் வழுவப் பெறார் ஊர் அறிய நட்பாக்கு உணா கடன் அன்றோ-ஊரிலுள்ளார் எல்லாரும் அறியத் தமமோடு உறவுசெய்தாககு உணவுகொடுக்கை கடனன்றோ.

(க-து) நட்பா குணமில்லாராயினும் பெரியோர் அவர்களுக்கு நன்மை செய்வதன்றி வேறு செய்யா

86 பகைவரிடத்தும் கண்ணோடேல்

தெற்றப் பகைவ ரிடாப்பாடு கண்டககால்
மற்றுங்கண் ணோடுவா மேன்மக்கள்.—தெற்ற
நவைக்கப் படுந்தன்மைத் தாயினும் சான்றோ
அவைப்படின சாவாது பாம்பு.

313

(ப-பொ). தெளியத் தமக்குப் பகைவராயினார் மிகவும் இடாப்படுவதனைக் கண்டவிடத்து. 'முன்பு தமக்கு எல்லாப் பிழையும் செய்தாராயினும், மீண்டும் கண்ணோட்டம் செய்வார் குடிப்பிறந்தோர்: தெளியத் துயா செய்யப்படும தன்மைத்தாயினும் சான்றவ ரவைக்களம் புகின் பாம்பு சாவாத வாறுபோல.

(ப-ரை) தெற்ற நவைக்கப்படும் தன்மைத்து ஆயினும்-தெளியத் துயர் செய்யப்படும் தன்மையுடைய தாயினும், பாம்பு-பாம்பானது, சான்றோர் அவை படின-சான்றவா கட்டத்தில் புகுநதால், சாவாது-சாவாது (அதுபோல), தெற்ற பகைவா இடாப்பாடு கண்டககால்-தெளியத் தமக்குப் பகைவராயினார் மிகவும் இடாப்படுவதனைக் கண்டால், மற்றும-முன்பு தமக்குப் பல பிழையும் செய்தவராயினும், கண்ணோடுவர்-மீண்டும் கண்ணோட்டம் செய்வார், மேன்மக்கள்-குடிப்பிறந்தோர்.

பிரதிபேதம்.—கண்டக்கண்.

“பேராண்மை யென்ப தறுகண்ணுன் றற்றககால்
ஊராண்மை மற்றதன் எஃகு” —திருக்குறள்.

“தாங்காச் சினத்தொடு காட்டி உயிர்செகுக்கும்
பாம்பும் அவைப்படி உய்யுமாம்”—நெய்தற்கலி.

பழமொழி —நல்லவர் கண்ணில் நாகம் அகப்பட்டாலும் கொல்லார்.

87. சிறியாரிடத்தும் சேர்ந்து வாழ்தல்

இறப்ப எமக்கீ திழிவரவென் றெண்ணார்,
பிறப்பிற் சிறியாரைச் சென்று—பிறப்பினால்
சாலவு மிக்கவர் சார்ந்தடைநது வாழ்பவே:
தால வடைக்கலமே போன்று.

198

(ப-பொ). மிகவும் இச்செயல் எமக்கு இனிவரவென்று பாராது, குடிப்பிறப்பால் சிறியாரைக் குடிப்பிறப்பினால் மிகவும் பெரியார் சென்று சார்ந்தடைநது வாழ்தல் குற்ற மில்லை, ஒருவாமாட்டு வைத்த தாலவடைக்கலமே போன்று ஒளிமழுங்கியாயினுமே.

(ப-ரை). பிறப்பினால் சாலவும் மிக்கவர் - குடிப்பிறப்பினால் மிகவும் பெரியார், சென்று-போய், பிறப்பின் சிறியாரை சார்ந்து அடைந்து-பிறப்பால் சிறியாரைச் சார்ந்தடைந்து, ஈது எமக்கு இறப்ப இழிவரவு என்றெண்ணார்-இச்செயல் எமக்கு மிகவும் இழிவைத் தருவது என்று பாராமல், தால அடைக்கலமே போன்று - ஒருவரிடம் வைத்த தாலவடைக்கலமே போல், வாழ்ப-(ஒளிமழுங்கியாயினும்) வாழ்வார். (அதனால் குற்றம் இல்லை). [முதல் ஏ-அசை]

தாலம் என்னும் பலபொருளொருசொல் இங்கு நிலம் குறித்து நின்றது.

(க-து). உடையவனிடத்தில் பொலிவுற்றிருந்த நிலம் அடைக்கலமாக வைக்கப்பெற்றவனிடத்தில் ஒளிமழுங்கியிருக்கும். வறுமையோ காரியமோ காரணமாய்ப் பிறப்பின் மிக்கார் பிறப்பிற் சிறியாரிடம் அமைந்து (ஒளிமழுங்கி) வாழ்வதை இழிவாக எண்ணர், “கரும வரிசையால் கல்லாதார் பின்னும், பெருமை யுடையாரும் சேறல்-அருமரபின், ஒத மரற்றும் ஒலிகடற் றண்சேர்ப்ப! பேதைமையன்ற தறிவு” ஆதலான்.

88. சிறியாரினமாய் ஒழுகுதல்

பெரிய குடிப்பிறந் தாரும் தமக்குச்
சிறிபா ரினமா யொழுகுதல்,—எறியிலை
வேலோடு நேரொக்கும் கண்ணாய்! அஃதன்றோ
பூவோடு நாரியைக்கு மாறு.

356

(ப--பொ). பெரிய குடிப்பிறந்தவர்களும் தமக்குக் கீழ்மக்கள் இனமாய் ஒழுகுதல், எறியிலை வேலோடு நேரொக்கும் கண்ணாய்! அதுவன்றோ பூவோடு நாரைச் சேர்க்கு நெறி.

(ப--ரை) எறி - ஒளிவீசும், இலை - இலைபோல் அச்சமான, வேலோடு-வேலோடு, நோ ஒக்கும் - நேராக ஒக்கும், கண்ணாய் - கண்ணையுடையாய்! பெரிய குடிப்பிறந்தாரும்-உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர்களும், சிறியார் தமக்கு இனமாய் ஒழுகுதல் அஃது - கீழ்மக்கள் தமக்கு இனமாக ஒழுகுதலான அச்செய்கை, பூவோடு நாரா இயைக்கும் ஆறு அன்றோ-பூவோடு நாரைச் சேரக்கும் நெறி அன்றோ

(க-து). பூவோடு சேர்ந்த நாரா மணம் பெறுவதுபோல், குடிப்பிறந்தாரோடு சேர்ந்த சிறியாரா நற்குணம் பெறுவர்

“தெருண்ட மேலவர் சிறியவர்ச் சேரினும் அவர்தம்
மருண்ட புன்மையை மாற்றுவ ரெனுமிது வழக்கே.”

—கம்பராமாயணம்.

89. சிறியார் செல்வமும் பெரியாரா வறுமையும்

சிறியவ ரெய்திய செல்வத்தின் மாண்பு
பெரியவா நல்குரவு நன்றே.—தெரியின்
மதுமயங்கு பூங்கோதை மாணிழாய்! மோரின்
முதுநெய்தீ தாகலோ வில்.

70

(ப--பொ). கீழ்மக்கள் பெற்ற செல்வத்தின் மாட்சிமைப் பட்ட பெரியோர் பெற்ற வறுமை உலகத்துப் பயன்படும்: ஆராய்வேமாயின், தேன்மிடைந்த பூங்கோதையை யுடைய மாணிழாய்! மோர்போலப் பழைய நெய் தீதாகமாட்டாது, நன்றேயாம், அதுபோல.

(ப-ரை) மது மயங்கு-தேன் மிக்க, பூ கோதை-பூமாலையும், மாண் இழாய்-மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணமும் உடையாய்! தெரியின் - ஆராய வோமாயின், மோரின் - மோர்போல, முதுநெய் - பழைய நெய், தீது ஆதலோ இல் - தீதாவதில்லை (நன்றேயாம்) சிறியவா எய்திய செல்வத்தின்-கீழ்மக்கள் பெற்ற செல்வத்தைக்காட்டிலும், மாண பெரியவா நல்குரவு ஏ - மாட்சிமைப்படப் பெரியராயினார் பெற்ற வறுமையே, நன்று-உலகத்தில் பயன்படும்

(க-து) மோர பழையதாய்க் கெட்டால் உதவாது; அற்பர் செல்வங்கெட்டால் கவைக்காகா நெய் பழையதாயினும் கெடாது நன்றேயாம்; பெரியோரே கெட்டாலும் நன்மைசெய்வார்

வியாதியால் உடல்மெலிந்தோருக்கு மோர் கெடுதிசெய்யும், சிறியோர்க்குச் செல்வம் கெடுதிசெய்யும் நெய் எல்லாருக்கும் நன்மைசெய்யும்; பெரியோருடைய வறுமைதானும் அவாக்கும் பிறர்க்கும் சீமைசெய்யாது நன்மையே செய்யும்

பெரியோர் வறுமையடைந்த காலத்தும் செய்தற்குரிய கடன்களைச் செய்தலாலும், சிறியோர் செல்வம்டைந்த காலத்தும் அவற்றைச் செய்யாமல் சீயவற்றையே செய்தலாலும், இவ்வு செல்வத்தினும் அவர் வறுமை நன்மை தருவதாகும்

செல்வம் சிறியாரைக் கெடுக்க வறுமை பெரியாரைக் கெடாது நின்றலால்

“நல்லார்கட் பட்ட வறுமையின் இன்னுதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு”-திருக்குறள்
என்ற கருத்தே இச்செய்யுளின் கருத்தாம்

“எறிநீர்ப் பெருங்கடல் எய்தி யிருந்தும்
அறுநீர்ச் சிறுகிணற் றாறல்பாந துண்பா
மறுமை யறியாதா ராக்கத்திற் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை”-நாலடியார்

“மிகப்பே ரெவ்வம் உறினும் எனைத்தும்
உணர்ச்சி யில்லோ உடைமை உள்ளேம்.
நல்லறி வுடையோர் நல்குர
வுள்ளுதம் பெருமயாம் உவந்துநனி பெரிதே.”-புறம்.

3. கீழ்மக்களியல்பு

90. இனநலம் பெற்றும் மனநலம் பெறுமை

மிக்குப் பெருகி மிகுபுனலுப் பாய்ந்தாலும்

உப்பொழிதல் செலலா ஒலிகடல்போல—மிகக

இனநலம் நன்குடைய வாயினும் என்றும்

மனநல மாகாவாம கீழ்.

11

(ப-பொ). மிகப் பெருகி ஆறுகளின் மிகுநீர் புகப் பாய்ந்தாலும், ஒலிகடல் உவர்ப்பு நீங்காத வாறுபோல, மிகக இனத்தின் நன்மை மிக உண்டாயினும், எஞ்ஞான்றும் மனத்தால் நல்லவ ராகமாட்டா கீழ்மக்கள்.

(ப-ரை) மிகு புனல் - (ஆறுகளின்) மிகுதலான நீர், மிககு பெருகி பாய்ந்தாலும் - மிகப் பெருகி வந்து பாய்ந்தாலும், ஒலிகடல் - ஒலிக்கின்ற கடல், உப்பு ஒழிதல் செலலா(து) - உவர்ப்பு நீங்கப் பெறுது போல் - அது போல, மிகக இனம் நலம் - மிகக இனத்தின் நன்மை, நன்கு உடையவாயினும் - மிகவும் உள்ளவராயினும், கீழ் - கீழ்மக்கள், என்றும் - எக்காலத்தும், மனம் நலம் ஆகா - மனத்தால் நல்லவராகமாட்டா [ஆம் - அசை]

(க-து) பல ஆறுகளின் நன்னீர் இடைவிடாமல் பாயப் பெறினும், கடலினீர் உவர்ப்பு நீங்கி நன்னீ ராவதில்லை அங்ஙனமே, பல நல்லோருடைய நன்மை இடைவிடாமல் கிடைக்கப்பெற்றும், கீழோர் தீமை நீங்கி நல்ல மனத்தினா ஆவதில்லை.

“தததம்

இனத்தினைய ரல்லர் எறிகடற்றண் சேர்ப்ப

மனத்தினையா மக்களென் பார் —நாலடியார்

91. பெரியறோடு சேர்ந்தாலும் பெரிய ராகாமை

தக்காரோ டொன்றித் தமராய் ஒழுகினார்

மிக்காரா லென்று சிறியாரைத் தாம்தேறார்.

கொக்கார் வளவய லூர்! தினலாமோ

அக்காரம சேர்ந்த மணல்.

18

(ப-பொ). தக்காரோடு பொருந்தி மற்றவர்க்கு உறவாய் ஒழுகின ராதலால் அவருடைய மிக்க குணத்தை யுடையார் இவ்வென்று கருதிச் சிறியகுணத்தை யுடையாரைத் தாம் தேறலாகாது. மாஞ்சோலையால் நிறையப்பட்ட வளவயல் ஊரனே' அக்காரமாகிய பாகினோடு சேர்ந்த மணலைத் தின்னலாமோ, ஆதலான்.

(ப-ரை). கொக்கு - மாஞ்சோலை, ஆ-நிறைந்த, வளவயல்-வளமாகிய வயல்களையுடைய, ஊர-ஊரனே! தக்காரோடு ஒன்றி-தக்காரோடு பொருந்தி, தமராய் ஒழுகினா-(அவர்க்கு) உறவாய் ஒழுகினார் (ஆதலால்), மிக்கார் என்று-மிகக் குணத்தை யுடையார் (இவர்) என்று கருதி, சிறியாரை-சிறிய குணத்தை யுடையாரை, தாம் தேறார்-தாம் தெளிந்து நட்புக்கொள்ளார் அக்காரம் சேர்ந்த மணல் தின்னலாமோ - அக்காரமாகிய பாகினோடு சேர்ந்த மணலைத் தின்னலாமோ? [ஆல் - அசை].

(க-து). சர்க்கரை உண்பவர் அதனோடு கலந்துள்ள மணலை நீக்கிவிடுவரேயன்றி அதனைச் சர்க்கரையோ டொப்ப உண்ணார். அதுபோல, அற்பர் பெரியாரோடு சேர்ந்திருந்தாலும், அவர்களை அற்பரென் றொழிப்ப தல்லது பெரியாரோ டொப்பக் கொள்ளார்.

பழமொழி—சர்க்கரையும் மணலும் சரியாமா?

92. பெரியார் செய்வன சிறியார் செய்யலாகாமே

தந்தொழி லாற்றும் தகைமையார் செய்வன
வெந்தொழில் ராய வெகுளிகட்குக் கூடுமோ?
மைந்திறை கொண்ட மலைமார்ப! ஆகுமோ
நந்துழுத வெல்லாம் கணக்கு.

245

(ப-பொ). தம தொழில்களை ஆற்றி முடிக்கவல்ல தன்மையார் செய்வன, வெய்ய தொழிலராய வெகுளிகட்கும் செய்யக்கூடுமோ? வலி தங்கிய மலை மார்பனே! நத்தை உழுது வரைந்ததெல்லாம் எழுத்தாகவே அறியாதார்க்குத் தோன்றும், அதுபோல.

(ப-ரை). மைந்து-வலிமை, இறைகொண்ட-தங்கிய, மலைமார்ப-மலைபோலும் மார்பனே! தம் தொழில்-தம் தொழில்களை, ஆற்றும் தகைமையார்-செய்து முடிக்கவல்ல தன்மையார், செய்வன - செய்யும் காரியங்கள், வெந்தொழில் ஆய வெகுளிகட்டு-கொடுத்தொழிலராகிய வெகுளிகளுக்கும், கூடுமோ-செய்யக்கூடுமோ? நந்து உழுத எல்லாம்-நத்தை உழுது வரைந்தவெல்லாம், கணக்கு ஆகுமோ-(அறியாதார்க்கு எழுத்தாகத் தோன்றுவ தல்லது) அறிந்தார்க்கு எழுத்தாகுமோ.

(க-து) மேன்மக்கள் செய்யும் காரியம் கீழ்மக்களுக்குச் செய்யக் கூடுமா?

“செயற்கரிய செய்வார் பெரியர். சிறியர் செயற்கரிய செய்கலா தார்”.—திருக்குறள்.

93. உரைத்தாலும் உணர்வு தோன்றாமை

பூத்தாலும் காயா மரமுள: மூத்தாலும்
நன்கறியார் தாழு நனியுளர். பாததி
விதைத்தாலும் நாராத வித்துள: பேதைக்
குரைத்தாலும் தோன்று துணாவு.

399

(ப-பொ). பூத்தவிடத்தும் காயாமலிருக்கும் பாதிரி முதலாகிய மரங்கள் உள. மக்கள மூத்தவிடத்தும் கருமருசெய்யும் நன்மையை அறியாதார் மிகவும் உண்டு. பருதிபண்ணி விதைத்தவிடத்தும் முளையாத வித்துக்களும் உண்டு. அது போல, அறிவில்லாதார்க்கு அநேக முகமாகப் பொருள்களைச் சொன்னாலும், அப்பொருளுணர்வு உண்டாகாது.

(ப-ரை). பூத்தாலும்-பூத்தவிடத்தும், காயா-காய் விடாத, மரம்-பாதிரி முதலாகிய மரங்கள், உள-உள்ளன: (அதுபோல), மூத்தாலும்-மூத்தவிடத்தும், நன்கு அறியார் உம்-கருமம் செய்யும் நன்மையை அறியாத மக்களும், நனி உளர்-மிகவும் உளர்

பாத்தி-(பதர் முதலியன நீக்கிப்) பருதிபண்ணி, விதைத்தாலும் - விதைத்தவிடத்தும், நாராத-முளையாத, வித்து - வித்துக்களும், உள - உண்டு. (அதுபோல), பேதைக்கு - அறிவில்லாதார்க்கு, உரைத்தா

லும்-பல விதமாகப் பொருளைச் சொன்னாலும், உணர்வு-அப்பொருளுணர்வு, தோன்றாது-உண்டாகாது. [தாம்-அசை]

“கனம்பொதிந்த நூல்விரிததுக காட்டினும் கீழ்தன்
மனம்புரிந்த வாறே மிகும்”—நாலடியார்.

பூவாது காய்க்கு மரம் வடமொழியில் உபநி என்றும் வானபத்தியம் என்றும் வழங்கும்: பலா முதலியன:

இக்கருத்தை இவ்விதமாகவே வேறு ஆசிரியர்களும் பாடியிருக்கின்றனர்.

பூத்தாலுங் காயா மரமுள நன்றியாரா
முத்தாலு மூவார்தால தேற்றாதா —பாத்திப்
புதைத்தாலும் நாறாத வித்துள பேதைக்
குரைத்தாலும் செல்லா துணர்வு”.—சிறுபஞ்சமூலம்.

“பூவாது காய்க்கு மரமுள. நன்றிவார்
மூவாது மூத்தவர் நூல்வல்லார —தாவா
விதையாமை நாறாவ வித்துள. மேதைக்
குரையாமை செல்லு முணர்வு”.—சிறுபஞ்சமூலம்.

“பூவாதே காய்க்கு மரமுமுள மக்களுளும்
ஏவாதே நின்றுணாவார் தாமுளரே.—தாவா
விரைத்தாலும் நன்றாகா வித்தெனவே, பேதைக்
குரைத்தாலும் தோன்றா துணர்வு”.—நல்வழி.

94. கொண்டது விடாமை

ஓர்த்த கருத்தும் உணர்வும உணராத
மூர்க்கர்க்கு யாதும் மொழியறக --மூர்க்கன்றான்
கொண்டதே கொண்டு விடானாகும். ஆகாதே
உண்டது நீலம் பிறிது.

168

(ப-பொ). தான ஓர்த்த கருத்தினையும் உலகொழுக்கத்தினையும் அறியாத மூர்க்கர்க்கு மனததால் இகழ்ச்சியின்றி இகழ்ந்ததுபோல நகையாடி உரைக்கும் உரையைத் தவிர்த்து அம்மூர்க்கன் தான் கொண்டதையே மனத்தின்கண் கொ

ண்டு விடானாகும். நீல நிறத்தை உண்டதொன்று பிறிதொரு நிறம் ஆகாது, அதுபோலும்.

(ப-ரை) ஓர்த்த-தான் ஆராய்ந்து தெளிந்த, கருத்தும்-கருத்தினை யும், உணர்வும்-உலகவொழுக்கத்தினையும், உணராத மூர்க்கார்க்கு-அறியாத மூர்க்கருக்கு, யாதும் மொழியற்க - யாதொன்றும் உரையாமல் தவிரக. நீலம உண்டது பிறிது ஆகாது-நீல நிறத்தை உண்ட பொருள் வேறு நிறம் ஆகாது (அதுபோலும்), மூர்க்கன் - மூர்க்கன், தான் கொண்டதே கொண்டு-தான் கொண்ட அதனையே மனத்தின்கண் கொண்டு, விடானாகும்-விடான. [ஏ-அசை]

“தன்சொல்லே மேறப்படுபான் தண்டி தழிபிணக்கன்
புன்சொல்லே போதரவு பாததிருப்பான்—இன்சொல்லே
வன்றிருந்தும் கேளாத ஏழை எனவிவர்கட்
கான்றவர்கள் கூறா அறம்.—அறநெறிச்சாரம்

“காணாதற் காட்டுவான தானகாணான் காணாதான்
கண்டாளும தான்கண்ட வாறு”—திருக்குறள்.

பழமொழி.—மூர்க்கரும் முதலையும் கொண்டது விடா கறுப்பு வெளுப்பாகாது கசப்பு இனிதாகாது.

95 இயற்கை மாறாமை

தெற்ற ஒருவரைத் தீதுரை கண்ட நகால்
இற்றே அவரைத் தெளியற்க.—மற்றவர்
யாவரே யாயினும் நன்கொழுகார். கைக்குமே
தேவரே தின்னினும் வேம்பு.

114

(ப-பொ). தெளிய ஒருவரை ஒருவர் தீதுரைக்கும் உரையைக் கேட்டால், அதீதுரைக்கின்ற அவரை நம்மையும் இப்பெற்றியே உரைப்பவென்று உறவாகத் தேறுதொழிக. யாவரே நட்புக் கொண்டாராயினும் மற்றவர் நன்கொழுகார். தேவரே தின்றாராயினும் வேம்பு கைக்கும், அதுபோல.

(ப-ரை). தெற்ற ஒருவரை தீதாரை கண்டக்கால்-தெளிய ஒருவரை ஒருவர் பொல்லாங்குரைக்கும் உரையைக் கேட்டால், அவரை, பொல்லாங்குரைக்கின்ற அவரை, இற்றே தெளியற்க-நம்மையும் இப்பெற்றியே உரைப்பொன்று உறவாக நம்பாதொழிக. தேவரே தின்னினும் வேம்பு கைக்கும்-தேவரே தின்றாராயினும் வேம்பானது கசக்கும் (அதுபோல), யாவரே ஆயினும் அவர் நன்கு ஒழுகார்-யாவரே நட்புக்கொண்டாராயினும் அவர் நன்றாக ஒழுகார். [மற்று-அசை].

(க-து). தேவா தின்றாலும் வேம்பின் இயற்கை மாறாது: நல்லேர் நட்பாலும், பிறரை நிந்தைகூறும் தீயோ ரியற்கை மாறாது. ஆகையால் தீயவரை உறவாக நம்பாதொழிக.

பிரதிபேதம்—எற்றே அவரைத . மற்றவர்வாய், யாவரே வேண்டினும் நன்கொழுகார்

“தக்காரும் தக்கவ ரல்லாரும் தந்நீர்மை
எக்காலும் குன்றல் இலராவர் —அக்காரம்
யாவரே தின்னினும் கையாதாம்: கைக்குமாம்
தேவரே தின்னினும் வேம்பு” —நாலடியார்.

96. தீயொழுக்கம் திருந்தாமை

காடுறை வாழ்க்கைக் கருவினை மாக்களை
நாடுறைய நல்கினும் நன்கொழுகார்.—நாடோறும்
கையுள தாகி விடினும் குறும்புழக்குச்
செய்யுள தாகு மனம்.

121

(ப-பொ). காடுறையும் வாழ்க்கையை யுடைய கொலைத் தொழிலையுடைய மாக்களை நாட்டின்கண் உறைய ஒருவர் நல்கினும், கொலைதொழில் முதலானவற்றைத் தவிர்த்து நன்றாக ஒழுகமாட்டார்: நாடோறும் கையுளே மருவி வளரினும் குறும்புழக்குச் செய்யின்கண்ணே உறையவேண்டும் மனமே உள்ளதுபோல.

(ப-ரை). நாள்தோறும் கை உளதாகிவிடினும்-நாடோறும் கையுளே பொருந்தி வளர்ந்தாலும், குறும்புழக்கு-காடைக்கு, மனம்-மனமா

னது, செய் உளதாகும்-வயலில் வசிப்பதிலேயே பொருந்தியிருக்கும். (அதுபோல), காடு உறை வாழ்க்கை கருவினை மாக்களை - காட்டில் வசிக்கும் வாழ்க்கையையுடைய கொலைத்தொழிலு மோற்கொண்ட மாக்களை, நாடு உறைய நல்கினும்-நாட்டின்கண் வசிக்க ஒருவர் இடங் கொடுத்தாலும், நன்கு ஒழுகா-(கொலைத்தொழில் முதலானவற்றை ஒழித்து) நன்றாக ஒழுகமாட்டா

(க-து). கீழ்மக்களை எவ்விடத்தில் கொண்டு வைத்தாலும் நல்லொழுக்கம் உண்டாகாது சன்மவாசனை நீங்குவது அரிது. என்ன செய்தாலும் கீழ்மக்கள் திருந்தப்பெறார் என்பதாம்

97 பழியஞ்சாமை

கருந்தொழில் ராய கடையாயார் தமமேல் பெரும்பழி யேறுவ பேணா.—இரும்புன்னை புன்புலால் தீர்க்கும் துறைவ'மற் றஞ்சாதே தின்ப தழுவதன் கண்.

262

(ப-பொ). கொலைத்தொழில் செய்வாராகிய கீழ்மக்களாயுள்ளார் தம்மிடத்துப் பெரிய பழி வந்தேறுவனவற்றைப் பாதுகாக்கமாட்டார் பெரிய புன்னை புல்லிய புலாலை நீக்கும துறைவனே! அழுவதன் கண் உடைய புன்கண்மையைத் தின்பது அஞ்சாதே, அதுபோலும்.

(ப-ரை). இரு புன்னை-பெரிய புன்னை, புன் புலால்-புல்லிய புலால் நாற்றத்தை, தீர்க்கும்-நீக்கும, துறைவ-துறைவனே! அழுவதன் கண்- (பெரிய பிராணிகளுக்கு இரையாய் அகப்பட்டு) அழுகின்ற சிறிய பிராணிகளுண்டான துன்பத்தைக் கண்டு, தின்பது-அதைத் தின்னும் பெரிய பிராணி, அஞ்சாது-அததுன்பத்துக் கஞ்சி அநதப் பிராணியைத் தின்னாமல் விடாது கரு தொழிலராய் கடையாயார் - கொலைத்தொழில் செய்பவரான கீழ்மக்கள், தமமேல் ஏறுவ பெரும்பழி-தம்மீது வந்தேறுவனவான மிகக் பழிகளை, பேணார் - (வராதபடி) பாதுகாக்க மாட்டார்.

(க-து). கொலைத்தொழில் செய்யும் கீழ்மக்கள் தமக்கு வரும் பழிக்கு அஞ்சி அவ்விழித்தொழிலைச் செய்யாமல் விடார்.

93. பழியில் மிக்கெழுதல்

மிக்க பழிபெரிதும் செய்தக்கால் மீட்டதற்குத்
தக்க தறியார் தலைசிறத்தல்,—எககர்
அடுமபலரும் சேர்ப்ப! அகலுணீ ராலே
துடும்ப லெறிநது விடல்.

202

(ப--பொ). தாம் மிக்க பழியை மிகவும் செய்தால் பின்னை
அது தீர்க்கதக்கதனை அறிநது ஒழுகாது அப்பழி வருவன
வற்றிலே மிக்கொழுதுதல். மணலின்மேலே அடுமபு அலரும்
சேர்ப்பனே! ஊவாரி நீரிலே உடம்பு தூய்மைபெறுதற்குக்
குளித்துத் தினேத்ததனோ டொக்கும. [அல்லதூஉம அகலி
னீரின் கண் தினேத்ததனை ஏய்க்கும்].

(ப--ரை) எககர் அடுமபு அலரும் சேர்ப்ப - மணலின்மேலே
அடுமபு அலரும் சேர்ப்பனே! மிக்க பழி பெரிதும் செய்தக்கால்-தாம்
மிக்க பழியை மிகவும் செய்தால், மீட்டு அதற்கு தக்கது அறியா-
பின்னை அதனைத் தீர்க்கதக்கதனை அறிந்தொழுகாமல், தலைசிறத்தல்-
அப்பழி வருவனவற்றிலே மிக்கொழுதுதலானது, அகலுள் நீராலே-
ஊவாரி நீரிலே, துடும்பல் எறிந்துவிடல் - உடம்பு சுத்தம் பெறுதற்-
குக் குளித்துத் தினேத்ததனோ டொக்கும் [(ஊ)வாரி - வெள்ளம்].

“அதற்குத் தக்கது” எனபது பிணிகு மருநது என்பது போல்
வேற்றுமை மயக்கம்.

(க-து) செய்த பழியை நீக்க வகையறியாமல் பின்னும் பழியிலே
மிக்கொழுதுதல், முன்னமே அசுத்தமானவன் ஊவாரி நீரிலே நீராடி
னதை ஒக்கும்

99 கள்ளினைக் கண்டு களித்தல்

மாணப் பகைவரை மாறொறுக் கல்லாதார்
பேணு துரைக்கும் உரைகேட் டுவந்ததுபோல்,
ஊனார்ந் துதவுவதொன் றில்லெனினும் கள்ளினைக்
காணுக் களிக்கும் களி.

256

(ப--பொ). தமமோடு மாட்சிமையில்லாத பகைவரை அவர்க்கு மாறாய் நின்று ஒறுக்கமாட்டாதார், அவரைப் பாதுகாவாதே பிறா இகழ்ந்ததாகும் உரை கேட்டு இன்புற்றுச் சிலர் உவப்பதுபோலே, தனக்கு ஊண் கிரமப் உதவுவதான் நிலையாயினும் கள்ளிருந்ததனைக் கண்டால் களிக்கும் களிமகன்.

(ப--ரை) மாண்பகைவரை - மாட்சிமையில்லாத பகைவரை, மாறு ஒறுக்கல்லாதார் - அவருக்கு மாறாக நின்று தண்டிக்கமாட்டாதார், பேணாது - அவரைப் பாதுகாவாமல், உரைக்கும் உரை - பிறர் இகழ்ந்து சொல்லும் வார்த்தையை, கேட்டு-கேட்டு, உவந்ததுபோல்-சிலர் உவப்பதுபோல், ஊண் ஆரந்து உதவுவது ஒன்று இல்லெனினும் - தனக்கு உணவாக கிரமபும தன்மை இல்லையாயினும், கள்ளினை காணா - (தன் எதிரில்) கள்ளைக் கண்டால், களி-களிமகன், களிக்கும் - உண்டானைப் போலக் களிக்கும்

(க-து) அடக்கமுடியாத தம் பகைவரை ஒருவர் இகழ்ந்துரைக்கக் கேட்டால், தாம் பெறலான நன்மை ஒன்றும் இல்லையாயினும், அதனைக் கேட்டபோது நன்மை யடைந்ததுபோலச் சிலர் உவகையடைவார் அங்ஙனமே களிமகன் தன்னெதிரில் கள்ளிருக்கக் கண்டால், அது தனக்கு உணவாக நிரம்புவதொன்றை றனராயினும், அதனை உண்டதுபோல் களிப்படைவான்

100. ஒறுத்தாலும் தீமை ஒழியாது செய்தல்

உழந்ததூஉம் பேணு தொறுத்தமை கண்டும்
விழைந்தார்போல் தீயவை பின்னரும் செய்தல்,
தழங்கண் முழுவிரங்கும் தண்கடற் சேர்ப்பு'
முழங்குறைப்பச் சாணீஸ் மாறு.

211

(ப--பொ). முன்னர்த் தாம் செய்த சில பிழை கண்டால் அவற்றைப் பேணாதே, தமமோடு வருந்திப் போகாத பழைய நட்பும் பாராதே, தம்மை ஒறுத்தது கண்டிவைத்து, பின்னர்பும் அவர் தம்மை விரும்பினார்போலத் தீயவற்றைச் செய்

தல், தழங்கும் கண்ணையுடைய முழவுபோல ஆரவாரிக்கும் குளிர்ந்த கடற்சேர்ப்பனே! சாண் நீளமா யிருப்பதொன்றைக் குறைத்த பின்னா அது முழநீளமாக நீளும் என்று கோடல் போலும்.

(ப-ரை). தழங் (கு) கண் முழவு இரங்கும் - ஒலிக்கும் கண்ணையுடைய முழவுபோல ஆரவாரிக்கும், தண்கடல் சோப்ப-குளிர்ந்த கடற்சேர்ப்பனே! உழந்ததும் பேணுது - தம்மொடு வருந்திப்போந்த பழைய நட்பும் பாராமல், ஒறுத்தமை கண்டும் - தம்மை ஒறுத்ததைக் கண்டிருந்தும், பின்னரும்-பின்னையும், விழைந்தார்போல் - அவர் தம்மை விருப்பினவாபோல், தீயவை செயதல்-தீயவற்றைச் செய்தல், சாண் குறைப்ப முழம் நீளும் ஆறு-சாண் நீளமா யிருப்பதொன்றைக் குறைத்தபின்னா அது முழநீளமாக நீளுவது போலும்.

(க-து) சாண் குறைத்தாலும் அவ்வளவோ டொழியாது மீண்டும் முழம் வளாதலான பொருள்போல, ஒறுத்தாலும் அவ்வளவோ டொழியாது மீண்டும் தீமை செய்வர் கீழோ

பிரதிபேதம் — பேணுரொறுத்தமை.... ...முழவியம்பும்..... முழங்குறையச்

101. எக்காலமும் பாவமே செய்தல்

அல்லவை செய்ப அலப்பின்: அலவாக்கால்

செல்வ தறிகல ராகிச் சிதைத்தெழுப:

கல்லாக் கயவர் இயல்.போல் நரியிற் கூண்

நல்யாண்டும் தீயாண்டு மில்.

290

(ப--பொ). பாவங்களைச் செய்துண்பார் வறுமை உற்ற விடத்து: அஃதன்றிச் செல்வம் உற்றவிடத்து மறுமைக்குச் செல்லும் வழி அறியாராகித் தருமத்தைக் கெடுத்தொழுகுவர்: இது கல்லாக் கீழ்மக்க ளியல்பு. நரியிற் குணவு பெறுதல் நல்யாண்டும் உணவுபோம் தீயாண்டும் இல்லை, அது போல.

(ப-ரை). அலப்பின்-வறுமையுற்றால், அல்லவை செய்ப-பாவங்களைச் செய்துண்பார்: அலவாக்கால் - வறுமையின்றிச் செல்வம் பெற்றால், செல்வது அறிகலராகி-மறுமைகருச் செல்லும் வழியை அறியா ராகி, சிதைத்து எழுப - தருமத்தைக் கெடுத்தொழுருவா: கல்லா கயவர் இயல்-இது கல்லாத கீழ்மக்களது இயல்பு. நரியிற்கு ஊண் நலயாண் டும் தீயாண்டும் இல் போல் - இது நரிக்கு உணவு பெறுதலான நல்ல காலமும் உணவு பெருத கெட்ட காலமும் இல்லையாதல் போலும். [யாண்டு - காலம்].

(க-து). நரிக்கு கீழ்மகால மென்பதும் கூாமகால மென்பதும் இல்லை: எக்காலத்தும் பிணமுதலியவற்றைத் தின்று உயிவாழும் கயவருக்கு வறுமைகால மென்பதும் செல்வகால மென்பதும் இல்லை: எக்காலத்தும் பாவங்களையே செய்தொழுருவா

102. எல்லாராலும் கீழோர் அறியப்படுதல்

கூரறிவி னார்வாய்க் குணமுடைச்சொல் கொள்ளாது
காரறிவு கந்தாக் கடியன செய்வாரைப்
பேரறியா ராயின பேதைகள் யாருளரோ?
ஊரறியா மூரியோ இல்.

351

(ப-பொ). உண்மை ஞானம் உடையார் வாயால் சொல் லும் பழிபாவு மஞ்சம் குணத்தையுடைய சொல்லை உட் கொள்ளாது, அஞ்ஞானமே துணையாகக் கொண்டு, கடியன வாகிய தீவருகளைச் செய்வாரைப் பேரறியாதே இருக்குமவ ராகிய அறிவிலாதார் உலகத்துள் யாவர்? ஊர்நூரிலே வாழ் வார் அறியாத உழாத மூரியெருது இல்லை [அதுபோலக் கயவர் எல்லாராலும் அறியப்படுவர்].

(ப-ரை). கூர் அறிவினார்-உண்மை ஞானம் உடையார், வாய்- வாயால்சொல்லும், குணம் உடை சொல்-(பழிபாவம் அஞ்சம்) குணத் தையுடைய சொல்லை, கொள்ளாது-உட்கொள்ளாது, கார்அறிவு - அஞ் ஞானமே, கந்து ஆ(க) - துணையாகக் கொண்டு, கடியன செய்வா ரை-கடியனவாகிய தீவருகளைச் செய்வாரை, பேர் அறியாராயின பே

தைகள்-பேரூறியாதவராகிய அறிவிலா, யா ஊர் - உலகத்துள் எவா
உள்ளார்? ஊர் அறியா மூரியோ இல்-ஊரிலே வாழ்வா அறியாத
உழாத மூரியெருது இல்லை [ஓ-ஓ-அசை]

103. நீசரில் நல்லா இல்லாமை

நிரந்து வழிவந்த நீசரு ளெல்லாம்.

பாநதொருவர் நாடுங்கால் பண்புடையா தோன்றா.

மாமபயில் சோலை மலைநாட்' என்றா

குங்கினுள் நன்முகத்த வில.

53

(ப--பொ). இடையறாது குடியாகப் பிறந்துவந்த கீழ்மக்க
ளுள்ளெல்லாம் பாந்து ஆராயுங்கால் பண்புடையா ாருவா
தோன்றார்' மாமபயில் சோலை மலைநாடனே' குங்கினத்தில்
நன்முகத்தவா யுள்ள குங்குகள் இல்லை. அதுபோல.

(ப--ரை) மாம பயில் சோலை மலைநாட்-மாங்கள் உள்ள சோலைகள்
பொருந்திய மலைநாடனே' என்றும்-எக்காலத்தும், குங்கினுள் - குங்க
கினத்தில், நன்முகத்த - நல்ல முகமுள்ள குங்குகள், இல் - இல்லை
(அதுபோல), நிரந்து வழிவந்த நீசருள் எல்லாம்-இடையறாமல் குடியா
கப் பிறந்துவந்த கீழ்மக்க ளெல்லாருள்ளும், பாந்து நாடுங்கால் - பாந்து
ஆராயுங்கால், பண்புடையா ஒருவர் - குணமுள்ளவா ஒருவரும்,
தோன்றா-காணப்படார்

(க-து) குங்கு முகமெல்லாம் ஒரு முகம்: நீசர் அனைவரும்
ஒரு தன்மையரே குங்குகளில் நல்லமுக முள்ளது ஒன்றுதானும்
காணக்கிடைக்காது நீசரில் நல்லோ ஒருவரும் காணப்பெறா

பழமொழி—One devil is like another.

104. தீயாரைப் பெருக்குதலின் தீமை

ஊழாயி னாரை களைந்திட்டுத்வாத

கீழாயி னாரைப் பெருக்குதல்—யாழ்போலும்

தீஞ்சொல் மழலையாய்! தேனார் பலாக்குறைத்துக்

காஞ்சிறை நட்டு விடல.

371

(ப-பொ). முறைப்படவே தமக்கு நலவழி ஒழுகுவா
னைக் கைவிட்டுத் தமக்கு ஓரிட வந்துறறல உதவியாகாத
கீழமக்களாயினரை ஆக்கச்செய்தல், யாழ்போலும் இனிய
சொல்லையுடையாப்' தேன் நிறைந்த பலாமாததை வெட்டிக்
காஞ்சிமாததை வைத்தாகும தன்மை போலும்.

(ப-ரை) யாழ்போலும் தீம் சொல் மழலையாய் - யாழ்போலும்
இனிய மழலைய சொல்ல யுடையாய்' ஊழாயினரை களைநதிட்டு-
முறைப்படவே தமக்கு நன்மையாகிய வழியிலே ஒழுகுவாரைக் கை
விட்டு, உதவாத கீழாயினரை பெருக்குதல் - (தமக்கு ஒரு துன்பம் வந்
துற்றால்) உதவியாகாத கீழமக்களை மிகுவித்தல், தேன் ஆர் பலா
குறைதது-தேன் நிறைந்த பலாமாததை வெட்டி, காஞ்சிரை நட்டு
விடல் - எட்டிமாததை வைத்து வளாகும் தன்மையை ஒருகும்

(க-து) நல்லாரைக் கைவிட்டுத் தீயாரைப் பெருக்குதல், பலா
வை வெட்டியெறிந்து எட்டியை வளர்ப்பது போலாம்.

105. பெரியோர் சிறப்புக்குச் சிறியோர் அருகராகாமை

பெரியார்க்குச் செய்யும் சிறப்பினைப் பேணிச்
சிறியார்க்குச் செய்து விடுதல், — பொறிவண்டு
பூமேல் இசைமுரலும் ஊர்' அதுவன்றோ
நாய்மேல் தவிசிடு மாறு.

75

(ப-பொ). பெருமைக்குணம் உடையார்க்குச் செய்யக்
கடவ சிறப்பினை விரும்பிச் சிறுமைக்குணம் உடையார்க்குச்
செய்துவிடுதல், பொறிவண்டு பூமேல் படிந்து இசைமுரலா
நின்ற ஊர்' அதுவன்றோ குதினாமேல் இடக்கடவ பண்
ணின் நாய்முதுநில் இடுநெறி.

(ப-ரை) பொறிவண்டு பூமேல் இசை முரலும் ஊர் - பொறிவண்டு
பூமேல் படிந்து இசை இசைக்காநின்ற ஊர்' பெரியார்க்கு செய்
யும் சிறப்பினை - பெருமைக்குணம் உடையார்க்குச் செய்யக்கடவ சிறப்
பினை, பேணி - விரும்பி, சிறியார்க்கு செய்துவிடுதல் அது - சிறுமைக்

ருணம் உடையார்க்குச் செய்துவிடுதலானது தவிசு-குதிரைமேல் இடு தலான கல்லணையை, நாய்மேல் இடுமாறு அன்றோ-நாய் முதுகில் இடுவதாக மன்றோ.

(க-து). பெரியோருக்குச் செய்யத்தக்க சிறப்பைச் சிறியோருக்குச் செய்வது பொருந்தாது.

சீவகசிந்தாமணியில், “அடுகளிற் றெருத்தி னிட்ட, வண்ணப்பூந் தவிசு தன்னை ஞமலிமே லிட்டதொகும், கண்ணகன் ஞாலங் காததல் எனக்” கெனக் கட்டியங்காரன் சச்சந்தனிடம் கூறுகின்றான்

106. குடியாகாமை

பேதுறவு தீர்ப் பெருக்கத் தலையளித்
தாசுறு செய்யாராய் ஆற்றப் பெருகினும்
மாசுற மாண்ட மனமுடைய ராகாத
கூதறைக ளாகார் குடி.

360

(ப-பொ). துன்பம் நீங்குமாறு மிகத் தலையளி செய்து குற்றமற்றவைகளைச் செய்யாராய் மிகப் பெருகினும், குற்றமற்ற மாட்சிமைப்பட்ட மனத்தையுடைய ரல்லாத முறைமையின் ஒழுகார் தங்குடியிற் படார்.

(ப-ரை) பேதுறவு தீர-துன்பம் தீருமாறு, பெருக்க தலையளித்து-மிகவும் காத்து, ஆசு அறு - குற்றம் நீங்கியவற்றை, செய்யாராய் - செய் தொழுகாதவராய், ஆற்ற பெருகினும் - மிகப் பெருகினும், மாசு அற-குற்றமற்ற, மாண்ட மனம் உடையராகாத கூதறைகள் - மாட்சிமைப்பட்ட மனத்தையுடைய ரல்லாத கீழோர், குடி ஆகார் - தம் குடியிற் படார்.

..கூதறை-(கிழியல்-கூட்டற்றது-இழிந்தது) - முறைமையின் ஒழு காதவர்.

(க-து). மாட்சிமைப்பட்ட மனமில்லாத கீழோர் மிக்க செல்வம் பெறினும் நற்குடியிற் பட்டவ ராகார்.

4. கீழ்மக்கள் செய்கை

107 பெரிபோரை அடாத வார்த்தை சொல்லுதல்

நெறியா லுணராது நீர்மையு மின்றிச்,
சிறியார், எளியரா லென்று—பெரியாரைத்
தங்கணைர் வைத்துத் தகவல்ல கூறுதல்,
திங்களை நாய் குரைத் தற்று.

149

(ப-பொ). நெறிமையால் உணராதே தகுதியும் இன்றிப் பெரியாரை எளியவரென்று கருதி, சிறியார் தங்கட்கு நேராகக் கொண்டு பெரியார்க்குத் தகவல்லாதன கூறுதல், திங்களை நாய் குரைத்தாற்போலும்.

(ப-ரை) பெரியாரை-பெரியாரை, சிறியா-சிறியார், நெறியால் உணராது - நெறியால் உணராமல், நீர்மையும் இன்றி - தகுதியுமில்லாமல், எளியா என்று - எளியவரென்று எண்ணி, தங்கள் நேர் வைத்து - தங்களுக்குச் சமானமாகக் கொண்டு, தகவு அல்ல கூறுதல் - தகுதியில்லாத வார்த்தைகளைச் சொல்லுதல், நாய் திங்களை குரைத்தற்று - நாய் சந்திரனைப் பார்த்துக் குரைத்தாற்போலும் [ஆல்-அசை]

(க-து). பெரியோரைப் பார்த்துக் கீழ்மக்கள் அடாதன சொல்வது சந்திரனைப் பார்த்து நாய் குரைப்பது போலும்.

கீழ்மக்கள் தகுதியில்லாத வார்த்தை உரைப்பக் கேட்டும் பெரியோர் அவ்வார்த்தையைப் பொருட்டுசெய்யா அது அவருடைய பெருந்தகைமை. இங்ஙனம் உரைப்பது இவருடைய இழிதகவு.

பழமொழி.—சந்திரனைப் பார்த்து நாய் குலித் தாவதென்ன? The moon does not heed the barking of dogs.

108. தூர்ப்போதனை செய்தல்

மறுமையென் றுண்டோ மனப்பபட்ட எல்லாம்
பெறுமாறு செய்ம்மினென் னாரே—நறுநெய்யுள்
கட்டி யடைக்கையக் களைவித்துக் கண்ணொரீஇ
இட்டிகை தீற்று பவர்.

158

(ப-பொ) ‘மறுபிறப்பு எனபதொன் றுண்டோ? மனத தால் காதலித்தனவற்றை யெல்லாம் நுகரப்பெறு மாற்றைச் செய்ம்மின்’ என்று ஒருவர்க்கு உறுதியாக உணர்ச் சொல்லு வார், நறுநெய்யுள்ளே தோய்த்த பாகுபெய்த அடையை நுக ராமல காத்துக் கண்ணினைச் சொருகுவித்து ஒருவனை இட்டி கையைத் தீற்றுவிப்பாரோ டொப்பர்.

(ப-ரை) ‘மறுமை ஒன்று-மறுமையென்ப தொன்று, உண்டோ உளதோ’ மனப்பட்டது எல்லாம்-மனததால் விரும்பின எல்லாவற்றை யும், பெறும் ஆறு-அதுபவிக்கப்பெறும் விதத்தை, செய்ம்மின்-செய்யுந கள்,’ எனபார் - என்று மறவர்க்கு உறுதியாக உபதேசிப்பவா, நறுநெய்யுள் கட்டி அடையை-வாசனையுள்ள நெய்யுள் தோய்த்த பாகு பெய்த அடையை, களைவித்து - உண்ணாமல் காத்து, கண்சொரீஇ - கண்ணினைச் சொருகுவித்து, இட்டிகை தீற்றுபவர் - ஒருவனை இட்டி கையை உண்பிப்பவரோ டொப்பா [ஏ-அசை] இட்டிகை-செங்கல்

(க-து) “மறுமைக்கு வேண்டிய புண்ணியங்களைச் செய்க” என்று வற்புறுத்தாமல, “மறுமையென்ப தொன்றிலலை மனம் விரும் பின்படி செய்க” என்று தூப்போதனை செய்வோ, ஒருவரது கண்ணை மூடுவித்து அவரைப் பணிகாரம் உண்ணாமல் காத்துச் செங்கலலை உண்பிப்பவரோ டொப்பா

109 நன்மை செய்தவா இடருறுதல்

கண்ணில் கயவர் கருத்துணர்ந்து கைமிக
நண்ணி யவர்க்கு நலனுடைய செய்பவேல,
எண்ணி, இடர்வரும் என்னார், புலிமுகத
துண்ணி பறித்து விடல்

74

(ப-பொ). கண்ணோட்ட மில்லாத கீழ்மக்கள் கருத்தின் கண் விரும்பிய துணாந்து செயல்மிக்கு அவரோடு நண்பு கொண்டு நன்மையாபின செய்வாராயின், ஆராய்ந்து இது செய்தால் நமக்கு இடர்வரும் என்னாதே, புலிமுகத்தின் உண் ணியை அருளிநாலே பறித்ததனோ டொக்கும்.

(ப-ரை) கண் இல் கயவர் கருத்து உணர்ந்து-கண்ணோட்ட மில் லாத கீழ்மக்கள் கருத்தின்கண் விரும்பியதை அறிந்து, கை மிக நண்ணி-செயல்மிக்கு அவரோடு நண்புகொண்டு, இடா வரும எனனார்- (இது செயதால்) துன்பம் உண்டாகும் எனறெண்ணாராய், அவர்க்கு நலன் உடைய எண்ணி செயபவேல்-அவர்க்கு நனமையாயினவற்றை ஆராய்ந்து செய்வாராயின, (அது), புலிமுகத்து உண்ணி பறித்து விடல் - புலிமுகத்தில் உள்ள உண்ணியை (அருளிஞாலே) பறித் ததனோடொக்கும்

உண்ணி - (உண்பது) - இரத்தத்தை உண்ணும் பூச்சி tick.

(க-து) புலிமுகத்தில் உள்ள உண்ணியை அருளிஞால் பறிககப் புகுவோர் புலியால் கொலையுண்பா கயவர்க்கு இரங்கி நனமைசெய்யப் புகுந்தவா அவரால் துன்பமடைவா

110 தம்பொருட்டு வருந்தினாக்கும் வயப்படாமை

திருநதாய் நீ ஆர்வத்தைத் தீமை யுடையார்

வருந்தினு ரென்றே வயப்படுவ துண்டோ?

அரிந்திரிகால் பெய்தமையக் கூட்டியக் கண்ணும

பொருந்தாமண் ணுகா சுவர்.

9)

(ப-பொ). அவர்மேல் ஆர்வத்தை விட்டுத் திருநதாய் நீ நெஞ்சமே! நம்மேல் தீயமனத்தையுடையார் இவா வருந்தினு ரென்று வயயாவ துண்டோ? அரிதானே அரிந்துபெய்து சேரக் கூட்டியவிடத்தும் சுவரொடுக்கின்ற பொழுதே பொருந்தாத மண் பின்னை! பொருந்திச் சுவராகாததுபோல், அவரும் பொருந்தார்.

(ப-ரை) நீ-நெஞ்சமே நீ, ஆர்வத்தை திருந்தாய்-அவர்மேல் ஆசையைவிட்டுத் திருந்துக பொருந்தா மண் - (சுவர் எடுக்கின்றபோதே, பொருந்தாத மண், அரிகால் அரிந்து பெய்து - அரிதானே அரிந்து கலந்து, அமையக் கூட்டியக்கண்ணும் - சேரவமையக் கூட்டிய விடத்தும், சுவா ஆகா - பின்னைப் பொருந்திச் சுவராகாது. (அதுபோல்), தீமை உடையார் - நம்மேல் தீய மனத்தையுடையார், வருந்தினார் ஏ

என்று இவர் தம்பொருட்டு வருந்தினாரே என்று நம்மேல் இரங்கி, வயப்படுவது உண்டோ-வசமாகிப் பொருந்துவ துண்டோ? பொருந்தா. [அரிதாள்-ஒட்டி - கதிர்கொய்த தாள்].

(க-து) 'இவர்தம்பொருட்டு வருந்தினாரே' என்றிரங்கிக் கீழ்மக்கள் நமக்கு வசமாகி மனம்பொருந்தி நடவார் ஆகவே அவர்மேல் ஆசை வைப்பது வீணே

111 விலக்குவார்மேல் வெகுண்டெழுதல்

குலத்துச் சிறியார் கலாந்தணிப்பான் புக்கு
விலக்குவார் மேலும் எழுதல்—நிலத்து
நிலையழுங்க வேண்டிப் புடைத்தக்கால் வெண்மாத
தலைகீழாக் காதி விடல். 300

(ப-பொ). பிறரோடு தாம்கொண்ட கலாத்தைத் தணிக்கல் வேண்டி இடைப்புக்குது விலக்குவார் மேலும் குலத்தாற் சிறியார் வெகுண்டெழுதல், நிலத்தின்கண் ஓடாதே நிற்கின்ற நிலை தவிரவேண்டி இருந்தவன் மத்திகையால் புடைத்தால் கற்பனை கொள்ளாதே வெள்ளிய மாவேறியவன் தலைகீழாக விழுவதனோடொக்கும்.

(ப-ரை) கலாம் தணிப்பான் புக்கு விலக்குவார்மேலும்-பிறரோடு தாம்கொண்ட பகையைத் தணிக்கல்வேண்டி இடைப்புக்குது விலக்குவார்மேலும், குலத்து சிறியார்-குலத்தால் சிறியார், எழுதல் - வெகுண்டெழுதலானது, நிலத்து நிலை அழுங்கவேண்டி - நிலத்தின்கண் ஓடாமல் நிற்கின்றநிலை தவிரவேண்டி, புடைத்தக்கால் - இருந்தவன் சாட்டையால் அடித்தால், வெண்மாதலைகீழாக் காதிவிடல் - சவாரிபண்ணக் கற்றுக்கொள்ளாமல் வெள்ளிய குதிரை ஏறியிருப்பவன் தலைகீழாக விழுவதனோடொக்கும்

கோபத்தை அடக்கமுடியாத கீழ்மகனுக்குச் சவாரிபண்ணக் கற்காதவன் உவமானம்.

(க-து) ஓடாது நிற்கும் குதிரையை அடித தோட்டினபோது, சுவாரிபண்ணக கற்காதவன் தலைகீழாக விழுந்து இடர்ப்படுவதுபோல், நான் பிறரிடம் பகைகொண் டிருந்தபோது, கீழ்மகன் தன்னைத் தணிக்க வந்தவன்மீது வெகுண்டெழுந்து துன்பமடைவான்

காதுதல் வருத்துதல் என்று பொருள்படுதலால், சுவாரிபண்ணத் தெரியாதவனைக் குதிரை தலைகீழாகத் தள்ளி வருத்துவதுபோல், கீழ் மகன், தன் கோபத்தைத் தணிக்க வந்தவன்மீது வெகுண்டெழுந்து, அவனை வருத்துவான் என்று பொருள்கொள்வதும் பொருந்தும்.

112 கீழ்மக்களை முனிவித்த லாகாது

சொல்லெதிர்த்து தம்மை வழிபட் டொழுகலாய்க்
கலவெறிந்தாற போலக் கலாந்தலைக் கொள்வாரை
இலலிருந் தாற முனிவித்தல், உளலிருந்
தச்சாணி தாககழிக்கு மாறு.

276

(ப-பொ). தம்முடைய சொல்லை ஏற்றுக்கொண்டு தம்மை வழிபாடு செய்கலாய்க் கல்லை யெறிந்தாற்போலே சில வார்த் தைகளைச் சொல்லி மாறுபாடு கொள்வாரை, அவர்களில்லின் கண்ணே இருந்து தாம் அவரை முனியப்பண்ணுதல், தேரி னுள்ளேயிருந்து அச்சாணியைத் தாம் கழிக்கு மதனோ டொக்கும்.

(ப-ரை) சொல் எதிர்த்து-தம்முடைய சொல்லை ஏற்றுக்கொண்டு, தம்மை வழிபட்டு ஒழுகலாய் - தம்மை வழிபாடு செய்யாராய், கல் எறிந்தாற்போல - கல்லை எறிந்தாற்போல, (சில வார்த்தைகளைச் சொ ல்லி) கலாம தலைகொள்வாரை - மாறுபாடு கொள்வாரை, இவ் இருந்து-அவர்களுடைய இல்லின்கண்ணே இருந்து, ஆற்ற முனிவித் தல்-தாம் அவரை மிகவும் கோபிக்கும்படி செய்தல், உள் இருந்து-தேரின் உள்ளே இருந்து, அச்சாணி - அச்சாணியை, தாம் கழிக்கும் ஆறு- தாமே கழிகுமதனோ டொக்கும்

(க-து) கடுமையான வாத்தை சொல்லி விரோதங் கொள்பவரை அவருடைய வீட்டிலிருந்து கோபமுள்வித்தலானது, தேரிலிருந்து கொண்டே ஒருவர் அச்சாணியைக் கழற்றிவிடுவதற்கு ஒப்பாகும்

" இச்செய்கை தாமே கேட்டைத் தேடிக்கொள்வதாகும் என்பதாம்.

113. கீழ்மக்களோடு உடனுறைத லாகாது

நாணர் பரியார் நயனில் செய்தொழுகும்
 பேணு அறிவிலா மாக்களைப் பேணி
 ஒழுக்கி அவரோடு உடனுறை செய்தல்,
 புழுபெய்து புண்பொதியு மாறு.

142

(ப-பொ). பழிநாணது, பிறர்மேல் அனபின்றி, நன்மையிலாதனவற்றைச் செய்தொழுகும் பிறரால் விருமப்பபடாத அறிவிலாத மாக்களை விரும்பி நடத்தி, அவரோடு தாம் உடனுறைதலைச் செய்தல், சிலபுழங்கிய புழுவை உள்ளே பெய்து தம் புண்ணைப் பொதிந்ததனோடு டொகுகும்.

(ப-ரை) நாணா - பழிகு நாணமல், பரியார் - பிறாமேல் அன்பு கொள்ளாமல், நயனில் செய்தொழுகும் - நன்மையில்லாதனவற்றைச் செய்தொழுகும், பேணு - பிறரால் விருமப்பபடாத, அறிவிலா மாக்களை - அறிவில்லாத மக்களை, பேணி ஒழுக்கி - விரும்பி நடத்தி, அவரோடு உடனுறை செய்தல் - தாம் அவரோடு உடனுறைதலைச் செய்தல், புழு பெய்து-புழுவை உள்ளே பெய்து, புண்-தம் புண்ணை, பொதியும் ஆறு - மூடிவைத்ததனோடு டொகுகும்

(க-து). கீழ்மக்களோடு ஒன்றாக வசித்தல் புழுவை உள்ளே விட்டுப் புண்ணை மூடிவைத்ததனோடு டொகுகும் அதனால் பொல்லாங்கு விளையும் என்பதாம்

“உடம்பா டிலாதவா வாழ்க்கை குடங்கருட்
 பாம்போடு உடனுறைத தற்று” —திருக்குறள்

114. தன் சொல்லாலே தன்னைத் துயர்ப்படுத்தல்

பொல்லாத சொல்லி மறைந்தொழுகும் பேதைதன்
 சொல்லாலே தன்னைத் துயர்ப்படுக்கும் --நல்லாய்'
 மணலுள் முழுகி மறைந்து கிடக்கும்
 நுணலுந்தன் வாயால் கெடும்.

184

(ப-பொ). நன்மையிலாதனவற்றைப் பிறரைச் சொல்லிக் கரந்தொழுகும் பேதை, தான் சொல்லும் சொல்லாலே

தன்னைத் துயரினகண் அகப்படுக்கும நல்லாய்! மணலுள்ளே முழுகியே ஒளித்துக்கொள்ளும் நணலும் தன குரலைக் காட்டித் தன் வாயாலே தன்னைத் தின்பார்க்கு அகப்படும. அது போலும்.

(ப-ரை). நல்லாய்-நல்லாய்! மணலுள் முழுகி மறைந்து கிடக்கும் நணலும் - மணலுள்ளே முழுகி ஒளித்து உறையும் தவளையும், தன் வாயால் கெடும் - தன குரலைக் காட்டித் தன் வாயாலே தன்னைத் தின்பார்க்கு அகப்படும. (அதுபோல), பொல்லாத சொல்லிமறைந்து ஒழுமும் பேதைப் பறவைப் பொல்லாதனவற்றைச் சொல்லி ஒளித்தொழுமும் அறிவிலான், தன் சொல்லாலே - தான் சொல்லும் சொல்லாலே, தன்னைத் துடாடப்படுகும் தன்னைத் துன்பத்தினகண் அகப்படுகும்

(க-து) மணலில் பறைக்கொடுக்கின்ற தவளையானது சுமமாவிராமல் கத்தித் தான் இடுக்கிற இடத்தைத் தானே வெளியிடுதலால், தன்னைத் தின்னும் பரான்னி அறிந்துவந்து தன்னைப் பிடித்து விழுங்குவதற்கு இடமுண்டாகுதலால், மூடன சுமமாவிராமல் புறங்கூறித் தன்னியல்பைத் தானே வெளியிடுதலால் நீகுகுடன் வந்தடைந்து தன்னைக் கெடுக்க இடமுண்டாகின்றது

பழமொழி — தவளையம் தன் வாயால் கெடும். Birds are entangled by their feet, and men by their tongues.

115. புறங்கூறுவா திருந்தாமை

தாக்குற்ற போழ்தில் தமரேபோல் நன்குரைத்துப்
போக்குற்ற போழ்திற் புறனழிஇ மேன்மைக்கண்
நோக்கற நவரைப் பழித்தலென்? என்னுணம்
மூக்கற்ற தற்கில பழி.

250

(ப-பொ). யாவொருவரைத் தலைப்பட்ட பொழுதின்கண் அவர்க்கு நட்பாயினரைப் போல நன்றாகப் புகழ்ந்துரைத்து, மற்றவர் அவ்விடத்துரின்று நீங்கியபொழுது புறங்கூறுதலை யுடையராய், இவர் மேன்மைக் குணத்தின்கண் உள்ளாரா

யிருந்தாரென்று ஒருவரால் விசாரிக்கப்படாதவரைப் பழித்துச் சொல்வது என்னை? எப்படியானாலும் மூக்கற்றதற்குப் பழியில்லை, அதுபோல.

(ப-ரை). என்னனும் - எப்படியானாலும், மூக்கற்றதற்கு பழி இல் - மூக்கற்றதற்குப் பழிப்பில்லை (அதுபோல), தாக்குற்றபோழ்தில் - ஒருவரை எதிர்ப்பட்டபோது, தமரேபோல் நன்கு உரைத்து - அவருக்கு நண்பானவர்போல் நன்றாகப் புத்தூதரைத்து, போக்குற்ற போழ்தில்-அவா அவ்விடத்திலிருந்து நீங்கியபோழுது, புறன் அழிஇ-புறங்கூறுதலை யுடையராய், மேன்மைக்கண் நோக்கற்றவரை - மேன்மைக் குணத்தின்கண் நோக்கமில்லாதவரை, பழித்தல் என் - பழித்தலால் பயன் என்ன?

“(க-து) பழித்தாலும் அற்ற மூக்குப் பற்றாது அங்ஙனமே, பழித்தாலும் புறங்கூறுவா திருந்தார்

“முன்னின் நெருவன் முகத்தினும் வாயினும்
கன்னின் றுருக்க கலந்தாரைத்துப்—பின்னின்
றிழித்துரைக்கும் சான்றோரை அஞ்சிபே தேவா
விழித்திமையா நின்ற நிலை”—அறநெறி-சாரம்

பிரதிபேதம்—புறனெழீஇ பழிப்பதென ஒன்றனும்

116. கீழ்மக்களை நாவடக்குதல் முடியாமை

கோவாத சொல்லும் குணனிலா மாக்களை
நாவா யடக்கல் அரிதாகும்.—நாவாய்
கனிகள்போல் தூங்கும் கடற்சேர்ப்ப! வாங்கி
வளிதோட் கிடுவாரோ இல்.

79

(ப-பொ). பொருந்தாதனவற்றைச் சொல்லவல்ல குணனில்லாத மாக்களை நாவினிடத்தை அடக்குதல் பிறர்க்கு அரிதாகும். கள் றுகர்நது ஆடும் கனிகள்போல நாவாய்கள் தூங்கும் கடற்சேர்ப்பனே! காற்றை வாங்கித் தம்முடைய தோள்மேலே இடவல்லா நிலை.

(ப-ரை). களிகள்போல் - கள்ளாண்டு ஆடும் குடியாபோல், நாவாய் தூங்கும் - கப்பல்கள் ஆடும், கடல் சேர்ப்ப - கடற்சேர்ப் 'பேன' கோவாத சொல்லும் - பொருந்தாதனவற்றைச் சொல்லவல்ல, துணன் இலா மாககளை-குணமில்லாத மாககளை, நாவாய் அடக்கல்-நாவினிடத் தடககுதல், அரிதாதும்-பிறருக்கு அரிதாதும் வளிவாங்கி-நாற்றை வாங்கி, தோட்டு இவ்வார் இல் - தோளின்மேல் இடவல்லா இல்லை [ஒ-அசை]

நாவாய - (வாய - இடம்)-நாவினிடம் நாவாய-(நவ் - நவ்வு - தோணி) நாவ் - நாவிகா என்னும் வடசொல்லின் திரிவு

(க-து) காற்றை ஒரு கொளகலத்தில் வாங்கித் தோளின்மேல் ஆடவல்லா இல்லை: அதுபோல வீணவாததை சொல்லும் வீணரை வாங்கி யிருக்கச்செய்தல் முடியாது

காற்றைத் தமவயப்பித்தி யாளவா இல்லை கீழ்மக்களுடைய நாவை படக்கி யாளவாரும் இல்லை இரண்டு ஆகாதகாரியம் "காற்றைப் பிடித்துக் கட்டிவிடாததுக் கடியப்பெருங், காற்றைக் குரம்பைசெய்வா செய்கைபோலும்" எனபது சிலப்பதிகார வரைச் சிறப்புப் பாயிரம்

117. வெள்ளரைக் கள்ளராகக் காட்டுதல்

தெரியாதார் சொல்லும் திறனின்மை தீதாப்
பரியார், பயனின்மை செய்து, பெரியார்சொல்
கொள்ளாது, தாநதம்மைக் காவா தவர்,பிறரைக்
கள்ளராச செய்குறு வா.

310

(ப--பொ). நன்மை தீமை ஆராயாதார் கறபிக்கும் திறனின்மையைத் தீங்கென்று களையாராய், அவர்கள் சொன்ன பயனின்மையைச் செய்து, பெரியார் சொல்லிய உறுதிச் சொற்களைக் கொள்ளாராய், தம்மைத் தாம் பாதுகாவாதவர், நாம் செய்த குற்றத்தைச் சொல்லுகின்ற பிறர் வெள்ளராயினும் அவர்களைக் கள்ளராகச் செய்வார்.

(ப--ரை) தெரியாதா - நன்மை தீமை தெரியாதவா, சொல்லும்-
கற்பிக்கும், திறனின்மை - திறப்பாடிவலாத காரியத்தை, தீதா - தீங்கா
மென்று, பரியா களையாராய், பயனின்மை செய்து - அவா
சொன்ன பயனில்லாத காரியத்தைச் செய்து, பெரியார் சொல்
கொள்ளாது-பெரியா சொல்லிய உறுதிச்சொற்களைக் கொள்ளாராய்,
தம்மை தாம் காவாதவர் - தமமைத தாம் பாதுகாவாதவா, பிறரை
கள்ளரா(க) செய்குறுவா (தாம் செய்த குற்றத்தைச் சொல்லுகின்ற)
பிறா (வெள்ளராயினும் அவரைக்) கள்ளராகச் செய்வார்

(கத்து) பெரியா சொல்லைக் கொள்ளாமல் அறிவிலா சொல்
லைக் கேட்டு வீண்காரியம் செய்கின்றவா, தமது குற்றத்தை எடுத்துக்
காட்டும் வெள்ளரைக் கள்ளராக எடுத்துக்காட்டுவா

கள்ளராச் செய்குறுவா எனபது ந்ரபராதிகளை அபராதிகளாகக்
கொள்ளும்படி செய்வா எனபதாம்

118. நியாயசபையிலன்றி உண்மையுரையாமை

செய்த கொடுமை யுடையான் அதன்பயம்

எய்த உரையான் இடரினாள்.-எய்தி

மரிசாதி யாயிருநத மன்றஞ்ச வாறகுப்

பரிகாரம் பாதொன்று மில்.

353

(ப--பா). பிறாக்குத் தான் செய்யத்தகாத கொடுமையை
மறையச் செய்தானொருவன், பிறா தன்னை அலைத்து வினாவில்
அவ்வலைப்பிற கஞ்சிச் செய்தபடியை மெய்யாகச் சொல்
லுவானல்லன், மெய்யாகச் சொன்னால் தனக்கு இடராம்
தண்டம் செய்வாராதலான். பலரும் திரண்டிருநத மன்றி
னைக் கண்டு வெருவித் தான் செய்தபடி சொல்லுவாறகுப் பரி
காரம் யாது மில்லை

(ப--ரை). செய்த கொடுமை உடையான் - பிறாக்குத் தான் செய
யத்தகாத கொடுமையை(மறைய)ச் செய்தா னொருவன், அதன் பயம்
எய்த உரையான் - (பிறா தன்னை வருத்திக் கேட்டால் அவ்வருத்தத்
திற் கஞ்சிச்) செய்தபடியை மெய்யாகச் சொல்லான், இடரினாள் -

(மெய்யாகச் சொன்னால்) தனக்குத் துன்பமாகத் தண்டம் செய்வா ராதலால் மரிசாதியாய் எய்தியிருந்த மனறு அஞ்சுவாறகு - பலரும் திரண்டிருந்த சபையைக் கண்டு பயந்து தான் செய்தபடி சொல்லுவா னுக்கு, பரிகாரம் யாதொன்றும் இல் - பரிகாரம் யாதும் இல்லை

மரிசாதி - (மரியாதை - கீதிவழி நிறைவு) - நீதி

(க-து) கீழோர் தாம் மறையச் செய்த கொடுமையை நியாய சபை யில் உள்ளபடி சொல்லுவா தண்டம் செய்வாரென்று பிறரிடம் சொல்லலா

119. கீழ்மக்களொழுக்கத்தைப் பலரும் அஞ்சதல்

முதுமக்க ளன்றி முனிதக்கா ராய

பொதுமக்கள பொல்லா வொழுக்கம்—அதுமன்னும்

குன்றத்து வீழும் கொடியருவி நன்னாட'

மன்றத்து மையலசேர்ந தற்று.

209

(ப-பொ). அறிவால் நிரம்பிய மக்களான்றி மக்களிற சொல் லப்படாது யாவராலும் வெறுக்கத்தக்கவாய்ச் சிறப்பில் லாத மக்களுடைய பொல்லாத ஒழுக்கமாகிய அது, குன் றத்தினின்று வீழும் கொடிதடங்குவது போன்ற அருவியை யுடைய நன்னாடனே' மன்றத்திலே நின்றொருவன் பித தேறியது போலும்.

(ப-ரை) மன்னும் குன்றத்து வீழும் கொடியருவி நன்னாட- நிலைபெற்ற குன்றத்துநின்று வீழும் கொடி தடங்குவது போன்ற அருவியையுடைய நன்னாடனே' முதுமக்கள் அன்றி - அறிவால் நிரம் பிய மக்களன்றி, முனிதக்கார ஆய பொதுமக்கள்-யாவராலும் வெறுக் கத்தக்கவராய்ச் சிறப்பில்லாத மக்களுடைய, பொல்லா ஒழுக்கம் அது-பொல்லாத ஒழுக்கமாகிய அது, மன்றத்து மையல் சேர்ந்தற்று- மன்றத்திலே நின்றொருவன் பிததேறியது போலும்.

(க-து). பிததேறியவனைக் கண்டு பலரும் அஞ்சுவதுபோல், கீழோருடைய பொல்லாத ஒழுக்கத்தைக் கண்டு பலரும் அஞ்சுவர்.

120. கீழ்மக்களில் விலக்கத்தக்கவர்

தருக்கி பொழுதித தகவல்ல செய்தும்,
பெருக்க மதித்தபின் பேணுத செய்தும்,
கரப்புடை புள்ளங் கணற்று பவரே,
செருப்பிடைப் பட்ட பரல்.

321

(ப-பொ). தகவல்லனவற்றின்மேலே தருக்கியொழுது தலைச் செய்தும், தன்னைப் பிறர் பெருக மதித்த காலத்துப் பிறர் பேணுத வில்லாதனவற்றைச் செய்தும், இவ்வாறு கரப்புடைத்தாகிய உள்ளத்தினை யுடையவராய்ப் பிறரை வருத்துமவர்கள், செருப்பிடைப் பட்ட பரலோ டொப்பா.

(ப-ரை) தகவு அல்ல தருக்கி ஒழுதி செய்தும் - தகுதியல்லாதனவற்றின்மேலே அகங்கரித்து ஒழுதுதலைச் செய்தும், பெருக்க மதித்தபின் பேணுத செய்தும்-தன்னைப் பிறர் அதிகமாக மதித்த காலத்துப் பிறர் பேணுத வில்லாதனவற்றைச் செய்தும், கரப்புடை உள்ளம் கணற்றுபவர்-(இவ்வாறு) மறைவாகிய மனத்தினையுடையராய் பிறரை வருத்துமவர்கள், செருப்பிடை பட்ட பரல்-செருப்பில் அகப் பட்ட பரலோ டொப்பர். [ஏ-அசை] பரல்-பருக்கைக்கல்

(க-து). செருப்பி லகப்பட்ட பரலை விலக்கவேண்டும் அதுபோல இக்கீழ்மக்களை விலக்கவேண்டும்.

121. காரியஞ் செய்பவரைக் காரணமின்றித் தவிர்த்தல்

உறுமக்க ளாக ஒருவரை நாட்டிப்
பெறுமாற்ற மின்றிப் பெயர்த்தே யொழிதல்,
சிறுமைக் கமைந்ததோர் செய்கை. அதுவே
குறுமக்கள் காவு நடல்.

172

(ப-பொ). தனக்கு உறுதிசெய்தான் ஒரு மகனாக ஒரு வனை ஒரு கருமத்திலே சிறுத்தி, அவன் செய்ததொரு குற்றம் உண்டென்னும், கொல் இன்றியே அவனைக் கருமத்தினின்று தவிர்த்தொழிதல், சிறுமைக் குணத்துக்கெல்லாம் அமைந்த

தொரு செய்கையாம். அது பிள்ளைகள் காவு நடுதலோ டொத்துப் பயன்படாதாம்.

(ப-ரை). உறுமக்களாக ஒருவரை நாட்டி-தனக்கு நன்மை செய்த வராக ஒருவரை ஒரு கருமத்திலே நிறுத்தி, பெறுமாற்றம் இன்றியே-அவர் செய்ததொரு குற்றம் உண்டென்னும் சொல் இன்றியே, பெயாதது ஒழிதல்-அவரை அக்கருமத்தினின்று தவிர்த்தல், சிறுமைக்கு அமைந்ததோ செய்கை-சிறுமைக் குணத்துக்கெல்லாம் அமைந்ததொரு செய்கையாம் அது-அச்செய்கை, குறுமக்கள் காவு நடல்-பிள்ளைகள் சோலை வைப்பதுபோல் பயன்படாதாம் [ஏ-அசை]

(க-து) தமக்கு நன்மை செய்தவரென்று ஒருவரை ஒரு காரியத்தில் நிறுத்தி, அவர் யாதொரு குற்றமும் செய்யாம லிருக்கவும் அவரை அக்காரியத்தினின்று தவிர்த்தல், கீழ்மக்களுடைய இயற்கை. சோலை வைக்கப் புகுந்த சிறுவர்கள் செடிகளை நட்ட இடத்தில் தரிக்க வொட்டாராதலால் அவர்கள் செய்கை பயன்படாத வாறுபோல, இக்கீழ்மக்கள் செய்கையும் பயன்படாதாம்

பிரதிபேதம்-குறுமக்கள் காவு நடல்.

122. பெரியோர் ஒடுங்கிச் சிறியோர் ஒங்குதல் அநியாயம்

உரைசான்ற சான்றோர் ஒடுங்கி யுறைய,
நிரையுள ரல்லார் நிமிர்ந்து பெருகல்,
வரைதாழ் இலங்கருவி வெற்பு! அதுவே
சுரையாழ அம்மி மிதப்பு.

125

(ப-பொ). புகழ்மைந்த சான்றோர், விளங்காது ஒடுங்கி யுறையத் தூய குடிமரபின் உளரல்லாத கீழோர் செல்வத்தால் ஒங்கிப் பெருகுதல், வரைதாழ் இலங்கருவி வெற்பனே! அஃதன்றோ சுரை ஆழ அம்மி மிதந்ததனோ டொப்பது.

(ப-ரை). வரை தாழ் இலங்கு அருவி வெற்பு-மலையினின்றும் தாழ்வதாய் விளங்கும் அருவியையுடைய வெற்பனே! உரைசான்ற சான்றோர்-புகழ்மைந்த சான்றோர், ஒடுங்கி உறைய-விளங்காது ஒடுங்கி உறைய, நிரை உளர் அல்லார் - நல்ல குடிமரபின் வரிசையில் சேராதவரான கீழோர், நிமிர்ந்து பெருகல் அது-செல்வத்தால் ஒங்

கிப் பெருகுதலானது, சுரை ஆழ அமம் மிதப்பு-தண்ணீரிலே சுரை ஆழ அமம் மிதப்பதை ஒக்கும்.

(க-து) நீரில் சுரை ஆழ்வதும் அம்மி மிதப்பதும் இயற்கையில பொருந்தாத வாறுபோலப் பெரியோர் ஒடுங்கியிருக்கச் சிறியோர் ஒங்கிப் பெருகுதல் பொருந்தாது.

“புணாகடல்கூழ் வையததுப் புண்ணியமோ வேறே.

உணர்வ துடையா ரிருப்ப—உணாவிலா

வட்டம் வருதுணையும் போலவாரும் வாழ்வரே

பட்டம் துகிலும் உதெது” —நாலடியார்

“சுரையாழ வம்மி மிதப்ப வரையினைய, யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப, கானக நாடன் சுனை” எனவருவது மொழிமாற்று (நன்னூல்-413-சூ.)

123. பாவிகள் ஒழிதலின் அவசியம்

தேர்நதுகண் ணோடாது தீவினையா அஞ்சலாய்ச்

சேர்ந்தாரை யெல்லாம் சிறிதுதாதுது—தீர்ந்த

விரகர்கட் கெல்லாம் வெறுப்பானவே செய்யும்

நரகர்கட் கிலையோ நஞ்சு.

27

(ப-பொ). ஆராய்ந்து ஒருவரிடத்தும் கண்ணோடாது தீவினைகளும் அஞ்சாது செய்து, தம்மைச் சேர்ந்தாரை யெல்லாம் சிறுமைப்பட உரைத்து, தமக்குக் கிளையானமிகக் கூறாததார்க்கெல்லாம் வெறுப்பானவே செய்யாநிற்கும் நரகர்கட்குச் சாவக கொல்லவல்ல தோரு நஞ்சில்லையோ?

(ப-ரை) தேர்ந்து - ஆராய்ந்து, கண்ணோடாது - ஒருவரிடத்தும் தாட்சண்ணிய மில்லாமல், தீவினையும் அஞ்சலாய் - தீவினைகளையும் அஞ்சாது செய்து, சேர்ந்தாரை எல்லாம் - தம்மைச் சேர்ந்தார் எல்லாரையும், சிறிது உரைத்து-சிறுமைப்பட உரைத்து, தீர்ந்த விரகர்கட் கெல்லாம்-தமது கிளையான மிகக் கூற்றத்தா ரெல்லாருக்கும், வெறுப்பானவே செய்யும் நரகர்கட்கு-வெறுப்பானவைகளையே செய்யும் நரகர்களுக்கு, நஞ்சு-சாவக கொல்லவல்லதான ஒரு நஞ்சு. இல்லையோ-இல்லையோ?

(க-து) இக்கீழ்மக்கள் சாதற்பாலர்: சாவராயின் உலகம் செவ்வி பெறும் என்பதாம்.

5. நட்பின் இயல்பு

124. நட்பினரை நல்லார் உடலாகக் கொள்ளல்

ஒட்டிய காதல் உமையாள் ஒருபாலாக்
கட்டங்கம் வெல்கொடி கொண்டானும் கொண்டானே.
விட்டாங் ககலா முழுமெய்யும் கொள்பவே
நட்டாரை ஒட்டி யுழி. 85

(ப--பொ). பொருந்திய அன்பினையுடைய உமையானைத் தனதொரு கூறாகக் கட்டங்க வெல்கொடியைக் கொண்ட முதல்வனும் கொண்டான். அதுபோலத் தம்மை அங்கு விட்டகலாத தம்முடம்பு முழுதினும் கலந்துகொள்ள வல்லார் அவர் தம்மொடு நட்டாரை அவர்கள் வந்தடைந்தவிடத்து.

(ப--ரை) கட்டங்கம் வெல்கொடி கொண்டானும்-கட்டங்க வெல் கொடியைக் கொண்ட முதல்வனும், ஒட்டிய காதல் உமையாள்-பொருந்திய அன்பையுடைய உமையவளை, ஒருபாலா(க)வகொண்டான்-தனக்கு ஒரு கூறாகவே கொண்டான் ஒட்டிய உழி - தம்மை வந்தடைந்த விடத்து, நட்டாரை - தம்மொடு நட்டாரை, ஆங்கு விட்டகலா முழுமெய்யும் கொள்பவே-தம்மை அங்கு விட்டகலாத தம்முடம்பு முழுவதினும் கலந்துகொள்ள வல்லா.

கட்டங்கம் - தண்டம் - திருவோடு ஐதாடித்துச் சிவனடியார் பிழக்கும் தண்டம். கட்டங்கம் வெல்கொடி கொண்டவன்-சிவபெருமான்.

(க-து). தன்னிடம் அன்புள்ள உமையைச் சிவபெருமான் தன் உடலில் ஒருகூறாக கொண்டான். தம்மை யடைந்த நட்பினரை நல்லோர் தம்முடல் முழுவதுமாகக் கொள்வர். (வேற்றுமையணி).

தாம்வேறு அவர்வேறு என்னும் வேறுபாடு இலராவர் என்பதாம்.

125. நட்பினரிடம் உரையும் பொருளும் ஒத்தல்

புரையின்றி நட்பார்க்கு நட்பா உரைத்த
உரையும் பொருண்முடிவும் ஒன்றால்.—உரைபிறிது
கொண்டெடுத்துக் கூறல், கொடுங்கழித் தண்ணேர்ப்ப!
ஒன்றேற்றி வெண்படைக்கோ ளொன்று. 196

(ப--பொ). குற்றமின்றி நட்பார்க்கு நட்பா சொல்லுஞ் சொல்லும் அச்சொல்லின் பொருண்முடிவும் தம்முள் ஒன்றே இருக்கும். தாம் உரைக்கும் உரையைத் தாம் செய்யும் செய்கையோடு வேறுபட வஞ்சனையால் கொண்டெடுத்துக் கூறுதல், கொடுங்கழித் தண்ணேர்ப்பனே! ஒருவனது பாவியை ஏற்றி மற்றொருவன் பாவாகக் கட்டுதலோ டொக்கும்.

(ப--ரை). கொடுங் கழி தண்ணேர்ப்ப-வனாவான கழியின் குளிரந்த சேர்ப்பனே! நட்பா நட்பாககு புரையின்றி உரைத்த உரையும்-ஊண்பினர் நண்பினருக்குக் குற்றமின்றிச் சொல்லும் சொல்லும், பொருள் முடிவும் - பொருள்முடிவும், ஒன்று - தம்முள் ஒன்றேயே யிருக்கும். உரை-தாம்சொல்லும் சொல்லை, பிறிதுகொண்டு-தாம்செய்யும் செய்கையோடு வேறுபட, எடுத்துக்கூறல்-வஞ்சனையாற்கொண்டு எடுத்துக் கூறல், ஒன்று ஏற்றி - ஒருவனது பாவியை ஏற்றி, ஒன்று வெண்படைக் கோள் - மற்றொருவன் பாவாகக் கட்டுதலோ டொக்கும் [ஆல்-அசை].

(ச-து) சினேகரிடம் சினேகர் பேசும்போது தாம் கருகிய பொருளும் முடிபு அதனைச் சொல்லும் சொல்லும் ஒத்திருக்கும். தம்முடைய செய்கையோடு பொருந்தாமல் வஞ்சனையாகச் சொல்லுதலானது, மற்றொருவனுடைய பாவையேற்றி ஒருவன் பாவாகக் கட்டுவதை ஒக்கும்.

126. நட்பினரைப் பிரிதல் ஒல்லாமை

கிலங்கேயும் தம்மோ டெனுறைதல் மேவும்
கலந்தாரைக் கைவிடுதல் ஒல்லா. இலங்கருகி
தாஅ யிழியு மலைநாட! இன்னாதே
பேளையோ டானும் பிரிவு.

(ப-பொ). விலங்காயினும் தம்மோடு உடனுறைதல் மேவும் கலந்தாரைக் கைவிடுதல் மாட்டா ஆதலால், இலங்காநின்ற அருவிகள் பாய்ந்து இழியாநின்ற மலைநாடனே! பேயோடாயினும் தான் கலந்தபின்பு பிரிவு இன்னாது.

(ப-ரை). இலங்கு அருவி தாய் இழியும் மலைநாட - விளங்கும் அருவிகள் பாய்ந்து இழியாநின்ற மலைநாடனே! விலங்கேயும் - மிருகமாயினும், தம்மோடு உடனுறைதல் மேவும் கலந்தாரை - தம்மோடு ஒன்றாக வசித்தலைப் பொருந்திய நட்பினரை, கைவிடுதல் ஒல்லா-கைவிடுதல் மாட்டா. (ஆதலால்), பேயோடு ஆ(யி)னும் பிரிவு இன்னாதே-பேயோடாயினும் தான் கலந்தபின்பு பிரிவு துன்பந்தருவதேயாம்.

(க-து). தம்மோடு கலந்து பழகினவாகளை விட்டுப் பிரிதல் துன்பந்தருவதான காரியம்

“இன்ன செயினும் இனிய ஒழிகென்று
தன்னையே தானோவி னல்லது,—துன்னிக
கலந்தாரைக் கைவிடுதல், கானக நாட!
விலங்கிற்கும் விள்ள லரிது” —நாலடியார்.

“பரீஇ யுயிர்செருகரும் பாம்பொடு மின்னா
மரீஇப் பின்னைப் பிரிவு.” —நாலடியார்

127. துன்புற்ற நட்பினர்க்குப் பொருளுதவி புரிதல்

இனியாரை யுற்ற இடர்தீர் உபாயம்
முனியார் செயினும் மொழியால் முடியா.
துனியால் திரையுலாம் தூங்குரீர்ச் சேர்ப்ப!
பனியால் குளநிறைத லில்.

236

(ப-பொ). தம்முடைய நட்பாரைப் பற்றிய வருத்தம் விடுதற்குச் செய்யும் முயற்சி வெறுப்பின்றியே மொழியாலே செய்தா ராயினும், மெய்வருத்தம் நீங்காது. அஃது என் போல என்னின், கடல் தனக்கு உடையாமல் பற்றி உலாவும்

திரைச்சேர்ப்பனே' மழையாலன்றிப் பனியானது பெய்ததனால் குளம் நிறையாது, அதுபோல.

எனவே வார்த்தையால் பயன் இல்லை' கொடைப்பயனே வேண்டும் என்றவாறு.

(ப-ரை). திரை துனியால் உலா(வு)ம் தூங்குநீர் சேர்ப்ப - அலைகள் உக்கிரமாக உலாவுதலான கடற்சோப்பனே! பனியால் குளம் நிறைதல் இல்-(மழைபெய்தா லன்றிப்) பனிபெய்ததனால் குளம் நிறையாது. (அதுபோல), இனியாரை உற்ற இடர்-தம்முடைய நட்டாரைப் பற்றிய வருத்தம், தீர உபாயம்-தீரதலான முயற்சியை, முனியார்-வெறுப்பின்றி, மொழியால் செயினும்-மொழியாலே செய்தாராயினும், முடியா-மெய்வருத்தம் நீங்காது

(க-து). பனி பெய்து குளம் நிறையாது; மழை பெய்தே நிறையும் நட்டார்க்குத் துன்பம் உண்டானால், வாயுபசாரத்தால் பயனில்லை; பொருளுதவி செய்தல் வேண்டுமெ

பொருளால் முடியும் என்பது இசையெச்சம்

பழமொழி — Fair words butter no parsnips. The belly is not filled with fair words.

128. நட்டற்குத் தக்கார் தகா என்பதில்லை

தாநட் டொழுகுதற்குத் தக்கார் எனல்வேண்டா.

யார்நட்பே யாயினும் நட்புக் கொளல்வேண்டும்.

காணட்டு நாறும் கதுப்பினாய்! தீற்றுகோ

நாய்நட்டால் நல்ல முயல்?

14

(ப-பொ). தாம் பிறரொடு நட்புக்கொண்டொழுகுதற்குத் தகுவர் தகார் என்று ஆராயவேண்டுவ தில்லை; யாவர் நட்பே யாயினும் நட்பைக்கொளல் வேண்டும். எல்லாப் பூக்களையும் உடைய காட்டினைவென்று நாறுகின்ற மயிரினைபுடையாய்! தம்மைத் தீற்றுகோ நாயோடு நட்டால் அந்நாய் நல்ல முயலினை.

(ப-ரை) கான் அட்டு நாளும் கதுப்பினாய் - காட்டின வென்று காறுகின்ற மயிரினையுடையாய்' நட்டால் நாய் நல்ல முயல் தீற்றாதோ-தன்னோடு சினேகம் பண்ணினால் நாயானது நல்ல முயலினை உண்பி யாதோ? தாம் நட்டு ஒழுகுதற்கு-தாம் பிறரோடு நட்புகொண்டொ ழுகுதற்கு, தக்கா என வேண்டா-தக்கவரா என்று ஆராய்தல் வேண் டெவதில்லை யா நட்டே ஆயினும்-யாவா நட்பேயாயினும், நட்பு-அந் நட்பை, கொளல வேண்டி-கொள்ளுதல் வேண்டும்

(க-து) தன்னோடு நட்புகொண்டால் நாயானது நல்ல முயலின் மாமிசத்தை உண்பிக்கு மன்றோ ஒருவா தாம் ஈகை முதலிய நற் குணம் உடையவராயின், தமமோடு எவா நட்புகொள்ள விரும்பினும், அவர் நட்புகொள்ளாத தக்கவரா அல்லரா என ஆராயத்தக்க அவசியம் இல்லை

பழமொழி — நாயோடு சேர்ந்தாலும் நல்ல முயல் கிடைக்கும்

பிரதிபேதம் — தானட்.. யார்நட்பு தாயினும்

129. அன்பிலார்நட்பின் பழமைபற்றிப் புதுநட்பை நீக்காமை

தீர்ந்தே மெனக்கருதித் தேற்றா தொழுகித்தாம்

ஊர்ந்த பரிவும இலராகிச்—சேர்ந்தார்

பழமைகந் தாகப் பரியா புதுமை.

முழுநட்பிற் சாணுட்கு நன்று.

386

(ப-பொ). இவர்க்கு மிகத் தீர்ந்த நட்பினம் என்று கரு தித் தெளிவில்லாதன செய்தொழுகி மனத்தின்கண் செல் கின்ற அனபும் தமமேல் இலராகித் தமமைச் சார்ந்தொழுகி னார் பழமையே பற்றுகிய நட்பாகக் கொண்டு புதிய நட்பை நீக்கார். முழுவதும் பொதுநட்பிற் சாணீம பொதுவுட்கே நன்று.

(ப-ரை) தீர்ந்தேம் என கருதி - (இவர்க்கு மிகத்) தீர்ந்த சினேக முடையோம் என்று கருதி, தேற்றாது ஒழுகி-தெளிவில்லாதன செய் தொழுகி, தாம் ஊர்ந்த பரிவும் இலராகி-மனத்தின் கண் செல்கின்ற

அன்பும் தம்மேல் இலராகி, சேர்ந்தார் - தம்மைச் சேர்ந்தொழுகின்ற
ருடைய, பழமை கந்தா(க)-பழமையே பற்றுகிய நட்பாகக் கொண்டு,
புதுமை பரியார்-புதிய நட்பை நீக்கார் முழம் நட்பின்-முழநீளம்
பொதுநட்பைக் காட்டிலும், சாண் உட்கு - சாணீளம் பொது
வுட்கே, நன்று-நன்றும் [உட்கல்-அஞ்சல்-வெட்கல்].

(க-து) வேறுபாடான செய்கை யுடையவராய் மனத்தில் அன்
பில்லாதவரை, இவர் நமக்குத் தீர்ந்த சினேகரென்று நினைத்து,
அவரது பழமையையே நட்புக்குப் பற்றாகக் கொண்டு புதிய நட
பினரை நீக்கவேண்டா

புதிய நட்பினன் நட்புக்குரியவனே அல்லனே என்று அஞ்சி
யிருக்கினும் இருக்கலாம்: பழமையான நட்பாக இருந்தும் மனப்
பற் றில்லாதவனிடத்தில் பொதுநட்பாக இருத்தல் ஆகாது என்று
விளக்கவந்தவா “முழநட்பிற் சாணுட்கு நன்று” என்ற மூதுரை
யைக் காட்டினார்

“தொன்மை மறவேல்” என்பது உண்மையேயாயினும், பழைய
நட்பினரிடத்தில் விசுவாசம் இல்லாமையை அறிந்தவிடத்து அவரை
நட்பினர் கணக்கில் சேர்க்கவேண்டா; கொள்ளத்தக்க புதிய நட்பி
னரை நீக்கவேண்டா அவரை நெகிழ்விக்க, இவரைத் தழுவுக
என்றவாறு.

130. நட்பினர் புழியைத் தூற்றுமை

கொழித்துக் கொளப்பட்ட நண்பி னவரைப்
பழித்துப் பலர்நடுவண் சொல்லாடார். என்கொல்?
விழித்தலரும் நெய்தற் றுறைவா! உரையார்
இழித்தக்க காணிற் கனா. 182

(ப--பொ). ஆராய்ந்து தம்மால் கொள்ளப்பட்ட நண்பினை
யுடையாரைப் பலர் முன்னே பழித்துச் சொல்லாடல்
ஆகாது. அது என்னை காரணம் எனின், விழித்தாற்போல
அலராநின்ற நெய்தற் றுறைவனே! பிறர்க்கு உரைக்கத்தகாது
இழிக்கத்தக்கனவற்றைக் கனாகின்கண் காணின், அவற்
றைப் பிறர்க்கு உரையார், அதுபோல.

(ப-ரை) விழித்தது அலரும் நெய்தல் துறைவா - விழித்ததாற்போல அலராநின்ற நெய்தல் துறைவனே! கொழித்து கொள்ளப்பட்ட நண்பினவரை-ஆராய்ந்து தம்மால் கொள்ளப்பட்ட நண்பினையுடையாரை, பலர் நடுவண் - பலர் முன்னே, பழித்து சொல்லாடார் - பழித்துச் சொல்லாடல் ஆகாது. என்கொல்-அது என்ன காரணம் எனின், இழித்தக்க - பிறர்க்கு உரைக்கத்தகாமல் இழிக்கத்தனவற்றை, கனகாணின் - கனாவின்னை காணின், உரையார் - அவற்றைப் பிறர்க்கு உரையார் (அதுபோல)

(க-து) கனாவில் அனுசிதமானவைகளாக கண்டால் பிறருக்கு வெளியிடார் அங்ஙனமே தோந்துகொள்ளப்பட்ட சினேகரிடத்தில் பழிக்கத்தக்கதைக கண்டால் பிறரிடம் தூற்றார்.

“இலங்குநீர்த் தண்சோப்ப! இன்னு செயினும்
கலந்து பழிகாணர் சான்றோர்” —நாலடியார்.

131. நண்பினரிடம் குற்றங்கண்டு கோபியாமை

நண்பொன்றித தமமாலே நாட்டப்பட்ட டார்களைக்
கண்கண்ட குற்றம் உளவெனினும் காய்ந்தீயார்.
பண்கொண்ட தீஞ்சொல் பணைத்தோளாய்' யாருளரோ
தங்கன்று சாக்கறப் பார. 16

(ப-பொ). நண்புசெய்து தமமாலே நாட்டப்பட்டார்களைத் தம் கண் காண அவர்கள் செய்த குற்றம் உளவாயினும் வெகுளார். பண்கொண்ட தீஞ்சொல் பணைத்தோளாய்' தம் கன்றிற்குப் பால்கொடாதே அது சாம்வகைப் பசுவனைக் கறப்பார் யாவர் உவர்?

(ப-ரை) பண்கொண்ட தீமசொல் பணைத்தோளாய் - பண்ணின் இயல்பைக் கொண்ட இனிமையான வார்த்தையும் மூங்கில்போன்ற தோள்களும் உடையாய்! நண்பு ஒன்றி தம்மாலே நாட்டப்பட்டார்களை - சினேகம்பண்ணித தம்மாலே நிலைநிறுத்தப் பெற்றவர்களை, கண் கண்ட குற்றம் உள எனினும்-பிரத்தியட்சமான குற்றம் அவரிடம் உண்டாயிருந்தாலும், காய்ந்தீயார் - கோபியார். தம் கன்று

சா(க)க கற்ப்பார் யார் உனர் - தம் கன்றிற்குப் பால்விடாமல் அது சாகும் வகையாகப் பசவினைக் கற்ப்பவா எவர் உளா [ஒ-அசை].

(க-து) தமமுடைய கன்றினிடம் குற்றங்கண்டு வெறுப்புற்று அதற்குப் பால்விடாமல் அது சாகுமாறு இரக்கமின்றி எவரும் பசவினைக் கறவா அதுபோல, தமமால் நிலைநிறுத்தப்பெற்ற சினைகரிடம் குற்றங்கண்டு வெறுப்புற்று அவாகள கேடடையுமாறு தாட்சணியமின்றி எவரும் கோபியார்.

‘காயந்தீயா’ என்பது, சிலப்பதிகாரம் புறஞ்சேரி யிறுத்தகாதை 85 - வது வரியில் ‘கைவிடலீயான’ எனபது போன்றது: இதில் காயந்தீ பகுதி காயந்தீ என்பது காய என்னும் முன்னிலையேவற்றிரிசொல் கவிததொகையில் ‘மதித்தீத்தை’ எனபதை மதியென்னும் முன்னிலையேவற்றிரிசொல் என்றனர் நச்சினர்க்கினியா “வல்லீநீ துறப்பையேல் வகைவாடு மிவனென, ஒலலாங்கியா மிரப்பவும் உணர்ந்தீயா யாயின்” எனனும் கலியில் ‘உணராப’ என்பது உணர்ந்தீயாய்’ என வருகின்றது “காயந்திலா” என்றும் பாடம் சா(க)க கற்ப்பா - சாககற்ப்பா விகாரம் “கனறு சாவப் பால் கறவாமை” என்பது சிறுபஞ்சமூலம்.

“வெறுப்ப வெறுப்பச் செய்யினும் பொறுப்பபே
தாம்வேண்டிக கொண்டா தொடர்பு.”—நாலடியார்
பழமொழி—கன்று சாகப் பால் கற்ப்பாரா.
பிரதிபேதம்—நடக்கப்பட்ட டார்களை.

132. நட்பிற் பிழைபொறுத்தல்

தந்திமை யில்லாதார் நட்பவர் தீமையையும்
எந்திமை யென்றே உணரபதாம்---அநதண்
பொருகினை வநதுலாம் பொங்குநீர்ச சேர்ப்ப!
ஒருவர் பொறையிருவர் நட்பு.

247

(ப-பொ). நட்பார்க்குத் தம்மால் செய்யப்பட்ட தொரு தீமை இல்லாதார், தமக்கு நட்பார் செய்த தீமையும் எம்மால் செய்யப்பட்ட தீமையென்றே நினைத்துத் தாம் பொறுப்பர்:

அநதண் பொருதிரை வநதுலாம் பொங்குநீர்ச் சேர்ப்பனே!
•ஒருவர் பொறுக்கும் பொறை இருவாக்கு நட்பாம் ஆதலான்

(ப-ரை). பொரு - கரையோடு பொருதலான, அம் - அழகிய தண் - குளிர்ந்த, திரை - அலைகள், வந்து உலா(வு)ம் - வந்து உலா வும், பொங்கு - பொங்குதலான, நீர்ச்சோப்ப - நீர்ச்சேர்ப்பனே! ஒரு வர் பொறை - ஒருவர் பொறுக்கும் பொறுமை, இருவர் நட்பு - இரு வார்க்கு நட்பாம் (ஆதலால்), தம் தீமை இல்லாததா - (நட்டார்க்குத்) தம்மால் செய்யப்பட்டதொரு தீமை யில்லாதவா, நட்டவர் தீமையை யும்-தமக்கு நட்டா செய்த தீமையையும், எம் தீமை என்றே-எமமால் செய்யப்பட்ட தீமையென்றே நினைதது, தாம் உணாப - தாம் பொ றுப்பர்

(க-து) சினேகிதாக்கூத் தாம் யாதொரு தீமையும் செய்யாதிருப்ப வும், அவா ஒரு தீமை செய்தால் அநதத் தீமை தம்மால் வந்ததாகவே எண்ணிப் பொறுப்பா நல்லோ

“பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணாக
நோதக்க நட்பா செயின” —திருக்குறள்

“இறப்பவே சீய செயினுமதன் னட்டா
பொறுததல தருவதொன் றன்றோ—நிறக்கோங்
குருவவண டார்க்கும் உயாவரை நாட!
ஒருவர் பொறையிருவர் நட்பு.” —நாலடியார்

பழமொழி —When one will not, two cannot quarrel.

133. தீர்க்கத்தக்கவரிடம் உற்ற குறை உரைத்தல்

தெற்றப் பரிநதொருவர் தீர்ப்ப ரெனப்பட்டார்க்
குற்ற குறையை உரைப்பதாம். —தெற்ற
அறையார் அணிவளையாய்! தீர்த லுறுவார்
மறையார் மருததுவார்க்கு கோய்.

38

(ப-பொ). மிக இரங்கித் தன் துன்பத்தைக் கேட்டால் தீர்ப்பாரென்று தாம் கருதப்பட்டார்க்குத் தாம் காதலுற்ற

காரியத்தை மறையாதே தாமுரைப்பர்: அறுத்துச் செய்யப் பட்ட அணிவளையை யுடையாய்! நோய் தீர வேண்டுவார், அந்நோயை மருத்துவர்க்கு மறையார், அதுபோல.

(ப-ரை). அறை ஆர அணி வளையாய்-அறுத்துச் செய்யப்பட்ட அழகிய வளையை யுடையாய்! தீர்தல் உறுவார் மருத்துவர்க்கு நோய் மறையார்-நோய் தீர வேண்டுவோர் மருத்துவர்க்கு அந்நோயை மறையார். (அதுபோல), தெற்ற பரிந்து தீர்ப்பா எனப்பட்டார் ஒரு வர்க்கு - மிகவும் பரிந்து தம் துன்பத்தைக் கேட்டால் தீர்ப்பொன்று தம்மால் எண்ணப்பட்டா ஒருவரிடத்தில், தாம் உற்ற குறையை உரைப்பா - தாம் விரும்பிய காரியத்தை மறையாமல் உரைப்பர்.

(க-து) நோயைத் தவறாமல் தீர்ப்பாரென்று துணியப்பட்ட வைத்தியரிடம் தமது நோயை மறையாமல் விளக்குவர்: தமது துன்பத்தைத் தீர்ப்பாரென்று துணியப்பட்டவரிடம் ஒருவர் தாம் விரும்பிய காரியத்தை மறையாமல் உரைப்பர்.

“வற்றிமற் றுற்றப் பசிப்பினும் பண்பிலார்க்
கற்ற மறிய உரையற்க—அற்றம்
மறைக்குந் துணையார்க் குரைப்பவே.”—நாலடியார்

என்பா யுகினும் இயல்பிலார் பின்சென்று,
தம்பா கிரைப்பரோ தம்முடையார்?—தம்பா
கிரையாமை முன்னுணரும் ஒண்மை யுடையார்க்
குரையாரோ தாமுற்ற நோய்.”—நாலடியார்

134. கேட்டார்க்கு நட்பார் இல்லாமை

முட்டின் றொருவர் உடைய பொழுதின்கண்
அட்டிற்றுத் தின்பவர் ஆபிரவர் ஆபவே.
கட்டலர்தார் மார்ப! கலியூழிக் காலத்துக்
கெட்டார்க்கு நட்பாரோ இல்.

59

(ப--பொ). ஒருவர் குறையின்றிச் செல்வமுடைய பொழுதின்கண் அவர் அட்டிலின்கண் உள்ளவதனைத் தின்பவர்

ஆயிரவர் உள்ளாராவர்: கட்டலர்தார் மார்பனே! கலியூழி யாகிய காலத்துக் கெட்டார்க்கு நட்பார் ஒருவரும் இல்லை ஆதலான்.

(ப-ரை) கட்டு அலாதா மாப - கட்டிய பூமலை தரித்த மார் பனே! ஒருவா முட்டு இன்றி உடைய பொழுதின்கண் - ஒருவர் குறைவின்றிச் செல்வமுள்ள காலத்தில், அட்டிற்று - அவருடைய சமையலறையில் உள்ள உணவை, தின்பவர் - உண்ணுமவர், ஆயிர வர் ஆப - மிகப்பல ராவர் கலியூழி காலத்து - கலியுகமாகிய காலத் தில், கெட்டார்க்கு நட்பார் இல் - பொருள் கெட்டாககு நண்பினர் ஒருவரும் இல்லை [ஒ-அசை]

அட்டிற்று - (அடு-சமை, அட்டில் - சமையல் வீடு) - சமையல் வீட்டிலுள்ளது - உணவு.

(க-து) வறுமை யடைந்த காலத்தில் எவரும் நெருங்கா: செல்வ முள்ள காலத்தில் ஒருவ ருணவை உண்பவர் பலராவர்

“காலாடு போழ்தில் கழிகிளைஞா வானத்து
மேலாடு மீனிற் பலராவா—ஏலா
இடரொருவா உற்றககால் ஈங்குன்ற நாட!
தொடர்புடையேம் என்பார் சிலர்.”—நாலடியார்

“உண்டாய போழ்தின் உடைந்துழிக் காகம்போல்
தொண்டா யிரவர் தொகுபவே—வண்டாய்த்
திரிதருங் காலத்துத் தீதிலிரோ என்பார்
ஒருவரு மிவ்வுலகத் தில்” —நாலடியார்

“கல்லோங் குயர்வரைமேல் காந்தள் மலராககால்
செல்லாவாம் செம்பொறி வண்டினம் —கொல்லை
கலாஅற் கிளிகடியும் கானக நாட!
இலாஅர்க் கில்லை தமர்” —நாலடியார்

பழமொழி. — He that is down, down with him இப்பழ மொழி திருக்குறளிலும் “கெட்டார்க்கு நட்பாரில் என்பதோ நெஞ்சே நீ, பெட்டாங் கவர்பின் செலல்” என்று உதகரித்திருக்கின்றது.

6. நட்பில் விலக்கு

135. காரியம்பற்றி நட்பவா

கண்ணுள் மணியேபோல் காதலால் நட்பாரும்
எண்ணுந் துணையிற் பிறராகி நிற்பரால்.

எண்ணி உயிர்கொள்வான் வேண்டித் திரியினும்

உண்ணுந் துணைக்காக்கும கூற்று. 49

(ப-பொ). ஒருவன் தன் கண்ணுள் மணியேபோல் அன் பினால் நண்புகொள்ளப் பட்டாரும் தம் காரியம் முடிய எண் ணிய அளவு வந்தவாறே பின்னை ஒருபொழுதும் நில்லாதே நட்பைவிட்டுப் பிறராய் நிற்பார்: ஆராய்ந்து ஒருவனுயிரைக் கொள்ளவேண்டித் திரியாநின்றதாயினும், அவ்வுயிரைத் தான் உண்ணுங்காலம் வருமளவும் அவ்வுயிராக்குப் பிறிதோர இடையூறுவராமல் காத்து, அக்காலம் வந்த அளவிலே கூற றுவன் உண்ணும், அதுபோல.

(ப-ரை) கூற்று-யமன், எண்ணி உயிர்கொள்வான் வேண்டி திரியினும் - ஆராய்ந்து ஒருவனுயிரைக் கொள்ளவேண்டித் திரிந்து கொண்டிருந்தாலும், உண்ணும் துணை காகும்-தான் உண்ணுங்காலம் வருமளவும் (அவ்வுயிரைக்கு வேறோர இடையூறும் வராமல்) காத்து (அக் காலம் வந்தவளவிலே) உண்ணுவான் (அதுபோல), கண்ணுள் மணியேபோல் காதலால் நட்பாரும்-ஒருவனைத் தம் கண்ணுள் கரு மணியேபோல அன்பினால் நண்புகொண்டவரும், எண்ணு துணை யில் - (தம் காரியம் முடிய) எண்ணிய காலம் வந்த அளவில், பிறராகி நிற்பர் - (பின்பு ஒருபொழுதும் அந்நட்பின்னக நில்லாதே நட்பை விட்டுப்) பிறராய் நிற்பர். [ஆல்-அகை]

(க-து) காலம் வருகிற வரையில் யமன் காத்திருப்பான். காரியம் ஆகிற வரையில் சிலர் சினேகமாயிருப்பர்: அப்பால் வேறாவர்.

“செறிப்பில் பழங்கூரை சேறணை யாக
இறைத்தாநீ ரேற்றுங் கிடப்பா—கறைககுன்றம
பொங்கருவி தாழும் புனல்வரை நன்னாட!
தங்கரும் முற்றுக துணை” —நாலடியார்

136. உற்றுழி உதவாமை

எய்ப்புழி வைப்பாம் எனப்போற்றப் பட்டவர்
உற்றுழி ஒன்றாக குதவலார், பைத்தொடி!
அசசுடை யிட்டுத் திரியின், அதுவன்றோ
மச்சேறறி ஏனி களைவு.

291

(ப--பொ). நமக்குத் தளர்வு வந்த காலத்துக்கு ஒரு வைப்
பாம் இவரோடு நட்புக்கோடல் என்று கருகிப் பாதுகாத்து
ஒருவரால் ஒழுகப்பட்டவர், அவ்வொழுகினார்க்கு ஓரிடர்
உற்றுழி ஒன்றி) குதவாராய், பசுந்தொடியை யுடையாய்!
உதவாமைக்கு இடையூறுக ஓசசத்தின்மேலிட்டு மறுத்
தொழுகின். ஒருவனை ஒருவன் மச்சேறறிவைத்து ஏணியை
வாங்கும் அதனோடொக்கும்.

பைந்தொடி என்பது பைத்தொடி என வலித்தல விகாரம்
பெற்றது. அசசுடையிட்டுத் திரிதல-மாறாக நீங்கி வேறுபடு
தலுமாம்.

(ப--ரை) பைந்தொடி - பசுந்தொடியை உடையாய்! எய்ப்பு
உழி வைப்பு ஆம் என போற்றப்பட்டவா-நமக்குத் தளர்வு வந்த
காலத்து ஒரு நிதியாம் (இவரோடு நட்புக்கொள்ளுதல்) என்று கருகி
கம்மால் ஆதரிக்கப்பட்டவா, உற்ற உழி - நமக்கு ஓரிடர் உற்றபோது,
ஒன்றுக்கு உதவலா - ஒன்றிற்கும் உதவாராய், அசசு இடையிட்டு -
(இடையில்) ஓர் அச்சத்தினை மேலிட்டு, திரியின் - மறுத்தொழுகின்,
அது - அச்செயவை, மச்சு ஏற்றி ஏணி களைவு அன்றோ - ஒருவனை
ஒருவன் மச்சின்மீது ஏற்றிவைத்து ஏணியை வாங்கும் ஓசய்கையோ
டொக்கும்

. மெய்

(க-து) ஒருவரை மச்சின்மேல் ஏறவிட்டு ஏணியை நீக்கவிட்டால், அங்கு நின்று இறங்குதற்கு வேறு வழியில்லாமல் அவர் இடர்ப்படுவர் ஆபத்தில் உதவுவாரா என்று நம்பியிருந்த சினேகர், ஆபத்தில் உதவிபெறாதவிடத்து வேறுசெய்ய வழியற்றியாமல் இடர்ப்படுவர்.

பழமொழி — ஏறவிட்டு ஏணியை வாங்கினற்போல.

137. இறுதியில் உதவாமல் இறந்தபின் தவஞ்செய்தல்

பாப்புக் கொடியாற்குப் பான்மேனி யான்போலத்
தாக்கி யமருள் தலைப்பெய்யா--போக்கி
வழியராய் நட்டார்க்கு மாதவம்செய் வாரே,
கழிவிழாத தோளேற்று வார்.

13

(ப-பொ). பாம்புக் கொடியையுடைய குருகுல வேந்தற்குப் போரின்கண் உதவிசெய்வதற்குத் தொடர்புடையனாகிய பால்வண்ணன் போல, நட்டாக்காகத் தாக்கிய போரின்கண் தலைப்பெய்யாதே, தம்முடைய நட்டார் பட்டதற்பின் அவர்க்கு நன்றாகவென்று பெருந்தவஞ் செய்வாரா, விழாக்கழிந்த ஊரில் புதல்வரை விழாக்காண்டற் பொருட்டுத் தோள்மேல் ஏற்றுவாரோ டொப்பார்.

(ப-ரை) பாம்பு கொடியாற்கு - சாப்பக்கொடியையுடைய குருகுல வேந்தனுக்கு, பால் மேனியான்போல - (போரில் உதவிசெய்தற்கு உரியவனாகிய) பால்வண்ணன்போல, தாக்கி(ய) அமருள் தலைப்பெய்யார் - தாக்கிய போரின்கண் தலைகாட்டாமல், போக்கி வழியராய் நட்டார்க்கு மாதவம் செய்வார் - தம்முடைய நட்டார் இறந்தபின் அவர்க்கு நன்றாகவென்று பெருந்தவம் செய்பவர், கழிவிழா தோள் ஏற்றுவார் ஏ - விழாக்கழிந்த ஊரில் புதல்வரை விழாக்காணுதல் நிமித்தமாகத் தோளின்மேல் ஏற்றுவாரோ டொப்பார்.

பாப்புக்கொடியான் - துரியோதனன். பான்மேனியான் - பலராமன்.
ல் சில

(க-து). சினேகர் துன்ப முற்றபோது உதவாமல் இறந்தபின் அவர்பொருட்டுத் தவம்செய்வோர், விழா நடந்தபின் விழாக்காணும் நிமித்தம் புதல்வரைத் தோளின்மேல் ஏற்றுவாரோ டொப்பர்.

‘திருநாள் கழித்துத் தேரிமுகக வந்தார்’ என்கிற பழமொழிக் கிணங்கக் “கழிவிழாத் தேரேற்று வா” என்றும் பாடபேதம் உண்டு என்று காட்டுகின்றது செந்தமிழ்ப்பதிப்பு

“நறுமலர்த் தண்கோதாய்! நட்பாககு நட்பார்
மறுமையுஞ் செய்வதொன் றுண்டோ?—இறுமளவும்
இன்புறுவ தின்புற் றெழீஇ யவரொடு
துன்புறுவ துன்புருக் கால்.”—நாலடியார்.

138. பேதையார் நட்பு

இடையீடு மிடையார் இவாவரோ டென்று
தலையாயார் ஆராய்ந்தும் காணா.---கடையாயார்
முன்னின்று கூறும் குறளை தெரிதலால்
பின்னின்று பேதையார் நட்பு.

113

(ப--பொ) தமக்கு நட்பாயினரைச் சிலர் குறளை உரைத் தால், அவரோடு இவர் வேறுபாடுமிடையாய் உரைத்தா ரென்று கருதி, தலையாயினர் அக்குறளையை ஆராய்ந்து காணார். இனிக் கடையாயினர். தம் நட்பாரைப் பிறர் வந்து குறளை சொல்லியக்கால் அதனை மெய்யாகக்கொண்டு அநநட்பை விடுவர் ஆதலால், கடைக்கால் இன்னுதாயே விடும் பேதையாரோடு கொண்ட நட்பு.

(ப--ரை). (தம்முடைய நண்பர்மேல் சிலர் கோள சொன்னால்), தலையாயார் - தலையாயினர், இவர் அவரோடு இடையீடு உடையார் என்று - இவர் அவரோடு விரோதமுடையவராய்ச் சொன்னாரென்று கருதி, ஆராய்ந்தும் காணார் - அச்சொல்லு ஆராய்ந்தும் பாரார். கடை யாயார் - கடையாயினர், முன்னின்று கூறும் குறளை தெரிதலால் - தம் நண்பர்மேல் பிறர் வந்து சொல்லும் கோளை மெய்யாகக்கொள்

வர் ஆதலால், பேதையா நட்பு பின் இனஞ் - பேதையரோடு
கொண்ட நட்பு முடிவில் துன்பநதருவதே யாகும்

(க-து). மேலானவா தமமுடைய சினேகாமிது பிறாசொன்ன
கோள வாராததையைச் சுவனியா கீழானவரோ அங்ஙனம் சொன்ன
கோள வாராததையை நம்பிச் சினேகத்தை விடுவா ஆதலால் கீழானவ
ரோடு கொண்ட சினேகம் முடிவில் துன்பநதருவதே யாகும்

139. நன்றொழுகா நண்பினரால் நன்மையின்மை

தாமசுத்தால் நடந்த தமரென் றொழுகியக்கால்
நாணகத்துத் தாமினறி நன்றொழுகா ராயினென்?
மான்மாலும் கண்ணாய்' மறந்தும் பரியலரால்.
கானகத் துக்க நிலா

210

(ப--பொ). சிலர் தாம் நெஞ்சொடுக்கடி நட்புச்செய்து
சுற்றமென்னுமபடி ஒழுகிய விடத்து நட்புக் கொள்ளப்பட்டு
டார் தமமுடைய மனத்து நாணமினறி நட்புந் துதக்கத் தன்
மையின்கண்ணே நின்றொழுகாராயின, விடவே. மானபோ
லும் முகத்துக்கமர்ந்த கண்ணையுடையாய்' அந்நட்புநகொண்
டா மறந்தும் இரங்குவாரல்லா. ஆதலால் அதுவன்றோ
காட்டில் எறித்த நிலாப் போலவது

(ப--ரை) மான மாலும் கண்ணாய் - மானபோலும் முகத்துக்
கமர்ந்த கண்ணையுடையாய்' தாம் அந்நதால் நட்பு - சிலர் தாம் மனப்
பூவாய்ச் சினேகமபண்ணி, தமா என்று ஒழுகியக்கால் - உறவின
ரென்னுமபடி ஒழுகியவிடத்தும், தாம் அந்நது நாண இனறி-தமமால்
சினேகிக்கப்பட்டவா தமது மனத்தில் நாணமினறி, நன்று ஒழுகா
ராயின் - சினேகத்துக்குத் தக்க நன்மையின் கண்ணே நின்றொழுகா
ராயின், என - அந்நச் சினேகத்தால் பலன் என்ன' மறந்தும் பரி
யலா - அந்நச் சினேகத்தைக் கொண்டா மறந்து, இரங்குமா கான
கத்து உக்க நிலா - அந்நச் சினேகம் காட்டில் எறித்த நிலவை ஒக்கும்.
[ஆல் - அசை]

(க-து) நாட்டில் எறிகதும் நிலவு நாட்டினர்க்கும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும்; தானும் புகழ்பெறும் நல்லாரோடு நட்புக்கொண்டவர் அவாக்கும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்பா, தாமும் சிறப்படைவா காட் டில் எறிகதும் நிலவு ஒருவாகதும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்பதில்லை; தானும் புகழ்பெறுதலில்லை கீழ்மக்களிடம் நட்புச்செய்தவா அவர்க ளும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்பதில்லை; தாமும் சிறப்படைவதில்லை

110. நட்பின்மை செய்வாரிடம் தாமும் அதுசெய்தல்

கண்டறிவா போலார் கெழீஇரின்மை செயவாரைப்
பண்டறிவார் போலாது தாமும் அவரேபோல
விண்டொரீஇ மாற்றி விடுதல், அதுவன்றோ
விண்டற்கு விண்டல் மருந்து.

251

(ப--பொ). கண்டுவைத்துக் கண்டறிவா போலாதே நட்பின்மை செய்வாரைத் தாமும் பண்டறிவார் போலாதே அவரைப்போலச் செய்து பிரிந்து நீங்கி நட்பினை மாற்றிவிடுதல் அதுவன்றோ ஒருவன் அன்பு விட்டதற்குத் தானும் அன்புவிடுதல் மருந்தாவது

(ப--ரை) கண்டு அறிவா போலாகா - தமமைக் கண்டுவைத்தும் கண்டறிவா போலாகாமல், கெழீஇயின்மை செயவாரை-நட்பின்மை செயவாரை, தாமும் பண்டு அறிவா போலாது - தாமும் அவரை மீது அறிவா போலாகாமல், அவரே போல விண்டு ஒரீஇ-அவரைப் போலவே செய்து பிரிந்து நீங்கி, மாற்றிவிடுதல்-நட்பினை மாற்றிவிடுதல் அது - அச்செய்கை, விண்டற்கு விண்டல் மருந்து அன்றோ-ஒருவன் அன்புவிட்டதற்குத் தானும் அன்புவிடுதல் மருந்தாவது போலுமன்றோ

“தம்மை யிகழ்வாரைத் தாமவரின் முன்னிகழ்க
என்னை யவரோடு பட்டது”-நாலடியார்.

111. விசுவாசபாதகா

பெரியநட் டாகதும் பகைவாக்கும் சென்று
திரிவின்றித் தீர்ததாபோல் சொல்லி அவருள்
ஒருவரோ டொன்றி ஒருபபடா தானே,
இருதலைக் கொள்ளியென் பா

10

(ப-பொ). மிகத் தமமை நட்பாகச் சேர்ந்து நட்புக்கொண்டார்க்கும் பகைவார்க்கும் சென்று, மனத்தால் ஒரு வேறுபாடின்றி மிக நட்பாயினாபோல இருத்தித்தாரையும் வேறுபடுக்கும் சில சொற்களைச் சொல்லி, மறவருள ஒருவரோடு பொருநதி ஒருபபட்டு உறுதியாயின செய்யாதார், இரண்டு தலையானும் சுடுகொள்ளியோ டொப்பா.

(ப-ரை) பெரிய நட்பாகும் - தமமை மிகவும் சினேகிதவருக்கும், பகைவாகும் - தமமுடைய பகைவருக்கும், திரிவின்றி தீராதார்போல - ஒரு வேறுபாடும் இன்றி மிகவும் சினேகமானவர்போலே, சொல்லி - இருத்தித்தாரிடத்தும் சென்று இருத்தித்தாரையும் வேறுபடுக்கும் சில சொற்களைச் சொல்லி, அவருள ஒருவரோடு ஒன்றி ஒருப்படாதாரே - அவருள ஒருவரோடும் பொருநதி ஒன்றுபட்டு உறுதியாயின செய்யாதவரே, இருசிலை கொள்ளி எனப்பா - இரண்டு தலையானும் சுடுகொள்ளியோ டொப்பா

திரிவின்றித் தீராதார - மனமொத்த நண்பனா

(க-து) தமமோடு நட்புச்செய்தவரிடத்தும் அவருடைய பகைவரிடத்தும் சென்று, தனித்தனியே இருவருக்கும் உரிய நட்புணர்போல நடத்தி, அவவிருவருடைய பகையை அதிகப்படுத்துவதன்றி, அவவிருவருள ஒருவரிடத்தாயினும் மனம்பொருநதி நனமை தரத்தக்க காரியங்களைச் செய்யாதவா, இருதலையானும் சுடுகின்ற கொள்ளியோ டொப்பா இப்படிப்பட்டவாக்கு இடங்கொடுத்தலாகாது என்பதாம்

முதலிரண்டடியின் கருத்தாவது-To be Jack on both sides.

7 பிறியல்பைக் குறிப்பாலறிதல்

142. குணங்களைச் செய்கையால் அறிதல்

பேருலையுள பெய்த அரிசியை வெந்தமை

ஒர்முறை யாலே உணர்ந்தான்—சுயாகண்ணும்

கண்டதலை காண்டலே வேண்டுமாம் பார்கண்ணும்

கண்டது காரணமா மாறு.

(ப--பொ). கொதிககின்ற பெரிய உலையின்கண்ணே பெய்த அரிசியை வெந்தவண்ணம் ஒரு முழையினாலே முகந்து அதனை உணர்ந்தவாறுபோல, யாவாமாடும் கண்ட செய்கையைக் கொண்டே அவா மாட்டுள்ள மற்றைக் குணங்களையும் அறியவேண்டுமாதும் யாவா மாட்டும் யாதொரு பொருட்கும் காணப்படாத குணமே, காணாத குணங்களை அறிதற்குக் காரணமாக ஆதலான.

(ப--ரை) யா கண்ணும் - யாவரிடத்தும், கண்டது - ஒரு பொருளினிடம் காணப்பட்ட குணமே, காரணம் ஆமாறு - காணாத குணங்களை அறிதற்குக் காரணமாக விதம் (ஆதலால்), பேருலையுள் பெய்த அரிசியை - கொதிககின்ற பெரிய உலையின்கண்ணே போகட்ட அரிசியை, வெந்தமை - வெந்தவிதம், ஓர் முழையாலே உணர்ந்தவாறு - ஓர் அகப்பையாலே அறிந்த விதம்போல, யா கண்ணும் - யாவர் மாட்டும், கண்டதனால் - கண்ட செய்கையைக் கொண்டே, காண்டல் வேண்டும் - அவரிட முள்ள மற்றைக் குணங்களையும் அறிய வேண்டும்

(க-து) உலையிலிட்ட அரிசி வெந்ததை ஓரகப்பையாலே அறிவதுபோல, ஒருவருடைய குணங்களை அவரிடம் கண்ட ஒரு செய்கையால் அறியலாம்

143. கண்ணின் கூடமை

யாதீய செய்த மலைமறைத்த தென்றெண்ணித
தாநதீயா தநதீமை தேற்றாலு.--ஆம்பல்
மணவில் கமழும் மலிதிரைச் சோப்ப!
கணையிலுங் கூரியவாய் கண்.

174

(ப--பொ). யாம் செய்த தீவினைகளைப் பிறாக்கு வெளிப்படாமல் மலை மறைத்ததென்று கருதித் தீயார்தாம் செய்த தீமையைத் தெளியா. ஆம்பற்பூக்கள கலியாணம் செய்யும் மனைபோலக் கமழாநின்ற மலிதிரைச் சேர்ப்பனே! அம்பி

ஹம் கூரியவாய். உட்புக்கு, கண்கள், மறையச் செய்த
பொருள்களைக் காணவல்லவாம்

அம்பு குறித்தெய்த தானமொழித்துப் படாது' கண் பல
விடத்தும் படும் என்பதாம்

(ப-ரை). ஆம்பல் - அல்லி, மண இல் - கலியாண வீடுபோல்,
கமழும் - கமழாநின்ற, மலி திரை சேர்ப்ப - மிக அலைகளையுடைய
சேர்ப்பனே! யாம் செய்த தீய - யாம் செய்த தீவினைகளை, மலை
மறைத்தது என்று எண்ணி - (பிறாக்கு வெளிப்படாமல்) மலை மறைத்
தது என்று கருதி, தீயா - தீயவா, தம் தீமை தாம் தேற்றார் - தாம்
செய்த தீமையைத் தெளியார். கண் கணையிலும் கூரியவாம் - மறை
யச் செய்த பொருள்களைக் கண்கள் அம்பினும் கூரியவாய் உட்புகுக்
காணவல்லவாம்

(க-து). அம்பு குறித்தெய்த இடமனறி வேறிடத்தில் படாது
காணுதலான பலவிடத்தும் கண் படும் ஆகவே பிறாக்கு வெளிப்
படாவென்று நினைத்துத் தீயா செய்யும் தீமைகளைக் குறிப்பால் அறி
யக் கண்ணே சிறந்த கருவியாம்.

“குறிப்பின் குறிப்புணரா வாயின உறுப்பினுள்
என்ன பயத்தவோ கண்”—திருக்குறள்

144. கருத்தை முகம் அறிவித்தல்

வெள்ளம் வருங்காலை ஈரம்பட் டஃதேபோல்
கள்ள முடையாரைக் கண்டே அறியலாம்.
ஒள்ளமர் கண்ணாய்' ஒளிப்பினும் உள்ளம்
படர்ந்ததே கூறும் முகம்.

41

(ப-ரை). அமா ஒள் கண்ணாய் - பொலிவுற்ற ஒள்ளிய கண்ணாய்!
வெள்ளம் வரும் கால-வெள்ளம் வருகிற காலத்தில், ஈரம் பட்டஃதே
போல் - ஆற்றின் நிலத்தில் ஈரம் உண்டானதினால் வெள்ளம் வரப்
போகிறதென்று அறிவதுபோல், கள்ளம் உடையாரை - வஞ்சனை
யான எண்ணம் உடையார்களை, கண்டே அறியலாம் - முகத்தைக்
கண்டே அறிவுடையார் அறிதல் கூடும். ஒளிப்பினும் - ஒருவர் தம்

கருத்தை வெளித்தோன்றாமல் மறைப்பாராயினும், உள்ளம் படர்ந்
கதே - அவா மனத்தில் நனைப்பதையே, முகம் கூறும் - அவருடைய
முகம் வெளிப்படுத்தும்

(சு-து) ஆறறில் முன்னே உண்டாகிற் றரத்தினால் பின்னே
வெள்ளம் வருமென்று அறியலாம் அதுபோல ஒருவா முகக்குறிப்பி
னால் மனதில் உள்ள வஞ்சனைபான எண்ணத்தை அறிந்துகொள்ள
லாம், அவா மறைக்கலுற்றாலும் முகம் வெளிப்படுத்து மாதலால்.

“அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டு முகம்”

“முகத்தின் முதுகுகுறைந்த துண்டோ உவப்பினும்
காயினும் தானமுந் துறும்”—திருக்குறள்.

பழமொழி —“In the forehead and the eye, the lecture
of the mind doth lie.”

145. முகத்தையறிவா கருத்தையறிதல்

நோக்கி அறிகல்லாத தமமுறுபடிக் கண்ணாடி

நோக்கி அறிப. அதுபோல—நோக்கி

முகனறிவார் முன்னம் அறிப. அதுவே

மகனறிவு தருதை யறிவு.

301

(ப--பா). தம கண்ணால் நோக்கி அறிகில்லாத தம உறுப்
பாகிய முகத்தைய கண்ணாடிகண்ணே நோக்கி அறிவர்.
அதுபோல நோக்கி ஒருவன் முகத்தை அறிவா அவனைக்
கருத்தை அறிவா. அத்தன்மை, மகனறிவு அவன் தருதை
யறிவுபோன் றிருக்கும்.

(ப--ரை). நோக்கி அறிகல்லாத தம உறுப்பு - தம கண்ணால் நோக்கி
அறியமுடியாத தம்முறுப்பாகிய முகத்தை, கண்ணாடி நோக்கி அறிப -
கண்ணாடியில் நோக்கி அறிவர் அதுபோல் ஏ - அதுபோலவே,
நோக்கி முகன் அறிவா - நோக்கி ஒருவன் முகத்தை அறிவா, முன்
னம் அறிப - அவன் கருத்தை அறிவா அது - அத்தன்மை, மகன்
அறிவு தந்தையறிவு - மகனறிவு அவன் தருதையறிவுபோன் றிருக்கும்.

(க-து) மகனறிவை அறிதற்குத் தந்தையறிவை அறிவது போதும் ஒருவர் மனக்குறிப்பை அறிதற்கு முக்ககுறிப்பை அறிவது போதும் கண்ணாடி முகத்தைக் காட்டுவதுபோல முகம் அகத்தைக் காட்டு மாதலால்

“முன்னம் முகம்போல முன்னுரைப்பதில்” — நான்மணிக்கடிகை

“மகனறிவு தந்தையறிவு” எனனும பழமொழி இங்கே உவமானமாக வந்திருக்கிறது. நாலடியார்’ல் அது

“செந்நெல்லா லாப செழுமுனை டறமச
செந்நெல்லே யாகி விளைதலால், — அந்நெல
வயனிறையக காயககும் வளவய லூர்’
மகனறிவு தந்தையறிவு”

என உவமையாக வருகின்றது

146. குலத்தால் குணத்தை அறிதல்

ஒரு மொருவா ஒருவர்தம் உள்ளத்தைத்
தேரும் திறமரிதால். தேமொழி’ — யா நும்
குலக்குல வண்ணத்த ராகுப ஆங்கே
புலப்புல வண்ணத்த புள்.

310

(ப--பொ). ஒருவ நுள்ளக் கிடைப்பாட்டை ஒருவரால் ஆராயு மளவு அரிதாகலான். தேன்போலும் மொழியையுடையாய்’ யாவரும் தாம் பிறந்த குலத்துக்குத்தக்க தன்மையாய் இருப்பார். தாம் வாழும் புலத்துக்குத்தக்க தன்மையாய் இருக்கும் புட்கள். அதுபோல

(ப--ரை) தேம மொழி - தேன்போலும் மொழியை யுடையாய்’ ஒருவர்தம் உள்ளத்தை - ஒருவருடைய உள்ளத்தின் தன்மையை, ஒரும ஒருவா - அறிய விரும்பும் ஒருவரால், தேரும் திறம் அரிது - ஆராயும் திறம் அரிது புலப்புல வண்ணத்த புள் - தாம் வாழும் புலத்துக்குத் தக்க தன்மையாயிருக்கும் புட்கள் ஆங்கே-அதுபோல, யாரும் - யாவரும், குலக்குல வண்ணத்தார் ஆகுப - தாம் பிறந்த குலத்துக்குத் தக்க தன்மையாயிருப்பார் [ஆல்-அசை]

(க--து) பறவைகள் தாம் வாழும் புலத்துக்குத் தக்க தன்மையாயிருப்பதுபோல, மனிதர் தாம்பிறந்த குலத்துக்குத் தக்க தன்மையாயிருப்பா ஆகவே ஒருவருடைய உள்ளத்தின் தன்மையை அறிவதற்குக் குலம்போல மற்றவை நல்ல சாதனமாகா.

“குலத்தனவே பாகுங் குணம்”—ஒளவையார்

117. குணத்தால் குலத்தை அறிதல்

காப்பான் மடமகள் காப்பானனைப் பட்டிருந்தும்
மேய்ப்பாட்ட தென்னுண்ணாளாயினான் --தீப்புகைபோல்
மஞ்சாநி வெற்பு' மறைப்பினும் ஆகாதே
தஞ்சாந் மிககு விநிம

255

(ப--பொ) சீரைநாக்கு அடைபனுடைய மடமகள், மண்காக்கும் மனை நெருவனுக்குத் தேவியாயிருந்தும், ஒரு நாள் பால் உண்ணுகின்றாள். ‘மேயாதனை ஆட்டினைக் கறந்த பால் இதுவாதலான மதுரமாயிருந்ததிலை’ என்று அப்பாலை உண்ணாநாயினாள். தான் பிறந்த குலத்தை அறிவித்தாள். தீயினது புகையைப் போலும் மஞ்ச சென்று உலாவும வெற்பனை’ நான் மறைக்கா னாயினும் அமமறைப்பின் வழியாகாது, தம் சாதித்தன்மை மிகுப் பிறந்த குலத்தை அறிவித்துவிடுமா, அவள் அறிவித்தவாறு போல

(ப--ரை) தீ புகைபோல் - தீயினது புகையைப்போலும், மஞ்ச ஆதி - மேகமசென்று உலாவுப, வெற்ப - வெற்பனை’ காப்பான் மடமகள் - மறந்தகாக்கு அடைபனுடைய லுள்ளமபெண், காப்பான் கைப்பட்டிருந்தும் - பூய்காத்தம் அரசனெருவனுக்கு மனைவியாயிருந்தும், (ஒருநாள் பால் உண்ணும்போது), மேயப்ப ஆட்டது என்ற உண்ணாள் ஆயினாள் - ‘மேயவசாகிய ஆட்டினதுபால் இது ஆதலால் மதுரமாயிலை’ என்று அப்பாலை உண்ணவில்லை மறைப்பினும் - ஒருவர் மறைத்தாராயினும், ஆகாது - மறைத்தலாகாமல், தம் சாதி - தம் சாதித்தன்மை, மிகுவிடு - மேறப்பட்டுப் பிறந்த குலத்தை அறிவித்துவிடும.

பழமொழி --சாதிக்குத் தக்க புத்தி, குலத்துக்குத் தக்க ஆசாரம்.

148. இனத்தால் இயல்பை அறிதல்

முயல்வோ வேண்டா முனிவரை யானும்

இயல்பினர் எனப் தினத்தால் அறிக.

கயலியலும் கண்ணாய் கரியரோ வேண்டா.

அயலறியா அட்டேனே இல.

237

(ப--ரை) இததன்மையாகிய இயல்பினையுடையர் என
றறிதற்கு முயன்றால் முயன்ற அறியவேண்டுமெனத்
தில்லை வெறுத்தவரையாயினும் வெறுத்தவரையாயினும் அவர்
கூடிய இனத்தாலே அறிநதுவிடுக கயலியலே மாறுபடு
கண்ணினையுடையாய்' அதற்கு கரிசொல்வார் வேண்டு
தில்லை (அதத இனத்தாலே சொல்வா) அயல் மனையாரால்
அறிப்பபடாத அட்டேனே இல்லை, அதுபோல

(ப--ரை) கயல் இயலும் கண்ணாய் - கயலியலே மாறுபடு
கண்ணினையுடையாய்' அயல் அறியா அட்டேனே இல்லை - அயல் மனையாரால்
அறியப்பபடாத அட்டேனே இல்லை (அதுபோல), இயல்பு
இன்னார் எனபது - இததன்மையாகிய இயல்பினையுடையார் என
றறிதற்கு, முயல்வோ வேண்டா - முயன்றால் முயன்ற அறிய வேண்
டுவதெனத் தில்லை முனிவரை யானும் இனத்தால் அறிக - முனி
வரையேயாயினும் அவர் கூடிய இனத்தாலே அறிநதுவிடுக. கரியர்
வேண்டா - அதற்குச் சாட்சிசொல்வார் வேண்டுமெனத் தில்லை [கரியரோ-
ஒ-அசை].

இயல்பினர் - இயல்பு இன்னா இன்னா எனபது தொகுத்த
லாயிற்று அட்டேனே - சமைத்த உணவு

“மனத்தானும் மாந்தாக குணாச்சி இனத்தானும்

இன்னு னெனப்படும் சொல்” —திருக்குறள்

பழமொழி.—அததததன் தன்மை ஆததுமா ஆகும் Tell me
the company you keep, and I will tell you what you are.
Tell me with whom thou goest, and I will tell thee what
thou doest. “You may know him by his company.”

III

1 முயற்சி

149. தாம் நன்மைபடைதற்குத் தாமே காரணம்

எமக்குத் துணையாவா வேண்டுமென நெண்ணித்
தமக்குத் துணையாவாத தானதெரிதல் வேண்டா.
பிறர்க்குப் பிறர்செய்வ துண்டோ'மற் றில்லை.
தமக்கு மருததுவர் தாம. 56

(ப--பொ). எமக்கு ஒரிடாவந்தல துணையாவார் வேண்டு
மென்று கருதித் தமக்குத் துணையாவாத தாம் தேடல்
வேண்டா. பிறர்க்குப் பிறர்செய்வது ஒன்றுண்டோ? ஆத
லான மற்றுத் துணையாவாக கண்டிலேம்' தமக்கு மருதது
வா தாமே ஆதலான்

(ப--ரை) தமக்கு மருததுவா தாம்-தமக்கு மருததுவராவா தாமே.
(ஆதலால்), எமக்கு துணையாவா வேண்டுமென நெண்ணி - எமக்கு
(ஒரு துன்பம் வந்தால்) துணையாகின்றவா வேண்டுமென்று கருதி,
தமக்கு துணையாவா - தமக்குத் துணையாவாரை, தாம் தெரிதல்
வேண்டா-தாம் தேடல்வேண்டா பிறர்க்கு பிறா செய்வது உண்டோ-
பிறர் ஒருவருக்குப் பிறா செய்யலாவது யாதேனும் ஒன்று உண்டோ?
'மற்று இல்லை - (துணையாவாரைக் கண்டிடினும்) ஒரு நன்மையும்
உண்டாகாது

“மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய, தற்றதுபோற்
றியுணின்” என்பவாதலின், நோய் வராமல் பரிகரித்துக்கொள்ளு
தல் ஒவ்வொருவருக்கும் இயலும். “தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து.”
முற்பிறப்பில் செய்த வினாகட் கேற்றவாறு இப்பிறப்பில் நன்மை
தீமை நடப்பதை அறிந்தவன், இப்பிறப்பில் நன்மையே செய்து
வருபிறப்பில் நன்மையே அடையலாம். எவா துணை நிற்பினும்
நில்லாவிடினும் ஊழ் தவருது.

(க-து) தம்முடல் நோய் நீங்கியிருப்பதற்குத் தாமே மருததுவ ராதல்போலத் தாம் நன்மை பெறுவதற்குத் தாமே காரண மாதலால் பிறாதுணை வேண்டுவதின்று ஆகவே நன்மையின பொருட்டே முயற்சிசெய்க என்பதாம்

“தானே தனக்குப் பகைவனு நட்டானும்

தானே தனக்கு மறுமையு மிம்மையும்”

தானேதான் செயத் வினைப்பயன் துயத்தலால்,

தானே தனக்குக் கரி” — அறநெறிச்சாரம்

பழமொழி.—Every man is his own doctor

150. கற்றதின்றியும் கருமமுடிப்பவன்

கற்றதொன் றினறி விடினும் கருமத்தை

அற்ற முடிப்பான் அறிவுடையான்:—உற்றியமபும.

நீததநீச சேப்பப்' இளையனே யாயினும்

முத்தானே யாடு மகன்

186

(ப-பொ). காலநிகழ்ச்சியும் தேசநிகழ்ச்சியும் முதலாயின அறியத்தக்க நூலகளைக் கற்குந் தன்மை ஒன்றின்றி இருந்தாலாயினும், மடியின்றியே எக்காலமும் காரியத்தின்கண்ணே முயலுவான், அறிவுடையான் கருமத்தைக் குறையறவே உற்றுச் சொல்லாதிருபன். பிரளயகாலம் போலப் பாக்குந் நீரையுடைய சோப்பனே' இளையனேயாயினும் ஆடுமகன் மூப்பனாயினுந் போல.

அஃது கல்வி வேறு கருமசூழ்ச்சி வேறு. இளையனா னும் முத்தான், மடியின்றிக் காரியத்தின்கண் முயல்வான் என்றுமாம்

(ப-ரை) நீதம் நீ சோப்ப-பிரளயகாலம்போல் பரகரும் நீரையுடைய சோப்பனே! கற்றது ஒன்று இன்றிவிடினும் - கற்றது சிறந்தும் இல்லாவிட்டாலும், கருமத்தை அற்றம் முடிப்பான் - காரியத்தின்கண் சோம்பலின்றி முயல்பவன், அறிவுடையான் - அறிவுடைய

ஏவன் உற்று இயம்பும் - கருமத்தைக் குறையறவே சூட்சுமித்துச்
சூல்வாரிநீர்பான் ஆடு மகன் - கருமம் செய்பவன், இளையானே
ஆயினும்-வயதில் இளையவனேயாயினும், மூத்தானே-முதிர்வயதுடை
யவனே யாவான்

பழமொழி -- அறியாப் பள்ளையானாலும் ஆடுவான் மூப்பு
Grey head over green shoulders

151 வருந்தா வாழ்க்கை திருந்தாமை

வேளாண்மை செயது விருந்தோம்பி வெஞ்சமத்து
வாளாண்மை யாலும் வலியராய் - தாளாண்மை
தாழ்க்கு மடிக்கோ ளிலராய் வருந்தாதார்
வாழ்க்கை திருந்தாத லினறு

175

(ப-பொ) பிறாகது உபகாரம்செயது, வந்த விருந்துகளை
மும் ஓம்பி, வெய்ய போரினகண வாளாலசெய்யும் ஆண்மை
யாலும் வலியராய். தாளாண்மைபக குறைவிகதும் சோம்பு
கோடலை இலராய் முயன்று வருந்தாதாருடைய மனைவாழ்க்கை
திருந்துதலிலலை.

(ப-ரை) வேளாண்மை செயது-பிறாகது உபகாரம்செயது, விரு
ந்து ஓம்பி - வந்த விருந்தினரை உபசரித்து, வெஞ்சமத்து வாளாண்
மையாலும் வலியராய் - வெய்ய போரினகண வாளாலசெய்யும் ஆண்
மையாலும் வலியராய், தாளாண்மை காழ்க்கும் மடிக்கோள இலராய் -
முயற்சியைக் குறைவிடும் சோம்பலைக் கொள்ளுதல் இல்லாதவராய்,
வருந்தாதா வாழ்க்கை - முயன்று வருந்தாதுருடைய மனைவாழ்க்கை,
திருந்துதல் இன்று - செப்பமடைதல் இல்லை

(க-து) சோம்பலுக்கி டங்கொடா லு முயன்று வருந்தினால் மனை
வாழ்க்கை செப்பமடையும்

பழமொழி -- வருந்தினால் வாழ்ச்சி தில்லை It is perseverance
that prevails.

152. ஒருவகையாலும் முயலாதவா ஒருநாளும் வாழார்

ஒன்றால் சிறிதால் உதவுவதொன்றில்லையால்
என்றாவ இருப்பின் இழுக்கம் பெரிதாகும்.
அன்றைப பகலேயும் வாழ்கலார், நின்றது
சென்றது போதவா.

297

(ப-பொ). பொருள் ஒன்றென்றும், சிறிதென்றும், நாம்
எடுத்துக்கொண்டது முடிக்கப் போதாதென்றும். முயலாத
மடிந்திருப்பின், குற்றம் பெரிதாகும். ஒருநாளும் வாழ
மாட்டார், தம்மாட்டு நின்ற பொருளைப் பிறர்மாட்டுப்
பெயாததும், பிறர்மாட்டுச் செலலைப் பெயாததொருநாளைத்
தம்மாட்டு வரப்பெயாததும் ஒருவகையான முயலாமை
டாதார்.

(ப-ரை) ஒன்று என்று - உள்ள பொருள் ஒன்றென்றும், சிறிது
என்று - சிறிதென்றும், உதவுவதொன்றில்லை என்று - (ஆதலால்)
நாம் எடுத்துக்கொண்ட காரியத்தை முடிக்கப் போதுமான உதவி
இல்லையென்றும், இருப்பின் - முயலாமல் சோம்பியிருப்பின், இழு+
க்கம் பெரிதாகும் - குற்றம் பெரிதாகும் நின்றது சென்றது போத
வா - தம்மிடத்திருந்த பொருளைப் பிறரிடத்துக் கொடுத்தும் பிறரிட
த்துக் கொடுத்த பொருளை மீளக்கொண்டும் எவ்விதத்திலும் முயற்சி
செய்ய மாட்டாதவா, அன்றைப பகலேயும் வாழ்கலார் - ஒருநாளும்
வாழமாட்டார். [ஆல்-ஆல்-ஆல்-ஆங்கு-அசை]

(க-து) போதுமான பொருள் இல்லை, போதுமான உதவியில்லை
ஆதலால் எடுத்த காரியம் இனிது முடியாதென்று சோம்பியிருப்பது
குற்றம் தம்முடைய பொருளைப் பிறரிடம் கொடுத்தும் பிறரிட
கொடுத்த பொருளைக் கேட்டு வாங்கியும் முயலாதவா ஒருநாளாவும்
வாழமாட்டார்

“குடிமடிந்த குற்றம் பெருகும் மடிமடிந்த
மாண்ட உளுற்றி லவர்க்கு” - திருக்குறள்.

153. வெறுது முயல்பவர் விரும்பிய தடைவர்

இனியாரு மிலலாதா எம்மிற் பிறர்யார்
தனியேமயாம என் றெருவர் தாமடியல் வேண்டா
முனிவில ராகி முயலச. முனிவிலலார்
முன்னிய தெய்தாமை யில்

161

(ப-பொ). இப்பொழுது பற்றுக ஒருவரையும் இல்லாதார்
எம்மைப்போல் பிறா யாவா? யாம தனியேம ஆயினேம்
என்று ஒருவர் நினைத்து முயற்சி தவிரவேண்டா. வெறுப்பில
ராய் முடியாதே கருமம் செய்யவே முயல்க: மனத்தின்
வெறுப்பில்லாதா தாம நினைத்தது பெறுதொழிதல் இல்லை
ஆகலான்.

(ப-ரை). பாம தனியேம - யாம தனியே மாயினேம், இனி
யாரும் இல்லாதார எம்மின் பிறா யார என்று - இப்பொழுது (சார்வாக)
ஒருவரையும் இல்லாதார் எம்மைப்போல் எவருளா என்று நினைத்து,
ஒருவர் தாம மடியல்வேண்டா-ஒருவர் தாம்(முயற்சி தவிர்த்து) சோம்பு
தல் வேண்டா முனிவு இல்லா - (கருமத்தில்) வெறுப்பில்லாதவர்,
முன்னியது - நினைத்ததை, எய்தாமை இல-பெறுதொழிதல் இல்லை;
(ஆதலால்), முனிவு இலராகி முயல்க - வெறுப்பு இல்லாராய் (கரு
மம் செய்யவே) முயல்க

(க-து) நமக்குச் சார்பானவர் இல்லையென்று சோம்பலடை
யாமலும் வெறுப்படையாமலும் முயற்சிசெய்தால் முடியாத காரியம்
இல்லை

“எண்ணிய எண்ணியாங் கெய்துப் எண்ணியா
திண்ணிய ராகப் பெறின்” — திருக்குறள்

154 காரியசித்தி அடையும் வழி

தறறுக்கித் தன்றுணைபுந தூக்கிப் பயன் றுக
மற்றவை கொள்வ மதிவல்லா. — அறநாள்
யாதானும் ஒன்றுகொண் டியாதானும் செய்தச்சால்
யாதானும் ஆகி விடும.

321

(ப--பொ). தான் செய்துகொளளத்தக்க தன்மையும் விசாரித்து, தனக்குத் துணையாவாரையும் விசாரித்து, ஒன்றைச் செய்து முடித்தால் அதனால் பெறும்பயனையும் விசாரித்து, உற்றிருந்ததாகில் அதனைச் செய்துகொள்ளுவாரா அறிவுடையாரா அபபெற்றியானவை ஆராயாதே தான் முடித்துக்கொள்ளவேண்டும் பொருட்டுத் தகுதியில்லாததோர் கருவிகொண்டு அதற்குத் தகுதியில்லாத செய்கையைச் செய்தால் தான் நினைந்த பொருளன்றி மற்றொன்று விளைந்து தனக்கு இடுமபைபைத் தரும்

(ப--ரை) தன் தூக்கி - தான் செய்துகொளளத்தக்க தன்மையை ஆராய்ந்து, தன் துணையும் தூக்கி-தனக்குத் துணையாவாரையும் ஆராய்ந்து, பயன் தூக்கி - (நினைத்த காரியத்தை முடித்தலால்) பெறுதலான பயனையும் ஆராய்ந்து, அவை-வாய்க்கத்தக்கவைகளை, கொளவர்-செய்த, கொளவர், மதிவல்லாரா - அறிவுடையாரா அற்று அன்றி - அவ்விதத்தால் அவைகளை ஆராயாதே, யாதானும் ஒன்றுகொண்டு - தம் காரியத்துக்குத் தகுதியில்லாத ஒரு கருவிகொண்டு, யாதானும் செயதக்கால அதற்குத் தகுதியில்லாத செய்கையைச் செய்தால், யாதானும் ஆக்விடும் - தான் நினைத்ததன்றி மற்றொன்று விளைந்து தனக்குத் துன்பத்தைக் கொடுக்கும் [மற்று-அசை]

(க--து) அறிவுடையோர், சமமுடைய திறத்தையும் துணைவருடைய திறத்தையும் எடுத்த காரியத்தை முடித்தலால் உண்டாகும் பயனையும் ஆராய்ந்து, அப்பால் காரியத்தில் புகுந்து சித்தியடைவா இங்ஙனம் ஆராயாமல், தகுதியில்லாத கருவியைக் கொண்டு தகுதியில்லாத செய்கையைச் செய்தால் நினைத்த காரியம் நினைத்தபடி முடியாமல் வேறுகித் துன்பத்தைக் கொடுக்கும்

“முடிவும் இடையூறும் முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும் பாததுச செயல்.”—திருக்குறள்.

155. முடியுந் திறத்தால் முயலுதல்

ஈங்குதோட் செம்பியன் சீறறம் விறல்விசும்பில
தூங்கு மெயிலும் தொலைதல்லால்,—ஆங்கு
முடியும் திறத்தால் முயல்க. தாம் கூட
படியிழுப்பின் இலலை யான்.

(ப--பொ). உயர்ந்த தோளையுடைய செம்பியன சீற்றம் மிக விக்ரமபிண்கண் இயங்கியொழுமும் அசுரருடைய ஊரினையும் தேவாகட்காக வென்று தொலைத்தலான, எப்பொழுதும் ஒரு கருமத்தை முடியுப திறத்தால எண்ணி அரிதென்து முயல் அமையும். கூரிய அம்பை அடிபமைய இழுக ந்த தொடுக்கப்பெற்ற அதுபட்டு உருவமாட்டாத கவசம இலலை.

(ப--ரை) வீங்கு தோள செம்பியன் சீற்றம் - உயர்ந்த தோளையுடைய செம்பியனது கோபமானது, வீற விக்ரமபிண்கண் இயங்கியொழுமும் அசுரருடைய ஊரினையும், தொலைத்தலான - (தேவாகட்காக) வென்று தொலைத்தலான, முடியும் திறத்தால முயல்க - (எப்பொழுதும், ஒரு காரியத்தை முடியும் வகையால் எண்ணி (அரிது என்னுமல்) முயற்சி செய்க. கூர் அம்பு - கூரிய அம்பை, அடி இழுப்பின் - அடியமைய இழுத்துத் தொடுக்கப் பெற்றால், அரண் இலலை - அதுபட்டு உருவமாட்டாத கவசம் இலலை. [ஆங்கு-தாம-அசை].

(க-து) அம்பைச் சரியாகத் தொடுத்து அடியுர இழுத்துவிட்டால் உருவமாட்டாத கவசம் இலலை சரியான உபாயத்தை அனுசரித்து முயன்றால் முடியாத காரியம் இலலை ஆகாயத்தில் புகழ்கும் அசுரருரினைச் செம்பியன தேவாபொருட்டு வென்று தொலைத்ததே இதற்குப் போதுமான சாட்சி

“ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலாநின்ற
போற்றினும் பொத்துப் படும” — திருக்குறள்

இசெய்தி பல தூல்களில் குறித்திருக்கிறது

“சாதல

ஒன்றார் உட்கும துணைநுங் கடுக்திறல்
தூங்கெயில் எறிந்தநின் ஊங்கனோ நனைப்பன்”

(புறம் - 39)

“உயர்விக்ரமபிண்கண்

தூங்கெயில் மூனெறிந்த சோழன்கா ணையானே”

(சிலப - வாழ்த்து - அம்மானை)

“தூங்கெயி லெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன்”

(மணிமேகலை - விழாவறை)

“ஒன்னா

ஒங்கெயிற் கதவம் உருமுசுவல் சொறியும்
தூங்கெயி லெறிந்த தொடிவிளங்கு தடகை
நாடா நல்லிசை நற்றேர்ச் செம்பியன்”

(சிறுபாண் - 79 - 82)

156. பெறலாகும் பெருமையை முயன்று பெறுதல்

எங்கனென் றில்லை எமரில்லை என்றொருவர்
தங்க ணழிவுதாம செய்யற்க.—எங்காணும்,
நன்கு திரண்டு பெரியவாம். ஆற்றவும்
முன்கை நெடியார்க்குத் தோள்.

267

(ப--பொ). எமமிடதது ஒருபொருள் இல்லை, எமக்கு ஒரு சுற்றத்தார் இல்லையென்று விசாரித்தது, தாம் மனந்தளர்ந்து தம்மிடத்து வரும் பெருமையை அழிக்கத்தக்கனவற்றைச் செய்யாதொழிக. (அப்படிச் செய்யா தொழியவே எல்லா நன்மையும் உளவாம்). அஃது என்போல என்னில, எவ்விடததுப் பிறந்தார்க்காயினும் மிகவும் திரண்டு பெரியவாயிருக்கும், மிகவும் முன்கை நெடியராயினோர்க்குத் தோள்களா, அதுபோல.

(ப--ரை) எங்கண் ஒன்று இல்லை - எம்மிடத்தில் ஒருபொருளும் இல்லை, எமா இல்லை என்று - எமக்கோ சுற்றத்தாரும் இல்லை என்று, ஒருவர் - ஒருவர், தாம் தங்கண் அழிவுசெய்யற்க - ஒருவர் தாம் மனம் தளர்ந்து தம்மிடத்து வரும் பெருமையை அழிக்கத்தக்கனவற்றைச் செய்யாதொழிக (அப்படிச் செய்யா தொழியவே எல்லா நன்மையும் உளவாம்). (அஃது என்போல என்னில), எங்கா(யினும்) - எவ்விடத்துப் பிறந்தார்க்காயினும், ஆற்றவும் முன்கை நெடியார்க்கு-மிகவும் முன்கை நெடியரானவருக்கு, தோள் நன்கு திரண்டு பெரியவாம் - தோள்கள் மிகவும் திரண்டு பெரியவாயிருக்கும்.

(க-து) பெருமையை அடையதக்கவர்க்கு அதற்கேற்ற முயற்சி செய்யும் திறம் அமைந்திருக்கும் ஆகவே அன்னார் முயற்சிசெய்து பெருமையை அடைக என்பதாம்

“அருமை யுடைத்தென றசாவாமை வேண்மெ
பெருமை முயற்சி தரும்”—திருக்குறள்

157 தொழின்முயற்சியில் நிலையாதவர் நன்மை பெறார்

நிலத்தின் மிகையாம் பெருஞ்செலவாம் வேண்டி,
நலத்தகு வேந்தருள் நல்லாரைச் சார்ந்து,
நிலத்து நிலைகொள்ளாக் காலரே காணின்,
உலக்கைமேல் காககையென் பார்.

328

(ப--பொ) நிலத்தின் கண்ணே வாழ்தற்கு மிகுதியாகிய பெரிய செல்வத்தை விருமபி, நன்மைக்குத் தகுதியையுடைய வேந்தர்க்குள் நல்லா யாவொன்று ஒருவரைச் சேர்ந்து வாழாமல் யாவரிடத்தும் சென்று, நிலத்தின்கண் ஓரிடத்தும் நிலைகொள்ளாத காலினையுடையாரை விசாரித்துப் பார்க்கில், அவரன்றோ உலக்கைமேல் காககை (உலகின்கண் அரிசியை விருமபி அந்நையும் துகர்ப்பெறுது ஒருகாலும் இருக்கவும் பெருமல்) நின்றுநிலம் தன்மை எதற்கன்மை அததன்மை ? பாலவார்.

(ப--ரை) நிலத்தில் மிகையாம் பெருஞ்செலவம் வேண்டி - நலத்தின்கண்ணே வாழ்தற்கு மிகுதியாகிய பெரிய செல்வத்தை விரும்பி, நலம் தகு வேந்தருள் நல்லாரை சார்ந்து-நன்மைக்குத் தகுதியையுடைய வேந்தருக்குள் நல்லவரான ஒருவரைச் சேர்ந்து, (அவரிடம் வாழாமல் யாவரிடத்தும் சென்று), நிலத்து நிலைகொள்ளாக் காலரே - நிலத்தின்கண் ஓரிடத்தும் நிலைகொள்ளாத காலினையுடையவரே, காணின் - விசாரித்துப் பார்க்கில், உலக்கைமேல் காககை என்பார் - உலக்கைமேல் காககையானது நின்றுநிலம் தன்மை போன்றவராவார்.

(க-து). பெருஞ்செல்வம் அடைதற்குரிய இடத்தைச் சார்ந்து அங்கே நிலைவரமாக நிலையாதவர், உலக்கைமேல் காககைபோல் ஒரு நன்மையும் பெறார்.

பழமொழி--A rolling stone gathers no moss.

158. தங்கருமத்தைத் தாமே கடைப்பிடித்தல்

தலைக்கொண்ட தங்கருமம் தாமடி கொண்டு,
கடைப்பிடி யில்லாதார் பால்வைத்துக்—கடைப்பிடி
மிக்கோடி விட்டுத் திரியின், அதுபெரி
துக்கோடிக் காட்டி விடும்.

377

(ப--பொ). தாம் செய்ய மேற்கொண்ட கருமத்தைத் தாம்
மடிமையினகண்ணே கொண்டொழுகி, கடைப்பிடியில்லாத
வாமாட்டே வைத்துத் தாமும் கடைப்பிடி கைவிட்டுச்
செருக்கின் மிகுந்தோடித் திரியின், தாம் மேற்கொண்ட
கருமம் மிகவும் சிந்தையோடிக் காட்டிவிடும்.

(ப--ரை) தாம் தலைக்கொண்ட தம் கருமம் - தாம் மேற்கொண்ட
தமது கருமத்தை, மடி கொண்டு-சோம்பல கொண்டு, கடைப்பிடி இல்
லாதார்பால் வைத்து - முடிக்கும் துணிபு இல்லாதவரிடம் வைத்து,
மிகு ஒடி - செருக்கின் மிகுந்தோடி, கடைப்பிடி விட்டு திரியின் -
முடிக்குந் துணியைக் கைவிட்டுத் திரிந்தால், அது-தாம் மேற்கொண்ட
கருமம், பெரிது உக்கு ஒடிக் காட்டிவிடும் - மிகவும் சிதைந் தழியும்

பழமொழி — உடையவன் போகா வேலை ஒருமுழும கட்டை
Never trust to another what you should do yourself.

159. தம்மால் முடிவதைத் தாமே செய்தல்

தம்மால் முடிவதனைத் தாமாற்றிச் செய்கலலா
பினனை ஒருவரால் செய்வித்து மென்றிருத்தல்,
சென்னீ ரருவி மலைநாட்' பாய்ப்பவோ
வெநரீரு மாடாதார் தீ.

293

(ப--பொ). தாம் செய்து முடிக்கலானதொரு காரியத்தைத்
தாம் முடித்துச் செய்யமாட்டாது வேறொருவரால் செய்விக்க
ின்றோம் என்று சொல்லியிருத்தல், பரந்துசெல்லும் அருவி
நீரையுடைய மலைநாடனே' வெநரீரினும், குளியாதவா தீயிலே
பாயவல்லரோ? பாயமாட்டாரே, அததன்மை போலும்.

(ப-ரை). செல் நீர் அருவி மலைநாட-பாநது செல்லும் அருவி
நீரையுடைய மலைநாடனே! தம்மால் முடிவதனை-தாம் செய்து முடிக்க
லானதொரு காரியத்தை, தாம் ஆற்றி செய்கல்லா - தாம் முடிக்க
மாட்டாது, பின்னை ஒருவரால் செயவிததும் - வேறொருவ
ராலே செய்விப்போம், என்று இருததல - என்று சொல்லியிருதத
லானது, வெந்நீரும் ஆடா-வெந்நீரினும் குளியாதவா, நீ பாய்பவோ-
தீயிலே பாயவல்லரோ? (பாயமாட்டாரே அததனமை போலும்).
[அததனமைபோலும் எனபது தோனருப பயனில]

(க-து) பிறரால் ஒரு காரியம் விறைவேறுமென்று நம்பி
யிருக்கவேண்டா

பழமொழி -வெதுவெதுவென்ற தண்ணீர் குளிக்காதவளா உடன
கட்டை ஏறப்போகிறாள்

160. அல்லலை முயற்சியால் நீக்கல்

முழுதுடன் முன்னே வகுத்தவ னென்று

தொழுநிருந்தக் கண்ணே ஒழியுமோ அல்லல?

இழுநினு னாகாப்ப நிலையெ முன்னம்

எழுதினான் ஒலை பழுது.

29

(ப-ரை). முழுதுலகத்தையும் முன்னே படைத்தவன்
நாம் உறுகின்ற அல்லலையும் நமக்குப் படைத்தான் என்று
கருதி, அவனே அவ்வல்லலைத் தீர்ப்பானாக அவனைத் தொ
ழுது ஒரு காரியத்தை முயலாதிருந்தால், தம் அல்லல் ஒழி
யுமோ? (அவ்வல்லலைத் தப்ப நினைக்கவே, தன்னை அவ்வல்லல்
வநது பிணிககமாட்டாது). முற்பட எழுதின ஒலை பழுது
பட்டால் அப்பழுதுதீர்ப பிணையும் எழுதுவா ராதலான,
முன்செய்த தீவினைப் பயனை இப்பொழுது செய்யும் முயற்சி
யானே நீங்கலாம்.

(ப-ரை). முழுதுடன் முன்னே வகுத்தவன் என்று - முழுதுல
கத்தையும் முன்னே படைத்தவன் (நாம் அடைகின்ற அல்லலையும்
படைத்தான்) என்றெண்ணி, தொழுது இருந்தக் கண்ணே-அவனைத்

தொழுது (ஒரு காரியத்தையும் முயலாமல்) இருந்தால், அல்லல் ஒழியுமோ - தம்முடைய அல்லல் நீங்குமோ? முன்னம் ஒலை பழுது எழுதினான் - முன்னே ஒலையைப் பழுதுபட எழுதினவன், இழுகினான் - தாமதித்தவனாய், ஆறு) - பழுதுபட்ட விதத்தை, காப்பது - (பரிசுரிக்காமல்) போற்றுதல், இல்லை - இல்லை [ஏ-அசை]

இழுகுதல் - தாமதித்தல், பின்போதல் ஆறு என்பது கடை; குறையாய் ஆ என நின்றது இங்ஙனமன்றி, இழுகினானாக காப்பது என்பது இழுகினானாக காப்பது எனத் தொகுத்தலாயிற்றென்று கொளவது எளிது

(க-து) ஒலையைத் தப்பாக எழுதினவன் உடனே தப்பைத் திருத்திவிடுவான். அங்ஙனமே அல்லலடைந்தவன் உடனே முயற்சி செய்து அவ்வல்லலினின்றும் நீங்குவானாக

“ஊழையும் உப்பக்கங் காண்பா உலைவின்றித்
தாழா துஞ்று பவர்” — திருக்குறள்.

161 பொது

முடிந்ததற் கில்லை முயற்சி. முடியா
தொடிந்ததற் கில்லை பெருக்கம். வடிந்தற்
வல்லதற் கில்லை வருத்தம். உலகினுள்
இல்லதற் கில்லை பெயர்.

319

(ப--பொ) ஒருவனால் முடியப்பட்டு முடிந்த கருமத்துக்குப் பின்னை முயலவேண்டிவ தில்லை. முயன்று முடிக்கப் படாது இடையே சிதைந்த கருமத்துக்கு ஆக்கமும இல்லை கோதற ஒன்றை வல்லதற்கு அதனை முடிக்கும்பொழுது வருத்தமும் இல்லை. உலகினுள் இல்லாத பொருட்குப் போ இல்லை, அதுபோல.

(ப--ரை). முடிந்ததற்கு முயற்சி இல்லை - முடிவுபெற்ற காரியத்துக்குப் பின்னை முயற்சி வேண்டுவதில்லை முடியாது முடிந்ததற்கு

பெருக்கம் இல்லை - முயற்சிசெய்து முடியாது இடையே சிதைந்த காரியத்துக்கு ஆகக் குறைவான இலலை வடிவத்து அற வலவதற்கு வருத்தம் இல்லை - தெளிந்து குற்றமற்ற ஒன்றைச் செய்ய வலவதற்கு அதனை முடிக்கும்பொழுது வருத்தம் இல்லை உலகினுள் இலவதற்கு பெயர் இல்லை - உலகத்தின இல்லாத பொருளுக்குப் பெயர் இல்லை [ஆக கம் இலாபம்]

(க-து) முற்றுப்பெற்ற காரியத்திற்கு முயற்சி வேண்டா. இடையிலே சிதைவுற்ற காரியத்தால் இலாபம் இல்லை நன்காராய்ந்து செய்யத் தொடங்கின காரியம் இனிது முடியும் உலகில் உள்ள பொருள்களுக்கு கன்றி இலவாத பொருளுக்குப் பெயர் இல்லை

2. கருமம் முடித்தல்

162. ஏற்றபெற்றி ஒழுகிக் கருமம் முடித்தல்

செந்நீரார் போன்று சிதைய மதிப்பாக்கும்,
பொய்நீரா போன்று பொருளை முடிப்பாக்கும்,
அநீ ரவாவாக்குத தக்காங் கொழுக்குபவே.
வெந்நீரிற் தண்ணீர் தெளித்து

90

(ப-பொ). தம் கருமத்தைக் கேட வொழுகுகின்ற பிறர்க்கும் செவ்விய நீர்மையினை உடையாரைப் போன்றும், பொருளைப் பாதுகாத்து முடிக்கின்ற பிறர்க்கும் அவர்க்கு அன்பு பட்டில்லாதாரைப் போன்றும், இப்பெற்றியால் அந்நீர்மை களையுடைய அவாவர்க்குத் தக்க பெற்றியால் ஒழுகவேண்டுமெ, வெய்ய நீரில் குளிர்ந்த நீரை அளவி ஆற்றிற்றோலை.

(ப-ரை) சிதைய மதிப்பாக்கு செம்மை நீரார் போன்றும்-தம்முடைய காரியத்தைக் கெடுமபடி செய்கின்ற பிறரிடம் நல்ல தன்மையுடையாரைப் போலவும், பொருளை முடிப்பாக்கு பொய் நீரார் போன்றும் - பொருளைப் பாதுகாத்து முடிக்கின்ற பிறரிடம் அன்பு உண்டாகாதவரைப் போலவும், வெந்நீரில் தண்ணீர் தெளித்து-வெய்ய

நீரில் குளிர்ந்த நீரைக் கலந்து ஆற்றினாற்போல, அநீ அவரவர்க்கு தக்காங்கு - அநநீமைகளையுடைய அவரவாக்குத் தக்க பெற்றியால, ஒழுகுப - ஒழுகுவர் [ஏ-அசை].

(க-து) கெட்டவாககு நல்லவா போன்றும் அன்புள்ளார்க்கு அன்பில்லார் போன்றும் காட்டிக் கருமம் முடிகக்

163. ஆதரவானவரை லீரோதித்தலால் விளையும் கெடுதி

தாமாற்ற கிலலாதார் தாஞ்சாரா பட்டாரைத்
தீமாற்றத் தானே பகையுதித்திட்டு - தீமாய்ப்ப
முன்னோட்டுக் கொண்டு முண்ணாடுசிப போவாரே,
உண்ணோட்டகலுடைப பார் 24

(ப-பொ). தாம் தாமை ஆற்றமாட்டாதார் தாம் சாரப் பட்டவர்களைத் தீய சொல்லுகளால் பகையாக்கித் தமக்குச் சேமமாக அவர்க்குமுன் ஒட்டுக்கொண்டு பகைகோடலை அஞ்சிப் போவார். தாம் உண்கின்ற ஒட்டகலை உடைக்கின்றாரோடு ஒப்பார்.

(ப-ரை) தாம் ஆற்றகிலலாதார்-தாம் தமமைச் செவ்வை செய்து கொள்ளமாட்டாதார், தாம் சாரப்பட்டாரை - தமக்கு ஆதரவாயிருப்பவரை, தீ மாற்றத்தால் பகைப்படுத்திட்டு - தீய வார்த்தைகளால் பகையாக்கி, முண்ணாடு - அவரோடு பகை கொள்ளுதலை அஞ்சி ஏமாப்ப - தமக்குச் சேமமாக, முன் ஒட்டுக்கொண்டு போவாரே - முன் ஒடுதலை மேற்கொண்டு செல்பவர்தாம், உண் ஒட்டகல் உடைப பார் - தாம் உண்கின்ற ஒட்டகலை உடைக்கின்றாரோடு ஒப்பா [ஒட்டகல் - ஒடாகிய அகல்]

(க-து). வலியில்லாராய், தமக்கு ஆதரவாயிருப்பாரைத் தீய வார்த்தைகளால் பகைத்துக்கொண்டு, அப்பால் அப்பகைமைக் கஞ்சி இருந்த இடம்விட்டு ஒடிப்போகின்றவர், தாம் உண்கின்ற ஒட்டகலை உடைக்கின்றவரை ஒப்பவராவார்

164. பதறும் நல்வாத்தையால் கருமங்கோள்ளல்

புரைய கலந்தவா கண்ணும கருமம்
உரையின் வழுவா துவப்பவே கொள்க.
வரையக நாட்' னிரையிற கருமம்
சிதையு இடாய் விடும

227

(ப--பொ). உள்ளம் ஒக்க நட்புக கொண்டவரிடத்தும் கொள்ளும் கருமத்தைத் தகுதியாக உரைக்கும் உரைகளின் வழுவாமல் மனம் உவப்பவே கொள்க மலைமேல் உண்டாகிய நாடனே' தமக்கு வேண்டியபொழுதே அந்நக் கருமங்கொள்ள னிரையிரையின் கருமம் டெடும் அது கெடுமாயின் தமக்கும் இடாய்விடும

(ப--ரை) வரை அகம் நாட் - மலைமேல் உண்டாகிய நாடனே! புரைய கலந்தவா கண்ணும் - மனதொக்க நட்புகொண்டவரிடத்தும், உரையின் வழுவாது - உரைக்கும் உரைகளின் வழுவாமல், உவப்பவே - மனம் உவப்பவே, கருமம் கொள்க - கொள்ளுங் கருமத்தைக் கொள்க, விரையின் - தமக்கு வேண்டியபொழுதே அக்கருமங்கொள்ள விரைவாராயின், கருமம் சிதையும் - கருமம் செடும் இடராய்விடும - அது கெடுமாயின் தமக்கும் இடராய்விடும

(க--து) மனதொத்த நண்பினரிடம் கொள்ளலான கருமத்தையும் அவாமனம் உவக்கும்படி நல்வாத்தை சொல்லிப் பதறும் முடித்துக் கொள்க. பதறிச் செய்கிற காரியம் சிதறிக் கெட்டுப்போகும்: கெடவே தமக்குத் துன்ப முண்டாகும்.

165. உளைய உரையாது உறுதிகோள்ளல்

நிலையு பண்பிலா நோல்ல ரென்றென்
றுளைய உரையா அறுதியே கொள்க.
வளையொலி மீம்பாலாய்' வாங்கி யிருநது
தொளையெண்ணா அபயநகின் னா

253

(ப-பொ). நிலைநின்ற குணம் இல்லாதவர் நடுவுநிலையை உடையரல்லரென்று ஒரு வாதத்தையும் வெறுக்கத்தக்கது சொல்லாதே, அவர் மாட்டுத் தாம கொள்ளவேண்டும் உறுதியாகிய பயனைக் கொண்டுவிடுக: சுருண்டு தழைத்த நீர்து பசுகியையுடைய கூந்தலையுடையாய்' அபாத்தைத் தின்ன கையிலே வாங்கித் தொளையை எண்ணிக் குற்றமென்று நீக்குவாரிலை ஆதலான், அதுபோல

(ப-ரை). வீளை ஒலி ஐம்பாலாய் - சுருண்டு தழைத்த கூந்தலையுடையாய்' அப்பம் தின்பா வாங்கியிருந்து தொளை எண்ணார் - அபாத்தைத் தின்ன விருமபினவா அதனைக் கையிலே வாங்கிக்கொண்டு அதிலுள்ள தொளையை எண்ணிக்கொண்டிராமல் அதைத் தின்ப அதுபோல, நிலைய பண்பு இல்லா - நிலைநின்ற குணமில்லாதவா, நேர் அல்லா என்று - நடுவுநிலைமை யுடையரல்லரென்று, உளைய ஒன்று உரையாது - வெறுக்கத்தக்கவிதமாக ஒரு வாதத்தையும் சொல்லாமல், உறுதியே கொள்க-அவரிடம் தாம் கொள்ளவேண்டும் உறுதியாகிய பயனையே கொண்டுவிடுக

க-து) வடையைப் பெற்றவா அதில் உள்ள தொளையை எண்ணிக் குற்றங் கூறியிராமல் அதைத் தின்பா ஒருவரிடம் நன்மையைக் கொள்ள வேண்டுவோ அவர் வெறுக்கும் விதமாக வாதத்தை சொல்லாமல் நன்மையைக் கொள்வர்?

பழமொழி - வடையைத் தின்னச் சொன்னார்களா, தொளையை எண்ணச் சொன்னார்களா.

166. பிறரிடம் பெறலான நன்மையைச் சமயமறிந்து பெறுதல்

அன்பின் நெகிழ வழிபட்டுக் கொள்ளாது
நின்ற பொழுதின் முடிவிததுக் கொள்வது,
கன்றுவிட் டாககறக்கும போழ்தில் கறவானாய்
அம்பவிட் டாக்கறக்கு மாறு.

17

(ப-பொ). அன்பினால் ஒருவன் நெகிழும்படி தான் வழிபட்டொழுக அவனாலுள்ள பயன் கொள்ளாது, தான் நினைத்த

பொழுதே முடித்துக்கொள்வேன் என்று கருதி முயறல், ஆவினைக் கறக்கும்பொழுது அறிந்து கன்றுவிடிக் கறவாதே, அவ்வாறினை அம்புவிட்டுக் கறக்கும் நெறிபாடொக்குர்.

(ப--ரை) அன்பின் நெகிழ - அன்பினால் ஒருவன் மனம் நெகிழும்படி, வழிபட்டு - தான் வழிபட்டொழுகி, கொள்ளாது - அவனுள்ள பாயனை கொள்ளாது, நின்றபொழுதின் - தான் நினைத்தபொழுதே, முடிவித்துக்கொள்வது - முடித்துக்கொள்வேனென்று கருதி முயல்தல், ஆ கறக்கும்போழ்திவ - பசுவை வழுக்கமாகக் கறக்கின்ற வேளையில், கன்றுவிட்டு கறவானாய் - கன்றுவிட்டுக் கறவாமல், ஆ - பசுவை, அம்புவிட்டு கறக்கும் ஆறு - (தான் நினைத்தபோது) அம்புவிட்டுக் கறக்கும் விதத்தை ஒருகும்.

(க--து) ஒருவரிடத்தில் பெறலான நன்மையை ஹிதமாய்ச் சமயமறிந்து பெற்றுக்கொள்ளாமல் தான் நினைத்தபோது பெற்றுக்கொள்ள முயல்தல் உசிதமன்று

167. சோம்பனை ஏவிய காரியம் முடிவபெறுது

மடியை விடங்கொள்ளின் மற்றைக் கருமம்
முடியாத வாதே முயலும் - கொடியனாய்!
பாரித் தவனை நலிந்து தொழிலகோடல்,
மூரி உழுது விடல்.

339

(ப--பொ). சோம்பனை ஒரு கருமத்தின் கண்ணே ஏவின் அந்தக் கருமங்கள் முடியாதபடியே முயலும். கொடிபோலும் இடையை யுடையாய்! ஒரு கருமத்தைச் செய்யப் பாரித்தவரை நலிந்து தொழிலகொள்ளாதல், மூரியெருத் தான் உழுவதனோடொக்கும்

(ப--ரை) கொடி அனனாய் - கொடிபோலும் இடையை உடையாய்! மடியை வியம் கொள்ளின் - சோம்பனை (ஒரு கருமத்தின்கண்) ஏவினால், மற்றை கருமம் முடியாத ஆறே முயலும் - அந்த ஏவலை யடுத்த காரியம் முடியாத விதமாகவே (அவன்) முயல்வான். பாரித்

தவனை - (ஒரு காரியம் செய்யப்) பாரித்தவனை, நலிந்து தொழில் கோடல் - வருத்தித் தொழில்கொள்ளுதலானது, மூரி உழுதுவிடல் - கிழவெருதுகொண்டு உழுவதனோடு டொக்கும்

பாரித்தவன் - (பாரி - பருமன்) - பருமனானவன் மனத்தில் ஊக்க மில்லாது உடல் பருமனானவன் வியம்-ஏவல்

(க--து). சோம்பனை ஏவிய காரியம் முடிவுபெறாது ஊக்கமில் லானாய் உடல் பெருத்தவனை வருத்திக்கொள்ளும் தொழில் செவ்வி பெறாது

“இன்ன மூரியெருத்தா லுழவு” — இன்னாற்புது

168. காணிகோடாமல் காரியம் முடியாமை

ஆணியாக் கொண்ட கருமம் பதிறாண்டும்

பாணிததே செய்ப வியங்கொள்ளின் —காணி

பயவாமல் செய்வாரா? தஞ்சாகா டேனும்

உயவாமல் சேறலோ வில்.

308

(பா--பொ). படியாணிபோலக் கொண்ட கருமத்தைச் சிலர் க்கு ஒன்றைக் கொடாதே செய்ய ஏவினால், அவ்வேவப்பட்ட வர் பதிறியாண்டைக் காலமும் இவர்க்குக் கருமஞ் செய் வோமென்று காலத்தை நீட்டித்துப் படியாணி செய்வார் ஆத லால், காணிப்பொருளாயினும் கொடாமல் செய்வார் யாவா உளர்? தமமுடைய சகடமாயினும் உயவுநெய் இடாமல் செல்லாது, அதுபோல.

(ப--ரை) தம் சாகாடு ஏனும் - தமமுடைய சகடமாயினும், உய வாமல் - உயவுநெய் யிடாமல், சேறல் இல் - செல்லுதல் இல்லை (அதுபோல), காணி - காணியளவு பொருளாயினும், பயவாமல் - கொடாமல், செய்வார் ஆர் - கருமம் செய்பவர் இல்லை ஆணியாக் கொண்ட கருமம் - படியாணிபோலக் கொண்ட கருமத்தை, வியம் கொள்ளின்—சிலர்க்கு ஒன்றும் கொடாமல் செய்ய ஏவினால், பதிற் றாண்டும் பாணிததே செய்ப - (ஏவப்பட்டவர்) பததுவருஷ கால

மும் (இவர்க்கு கருமம் செய்வோமென்று) காலதாமதம் பண்ணியே (படியாணி) செய்வார் [ஒ-அசை] உயவுநெய்- Grease.

(க--து) சிறிது பொருளாயினும் கொடாமல் ஏவிய காரியம் எவ்வளவு காலமாயினும் இனிது முடியாது

பழமொழி — கையிலே மஞ்சள ஆனால் காரியம் மஞ்சூதான்.
Money is the best bait to fish for man with. Money makes the old wife trot

169. காரியம் செய்பவனை எச்சரித்தல்

பி. நிக கருமம் செயவைத்த பின்னரும்

முட்டா தவரை வியங்கொளல் வேண்டுமால்.

தொட்டககால் மாழ்கும் தளிர்மேலே நிற்பினும்

தட்டாமல் செல்லா துளி

279

(ப-உபா) ஒருவாமைலே கருமத்தை விட்டுச் செய்ய வைத்த பின்னரும் இடையறவுபடாதே அவரை என் ஆராய வேண்டும். தொட்டவாழை தவரும் தளிர்மேலே நின்றதாயினும் தன்னைத் தட்டாமல் அததனின அறுது உரி ஆதலான.

(ப-ரை) தொட்டககால் மாழ்கும் - தொட்ட அளவிலே தவருதலான, தளிர்மேலே - தளிரின்மேலே, நிற்பினும் - நின்றதாயினும், உளி - உளியானது, தட்டாமல் - தன்னை ஒருவன் தட்டாமல், செல்லாது - (அத்தனின) அறுததுச் செல்லாது (ஆதலால்), கருமம் விட்டு செயவைத்த பின்னரும் - (ஒருவர் மேலே) ஒரு காரியத்தை விட்டுச் செயவைத்த பின்னரும், அவரை முட்டாது வியங்கொளல் வேண்டும் - அவரை இடையறவுபடாது எவியாராய்தலவேண்டும. [ஆல - அசை]

(க-து) மிகவும் கொப்பமான தளிர்மேல் நின்ற உளியும் தட்டாமல் தளிரில் இறங்காது. ஒருவரை ஒரு காரியத்தில் எவச் செய்ய வைத்த பின்னரும் அவரை அடிககடி எச்சரிகை பண்ணிக்கொண்டே இருக்கவேண்டும்

“தளிர்மேலே நிற்பினும் தட்டாமல செல்வா
உளிநீரா மாதோ கயவர்” —நாலடியா.

170. கயவர்மேல் காரியம் வைத்தவர் நன்மையடையார்

காட்டிக் கருமம் கயவாமேல வைத்தவா
ஆக்குவ ராற்ற எமககெனபோ அமாந்திருத்தல்,
மாப்புரை நோக்கின் மரிலன்னாய்! பூசையைக்
காப்பிடுதல் புன்மீன றலை.

127

(ப--பொ). தம கருமத்தைக் கீழ்மக்களிடமட்டே காட்டிக் கொடுத்த மறவா தம் கருமத்தை ஆக்குவர் என்று நினைத்து மேவியிருத்தல், மான்விழியை ஒவ்வா தின்ற மரிலன்னாய்! பூசையைப் புன்மீன் உணங்குகின்றவிடத்துக் காக்கவைத் ததனோ டொக்கும்.

(ப--ரை) மா புரை நோக்கின் மயில அனரூய - மான்விழியை ஓகும் விழியையுடைய மயிலபோன்றவனே! கருமம் - தம்கருமத்தை, கயவர்மேல காட்டிவைத்து - கீழ்மக்களிடம் காட்டிக் கொடுத்து, அவா எமக்கு ஆற்ற ஆக்குவா - அவர் எமக்குக் கருமத்தைச் செவ்வையாகச் செய்துகொடுப்பா, என்று அமாந்திருத்தல் - என்று நினைத்துச் சும்மா உட்காந்திருத்தலானது, பூசையை - பூனையை, புன்மீன் தலை - அலபமான மீன் (உலாகின்ற) இடத்தில், காப்பு இடுதல் - காவல் வைத்ததனோ டொக்கும்

(க--து) தமமுடைய காரியத்தைக் கீழ்மக்களிடம் ஒப்பித்திருப்பவர் ஒரு நன்மையும் அடையார்

பழமொழி —நாறல் மீனைப் பூனை பாப்பதுபோல. “காக்கையைக் காப்பிட்ட சோறு” நரியின் கையிலே குடலைக் கழுவக் கொடுத்தாற்போல. To set the fox to keep the geese. Give never the wolf the wether to keep.

171. கருமஞ்செய்ய அறிவுள்ளாரை நியமித்தல்

தெற்ற அறிவுடையார்க் கல்லால் திறனிலா
முற்றலை நாடிக் கருமஞ் செய்வையா,
கற்றொன் றறிநது கசடற்ற காலைபும
மற்றதன் பற்றேமபல நன்று.

373

(ப-பொ). தெளிய அறிந்த அறிவுடையார்க்கன்றித் திறப் பாடில்லாத அறிவோடு பொருந்திய முற்றனவுடையோனை நாடித் தம் கருமத்தைச் செய்யவையா. ஒன்றைக் கற்றறிநது கல்வியின்கண் கசடற்றவிடத்தும் குணமற்றார்பால் கொண்ட நட்புத் தேவபுதல் நன்று

(ப-ரை) தெற்ற அறிவுடையார்க்கு அல்லால் - தெளிய அறிந்த அறிவுடையாரிடத்தன்றி, திறன் இலா முற்றலை - சாமர்த்தியமில்லாத அறிவோடு பொருந்திய முற்றனவுடையோனை, நாடி-நாடி, கருமம்-தம் கருமத்தை, செய்வையா - செய்யவையா ஒன்று கற்றறிந்து-ஒன்றைக் கற்றறிநது, கசடு அற்ற காலைபும-கல்வியின்கண் குற்ற மற்றவிடத்தும், மற்றதன்பால்-குணமற்றாரிடம் கொண்ட நட்பு, தேம் பல் நன்று-மெலிதலே நன்று [திறனிலா முற்றல - அறிவின்மை முற்றியவன் முற்றனவு-முற்றல்-முதிர்ச்சி]

(க-து) தம் கருமத்தைச் செய்ய அறிவுள்ளாரையே நியமித்தல் வேண்டுமெ கற்றவிடத்தும் குணமில்லாரிடம் நட்பு வளர்தலாகாது

172. கற்றவனுக்குக் கோடுத்த பொருள்

உற்றான் உற அந் எனல்வேண்டா ஒன்பொருளைச்
கற்றானை நோக்கியே கைவிடுக்க. - கற்றான்
கிழவ னுரைகேட்கும். சோனா னெனினும்
கிழவன் நெருதுண்ட உபபு.

38

(ப-பொ). தனக்குச் சுற்றத்தான் அல்லன் என்று ஆராய வேண்டுவ தில்லை. தனது ஓளளிய பொருளைக் கற்றறிந்தோனை நோக்கியே அவன் மாட்டே கைவிடுக்க. கற்றவன், தன்னை

யாக்கிய தலைவன் சொல்லைக் கேட்டுச் செய்யு r. செய்யானு யினும், எருதுண்ட உபபு ஒருவரகு இழவனமு. (ஆதலால் அவன் கொண்ட பொருளும் கடைக்கால தனக்கே உதவுப)

(ப-ரை). உற்றான்-இவன் தனக்குச் சுற்றத்தான், உறன்-இவன் அயலான், எனல் வேண்டா-என்று ஆராய வேண்டுவதில்லை. ஒன் பொருளை-ஒள்ளிய பொருளை, கற்றானையே நோக்கி - கற்றறிந்தவனையே நோக்கி, கைவிடுக - கொடுக்க சுற்றன்-கல்விமான, கிழவன் உரை-தன்னையாகிய தலைவன் சொல்லை, கேட்கும்-கேட்டுச் செய்யும் கேளான் எனினும்-கேட்டுச் செய்யானுயினும், எருது உண்ட உப்பு இழவு அன்று-எருதுண்ட உப்பு நஷ்டமாகாமைபோல அது ஒருவனுக்கு நஷ்டமன்று

(க-து) கொள முதலியவற்றை உபப்டி உணப்பபது ஸ்நாயைத் தவிர்த்து எருதுக்கு உரஞ்செய்வதால் எருது சல்ககாமல் தலைவனுக்கு வேலைசெய்யும் அதுபோல் கற்றவன் காரியம் செய்யும்போது அவனுக்கு ஈந்த பொருள் நஷ்டமாகாமல் தலைவனுக்கு லாபத்தையே உண்டாகும்

173. கரும்ஞ்செய்ய அயோக்கியரை வையாமை.

கட்டுடைத் தாகக் கரும்ஞ் செபவைபபின

பட்டுண்டாங் கோடுப. பரியாசை வையதாக.

தொட்டாரை ஒட்டாப் பொருளில்லை இல்லையே

அட்டாரை ஒட்டாக கலா.

118

(ப-பொ). அரணுடைத்தாய் வகை ஒரு கரும்த்தை ஒரு வகைச் செய்யவைபபின' அககரும்த்தை உளப்பட்டதன்கண் உள்ள பயனைத் தாப உண்டு செலவூர. பரிவினாதாரை அக்கரும்த்தின் கண்ணே வையாதொழிக. ஒரு பொருளைக் கையால் தொட்டாரை ஒட்டாத பொருள் இல்லை: அட்டாரைப் பொருநதிப பயன்படாத கலமும இல்லை, ஆதலால்.

(ப-ரை) தொட்டாரை - கையால் தொட்டவரை, ஒட்டா-ஒட்டாத, பொருள்-பொருள், இல்லை - இல்லை அட்டாரை-சமைத்தவரை, ஒட்டா-பொருந்திப் பயன்படாத, கலம்-கலமும், இல்லை-இல்லை. (ஆதலால்), கட்டு உடைத்தாக - அரண் உடையதாம் வகை, கருமம் - ஒரு கருமத்தை, செய்வைப்பின்-ஒருவரைச் செய்யவைப்பின், பட்டு-அக்கருமத்தை உளப்பட்டு, ஆங்கு உண்டு - அதன்கண் உள்ள பயனைத் தாம் உண்டு, ஒடும-செல்லும், பரியாரை - பரிவிலாதாரை, வையற்க-அக்கருமத்தின்கண் வையாதொழிக. [கட்டு என்பது காவல்]

(க-து). தான் செய்யுமபடி நியமிக்கப்பட்ட காரியத்தால் உண்டாகும் பயனைக் கைக்கொள்பவனைக் காரியத்தில நியமிக்கலாகாது

174. நன்மையில்லாதவனைக் காரியத்தினின்று களையுமாறு.

நாட்டிக் கொளப்பட்டார நன்மை இல்லாரின்
காட்டிக் களைதுமென வேண்டா—ஓடடி
இடம்பட்ட கண்ணாய்' இறக்குமை யாட்டை
உடம்படுத்தது வெளவுண்டா ரில்.

39

(ப-பொ). தம்மாலே ஆக்கிக் கொள்ளப்பட்டார தாம் ஏவப்பட்ட காரியத்தின்கண் நின்று தம்மை ஏவினாக்கு நன்மைபாவதைச் செய்யிலாயின, அச்செய்ப்பாமைபைப் பிறர்க்கறிவித்துக் காரியத்தின் நிறுத்தத்தலைக் களைவேம என்று கருதாதே. குழைக்கை யோட்டி, இடமுண்டாகவே அகன்ற கண்ணினையுடையாய்' சாவக்கடவ மைபாட்டை உடன்படுத்திக் குருதிக்கொள்வார இல்லை

(ப-ரை) ஓடடி - குண்டலங்களை ஓடடி, இடம்பட்ட - இடமுண்டாகவே அகன்ற, கண்ணாய-கண்ணினையுடையாய்' இறக்குமை யாட்டை உடம்படுத்தது - சாவக்கடவ காராட்டை உடன்படுத்தி, வெளவுண்டா இல் - அதன் இரத்தத்தை வெளவுவார இல்லை. (அதுபோல), நாட்டிக் கொளப்பட்டார-தம்மாலே ஆக்கிக் கொள்ளப்

பட்டவர், நன்மை இலராயின் - (தாம் எவிய காரியத்தின் கண் நின்று
ஏவினார்க்கு) நன்மையாவதைச் செய்யிலராயின், காட்டி - அச்செய்யா
மையைப் பிறர்க்கு அறிவித்து, களைதும்-காரியத்தின்கண் நிறுத்து
தலைக் களைவேம், எனவேண்டா - என்று கருதவேண்டா

(க-து) தாம் வளர்த்த வெள்ளாடு பயன்படுதலின்றி இறப்பதா
யின், இறப்பதற்குமுன்னே அதற்கு ஆதாரமான அதன இரத்தத்தை
வெளவுதல் இல்லை தாம் ஆதரித்து நட்பாக்க கொள்ளப்பட்டவா,
தாம் எவிய காரியத்தில் நின்று நன்மையானதைச் செய்யாவிட்டால்,
அதனைப் பிறர்க்கறிவித்து அக்காரியத்தில் நின்றும் அவரைக் களை
வேண்டா அவா குற்றத்தைப் பிறரறிய வெளியிடாமலே அவரை
நீக்கிவிடுக என்பதாம்

175. வஞ்சகர் தூரத்தில் ஏவப்பட்ட கருமமுடித்துத் திரும்பார்

அகந்தாய்மை யில்லாநை ஆற்றப் பெருக்கி

இகநதுழி விட்டிருப்பின் அஃதால்—இகநது

நினைநது தெரியானாய் நீள்கயத்துள் யாமை

நனைந்துவா என்று விடல்.

263

(ப-பொ). மனததால் தூய்மை யில்லாதாநை மிகப் பெரு
கப்பண்ணித் தனக்குச் சேய்த்தாய இடத்திலே போய்த் தன
க்கு ஒரு கருமம் செய்ய ஒருவன் ஏவியிருப்பானாயின், அஃது,
ஆராய்ந்தறியானாய் யாமைரை அகப்படுத்தாநொருவன் நீள
கயத்துள்ளே புருகு நனைந்துவா என்ற சொல்லி அவ்வாமை
ரை விட்டதனோ டொகரும

(ப-ரை) அகம தூய்மை இல்லாநை-மனததால் தூய்மையிலலாத
வரை, ஆற்ற பெருக்கி - மிகப் பெருகப்பண்ணி, இகந்த உழி - தனக்
குத் தூரமாகிய இடத்திலே, விட்டிருப்பின் - தனக்கு ஒரு கருமஞ்
செய்ய ஒருவன் ஏவியிருப்பானாயின், அஃது-அது, நனைந்து தெரியா
னாய்-ஆராய்ந்தறியானாய், யாமை-(யாமையைப் பிடித்த ஒருவன் அந்த)

யாமையை, இகந்து-போய், நீன்கயத்தான் நனைந்துவா-நீண்ட கயத்துள் ளே புகுந்து நனைந்துவா, என்று-என்றுசொல்லி, விடல்-விட்டதனோ டொக்கும்.

(க-து). ஆமையைப் பிடித்தவன் அதனைக் குளித்துவா என்று பெரிய குளத்தில் விட்டால், அது திரும்பவும் அவன் கைக்கு அகப் படாது சுதந்தமன மில்லாதவரைத் தூரமாகிய இடத்தில் தனக்கு ஒரு கருமம் செய்யும்படி ஏவினால், அவர் அக்கருமத்தை முடித்து அவனிடம் திரும்பார்.

176. நுண்ணறிவுடையானுக்கும் கருமங்கேதேல்

உழையிருந்து நுண்ணிய கூறிக் கருமம்
புரையிருந்த வரற்றியான் புக்கான் விளிதல்,
நிரையிருந்து மாண்ட அரங்கினுள் வட்டுக
கரையிருந்த தாக்கெளிய போர்.

86

(ப-பொ) முதன்மையுடையா னொருவன் அருகிருந்து நுண்ணிய காரியங்களை ஆராய்ந்துசொல்லிக் குற்றமிருந்த நெறியறியாதே அக்கருமத்தைச் செய்யப்புக்கவன் கெடுதல் உளதாம். மக்களாக நிரையிருக்கப்பட்டு மாட்சிமைபபட்ட வட்டாடும் அரங்கினகண் பொராதே மருங்கிருந்தார் கூறு தற கெளியவாய்த் தோன்றும் வட்டுப் போர்கள் பொருதல் அறியவாமாறு போல.

(ப-ரை) நிரை இருந்து-வரிசையாக இருந்து, மாண்ட அரங்கினுள் - மாட்சிமைப்பட்ட அரங்கினகண், வட்டு போர் - வட்டுப் போர்கள், கரை இருந்தாக்கு எளிய-பொராது பக்கத்திருந்தவா சொல் லுதற் கெளியவாய்ப் பொருதல் அறியவாம் (அதுபோல), உழை இருந்து - முதன்மையுடையான் ஒருவன் அருகிலிருந்து, நுண்ணிய கூறி-நுண்ணிய காரியங்களை ஆராய்ந்து சொல்லி, புரை இருந்த ஆறு அறியான்-குற்றமிருந்த நெறியறியாதே, கருமம் புக்கான்-கருமத்தைச் செய்யப் புக்கவன், விளிதல்-கெடுதல் உளதாம்.

(விளிதல்) உளதாம் எனப் பயனிலை வருவித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று அரங்கு-வருத்த தானம். வட்டாடுதல்-உண்டையுருட்டல் “கட்டளை யன்ன வட்டாங்கிழைத்துக், கல்லாச சிறு அர நெல்லிவட்டாடும்” என நற்றிணையில் வருகின்றது “அரங்கினறி வட்டாடி யறநே” எனப் புறநானூறு திருக்குறள்.

(க-து) பக்கத்திலிருந்தவா இது செய் அது செய்யென்று சில துட்பங்களைச் சொல்வது எளிதாயினும், அரங்கிலே வட்டாடுவோர் தமது தவறு இன்னதென றறியாமல் தோல்வியடைவது துண்டு முதன்மையுடையோர் அருகிலிருந்து சில துட்பங்களைச் சொல்வது எளிதாயினும் குற்றமிருந்த வகையை அறியாமல் காரியஞ்செய்யப் புகுந்தோர் கெடுவதுண்டு ஆகவே கருமத்துக்குரியவர் அதைவற்றைப் பொறுத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

3. மறை பிறரறியாமை.

177. மறைவான காரியத்தில் எவரையும் நம்புதலாகாது

சுற்றத்தாரா நட்பாரா எனச்சென றொருவரை
அற்றத்தால தேறா அறிவுடையார்.—கொற்றப்புள்
ஊர்நதுலகம் தாவின அண்ணலே யாயினும்
சீர்நத்து செய்யாதா ரில்.

67

(ப-பொ). சுற்றத்தாரென்றும் நட்பாரென்றும் கொண்டு ஒருவரை மறைத்துச் செய்யும் காரியத்தின்கண் அறிவுடையாரா தேறா. வென்றியையுடைய புள்ளை ஊர்வதுஞ் செய்து உலகத்தைக் காலால் கடப்பதுஞ் செய்த உயர்ந்த முதலவனேயாயினும் தனக்குச் சீக்கப்பெற்ற தொன்றை ஒழிய விடுவா ரில்லை.

தனப்பேறு சீரிதா யிருந்ததாயின் பழிபும் பாவமும் பாராதே யாவராயினும் மனந்திரிந்து வெளவுவா.

(ப-ரை) கொற்றம் புள் ஊர்ந்து-வெற்றியையுடைய பறவையை ஊர்வதும் செய்து, உலகம் தாவின - உலகத்தைக் காலால் கடப்பதும்

செய்த, அண்ணலே ஆயினும் - முதல்வனையாயினும், சீர்தது - தன
 ,க்கு மிக்க ஊதியம் தருவதொன்றை, செய்யாதா இல-ஒழியவிடுவார்
 இல்லே (ஆகையால்), அறிவுடையா - அறிவுள்ளவா, அறறத்தால் -
 பிறறியாய்மை மறைத்துச் செய்யும் காரியத்தின்கண், ஒருவரை - ஒரு
 வரை, சுற்றத்தா நட்டா எனச்சென்று-சுற்றத்தாரென்றும் சினேக
 ரென்றும் கொண்டு, தேறா-தெளியா

கொற்றப்புள-கருடன (பெரிய திருவடி) உலகம் தாவின அண்
 ணல-திரிவிசுவமன (திருமால்).

(க-து) மிக்க செல்வம் பெறுவதாயிருப்பின பழியும் பாவமும்
 பாராதே யாவராயினும் மனம் வேறுபட்டு அதனை வெளவுவர்
 ஆகையால், பிறறியாய்மை தாம் மறைத்துச் செய்யும் காரியத்தை எவ
 ரையும் நம்பி வெளியிடவேண்டா.

178 மறைவான சூழ்ச்சியில் மாண்பிலாரை நீக்குக

வெள்ளமாண் பெல்லாம உடைய தமரிருப்ப,
 உள்ளமாண் பிலலா ஒருவரைத்—தெள்ளி
 மறைக்கண் பிரித்தவரை மாற்றா தொழிதல்,
 பறைக்கண் கடிப்பிடு மாறு.

180

(ப-பொ), வெள்ளமபோல அளத்தற்கரிய மாண்ட குண
 மெல்லாம உடைய தமா அவ்விடத் திருப்பக்கொண்டு, உளத்
 தின்கண் மாட்சிமையிலலாத ஒருவரை ஆராய்ந்து சூழ்ச்சிக்
 கண் நீக்கி அவரை மாற்றாதொழிதல், பறையின்கண் கடிப்
 பிட டெறிதலோ டொக்கும்

(ப-ரை) வெள்ளம் மாண்பு உடைய தமா இருப்ப - வெள்ளம்
 போல் அளத்தற்கரிய சிறந்த குணமெல்லா முடைய உறவினா இருப்ப
 வும், உள்ளம் மாண்பு இல்லா ஒருவரை-மனத்தின்கண் மாட்சிமையில்
 லாத ஒருவரை, தெள்ளி-ஆராய்ந்து, மறைக்கண் பிரித்து அவரை மாற்
 ருது ஒழிதல்-சூழ்ச்சிக்கண் நீக்கி அவரை விலக்காது விடுதல், பறைக
 கண் கடிப்பு இடம் ஆறு-பறையின்கண் குறுந்தடியிட்டு ஏறிதலோ
 டொக்கும்.

(க-து). இரகசியமான ஆலோசனையில் மாட்சிமையுள்ள உறவினரைக் கூட்டிக்கொள்ளலாம், மாட்சிமையில்லாரை நீக்கிவிடவேண்டும் அங்ஙனம் செய்யாககால் பறையறைந்தாற்போல இரகசியம் வெளியாகிவிடும்

“அறைபறை யன்னா கயவாதாங் கேட்ட
மறைபிறாக ருயத்துரைக்க லான்”—திருக்குறள்

179. அன்பறியுமுன் மறையை வெளியிடலாகாது

அன்பறிந்த பின்னல்லால் யார்யார்க்கும தம்மறையே
முன்பிறர்க் கோடி மொழியறக —தின்குறுவான்
கொல்வாங்குக் கொன்றபி னல்ல துயக்கொண்டு
புல்வாய் வழிப்படுவா ரில

257

(ப-பொ). தம்மேலுள்ள அன்பு அறிந்த பின்பன்றி யாவா யாவாக்காயினுட தம்மற்றததை முநதுறவே பிறரொருவர்க்கு உள்ளஞ்சென்று உரையாதொழிக. தின்னவேண்டிக் கொல்லுமபடியே கொன்றபி னல்லது உய்நதுபோன பின்பு புல்வாயின் ஊனை அடுதற்கு வேண்டும் நெறியாகிய காயமுதலிய அரைப்பா ரில்லை.

“கொன்றிடி னல்ல” தென்று பாடமாயின், கொல்லுமத துணையல்லதே வழிப்படுவா ரில்லை என்றவாறு.

(ப-ரை) தின்குறுவான் - தின்னவேண்டி, கொல்வாங்கு கொன்ற பின் அல்லது-கொல்லும்படியே கொன்றபின் அல்லது, உயக்கொண்டு - தப்பிப்போன பின்பு, புல்வாய் வழிப்படுவார் இல் - மானின் ஊனை அடுதற்குவேண்டுமநெறியாகிய காயம் முதலியனவற்றை அரைப்பா ரில்லை யார் யார்க்கும் பிறாககு-யாவர் யாவாக்காயினும் பிறாக்கு, அன்பு அறிந்தபின் அல்லால் முன் - தம்மேலுள்ள அன்பை அறிந்த பின்பன்றி முந்தற, தம் மறை-தம்முடைய ரகசியத்தை, ஓடி-உள்ளஞ் சென்று, மொழியறக-சொல்லாதொழிக [ஏ-அசை].

தின்குறுவான் - தின்ன (வினையெச்சம்). கொல்வாங்கு - செல் வழி என்பதிற்போல வகரம் உடம்படுமெய் யல்லாதமெய் புல்வாய் - கலைமான்

(க-து) மானைத் தின்னவேண்டினோ மானைக கொன்றபின்ல்
லது கொல்லுமுன அதைச் சமைததற்குரிய காயவகைகளைத் தேடா
பிறா நம்மிடம் வைத்துள்ள அன்பின் ஆழத்தை அறிந்தபி ன்லலது
அறியுமுன் நமமுடைய ரகசியங்களை அவரிடம் சொல்லுதலாகாது

180 கயவாக்கு மறையுரையாமை

நயவா நட்டொழுது வாருமதாம் கேட்ட
துயவா தொழிவா ரொருவரு மிலலை.
புயலமை கூந்தற பொலந்தொடி' சான்றோ
கயவாக துயாயார் மறை.

229

(ப-பொ). அனப்புடத் தமமோடு நட்டொழுதுவாரும
தாம் கேட்ட மறையா பிறரோடு சொல்லி ஆராயாதொழி
வார் ஒருவரு மிலலை. ஆகலால், புயல்போல அமைந்த கூந்
தலையுடைய பொலந்தொடி' அறிவினா அமைந்தார் தாம்
மறைத்துச்செய்யும் காரியங்களைக் கீழ்மக்கட்கு உரையா.

(ப-ரை) புயல் அமை கூந்தல பொலம் தொடி - மேகம்போல்
அமைந்த கூந்தலையும் பொன்னாலாகிய தொடியையும் உடையாய்!
நயவா நட்டொழுதுவாரும-அனப்புடத் தமமோடு சினேகமபண்ணி
நடப்பவரும், தாம் கேட்டது-தாம் கேட்ட ரகசியத்தை, உயவாது
ஒழிவா-பிறரோடு சொல்லி ஆராயா தொழிவா, ஒருவரும் இல்லை -
எவரும் இல்லை (ஆகையால்), சான்றோ கயவாக்கு மறை உரை
யா-அறிவினா அமைந்தார தாம் மறைத்துச் செய்யும் காரியங்களைக்
கீழ்மக்கட்கு உரையா

நயவா - நயமவா - அன்புண்டாக உயவாது - உயாவாது - உசா
வாது

(க-து) அன்புள்ள சினேகரே யாயினும் தாம் கேட்ட ரகசியத்
தைப் பிறரிடம் சொல்லி உசாவாம லிருப்பவா இல்லை ஆகையால்
கீழ்மக்களிடம் ரகசியத்தை வெளியிடவேண்டா

181. சிறியா ரறிந்த மறை வேளிப்படும்

பெருமலை நாட' பிறறறிய லாகா

அருமறையை அன்றாரே காப்பா.--அருமறையை

நெஞ்சிறு சிறியாக குரைத்தல், பனையின்மேல்

பஞ்சிவைத தெஃகிவிட டுறறு

91

(ப-பொ). பெருமலை நாடனே! பிறா அறியலாகாத அருமறையை அமைந்த அறிவுடையாரே காக்கவல்லா அறியமறையை நெஞ்சினுற சிறிய குணத்தாரசுசு சொல்லுதல் நெடுமபனையின்மேல் பஞ்சியை வைத்து எஃகினுற போலும்

(ப-ரை) பெருமலை நாட - பெருமலை நாடனே! பிறா அறியலாகா அருமறையை-பிறா அறியத்தகாத அறிய ரகசியத்தை, ஆனாரே-அமைந்த அறிவுடையாரே, காப்பா-(வேளிவிடாமல்) காக்கவல்லா நெஞ்சின சிறியாரு-நெஞ்சினால் சிறிய குணத்தாருக்கு, அருமறையை உரைத்தல் - அறிய ரகசியத்தைச் சொல்லுதல், பனையின்மேல் பஞ்சி வைத்து எஃகிவிட்டற்று-உயரமான பனையின்மேல் பஞ்சியைவைத்து எஃகினுற்போலும் [எஃகுதல்-பஞ்சிகொட்டுதல்]

(க-து) பனையின்மேல் வைத்தது கொட்டிய பஞ்சி ஊரெல்லாம் பரத்தல்போல, அறபரிடத்தில் வெளியிட்ட ரகசியம் ஊரெல்லாம் பரவிவிடும்

182. பிறரை நம்பி மறையை வேளியிட்டவன் கேடுதல்.

விளிந்தாரே போலப் பிறாசி நிறுதம்

முளிந்தானாத் தஞ்சம மொழியலோ வேண்டா.

அளிந்தாரு ஸையினும ஆராயா னுகித

தெளிந்தான் விளிந்த விடும்.

42

(ப-பொ). எப்பொழுதும் வெகுண்டாரே போலப் பிறாசி நிற்கும் ஈமமுறாத தேறவேண்டா என்று எளிதாக மொழிந்து கற்பிக்கவேண்டிவ தில்லை. தமக்கு அன்புடையாய் ஈமுடையார் மாட்டும் ஆராயானுகித தெளிந்தான் கெடும்.

(ப-ரை) அளிந்தார கண் ஆயினும்-தமக்கு அன்புடையராய் ஈர முடையாரிடத்தும், ஆராயானகி தெளிந்தான் - ஆராயானகி நம்பின வன், விளிந்துவிடும்-கெடுவான் விளிந்தாரே போல-எப்பொழுதும் வெகுண்டாரே போல, பிறராகி நிற்கும் முனிந்தாரை-பிறராகி நிற்கும் ஈரமற்றாரை, தஞ்சம் மொழியலோ வேண்டா-(நமபவேண்டா என்று) எரிதாக மொழிந்து கற்பிக்கவேண்டுவ திலலை [முனிதல் - காயதல் சஞ்சம்-எளிமை]

(க-து) அனபரை நம்பி ரகசியம் வெளிவிட்டவன் கெடுவான் என்றால், பிறரை நமபலாகாது எனபது சொல்லவேண்டா

“அருமறை சோரு மறிவிலான செய்யும்
பெருமறை தானே தனக்கு” — திருக்குறள்

4. தேரிந்து செய்தல்

18.3 அவரவா துன்பத்துக்கு அவரவரே காரணம்

ஆ அ மெனக்கெளி கெனறுலக மாண்டவன்
மேளந துணைபறியான் மிக்குறீ பெய்திழந்தான்.
கோல முடைய தொடங்குவாக் கிலையே
தாஅம தாவா நோய

7

(ப-பொ) மூவடி நிலம் கொடுப்பது எனக்கு எளிதாம் என்று சொல்லியபின்னர்தான் நான் உலகமுழுதானா மாவலியும் தனமந்திரி சொல்லி விநாடிமாவ அறியானுய்ச் செருக்கினால் மிகுதி திரத்தானமாக விவாதது உலகமெல்லாம் இழந்தான் ஆகலால் தற்புழைப காரியங்களைச் செய்யத் தொடங்குவதாக துதமக்குத் தாமதம் வாராத நோய்கள இலலை.

(ப-ரை) உலகம் ஆண்டவன் - உலகமுழுதாண்ட மாவலியும், மே(வு)ய துணை அறியான் - தன மந்திரி சொல்லிக் கேட்கும் அளவு யானும், எனக்கு எளிதாம் என்று - (மூவடி நிலம் கொடுப்பது) எனக்கு எளிதாம் என்று சொல்லி, மிகு - செருக்கினால் மிகு,

நீர்பெய்து - நிர்த்தானமாக நீர்வார்த்து, இழந்தான் - உலகமெல்லாம் இழந்தான் (ஆதலால்), தோம் உடைய தொடங்குவார்க்கு, குற்றமுடைய காரியங்களைச் செய்யத் தொடங்குவார்க்கு, தாம் தாவாரா நோய் இல்லையே-தமக்குத் தாமே தர வாராத நோய்கள் இல்லை

(க-து) முன்பின் ஆராயாமல் குற்றமுள்ள காரியத்தைச் செய்யத் தொடங்குவார் தாமே துன்பங்களை வருவித்துக்கொள்வார். அவர்களுக்கே வரும் துன்பங்களுக்கு அவர்களே காரணமன்றி வேறில்லை இவ்வுண்மைக்கு மாபலி சரித்திரம் உதாரணம்

மாபலியினது செருக்கை ஒழிக்கத் திருமால் காசிபருக்கும் அதிதிக் கும் வாமனரூபமா யவதரித்து, அவனிடஞ்சென்று மூன்றடி மண இரத்தபோது, அது வஞ்சனையென் றறிந்த சுககிரன் கொடுக்க வேண்டா என்று தடுத்தானாகவும், அதனை ஆராயாது மாபலி தானே வார்த்தான் என்பது இங்கே சுட்டிய புராண கதை

பழமொழி.—A man may cause his own dog to bite him

181 சொற்சோராமையின் அருமை

நற்பால கற்றாரும் நாடாது சொல்லுவார்.

இற்பால ரல்லா இயல்பின்மை நோவதென்?

கற்பால இலங்கருவி நாட'மற நியாநானும்

சொற்சோரா தாரோ இலர்.

94

(ப--பொ). நல்ல குடிப்பிறந்து கற்றாரும் ஆராயாது சில சொல்லுவார். ஆம் குடிப்பிறவாதா நியல்பின்மை நோவது என்? கற்பால இலங்கருவி நாடனே! சொல்லினகண சோவு படாதார் உலகின்கண் யாவரும் இல்லை.

(ப--ரை) கலபால் இலங்கு அருவிநாட - மலையினிடம் விளங்கும் அருவி பாயும் நாடனே! நற்பால கற்றாரும்-நல்ல குடியில் பிறந்து கற்றவரும், நாடாது - ஆராயாது, சொல்லுவார் - சில சொற்களைச் சொல்லுவார் (ஆகவே), இற்பாலர் அல்லா இயல்பின்மை - குடிப் பிறவாதவரிடம் இயல்பின்மையை, நோவது என்-நோவதனால் நன்மை

என்ன? யாரானும் - எவராயினும், சொல் சோராதா - சொல்லின்
கண் சோவுபடாதவா, இலா - (உலகில) இலா [மற்று-ஒ-அசை].

(க-து) கல்விமான்களும் ஆராயாது பேசுவதுண்டு என்றால், மற்ற
வர்கள் அங்ஙனம் பேசுவதை நோவதில் என்ன பயன்? யாதேனும்
பேசாத தகர்த்தைப் பேசிவிட்டால் நாம் அதைப் பொறுப்பதே தகுதி.

“அரியகற் றுசற்றா கண்ணும் தெரியுங்கால்
இன்மை யரிதே வெளிறு” — திருக்குறள்

பழமொழி — Good Homer sometimes nods. ஒளவையார்
மேலும் குற்றம் உண்டு, அண்ணாவியாமேலும் பழுதுண்டு

135. கண்டதையும் எண்ணிச் சொல்லல்

பூநதண் புனற்புகாப பூமிகுறி காண்டற்கு
வேந்தன் வினாயினான் மாந்தரைச் — சான்றவன்,
கொண்டதனை நாணி மறைததலால், தன்கண்ணிற்
கண்டதூஉம எண்ணிச் சொல்ல. 153

(ப--பொ). பூநதண் புனலையுடைய புகாரினகண் உள்ள
வினாநிலத்தை இன்ன துணை என்றறிதற்கு அங்கு வாழும்
மாந்தரை வேந்தன் வினாவினவிடத்து, மறநெருவன் களவி
னால் ஆண்டுவருகின்ற நிலத்தை அறிநது அநநிலத்தை நீக்கிக்
காநது இததுணை நிலம் உள்ளதென்று ஒரு சான்றவன் அரசற்
குச சொல்லி அநநிலங் காந்தாக்கின்றவனைப் பிழைப்பித்
தான். ஆதலால், தன் கண்ணால் கண்டு தெளியவழிநததனை
யும் சொல்லலாம் சொல்லலாகாதென்று ஆராய்நது சொல்லுக.

(ப--ரை) பூ தண் புனல் புகா - அழகிய குளிராத புனலையுடைய
புகாரின்கண் உள்ள, பூமி - வினாநிலத்தை, குறிகாண்டற்கு - இன்ன
அளவினதென்று அறிதற்கு, மாந்தரை - அங்கு வாழும் மனிதரை,
வேந்தன் வினாயினான் - அரசன் கேட்டான். (கேட்டவிடத்து),
கொண்டதனை - ஒருவன் களவினால்கொண்டு அனுபவித்து வருகின்ற
நிலத்தை, நாணி - காட்டிக்கொடுக்க அஞ்சி, சான்றவன் - ஒரு சான்ற

வன், மறைததலால் - அந்நிலத்தை நீக்கி மறைத்து அரசனுக்கு வேறு கச் சொல்லி நிலத்தைக் களவினா கொண்டவனைப் பிழைப்பித்தான (ஆதலால்), தன் கண்ணின் கண்டதும் - தன கண்ணால் கண்டு தெளிய அறிந்ததையும், எண்ணி சொல்ல - சொல்லலாம் சொல்லலாகாதென்று ஆராய்ந்து சொல்லுக.

“வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றும் தீமையிலாத சொல்ல” என்னும் குறளின் உரையில் “இதனால் நிகழ்ந்தது கூறல் என்பது நீக்கப்பட்டது” என்றா இதனால் “கண்டதூஉம் எண்ணச் சொல்ல” எனபது நன்கு விளங்கும்

பழமொழி — Tell not all you know.

18b சொல் கேளாதவனைத் திருத்தப் புகலாகாது

ஒருவன் உணரா துடன்மொழுகு போருள்

இருவ ரிடையுட்பான் புக்கால், — பெரிய

வெறுப்பினால் பேர்த்துச் செறுப்பின், தலைபுற

நறுககண்ணி யாகி விடும.

291

(ப--பொ) ஒருவன் விசாரியாமல் இருவா வேறுபட்டெழுந்த போரினகண்ணே அவ்விருவருக்கு நடுவே நடப்பாக்குவான் சென்று புகுந்தால். அவனசொல் கேளாதே பெரிய வெறுப்பாலே மீண்டும செறுத்துப் போராசெய்யும் உளத்ததராயின, பெற்றத்தின் தலையில் கைக்கெட்டாத குறிய கண்ணியாய்விடும

நறுககண்ணி ‘குறுககண்ணி’ என வலித்தது தன் சொல் கேளாதவனைத் திருத்தப் புகலாகாது என்பதாம் ‘தலைபுற குறுககண்ணி’ எனவே பெற்றமாயிற்று.

(ப--ரை) ஒருவன் உணராது - ஒருவன் விசாரியாமல், உடன்று எழுந்த போருள் - இருவா வேறுபட்டெழுந்த போரின்கண், இருவா இடை - அவ்விருவருக்கு நடுவே, நடப்பான் புக்கால் - நடப்பாக்குவான் சென்று புகுந்தால், பெரிய வெறுப்பினால் - (அவன் சொல்லை

களாமல்) பெரிய வெறுப்பாலே, போதது செறிப்பின - அவா மீண்டி செறுத்துப் போசெய்யும் மனமுடையவராயின், (நட்பாகும்படி புத்தகம் செய்தல்), தலையுள் குறுங்கண்ணி ஆகிவிடும் - எருதின தலையில் கைக்கெட்டாத குறிய கண்ணியாய்விடும்

(க-து இருவா வெறுப்பிடுப போசெய்யும்போது ஒருவன் அவர்களை நட்பாகக் முயன்றவிடத்தில், அவன் சொல்லிக் கௌமல் அவர்கள் மீண்டும் போசெய்யும் மனத்தராயின், எருதின தலையில் புட்டிருக்கும் குறிய கயிறறைத திருத்தலாகாத வாறுபோல, அவர்களைத் திருத்தவது முடியாத காரியம்

157 அண்மையிற் கொள்ளும் நன்மையை நாடல்

எனைப்பலவே யாரினும் செய்ததாற் பெறலின்

தினைத் துணையே யானும் அணிகநாடல் நனறே

இனக்கலை தேனகிழிகரு மேகல் நூழ் வெற்பு

பனைப்பதித துண்ணா பழம்

68

(ப-பொ). எத்தனைப் பலவாரினும் காலம் செடிது சென்றல் பெறுமதனின் துணையானவே யாரினும் அணிகதாக ஒரு பொருளைப் பெற்றுத் தான கோடல் மிகவும் நன்று இனக்கலைகள் தேன்பொதிகளைக் கிழிகரும் பிறங்கிய கற்கள் சூழ்ந்த வெற்பனை' பனையை நட்டுப் பனை பழுத்தால் பழம் உண்போம் எனறிநுப்பார் ஒருவரு மில்லை

(ப-ரை) இனம் கலை - இனமாகிய கலைகள், தேன - தேன்கூடுகளை, கிழிகரும் கிழிக்கும், மே கல் சூழ்-ஒங்கிய கற்கள் சூழ்ந்த, வெற்ப - வெற்பனை' எனை பலவே அயினும் - எத்தனைப் பலவாரினும், செய்ததால் பெறலின் - நெடுங்காலத்துக் கப்பறம் பெறுவதைக் காட்டிலும், துனை துணையே ஆனும் - துணையனவையாயினும், அணி கோடல்-சமீப காலத்தில் ஒரு பொருளைத் தான பெற்றுக்கொள்ளுதல், நனறே - மிகவும் நன்று பனை பதித்து பழம் உண்ணா-பனையை நட்டுப்பனை பழுத்தால் பழம் உண்போ மென்றிருப்பார் ஒருவரு மில்லை (கலை-ஆண் முசு' முசு-ஒரு சாதிக் குரங்கு).

பழமொழி —நானைக்கு வருகிற பலாககாயினும் இன்றைக்கு வருகிற களாககாய் நல்லது. A bird in the hand is worth two in the bush (ten fleeing).

188. சனங்கள் உவந்தன செய்தல்

மனங்கொண்டக கண்ணும மருவில செய்யார்.

கனங்கொண் டிரைத்தவை காக்கவே வேண்டும்

சனங்கள் உவப்பன செய்யாவும செய்க.

இனங்கழு வேற்றின ரில்.

2311

(ப--பொ). தம்முடைய மனம் விருமபிகொண்ட விடந் தும பழகசெய்து வாராதனவறறைச் செய்யார். நல்லா ஆகாவென்று உரைத்தனவறறைத் திணமைகொண்டு காகக வேண்டிவா. நல்லா செய்பவேண்டாவென்று உரைத்தவறறையும், சனங்கள் உவநதுரைத்தனவாயின. செய்க: செய்யா விடின் தமமைத் தண்டம் செய்தலால். அச்சனங்களாகிப் பகணங்களைத் தண்டமாகக் கழுவேற்றுவார இல்லை ஆதலான

(ப--ரை) மனம் கொண்டககண்ணும - தம்முடைய மனம் விரும பினுலும், மருவில செய்யார் - பழகியும் வாராதனவறறைச் செய்யார் உரைத்தவை-நல்லா ஆகாதனவென்றுரைத்தவைகளை, கனம் கொண்டு காககவே வேண்டும்-உறுதிக்கொண்டு காககவேண்டும் செய்யாவும-நல்லா செய்யவேண்டா என்றுரைத்தவைகளிலும், சனங்கள் உவப்பன செய்க - சனங்கள் உவப்பனவறறைச் செய்க இனம் கழு வற்றினா இல்-(செய்யாவிடின் தமமை அவா தண்டம் செய்வதல்லது அச்சனங்களைத் தண்டமாகக் கழுவேற்றுவார் இல்லை

(க-து) விருமபிப் பழகியும் வாராதனவறறைச் செய்யலாகாது நல்லார் விலக்கியவற்றையும் செய்யலாகாது நல்லா விலக்கியவறறையும், சனங்கள் உவநதுரைத்தால், செய்க: செய்யாவிடின் சனங்கள் தன்னைத் தண்டஞ்செய்வார அதுபற்றிச் சனங்களைக் கழுவேற்றுவார் இல்லை.

189. துன்பம்பட வருவன செய்யாமை

கடுப்பத் தலைக்கீறிக் காலும் இழநது
நடைத்தாரா எனபதூஉம பட்டு—முடத்தோடு
போபிறி தாகப பெறுதலால், போகாரே
நீர் குறி தாகப புகல்.

146

(ப--பொ). மிகத் தலைகிழிநது, தம் காலும் இழநது, அக் கால்கள் நடை யைத் தரா என்று சொல்லவும் பட்டு, முடத் துடனே பிறிதொரு பெயர் பெறுவா ராதலால், நீர் சுருங்கி அளவுபட்ட வழி இழிநது போகலாயிருக்கப் போதல் அரிய பண்பு முதலாயினவற்றால் போகா.

இதனாற் போந்த பொருள், தம்முயிரககு ஏதமபட வரு வன செய்யலாகா என்பதாம்.

(ப--ரை) தலை கடுப்ப கீறி-தம் தலை மிகவும் கிழிநது, காலும் இழந்து-தம் காலும் இழநது, நடைத்தாரா எனபதும் பட்டு - அக்கால் கள் நடையைத் தரா என்று சொல்லவும்பட்டு, முடத்தோடு - முடத் துடனே, பிறிது போ ஆக பெறுதலால் - வேறொரு பெயர் பெறு வாராதலால், நீர் குறிதாக புகல் போகாரா - ஒருவா இழிநது போகத் தக்க அளவாக நீர் சுருங்கியவிடத்தும் போவதன் அபாயத்தை நோக்கி இழிந்துபோகாரா

(க-து). இதனால் ஆசிரியர் சொல்லக் கருதிய பொருளாவது, தம் உயிருக்குத் துன்பம்பட வருவனவற்றைச் செய்யலாகாது என்பதாம்.

இங்ஙனம் கூறுதலால் இச்செய்யுள் (ஒட்டணி) பிறிது மொழி தல் என்னும் அலங்காரமாகும்

190. இருக்க இடம் பெற்றால் பக்க இடம் பெறுவார்.

சிறிதாய கூழ்பெற்றுச் செல்வரைச் சேர்ந்தார்
பெரிதாய கூழும் பெறுவர்.—அரிதாம்
இடத்துள் ஒருவன் இருப்புழிப் பெற்றால்
கிடப்புழியும் பெற்று விடும்.

235

(ப-பொ). செலவரைச சோந்தவாகன் முன் சிறிதாகிய கூழ் பெற்றால் பின்னைப் பெரிதாகிய கூழும் பெறுவா. பெறுதற்கரிய இடத்தான் ஒருவன் இருப்பழிப் பெற்றால் கிடப்ப பழியும் பெறுவான் ஆதலான.

(ப-ரை) அரிதாம் இடத்தான் - பெறுதற்கரிய இடத்தான், ஒரு வன்-ஒருவன், இருப்பழி பெற்றால் - இருக்க இடம் பெற்றால், கிடப்ப பழியும்-படுக்க இடமும், பெறுவீடும - பெறுவான் (ஆதலால்), செலவரை சோந்தா - செலவரைச சோந்தவாகன், சிறிதாய் கூழ் பெற்று-முன் சிறிதாகிய கூழ் பெற்றால், பெரிதாய் கூழும் பெறுவா - பின்னைப் பெரிதாகிய கூழும் பெறுவா

பழமொழி — இருக்க இடங்கொடுத்தால் படுக்க இடம் தேடிக்கொள்வான் கொஞ்ச இடம் கொடுத்தால் மிகுந்த இடம் தேடிக்கொள்வான் ஏறும்பு நுழைய இடங்கொடுத்தால் எருதும் பொதியும் உள்ளே செலுத்தவான் Give him an inch and he will take an ell.

191. இன்சொல் இடர்ப்படுக்காமை

புன்சொல்லு நன்சொல்லும் பொய்யின் நுணாகிற்பா
வன்சொல் வழியராய் வாழ்தலும் உண்டாமோ?
புன்சொல் இடர்ப்படுப்பதல்லால் ஒருவனை
இன்சொல் இடர்ப்படுப்பதில்.

217

(ப-பொ). புன்சொல்லால் வரும் பயனையும் நன்சொல்லால் வரும் பயனையும் ஆராய்ந்து பழுதின்றி உணரவல்லா, பிறரை வன்சொல் சொல்லி ஒழுக நெறியாய் ஒழுகுதலுண்டாமோ? தான் பிறரைச் சொல்லும் புன்சொல் தன்னை இடர்ப்படுப்பதல்லது, தான் பிறரைச் சொல்லும் இன்சொல் தனக்கு இடரைத் தருவதொன்றில்லை.

(ப-ரை) புன்சொல்லும் நன்சொல்லும் - புன்சொல்லால் வரும் பயனையும் நன்சொல்லால் வரும் பயனையும், பொய்யின்று-பழுதில்லா

மல், உணாகிறபா-உணரவல்லவா, வன்சொல் வழியராய் வாழ்தலும் உண்டாமோ-பிறரை வன்சொல் சொல்லி ஒழுதநெறியராய் ஒழுததலும் உண்டாமோ? ஒருவனை-ஒருவனை, புன்சொல்-தான் பிறரைச் சொல்லும் புன்சொல், இடாப்படுபது அல்லால்—துன்பத்துட்படுததுவதன்றி, இன்சொல்-தான் பிறரைச் சொல்லும் இன்சொல், இடாப்படுபது-தன்னைத் துன்பத்துட்படுததுவது, இல்-இல்லை

“இன்சொல் இனிதீன்றல் காண்பான எவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது” —திருக்குறள்

பழமொழி — Politeness costs nothing, and gains everything.

192 தம் தம் தன்மையராய் ஒழுததல்

மெயநீர ராகி விரியப் புகுவார்க்கும்

பொயநீர ராகிப் பொருளை முடிப்பார்க்கும்

எநநீர ராயினு மாக. அவரவா

தநநீர ராதல் தலை

395

(ப-பொ). உண்மையொழுக்கத்தை உடையராகி மேன்மைக்குணத்தின் விரியப் புகுவார்க்கும், வஞ்சனை நீர்மையை உடையராகித் தாம் கருதிய பொருளை முடிப்பார்க்கும், அவர்கா எத்தன்மையாராயினும் ஆக. அவரவர் தம்முடைய தன்மையராய் ஒழுததல் தலைமை.

(ப-ரை) மெய்நீரா ஆகி விரிய புகுவார்க்கும் - உண்மையொழுக்கத்தை உடையராகி (மேன்மைக் குணத்தின்கண்) நிரம்பப் புகுவாருக்கும், பொய் நீர் ஆகி பொருளை முடிப்பார்க்கும் - வஞ்சனைத் தன்மையை உடையராகித் தாம் கருதிய பொருளை முடிப்பாருக்கும், எந்நீரா ஆயினும் ஆக-எத்தன்மையர் ஆயினும் ஆக அவரவா தம் நீர் ஆதல் தலை-அவரவர் தமக்கியல்பான தன்மையாய் ஒழுததல் சிறந்தது.

(க-ரை) காரியம் முடிக்கு மனவில் அவரவருக்கு ஏற்றதன்மையராய்த் தோன்றினும், ஒழுக்கவளவில் எவரும் தம்முடைய தன்மையராய் ஒழுததுவே சிறந்தது

193. தம்மை ஐயுற்றவனைப் பொறுத்தல்

யாவரே யானும் இழந்த பொருளுடையார்
தேவரே யாயினும் தீங்கோர்ப்பார்.—பாவை
படத்தோன்று நல்லாய்! நெடுவேல் கெடுத்தான்
குடத்துளு நாடி விடும்.

179

(ப-பொ). கெடுத்ததொரு பொருளையுடையார், எல்லா வறிவினை உடையராயினும், தேவர்களேயாயினும், தீங்குசெய்தாராக மனத்தின்கண் கருதுவர். சித்திரப பாவையின் தன்மை உளதாகத் தோன்றும் வடிவையுடைய நல்லாய்! நெடுவேலைக் கெடுத்தவன் குடத்துள்ளே நாடு மாதலால், தம்மை அயிர்த்தானென்று அவனைக் குற்றங்கொள்ள அடாது.

(ப--ரை). பாவை பட தோன்றும் நல்லாய - பாவையின் தன்மை உளதாகத் தோன்றும் வடிவையுடைய நல்லாய்! இழந்த பொருள் உடையார் - தொலைந்ததொரு பொருளுக் குரியவர், யாவரே ஆயினும் - எல்லா அறிவினை உடையராயினும், தேவரே ஆயினும்-தேவர்களே யாயினும், தீங்கு ஓப்பார் - தீங்கு செய்தாராக மனத்தின்கண் கருதுவர் நெடுவேல் கெடுத்தான் - நெடுவேலைத் தொலைத்தவன், குடத்துளும் - குடத்துள்ளேயும், நாடிவிடும் - நாடுவான் (ஆதலால் தம்மைச் சந்தேகித்தானென்று அவனைக் குற்றங் கொள்ளாது பொறுக்க என்பதாம்)

(க-து) தன் பக்கத்தி லுள்ளவர் மிக அறிவினராயினும் தேவரே யாயினும், ஒருபொருளை இழந்தவன் அவர்கள்மேல் சந்தேகங்கொள்வது இயற்கை. ஆகையால், சந்தேகங்கொண்டானே யென்று அவனை வெறுக்காமல் பொறுக்க

194. மயில்போலும் கள்வர்

துயிலும் பொழுதத் துடைவூண்மேற் கொண்டு
வெயில்விரி போழ்தின் வெளிப்பட்டா ராகி

அயில்போலுங் கண்ணாய்! அடைந்தார்போல் காட்டி
மயில்போலுங் கள்வ ருடைதது.

353

(ப-பொ). பலரும் உறங்குகின்ற அரையாமத்துக் களவு கண்ணினனும் உணவை மேற்கொண்டு செய்து, ஞாயிறு எழுந்து வெயில் விரிந்த பொழுதின்கண் உறக்கந் தவிர்ந்து புறப்பட்டாராகி, அயில்போலும் கண்ணாய்! எல்லார்க்கும் தம்மை நட்பார்போல அறிவித்தது, பாம்பை விழுங்கிக் கண்டார்க்கு அடக்கமுடைத்தாம் மயில்போலும் களவரை உலகம் உடைத்தது. ஆதலான் அவரை அறிந்து பாதுகாக்க.

(ப-ரை) அயில்போலும் கண்ணாய்-வேல்போலும் கண்ணையுடையாய்! துயிலும் பொழுதத்து-பலரும் உறங்குகின்ற நெராததிரியில், உடைவு ஊண் மேற்கொண்டு-களவுகண் கண்ணும் உணவை மேற்கொண்டு செய்து, வெயில் விரி போழ்தின-ஞாயிறு எழுந்து வெயில் விரிந்த பொழுதின்கண், வெளிப்பட்டா ஆகி - உறக்கநதவிந்து வெளிப்பட்டவராகி, அடைந்தார் போல்-எல்லார்க்கும் தம்மை நட்பார்போல, காட்டி-அறிவித்தது, மயில்போலும் களவா-பாம்பை விழுங்கிக் கண்டார்க்கு அடக்கமுடைத்தாகிய மயில்போலும் களவரை, உடைத்தது-உலகம் உடைத்து [உடைவு-தகாததல்: கதவு முதலியன தகர்த்துக் களவு செய்தல்].

(க-து). மயில்போலும் வஞ்சக களவரை அறிந்து தம்மைப் பாதுகாக்க.

195. பொது

செல்லற்க சேர்ந்தார் புலம்புறச். செல்லாது
நிலலற்க நீததா நெறியொரீஇப்.-பல்காலும்
நாடுக தான்கண்ட நுட்பத்தைக. கேளாதே
ஒடுக ஊரோடு மாறு.

392

(ப-பொ). தம்மை அடைந்தார் துன்புற ஒழுகாதொழிக. நீததார் ஒழுகிய நெறியை நீங்கி நில்லாதொழிக. தான் கறறு வல்லனான பொருளின் நுட்பத்தைப் பலகாலும் ஆராய்க. ஊர் ஒடும நெறியில் கேளாது ஒடுக.

(ப--ரை). சேர்ந்தார் புலம்புற செல்லற்க - தம்மை அடைந்தவர் துன்புற ஒழுகவேண்டா. நீத்தார் நெறி செல்லாது ஓர்இ நில்லற்க - துறவிகள் ஒழுகிய நெறியில் நடவாமல் நீங்கி நிற்கவேண்டா. தான் கண்ட துட்பத்தை பலகாலும் நாடுக - தான் கற்றுவல்லாண பொருளின் துட்பத்தைப் பலகாலும் ஆராய்க. ஊர் ஒடுமாறு கேளாதே ஒடுக - ஊரினர் நடக்குமாறு (அது தக்கதா என்று ஒருவரையும்) கேளாமலே நடக்க.

“உலகத்தோ டொட்ட வொழுக்கல் பலகற்றும்
கல்லா ரறிவிலா தா” — திருக்குறள்

பழமொழி — ஊரோட ஒக்க ஒடு, நாடோட நடுவே ஒடு. When you are at Rome, do as Rome does. Do as most men do, and men will speak well of thee.

5. பொருள்

196. பொருளின் வலிமை

தெருளா தொழுகும் திறனிலா தாரா.

பொருளா லறுத்தல் பொருளே — பொருளாகொடுப்பின் பாணித்து நிற்கிற்பார் யாருளரோ? வேற்குத்தின் காணியின் குத்தே வலிது. 32

(ப--பொ). தன்னைத் தேரு தொழுகும் திறனில்லாத பகைவரைப் பொருளாலே கோறல் காரியமாவது. அப்பகைவரைக் கோற்றஞ்ச் சிலர்க்குப் பொருள் கொடுத்தால் அவரைக் கொல்லாது நீட்டித்து நிற்பார் யாவர் உளர்? வேற்குத்தின் காணியின் குத்தே வலிதாக.

(ப--ரை தெருளாது ஒழுகும் - தன்னைத் தெளியாமல் ஒழுகும், திறன் இலாதாரா - திறனில்லாத பகைவரை, பொருளால் அறுத்தல் - பொருளாலே கொல்லுதல், பொருளே - காரியமாவது. பொருள் கொடுப்பின் - (அப்பகைவரைக் கொல்லுதற்குச் சிலர்க்குப்)

பொருள் கொடுத்தால், பாணித்து நிற்கிற்பார் - (அவரைக் கொல்
லாது) தாமதம் செய்து நிற்பார், யார் உளர் - யாவர் உளர்? வேல் குத்
தின் - வேலின் குத்தைக்காட்டிலும், காணியின் குத்தே - காணிப்
பொருளின் குத்தே, வலிது - வலியதாம்.

காணி என்பது, “முந்திரிமேற் காணி மிகுவதேல்” எனப்பதிற்
போல், பொருளின் சிற்றளவைக குறித்ததுகின்றது.

“செய்க பொருளைச் செலுநர் செருக்கறுக்கும்
என்கதனிற் கூரிய தில்”—திருக்குறள்

பழமொழி — ஈட்டி எட்டினமட்டும் குத்தும், பணம் பதின்காதமட்
டும் குத்தும் A golden dart kills where it pleases.

197 பொருளுடையார் காரியம் நன்குமுடிதல்

ஒல்லாத வின்றி உடையார் கருமங்கள்
நல்லவாய் நாடி நடக்குமாம்.—இல்லார்க்
கிடரா வியலும். இலங்குநீர்ச் சேர்ப்ப!
கடலுள்ளும் காண்பவே நன்கு.

145

(ப-பொ). இயலாதவின்றிப் பொருளுடையார் செய்
யத் தொடங்கிய கருமங்கள் நல்லனவே பெற்று நடக்கும்.
பொருளில்லாதார்க்குச் செய்யாத தொடங்கிய கருமங்கள் இட
ராயே நடக்கும். இலங்குநீர்ச் சேர்ப்பனே! அவ்வுடையார்
கடலுள்ளே புக்காலும் தமக்கு நல்லனவாவனவே செய்து
கொள்வர்.

(ப-ரை). இலங்குநீர் சேர்ப்ப - விளங்கும் நீர்ச் சேர்ப்பனே!
உடையார் கருமங்கள் - பொருளுடையார் செய்யாததொடங்கிய கரு
மங்கள், ஒல்லாத இன்றி - முடியாதன இல்லாமல், நல்லவாய் நாடி
நடக்கும் - நல்லனவே பெற்று நடக்கும். இல்லார்க்கு - பொருளில்
லாதவர்க்கு, இடரா(க) இயலும் - இடராயே நடக்கும். கடலுள்ளும்
நன்கு ஏ காண்ப - (அவ்வுடையார்) கடலுள்ளே புக்காலும் (தமக்கு)
நல்லனவாவனவற்றையே செய்துகொள்வர். [ஆம் -- அசை].

(க--து) பொருளுடையாருக்கு முடியாத காரியங்கள் இல்லை. கடலுள்ளே புகுந்தாலும் அவருடைய காரியங்கள் நல்லனவாகவே முடியும் பொருளில்லாருடைய காரியங்கள் முட்டுப்படும

198 பொருளுடையாரிடம் கருமமுள்ளவர் தேடிவருவர்

அருமை யுடைய பொருளுடையார் தங்கண்
கரும முடையாரை நாடா. — எருமைமேல்
நாரை துயில்வதையும் ஊர் குளந்தொட்டுத
தேரை வழிச்சென்றா ரில.

23

(ப--பொ). பெறுதற்கரிய பொருள் யாதானும் ஒன்றனை யுடையார், தம்மாட்டுக்கொள்ளும் கருமமுடையாரை ஆராய வேண்டுவ தில்லை. எருமைமேல் நாரை துயில்வதையும் ஊர் னே' குளத்தைத் தோண்டி அதன்கண் உறைவதற்குத் தேரையுள்ள இடம் தேடிச்செல்வார் இல்லை

(ப--ரை) எருமைமேல் நாரை துயில்வதையும் ஊர் - எருமையின் மேல் நாரை தாங்கும் ஊரனே' அருமையுடைய பொருளுடையார் - பெறுதற்கரிய பொருள் யாதானும் ஒன்றையுடையார், தங்கண் கருமம் உடையாரை-தம்மிடத்துக் கொள்ளும் கருமமுடையவரை, நாடா - ஆராய வேண்டுவ தில்லை. குளம் தொட்டு - குளத்தைத் தோண்டி, தேரை வழி சென்றா - (அதன்கண் உறைவதாகத்) தேரையுள்ள இடத்தைத் தேடிச்செல்வார், இல் - இல்லை

(க--து) குளம் தோண்டித் தவளையைக் கூப்பிட வேண்டுமா? தவளை தானே வந்துசேரும் அதுபோல அருமையான பொருளுடைய வாரிடம் கருமமுள்ளவா தாமே தேடிவருவா.

199. பொருளுடையாரை எல்லாரும் புகழ்தல்

அருளுடை யாருமா றல்லா தவரும்
பொருளுடை யாரைப் புகழாதா ரில்லை
பொருபடைக் கண்ணாய்! அதுவே திருவுடையார்
பண்டம் இருவர் கொளல்.

269

(ப--பொ). அருளுடைய நல்லவரும் அல்லாதவரும் பொருளுடையா மதித்துப் புகழாதார் இல்லை. பொரு படைக் கண்ணாய்' புண்ணிய முடையோர் விற்கின்ற பண்டத்தை விரும்பி இருவர் மாறுபட்டுக் கோடல் எத்தன்மை அத்தன்மை போலும்.

(ப--ரை) பொரு படை கண்ணாய் - சண்டை செய்தலான வேல் போன்ற கண்ணாய்' அருள் உடையாரும் அல்லாதவரும்-அருளுடைய நல்லவரும் அல்லாதவரும், பொருள் உடையாரை - பொருளுடைய வர்களை, புகழாதார் - மதித்துப் புகழாதவர், இல்லை - இல்லை திரு வுடையார் பண்டம் இருவர் கொளவ் - புண்ணியமுடையோர் (விற்கின்ற) பண்டத்தை (விரும்பி) இருவர் (போட்டி போட்டுக் கொண்டு) கொள்ளுதல் எத்தன்மை அத்தன்மையே போலும்

“இல்லாரை யெல்லாரும் எள்ளுவர்: செல்வரை எல்லாரும் செய்வர் சிறப்பு” —திருக்குறள்.

“அத்திட்ட கூறை அரைசுகற்றி வாழினும் பததெட் டிடைமை பலருள்ளும் பாடெய்தும் ஒத்த குடிப்பிறந்தக கண்ணுமஒன் றில்லாதார் செத்த பிணத்திற் கடை” —நாலடியார்

200. பொருளும் உடையானும்

உடையதனைக் காப்பான் உடையான்: அதுவே உடையானைக் காப்பதா உமாகும். -- அடையின் புதற்குப் புலியும் வலியே: புலிக்குப் புதலும் வலியாய் விடும்.

28'

(ப--பொ). தானுடைய பொருளைச் சேர்வுபடாமல் காப்பான் அதனை உடையானே: அப்பொருளானே தன்னை யுடையானைக் காப்பதுமாகும். சென்றனைபு மாகில், புதற்குப் புலியும் வலியாகும்: புலிக்குப் புதலும் வலியாம், அப்போல.

(ப--ரை) அடையின் - சென்றடைந்தால், புதற்கு - புதருக்கு, புலியும் - புலியும், வலியே - வலியாகும் புலிக்கு - புலிக்கு, புதலும் - புதரும், வலியாய்விடும் - வலியாம் (அதுபோல), உடையதனை காப்பான் - கையிலுள்ள பொருளைச் சேர்வுபடாமல் காப்பவனே, உடையான் - அதனை யுடையானாவான் அதுவே - அப்பொருள்தானே, உடையானை - தன்னையுடையானை, காப்பதும் ஆகும் - காப்பதுமாகும்

(க--து) காட்டுக்குப் புலி ஆதரவு; புலிக்குக் காடு ஆதரவு. அது போல் உடையவனுக்குப் பொருள் ஆதரவு, பொருளுக்கு உடையவன் ஆதரவு பொருளை ஒருவன் காப்பாற்றினால் அவனைப் பொருள் காப்பாற்றும்

பழமொழி — The great and the little have need of one another.

201. சிறிதுசிறிதாய்ச் சேர்ந்து பெருஞ்செல்வ மாதல்

வருவாய் சிறிதெனினும் வைகலு மீண்டின்
பெருவாய்த்தாய் நிறகும் பெரிதும்.—ஒருவா
றெனியீண்டி நின்றால் உலகம் விளக்கும்.
துனியீண்டில் வெள்ளை தரும்.

160

(ப--பொ). ஒருவர்க்குப் பொருள்வருவாய் சிறிதாயினும், நாடோறும் துஞ்சாமல் சிறிதாயினும் ஈண்டின், பெரிய அளவினை உடைத்தாய்ப் பெரிதும் தமக்குச் செல்வம் உளதாம். ஒரு படியே பல மீன்களும் ஈண்டி வெளிப்பட்டு நின்றால் உலகமெல்லாம் இருள்நீங்க விளக்கும்: மழைபெய்யும் துளிகளும் விடாதே நின்று ஈண்டின் கடல்போலும் நீரையும் தரும் ஆதலான்.

(ப--ரை) ஒருவாறு - ஒருபடியே, ஒளி ஈண்டி நின்றால் - பல நட்சத்திரங்களும் ஈண்டி வெளிப்பட்டு நின்றால், உலகம் விளக்கும் - உலகமெல்லாம் இருள்நீங்க விளக்கும். துளி ஈண்டில் - மழைபெய்யும் துளிகளும் நெருங்கிநின்று ஈண்டில், வெள்ளம் தரும் - கடல் போல் நீரையும் தரும். (அதுபோல), வருவாய் சிறிது எனினும் -

ஒருவர்க்கு வருமானம் சிறிதாயினும், வைகலும் - நாடோறும், ஈண்டின் - (சிறிதாயினும்) கூடின், பெருவாய்ததாய் - பெரிய அளவினை யுடைத்தாய், பெரிதும் நிற்கும் - தனக்குச் செல்வம் மிகும்

வருவாய் - பொருள் வருகின்ற வழி - வருமானம்.

(க--து) வருமானம் கொஞ்சமாயினும் நாடோறும் சிறிதுசிறிது சேர்ந்துவந்தால் ஒருவனுக்குச் செல்வம் வளர்ந்து பெரிதாகும்

“ஆகா றளவிட்டி தாயிலும் கேடில்லைப்

போகா நகலாக கடை”—திருக்குறள்

பழமொழி—ஒன்றொன்றாய் நூறு ஒருமிக்க நூறு? பல துளி பெருவெள்ளம். சன்னம் சன்னம் பாவதம். Drops of water make an ocean.

202. சிறிய முதற்பொருளால் பெரிய தனிகளுதல்

உள்ளூர சுவரால் உணர்ந்தா முதலெனினும்

எள்ளாமை வேண்டும். இலங்கிழாய்!—தள்ளா

தழுங்கல் முதுபதி அங்காடி மேயும்

பழங்கன்றே றுதலும் உண்டு.

108

(ப--பொ). தன் உள்ளூரின் கண் வாழும்வர்களாலே ‘அவனுக்குள்ள முதலாகிய பொருளின் சிறுமையை உணர்ந்தேம்’ என்று மனத்தின்கண் கொண்டாராயினும், அவனைப் பொருளிலெனென்று இகழாமை வேண்டும். இலங்கிழாய்! ஒலியினை யுடைய முதுபதி அங்காடியின்கண் ஒவாதே மேய்ந்து திரியும் முதுகன்று வளர்ந்து வலிய ஏறுதலும் உண்டு.

(ப--ரை). இலங்கு இழாய்-விளங்கும் ஆபரணம் அணிந்தாய்! அழுங்கல் முதுபதி அங்காடி - ஒலியிளையுடைய பழைய நகரின் அங்காடியின்கண், தள்ளாது மேயும் பழங்கன்று - ஒழியாமல் மேய்ந்து திரியும் முதுகன்றானது, ஏறு ஆதலும் உண்டு - (வளர்ந்து) வலிய எருதாதலும் உண்டு. (ஆதலால்), முதல் உள்ளூரவரால் உணர்ந்தாம் எனினும்- (ஒருவனுக்குள்ள) முதலாகிய பொருளின் சிறுமையை தன் உள்ளூரின் கண் வாழும்வர்களாலே அறிந்தேமென்று மனத்தின்கண் கொண்

டாராயினும், எள்ளாமை வேண்டும் - (அவனைப் பொருளிலெனென்று) இகழாமை வேண்டும்.

(க-து) ஒருவன் சிறிது பொருள் உடையவனாயினும், அவன் அதனைப் பெருக்கிப் பெரிய தனிகன் ஆதலுங் கூடும் ஆதலால் அவனை இகழற்க

203. வற்றாத செல்வம்.

களமர் பலரானும் களளம் படினும்

வளமிக்கார் செல்வம் வருந்தா.—வினோநெல்

அரிநீர் அணைதிறக்கும் ஊர' அறுமோ

நரிநக்கிற நென்று கடல.

177

(ப-பொ). தமக்குத் தொழில் செய்வார பலரானும் களவு காணப்படினும், பொருள் வருவாயான் மிக்கார் செல்வம் குறைந்து வருந்தா. வினோநத நெல்லையே அறுக்கப் புகுவார் நீர் வடிய அணையைத் திறக்கும் ஊரே! நரி நக்கிறநென்று கடல்நீர் அறுமோ? அதுபோல

(ப-ரை) வினோ நெல் அரி நீர் அணை திறக்கும் ஊர - வினோநத நெல்லே அறுக்கப்புகுவார் நீர் வடிய அணையைத் திறக்கும் ஊரே! நரி நக்கிறநென்று கடல அறுமோ-நரி நக்கினது காரணமாகச் சமுத்திர சலம் குறையுமோ? (அதுபோல), களமா பலரானும்-தமக்குத் தொழில் செய்வார் பலராலும், கள்ளம் படினும்-களவு காணப்பட்டாலும், வளம் மிக்கார் செல்வம் - பொருள் வரவு மிக்கவருடைய செல்வம், வருந்தா-குறைந்து வருந்தா

பழமொழி—நாய் நக்கிச் சமுத்திரம் குறையுமா? An inch breaketh no square.

204. பெருஞ்செல்வர் தரித்திரப்பட்டாலும் தாழார்.

நாடறியப் பட்ட பெருஞ்செல்வர் நல்கூர்ந்து

வாடிய காலத்தும் வட்குபவோ!—வாடி

வலித்துத் திரங்கிக் கிடந்தே விடினும்

புலித்தலையை நாய்மோத்த வில்.

278

(ப-பொ). உலகம் அறியப்பட்ட பெருஞ்செல்வத்தை உடையவர் நல்குரை உடையராய்த் தளர்ந்த காலத்தும் பிறொருவருக்குத் தாழ்வாரோ? ஊனொழுகி வாடி நாமபு வலிதது திரங்கிக் டுடந்துவிட்டதாயினும், புலிததலையை நாய் அஞ்சாது சென்று மோவாத தன்மைபோல.

(ப-ரை) நாடு அறியப்பட்ட பெருஞ்செல்வா - உலகத்தாரால் அறியப்பட்ட பெரிய செல்வத்தை உடையவா, நல்கூந்து வாடிய காலத்தும் - தரித்திரமடைந்து தளர்ந்த காலத்தும், வட்குப்பலோ - பிற ரொருவருக்குத் தாழ்வாரோ? வாடி - வாட்டமுற்று, வலிதது - நரம்பு வலிதது, திரங்கி-சுருங்கி, கிடந்தேவிடினும் - படுததுவிட்டதாயினும், புலிததலையை - புலியின் தலையை, நாய் - நாயானது, மோததல்-(அஞ் சாது சென்று) மோந்துபாத்ததல், இல்-இல்லை

6. பொருளைப் போற்றுதல்

205. வேண்டும் அளவாகப் பொருள்செய்து பாதுகாத்தல்

தந்தம் பொருளும் தமர்கண் வளமையும்

முநதுற நாடிப் புறந்தர லோம்புக.

அநதண் அருவி மலைநாட்' சேனோக்கி

நநதுநீர் கொண்டதே போன்று.

69

(ப-பொ). தந்தமது பொருளின் அளவினையும் தமர்கள் செல்வத்தினது அளவினையும் முநதுறவே ஆராய்நதறிந்து உய்தற்குத் தக்கவகை புறந்தருதற்குப் பொருள்செய்து பாது காக்க. அநதண் அருவி மலைநாடே! பின் தனக்கு நீர்பெற லாம் காலநெடுமையைப் பார்த்து நநது நீரைத் தாங்கியது போல.

(ப-ரை) அம் தண் அருவி மலைநாட் - அழகிய தட்பமான அரு விகள் உள்ள மலைநாடே! நந்து - நததையானது, சேண் நோக்கி - (பின் தனக்கு நீர் பெறலான) கால நெடுமையைப் பார்த்து, நீர்கொண் டது போன்று - நீரைத் தாங்கியதுபோல, தந்தம் பொருளும் - தந்தமது

பொருளின் அளவையும், தமர்கண் வளமையும் - உறவினரிடத்துள்ள பொருளின் அளவையும், முத்துற நாடி - முற்படவே ஆராய்ந்தறிந்து, புறந்தரல் - தாம் உய்தற்குத் தக்க வகை காப்பாற்றுவதற்கு, ஓம்புக - பொருள் செய்து பாதுகாக்க [ஏ - அசை]

(க-து) பின்னால் நீபெறுகலான காலம் நெடிதாயின் அதற்கேற்ற அளவாக நததையானது நீரைக்கொண்டு தாங்கியிருக்கும். அதுபோல், பின்னால் தனக்கும் உறவினருக்கும் போதுமான பொருள் இல்லையாயின் ஏற்ற அளவாகப் பொருள்செய்து பாதுகாக்கவேண்டும்

206. தம்பொருளைத் தாமே போற்றல்

மறந்தானும் தாழுடைய தாம்போற்றி னல்லால்

சிறந்தார தமரென்று தேற்றார்கை வையார்.

கறங்குநீர்க் காலலைக்கும் கானலஞ் சேர்ப்ப'

இறந்தது பேர்த்தறிவா ரில்.

43

(ப--பொ). தாழுடைய பொருளைத் தாம் பாதுகாத்தல்லலது, நமக்குச் சிறந்தார் இவர் தமர் இவரென்று தேறி, தேறப்பட்டார் கையின்கண் மறந்தானும் வைக்கலாகாது. கறங்குநீர் காலலைக்கும் கானலஞ் சேர்ப்பனே' தம் கையினின்றும் போய பொருளை மீட்டறிவார இல்லை ஆதலால்.

(ப--ரை) கறங்கு நீர்க்கால் - ஒலித்தலான நீர்க்கால்கள், அலைக்கும் - அலைவீசுதலான, அம-அழகிய, கானல் சேர்ப்ப-கானல் சேர்ப்பனே! இறந்தது - தமது கையினின்றும் போன பொருளை, பேர்த்தது அறிவார் இல்லை - மீட்டறிவார இல்லை (ஆதலால்), தாம் உடைய - தாம் உடைய பொருளை, தாம் போற்றின் அல்லால் - தாமே பாதுகாத்தல்லலது, சிறந்தார் தமர் என்று - நமக்குச் சிறந்தார் இவரென்றும் உற்றார் இவரென்றும், தேற்றார் கை-நம்பலாகாதவர் கையின்கண், மறந்தானும் வையார் - மறந்தாயினும் வைக்கலாகாது.

(க-து). கையைவிட்டுப் போன பொருள் திரும்புவது அரிது. தம்பொருளைத் தாமே பாதுகாக்கவேண்டும்: சிறந்தாரென்றும் சுற்றத் தாரென்றும் நம்பலாகாதவரிடம் வைக்கவேண்டா.

207. அரியபொருளை அரணை இடத்தில் வைத்துக்காத்தல்

அமையா இடத்தோர் அருமபொருள் வைத்தால்
இமையாது காப்பினும் ஆகா.—திமையோரும்
அக்காலத் தோம்பி அமிழ்துகோட் பட்டமையால்,
நற்காப்பின் தீச்சிறையே நன்று. 336

(ப--பொ). காவல் அமையாத இடத்திலே ஓரிய பொருளை வைத்தக்கால இமையாது காப்பினும் ஆகா தேவர்களும் முற்காலத்துப் பாதுகாத்தோம்பியும் கருடனால் தம் அமிழ்து கோட்பட்டமையால், சிறைசெய்யாது காக்கும் காவலின் எளிய அரணே நன்று, ஆதலான்.

(ப--ரை). அக்காலத்து - முற்காலத்து, இமையோரும் - தேவர்களும், ஒம்பி - பாதுகாத்தோம்பியும், அமிழ்து கோட்பட்டமையால் - தன் தாயான விந்தையைச் சிறைமீட்கும்படி கருடனால் தம் அமிழ்து கொள்ளப்பட்டமையால், நல் காப்பின்-சிறைசெய்யாது காக்கும் காவலை விட, தீச்சிறையே-எளிய அரணே, நன்று-நன்று. (ஆதலால்), ஓர் அரும் பொருள் - ஓர் அரிய பொருளை, அமையா இடத்து வைத்தால்-காவல் அமையாத இடத்திலே வைத்தக்கால், இமையாது காப்பினும்-இமைகொட்டாது காவல்செய்யினும், ஆகாது-நன்மை உண்டாகாது.

(க-து). அருமையான பொருளை அரணை இடத்தில் வைத்துப் பாதுகாக்கவேண்டுமே அரணாக இடத்தில் வைத்துக் கண்ணிமையாமல் காத்தாலும் வல்லார் எளிதில் கொள்வா

208. கீழ்மக்களிடம் வைத்தபொருள் திரும்பாது

ஊக்கி உழந்தொருவர் ஈட்டிய ஒண்பொருளை
நோக்குமின் எனறிகழ்ந்த நொவ்வியார் கைவிடுதல்
போக்கினீர் னுமம் பொருகழித் தண்சேர்ப்ப!
காக்கையைக் காப்பிட்ட சோறு. 315

(ப--பொ). ஒருவர் தாம் முயன்று வருந்திக் குவித்த ஒண் பொருளைப் பாதுகாத்துத் தாருமென்று அப்பொருளை இகழ்

நது கீழ்மக்களாயினர் வசத்திலே விடுதல், போக்கில்லாத நீரைக் கரைமேலே துவாநின்ற கரைபொரு கழிசூழ்ந்த குளிர்த் த சேர்ப்பனே! காக்கையைக் காவலாகவைத்த சோறு போலும்.

(ப-ரை போககு இல் நீர் - போக்கில்லாத நீரை, துவம் - கரை மேலே துவாநின்ற, பொரு - கரைபொருதலான, கழி - கழி சூழ்ந்த, தண்-குளிர்த், சேர்ப்ப - சோப்பனே! ஒருவா ஊக்கி உழந்து-ஒருவா தாம் முயன்று வருந்தி, ஈட்டிய - தேடிய, ஒண் பொருளை - ஒள்ளிய பொருளை, இகழ்ந்து - 'தாம் காதலை' இகழ்ந்து, நோக்குமின் என்று - பாதுகாததுத் தாரும் என்று சொல்லி, நொவ்வியா கை விடுதல்-கீழ் மக்கள் வசத்திலே விடுதல், காககையை காப்பிட்ட சோறு - காககையைக் காவலாகவைத்த சோறு போலும்

(க-து). கீழ்மக்களைக் காவலாக வைத்த பொருள், காககையைக் காவலாக வைத்த சோறு போலும்.

“பண்டாரம் பலகணக்குக கண்காணி பாததில்லார்
உண்டா ரடிசிலே தோழனிற்—கண்டாராய்
யாககைக்குத் தகக அறிவில்லாக காப்படுப்பின்
காக்கைக்குக் காப்படுத்த சோறு.”—சிறுபஞ்சமூலம்

209. கீழ்மக்களிடம் வைத்தபொருள் தமக்குப் பயன்படாது

தொடிமுன்கை நல்லாய்! அத தொக்க பொருளைக்
குடிமக னல்லான்கை வைத்தல்,—கடிநெய்தல்
வேரி கமழும் விரிதிரைத் தண்ணோப்ப!

மூரியைத் தீற்றிய புல்.

396

(ப-பொ). தொடிபொருந்திய முன்கையையுடைய நல்லாய்! தான் தேடித் திரண்டபொருளை நற்குடிக்கண் பிறந்த மகனல்லாதவன் கையிலே வைத்தல், புதிய நெய்தல் மணங் கமழும் விரிந்த திரையைுடைய கடற்சேர்ப்பனே! மூரியெருத்தைத் தீற்றிய புல்லோ டொக்கும்.

(ப-ரை). தொடி முனகை நல்லாய் - தொடிபொருந்திய முன் கையையுடைய நல்லாய்! கடி நெய்தல் - புதிய நெய்தல், வேரி கமழும்-மணம் வீசும், விரி திரை-விரிந்த அலையுடைய, தண சேர்ப்ப - கடற் சேர்ப்பனே! தொக்க அப்பொருளை - தான்தேடித் திரண்ட அப்பொருளை, குடிமகன அல்லான கை வைத்தல் - நறகுடியில் பிறவாதவன் வசத்திலே வைத்தலானது, மூரியை சிற்றிய புல - மூரியெருதை உண்பித்த புல்லோடொகுகும்.

(க-து) கீழ்மகன வசத்தில் வைத்த பொருள், கிழவெருதை உண்பித்த புல்லோ டொகுகும்.

210 கைவிட்ட பொருளைத் தேடிக் கொள்ளுதல் முடியாது

முனனை யுடையது காவா திகநதிருந்து
பின்னை பஃ தாராய்நது கொள்குறுதல்—இன்னியல்
மைத்தடங்கண் மாதராய்! அஃதாதல் வெண்ணெய்மேல்
வைத்து மயில்கொள்ளு மாறு 325

(ப--பொ). தனக்கு முன்னா உண்டாகிய பொருளைக் காவாதே சோரவிட்டிருந்து பின்னா அதனைத் தேடிக் கொள்ளுதலை விசாரித்தல். இனிய இயல்பினையுடைய மைத்தடங்கண்மாதே! மயிலைப் பிடித்துக்கொள்வான் வேண்டி அதன் தலையின்கண்ணே வெண்ணெயை வைத்து உருகி அதன்கண்ணின்கண் புகுதல் அதனைப் பிடித்துக்கொள்ள நினைக்கு மாறு போலும்

ப-ரை). இன இயல்-இனிய இயல்பினையுடைய, மை-மையிட்ட, தட கண் மாதராய - பெரிய கண்களையுடைய மாதே! முன்னை உடைய - தனக்கு முன்னா உண்டாகிய பொருளை, காவாது இகநதிருந்து - காவாமல் சோரவிட்டிருந்து, பின்னை - பின்னா, அஃது - அதனை, ஆராய்நது - விசாரித்து, கொள்குறுதல் அஃது - தேடிக் கொள்ளுதலாகிய அத்தன்மை, மயில்மேல் வெண்ணெய் வைத்து கொள்ளும ஆறு ஆதல்-மயில் தலையினமேல் வெண்ணெயை வைத்து (வெண்ணெய் உருகி அதன் கண்ணில புகுந்தால் அப்பொழுது) அதனைப் பிடித்துக்கொள்ள நினைக்குமாறு போலும்.

(க-து). கையிலுள்ள பொருளைக் கைவிட்டிருந்து பின் அதனைத் தேடிக்கொள்ளுதலானது, மயிலின் தலையில் வெண்ணெய் வைத்து அது உருகிக் கண்ணில் விழும்பொழுது மயிலைப் பிடித்துக்கொள்வது போலும் இது முடியாத காரியம் என்பதாம்.

பழமொழி.—கொக்கின் தலையில் வெண்ணெய் வைத்துக் கொகைப் பிடிக்கிறதுபோல

211. கடன்கோடாமை

கைவிட்ட ஒண்பொருள் கைவா வில்லென்பார்
மெய்ப்பட்ட வாறே உணர்ந்தாரால்.—மெய்யா
மடம்பட்ட மாணோக்கின் மாமயி லன்னாய்'
கடம்பெற்றான் பெற்றான் குடம்.

57

(ப--பொ). தனிசென்று ஒருவன் பிறர்க்குக் கைவிட்ட ஒண்பொருள் பின்னைத் தன்கையின்கண் வருவதில்லை என்று சொல்லுவார் மெய்ம்மைபபட்ட நெறியானே அறிந்தார்கள் மெய்ம்மையாகவே. மடமையை உடைத்தாகிய மாணோக்கினையுடைய மாமயில் போலவாய்' பிறர்க்குத் தனிசிட்டான் அத்தனிசு பெற்றபடியாவது சூளுறுதற்குப் பாம்புக் குடத்தைப் பெறுதல்.

“பாழ்ந்தனிசு வேண்டிப் பாம்புக்குடம் பெற்றான்” என னும் பழமொழி இது.

(ப--ரை). மடம்பட்ட - மடமையை உடைத்தாகிய, மான் நோக்கின் - மானின் நோக்கினையுடைய, மா மயில் அன்னாய் - சிறந்த மயில் போலவாய்! கைவிட்ட ஒண் பொருள் - (கடனென்று ஒருவர் பிறருக்குக்) கைவிட்ட ஒள்ளிய பொருள், கைவரவு இல்லென்பார் - பின்பு தன் கையின்கண் வருவதில்லை என்று சொல்லுவார், மெய்ப்பட்ட ஆறே உணர்ந்தார் - உண்மையாகிய நெறியாலே உணர்ந்தவராவர், மெய்யாக - உண்மையாகவே, கடம்பெற்றான் - பிறர்க்குக் கடன் கொடுத்தவன் அக்கடனைப் பெற்றபடியாவது, குடம்பெற்றான் - பிரமாணம் செய்வதற்குப் பாம்புக்குடத்தைப் பெறுதலே [ஆல்-அசை].

முன்னாளில் வழக்கு விசாரணையில் பாம்புக்குடத்தில் கையிடுவது நிவ்வியப் பிரமாணங்களில் ஒன்று.

(க-து) கையைவிட்டுக் கடனாகக் கொடுத்த பணம் திரும்பிக் கைக்கு வருவதில்லை என்பது உண்மை. கடன் கொடுத்தவன் பெறுவது (பிரமாணம் செய்வதற்குப்) பாம்புகு குடமேயன்றி வேறொன்றும் இல்லை.

பழமொழி.—குமபிட்டுக் கடன் கொடாதே, கும்பிட்டுக் கடன் வாங்காதே. Lend and lose, so play fools.

212. கொடுத்த கடன் கேட்டால் கைப்பாதல்

கடன்கொண்ட ஒன்பொருளைக் கைவிட்டிருப்பார் இடங்கொண்டு தம்மினே என்றால்—தொடங்கிப் பகைமேற்கொண்டா போலக் கொண்டார் வெகுடல் நகைமேலும் கைப்பாய் விடும். 304

(ப-பொ). தாம் கடனாகக் கொண்ட ஒள்ளிய பொருளைக் கைவிட்டிருப்பாரா தாம் இருந்த இடத்தின்கண் சென்று “எம்பால் கொண்ட பொருளைத் தரலவேண்டும்” என்று சொன்னால், தம்மோடு பகைமை மேற்கொண்டாற் போலத் தொடங்கி, தனிசுகொண்டவர்கள் அவரைச் சீறுதல் விளையாட்டினும் இன்னதாய்விடும்.

(ப-ரை) கடன் கொண்ட ஒன்பொருளைக் கைவிட்டிருப்பார் இடங்கொண்டு-தாம் கடனாகக்கொண்ட ஒள்ளிய பொருளைக் கைவிட்டுச் செலவு செய்திருப்பவரிடத்தில் சென்று, தம்மின் என்றால் - வாங்கின கடனைக் கொடும் என்று கொடுத்தவா கேட்டால், கொண்டார் - கடன்வாங்கினவர், பகை மேற்கொண்டா போலத் தொடங்கி-தம்மோடு விரோதம் கொண்டவாபோலத் தொடங்கி, வெகுடல் - கோபித்தல், நகைமேலும்-விளையாட்டாகச் செய்தவிடத்தும், கைப்பு ஆய்விடும் - துன்பந்தருவதாய்விடும் [வெகுடல்-வெகுள்தல்].

பழமொழி—கடன் வாங்குகிறபோது இனிப்பு; கடன் கொடுக்கிறதென்றால் கசப்பு. கொடுத்தது கேட்டால் அடுத்தது பகை. Sweet is the wine, but sour is the payment.

7. நன்றியில் சேல்வம்

213. பாவத்தால் வந்த பொருள் அறத்துக்கு ஆகாமை

அல்லது செய்வார் அரும்பொரு ளாக்கத்தை
நல்லது செய்வார் நயப்பவோ?—ஒல்லொலிநீர்
பாய்வதே போலும் துறைவ'கேள் தீயன
ஆவதே போன்று கெடும்.

173

(ப--பொ). பாவத்தைச் செய்வா அரும்பொருள் தீட்
டத்தை நல்ல அறத்தைச் செய்வா விருமபுவரோ? ஒல்
லொலி நீர் பார்மேல் ஏறிப் பாய்வதே போலும் துறைவனே!
கேளாய்! தீய கருமங்கள் செலவ மாவதொரு கருமம்போலே
யிருந்து கெட்டுப்போம, ஆதலான்.

(ப--ரை) ஒல்லொலி நீர் - ஒல்லென்றெலிக்ரும நீர், பாய்வதே
போலும்-பார்மேல் ஏறிப் பாய்வதேபோலும், துறைவ-துறைவனே!
கேள் - கேளாய —தீயன - தீய கருமங்கள், ஆவதேபோன்று-செலவ
மாவதொரு கருமம்போலே காணப்பட்டு, கெடும் - கெட்டுப்போம
(ஆதலால்), அல்லது செய்வா - பாவத்தைச் செய்வாரது, அரும்
பொருள் ஆக்கத்தை - அரிய பொருளின் ஈட்டத்தை, நல்லது செய்
வார் - நல்லறத்தைச் செய்வோ, நயப்பவோ - விருமபுவரோ!

(க--து) பாவச்செய்கை உடையாரது பொருள் பாவவழியிலே
தேடியதாகும்: அறஞ்செய்யும் பொருட்டும் அப்பொருளை விருமபுத்
லாகாது, அப்பொருள் ஆவதுபோல் கெடுமாகையால்

“களவினா லாகிய வாககம் அளவிறந்

தாவது போலக கெடும்”—திருக்குறள்

214 அறிவில்லா சேல்வம்பெறுதல் துன்பம் பெறுதலே

தொன்மையின் மாண்ட துணிவொன்றும இல்லாதா
நன்மையின் மாண்ட பொருள்பெறுதல்,--இன்னொலிநீர்
கன்மேல் இலங்கு மலைநாட்' மாக்காய்ததுத்
தன்மேல் குணிலகொளளு மாறு.

129

(ப--பொ). பழைய நூல்களில் மாட்சிமைப்பட்ட துணிவினையில்லாதார் நன்மையான் மாட்சிமைப்பட்ட செல்வத்தைப் பெறுதல், இனிய ஒலியையுடைய அருவிநீர் கற்பாறைமேல் வந்திழியாநின்ற மலைநாடனே! மா மிகக் காய்த்துத் தன்மேல் பிறர் எறியும் கல்லை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு போலும்.

(ப--ரை). இன் ஒலி நீ - இனிய ஒலியையுடைய அருவிநீர், கல்மேல் இலங்கும் - கற்பாறைமேல் வந்திழியாநின்ற, மலைநாட - மலைநாடனே! தொன்மையில் மாண்ட துணிவு ஒன்றும் இல்லாதார் - பழைய நூல்களில் மாட்சிமைப்பட்ட துணிவு யாதொன்றும் இல்லாதவர், நன்மையின் மாண்ட பொருள் பெறுதல்-நன்மையால் மாட்சிமைப்பட்ட செல்வத்தைப் பெறுதல், மா காய்த்து-மா மிகவும் காய்த்து, தன்மேல் குணில் கொள்ளும் ஆறு - தன்மேல் பிறர் எறியும் கல்லை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு போலும். [குணில்-கவண்கல்-கல்]

(க-து). ஏழைகளுக்கு உதவாமையால் அறிவிலிகளுடைய செல்வம் தாயத்தார் முதலியோரால் வலிந்துகொள்ளப்பெறுகின்றது.

“இன்னுதே கல்லார்கட் பட்ட திரு”-திருக்குறள்.

215. இவறன்மை

பெற்றாலும் செல்வம் பிறர்க்கியார் தாநதுவ்வார்

கற்றாரும் பற்றி இறுகுபவால்.—கற்று

வரம்பிடைப் பூமேயும் வண்புனல் ஊர்!

மரங்குறைப்ப மண்ணு மயிர்.

107

(ப--பொ). செல்வம் பெற்றாலும் அச்செல்வத்தைப் பிறர்க்கும் இடார், தாமும் நுகராத, கற்றவர்களும் பற்றுள்ள முடையவராய் நெகிழாதே இறுகாநிற்பார்: கன்றினையுடைய ஆ வரம்பின்கண் கிடந்த பூவினை மேயும் வண்புனல் ஊரனே! மரத்தைக் குறைக்கவல்ல கருவிகர் மயிரினை மண்ணமாட்டா, அதுபோல.

(ப-ரை). கற்ற - கன்றினையுடைய பசு, வரம்பிடை பூ - வரம்பின்கண் கிடந்த பூவினை, மேயும் - மேயும், வண் புனல் ஊர-வளவிய புனலூரானே! மரம் குறைப்ப - மரத்தைக் குறைக்கவல்ல கருவிகள், மயிர் மண்ணு - மயிரினை மண்ணமாட்டா. (அதுபோல), செல்வம் பெற்றாலும் - செல்வத்தைப் பெற்றாலும், பிறாக்கு ஈயா - அச்செல்வத்தைப் பிறர்க்கும் இடாராய், தாம் துவ்வார் - தாமும் அனுபவியாமல், கற்றாரும் - கற்றவர்களும், பற்றி - பற்றுள்ளமுடையராய், இறுகுப - தளரவிடாமல் இறுகப் பிடிப்பர் [மண்ணல் - வெட்டுதல்]

தென்னாட்டில் 'மயிரைக் கத்தி மண்ணவில்லை' என்கிற வழக்கு இன்றும் உண்டு

(க-து) சில கருவிகள் மாமவெட்ட உதவுவதன்றி மயிரை வெட்ட உதவா அதுபோல, சிலா கற்ற.கல்வி தமமுடைய செல்வத்தை இறுகப் பிடிப்பதற்கு உதவுவதன்றிப் பிறாக்குக் கொடுத்தும் தாம் உணம இலவாழ்க்கையை இனிது நடத்துதற்கு உதவுவதில்லை.

216. லோபி செல்வம்

வழங்கலும் துய்த்தலும் தேற்றாதான் பெற்ற
முழங்கு முரசுடைச் செல்வம்,—தழங்கருளி
வேய்முற்றி முததுதிரும் வெற்ப' அதுவன்றோ
நாய்பெற்ற தெங்கம் பழம்.

151

(ப-பொ). பிறர்க்குக் கொடுத்தலும் தான் நுகர்தலும் செய்யமாட்டாதான் பெற்ற முழங்கு முரசினையுடைய செல்வம், முழங்காரின்ற அருவிகளையுடைய வேய்முற்றி முததுதிரும் வெற்பனே! அது நாய் பெற்ற தெங்கம்பழத்தோடொக்கும்.

(ப-ரை). தழங்கு அருவி - முழங்காரின்ற அருவிகளையுடைய, வேய் முற்றி முத்து உதிரும் - மூங்கில் முற்றி முத்து உதிர்தலான, வெற்ப - வெற்பனே! வழங்கலும் - பிறர்க்குக் கொடுத்தலும், துய்த்தலும் - தான் அனுபவித்தலும், தேற்றாதான் - செய்யமாட்டாதவன்,

பெற்ற - பெற்ற, முழங்கு முரசு உடை செல்வம் அது - முழங்கும் முரசினையுடைய செல்வமானது, நாய் பெற்ற தெங்கம்பழம் - நாய் பெற்ற தெங்கம்பழத்தோ டொக்கும் [முழங்கு முரசுடைச செல்வம் அரசச்செல்வம்]

“அன்பொரீஇத் தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய
ஒண்பொருள கொள்வா பிறா.”—திருக்குறள்.

பழமொழி—நாய்க்கு முழுதேங்காய தக்குமா?

217. ஈயாதான் செல்வம் பொலிவு பெறுது

முழவொலி முந்நீ முழுதுட னுண்டா
விழவுநில கூத்தேபோல் வீழ்ந்நவிதல கண்டும்,
இழவென் றொருபொருள ஈயாதான் செல்வம்,
அழகொடு கண்ணி னிழவு.

343

(ப-பொ). முழவோசைபோலும் ஒலியையுடைய முந்நீ ரால சூழப்பட்ட உலகம் முழுதாயும் ஆண்ட மன்னவர்கள் திருநாள் நடந்த ஊரின்கண் ஆடிய கூத்துப்போல பொலி விழந்து அழகின்றிக கெடுமாறுபோலச செல்வமும் கெட்டுப் போமாறு கண்டிருந்தும், யாழும் இப்பொருளைக் காததிருந் து இழந்துபோவதொழியக் கொண்டுபோவ திலலையென்று இரந்தோர்க் கொருபொருளைக் கொடாதவன் செல்வமும், அழகும் வடிவும் உடையானொருவன் கண்ணிழந்ததனோ டொக்கும்.

(ப-ரை) முழவு ஒலி முந்நீ முழுதுடன் ஆண்டா-முழவோசை போலும் ஒலியையுடைய கடலால் சூழப்பட்ட உலகமுழுதையும் ஆண்ட அரசர்கள், விழ ஊரில் கூத்துபோல்-திருநாள் நடந்த ஊரின் கண் ஆடிய கூத்துப் பொலிந்த அழகின்றிக் கெடுமாறுபோல், வீழ்ந்து அவிதல் கண்டும்-செல்வமும் கெட்டுப்போமாறு கண்டிருந்தும், இழவு என்று - கொடுத்தமட்டில் நஷ்டநதானே என்றெண்ணி, ஈயாதான் செல்வம்-இரந்தவர்க்கு ஒரு பொருளைக் கொடாதவனுடைய செல்வ மும், அழகொடு கண்ணின் இழவு-அழகும் வடிவமும் உடையானொரு வன் கண்ணிழந்ததனோ டொக்கும்.

பேராசர் செல்வமிழந்து சீர் கெடுவதற்குத் திருவிழா நடந்த ஊரில் ஆடிய கூத்து அழகுக்கெடுவது உவமானம்.

(க-து) அழகும் வடிவமும் கண்ணினிற் பொலிவு பெறாமையோல், செல்வம் ஈகையினிற் பொலிவு பெறாது

215. ஈயாத பொருள் இருந்தும் பயன்படாது

நாவின் இரந்தார் குறையறிந்து தாமுடைய

மாவீனை மாணப் பொதிகிற்பார்—தீவினை

அஞ்சிலென் அஞ்சா விடிலென்? குருட்டுக்கண்

துஞ்சிலென் துஞ்சாக்கா லென்?

238

(ப-பொ). வந்த குறிப்பை முகத்தால் அறிதலேயன்றி, வாக்கால் இரந்தவர் குறையை அறிந்தும், தமது குண்டாகிய செல்வத்தை மாட்சிமைப்படப் பொதிநுதுவைப்பார், மறைத்துத் தீவினைக்கு அஞ்சில் என்? அஞ்சாதொழிந்தால் என்? குருடாகிய கண் துஞ்சில் என்? துஞ்சாமலிருந்து என்? அதுபோல.

(ப-ரை) நாவின் இரந்தார் குறை அறிந்து - வாயாலே சொல்லி இரந்தவருடைய குறையை அறிந்து, தாம் உடைய மாவீனை-தமக்குண்டாகிய செல்வத்தை, மாண-மாட்சிமைப்பட, பொதிகிற்பார்-பொதிநுதுவைப்பவர், தீவினை - தீவினைக்கு, அஞ்சில் என் - அஞ்சினால் என்ன? அஞ்சாவிடில் என் - அஞ்சாதொழிந்தால் என்ன? குருட்டுக்கண் - குருடாகிய கண், துஞ்சில் என் - தூங்கினால் என்ன? துஞ்சாக்கால் என் - தூங்காதிருந்தால் என்ன?

மா-செல்வம் அஞ்சில் (நன்மை) என், அஞ்சாவிடில் (தீமை) என் என எழுவாய் வருவித்துக் கொள்ளவேண்டும்

ஏழைகளுக்குப் பொருள் உதவுவது தீவினையை ஒழிக்கும் உபாயம் உதவாத பொருள் குருட்டுக்கண் போன்றது: இருந்தும் பயன் தருவதில்லை

(க-து). தீவினைப் பயனை அனுபவிக்கவேண்டுமே என்றஞ்சுகின்றவன் ஏழைகளுக்குத் தன் பொருளை உதவுவான்: அஞ்சாதவன் உத

வான்: குருட்டுக்கண் தூங்கினால் உண்டாகும் நன்மையும் இல்லை; தூங்காவிட்டால் உண்டாகும் கெடுதியுமில்லை பொருள் உதவாதவன் தீவினைக்கு அஞ்சாதலால் அடையும் நன்மையும் இல்லை; அஞ்சாமையால் அடையும் தீமையும் இல்லை

பழமொழி — குருட்டுக்கண் தூங்கியென்ன? தூங்காதென்ன?

219. ஈயாது பொருளைவைத் திறப்பவர்

படரும் பிறப்பிற்கொன றீயாா பொருளைத

தொடருநதம் பற்றினால் வைத்திறப பாரே,

அடரும் பொழுதின்கண் இடடுக் குடரொழிய

மீவேலி போக்கு பவர்.

379

(ப-பொ). இனிவரும் பிறப்பிற்கு உதவுவதாய் ஒரு பெர் றுளைத தாம் கொடாது தம் பொருளைத தொடர்ந்த பற்றுள் ளத்தால் ஈட்டிவைத்து இறந்துபோவாரா, வயிற்றின்கண் புண்பட்டிருக்கும் பொழுதின்கண் குடர் புறத்தாக மற் றென்றினை உள்ளேயிட்டுப் போர் வழங்குங்கால் வல்லே வள நெடிது கோளோ டொப்பா.

(ப-ரை). படரும்-இனி வருதலான, பிறப்பிற்கு-பிறப்பிற்கு உதவு வதாய், ஒன்று ஈயா-ஒன்றுங் கொடாமல், தொடரும் பற்றினால்-மேன் மேல் தொடர்தலான பற்றுள்ளததால், பொருளை வைத்து-பொருளைப் பத்திரப்படுத்திவைத்து, இறப்பார் - சுமமா இறப்பவர், அடரும் பொழு தின்கண் - சததுருககள் சண்டைசெய்யும் பொழுதின்கண், குடர் ஒழிய-வயிறு புண்பட்டுக் குடல் சரிந்து புறத்ததாக, இட்டு-மற்றென் றினை உள்ளேயிட்டு, மீவேலி போக்குபவர் - மேலே கட்டுக்கட்டி வைத்திருப்பவரோ டொப்பர் [ஏ-அசை].

‘க-து’. யுத்த களத்தில் ஒருவனுக்குக் குடல் சரிந்தொழிய வே றென்றை உள்ளிட்டுக் கட்டிவைத்தாலும் அதனால் அவனுக்கு நன்மை உண்டாகாது அதுபோல மறுமையின் பொருட்டுச் செல விடாமல் ஒருவன் பத்திரப்படுத்திவைத்த பொருளால் அவன் இறந்த பின் அவனுக்கு ஒரு நன்மையும் உண்டாகாது.

“வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொரு ளஃதுண்ணுன்
செத்தான் செய்ககிடந்த தில்”—திருக்குறள்.

220. உற்றருநறவினர்க்கு உதவாமல் வம்பர்க்கு உதவுதல்

விருமபி அடைநதார்க்கும் சுற்றத் தவாக்கும்
வருந்தும் பசிகளையார் வம்பாக் குதவல்,
இரும்பணைவில் வென்ற புருவத்தாய்! ஆற்றக
கரும்பனை யன்ன துடைத்து.

286

(ப-பொ). தம்மைக் காதலித் தடைநதார்க்கும் கிளைசட்டு
மே வருந்தும்பசி களையாராய்ப் புதிய அயலார்க்கு உதவுதல்,
இரும்பணையாற செய்யப்பட்ட வில்லினைவென்ற புருவத்
தாய்! மிகவும் அது தன்னை வித்திட்டு ஆக்கினார்க்கு உறுங்
காலத் துதவாது நெடுங்காலம் சென்றால் பிறர்க்குப் பயன்
படும் கரும்பனைபோலும் தன்மையை உடைத்து.

(ப-ரை) இரு பணை வில் வென்றபுருவத்தாய்-பெரிய மூங்கிலால்
செய்யப்பட்ட வில்லினை வென்றபுருவத்தாய்! விருமபி அடைநதார்க
கும்-தம்மை விரும்பி அடைநதவர்க்கும், சுற்றத்தவாக்கும்-சுற்றத்தார்க்
கும், வருந்தும் பசிகளையார்-வருந்தும் பசியை நீக்காதவராய், வம்பர்க்கு
உதவல் - புதிய அயலார்க்கு உதவுதல், ஆற்ற கரும்பனை அன்னது
உடைத்து-மிகவும் (தன்னை வித்திட்டு ஆக்கினாகு உறுங்காலத்துத
வாது நெடுங்காலஞ் சென்றால் பிறர்க்குப் பயன்படும்) கரிய பனைபோ
லும் தன்மையை உடையது

(க-து) நட்டுவளர்த்தவர்க்குப் பயன் தராமல் பிறர்க்குப் பயன்
தரும் கரும்பனையைப் போலவா, உற்றார் உறவினர்க்கு உதவாமல்
பிறர்க்கு உதவுவோ

“ஏதிலார் ஆரத் தம்பசிப்பர் பேதை

பெருஞ்செல்வம் உற்றக் கடை.”—திருக்குறள்

“பொன்னிறச் செந்நெல் பொதியொடு பீள்வாட
மின்னொளிர் வானம் கடலுள்ளும் கான்றுகுக்கும்.
வெண்மையுடையார் விழுச்செல்வம் எய்தியக்கால்
வண்மையு மன்ன தகைத்து.”—நாலடியார்.

221. பூர்வ புண்ணியத்தால் பொல்லார் பொருள் பெறுவர்
வழங்கார், வலியிலார் வாய்ச்சொல்லும் பொல்லார்,
உழந்தொருவர்க் குற்றால் உதவலு மில்லார்.
இழந்ததில் செல்வம் பெறுதலும் இன்றார்,
பழஞ்செய்போர் பின்று விடல். 292

(ப-பொ). ஒருவர்க்கு ஒன்றைக் கொடார், தாமும் வலியில்லாமையால் சொல்லும் சொற்களானும் பொல்லார், ஒருவர்க்கு இடர் உற்றால் வருநதியாகிலும் அவர்க்கு ஒன்றை உதவமாட்டார். இப்பெற்றிப் பட்டார் கேடில்லாத செல்வம் பெறுதல், பழைதாக்கி உரம்பெற்று வந்த செய் இப்பொழுது ஒருரமும் பெறாதே மிகப்போர் இடும்படி விளைந்ததனோடொக்கும். [பழஞ்செய் - முன்செய்த நல்வினைப்பயன்].

(ப-ரை) வழங்கார் - ஒருவர்க்கு ஒன்றைக் கொடார் வலியிலார் வாய்ச் சொல்லும் பொல்லார்-தாமும் வலியில்லாமையால் சொல்லும் சொற்களாலும் பொல்லார்: ஒருவர்க்கு உற்றால்-ஒருவாககு இடர் உற்றால், உழந்து உதவலும் இல்லார்-வருநதியாகிலும் அவர்க்கு ஒன்றை உதவமாட்டார் இன்றார்-இத்தன்மையர், இழந்ததில் செல்வம் பெறுதலும்-கேடில்லாத செல்வத்தைப் பெறுதலும், பழஞ் செய் - பழையதாகி உரம் பெறுவந்த வயல், பின்று-உரம்பெறாத பிற்காலத்தில், போர்-போரிடும்படி, விடல்-(கதிர்விட்டு) விளைந்ததனோடொக்கும். [பின்று-பின்றை-பிண்ணைநான்-பிற்காலம்]

(க-து) முன்னே உரம் பெற்றுக் கொழுமையடைந்த வயல், பின்னே உரம் பெறவிடிலும், முன்னே பெற்ற உரத்தின் பயனால் போரிடும்படி தானியக் கதிர்களை விளைத்தாற்போல, முன்பிறப்பில் புண்ணியஞ் செய்தோ, இப்பிறப்பில் புண்ணியஞ்செய்யாது பாபிகளாயிருப்பினும், பூர்வ புண்ணியபலத்தால் மிகக் திரவியம் பெற்றிருப்பார்.

“நல்லார் நயவ ரிருப்ப நயமிலாக
கல்லார்க்கொன் றாகிய காரணம்—தொல்லை
விளைப்பய னல்லது வேனெடுங் கண்ணாய்’
நினைப்ப வருவதொன் றில்”—நாலடியார்

222. உதவி செய்வார்போல் காட்டி/ஒன்றும் செய்யாண்

ஒற்கப்பட்ட டாற்றார் உணர உரைத்தபின்,
நற்செய்கை செய்வார்போல் காட்டி, நசையழுங்க
வற்கென்ற செய்கை யதுவால், அவ் வாயுறைப்
புற்கழுத்தில் யாத்து விடல்.

283

(ப-பொ). வறுமைப்பட்ட தனனுக்கு ஆற்றாதவர் தம் வறுமையை ஒருவர்க்குத் தெளிய உரைத்தவிடத்தும், பின்னை அவர்களுக்கு நல்ல செய்கையைச் செய்வார்போலச் சொல்லிக் காட்டி, அவர் நச்சுதல கெட வலிதாகிய செய்கையைச் செய்யுமது, பசுவின் கழுத்திலே வாயுறைப்புலலைக் காட்டிக் கட்டிவிடும் தன்மையோ டொக்கும்.

(ப-ரை) ஒற்கப்பட்டு-வறுமைப்பட்டு, ஆற்றார்-அதற்கு ஆற்றாதவர், உணர உரைத்தபின்-தம்வறுமையை ஒருவர்க்குத் தெளிய உரைத்தவிடத்தும், நல் செய்கை செய்வார்போல் காட்டி - அவர்களுக்கு நல்ல செய்கையைச் செய்வார்போலச் சொல்லிக்காட்டி, நசையழுங்க - அவர் விருப்பம் கெடும்படி, வற்கென்ற செய்கை அது-வலிதாகிய செய்கையைச் செய்யுமது, கழுத்தில் - பசுவின் கழுத்தில், அவ் வாயுறைப்புல்-பசுவிற்குரிய வாயுறைப்புல்லே, யாத்துவிடல்-காட்டிக் கட்டிவிடும் தன்மையோ டொக்கும் [ஆல்-அசை].

வாயுறை - பசு முதலியவற்றிற்குக் கொடுக்கும் கைத்தின்.

(க-து) வறியவருக்கு ஒருதவி செய்வதாகப் போக்குக்காட்டி ஒன்றும் செய்யாதிருப்பது, பசவுக்கு வாயுறைப்புல்லை காட்டி அதற்கிடாமல் அதன் கழுத்தில் கட்டிவைப்பது போலும்.

223. இயலாததை இயல்வதாக ஒட்டேல்

அடையப் பயின்றாட்சொல் ஆற்றுவராக் கேட்டால்
உடையதொன் றில்லாமை யொட்டின்,—படைபெற்ற
றடைய அமர்த்தகண் பைந்தொடி! அஃதால்
இடைய னெறிந்த மரம்.

314

(ப-பொ). தம்மை அடைதற்பொருட்டுப் பலநாளும் பயின்றவர் ஒரு பொருளைப் பெறவேண்டிச் சொல்லிய சொல்லைக் கேட்டால், தமக்கில்லாத பொருளை உடைய தொன்றாக அவர்க்குச் செய்வாராக உடன்பட்டாராயின், படைத்தன் மையைப் பெற்று முகமடைய நிறைந்த கண்ணையும் அழகிய தொடியையும் உடையாய்' அஃதன்றோ இடையன் கொன்ற மரம்போ லாகும் தன்மையை உடைதது.

அல்லதூஉம், உடையதொன்றில்லாமை யொட்டின என் பதற்குத் தம்மை அடைநது வாழ்வார்க்குத் தாம் செய்யக் கடவதாக வைத்துக் கொடுத்ததனை இல்லையாக மறுப்பின் என்றுமாம்.

(ப-ரை). படை பெற்று-படைத்தன்மையைப் பெற்று, அடைய-முகமடைய, அமாதத கண்-நிறைந்த கண்ணையும், பைந்தொடி - அழகிய தொடியையும் உடையாய்! அடைய-தம்மையடைய, பயின்றார்-பலநாளும் பயின்றவர், சொல்-ஒருபொருளைப் பெறவேண்டிச் சொல்லிய சொல்லை, கேட்டால் - கேட்டால், இல்லாமை - தமக்கில்லாத பொருளை, உடையது ஒன்று - உடையதொன்றாக, ஆற்றுவராக ஒட்டின் - அவாவுக்குச் செய்வாராய் உடன்பட்டால், அஃது - அது, இடையன் எறிந்த மரம் - இடையன் வெட்டிய மரம்போ லாகும் தன்மையையுடைத்து

இடைய னெறிந்த மரம்—ஆடுமொடுகள் எட்டித் தழை மேயலாம் படி இடையன் கிளைகளை வெட்டிச் சாய்த்த மரம். இடையன் வெட்டிய மரம் ஒருபுறம் வாடி ஒருபுறம் தளிர்த்திருக்கும்.

படைநின்ற பைந்தா மரையோ டணிரீலம்

மடைநின் றலரும் வயலாலி மணளா!

இடைய னெறிந்த மரமேயொத் திராமே

அடைய வருளா யெனக்குன்ற னருளே .

8-ம் திருமொழி, 11-ம் பத்து, பெரிய திருமொழி.

(க-து). கிளைகளை வெட்டிச் சாய்த்த மரத்தில் தளிர்த்துள்ள பக்கம் களிப்புடன் மேய்ந்த ஆடுமொடுகள், வாடியிருந்த பக்கத்தில் ஒன்

றும் பெறாமல் வெறுப்படைவதுபோல், பொருள் உடையராக நடித் தவர் உதவிசெய்ய உடன்பட்டதைக் கண்டு மகிழ்ந்தவர், அப்பால் ஒன்றும் பெறாமையால் வெறுப்படைவர்

224. வன்னெஞ்சரிடம் இரந்தவா ஒன்றும் பெறா

மரம்போல் வலிய மனததாரை முன்னின்
நிரந்தார் பெறுவதொன றிலலை.—குரங்கூசல்
வளளியி னாடு மலைநாட்' அஃதன்றே
பள்ளியுள ஐயம் புகல.

140

(ப-பொ) மரம்போலே வலியதொரு மனததையுடையாரை முன்னே நின்று இரந்தார அவரால் பெறுவதொரு பொருள் இல்லை குரங்குகள் வள்ளிக்கொடியின்கண் இருந்து ஊசலாடும் மலைநாடனே' அது வன்றே அருந்தவர் இருந்தேவாமும் பள்ளியுள ஐயம்புகுதல்.

(ப-ரை) குரங்கு வளளியின் ஊசல் ஆடும் மலைநாட் - குரங்குகள் வளளிக்கொடியின்கண் இருந்து ஊசலாடும் மலை நாடனே' மரம்போல் வலிய மனததாரை - மரம்போலே வலிய மனததையுடையாரை, முன் நின்று இரந்தார - எதிரே நின்று இரந்தவா, பெறுவது - அவரால் பெறுவது, ஒன்று இல்லை - ஒரு பொருளும் இல்லை அது - அச்செய்கை, பள்ளியுள-அருந்தவா இருந்து வாழும் பள்ளியில், ஐயம் புகல்-பிச்சையெடுத்தலோ டொகரும்

பள்ளி - ஆசீவகப்பள்ளி - (ஆசீவகா - சமணமுனிவா) - சமண முனிவா இருக்கும் மடம்

(க-து) சமணமுனிவர் பிச்சையெடுத்த துண்பவர் அவரிருக்கும் மடத்தில் பிச்சையெடுப்பவாகு ஒன்றும் கிடைக்காது வன்னெஞ்சுடையாரிடம் பிச்சையெடுப்பவர்க்கும் ஒன்றும் கிடைக்காது

225. நம்பிவந்தவனை ஆதரியாதவனுக்கு மோகனம் இல்லை

இசைவ கொடுப்பதூஉம் இல்லென் பதூஉம்
வசையன்று வையத் தியற்கை. அஃதன்றிப்
பசைகொண் டவனிற்கப் பாத்துண்ண னாயின்,
நசைகொன்றான் செல்லுலக மில்.

24

(ப-பொ). தனக்கு இயன்றன கொடுத்தலும் இல்லாதன இல்லையென்றலும் ஒருவற்குச் சூற்றமன்று, உலகத்தார் செயலே அவ்வகையன்றி, இவன் எனக்குப் பசைப்படுவன என்று தனமனதிற கொண்டு ஒருவன நிறபக்கண்டும் அவனுக்குப் பகுத்துண்ணு னாதலைத் தவிர்க்க. நசையாற் பிறரைத் துன்பமுறுத்தினாற்குச் செல்லும் மறுமைபுல சுத்தின்கண் இன்ப மில்லை (ஆதலால் பசை கொண்டவற்குப் பகுத்துண்க).

(ப-ரை) இசைவ கொடுப்பதும் - தன்னால் கூடுமானவைகளைக் கொடுப்பதும், இல் என்பதும் - இல்லாதவைகளை இல்லை யென்பதும், வசை அன்று - ஒருவனுக்குக் குற்ற மன்று, வையதது இயற்கை-உலகத்தாரா செயலேயாம் அஃது அன்றி - அவ்வகையன்றி, பசை கொண்டவன் நிறக - இவன் எனக்கு உதவுவானென்று நம்பி ஆசை கொண்டவன் எதிரில் நிற்கக்கண்டும், பாதது உண்ணாளுயின் - அவனுக்குப் பகுத்துண்ணாளுயின், நசை கொன்றான் - அவன் ஆசையைக் கெடுத்தவனாதலால், செல் உலகம் இல் - அப்படிப்பட்டவன் சென்று பெறுதலான மோகூவினபம் இல்லை

(க-து) இவன் உதவுவான என்று நம்பிவந்தவனை ஆதரிக்காதவன் மோகூம பெறுவதில்லை.

“இசையா ஒருபொருள் இல்லென்றல் யார்க்கும்
வசையன்று வையத தியற்கை—நசையமுங்க
நின்றோடிப் பொய்த்தல் நிரைதொடஇ! செய்நநன்றி
கொன்றாரிற் சூற்ற முடைதது” —நாலடியார்
நட்டார்க்கும் நள்ளா தவர்க்கும் உளவரையால்
அட்டது பாததுண்டல் அட்டுண்டல்—அட்ட
தடைத்திருந் துண்டொழுகும் ஆவதின் மாக்கட்
கடைக்குமாம் ஆண்டைக் கடவு—நாலடியார்.

“ஒல்லுவ தொல்லும் என்றலும் யாவர்க்கும்
ஒல்லா தில்லென மறுத்தலும் இரண்டும்
ஆள்வினை மருங்கில் கேண்மைப் பாலே

ஒல்லா தொல்லும் என்றலும் ஒல்லுவ
தில்லென மறுத்தலும் இரண்டும் வல்லே
இரப்போர் வாட்ட லன்றியும் புரப்போர்
புகழ்குறை பழேம் வாயி லத்தை” —புறம்.

226. திருப்தியடையார்க்கு ஈந்தபொருள் இழந்தபொருளே

தமராலும் தம்மாலும் உறறாலொன் றுற்றி
நிகராகிச் சென்றாரு மல்லா. இவர்திரை
நீத்தநீர்த் தண்ணீர்ப்ப! செய்த துவவாதார்க்
கீதத்தை யெல்லாம இழவு.

307

(ப--பொ) சுற்றத்தாலாயினும் தம்மாலாயினும் அவர்க்கு
ஒரிடர் உற்றால் முன்பு அவர்க்கு ஒன்றை உதவி அவர்க்கு
நிகராக ஒழுகினாரு மல்லர். பரந்த திரைவெள்ளம் பரக்கு
நீரையுடைய குளிர்த கோப்பனே! செய்த மாத்திரத்தானே
உவததலைச் செய்யாதிருப்பார்க்குக் கொடுத்த பொருளெல்
லாம் இம்மைக்கும் இல்லை மறுமைக்கும் இல்லையாதலால்
இழந்த பொருள்.

(ப--ரை) இவர்திரை-பரந்த அலை, நீத்தம் நீர்-வெள்ளம்போல் பரக்
கும் நீரையுடைய, தண் நீர்ப்ப-குளிர்த கோப்பனே! தமராலும்-சுற்
றத்தாலாயினும், தம்மாலும் - தம்மாலாயினும், உற்றால் - ஒருவர்க்கு
ஒர் துன்பம் உற்றால், ஒன்று ஆற்றி - முன்பு அவர்க்கு ஒன்றை
உதவி, நிகராகி சென்றாரும் அல்லா - அவர்க்கு நிகராக ஒழுகினாரு
மல்லர் செய்தது உவவாதார்க்கு - செய்த அளவால் உவத்தலைச்
செய்யாதிருப்பார்க்கு, ஈதத்து எல்லாம் - கொடுத்த பொருளெல்லாம்,
இழவு - (இம்மைக்கும் இல்லை மறுமைக்கும் இல்லையாதலால்) இழந்த
பொருளே. [ஐ--சாரியை].

(க-து). தம்மாலாயினும் சுற்றத்தாலாயினும் துன்பமடைந்தார்க்கு
உதவிய பொருள் இம்மை மறுமைக்கு நன்மை தருதலால், அது
தனக்கு மீண்டும் உதவத்தக்க பொருளாம். கொடுத்த அளவில்
திருப்தியடையாதவர்க்குக் கொடுத்ததெல்லாம் இம்மை மறுமைக்கு
நன்மை தாராமையால் அது தன் கையைவிட்டு இழந்த பொருளே
பொக்கும்.

11

8. ஊழ்

227. முயற்சியினும் முன்னேவினை வலியது

எவ்வந் துணையாய்ப் பொருள்முடிக்கும் தாளாண்மை
தெய்வ முடிபபுழி என்செய்யும்?--மொய்கொண்டு
பூபுக்கு வண்டார்க்கும் ஊர' குறும்பியங்கும்
கோபபுக குழிசசெய்வ தில. 63

(ப-பொ). துன்பமே தனக்குத் துணையாக ஒருவன்
நினைதத பொருளை முடிக்கும் தாளாண்மை, முற்பிறப்பில்
செய்த தீவினை வநது இடையூறு செய்தால் அவ்வினை வலிநது
என்செய் வற்று? பூ புக்கு வண்டார்க்கும் ஊரனே' எங்கும்
தடையின்றிச் செல்லவல்ல அரசன் கைக்கொண்ட நாட்டின்
கண் குறும்பன் வலிநது செய்வதொன் நிலை ஆதலான்.

(ப-ரை) பூ புக்கு வண்டு ஆர்க்கும் ஊர - பூக்களில் புக்கு வண்டு
கள் ஒலிகரும் ஊரனே' இயங்கும் கோ புகக உழி - எங்கும் தடை
யின்றிச் செல்லவல்ல அரசன் கைக்கொண்ட நாட்டின்கண், குறும்பு-
குறும்பன், செயவது-வலிநதுசெய்வது, ஒன்று இல் - ஒன்றுமில்லை.
(ஆதலால்), எவ்வம் துணையாய் - துன்பமே தனக்குத் துணையாக,
பொருள் முடிகரும் தாளாண்மை - தான் நினைதத பொருளை ஒரு
வன் முடிகரும் முயற்சியானது, தெய்வம் முடிபபுழி - முற்பிறப்பிற்
செய்த தீவினை வநது இடையூறு செயதால், மொய்கொண்டு என்
செய்யும் - தான் வலிநது என்செய் வல்லது? [குறும்பன்-குறுநிலமன்
னன்-தூர்ச்சனன்].

(க-து). பேராசன் அரசுசெய்யும் நாட்டின்கண் குறும்பன் செய்ய
லாவது ஒன்றுமில்லை தீவினைப்பயன் இடையூறு செய்யுமிடத்தில்
ஒருவன் தன் முயற்சியால் செய்யலாவது ஒன்றுமில்லை.

“ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
குழினும் தான்முந் துறும்.”—திருக்குறள்.

பழமொழி.—Tis vain to quarrel with our destiny.

228. கருமங்கள் வினையின் வகைய

சுட்டிச் சொல்லப்படும் பேரறிவி னுர்கண்ணும்

பட்ட விருத்தம் பலவானால், -பட்ட

பொறியின் வகைய கருமம். அதனால்

அறிவினை ஊழே அடும்

203

(ப-பொ). மதித்துச் சொல்லப்படும் முன்புள்ள பேரறிவி னுர்கண்ணும் உள்வாய் குற்றங்கள் பலவானால், தமக்கு முற்பிறப்பின் உள்ளவாய் வினையின் வகையவா யிருக்கும் கருமங்கள். ஆதலால் தமது நல்லறிவினை முன்செய்த ஊழ் வினையே அடும்.

(ப-ரை). சுட்டி சொல்லப்படும் பேர் அறிவினா கண்ணும் - மதித்துச் சொல்லப்படும் முன்புள்ள பேரறிவினா டத்தம, பட்ட விருத்தம் - உள்வாய் குற்றம், பல ஆனால்-பலவாயின், கருமம் - கருமங்கள், பட்ட பொறியின் வகைய - (தமக்கு முற்பிறப்பின்) உள்ளவாகிய வினையின் வகையினவா யிருக்கும். அதனால்-ஆதலால், அறிவினை - தமது நல்லறிவினை, ஊழே - முன்செய்த ஊழ்வினையே, அடும் - அடும்

“பேதைப் படுக்கும் இழுவூழ் அறிவகற்றும்

ஆகலூழ் உற்றக கடை” — திருக்குறள்

பழமொழி — விதி எப்படியோ மதி அப்படி No man can be wiser than destiny.

229. உறற்பால உறுதல்

அங்கண் விசும்பின அகனிலாப் பாரிக்கும

திருகளும தீங்குறுதல் காண்மொல். - பொங்கி

அறைப்பாய் அருவி அணிமலை நாட'

உறற்பால யார்க்கு முறும.

15

(ப-பொ). அங்கண் விசும்பில் நின்று மிக்க நிலாவைப் பரப்பும் மதியமும் பாம்பினால் தீங்குறுதல் காணுகின்றேம்.

ஆதலால், கற்பாறையின்கண் மிக்குவநது பாயாநின்ற அருவியையுடைய மலைநாடனே! தமக்கு உறக்கடவ துன்பங்கள் யாவர்க்கும் வநதுறும்.

(ப-ரை) அறை பொங்கி பாய் அருவி அணி மலைநாட - கற்பாறையின்கண் மிகுவுநது பாயாநின்ற அருவியையுடைய அழகிய மலைநாடனே! அம் கண் விசும்பின் - அழகிய இடமகன்ற ஆகாயத்தினின்றும், அகல் லிலா பாரிகும-மிகக் சந்திரிகையைப் பரப்பும், திங்களும் - சந்திரனும், தீங்குறுதல-பாம்பினால் தீங்குறுதலை, காணடும் - காண்கிறோம் (ஆதலால்), உறற்பால - தமக்கு உறக்கடவ துன்பங்கள், யார்க்கும்-யாவார்க்கும், உறும் - வநதுறும்.

(க-து). சந்திரனுக்கும் இராகுடீடை உள்ளது அங்ஙனமே வரும் வினை வழியில் நிற்காது: வரக்கடவ துன்பங்கள் வருவது நிச்சயம்.

திருப்பாற்கடலைக் கடைந்துண்டான அமுதத்தை விண்ணின் ஓரமிசம் ஜகன்மோகினியாக உருவங்கொண்டு தேவார்க்குப் பகிர்ந்து வருகையில், ஆதிசேடன் சகோதரரிருவா தேவருபம பூண்டு அமுதம் வாங்கி உண்டான அருகிலிருந்த சந்திரனும் சூரியனும் அதனை உணர்ந்து ஜகன்மோகினிகுருகு குறிப்பாக உணராததின அளவில், அவன் அவாகளைப் புடைத்தான் புடைத்தும் அமுதமுண்ட பலத்தால் அவர்கள் உயிரிங்காமல் பிழைத்து, சந்திரசூரியர்களிடம் பகை பாராட்டி அவர்களை உட்கொண்டு கான்று வருத்திவருகின்றனர். இவர்களே இராகு கேதுக்கள்.

பழமொழி.—அம்புலியையும் அரவு விழுங்கும் வருவது வழியில் நிற்காது. No flying from fate.

“உறற்பால நீக்கல் உறுவாக்கும் ஆகா” —நாலடியார்.

“அங்கண் விசும்பின் அகனிலாப் பாரிகும, திங்களும்” என்று தொடங்கி நாலடியாரில் ஒரு வெண்பா உண்டு “தம்மை யிகழ்வாரைத் தாமவரின் முன்னிகழ்க....உறற்பால யார்க்குமுறும்” என நாலடியிலும் இப்பழமொழி வருகின்றது

230. உறற்பால தீண்டாது விடாமை

கழுமலத்தில் யாதத களிறும் கருவூர்
விழுமியோன் மேற்சென் றதனால்,—விழுமிய
வேண்டினும் வேண்டா விடினும், உறற்பால
தீண்டா விடுதல் அரிது.

62

(ப-பொ). கழுமலமென்னும் ஊரின் கண்ணே பிணித்து
நின்ற களிறும், கருவூரின் கண்ணே இருந்த கரிகால்வளவன்
கடித்தியானாயினும் அவன் சிறப்புடையனாதலால், அவன்
மேற் சென்று தன்மிசை எடுத்துக்கொண்டு அரசிற் குரிமை
செய்தது. ஆதலால். விழுமிய பொருளைக் காதலிப்பினும்
காதலியாது விடினும் உறக்கடவன தீண்டாவாய் விடுதல்
அரிது.

(ப-ரை). கழுமலத்தில் யாதத களிறும்-கழுமலம் என்னும் ஊரின்
கண்ணே கட்டியிருந்த யானையும், கருவூர்-கருவூரின் கண்ணே யிருந்த,
விழுமியோன்மேல்-சிறப்புடையவனான கரிகால்வளவனிடம், சென்ற
தனால் - சென்று தன்மேல் எடுத்துக்கொண்டுபோய் அரசிற் குரிமை
செய்த தாதலால், விழுமிய - விழுமிய பொருள்களை, வேண்டினும்
வேண்டாவிடினும் - விரும்பினும் விரும்பாவிட்டாலும், உறற்பால -
உறக்கடவன, தீண்டாவிடுதல் - தீண்டாவாய்விடுதல், அரிது - அரிது.

சீகாழியை ஆட்சிசெய்திருந்த அரசனொருவன் சந்ததியின்றி
இறந்தானாக, மனக்கவலைகொண்ட மந்திரிமார்கள் பட்டத்து யானை
யைக் கண்களைக் கட்டி “இது எவரைத் தாங்கிவருகிறதோ அவரையே
அரசனாக்குவோம்” என்று சொல்லி விடுத்தனர். அந்த யானை கரு
வூரிற்கென்று கரிகாற்சோழனை எடுத்து முதுகின்மேல் தாங்கிவந்தது.
மந்திரிமார்கள் அவனை அரசனாகக் கொண்டனர்.

“ஈண்டுநீர் வையத்துள் எல்லாரும் எத்துணையும்
வேண்டார்மன் தீய: விழைபமன் நல்லவை:
வேண்டினும் வேண்டா விடினும் உறற்பால
தீண்டா விடுதல் அரிது.”—நாலடியார்.

“பரியினும் ஆகாவாம் பாலல்ல. உய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம்.”—திருக்குறள்.

231. தீண்டேற்குரியாரை இலக்குமி தீண்டேல்

ஆய் வளர்ந்த அணிநெடும பெண்ணையை
ஏய் இரவெல்லாம் காததாலும் --வாஅய்ப்
படற்பாலார் கண்ணே படுமே. பொறியும்
தொடற்பாலார் கண்ணே தொடும. 205

(ப-பொ) ஆகிவளர்ந்த அணிநெடும பெண்ணையை மருவி
இராப்பொழுதெல்லாம் அதன் பழத்தின் பொருட்டுக் காத்
தாலும். பெண்ணைப் பழங்களைத் தந்து விழற்பாலா கண்ணே
விழும் திருவும் சென்று தீண்டற்பாலார் கையே சென்று
தீண்டும், அதுபோல.

(ப-ரை) ஆய வளர்ந்த-உண்டாகி வளர்ந்த, அணி நெடும பெண்
ணையை - அழகிய நெடிய பனைமரத்தை, ஏய் - அடைந்தது, இரவெல்
லாம்-இராப்பொழுதெல்லாம், காததாலும் - அதன் பழத்தின் பொருட்
டுக் காத்திருந்தாலும், வாய் - தம் வாயில், படல் பாலா கண்ணே -
படுத்திருக்கிய பான்மை யுடையாரிடத்தே, படும் - அப்பழம் விழும்.
(அதுபோல), பொறியும் - இலக்குமியும், தொடலபாலா கண்ணே -
சென்று தீண்டெற்குரியா கையின்கண்ணே, தொடும் - சென்று
தீண்டும்.

பொறி என்பது இலக்குமியைக் குறிப்பதற்கு மேற்கோள்
“பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே.”

232. பெரிய செல்வம் பெறுதற்கு முன்வினை காரணம்

முற்பெரிய நல்வினை முட்டின்றிச செய்யாதார்,
பிற்பெரிய செல்வம் பெறலாமோ? --வைபபோ
டிகலிப பொருளசெய்ய எண்ணியக்கால் என்னும்?
முதலிலார்க் கூதிய மில். 312

(ப-பொ). முன்னர்ப் பிறப்பின்கண் நன்றாகிய புண்ணி
யத்தை இடையறாமல் செய்யாதார், பின்னைப் பிறக்கும் பிறப்

பின்கண் பெரிய செலவததைப் பெறுதல் கூடுமோ? பிறர் வைத்த நிதியுடன் மாறுபட்டுச் செய்வோமென்று நினைத்தது கால எத்தன்மை கூடுப? கூடாதே முதலிலார்க்கு ஊதியம் இல்லையானா போல.

(ப-ரை) முன் - முன்பிறப்பில், பெரிய நல்வினை - மிகப் புண்ணியத்தை, முட்டு இன்றி - இடையறாமல், செய்யாதா - செய்யாதவர், பின் - பின்னைப் பிறக்கும் பிறப்பில், பெரிய செலவம் - மிகச் செல்வத்தை, பெறல் ஆமோ - பெறுதல் கூடுமோ? வைப்போடு - பிறருடைய நிதியுடன், இகலி - மாறுபட்டு, பொருள் செய்ய எண்ணியகால் - பொருள் செய்வோமென்று நினைத்தகால், என் ஆம் - என்ன உண்டாகும்? (ஒன்றும் உண்டாகாது) முதல் இலாகு - முதற்பொருள் இல்லாதவாகு, ஊதியம் இல் - இலாபம் கிடைப்பதில்லை

முற்பிறப்பில் செய்த நல்வினை முதற்பொருளும் பிற்பிறப்பில் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் ஊதியமுமாகக் கொள்ளலவேண்டும்

“பெற்றி கருமம் பழையாமல செயகுறின்
பற்றின்கண் நல்லா தறஞ்செயக—மற்றது
பொன்றாப் புகழ்நிறுத்திப் போயப்பிறந்த ஊநாடிக
கன்றுடைத தாயபோல வரும்”—அறநெறிச்சாரம்

“முதலிலாக் கூதிய மில்லை” என்கிற பழமொழி திருக்குறளிலும் வருகிறது

233 கூடுங்காலத்தில் செல்வம் வந்து கூடுதல்

பனனாளும நின்ற ஊடததும் கணிலேவங்கை
நனனாளே நாடி. மலாதலால்,— மனனா
உவாப வழிபட் டொழுதினும், செல்வம்
தொகற்பால போழ்தே தொகும.

120

(ப-பொ). பலனாளும் தான் உவாதாய் நின்றவிடத்தும் கணிகளைப்போல நாளை அறிவிக்கும் வேங்கை தாம் மலரக் கடவ நாளை அறிந்து புகுதலால், அரசர் மனமகிழும்படி வழி

பட் டொழுகி ராயினும், செல்வம் ஒருவர்க்குக் கூடுங்
காலத்தே வந்து கூடுமல்லது கூடாது.

(ப-ரை) பல் நாளும-பல நாளும, நின்ற இடத்தும் - தான் உள
தாய் நின்றவிடத்தும், கணி வேங்கை-கணிகளைப்போல நாளை அறி
விகும் வேங்கை, நல் நாளை நாடி மலர்தலால் - தான் மலரக்கடவ
நாளை யறிந்து பூத்தலால், மனனா உவப்ப-அரசர் மனம் மகிழும்படி,
வழிபட்டு ஒழுகினும்-வழிபட் டொழுகினுராயினும், செல்வம்-செல்வ
மானது, தொகல்பால் போழ்தே - ஒருவாகுக் கூடுங் காலத்தே,
தொகும் - வந்து கூடும்

“கணி-சோசியன் கணிவேங்கை - உவமத்தொகை “வேங்கை
மரமு மருதமுங் கணியெனல” (பிங்கலம் ஆதலால், இருபெயரொட்
டாகக் கொள்ளலுமாம் இங்கே உவமத்தொகையாகக் கொள்ளுதலே
பொருட்பொருத்த முடைத்து கணிகளைப்போல நாளை அறிவிகும்
வேங்கை என்பது, கந்தபுராணம்-வள்ளியமமை திருமணப்படலம்-
148-வது விருத்தம்

குறை வாணாகன யாவரும் கொடிச்சியை நோக்கித்

“துன்று மேனல்கள விளைந்தன, கணிகளும் சொற்ற

இன்று காறிது போற்றியே வருந்தின: இனிநீ

சென்றி டமமஉன் சிறுகுடிக” கெனஉரை செயதார

என்பதனால் நனகு விளங்கும்

“ஆமிடத்தே யாகும் சிறுகாலைப் பட்ட பொறியும்” என்றது
நாலடியார

334. உய்வதற்கு உய்யுமிடம் உளதாதல்

குரைத்துக் கொளப்பட்டார் கோளிமுக்குப் பட்டுப்

புரைத்தெழுந்து போகினும் போவர். -அரக்கில்லுள்

பொய்யற்ற ஐவரும் போயினார். இல்லையே

உய்வதற் குய்யா விடம்

280

(ப-ரை). சிலாகுக் கடநிறை பயிற்றி அவரால் அகப்
படப் பிணித்துக் கொள்ளப்பட்டவா அந்தக் கோளிலே வித

னப்பட்டுத் தப்பியெழுநது போகினும் போகாநிற்பர். துரியோதனன் அரக்குமாளிகையிலே தீயிடுவிப்பதனைத் தப்பிக் குற்றமற்ற பாண்டவர்கள் ஐவரும் போயினார்கள். அது போல உய்யக்கடவ உரிக்கு உய்யமுடியாத இடம் இல்லை.

(ப-ரை) அரக்கு இல்லுள்-துரியோதனன் கட்டுவித்த அரக்கு மாளிகையில் இருந்த, பொய் அற்ற ஐவரும் - குற்றமற்ற பாண்டவர் ஐவரும், போயினர் - அவன் இடுவித்த தீயினின்றும் தப்பிப் போயினர். (ஆகவே), குரைத்து - (வஞ்சகரால்) கட்டுரை சொல்லி, கொளப்பட்டவர் - பிணித்துக்கொள்ளப்பட்டவர், கோள் இழுக்குப பட்டு-(அவ்வஞ்சகருடைய) பிணிப்பினின்றும் தவறி, புரைத்து எழுநதுபோகினும் போவா-தப்பியெழுந்து போகினும் போகாநிற்பா. (ஆதலால்), உய்வதற்கு - பிழைக்கக் கடவதான உயிருக்கு, உய்யா இடம்-பிழைக்கமுடியாத இடம், இல்லையே - ஒன்றும் இல்லை.

(க-து) புண்ணியம் பலிததலான விதியுடையா பெரிய ஆபத்தில் அகப்பட்டாலும் அதினின்றும் தப்பிப் பிழைப்பர்.

தருமர் இளவரசு பட்டம் பெற்றுத் தம்பிமாரோடு வாரணுவதத் துக்கு அனுப்பப்பெற்றனர் துரியோதனன் பொருமைகொண்டுகனகன் என்னும் சிற்பியால் அவ்விடத்தில் ஓர் அரக்குமாளிகை கட்டுவித்து, அதில் பாண்டவரைவரையும் இருக்கச் செய்து, அதைத் தீமூட்ட ஓர் தினத்தைக் குறித்திருந்தான். அவ்வஞ்சகம் அறிந்த வீமன் அன்று நள்ளிரவில் தானே அம்மாளிகைக்குத் தீயிட்டு, அயர்ந்து தூங்கியிருந்த சகோதரர்களையும் தாயையும் தூக்கங் கெடாமல் தூக்கிக்கொண்டு அம்மாளிகையில் அமைத்திருந்த சுரங்கத்தின் வழியாக இடம்பவனம் சென்றடைந்தான். யாவரும் உயிர் துறவாது உய்ந்தனர்.

235. ஆவார்க்குத் தீமையும் நன்மையாதல்

இதுமன்னுந் தீதென் றிசைநதது உம் ஆவார்க்

கதுமன்னும் நல்லதே யாகும்.—மதுமன்னும்

வீகாறு கானல் விரிதிரைத் தண்ணீர்ப்ப!

தீநாள் திருவுடையார்க் கில்.

(ப-பொ). இவ்வினை இவர்க்கு மிகவும் தீங்கினைத் தருவதொன்றே பென்று பிறர் சொல்லும் வகை வந்துபொருநதிய வினையும், செல்வம் ஆகக்கடவார்க்கு நல்லதேயாய் வினையும்: தேனையுடைய நெய்தற்பூக்கள் நாராநின்ற கடற்சோலையை யுடைய விரிதிரைத் தண்சோப்பனே! தீமையைப் பயக்கும் நாட்கள் புண்ணிய முடையார்க்கு இல்லை, அதுபோல.

(ப-ரை). மது மன்னும் வீ - தேனையுடைய நெய்தற் பூக்கள், நாறு - மணம் வீசும், கானல - கடற்சோலையையுடைய, விரிதிரை - விரிந்த அலைகள் வீசும், தண் - குளிர்ந்த, சோப்ப - சேர்ப்பனே! இது மன்னும் தீது என்று இசைந்ததும் அது - இவ்வினை இவர்க்கு மிகவும் தீங்கினைத் தருவதொன்றேயென்று பிறர் சொல்லும் வகை வந்து பொருநதியதாகிய வினையும், ஆவார்க்கு - செல்வம் ஆகக்கடவார்க்கு, மன்னும் நலவதே ஆகும் - மிகவும் நல்லதேயாய் வினையும். (ஆதலால்), திருவுடையார்க்கு-புண்ணியமுடையார்க்கு, தீ நாள் இல்-தீமையைத் தரும் நாட்கள் இல்லை

(க-து). புண்ணிய முடையார்க்குத் தீயனவும் நலனவையாய் வினையும்; ஆதலால் அவர்க்குத் தீயநாள் என்பதே இல்லை

“நல்லவை யெல்லாம் தீயவாம், தீயவும் நல்லவாம் செல்வம் செயற்கு” — திருக்குறள்.

“நல்வினை யுடைய நீரா நஞ்சனின் அமுத மாகும் இல்லையேல் அமுது நஞ்சாம் இன்னதால் வினையி னாக்கம்.” — சிந்தாமணி.

“அஞ்சுமிகு தீவினையின் ஆரமிழ்து நஞ்சாம் நஞ்சுமிழி தாழாரிய நல்வினையு மாதோ” — வில்லிபாரதம்.

பழமொழி.—If God be with us, who will be against us?

236. விதிவழி யல்லது வேண்டியன கைகூடாமை

ஆற்றுந் தகைய அரசுடைந்தாராக் காயினும்
வீற்று வழியல்லால் வேண்டினும் கைகூடா.
தேற்றார் சிறிய ரெனல்வேண்டா. நோற்றார்க்குச்
சோற்றுள்ளும் வீழும் கறி.

(ப-பொ). எல்லாச் செல்வங்களையும் தரவல்ல தகைமையையுடைய அரசுகளை அடைந்தார்க்கே யாயினும், புண்ணியம் உள்ளவழியல்லது விரும்பி முயலினும் செல்வங்களைக் கைகூடா. அறிவுடையல்லார் குணத்தால் சிறியயோதலின் இவர்க்கு ஆவதொரு செல்வம் இல்லையென்று இகழ்வேண்டா. நோற்றார்க்குத் தாம் உண்கின்ற சோற்றுள்ளேயும் தேடிவருநதாமே கறி வந்துவீழும் ஆதலானே.

(ப-ரை) நோற்றாககு - தவம் செய்தாககு, சோற்றுள்ளும் - தாம் உண்கின்ற சோற்றுள்ளேயும், கறி வீழும்-(தேடி வருந்தாமலே) கறி வந்து வீழும். (ஆதலால்), ஆற்றும் தகைய அரசு அடைந்தார்க்கு ஆயினும் - எல்லாச் செல்வங்களையும் தரவல்ல தகைமையையுடைய அரசுகளை அடைந்தவர்க்கேயாயினும், வீற்றுவழி அல்லால் - புண்ணியம் உள்ளவழியல்லது, வேண்டினும் விரும்பி முயன்றாலும், கைகூடா - செல்வங்கள் கைகூடா தேற்றார் - அறிவிலாதார், சிறியா - குணத்தால் சிறியரே, எனல் வேண்டா - (ஆசலின் இவர்க்கு ஆவதொரு செல்வம் இல்லை) யென்று இகழ்வேண்டா

(க-து) சிறியராயினும் புண்ணியமுள்ளவர்க்குச் செல்வம் உண்டாகும். அது இல்லாதவாககு அரசு சார்பாலும் முயற்சியாலும் செல்வம் உண்டாகாது

237 ஆகாதார்க்கு ஆகுவ தில்லாமை

ஆகும் சமயத்தார்க் காளவினையும் வேண்டாவாம்.

போகும் பொறியார் புரிவும் பயமின்றே.

ஏகல் மலைநாட்' என்செய்தாங் கென்பெரினும்

ஆகாதார்க் காகுவ தில.

127

(ப-பொ). செல்வம் ஆகக்கடவ காலத்தை வந்தெய்தினார்க்கு முயன்று வருந்தவும் வேண்டா: செல்வம் போகக்கடவ வினையையுடையார் முயன்று புரிந்தாலும் அவர்க்குப் பயன் இல்லை: பிறங்கிய கற்களையுடைய மலைநாடானே! எல்லா

முயற்சி செய்து எல்லாச் செலவழும் பெற்றாராயினும், ஆகக் கடவ ராலாதாக்கு நன்றாகுவ தில்லை ஆதலான்.

(ப-ரை) ஏ - ஒங்கும், கல் - தற்கீளையுடைய, மலைநாட - மலை நாட்டே! என் செய்து - எல்லா முயற்சியும் செய்து, என் பெறினும் - எல்லாச் செல்வமும் பெற்றாராயினும், ஆகாதாக்கு - ஆகக்கடவரல்லாதாக்கு, ஆகுவது-நன்றாகுவது, இல்-இல்லை (ஆதலால்), ஆகும் சமயத்தாக்கு - செலவம் ஆகக்கடவ காலம் வந்தடைந்தவர்க்கு, ஆன் வினையும் - வருநதி முயலுதலும், வேண்டா - வேண்டிவதில்லை. போகும் பொறியா - செல்வம் விட்டு நீங்கும் வினையையுடையா, புரிவும் - முயன்று செய்தலும், பயம இன்று - அவாககுப் பயனில்லை. [ஆம் - ஏ - அசை]

(க-து) ஆகூழ் உள்ளவாக்கு முயற்சி வேண்டா போகூழ் உள்ள வாககு முயற்சியாலும் பலன இல்லை

238 பகைவா துன்புறுப்பது பழவினைப் பயனே

பண்ணிருக்கச் செய்த பழவினை வந்தெம்மை
இன்றொருக நின்ற தென்வறியா -- துன்புறுக்கும்
மேவலரை நோவதென்? மின்னோ மருங்குலாய்!
ஏவலாள் ஊருஞ் சுடும.

191

(ப-பொ). முன்பு பிறந்து செய்த பழவினை வந்து எம்மை இப்பொழுது ஒறுக்கின்றதென்று உணராதே, தம்மைத் துன் பஞ்செய்யும் பகைவரை நோவது என்னை? மின்னேரிடையாய்! ஒருவனால் ஏவப்பட்ட ஏவலாளன் இது மிக்க கொடிய செயலென்று பாராதே ஊரையும் சுடும் ஆதலான்.

(ப-ரை). மின் நோர் மருங்குலாய் - மின்னலை ஒத்த இடையையுடையாய்! ஏவலாள் - தனக்கு ஏவல்செய்பவன், ஊரும் சுடும் - (தீவினை வந்த காலத்தில் தன்னைச் சுடுவதன்றித் தன் ஊரையும் சுடுவான். (ஆதலால்), பண்டு உருத்து செய்த பழவினை-யாம் முன்பு பிறந்து செய்த பழவினை, இன்று வந்து எம்மை ஒறுக்கின்றது - இப்பொழுது வந்து எம்மை வருத்துகின்றது, என அறியார் - என்று எண்ணாதவ

ராய், தன்புறுக்கும் - தம்மைத் துன்பஞ்செய்யும், மேவலரை - பகை வரை, நோவது - நோவது, என் - என்னை?

“வினைப்பயன் வந்தக்கால் வெய்ய உயிரா
மனத்தின் அழியுமாம் பேதை—நினைத்ததனைத்
தொல்லைய தென்றுணா வாரே தமொற்றத
தெல்லை யிகந்தொருவு வா” —நாலடியார்.

239. உயிருடையார் எய்தா வினை யில்லை

சுடப்பட்ட டியிருய்ந்த சோழன் மகனும
பிடர்த்தலைப் பேராணைப் பெற்ற - கடைக்கால்
செயிரறு செங்கோல் செலீஇயினான். இல்லை
உயிருடையார் எய்தா வினை.

105

(ப-பொ). இளமைப் பருவத்துப் பிறரால் சுடப்பட்டும் உயிருய்ந்ததுபோகிய கரிகாலனும் இரும்பிடர்த்தலையார் என்னும் பெயரையுடைய தன் மாமனைத் தனக்குத் துணையாகப் பெறுதலால். பின்னொரு காலத்தின்கண் தன் உரிமையரசு பெற்றுக் குற்றமற்ற செங்கோலை நடத்தினான்: ஆதலால். உயிருடையார் எய்தாததொரு நல்வினைப் பயன் இல்லை.

(ப-ரை). சுடப்பட்டு-இளமைப் பருவத்தில் பிறரால் சுடப்பட்டும், உயிர் உய்ந்த-உயிர் பிழைத்துப் போகிய, சோழன் மகனும்-கரிகாலனும், பிடர்த்தலைப் பேராணை-இரும்பிடர்த்தலையார் என்னும் பெயரையுடைய தன் மாமனை, பெற்ற - தனக்குத் துணையாகப் பெற்ற, கடைக்கால்-பிற்காலத்தில், செயிர் அறு செங்கோல் செலீஇயினான்-(தன் உரிமையரசு பெற்றுக்) குற்றமற்ற செங்கோலை நடத்தினான். (ஆகவே), உயிர் உடையார் - உயிருடையார், எய்தா - அடையாத, வினை-ஒரு நல்வினைப்பயன், இல்லை-இல்லை

“சுடப்பட்ட டியிருய்ந்த சோழன் மகன்” கரிகாற் பெருவளத்தான் என்பது, பொருநராற்றுப்படை யுரையின் இறுதியிலும் பட்டினப் பாலை யுரையின் இறுதியிலும் காட்டியிருக்கும் வெண்பாக்கள் மூன்றில் ஒன்றான

“முச்சக்கரமும் அளப்பதற்கு நீட்டியகால்
இச்சக்கரமே அளந்ததால்—செய்ச்செய்
அரிகான்மேல் தேன்தொடுக்கும் ஆய்புனனீர் நாடன்
கரிகாலன் கானெருப் புற்று.”

இதனால் விளங்கும். பொருநராற்றுப்படை 148—வது வரியின் உரையில் நச்சினூக்கினியா “‘முச்சக்கரமும்’ என்னும் கவியானே கரிகாலாதல் உணாக” என்றனர்.

செவ்வந்திப் புராணம் பின்வருமாறு கூறுகின்றது:—சாரமாமுனிவர் சிவபெருமானாகுச் செய்துவந்த புஷ்ப கைங்கரியததுக்கு இடையூறு செய்த பராந்தக சோழனுடைய ராஜதானியான உறையூரில் மண்மாரி பொழிந்தது உடனே சோழன் கருவுற்றிருந்த தன் மனையாளோடு குதிரைமீதேறிக் காவிரியாற்றைக் கடக்கவற்றான் கடக்கையில் வழுவிலிமுந்த மனைவியை ஆற்றுநீர் நெடுந்தூரத்தில் கரையின்பால் ஒதுக்கியது அவன் பிரமமாந்தி முனிவரது பாதுகாப்பில் இருந்து சில மாதங்கள் கழிந்தவளவில் ஒரு பிள்ளையைப் பெற்றான் அம்முனிவர் அப்பிள்ளையைக் கலைகள் கற்பித்து வளர்த்துவந்தார் இங்ஙனம் அரசிளங்குமரன் வளர்ந்திருக்கையில், உறையூரில் வசித்திருந்த சில முதியோர்கள் ஊரைச் சீர்திருத்தி, ஒருநாள் பட்டத்து யானையை விடுத்தனா அந்த யானை, காவிரியாற்றின் கரையிலே விளையாடியிருந்த ராசகுமாரனிடம் சென்று அவனை எடுக்கவந்தது. எடுக்கமுடியாமல் நிற்கையில், அச்செய்தி உணர்ந்த அரசி முனிவரிடம் முறையிட்டான் முனிவர் அவனுக்குப் பெருவாழ்வு வந்தது. அவன் காலில் கரிகோடிடு” என்றா கரிகோடிட்டவளவில் யானை அவனை எடுக்கக்கூடியதாகி அவனைக் கொண்டுபோய் உறையூரில் சிங்காதனத்தில் இருத்தியது. கரிகோடிட்ட காரணத்தால் அவனுக்குக் கரிகாற்சோழன் என்று பெயர் வழங்கலாயிற்று

240. அறிவுடையார் உறுகண் அஞ்சாமை

நனியஞ்சத தக்க அவைவநதால தங்கண்
துனியஞ்சார் செய்வ துணர்வார. பனியஞ்சி
வேழம் பிடிதழுஉம் வேய்குழ் மலைநாட்!
ஊழம்பு வீழா சிலத்து.

(ப-பொ). மிகவும் தம்மால் அஞ்சத்தக்க வினைகள் வந்தால் தமது உறுகண் அஞ்சார் உணர்வுடையார்: பனியான் வரும் துயரை அஞ்சிப் பிடியை வேழம் தழுவும் வேய்க்கும் மலைநாடனே' தனக்கு இறுதியைத் தரும் ஊழினால் வரும் அம்பு தன்மேலல்லது சிலததின்மேல் வீழாவாம்: ஆதலால் தாம் ஒளித்திருப்பினும் வருவது வரும் என்ப தறியா ராகில்

(ப-ரை). வேழம் பனி அஞ்சி - ஆணயானை பனியால் உண்டாகும் துயரை அஞ்சி, பிடி தழுவும் பெணயானையைத் தழுவும், வேய்க்கும் - மூங்கிலுக்கும், மலைநாட மலைநாடனே' ஊழ் அம்பு-தனக்கு இறுதியைத் தரும் ஊழினால் வரும் அம்பு, நலதது வீழா-தன்மேலல்லது நிலத்தின்மேல் வீழாவாம் (ஆகையால் தாம் ஒளித்திருப்பினும் வருவது வரும் என்பதைக் கவனிக்காமல்), செய்வது உணாவா-செய்யத்தக்கதைச் செய்வதான உணாவுடையார், நனி அஞ்சத்தக்க அவை-மிகவும் தம்மால் அஞ்சத்தக்க வினைகள், வந்தால்-வந்தாலும், தம் கண் துனி-தமது உறுகண்ணுக்கு, அஞ்சார்-அஞ்சார்

(க-து) அறிவாளர் தங்கண் வருதலான உறுகண்ணுக்கு அஞ்சார்.

“சாதலும் பிறத்த றுணும் தமவினைப் பயத்தி னாகும்
ஆதலும் அழிவு மெல்லாம் அவைபொருட் கியல்பு கண்டாய்
நோதலும் பரிவு மெல்லாம் துண்ணா வின்மை யன்றே”-சிந்தாமணி.

IV

1. அ ர சி ய ல் பு

111. குற்றஞ் செய்தவரை ஒறுத்தல் அரசியல்பு

எங்கண் இனையர் எனக்கருதின் ஏதமால்:
தங்கண்ண ரானும் தகவில கண்டக்கால்,
வன்கண்ண னாகி ஒறுக்க. ஒறுக்கல்லா
மென்கண்ணன் ஆளான அரசு

322

(ப-பொ). தமது கண்போல்வா ராயினும் தகைமையே யின்றி ஒழுகும் ஒழுக்கத்தைக் கண்டால், 'எமது கண்போல் வார் இவா இந்தக குறையைப் பொறுக்கவேண்டும்' என்று உள்ளங்கொள்ளில், அது செங்கோன்மைக்குக் குற்றமாம், ஆதலால், தான் வன்கண்மைபை உடையனையாகிச் செய்த குற்றத்துக்குத் தக்க தண்டம் செய்க. செய்யாதே கண்ணோட்டம் உண்டாயிருக்குமவன் அரசினை ஆளமாட்டான்

(ப-ரை) தம் கண்ணா ஆனும் - தமது கண்போல்வா ராயினும், தகவு இல கண்டகால் - தகுதியில்லாத செயல்களை (அவரிடம்) கண்டால், எம் கண் இனையா என-எம் கண்போல்வா இவா (இந்தக குற்றத்தைப் பொறுக்கவேண்டும்) என்று, கருதின் - உள்ளங்கொள்ளின், ஏதம் - அது செங்கோன்மைக்குக் குற்றமாம் (ஆதலால்), வன்கண்ணன் ஆகி-தான் வன்கண்மை உடையனாகி, ஒறுக்க-(செய்த குற்றத்துக்குத் தக்க) தண்டம் செய்க ஒறுக்கல்லா - தண்டியாத, மென்கண்ணன் - கண்ணோட்ட முள்ளவன், அரசு ஆளான் - அரசினை ஆளமாட்டான் [ஆல் - அசை]

(க-து) கண்போல்வா ராயினும் குற்றஞ் செய்யக் கண்டால் அரசன் தாட்சணியமின்றி அவரைத் தண்டித்தல் வேண்டும்: தாட்சணிய முள்ளவன் அரசாட்சிக்கு அருகனாகான்

“ஒர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியாராட்டும்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை”—திருக்குறள்.

“குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் தொழில்”—திருக்குறள்.

“நீமெய் கண்ட சீமை காணின்
ஒப்ப நாடி அதக்க ஒறுததி”—புறம்

242. மூப்பிளமை முறைமையில் பரிகாரம் ஆகா

சால மறைத்தோம்பிச் சான்றவர் கைகரப்பச்
காலை கழிந்ததன் பின்றையும் மேலைக்
கறவைக்கன் றார்ந்தானைத் தந்தையு மார்ந்தான்.
முறைமைக்கு மூப்பிளமை யில். 93

(ப-பொ). மிகவும் மறைத்தோம்பிச் சான்றோராயிருப
பார் புலனாகாமையிற்செய்யலை ஒளிப்பவும், பலகாலம் கழிந்த
தன்பின்பு, முன்னொரு காலத்துக் கறவையின் கன்றை
ஊர்ந்த புதலவனைத் தந்தையாகிய சோழனும் தேரால் ஊர்ந்
தான். ஆதலால் வழக்கிற்கு மூப்பிளமை இல்லை.

(ப-ரை) மேலை - முன்னாளில், கறவைக கன்று ஊர்ந்தானை -
கறவைக்கன்றின்மேல் தேர்நாந்து அக்கன்றைக் கொன்றவனாகிய தன்
மகனை, சான்றவர் - சான்றோரான மந்திரிமார், சால மறைத்து ஒம்பி
கைகரப்ப - மிகவும் மறைத்தோம்பி அச்செயலை வெளிப்படாமல்
ஒளிப்பவும், காலை கழிந்ததன் பின்றையும் - நெடுங்காலம் சென்ற
பின்பும், தந்தையும் - தந்தையாகிய சோழனும், ஊர்ந்தான் - தேரைச்
செலுத்திக் கொன்றான் (ஆதலால்), முறைமைக்கு - வழக்கிற்கு,
மூப்பு இளமை-மூப்பென்பதும் இளமையென்பதும், இல்-இல்லை.

(க-து). மனுநீதிகண்ட சோழமகாராசன் பசுக்கன்றைத் தோக்கா
லின் கீழ்க் கொன்ற தன் இளங்குமாரனையும் தோக்காலின் கீழிட்டிக்
கொன்றான். ஆதலால் இளையோன் முதியோன் என்ற பேதங் கொள்
ளாது நடுவுநிலைமையாடு நீதிசெலுத்தல் வேண்டும்.

இச்செய்தி பெரியபுராணத்தில் பின்வருமாறு உரைத்திருக்கின்
றது:—மனுநீதிகண்ட சோழனது குமாரன் ஒருகாள் ஆலயஞ் செல்
லும்பொருட்டுத் தேரேறிப் போகையில் ஒரு பசுக்கன்று துள்ளிவந்து

அத்தோர்க்காலி னடியில் அகப்பட்டிறந்தது. அதுகண்ட தாய்ப்பசு கதறிச்சென்று அரமணையின் ஆசாரவாசலில் ஆராய்ச்சிமணியைக் கொம்பினால் அடித்தது மணியொலி கேட்ட சோழன் வந்து, பசுவின் துன்பத்துக்குக் காரணமான செய்தியை அறிந்து, தன் மகனைத் தேர்க் காலிலிட்டுக் கொல்லுமபடி கட்டளையிட்டான் மந்திரிகள் அது செய் யாமல் விலகச் சோழன் தானே தன் மகனை அங்ஙனம் செய்தான்.

சிலப்பதிகாரம் வாழ்த்துக் காதையில், அம்மாண வரியில், “குறை விழுடம்பரிந்த கொற்றவன் முன்வந்த, கறவை முறைசெய்த காவலன் காணம்மாண” என்றும், கட்டுரை காதையில் “கறவை முறைசெய் தோன்” என்றும், இச்செய்தி குறித்திருக்கின்றது

243 நடுவுநிலைமை

முறைதெரிந்து செல்வர்க்கு நலகூர்ந தவர்க்கும
இறைதிரியான் நேரொகக் வேண்டும். முறைதிரிந்து
நேரொழுகா னாயின் அதுவாம் ஒருபக்கம்
நீரொழுகிப் பாலொழுகு மாறு.

206

(ப-பொ). செல்வர்க்கும வறியார்க்கும் செய்யு முறை மையைத் தெரிந்து அரசன் வழுவாதே நடுவாகச் செய்ய வேண்டும் முறைபை வழுகி அரசன் நடுவாகச் செய்யா னாயின், அதுவாம் ஒருபிள்ளை பக்கத்துத் தாய் தன் முலைபால் நீரொழுகி ஒரு பிள்ளை பக்கத்துப் பாலொழுகுமாறு போலும்.

(ப-ரை) முறை தெரிந்து-செய்யும் முறைமையைத் தெரிந்து, இறை-அரசன், திரியான்-வழுவாறாய், செல்வாக்கும் நல்கூர்ந்தவர்க்கும்-செல்வார்க்கும் ஏழைகளுக்கும், நேர் ஒகக்வேண்டும்-நடுவாகச் செய்யவேண்டும். முறை திரிந்து-முறை தவறி, நேர் ஒழுகான் ஆயின்-அரசன் நடுவாகச் செய்யா னாயின், அது - அது, ஒரு பக்கம் நீர் ஒழுகி-தாயினது மார்பினின்று ஒருபிள்ளையின் பக்கம் நீர் ஒழுக, (ஒரு பக்கம்) பால் ஒழுகும் ஆறு - மற்றொருபிள்ளையின் பக்கம் பால் ஒழுகு மாறு போலும்.

(க-து) தாய் மார்பு ஒரு பக்கம் உண்கின்ற குழந்தைக்குப் பாலும் மறுபக்கம் உண்கின்ற குழந்தைக்கு நீருமாகச் சுரப்பதில்லை. அரசனும் செல்வர்க்கு ஒருவகையும் வறியர்க்கு வேறுவகையுமாக நீதி செலுத்தாமல் நடுவாகச் செலுத்தவேண்டுமென எல்லாக் குடிகளையும் அரசன் பெற்ற தாய்போல் பாராட்டுக என்பதாம்.

“தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாற்பட் டொழுகப் பெறின்”—திருக்குறள்

244. வருத்தாமல் வசி வாங்குதல்

பொருதத மழியாத பூநதண்டார் மன்னர்

அருததம் அடிநிழ லாரை - வருத்தாது

- கொண்டாரும் போலாதே கோடல் அதுவன்றோ
வண்டுதா துண்டு விடல்.

242

(ப-பொ) உலகத்துப் பொருந்திய செங்கோல் முறைமை கோடாத பூவாரசெய்த குளிரந்த மாலையையுடைய மன்னர், இறைகொள்ளும் பொருளைத் தம் அடிநிழலுள் வாழும் குடிகளை வருத்தாதே, கொள்வதும் போலக் கொள்ளாதே, கொள்ளத்தக்க ஆரிலொன்றும் கொள்வா. அதுவன்றோ வண்டு தாதுண்ணும் பூவை வருத்தாதே விடுதல் போலவது.

(ப-ரை). பொருததம் அழியாத-செங்கோல் முறைமை கோடாத, தன் பூதார்மன்னர் - குளிரந்த பூமாலையணிந்த அரசர், அடிநிழலாரை-தம் அடிநிழலுள் வாழும் குடிகளை, வருத்தாது - வருத்தாமல், கொண்டாரும் போலாதே - வருத்தி வாங்கினவரும்போலாகாமல், அருததம்-இறைப்பொருளை, கோடல் - காலமறிந்து கொள்க. அது-அங்கனம் செய்வது, வண்டு-வண்டானது, தாது உண்டுவிடல் அன்றோ-தாதுண்ணும்பூவை வருத்தாதே உண்டுவிடுதலோ டொககும்.

(க-து) வண்டு மலரினின்றி தேனை மொளளக் கிரகிப்பதுபோல அரசர் குடிகளிடத்தினின்றி வரிப்பொருளை வருத்தாமல் வாங்குக.

பழமொழி—The orange that is too hard squeezed yields a bitter juice.

245 நிலுவை வைக்காமல் வரி தண்டேல்

பாற்பட்டு வாழ்ப வென்னும் குடிகண்மேல்
மேற்பட்ட கூட்டு மிகநிறைவ் வேண்டாவாம்.

கோற்றலையே யாயினும் கொண்டுக. காணுங்கால்
பாற்றலைப் பாலுற வில்

333

(ப-பா). தன ஆணை வழுவாது வாழத்தக்கவர்களே யாயினும் குடிகன்களாயினாகாமேல் தாம் கொள்ளும் இறை மிகுதியாக நிறுத்த வேண்டாவாகும் சூடு மிதிக்கும தலையையாயினும் நின்று அந்த இறையைக் கொள்க ஆர யுககால பாலக கறவாடல் நிறுத்திச் சேரக் கறக்கவென்றால் அஃது ஊறுதவாறுபோல் அவரால் கொள்ளத்தக்கன மேல் இல்லையாம்

கோற்றலை யெனபது கெல்லரிவதற்கு முன்னே தாட்டலை யிலே நிறக்கச்செய்தே என மமம்

(ப-ரை) பால் பட்டு வாழ்ப எனினும் - தன ஆட்சிக்குட்பட்டு வழுவாது வாழத்தக்கவர்களேயாயினும், குடிகளமேல் - குடிகளமீது, மேற்பட்ட - நிலுவையாயுள்ள, கூட்டு - இறைப்பொருள், மிக நிறைவ் வேண்டா - மிகுதியாக நிறைவ் வேண்டா காணுங்கால் - ஆராயுமிடத்து, பால் தலை பால் ஊறல் இல் (சேரக் கறக்கலாமென்று கறவாது விட்ட) பாலின்மேல் (அதிகமாகப்) பால் சுரத்தல் இல்லை (ஆகவே), கோல் தலையையாயினும் சூடுமிதிக்கும இடத்திலேயாயினும் நின்று, கொண்டுக அந்த இறையைக் கொள்க

சூடுமிதித்தல் - சூடித்தல், சூடு - அரிக்கட்டு.

(க-து). சிலவேளை சேர்த்தவைததுப் பாலக கறந்தால், சுரத்தலான அளவு சரியாகச் சுரவாது (குறைந்துபோகும்) கறப்பது கொஞ்சமே யாயினும் உரிய காலத்தில் அதனைக் கறந்துகொள்க அங்ஙனமே, அதிகம் நிலுவையாக வைத்து இறைப்பொருளை ஒருசேரத் தண்டினால், சேரவேண்டிய அளவு சரியாக வராது: குடிகள் தரக்

கடவது தானடிப்போர் நெல்லேயாயினும் அரசர் காலமறிந்து அதனைத் தண்டிக்கொள்க

இங்ஙனம் செய்யாககால் குடிகளை வீணாக வருத்துதலான நிமித்தம் நேரிடும்: அல்லது அரசன் பெறக்கடவ இறைப்பொருளை இழத்தலான நிமித்தம் நேரிடும்

பழமொழி —சேர்த்துவைத்துப் பசு கறக்கலாமா Quick landlords make careful tenants.

246. அதிகப்படி வரிகொண்டு அளிசெய்தல்

அடைய வடைந்தாரை அல்லவை செய்து
கொடைவேந்தன் கோல்கொடிய னாகிக் குடிகண்மேல்
கூட்டிறப்பக் கொண்டு தலையளிப்பின அஃதன்றோ
சூட்டறுத்தது வாயி லிடல். 329

(ப-பொ). தன்னைச் செறிய அடைந்தவரைத் தீங்கு செய்து, கொடைத்தொழிலையுடைய வேந்தன் கொடுங்கோலை உடையனாகிக் குடிமக்களால் கொள்ளும் இறையை அடைவிற கொள்ளாது மிகக்கொண்டு, அந்தக் குடிமக்களைப் பின்னை அளிசெய்யின், அதுவன்றோ, கோழியினது சூட்டை அறுத்து அந்தக் கோழிக்கு இரையாக அதனை வாயுள் இடுதல் போலும்.

(ப-ரை). அடைய அடைந்தாரை - தன்னை நெருங்க அடைந்தவரை, அல்லவை செய்து - தீங்கு செய்து, கொடை வேந்தன் - கொடைத்தொழிலையுடைய அரசன், கோல் கொடியன் ஆகி - கொடுங்கோலையுடையனாகி, குடிகள்மேல் - குடிமக்களிடம், கூட்டு-கொள்ளும் இறையை, இறப்ப கொண்டு-அடைவிற கொள்ளாது மிகக் கொண்டு, தலையளிப்பின் - அந்தக் குடிகளைப் பின்னை அளிசெய்யின், அஃது - அது, சூடு அறுத்து வாயில் இடல் அன்றோ - கோழியினது சூட்டையறுத்து அந்தக் கோழிக்கு இரையாக அதனை வாயுள் இடுதல்போலும்.

(க-து). இறுத்தலான அளவைக் கடந்து இறைகொண்டு பின் குடிகளுக்கு அளிசெய்வதானது, சேவற்கூட்டை அறுத்து அந்தச் சேவலுக்கு இரையாக இடுதல்போலாம்.

247. கொங்கோலுக்கு குடிகர்செய்யும் பரிகாரம் இல்லை

வெண்குடைக்கீழ் வாழும் குடிகடகு வேந்தனும
செங்கோல நல்லாக்கால செய்வதென்? பொங்கு
படுதிரைச சோப்ப'மு) நிலையே யானே
தொடுவுண்ணின் மூடுங் கலம்.

391

(ப-பொ). தனது தவளச சதந்தத்தின் கீழ் வாழத்தக்க குடிகளாயுள்ள நாகர்க்கு வேந்தனுனவன் செங்கோன்மை நடாத நாமல கொடுங்கோன்மையைச் செய்வானாயின் அகற்குச் செய்யும் பரிகாரம் யாதும் இல்லை அஃது. மிக்க திரை பொங்கி எழாபடாநின்ற கடற்சேர்ப்பனே' யானே உருட்டி உண்ணின் அதனை மூடுங்கலம் இல்லை, அதுபோல

(ப-ரை) படுதிரை பொங்கு சோப்ப - மிக்க அலைகள் பொங்கியெழாநின்ற கடற்சேர்ப்பனே' வெண்குடைக்கீழ் வாழும் குடிகடகு - தனது வெண்குடையின்கீழ் வாழத்தக்க குடிகளுக்கு, வேந்தன் - அரசனுனவன், செங்கோலன் அல்லாக்கால - செங்கோன்மை நடாதநாமல கொடுங்கோன்மையைச் செய்வானாயின், செய்வது என் - அதற்குச் செய்யும் பரிகாரம் யாதும் (யாதும் இல்லை) யானே தொடு உண்ணின் மூடுங் கலம் மற்ற இலையானே உருட்டி உண்டால் அதனை மூடுங்கலம் வேறில்லை (அதுபோல)

(க-து) கலத்தி லிருப்பதை யானே உருட்டி உண்ண வுற்றால் அதனை உண்ணாதபடி மூடத்தக்க கலம் வேறில்லை அரசன் கொடுங்கோலனாயின் குடிகள் செய்யலான பரிகாரம் இல்லை

248. பகைவரை அடாதவரும் நீதி தவறினவரும் எளியராவர்

ஒளியாடை மீதுநாந தொழுகுவ தல்லால்
களியானை மன்னர்க்கோ கைகடத்தல் ஏதம்.
துவரியுண் பறவைபோல் செவ்வேனர்ப் பாரும்
எளியாடை எளவாதா நில.

287

(ப-பொ). ஒளியிணையுடைய பிற மன்னரை அடர்த்தொழுகாமையன்றிக் களிபாணை மன்னாக்குத தம் அரசநீதி கெடவொழுகுதலும் தமக்கு இனிவாவேபாம (ஆதலால் தாம் எளிய ராகாதவகை இவ்விருதிருமும் ஒழியவேண்டும்): துளியுண் பறவையாகிய வானம்பாடிபோல ஒருபாங் கோடாமல் செவ்வையே பார்ப்பாரும் எளியாரை இகழாதார இல்லை, ஆதலான்.

(ப-ரை). ஒளியாரை - புகழ் பொருந்திய பிற மன்னரை, மீதுர்த்து ஒழுகுவது அல்லால் - அடாததொழுகாமையோடு, கைகடத்தல் - தம் அரசநீதி கெட ஒழுகுதலும், களி யாணை மன்னாக்கு - மதமயக்கமுள்ள யாணைச் சேனையையுடைய மன்னாக்கு, ஏதம்-கௌரவக் குறைவேயாம். (ஆதலால், தாம் எளியராகாத வகை இவ்விருணமும் ஒழியவேண்டும்) துளி உண் பறவை போல் - மழைத்துளியை உண்ணும் பறவையாகிய வானம்பாடிபோல, செவ்வன ஒப்பாரும் - (ஒரு பாங்கு ஓடாமல்) செவ்வையே பாப்பாருளளும், எளியாரை என்னாதார - எளியாரை இகழாதவா, இல - இல்லை [ஒ-அசை]

(க-து). பிற மன்னரை அடர்த்தொழுகாமையும் நீதிக்கெடவொழுகுதலும் அரசா எளியராதற்குக் காரணமாம் எளியாரை எல்லாரும் இகழ்வராதலால், அரசா எளியராகாதபடி இவ்விருணமும் ஒழியவேண்டும்.

‘ஒழுகுவதல்லால்’ எனபதில் ‘அல்’ என்பதை ‘ஒழுகுவது’ எனபதோடு ஒட்டி எதிர்மறையாகக் கொண்டால், ‘ஒழுகாமையன்றி’ என்ற பழைய வுரை பொருத்தமாகும்

பழமொழி — ஏழையக கண்டால் மோழையும் பாயும் ஏழையென்றால் எவாகும் எனிது. Every poor man is counted a fool.

249. பகைவரை வெல்லும் படை அரசனுடைய அன்பே

மறுமனதத் தல்லாத பரிசுத்த வேந்தன

உறுமனதத் துக்கி ஒழுகின், - செறுமனத்தார்

பாயிரங் கூறிப் படைதொக்கால் என்செய்ப?

ஆயிரங் காக்கைக்கோர் கல.

(ப-பொ) குற்றமுடைய மனத்தனல்லாத பெரிய நலத்தினைபுடைய வேந்தன் எல்லாாமேலும் அன்புற்ற மனத்தனாகி ஒழுகுவனாயில், செறுமனத்தையுடைய பகைவர் வீரத்துக்கு வேண்டும் முகவுரைகள் சொல்லித் தம் பட்டையைத் திரட்டினால், அவ்வேந்தனை என்செய்ய வல்லார்? ஆயிரம் காக்கைக்கும ஒரு கல்லேறுபோல நிற்கும் அவ்வரசு.

(ப-ரை) மறு மனத்தன் அல்லாத - குற்றமுடைய மனத்தான்ல்லாத, மா நலத்த வேந்தன் - பெரிய நலத்தினையுடைய அரசன், உறு மனத்தனாகி ஒழுகின் - எல்லாாமேலும் அன்புற்ற மனத்தையுடையவனாய் ஒழுகுவனாயில், செறு மனத்தார் - கொல்லும் மனத்தையுடைய பகைவர், பாயிரம் கூறி - வீரத்துக்கு வேண்டும் முகவுரைகள் சொல்லி, படைதொக்கால் - தம்பட்டையைத் திரட்டினால், என் செய்ப- அவ்வரசனை யாது செய்ய வல்லார்? ஆயிரம் காக்கைக்கு ஓர் கல் - ஆயிரம் காக்கையை ஒட்டிதற்கு ஒருகல் போதுமன்றே

(க-து) கூலிவந்த ஆயிரம் காக்கைகளை ஒட்டிதற்குப் பெரிய படைகலங்கள் வேண்டா கல் ஒன்றே போதும் பாயிரங்கூறிப் படையெடுத்துவந்த பகைவரை ஒட்டப் பெரிய படைவேண்டா: அன்பொன்றே போதும்.

“நானகுடன் மாண்ட தாயினும் மாண்ட
அறநெறி முதற்றே அரசின் கொற்றம்”—புறநா

“வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதுஉம கோடா தெனின்”—திருக்குறள்.

“தீர்வி லன்பு செலுத்தலிற் செவ்வியோர்
ஆர்வ மன்னவர் காயுத மாவதே”—கம்பராமாயணம்

250. பகைவர் லலியைக் கேடுப்பது கோலின் தட்பமே

அங்கோ லவிதொடி' ஆழியா னுழிவும்
செங்கோல னல்லாககால் சேர்ந்தாரும் எள்ளுவரால்.
வெங்கோன்மை வேந்தாகண வேண்டும் சிறிதெனினும்
தண்கோ லெடுக்குமா மெய்.

(ப-பொ). அழகிய கோலபோலும் திரண்டு விளங்கிய வளையை யுடையாய்' தன் பகைவேந்தர்மாட்டு வெங்கோன்மை சிறிது வேண்டினு னாயினும், தன்கீழ் வாழ்வாக குடி செங்கோல னல்லாதவிடத்துச், சகராபபடையை யுடையவனேயாயினுப் சோந்தாரும் (சேராதவரும்) இகழ்வாதண்ணளியையுடைய கோல தானே தன் பகைவரது வலிபைக் கெடுக்கும் போரைத் தரும் மெய்யாக.

(ப-ரை) அம் கோல அலர் தொடி - அழகிய கோல்போலும் திரண்டு விளங்கிய வளையை யுடையாய்' வேந்தர்கண் வெங்கோன்மை சிறிது வேண்டும் எனினும் - சன பகைவேந்தரிடத்து வெங்கோன்மை சிறிது வேண்டினுமாயினும், செங்கோலன் அல்லாக்கால் - (தன்கீழ் வாழ்வாகக்) செங்கோல னல்லாதவிடத்து, ஆழியான ஆயினும் - சகராபபடையை உடைவனையாயினும், சோந்தாரும் எள்ளவா - சோந்தாரும் (சேராசாரும்) இகழ்வா. தன் கோல் - தண்ணளியை யுடைய கோலதானே, மெய் மெய்யாக, எடுக்கும் தன் பகைவரது வலியைக் கெடுக்கும் போரைத் தரும் [ஆல அசை]

ஆம்-பிறாபதத்தை விளக்கும் இடைச்சொல் ஆழியான-திருமால்

(க-து) செங்கோல னல்லாத அரசன் திருமாலேயாயினும் அவனை எல்லாரும் இகழ்வா பகைவாபொருட்டு அரசனிடம் வெங்கோன்மை சிறிது வேண்டுமாயினும், பகைவரை வெல்வதற்குச் செங்கோன்மையே சிறந்ததாம்

251. அரச னுணையின்கீழ்ப் பிறராணை நடவாமை

மன்னவ னுணைக்கீழ் மற்றையார் மீக்கற்றம்

என்ன வகையால் செயப்பெறுப்?--புண்ணைப்

பாப்புநீ தாவும படுகடல் தண்ணோப்ப'

மாததின்னீழ் ஆதா மாம.

311

(ப-பொ). அரசனுணை செல்கின்றவிடத்து மற்றுள்ளார் தம்மை மிகுத்துக் கூறும் தமதாணையை எப்பெற்றியால் செய்யப்பெறுவார்? (கமதாணை நடத்தப்பெறு) புண்ணைப் பரப்

வினகண வந்து நீர் பார்க்கின்ற மிக்க கடற்சோப்பனே' ஒரு வாழ்மாத நின்றிற் ஒருவாழ்மாம வைத்தால் ஆகா, ஆதலான்.

(ப-ரை) புனைப் பாப்பு நீர் தாவும் படு கடல தண் சோப்ப-புனைப் பாப்பினகண வந்து நீர் பரவதலான மிக்க கடலின குளிராத சோப்பனே! மரத்தினகீழ் மரம் ஆகா - ஒரு மரத்தினகீழ் வேறு மரங்கள் வைத்தால் அவை ஒங்கி வளரமாட்டா (ஆதலால்), மன்ன வன் ஆணை கீழ் - அரசன் ஆக்கினை செலுத்தாமிடத்தில், மற்றையார்-மற்றுள்ளாரா, மீக்க-நிறம் - தமமைச்சிறப்பித்துச் சொல்லும் தமமுடைய ஆக்கினையை, என்ன உகையால் எவ்விதத்தால், செயப்பெறுப - செயயப் பெறுவா (தமமுடைய ஆக்கினை நடத்தப்பெறா) [இ-அசை].

(ந-து) ஒரு மரத்தின்கீழ் வைத்த ட்வறு மரம் ஒங்காதவாறு போல, அரசனாணையின் கீழ்ப் பிறராணை நடவாது

252 அரசா ஆக்கவும் அறித்தவும்

வழிபபட்டவரை வலியராச செய்தார்

அழிப்பினும் ஆக்கினும் மாறும் விழுததக்க

பையமர் மாலை பணைத்தோளாய்' பாதத்திறவென

மெல்லக் கவுடகொண்ட நீர்.

..64

(ப-ரை). தமமை வழிபபட்டாழுகியவரை வலியாராம் வகை அவர்க்கு முதன்மையைக் கொடுத்தார். தாமே பின்னை யும் அவரை ஆக்கிச்செய்யினும் அழியச்செய்யினும் அவர் விண்ணும் தமக்கியலும் விழுததக்க மெத்தெனவுள்ள மாலை பணிந்த பணைத்தோளாய்' இன்னுக்கு மெல்ல ஆராய்ந்தறிவ தெனனை? கவுளிலே கொண்டடக்கிய நீர் குடித்தலுமாம உமிழ்த்தலுமாய், அதுபோல

(ப-ரை) விழுததக்க பை அமா மாலை பணைத்தோளாய் - மேனமையான மிருதுவுள்ள மாலைதரித்த பெரிப தோளையுடையாய்' கவுள் கொண்ட நீர் - கவுளில் கொண்டடக்கிய நீரைக் குடிக்கலுமாய் உமிழ்த்தலுமாகும் (அதுபோல), வழிபபட்டவரை தமமை வழிப்பபட்டொழுகியவரை, வலியா(க)ச செய்தார் - வலியாராம் வகை அவர்க்கு முதன்மையைக் கொடுத்தார், அழிப்பினும் ஆக்கினும் ஆகும் - தாமே

பின்னையும் அவரை அழியச்செய்யினும் ஆகச்செய்யினும் அவ்விரண்டும் தமக்கு இயலும் மெல்ல பாததறிவு இதற்கு மெல்ல ஆராய்ந்தறிவு, என் என்னை?

(க-து) நீரை வாய்க்கொண்டவா அந்நீரை உட்கொள்ளலும் கூடும், உமிழ்தலும் கூடும் ஒருவருக்கு முதனமை செய்த அரசா அவரை அழித்தலும் கூடும், ஆக்கலும் கூடும் இது அரசா மனம் போனவாறு

பெரிய திருமொழி 10 ம பத்து 9 ம திருமொழி 8-ம் பாசரம் “பெருந்தடங் கண்ணு கருப்புறு கோதை பெருமையை நினைந்திலை பேசில, கருந் கடல வண்ணு சவுட்கொண்ட நீரா மிவளெனக கருதுகின் றுபோ” என வருகின்றது இதற்கு “வாய்க் கொட்ட நீர் இழிச்சவுமாம் சொப்பளிகவுமாம்” என்பது பொருள்

253. தலைமை கருதுவோரை நோசெய்திருத்தலின் அபாயம்

தலைமை கருதும் தகையாரை தலைமை

தலைமையால் நோசெய் திருத்தல் மலைமிகைக்

காம அனுகு மெனதேறாய் அஃகன்றே ஞானபுற
பாமபோ நடனமுறையும் ஆறு 349

(ப-பொ). முன்னமே தமக்குத் தலைமை செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று கருதியிருக்கும் தகைமைப்பாட்டையுடையாரை வேந்தனானவன் பாலவரிசை நிலைமையைத் தன்னோடொக்கச்செய்து மாற்றவோடு கூடியிருத்தல். மலைமேல் உண்டாகிய மூங்கிலை அழகழிக்கும் தோளையுடையாய் பாம்பு வாழுவதோர்நது அவ்வறையின்கண்ணே பாம்பொடுகூட உறையும் தன்மை போலவது.

(ப-ரை) மலை மிகை காமபு அனுகுதம் மலைமேல் உண்டாகிய மூங்கிலை அழிகுதம், மென் தோளாய் - மெல்லிய தோளையுடையாய் தலைமை கருதும் தகையாரை - தமக்குத் தலைமை செய்து கொள்ளவேண்டும் என்று கருதியிருக்கும் தன்மையுடையாரை, வேந்தன் - அரசனானவன், நிலைமையால் நோசெய்திருத்தல் அஃது - பல

கொள்வ நிலைமையென தனக்குச் சமானமாகச் செய்து துவீரோடு கூடி யிருத்தலாகிய அது, ஓர் அறையுள் பாம்போடு உடனுறையம் ஆறு அண்டிற் பாம்பு வர முடி தறிந்த அவ்வறையின் கண்ணே பாம்போடு கூடி உணர்ம தன்னையொடொக்கும்

(ப-பா) தமக்குத் தலையினை செய்துகொள்ளக் கருதியிருப்பவரை அரசன் தனக்குச் சான்றாகச் சிறப்புச் செய்து துவீரோடு கூடி யிருப்பது, பாம்போடு சம்பந்தம் செய்வதை உடனே அகனால் அரச னுக்கு இறுதி உண்டாகுப னென்பதாம்

‘உடம்பா டிவரசன்’ வாழ்க்கைத் துடங்குநாள்
பாம்போடு உடனுறைந் தாறு” — திருக்குறள்

பார்வதிருவொது 11-1 பத்து 8-1 திருவெழுந்தருளியுள்ள பாகரம்

“தாந் தாந் பிவதன் னின்னம் புப்பெய்த,
காந் காமமன்று சித்சுக்கு காந்தர கந்தர்
பாம்போடு உடரு ம் ரையெல் பயின்றபுடையா
தாந் தாதுள்ளம் களரும்கன தாமரைக் கண்ட
வன்றிப் படிவாழ்ந்த உளளிட்டி வருகின்றது”

231 அரசன் அடிமைகொண்டால் ஒருப்படுதல்

கூற்றம் உயிரகொள்ளும் போழுது துறியாய்ந்தது
மாற்ற முடையாடை ஆராயா-தாற்றவும்
முல்லை புனையும் முறுவலாய்' செய்வகென்
வலலை அசாட கொளின.

110

(ப-பா) கூற்றம் தமதுயிரைக் கொள்ளும்போழுது அவர் சொல்லும் மாற்றத்தை ஆராய்ந்தன்று கொள்வது அதுபோல, முல்லை புனையும் முறுவலையுடையாய்' செய்வ கொள முண்டோ? மிகவும் வினாத்து அரசனே பிறரை முறை யவற்றி அடிமையாகக் கொள்கின்ற

(ப-பா) முல்லை புனையும் முறுவலாய் - முல்லை முகையை ஒத்த பல்வரிசையை யுடையாய்' உயிர கொள்ளும்போழுது - உயிரைக் கொள்ளும்போழுது, கூற்றம் - யமனம், மாற்றம் உடையாரை -

வார்த்தை சொல்லுகின்றவர்களை குறிப்பு அறிந்து ஆராயாது வார்த்தையின் குறிப்பை ஆராயாதறிவ நிலை அதுபோல, அரசு - அரசன், ஆற்றவும் வலி - மிகவுய் விரைந்து, ஆட்கொள்ள பிறரை முறையன்றி அடிமைகொண்டால், செய்வது என செய்வதொன்றை னுண்டோ?

(க-து) யமன உயர்கொள்ளும் போது அரசன் ஒருவரை அடிமைகொள்ளும் போதும் மறுக்குமா நிலை ஒருபடுதலே வேண்டாம்

255 அறபரிடத்தில் அதிகாரம் கொடா

உடைபபெருஞ் செல்வத் துயரத் பெருமை
அடக்கநில உளாதத் துக் நடக்கையின்
ஒள்ளிய னல்லானமேல் வைத்தல், குரங்கின் கைக
கொள்ளி கொடுத்தது விடல். 200

(ப-பா). உடைபபெருஞ் செல்வத்தான் வரும் உயர்ந்த முதன்மைபக தான நல்லால் அடக்கவுய் அடங்காத உளாதத்தாகி ஒழுக்கத்தால் நல்லனல்லாதான் பக்கத்தே வைத்தல், குரங்கின் கையிலே ஒரு கொள்ளிப்பக கொடுத்து விட்டதனே டொக்கும.

(ப-ரை) அடக்கம் இல் உளாதத்தாகி-தான (நல்லரால் அடக்கவும்) அடங்காத மனதுறவனாகி, நடக்கையின் ஒள்ளியனல்லான் மேல் - ஒழுக்கத்தால் மேனமையல்லாதவன் மேல், உடைபபெருஞ் செல்வத்து உயர்ந்த பெருமை உடைபபெருஞ் செல்வத்தான் உயர்ந்த முதன்மையை, வைத்தல் வைத்தலானது, குரங்கின் கை குரங்கின் கையிலே, கொள்ளி கொடுத்ததுவிடல் - கொள்ளிக் கட்டையைக் கொடுத்ததனே டொக்கும

(க-து) அறபரிடத்தில் அதிகாரம் கொடுப்பது குரங்கின் கையில் கொள்ளி கொடுப்பது போலாம்

பழமொழி—தேளுக்கு மணியம் கொடுத்தால் நிமிஷத்திற்கு நிமிஷம் கொட்டும் நரிக்கு நாட்டாணமை கொடுத்தால் கிடைக்கு இரண்டாடு கேட்கும் An ill man in office is a mischief to the public.

256 பொல்லாங்கு செய்தாரும் வணங்கும்படி செயதல்

எல்லையொன் றின்றியே இன்னசெய் தாரையும்
ஒல்லை வெகுளார், உலகாடு மென்பவர்,
சொல்லின் வளா அய்தகம் தாணிழல் கொளபவே
கொல்லுள கூழ்மரமே போன்று. 272

(ப-பொ) எண்ணுதற்கு அளவெனப் தொன்றின்றிப்
பொல்லாது மசய்தாரையும் வினாத்து கோரியார். உலகை
ஆளவேமென்னும் வேந்தர், தமது மசாலலாலே வளைத்துத்
தம் அடித்திலைகளை ஒன்றுக்குமடி கொளவர். பன்ன
செய்து கொல்லாரின் கண்ணை தமக்கு உண்கைக்கு இட
மாக நிறுத்திய பரமபோலும்

(ப-ரை) கொல்லுமன புலத்தினை கூழ்மரமே போன்று -
தமக்கு உண்கை கொள்ள நிறுத்திய பரம போலும், உலகு ஆடும்
பண்பவர் உலகை ஆளவேமென்னும் அரசர், எல்லை ஒன்று
புனரிடே இன்னு மசய்தாரையும் அளவு என்று மின்றியே பொல்
லாது மசய்தாரையும், ஒல்கை மென்பார் வினாத்து மகாயாராய்,
மசாலலின் வளர்ப தமது மசாலலால் வளைத்து, தம் தானிழல் -
தம் அடித்திலைகளை, கொளப் கூழ்மரமடி கொளவர்

ஆயிடு (அளவு) - அளவென தன்மைப் பன்மை

(ப-ரை) கொளார் தமது மகாய் பொல்லாங்கு மசய்தாரையும்
மகாயாமல் மசப்படுத்தித் தமது ஆசிரவில ஒதுக்குமடி செய்வார்,
மசப்படுத்தியும் தம் நிழலில் கொள்ளும் கூழ்மரமே போல

257 பெரியாரைச் சாந்து பயன்பெறுதல்

பொலந்தா ரிராமன் துணையாகத் தானேந
நிலங்கைக் கிழவர் கிணையன் இலங்கைகடே
போந்திறை யாயதூஉம் பெற்றான் பெரியாரச
சாராது கெழீஇயிலா ரில. 93

(ப-பொ) நான் தாரையுடைய இராமனை தனக்குத் துணையாகக் கருதிப் போனது இலங்கைக் கிழவனாகிய இராவணன் கிளையான இலங்கைக்கே மீட்டுப் இறைவனான ஆதலால், பெரியாரிடுபாரைச் சாரந்தால் அச்சாரசியால் பயன் பெறாதா இல்லை

(ப-ரை) பொலம் தார இராமன்-பொன்மாலையுடைய இராமனை, தான் துணையாகப் போன தனக்குத் துணையாகக் கருதிப் போனது, இலங்கை கிழவனாக இளையான இலங்கைக் குரியவனாகிய இராவணனுக்கு இளையான விடீஷணன், இலங்கைக்கே போனது இறையாயதும் பெற்றான - இலங்கைக்கே மீட்டும் அரசனாகும் பதவியையும் பெற்றான (ஆதலால்), பெரியாரை சாரந்த - பெரியார் யிருப்பாரைச் சாரந்தால், கெழு இலா - அந்தச் சாரியினுலே பயன் பெறாத வா, இல் - இல்லை [கெழு (கெழுமை வளம்) பயன்]

“குன்றிய சாமைய ராய்நூம் சோபெறுவா

குன்றனனா உண்ணமை சொளின்” - சிறுநகரன்

2. அமைச்சர்

255. அரசன் திறத்துக்கு அவன் சபை அறிஞர்

கலனி யசல முட கட்டுரை வாய்பாடும

கொலசின வேந்தன் அவைகாட்டுந் மல்கி

தலைபாய் இழிதரு தண்புனல் நீக்கும்

மலைமொயல் காட்டுந் துணை

261

(ப-பொ) பகைவரிடத்துக் கொலைவந்தாழிமையும் சினததைபுமுடைய வேந்தனது கலனியின பெருமையையும் அவன் செல்லும சொல்வன்மையையும் அவனைச் சுற்றியிருந்த அவையார் களம் அறிவிக்கும். அஃது எவ்வாறெனில், திறந்தது குன்றினிடமெல்லாம் பாடுவதது வீழ்நின்ற குளிராகத் வெள்ளத்தினது பெருமை மலையிலே மழை பெய்த பெயலை அறிவிக்கும் அளவுபோல.

(ப-ரை). மல்கி-நிறைந்து, தலை பாய்-தூன்றிடமெல்லாம் பரந்து, ழுழிதரு - வந்து வீழாநின்ற, தண் புனல் நீததம் - குளிரந்த வெள்ளத்தி னா பெருமை, மலை பெயல்-மலையிலே மழைபெய்த பெயலை, காட் டொ கிணை-அறிவிக்கும் அளவாம் (அதுபோல), கொல சின வேந்தன்- பகைவரிடத்துக கொலைத்தொழிலையும் கொபததையும் உடைய அரச னாய், கல்வி அல்லமும் - சலவியின் பெருமையையும், கட்டுரை வாய பாடும - அவன சொல்லும் சொல்வனபையையும், அவை-அவனைச் சுற்றியிருக்கு அளவொரகனாய், காட்டும-அறிவிக்கும்

“கலைப் பாதகலமுட” என்றார் சிந்தாமணியில்

(க-து) மழையின் அளவை வெள்ளத்தால் அறியலாம் அரச னுடைய ஞானத்தையும் சொல்வனபையும் அவனுடைய சபை மால் அறியலாம்

“எனச் சென்பது வெள்ளமே தலைநில

ந்ச்சயித ததத” மழைநிகழ் வரைததல” —மண்பேகலை

254 அரசன் எப்படி அமைச்சரும் அப்படி

செயிரறு செங்கோல் சினவேந்தன் தீமை

பயிரறு பகதத்தார் கொளவர் துகிர்புரையும்

செவ்வாய் முறுவனந சிவமொழியாய்! செய்தாளை

ஒவ்வாத பாவையோ வில

226

(ப-ரை). குற்றமற்ற செங்கோலையுடைய சினவேந்த னது கொடிய தொழிலை ஐயமற்ற அறிவால் அவன் மருங்கு வாழ்வாரும செய்வா. பவனத்தை ஒருகுப சிவந்த வாயை யும் வெள்ளிய முறுவலையும் நல்ல மெல்லிய மொழியையும் உடையாய்' எழுதுமவன கருத்துக்கு ஒவ்வாத சித்திரம் இல்கை, அதுபோல

கருத்தாவது சோகம வீரம் இன்பம் முதலிபன.

(ப-ரை) துகிர்புரையும் செவ்வாய் முறுவல்நல சில் மொழியாய்- பவனத்தையொக்கும் சிவந்த வாயையும் வெள்ளிய பல்வரிசையையும் நல்ல மெல்லிய மொழியையும் உடையாய்! செய்தாளை ஒவ்வாத

பாவையோ இல்-எழுதுமவன கருத்துக கொவ்வாத சித்திரம் இல்லை (அதுபோல), செயிர் அறு செக்கோல-குற்றமற்ற செக்கோலையுடைய, சினவேந்தன தீமை-சினவேந்தனது கொடிய தொழிலை, பயிர் அறு-அருவருப்பற்ற, பக்கத்தார்-அபைச்சரும, கொளவா-செய்வா

மந்திரிகளைப் பக்கத்தார் என்றும் உழையா என்றும் உழங்குவா அமைச்சர் (அமாதயா) என்றும் உட்கொல அபப்பாருளுள்ளதாகலின்

(சு-து) எழுதிய சித்திரம் எழுதினவன் பாவையை ஒட்டியிருக்கும் மந்திரி முகலாடோடார் - தனமையை ஒட்டி நடப்பார்

260. அமைச்சரைக் கண்ணாகக் கொள்ளாத அரசன்

கற்றார பலரைத்தன் கண்ணாக இல்லாதான்

உறவிடாப் பட்ட பொழுதினகண் திறற்றம்,

மரையா துணைபயிரும மாமலை நாட'

சுரையாழ் நாமபயித திறறு.

225

(ப-பொ). இராசநீதிக் கெற்ற நூலகளைக் கற்ற மந்திரிகள பலரைத் தனக்குக் கண்ணாக இல்லாத வேந்தன், தனக்கு யாதானும் ஓரிடர் வருதுறப் பொழுதின்கண், தான் ஒருதலையாகத் துணியும் தெளிவு, மரையாகக் தம் துணைகளை அழைக்கும் பெரிய மலைநாடனே' ஒரு நாமபையுடைய செங்கோட்டியாழின் அந்த ஒரு நாமபையும் அறுத்தார்போலும்.

(ப-ரை) மரையா-மரையாக்கள், துணை பயிரும-தம் துணைகள் அழைக்கும், மா மலைநாட-பெரிய மலைநாடனே' கற்றார பலரை-இராசநீதிக்கேற்ற நூலகளைக் கற்ற மந்திரிகள் பலரை, தன் கண்ணாக இல்லாதான்-தன் கண்ணாக இல்லாத அரசன், உற்று ஓடாப்பட்ட பொழுதின்கண் - தனக்கு தாயினும் ஒரு துன்பம் வந்தபோது, தோறம்-தான் ஒருதலையாகத் துணியும் தெளிவு, சுரையாழ்-(ஒரு நாமபையுடைய) செங்கோட்டியாழின், நாமபு-(அந்த) ஒரு நாமபையும், அறுத்தற்று-அறுத்தாற்போலும்.

(க-து) மதிமநதிரிகள் பலரைத் தனக்குக் கண்ணாகப் படைத்துக் கொள்ளாத அரசன் இடருற்றபோது உபயத்தஞ்சி ஆனன்தென்று தானே ஆனார்பும் துணிபு, உளவு ஒரு பரிபுட அற்ற அச்சுக்காட்டி யாடிபோல பயன்படாது

“சூழுவா கண்ணை வொழுக்கான் மன்னவன்
சூழுவாரை சூழ்ந்து கொளல்” திருக்குறள்

261 அமைச்சரை ஆராயந்து வசப்படுத்தல்

நல்லவா தீயவா நாடிப் பிறநாசகர
நல்ல பிறவும் உளவாராகக் கட்டுரையின
வல்லிதி னுடி வலிபபக்தம் புலகதை
புலவர் புறமுல்லு மாற

104

(ப-பா) இவை நல்லவென்றும் இவை தீயவென்றும் ஆராய்ந்து பிறா உரைகின்ற நல்லவற்றையும் நல்லவல்லாத வற்றையும் அறியவல்லாமைக் கட்டுரைவலத்தால் விவரிக்காராய்ந்து தம் வயத்காரசு செய்வது ஆனேற்றை ஆனேற்றி னுடைக்கமாட்டு அணைக்குமாறு போலும்.

(ப-ரை) நல்லவும் தீயவும் நாடி - இவை நல்லவென்றும் இவை தீயவென்றும் ஆராய்ந்து, பிறா உரைக்கும் நல்ல (உம) பிறவும் உணர்வாரை - பிறா உரைக்கும் நல்லவற்றையும் நல்லவல்லாதவற்றையும் அறியவல்லாரை, வல்லிதின நாடி-விரைந்து ஆராய்ந்து, கட்டுரையின- கட்டுரைவலத்தால், வலிப்பக்தம் வயமாகச் செய்வது, புலசெய்க எருதை, புல்லம் - எருதால், புறமுல்லும ஆறு தனாட்டணைக்கு மாறு போலாம் [ஏ-அசை]

(க-து) அரசன் மதிமநதிரிகள் ஆராய்ந்து நற்சொல்லால் தன் வயமாகச் செய்வது, எருதை எருதால் தன்னிடம் அணைக்குமாறு போலாம்

“நன்மையுந் தீமையும் நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையான் ஆளப் படும்”-திருக்குறள்.

262. உயிர்கள் இனிது வாழ்த்து அமைச்சா காரணம்

மனத்தினும் வாயினும் மெய்யினும் செய்கை
அனைத்தினும் ஆனறவிந்தா ராகி - நீனைத்திருந்
தொன்றும் பரிபலாய் ஒம்புவா இல்லெனின்.
சென்று படுமாம உயிர. 354

(ப-பொ) செய்கை யனைத்தினகண்ணும் மனத்தானும்
வாயானும் மெய்யானும் அடங்கியவிந்தாராய் ஞாந்நிருந்
தும் பரியாராய்க் காக்கும் பெரியோர் இல்லையாயின், எல்லா
உயிரும் இடர்ப்படும்.

(ப-ரை) செய்கை அனைத்தினும்-செய்கை எல்லாவற்றின் கண்
ணும், மனத்தினும் வாயினும் மெய்யினும் மனத்தாலும் வாயாலும்
உடம்பாலும், ஆனறவிந்தா ஆகி - அடங்கியொடுங்கினவராய், நீனைத்
திருந்து - நனமையே கருதியிருந்து, ஒன்றும் பரிபலாய் - எதற்கு
வருந்தாமல், ஒம்புவா-காக்கப் பெரியோர், இல்லெனின் - இல்லைய
யின், உயிர்-எல்லா உயிரும், சென்றுபடும-அழிவதும் [ஆம்-அசை

(க-து) மட்டு வாக்குக காயங்களை அடக்கி நனமையே நாடுப
மந்திரிமாரே மனனுய்கள் ஒளிது வாழ்த்துக காரணமாவா

263. அமைச்சா சொல்லை அரசன் கொள்ளுதல்

செயலவேண்டா நல்லன செய்விக்கும் தீய
செயலவேண்டி நிற்பின விலகும் இகலவேந்தன
(உ) தன்னை நலிந்து தனக்குறுதி கூறலால்
முன்னின்னு முத்தாரவாய்ச சொல் 355

(ப-பொ). செய்யப்படா நல்லனவற்றைச் செய்விக்கும்
பிறரோடு பகைமை செய்யவேண்டி நிற்பின அதனை விலக
கும்; இகல்வேந்தன்தன்னை நலிந்து தனக்கு உறுதியாய்
னவே சொல்லும்; ஆதலான், அறிவினால் முத்தார் வாய்ச்
சொல் முன் இன்னு.

(ப-ரை). மூத்தார் வாய்ச்சொல் - பெரியோரது வாய்ச்சொல்லானது, செயல் வேண்டி நல்லன - தான் செயதலை விருமபாத நல்லனவற்றை, செயல்க்கும் - செய்யுமபடி செய்யும், தீய செயல் வேண்டி நிற்பன - தீமைகளைச் செய்தலை விருமப்பிற்பன, விலகும் - அதனை விலகும் இகல வேந்தன் தனனை - வலிமை பொருந்திய அரசனை, லிந்தது - வருத்தி, தனக்கு - அவனுக்கு, உறுதி கூறுதலால் - நன்மையாய் நவற்றையே சொல்லுதலால், முன் இன்ன அலா சொல் முன்னே துன்பம் தருவதாகும்

(க-து) மூத்தார் வாய்ச்சொல், நல்லன செயல்க்கும்; தீயன விலகும். ஆயினும் அரசனை வருத்தி உறுதி கூறுதலால், அது முன்னே துன்பமாகத் தோன்றும். அதனைப் பொறுத்தது அரசன் அவர் சொல்லைக் கொள்க

“உறறநோய் நீக்கி உறஅமை முற்காக்கும்

பெற்றியாப பேணிக் கொளவ்.”—திருக்குறள்

264. பொய்யுரைத்தாயினும் அரசனை நல்வழிப் படுத்தல்

செறிவுடைய தாயேந்தன் செவ்வியல் பெற்றால் அறிவுடையார் அவனியமும் செய்வா.—வறிதுரைத்துப் பிள்ளை களைமருட்டிம நாயர்போல அமபுலிமேல்.

ஒளளியகாட டாளாக் கரிது.

323

(ப-ரை). அறிவுடைய மந்திரிகள், செறிதலையுடைய மாணையுடைய வேந்தன் (நாங்கள் இன்னபடி செய்கவென்று கற்பித்தவதனைச் செய்யாது) நெறியல்லா வழியிலே நடக்கக் கண்டால், பொய் உரைத்து வஞ்சிததாயினும் (அதனகணின்று மீளவிதது) நல்ல வழியின்கண் ஒழுக்கு விப்பர்; அம்புலியைக் காட்டிப் பயனல்லாதன சொல்லித் தாயார் பிள்ளைகளை மருட்டுமாறு போல அல்கந்தறி உண்மையாய் ஒளளியவா யிருப்பனவற்றால் தெருட்டுதல் அவனின் ஆளப்பட்ட மந்திரிகட்கு அரிதாகலான்.

(ப-ரை) செறிவு உடை நெருங்கியுள்ள, தாவேந்தன் - மாலை தரித்த அரசன், செவவி அல பெற்றால் - தகுதி அல்லாதவைகளைச் செய்யப்பெற்றால், அம்புலிமேல் வறிது உரைத்தது - சந்திரனைக் காட்டிப் பயனல்லாததைச் சொல்லி, பின்னானை மருட்டித் தாயாபோலப் பின்னானை மருட்டித் தாயமாபோல, அறிவடையா-அறிவுடைய மா திரிகள், அவ்வியமும் செய்வா-பொய்யுரைத்து வஞ்சித்தாயினும் அரசனை அச்செயல்களினின்றுப் விலக்கி நல்லவற்றை விரும்பி நடக்குமா படிசெய்வா ஆளாகக் - அவனால் ஆளப்பட்ட மந்திரிகளுக்கு, ஒளளியகாட்டு - (உண்மையாய்) ஒளளியவற்றால் தெளிவித்தல், அரிது அரிதாகும் [அவ்வியம்-மனக்கோட்டை அவ்வியம் செய்தலாவது வஞ்சகமாகப் பொய்புரைத்தல்]

(க-து) அடாத காரியங்களை அரசன் செய்யலுநின், உண்மை சொல்லி அவனைத் தெளிவிப்பது அரிதாதலால், சந்திரனைக் காட்டிப் பொய்வாரசதை சொல்லிக் குடிநதைகளை மருட்டித் தாயமாபோல, மந்திரிமாபுல அரு பொருள்கள் காட்டிப் பொய்யுரைத்தாயினும் அரசனை நல்லவற்றை விரும்பி நடக்குமா படி செய்வா

265 அரசன் செய்த தீங்கைக் கல்விமான்கள் பொறுக்க

தீயன வல்ல செயினும் திரல்வேந்தன்

காயவன சிந்தியார் கற்றறிந்தார். -பாயும்

புலிமுன்னாப புல்வாய்க்குப் போக்கில். அதுவே

வளிமுன்னர் வைப்பாரம் இல.

266

(ப-பொ). தீமையைத் தருவனவாகிய பாவங்களை வெறுதிக் கூறுபாட்டையுடைய வேந்தன் செய்தானாயினும், அவன் வெறுக்கத்தக்கன செய்தொழுகார் கற்றறிந்தவர்கள். அஃது என்னென்னில், புலி பாயும் தன்மை கொண்டெழுந்தால் அதன்முன் நின்ற புல்வாய்க்குப் போக்கில்லாத வாறுபோலவும், அதுபோலவே மிக எழுந்த காற்றின்முன்னா நிற்குமவைக்கோற் பாரமும் இல்லாதவாறு போலவும்.

(ப-ரை). பாயும் புலிமுன்னா - (தன்மீது) பாய்தலான புலியின் முன், புலவாய்க்கு-மானுககு, போககு இல் - தப்பிப்போகும் உபாயம் இல்லை வளிமுன்னா - மிகவெழுந்த காற்றின்முன், வை பாரம் இல் - வைக்கோல் சுமை நிலைத்துநின்றல் இல்லை அதுவே - அது போலவே, தீயனஅல்ல - தீமையைத் தருவனவாகிய பாவங்களை, திறல் வேந்தன்-வெற்றிபெறும் ஆயல்புள்ள அரசன், செய்யினும்-செய்தானாயினும், கற்றறிநா - கற்றறிந்தவர்கள், காய்வன சிந்தியார் - அவன் வெறுக்கத்தக்கனவற்றைச் செய்ய நினையார்

அல்ல - நல்ல வல்லாதன, பாவச் செய்கைகள். “அல்லவை செய் தாக கறங்கூற்றம்” என்பதிற்போல தீயன அல்ல என்பது இருபெய ரோட்டு

(க-து) புலியின் எதிரில் அகப்படட மான் தப்புமா நிலைக் குறைக்காற்றின் எதிரில் உள்ள வைக்கோல் சுமை நிலைத்துநிற்குமா நிலை அங்ஙனமே, அரசனது கோபத்துக் கிலக்கானவன் தப்புமா நிலை ஆகையால், அரசன் தீய பாவங்களைச் செய்தாலும், கல்வி மான்கள அவன் வெறுக்கத்தக்கவைகளைச் செய்ய நினையார்

“யாண்டுச்சென் றியாண்டும உளராகா வெந்தப்பின் வேந்து செறப்பட் டவா”-திருக்குறள்

3. மன்னரைச் சேர்க்கதொழுகல்

266 பேரரசா ஏவியதைச் சோம்பாமற் செய்க

கொடித்திண்டோ மன்னரால் கூட்டுண்டு வாழ்வார்

எடுததுமே, கொண்டவ லேய வினையை

மடித்தொழிதல என்னுண்டாம்? மாணிழாய்' களனைக்

குடித்துக் குழைவாரோ இல்.

331

(ப-பொ). கொடிபாயுடைய சிக்கென்ற தேரையுடைய மன்னவராலே திறைகொள்ளப்பட்டு உயிர்வாழு மன்னவர் ன், ஒரு காரியத்தை உட்கொண்டு அம்மன்னர் ஏவிய வினை

பைச செய்யாதே மடித்திருந்து அதனைத் தவிர்த்தலால் என்ன பயன் உண்டாம்? மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தை யுடையாய்' கள்ளைக் குடித்துவைத்துக் குடித்தோமென்று வருந்துவாரா ஒருவரும் இல்லை, அதுபோல

(ப-ரை) மாண் இழாய் - மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தை உடையாய்! கள்ளை குடித்து - கள்ளைக் குடித்துவைத்து, குழைவார் - (குடித்தோமென்று) வருந்துவார், இல்-ஒருவரும் இல்லை. கொடி தின்னச் சேமன்னரால் - கொடிகட்டிய திண்ணிய தேரையுடைய அரசரால் கூட்டுண்டு வாழ்வார்-பருதிப்பணம் கொள்ளப்பட்டு உயிர்வாழ்கின்ற, சிற்றரசர்கள், அவர் எடுத்தது மேற்கொண்டு ஏ(வி)ய வினையை - அவ்வரசர் ஒரு காரியத்தை உட்கொண்டு ஏவிய வினையை, மடித்தொழுவதல் - செய்யாமல் சோம்பியிருத்தலால், என் உண்டாம் - என்ன பயன் உண்டாகும்' (ஒன்றும் இல்லை). [அ-அசை]

(க-து) கள்ளைக் குடித்தவர்களைக் குடித்ததைக் குறித்து வருந்தா யினும் கள்ளின லுண்டான கஷ்ட நஷ்டங்களால் வருந்துவர் பேராசர் ஏவிய காரியத்தைச் செய்யாமல் சோம்பியிருந்த சிற்றரசர் சோமட யிருந்ததற்காக வருந்தாராயினும் பேராசர் ஓறுக்கும்போது தமக்குள் டான துன்பத்தால் வருந்துவார் ஆதலால், செய்வது செய்யாமல் சோம்பியிருப்பதில் நன்மையிலலை

267. அரசன் ஏவியது செய்வோர் நன்மை பெறுதல்

பெற்றறிவேல் வேந்தன் வியங்கொண்டால் யாமொன்று
பெற்றிலே மெனப்பது பேதைமையே. --மதுரைகளை
எவ்வ மிலராகிச் செய்க. அதுவன்றோ
செய்கென்றான் உண்கென்னு மாறு

1-1

(ப-பொ). வென்றியையுடைய வேல்வேந்தன் ஒன்றைச் செய்கவென்று ஏவல்கொண்டால், யாம் ஒன்றும் பெற்றறிவேல் மென்று மறுத்தல் ஒருவர்க்கு அறிபாமையே யாம் அவர் ஏவிய கருமத்தைத் துன்பம் இலராகிச் செய்க. ஒரு கருமத்தைச் செய்க என்றவன் உண்க என்னுமாற்றே அது.

(ப-ரை). வெற்றி வேல் வேந்தன் - வெற்றியையுடைய வேல் வேந்தன், வியம கொண்டால்-(ஒன்றைச் செய்கவென்று) வவல்கொண்டால், யாம ஒன்றும் பெற்றிலேம் என்பது-யாம் ஒன்றும் பெற்றிலோமென்று மறுத்தல், பேதைமையே-அறியாமையேயாம் அதனை-அவா வவிய காரியத்தை, எவவம் இலராகி-துன்பம் இலராகி, செய்க-செய்க அது-அது, செய்க என்றான் - ஒரு காரியத்தைச் செய்க என்றவன், உண்க என்னும் ஆறு அன்றோ-உண்க என்னுமா நன்றோ.

(க-து) ஒரு வேலையைச் செய்பென்றவன், வேலையைச் செய்த பின், உண்ணென்பான் ஆதலால், அரசனிடம் வவல் செய்வோர் ஒரு நன்மையும் பெற்றிலோமே என்று வெறுமல் செய்க

264 அரசன் வவியதைத் தமா செய்யாமை தவறு

எமரிது செய்க எமக்கென்று வேந்தன்

தமரைத் தலைவைத்த காலை - தமாவறுகு

வேலினவா வாயினும் வீழார் மறுக்குரைப்பின்

ஆலென்னிற் புலென்னு மாறு.

31

(ப-ரை) “நீ எமராகலின் எமக்கு இக்காரியத்தைச் செய்து தாவேண்டும” என்று வேந்தன் தமரைத் தலைவைத்து அக்காரியத்தி னிடத்தே வவிய காலை, அவ் வவாட்ட தமர் கள் அவ்வேந்தராக வேலினகலையினும் இறவாது “எமக்கு இயலாது” என்று மறுக்குரைப்பின், ஒருவன் ஆலமரத்தை ஆலமாமென்று சொல்லின் மற்றொருவன் புலமாம என்ற தனோ டெட்கும.

(ப-ரை) எமா எமக்கு இது செய்க என்று நீ உறவின ராதலால் எமக்கு இக்காரியத்தைச் செய்துதாவேண்டு மென்று, வேந்தன் - அரசன், தமரைத் தலைவைத்த காலை - உறவினரை அக்காரியத்தி னிடத்தே வவிய காலை, தமா-வவப்பட்ட அந்த உறவினர்; வேலின் வாய் ஆயினும் வீழார் - அவ்வரசனுக்காக வேலின் வாயின்கண்ணாயினும் இறவாது, மறுத்து உரைப்பின் - எமமால் முடியாதென்று மறுத் துரைப்பின், (அது), ஆல் என்னில் - ஒருவன் ஆலமரத்தை ஆலமா

மென்று சொன்னால், பூல் என்னும் ஆறு - மற்றொருவன் பூலாமரம் என்றதனோடு டொக்கும

(க-து). அரசன் எவ்வழைச் செய்யாது மறுத்தாரைக்கினற உறவினா ஆலென்னில் பூலென்பாரை ஒப்பா

ஒருவன் தன் எவலானை அழைத்து, “ஆலமலிமுது அறுத்துவா அதோ இருக்கிறது ஆலமரம்” என்றான் எவலான் “பலவிளக்கப் பூலம் வளர் நல்லது இதோ இருக்கிறது” என்றான் ஒன்று சொன்னால் மற்றொன்று சொல்லும் எவலானைச் சட்டி இவ்வைதிகமே “ஆலே பூலே என்று அலப்பிக்கொண்டிருக்கிறது” எனப் பழமொழியாக வழங்கலுற்றது

269. அரச ருவப்பன சேய்பவா அரிய பொருள் பெறுவா

விடலமை செய்து வெருண்டகன்று எல்லா

துடலரு மன்னா உவப்ப வொழுக்கன்.

மடலணி பெண்ணை மலிந்திரை சோப்பா

கடல்படா வெல்லாம பரிசு

225

(ப-பொ). பரிசு உடையது கரிய அறிவின் படைப் மன்னா விடலமையச் செய்துவிடாது வெருள் அகன்று செல்ல நிலலாதே பின்னும அவா உவப்பனவே செய்து பழகுவாராகில், மடலுடைய பெண்ணை நன் மலிந்திரை சோப்பா பனை! அவ்வாறு ஒழுகினவாகுது கடலி லுண்டாகாதன வெல்லாம் உண்டாய்.

(ப-ரை) மடல் அணி பெண்ணை மலிந்திரை சோப்பா-மடலுடைய பனைமரங்கள் மலிந்திரை சோப்பானே! உடல் அரு மன்னா-பிறரால் வருத்தமுடியாத அறிவினையுடைய அரசர், விடலமை செய்து-விடல் மையச் செய்தாரென்று, வெருண்டு-அஞ்சி, அகன்று-நிலலாது-விட்டு நீங்காமல், உவப்ப ஒழுகின் பின்னும அவா உவப்பனவே செய்தொழுகுவாராகில், (அங்கனம் ஒழுகினவருக்கு), கடல்படா எல்லாம்-கடலில் உண்டாகாதனவெல்லாம், படும - உண்டாய்

விடலமைய-விதேல் அமைய-விட்டுநீங்குதல் பொருந்த, கடல்படா எல்லாம் என்றது பல அரிய பொருள்களை

(க-து) பராக்கிரம முள்ள அரசரை விட்டு நீங்காமல் அவருக்கு உவப்பானவற்றைச் செய்வாருக்கு அரிய பொருள்கள் கிடைக்கும்.

270 கரும முடித்தவன்மேல் முடித்த புகழ் நிற்கும்

உவப்ப உடன்படுத்தித் தர சகா சநுமா

அவற்றைவற அநதுணைய வாகிய பயத்தால்

வினை முதிர்நின் மசயகாண்மே ஈற்றும பனை முதிர்நின்

தாய்தாண்மேல் வீழ்ந்து விடும.

327

(ப-மா) அரசன் தான் உவக நுமடி செய்து முடித்த புகழ் ஒருவனை எவிய காரியங்கள், அநதவந்த ந நுமங்களின் அளவாகிய பயனோடு சேர்த்து அவ்வினையை முடித்த பயனாலே செய்து முடிநில், அவ்வினை மசயதான்மேல் நிற்கும். அஃது. பன்னாறினது பழம முடிநின் தாய்தாண்மேலே வீழ்ந்துவிடுமாறுபோல

(ப-ரை) பனை முதிர்நின் பனையினது பழம முற்றின, தாய தாள மேல்-தாய்ப்பனையது தாளினமேலே, வீழ்ந்துவிடும - விழும (அநதுணைய) உவப்ப உடன்படுத்தற்கு ஏய சநுமம்-அரசன் தானுவக்கும் படி செயதுமுடித்தற்கு ஒருவனை எவிய காரியங்கள், அவற்றைவற நுநதுணைய பயத்தால் ஆகி - அநத அநதக காரியங்களின் அளவாகிய பயனோடும் கூடி, வினை முதிர்நின் - அவ்வினை செய்துமுடியில், செய தான்மேல் ஏறும அவ்வினை செயதான்மேல் நிற்கும்

(க-து) அரசன் எவிய சநுமங்கள் பயன்பட முடிந்தால், முடிந்த புகழ் முசலியன முடித்தவன்மேல் நிற்கும்

பழமொழி -- அநததுப பழம நததடிபிலே விழும

271. பேரரசரை யடைந்தவா பிறரை யஞ்சாரா

செருக்கெழு மன்னா திறுலுடையாச சோந்தாரா

ஒருதத்தை யஞ்சி உலைதலும உண்டோ?

உருத்த சணங்கினை ஒளியிழாய்' கூர்

தெருத்து வலிபதன் கொம்பு.

76

(ப-பொ). திருலுண்டப் செருமேனியிருந்த மன்னவனா அடைந்தவர்களை மீறாந்ருவனா அஞ்சிக் தளாதலும் உண்டோ? தோன்றிய சுணங்கினைமுடைய ஒளியிழாய் வலிய எருத்துதின் கொம்பு நிரிகலாவ

எருத்து வலியான கொம்பு எனபுகனை மீற வலியான கொம்பு என்பாரு முனா

(ப-ரை) உருத்த சுணங்கன ஒளியிழாய்-தோன்றிய சுணங்கியையுடைய ஒளியிழாய் வலிய எருத்துதன் கொம்பு கூர்ந்து வலிய எருத்தின் கொம்பு கூர்ந்து (ஆசலால்), நிறல் உடையா செருடுமுடி மன்னா சோந்தா வலியுள்ள பொடிமலியிருந்த அரசரை அடைந்தவர்கள், ஒருத்தரை அஞ்சி-புறொருவருக்கு அஞ்சி, உலகலும் களாதலும், உண்டோ-உண்டே

(ச-சு) எருது வலிதாயிருந்தால் அதன் கொம்பு கூர்ந்தாயிருக்கும் அரசர் பராக்கிரமமுள்ளவராயிருந்தால் அவரையடைந்தவா நிறுத்த சனாரத பராக்கிரமமுள்ளவராயிருப்பா

212. மன்னன் மதித்தவனை மாந்தரும் மதிப்பா

வேந்தன மதித்துவாராய் பாட்டனாக கொண்டேனை
மாந்தரும் ஆங்கே மதித்த நாயகர் ஆயந்த
நலமென கதுப்பினுப்' நாயகன் பெய்த
கலனெனப் பெய்து விடு

397

(ப-பொ). வேந்தனால் மனமுமதித்து நன்முனைவா பாட்டவனா விருப்பிகொண்டு மறமுள்ள மாந்தரும் அவனைப் போல மனமுமதித்துண்பாடுவார். ஆராயாபாட்ட நல்ல மெலவிய கூந்தலையுடையாய்' நாயகனை நாயகி கலமென நெய்யிட்டி வருமாறுபோல.

(ப-ரை) ஆயந்த ந(ல)ல மென் கதுப்பினுய-ஆராயந்த நல்ல மெலவிய கூந்தலையுடையாய்' நாயகன்-விசாரிக்கில், நெய் பெய்த கலனை-நெய்யிட்ட கலம், நெய் பெய்துவிடும்-நெய்யிட்டி வரும் (அது

பால), வேந்தன மதித்து உவப்பப்பட்டாரை - வேந்தனால் நன்கு
மதித்து நன்றெனப்பட்டவரை, கொண்டு விரும்பிக்கொண்டு, ஏனை
மாந்தரும் - மற்றுள்ள மாந்தரும், ஆங்கு அவனைப்போல, மதித்து
உணர்வா நன்குமதித் துணர்வா

(க-து) முன்னே நெய்யட்டு வடிக் கலம் பின்னும நெய்யடுதற்
பற்றதாக மரிககப்படும முன்னே அரசன் எனக் கதித்தவனையே
பின்னும் மற்றவர்கள் நன்குமதிப்பா

213 அரசனை மடைந்தவா ஒன்றும் வேண்டாமெ

ஆண்டுக மன்னரைச் சாரத்தாநாம அல்லுறியும்

ஆண்டொன்று வேண்டுது மென்று துனையற்க

பூண்டாகது மாபு' பொருட்கா வேண்டாமெ

வேண்டிய தெல்லாத தரும்

174

(11-13). ஆண்டுகலையையுடைய அரசரைச் சேர்ந்
தொழுதுவா தாப வறுமையால் அல்லல் உற்றாநயினும்,
அவரிடமிடன்றனை வேண்டுதல் மென்பதனை மனத்தால்
சீனைபாடுதற்கு, பூண்டாகது மாபு' பிறரால் மதிக்கப்
படுவா ஒன்றனை வேண்டா தொழுதுதல் தாபதா வேண்
டா பொருட்கால் வறுமையுட தரும் ஆகலான்

(ப-ரை) பூண்டாகது மாப அணிகலன்களைத் தந்த மாபனே!
ஆண்டுக மன்னரைச் சாரத்தா - ஆண்டுகமையையுடைய அரச
ரைச் சேர்ந்தொழுகுவா, தாப அல் உறியும் தாம் வறுமையால்
அல்லலுற்றாயினும், ஆண்டு அவா மாட்டு, ஒன்று வேண்டுதல் என்
பது ஒன்றனை வேண்டுமோ எனபதனை, உரையற்க - சொல்லற்க,
பொருள் தக்கா - பிறரால் மதிக்கப்படுவா, வேண்டாமெ - ஒன்றனை
வேண்டா தொழுதுதல், வேண்டியது எல்லாம் தரும் - தாம் வேண்டிய
பொருளெல்லாவற்றையுட தரும்

(க-து) நன்குமதிக்கப்படுபவா ஒன்று வேண்டுமென்று சொல்லா
வருந்தாலும், அவர்க்கு வேண்டிய பொருள்களெல்லாம் வந்துசேரும்
ஆகலால், அரசரைச் சேர்ந்தொழுகுவோ வறுமையால் வருந்தினும்
இன்னது வேண்டுமென்று அரசரிடம் சொல்லவேண்டா

271 சேவகரால் காரியங்கொள்வது சேவ்விதன்று

காவலனை ஆத வ பிபட்டா மதவல
 னெவல் வினை செய் தி ந்ததாக துவநிததல்
 ஆவணைய சிந்திதவ கனறு முலரி நுபாத
 தாயணல தானக வைத கமறு 271

(1-பொ). ஆரணை, தமக்கு நடப்பா வகை வ பிபட்டா முகிஞா மதவலவாச ஸை வவாபா ட வினை செய்கி ந்தத பிபாத்த உதவினை ஆதிதா மதவலவால் காரியங்கொள்வதனை ஆணையாதினா ஆவணை அகன கனறு முலரிநுபாத தலித தாயணலை கவைததாபா பாலா வதானா

(ப-ரை) காவலனை அரசனை, கா தமக்கு நடபாய வல், வழிபட்டா - வழிபட்டோ முகிஞா அவன எவல் வினை செய்கிரு, தார்க்கு அவனால் வெப்பட்ட வேல் செய்கிருத பிறருக்கு பதவ அபிததல்-உதவிமை அந்தா அவால் காரியங்கொடல், ஆணையகனா ஆ-தனனை ஆணையகனா பகவணை, தன கனறுதான - அதன கமறு, தாய முலை இருபப தாயின மடி யிருக்க (அதனைத் தவிரதது), அணல - தாயின அணலை, சுவைததாபா சுவைதத குபோலாய, மறு - அவை அணல - கீழ்வாய, மிடறு

(க-து) அரசனுக்கு நடப்பானை அவனால் காரியங் கொள்ளாது அவனுடைய சேவகரால் காரியங் கொள்ளத் தனானது தாயபடா வின மடியைச் சுமைக்காமல் அதன் அணலை சுவைப்பட குபோலு

272 காலமறிந்து சொல்வோர்க்குக் கருமம் முடிதல்

சிறப்படை மனன வரை செவ்விரி வேறுகதி
 திறத்தின உணையாபாக்கான் முகாத திலலை
 விநாபுகழ் மனனாக குறினை பேறும
 புறத்தமைச்சின கவந்ததது நடன 272

(1-பொ) சிறப்படை ததாகிய மனனவரைச் செவ்விரி புள்ள காலம அறிந்து வேறுகதி தெறிபட்ட உணையாபாக்கு ஒது

சுட்டைய புலவாதிதலில். நிகரமாகவுழாமை மனவாகு
உரிமையாலவாதிதலினால் அமைச்சர் மாதிரி ஒழுக்கலா.
அவ்வமைச்சரின் சகாப்தினால் மாபுட்குண நன்

ப-ரை) சிறப்புடைமன ஸ்வரை-சிறப்புடைப அரகரை, செவ்வியின் சோதகி - செவ்வியுள்ள சோதகறித்து - சோதகி, திறத்தின் - ரைப்பார்க்கு, சிறப்பிட உரைப்பார்க்கு, ஆகாத்து என்று இலலை - முடிபார்க்கு, மனம் மனம் மில்லை - விறல் புகழ் மக்க புகழையுடைப, மனனக்கு அரகருக்கு, உயி அன்னையினும் உயி பொலவையே மாய்ஹி, அரககி அபைச்சின் - சோய்யின் புரத்தே ஒழுகும் உரைச்சுரககி - மலுப, அரகத்து உரை நன்று - சோய்யினுள்ளே வாயுமகயின் நன்று

(க-கா) அரசர் மக சபையுரித்து செல்லுமாக்கு முடிபு தாரர்
யா. இவ்வாறு அராமனைவெ லுமுடிபு காண்கது அவ்வித சமயம் வரப்பா
பது எளிது, புறந்தெழுதும் அண்டசகாகரு லது அரிது. இவ்வாறு
முடிபாக நடுமுடி அமைக்க எளிதில் முடிபு

$\omega_{\mathcal{P}(6)}(\tau_{\omega})$ - The servant of a king is a king

276 மன்னா விரும்புவதைத் தாழும் விரும்பற்க

இந்ருடதகோ மர்னா ரகதமை, மென்று
புதுவதாம கதவி, தாமதம் மகிணாதி
புது வசினதமர உணரி முயலல்.

கூடி 11 க²னாக தி விடல்

$$\mathbb{Z}_2(14)$$

(1-வா) இப்பாதிப தவளா நடைபய பயிடைப நீதா
பன்னா எமகது இது பொருந்நுமென மா மிகவும் அனா தாம
நி தமதின பொருளைத் தாமா நி நுப பங்கொன்றி தமக ரு
அப்பொருள முடிபுமபடி ஆப்பாதி எத்துணையும் முயல்
கடிய புலி முதலாயின வறையத் தமமாட்டு வ ருந்நகு அனாதி
தகணு டொக் குப

(ப-ரை) இது குடை சீதா மன்னா - ஓட்டயதிர தவனக்துடை
யைப் பட்டைய சீதா மன்னா, எரகூ, அமைப்புமென்று - எமர்சு, டி. சீ.

சக்கதென்று, அவா தாம் கடித்து காதலிப்பது) - அவா தாம் மிகவும்
விரும்பின பொருளை, தாம்-தாமும், காதல் கொண்டு - விரும்பி,
எனைததும் உணரா(து) - எவ்வளவும் ஆராயாது, முடிய முயறல் -
தமக்கு அப்பொருள் முடியுமபடி முயற்சிசெய்தலானது, கடியன் -
கடிய புல் முதலாயினவற்றை, களைதது விடல் தமமிட்ட வா
அழைத்ததோடு டொக்கும

“மன்னா விழைப ல்லையாயமை மன்னரால்

மன்னிய ஆக்கந் தரும்” -- திருக்குறள்.

“பெரியா ருட்பபன தாமுவவா” -- ஆசாரககோவை.

277. அரசன் சீர்கெட்டவிடத்தும் அவனை இகழா

சீர்ததரு மன்ன சிறந்தனைததுங் கெட்டாலும்

நோததுனைத தெளளா நீலநோக்கிச் - சீர்தத

கிளையின்றிப் போய்க் தனித்தாயக கண்ணும்

இளைதென்று பாம்பிகழவா ரில்.

323

(ப-பொ). சீர்மைதக மன்னவா எல்லாங் கெட்ட
விடத்தும். அநநிலையை நோக்கி அவரோடு மாறுபட்டுரைத்து
இகழா. மிக்க கிளையின்றிப் போய் ஒன்றியானவிடத்தும்,
இளைபதென்று பாம்பினை இகழ்ந்திருப்பா இல்லை. அது
போல.

(ப-ரை) சீர்தத கிளை இன்றி போய் தனித்த ஆயக்கண்ணும் -
மக்க சுற்றம் இல்லாதொழிந்து ஒன்றியானவிடத்தும், பாம்பு - பாம்பினை,
இளைதென்று - சிறிய தென்று, இகழ்வா - (எச்சரிககையின்றி)
இகழ்ந்திருப்பவா, இல - இல்லை (அதுபோல), சீர்தரு மன்னர் -
சீர்மை தக அரசா, சிறந்த அனைத்தும் கெட்டாலும் - சோமைகளெல
லாம் கெட்டவிடத்தும், நீலநோக்கி - அநநிலையை நோக்கி, நோதது
உரைத்து - அவரோடு மாறுபட்டுரைத்து, எள்ளா - இகழார்

(சு-து) பாம்பு சிறியதென்று இகழ்ந்து எவரும் எச்சரிககையில்
லாம் விரா அரசன் சீர்கெட்டிருக்கிறு நென்று இகழ்ந்து எவரும்
மாறுபட்டுரையார்

“இனையர் இனமுறையா எனறிகழார் நின்ற
ஒளியோ டொழுகப் படும்.”—திருக்குறள்

“அனையுறை பாம்புட அரகம் நெருப்பும்
முழையுறை சீயமுடி என்றிலை நான்கும்
இனைய வெளிய பரீன்றனவென் நெண்ண
இகழின இழுகக தரும”—ஆசாரககோவை

274. அரசா இருவரிடையில் புகுந்தவன் தீமையடைவான்

செருக்குடைய மனன ிடைப்புத கவருந்
ஒருத்தரு ஒருவாத சொல்லின் தனக்குத்
திருத்தலு மாகாத தீதாம் அதுவே
எருத்திடை வைக்கோல் தினல்.

187

(ப-பா) களிப்புடைய மனன இருவரிடையே ஒருவன்
புகுது அவருள் ஒருத்தருப் ப்பன டாத சொற்களைச்
சொல்லுதலான் அவர்க ளிருவரும் வேறுபட்டுண்பவரைத்
தனனால் திருத்தலு மாகாதே தீதாம் விளையும். இரண்டேற்
றின் நடுவே இட்ட வைக்கோலை ஒருமுடிபெருது புகுந்
தின்னலுற்றால் அவ்விரண்டாலும் துன்பமுற்றது தின்னவும்
பெறுது: அதுபோலாம்

(ப-ரை) செருக்குடை மனனா இடை புகு - களிப்புடைய
அரசா இருவரிடையே ஒருவன் புகுந்து, அவருள் ஒருத்தரு
உதவாத சொல்லின் - அவருள் ஒருவனுக்கு ஆகாத சொற்களைச்
சொன்னால், அவர்கள் இருவரும் வேறுபட்டுண்டான விரோதத்
தை, தனக்கு திருத்தலும்: ஆகாத - தனனால் திருத்தலும் ஆகாமல்,
சீது ஆம் - தனக்குத் தீமையாய் விளையும் அது எருத்திடை வைக்
கோல் தினல் - அது இரண்டெருதின் நடுவே யிட்ட வைக்கோலை ஒர்
முடிப்பெருது புகுந்து தின்னலுற்றால் அவ்விரண்டாலும் துன்பமுற்
றுத் தின்னவும் பெறுதது போலும். [எ-அசை]

(க-து) இரண்டெருதுகளின் இடையில் வைக்கோலு தின்னப் புகுந்த வேறேரொருது வைக்கோலு தின்னப்பெறுது அவ்விரண்டிலும் துன்ப மடையும். அதுபோலவே, பேரரசுரிடையில் புகுந்த மெருவன ஓரசனிடம் உதவாத வார்த்தை சொல்லின், அவ்விருவர்க்கும் விரோத முண்டாக, அதனையும் திருத்தமுடியாமல் அவ்விருவராலும் அவன் சீரையடைவான்.

279. அரசனிடம் கவாந்த பொருளால் அவனை வசப்படுத்தல்

பன்னா கொட்டில் உப துடைய கவாந்துண்டா

இன்னுமை செய்யாமை வேண்டி இறைவாருது

பொன்யாததுக் கொண்டு புதுதல், குவளையைத்

தன்னால் பாதுகு விடல்

(ப-பொ) அரசாருப பலநாளுய காரியஞ்செய்து அவருடைய பொருளை விருப்பி நகரத்தவர், அவ்வரசா தபுமைப பின்னைப் பொல்லாங்கு செய்தயாமைபை கருதித் தம மாட்டுண்டாகிய பொருளைச் சேரக் கட்டிக்கொண்டுபோய் கொடுத்தல். செங்குழிநா அதன் காராலே தொடுப்பதற்கு டொக்கும.

(ப-ரை) இறைவாக்கு பல நாள் தொழில்செய்து - அரசாக்குப் பலநாளும் காரியஞ்செய்து, உடைய அவருடைய பொருள்களை, கவர்ந்து உண்டா - வீருமல் உண்டவர், இன்னுமை செய்யாமை வேண்டி - அவ்வரசா பின்பு பொல்லாங்கு செய்யாமைபை கருதி, பொன் - தபமிடத்துண்டாகிய பொருளை, பாத்தகுகொண்டு சேரக் கட்டிக்கொண்டு, புதுதல் - டீயர்க்கொடுத்தல், குவளையை-செங்குழி நீர்மலரை, தன் காரால் - அதன் காராலே, பாத்துவிடல் -தொடுப்பதற்கு டொக்கும.

(க-து) பறித்த குவளையலை அதன் தண்டிலுள்ள நான்கு கொண்டே மாலையாகத் தொடுப்பர் அங்ஙனமே சிலா அரசனிடம் தொழில்செய்து கவர்ந்த பொருளையே அவனுக்குக் கொடுத்து அவனை வசப்படுத்திக்கொள்வர்.

240) தம்மை யாக்கிய அரசனை வஞ்சித்துக் கொன்றவர்

மெய்மமையே நின்று நிகழோக்கப் பட்டவா
கைமேலே நின்று கறுப்பான செய்தொழுகிப் பாய
பெயாமேலே கொண்டவ் விவைவர்கொன றார் துறை
தமமேலே வீழ்ப பனை 201

(ப-பொ) தமமைத தெரிதற்கண்ணே னென்று மிகுதியை
படையாக நோக்கி அரசனால் சிறப்பாசெய்யப்பட்டவா,
தமக்காம திறத்தினமேலே நின்று தாமதமாககின் அரசன
வெஞ்சு வனவற்றைச் செய்தொழுகி, வநாளை மேற்கொண்டு
அவ்வரசனைக் கொன்றவாக, பனை தமமேலே வீழும்படி
அறத்தொழி டொப்பா

(ப-ரை) மெய்மமையே நன்று - மதளிதற்கண்ணே நன்று,
மக் நோக்கப்பட்டவா - மிகுதியை உடையராச நோக்கி அரசனால்
சிறப்புச் செய்யப்பட்டவா, கைமேலே நன்று - தமக்காம திறத்தின்
மேலே நின்று, கறுப்பான செய்தொழுகி-(தமமை உயாவாக்கிய) அர
சன கொப்பனவற்றைச் செய்தொழுகி, பெயாமேலே கொண்டு -
வஞ்சினையை மேற்கொண்டு, அ லிறைவன் கொன்றா - அவ்வரச
னைக் கொன்றவா, பனை தம்மேலே வீழ் துறைப்பா - பனை தம்மேலே
வீழும்படி வெட்டினவரோ டொப்பா

(க-சு) தமமை உயாவாக்கிட அரசனை வஞ்சித்துக் கொன்றவர்
தமக்குத் தாமே கேடு விளைவித்துக்கொள்பவ ராவா

251. அரசன் கறுவு கொள்ளத்தக்கன செய்யா

வெஞ்சின மன்னவன வேண்டாத சிவசெயினும
நெஞ்சத்துட் கொளவ சிறிதும செயலவேண்டா
என்செய் தகப்பட்டந கண்ணுர லமுப்புபவோ
அஞ்ச புனியைத் துறில் 33

(ப-பொ). வெய்ய சினதையுடைய அரசன் தன்கீழ்
வாழ்வாரைத் தகாதன செயதானானும, அவன மனத்திற்

கறுவுகொள்ளாததக்கன சிறிதும் அவனகீழ் வாழ்வாககுச் செய்யல் ஆகாது எல்லாத் துன்பங்களை யுட்தமக்குச் செய்து அகப்பட்டக் கண்ணுப எழுப்புவரோ உறவதுகின்ற புலியைத் துயில்.

(ப-ரை) என் செய்து அகப்பட்டகண்ணும் - எல்லாத் துன்பங்களை யுட்தமக்குச் செய்து அகப்பட்ட விடத்தூ, துஞ்சு புலியை - உறங்குகின்ற புலியை, துயில் எழுப்பவவோ - துயிலெழுப்புவரோ? வெஞ்சினம் மன்னவன் - கொடிய போபத்தையடைய அரசன், வேண்டாதன செயினும் - தன்கீழ் வாழ்வாரை - தகாதன செய்தாலுயினும், நெஞ்சத்துள் கொளவ - அவன் மனத்தில் கறுவுகொள்ளாதக்கவற்றை, சிறிதும் செயல் வேண்டா - சிறிதும் 'அவன் கீழ் வாழ்வார்' செய்ய லாகாது

(க-து). தன்கீழ் வாழ்வாககு அரசன் அடாதன செய்தாலும், அவன் கறுவுகொள்ளாத தக்கவைகளை அவர் செய்யாதொழிக.

பழமொழி—துங்குகிற புலியைத் தட்டி யெழுப்புவா னேன?
Wake not a sleeping lion.

282. அரசனைக் கோரிப்பது உயிர்க்கிறதியாகும்

காமேயும் தடமைப் புறந்தா வாற்றாதா
வாமான்றோ மன்னரைக் காய்வ தெவன்கொலோ?
ஆமா உகளும அணிவரை வெற்புகேள்
ஏமார் கோங்கேறி னார்.

341

(ப-பொ). தம்மைத் தாமாடுவா பாதுகாத்துக் கொள்ள மாட்டாதார், வாவும பரி பூண்ட தேரையுடைய மன்னரை வெகுளவது எனன பயனை நோக்கி? தம் உயிர்க்கு இறுதியாகிய பயனை நோக்கிப் போலும் ஆமாப பாயும் அழகிய மலைநாடனே! கேட்பாயாக. கோங்கு மரத்தை ஏறினார் தம் முயிர்க்குக் காவலிலாவாதுபோலும்.

(ப-ரை). ஆமா - காட்டுப்பசு, உகளும் - பாயும், அணி - அழகிய, வரை வெற்ப - மலைநாடனே! கேள் - கேட்பாயாக கோங்கு

ஏறினா - கோங்கமரத்தை ஏறினா, ஏமரரா - தமமுயிரக்குக் காவல் இலராவா. தம்மை தாமேயும் புறந்தர ஆற்றாதார - தமமைத தாமாக வும் பாதுகாத்துக்கொள்ள மாட்டாதார, வா(வு)மமான் தோ மனனரை-வாவிப்பாயும் குதிரை கட்டிய தேரையுடைய அரசரை, காய்வது - சோபிப்பது, எவன் - என்ன பயனை நோக்கி? (தம உயிரை இறுதி யாகிய பயனை நோக்கிப் போலும்) [கொல்-ஒ-அசை]

ஏமரரா - ஏமம மருவார் - (ஏமம-காவல்)-காவல் பொருந்தாதவா, காவல் இல்லாதவா திருக்குறளில் "ஏமரா மனனன்" என வருகின்றது

(க-து) கோங்கமரத்தில் ஏறுவது தீமையை உண்டாக்கும் தம ஸம்ப பாதுகாத்துக்கொள்ள மாட்டாதவர் அரசனைக் கோபிப்பது உயிர்க் கிறுதியை உண்டாக்கும்

283. அரசன் பொறுத்தானென்று மேலும் பொறுதன செயதல்

உறு அ வகையது செயதாரை வேந்தன்

பொறு அன போலப் பொறுத்தால் - பொறு அமை

மேன்மேலும் செய்து விடுதல் அதுவன்றோ

கூன்மேல் விழுந்த கழி.

305

(ப-பொ) உறுதியில்லாத கருமத்தைச் செய்தாலா வேந்தன புறத்தாற் பொறுத்தனைப் போல மனத்தால் பொறுத்தால், பின்னும் அவன் பொறுதன மேன்மேலும் செய்து விடுதல் லதுவன்றோ கூனின் மேலே விழுந்த கழலையோ டொட்டது.

(ப-ரை) உறு வகையது செயதாரை - உறுதியில்லாத கருமத்தைச் செய்தாரை, வேந்தன் அரசன், பொறுன்போலப் பொறுத்தால் - வெளியில் பொறுதலைப்போலக் காட்டி மனத்தால் பொறுத்தால், பொறுதலை - பின்னும் அவன் பொறுதனவற்றை, மேன்மேலும் செய்துவிடுதல் மேன்மேலும் செய்தலாகிய அது, கூன்மேல் எழுந்த குரு அன்றோ - கூனின்மேல் எழுந்த கழலைக்கட்டியோ டொக்கும்

(க-து) அரசன் ஒருமுறை பொறுத்தானென்று மேன்மேலும் பொறுத்தவைகளைச் செய்வது கூனினமேல் எழுந்த கழலைக்கட்டி போல தன்பந்தருவதாம்

241. குறையைப் பொய்யென்று அரசனைத் தேருட்டல்

பொருளல்லா - கூறிய பொய்க் குறையை வேந்தன்
தெருளுந் திறந்தெரிந் தல்லால் - வெருளவெழுந்
காடு பவரோடே ஆடா உணர்வுடையார்
ஆடுபனைப் பொய்க்காலே போன்று

147

(ப-பொ). ஒருபொருளிற கொள்ளப்படாதோ சொல்
லிய பொய்யாகிய குறையைப் பொய்யென்று வேந்தன் தெளி
யும் சிறங்களை ஆராய்ந்து வேதனைத் தெருட்டிதல்லல்லால்,
குறையைச் சொல்லப்படவாய்க்க வெருளுமாடி அரசன்
மருங்கே யிருந்த உணர்வுடையார், குறையெசால்லி ஆடு
கின்றவர்களுடனே தாமும் எழுந்தது ஆடு பனைப் பொய்க்
காலே போன்று, ஆடார்.

(ப-ரை) பொருளல்லா - ஒருபொருளாகக் கொள்ளப்படாதோ,
கூறிய - சொல்லிய, பொய் குறைய-பொய்யாகிய குறையை, வேந
தன் தெருளும் திறம் - (பொய்யென்று) அரசன் தெளியும் திறங்களை,
தெரிதல் அல்லால் - ஆராய்ந்து அரசனைத் தெளிவித்தல்லல்லால்,
உணர்வுடையார் - (அரசனிட முள்ள) உணர்வுடையார், வெருள -
குறையைச் சொல்லப்பட்டவர் அருகமபடி, ஆடுபவரோடு குறைய
சொல்லி ஆடுகின்றவாக்களோடு, எழுந்த தாமும் எழுந்தது, ஆடு
பனைப் பொய்க்காலே போன்று - மூங்கிலால் செய்த பொய்க்கால் ஆடு
வதுபோன்று, ஆடார் - ஆடார்

குறையைச் சொல்லப்பட்டவா - எவாமேல் குறைய சொல்லப்
பட்டதோ அவர்

(க-து). பொய்க்கால் பொய்க்காலே; ஒருவன் மற்றொருவனைக்
குறித்து அரசனிடம் சொன்ன பொய்யான குறைய பொய்யே அது
மெய்யாகாது. ஆகவே அரசனிடம் உள்ள உணர்வுடையார், குறைய
சொன்னவனோடு தாமும் கூடிக்கொள்ளாமல், அரசன் உண்மையைத்
தெளியும்படி செய்வார்

4. பகைத்திறம்

245. தம்வலியில்லார் புகழெய்தாமை

வன்சார் புடைய ரெனினும் வலிபெய்து
தஞ்சார் பிலாதாதை தேகுன்ற லாகுமோ?
மஞ்சுரூழ் சோலை மலைநாட்' யார்க்கானூ
அஞ்சுவார்க கிலலை யாண்

254

(ப-பொ). வலியாயினுரைச் சார்பாக உடையாராயினும் தம்வலி இல்லாதாது வலியுண்டாகுவித்தபு புகழாக் கும செயலின்கண்ணே ஊன்றுவிகக ஒருவரால் முடியுமோ? முடியாது. அஃது ஏதென்னில், மேகம் தங்கும் சோலையை புடைய மலைநாடனே' யாவாககாயினும் அஞ்சுவார்க்கு ஓர் அரண் இல்லை

(ப-ரை) மஞ்சுரூழ் சோலை மலைநாட்-மேகம் தங்கும் சோலையை புடைய மலைநாடனே' வன்சார்பு உடையா எனினும் - வலியாரைச் சார்பாக உடையவராயினும், தம் சார்பு இலாதாரை - தம்வலி இல்லாதாரை, வலி பெய்து - வலி உண்டாகுவித்து, தேச ஊன்றலாகுமோ புகழை உண்டாகும் செயலின்கண்ணே ஊன்றுவிகக ஒருவரால் முடியுமோ? யார்க்கானும் - யாவாககாயினும், அஞ்சுவார்க்கு அரண் இல்லை - அஞ்சுவோர்க்கு ஓர் அரண் இல்லை.

(க-து) தம்வலியில்லார்க்குத் துணைவலியால் மாததிரமே தலைதத புத்த உண்டாகாது

“அச்ச முடையாக கரணில்லை” எனபது திருக்குறள்

பழமொழி - தம் பலங்கொண்டு அம்பல மேறவேண்டும். Self do, self have.

246. உண்டான போதே பகையைக் களைதல்

எதிர்த்த பகையை இளைதாய போழ்தே
கதித்துக் களையின் முதிராதே. தீர்த்து
நனிநயப்பச் செய்தவா நண்பெல்லாந் தீரத்
தனிமரம் காடாத வில்.

390

(ப-பொ). தம்மோடு மாறுபட்டதே தோன்றிய பகையை அந்தப் பகையினது தோற்றத்தே மிக் குக களைநதால் அந்தப் பகை முதிராது அது களையுமிடத்து மாறவருடைய நண்பினையெல்லாம் தம்மோடு நயப்பச்செய்து பிரிக்கப் பிரித்தால், தனியே ஒருமரம் சினறு காடாவதில்லை, அதுபோல

(ப-ரை) எதிர்த்த பகையை-தம்மோடு மாறுபட்டதே தோன்றிய பகையை, இளைதாய் போழ்தே - அது உண்டான போதே, கதிதாய் களையின - விரைந்து களைந்துவிட்டால், முதிராது - அது முதிராது அவர் நண்பெல்லாம் - அவருடைய நண்பினையெல்லாம், நன் நயப்ப செயது - தம்மோடு நடப்பச் செயது, சீராத தீராதது - பிரிக்கப் பிரித்தால், தனிமரம் காடு ஆகல் இல் - தனியே ஒரு மரம் நின்று காடாவதில்லை [அதுபோல் அவா தான் அஞ்சத்தக்க பகைவராகார்]

(க-து) பகை உண்டான போதே அதை முதல்தக களைதல் வேண்டும்; பகைவருக்கு நட்பாய் உதவியசெய்வாரை அவரினினறும் பிரித்ததன் தனக்குரியதாகச் செய்துகொள்ளல் வேண்டும் ஆங்கனம் செய்தால் தனியாகிய அப்பகைவா தான் அஞ்சத்தக்க பகைவராகார்

“இளைதாக முணமரங் கொல்க: களையுநா
கைகொல்லும் காழ்த்த விடத்து” — திருக்குறள்

பழமொழி.--ஒருவனும் பிறப்பா, ஒன்றிமரம் தோப்பா ஒரு பள்ளையும் பிள்ளையல்ல, ஒரு பரமும் தோப்பல்ல One and none is all one.

237. நலிந்த பகைவரை உடனே நலிதல்

முன்னவந் தாறா முரண்கொண் டெழுநதோரைப்
பின்னவந் தீ மென்றி நுததல பேதைமையே - மின்னின்
காமபன்ன தோளி' கலத்தநா கடித்தநோடும
பாமபின்பல் கொள்வாரோ இல்

115

(ப-பொ). முரண்கொண் டெழுநது முநதுறாத தம்மை நலிந்தாரைப் பொறுதே தாமும் நலிவேமென்று கருதுபவர்தல அறிவின்மையே யாம் முங்கிலன்ன தோள்களையுடை-

யாய்! கடித்தோடும் பாம்பினை! பின்னோடிச் சென்று பலவினைப் பறித்துக்கொள்வார இல்லை, ஆதலான

(ப-ரை.) மின் நின்று - மின்னல்போல் காந்தி நிலபெற்று, காம்பு அன்ன தோளி - மூங்கில் போன்ற தோள்களையுடையாய்! கலத்தின் - கலத்தினின்றும், கடித்து - ஒருவரைக் கடித்துவிட்டு, ஒடும் - ஒடும், பாம்பின்பல் - பாம்பின் பல்லை, கொள்வார - பிடுங்குவார, இல் - இல்லை ஆற்ற முரண கொண்டு - மிகவும் மாறுபாடு கொண்டு, முன் நலிந்தோரை - முந்தாத தம்மை நலிந்தவரை, பின் - பின்பு, நலிதும் என்று நலிவோமென்ற, ஆருததல் - கருதியருததல், பேதைமையே அறியாமையே யா

(க-ஆ.) கடிப்பதற்கு முன்ன பாம்பின் பல்லைப் பிடுங்கிவிட்டே ண்டும் தமமை நலிவதற்கு முன்ன படைகரை நலிச்ச வேண்டும்

259 பகைவரை வேரறுத்தல்

நிரமப நிராயத்தைக் கண்ட நிராம
வரம்பில் பெரியானும் புககான. இரங்கா,
கொடியா மாப' குடிக்கெட வந்தால்,
அடிக்கெட மன்றி விடல.

103

(ப-ரை.) தான் பொய்யுரைத்தால் புகழ் நிராயத்தை அறிந்தும் அந்நிராயம் புகுந்தகே அமைந்த தொரு பொய் உரைத்துக் குணத்தால் வரம்பில் பெரியானாகிய தருமனும் தான காணக்கடவதல்லாத நாகம் புககான ஆதலால், முதலாக தனிவடதையுடைய மாபனே! தாம் பிறந்த குடிக்கெடுவ தொருகாலம் வந்தால், அது கெடாதவகை, தம் பகைவாக்கு இரங்காதே அவா வேராத தண்டம் செய்துவிடுக

(ப-ரை) ஆரம் கொடி மாப முதலாக தனிவடத்தையுடைய மாபனே! வரம்பு இல் பெரியானும் குணத்தால் அளவில்லாத பெரியானாகிய தருமனும், நிராயத்தை (பொய் உரைத்தால் புகழ்) நாகத்தை, நிரமப கண்டு-நன்றாக அறிந்திருந்தும், அ நிராயம் புகுந்தான - (ஒரு பொய் உரைத்து) அந்த நாகத்தில் புகுந்தான (ஆதலால்), குடிக்கெட வந்தால் - தாம் பிறந்த குடி கெடுவதொரு காலம் வந்தால் (அது

கெடாத வகை), இரங்கார் - பகைவர்க் கிரங்காமல் அடிகெட - அவா
வேற, மன்றிவிடல் - தண்டஞ்செய்துவிடுக.

தருமன் உரைத்த பொய்யாவது, துரோணன் இறக்குமாறு கண்
ணன் செய்த சூழ்ச்சியால், “அச்வத்தாமோ ஹத் குஞ்சர” என்று
கூறியது.

(க-து) பாரத யுத்தத்தில் வெற்றி பெறும்பொருட்டுத் தானே
உரைத்த பொய்யினிமித்தம் தருமபுத்திரனும நாகில் புகுந்தான் ஆத
லின், பகைவரால் தன் குடிக்குத் துன்பம் வருவதாயின, அவர்கள்
நிர்மூலமாகும்படி இரககமின்றித் தண்டம் செய்துவிடுக.

249. பகைவர் ஒட்டாமை

தமால் லவனாக தலையளித்தக் கண்ணும

அமராக குறிப்பவராக் காகாதே தோன்றும்.

சுவர்நிலம் செய்தமையக் கூட்டியக் கண்ணும

உவர்நிலம் உட்கொதிசகு மாறு.

144

(ப-பொ). தமக்கு உறவல்லாத பகைவரைத் தம தலை
யளித்தாலும் அததலையளிப்பு ஆகாதே விரும்பாத குறிப்பா
ய்ப்ப பகைவர்க்குத் தோன்றும். சுவர்நிலமாகச் செய்த
நிரம்பச் செறியக் கூட்டினவிடத்தும் அவ்வுவாழ்வு உட
கொதித்து உதிருமாறு போலும் அது.

(ப-ரை) சுவர்நிலம் செய்து அமையக் கூட்டியகண்ணும்-சுவர்
மண்ணாகச் செய்து நிரம்பச் செறியும்படி கூட்டினவிடத்தும், உவ
ர்நிலம் - உவர்மண், உட்கொதிக்கும் ஆறு - உட்கொதித்து உதிருமாறு
போல, தமர் அல்லவரை உறவல்லாத பகைவரை, தலையளித்த
கண்ணும் - தாம் காத்தாலும், ஆகாதே - அததலையளிப்பு ஆகாதே.
அமராக குறிப்பு தோன்றும் - விரும்பாத குறிப்பாகப் பகைவர்க்கு-
தோன்றும்

(க-து) உவாமண்ணைச் சுவர்மண்ணாகப் பிசைந்துவைத்தாலும்
அது ஒட்டியிராமல் உதிரும். பகைவரைக் காத்துப் போற்றினாலும்
அவர் நட்பினராக ஒட்டியிராமல் வேறுபடுவர்.

“இனம்போன் றினமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறு படும்.”—திருக்குறள்.

290 பகைவரை வசப்படுத்த லாகாமை

முகம்புறத்துக் கண்டால் பொறுக்கலா தாரை
அகம்புருது மென்றிரக்கும் ஆசை, இருங்கடத்துத்
தக்க நெறியிடைப் பின்னும் செலப்பெறா
ஒசுக்லை வேண்டி அழல.

16

(ப-பொ) தமமுந்நதைப் புறத்துக் கண்டாலும் பொறுக்
கிலாதலா எமமனையின் கண்ணே புதுவாயின என்று அவரை
இந்நதுரைக்கும் ஆசை, பெரிப காதலினகண் பின்செல்ல
எளிதாம் வழியினகண் தமயின் செல்லப்பெறாத புதலவர்
அவருடைய மருங்கிலே ஏறிப்போக வேண்டி அழுதலோ
டொகுகும்.

(ப-ரை) முகம் புறத்துக் கண்டால் பொறுக்கலாதாரை தம்
முகத்தைப் புறத்துக் கண்டாலும் பொறுக்காதவரை, அகம் புருதும்
என்று இரகதம் ஆசை எமமனையின் கண்ணே ஒன்று வாரும் என்று
அவரை வேண்டிக்கொள்ளும் ஆசையானது, இரு கடத்து - பெரிய
காட்டில், தக்க நெறியிடை - (பின் செல்ல எளிதான) தகுந்த வழி
யினகண், பின்னும் செலப்பெறா - பெற்றோர்பின்னும் செல்லப்பெ
றாத புதலவர், ஒசுக்லை வேண்டி - அவருடைய இடுப்பிலே ஏறிப்போக
வேண்டி, அழல - அழுதலோ டொகுகும்

“ஒசுக்லை மருங்கின பக்கமாகும்” என்பது பிங்கலம்

(சு-து) பெரிய காட்டில் பின் செல்வது எளிதான வழியின்கண்
னும் பெற்றோரின் செல்லப்பெறாத புதலவர், தமமை இடுப்பிலே
ஏற்றிக்கொள்ளும்படி அழுதாலும் பெற்றோர் அதற்கு இசையார் தம
மைக் கண்டால் பொறுத பகைவரை ஒருவர் தமமகத்து வருமாறு
அழைத்தாலும் அதற்கு அவர் இசையார்

291. பெரியாரோடு பகைகொள்ளாமை

ஆற்றப் பெரியார் பகைவேண்டிக் கொள்ளாநக
போற்றாது கொண்டாக்கன் போரின அகாபட்டான.
நோற்ற பெருமை யுடையாரும் கூறாம
புறங்கொம்மை கொட்டினு ரில்.

126

(ப-பொ). மிகவும் வலியாற் பெரியாரோடு கொள்ளும பகையை விருமடிக் கொள்ளாதொழிக் அறிவினால் ஆராய்ந்து பாதுகாவாது பண்டு ஓராககன் போரின் கண்ணே அகப்பட டிந்துபோயினான்; தவமபண்ணின் பெரியோரும் கூற்றத தை முதுகினைக் கொமமைகொட்டிப் பிழைத்தா ரில்லை. ஆதலான்

(ப-ரை) நோற்ற பெருமை உடையாரும் - தவமபண்ணின் பெர் யோரும், கூற்றம் புறம் - பமனுடைய முதுகில், கொமமை கொட்ம னார் - கொமமைகொட்டிப் பிழைத்தவா, இல் - இல்லை (ஆதலால்), ஆற்ற பெரியா பகை - மிகவும் (வலியால்) பெரியாரோடு கொள்ளும பகையை, வேண்டி - விருமட, கொள்ளறக - கொள்ளா தொழிக் அரக்கன் - (முற்காலத்தில்) ஓராககன், போற்றுக கொண்டு - அறி வினாராய்ந்து பாதுகாவாது பெரியாரோடு பகைகொண்டு, போரின் போரின் கண்ணே, அகப்பட்டான் அகப்பட்ட டிந்துபோயினான்

(க-து) தன்னின் வலியாரிடம் சாம தானங்களை அனுசரிப்ப தல லது தண்டததை விருமபலாகாது

“கூற்றதைக கையால் விளித்ததறால் ஆற்றுவாக காற்றதா இன்னு செயல்.”—திருக்குறள்.

“கூற்றங் குதித்துய்ந்தா நீங்கில்லை”.—நாலடியார்

292 பெரியாரைச் சாந்தாரோடு மாறுகொள்ளாமை

பெரியாரைச் சாந்தார்மேல பேதைமை கந்தாச சிறியா முாண்கொண டொழுகல், -வெறியொலி கோன யினமவெருஉம வெற்பு புலம்புகின் தீநாய் எழுப்புமாம் எண்கு

139

(ப-பொ). வலியாற் பெரியாரைச் சாந்தார்மேல தமது அறியாமையே கந்தாகப் பற்றாத வலியாற சிறியா மாறு கொண்டொழுகுதல், வெறியாட் டொலியை ஒனாரினங்கள் வெருவா தின்ற வெற்பனே' எண்கு உறையும் காட்டினகை

தீய நாய புக்கால். அங்கு வாழும் எண்கினைத் தூத்து அங்கு
கிணறு எழுப்பாதலோ டொக்கும்.

(ப-ரை). வெறி ஒல் - வெறியாட் டொலியை, கோளாய இனம் -
ஒளையினங்கள், வெருவும் அஞ்சாநின்ற, வெறப - வெற்பனே! பெரி
யாரை சாந்தாமேல வலியாற் பெரியாரைச் சாந்தவாமேல, சிறி
யா - பற்றாத வலியாற் சிறியா, பேதைமை கருது ஆ(க) - தமது
அறியாமையே பற்றுக்கோடாக, முரண கொண்டு ஒழுசல் - மாறு
கொண் டொழுதுதல், புலம் - (காடி வசிகுதம்) காட்டின கண், தீநாய்
புகின் தீய நாய புக்கால், எண்து எழுப்புமாம் - அங்கு வாழும் கரடி
பை எழுப்புமதனோ டொக்கும் [வெறியாட்டு - வெலுளுடல்]

(சு-பா). காட்டைச் சாந்துவாழும் கரடியை நாய சென்று எழுப்ப
சுலபாலும், வலியாற் பெரியாரைச் சாந்திருப்பாமேல வலியாற்
சிறியா விரோதங்கொண்டு செல்வது

293 வலியாரோடு பொருதல் துற்றம்

இகலின வலியாடை எள்ளி எளியா

இகலின எதிர்திறல் ஏதம் - அகலப்போய்

என்செய்தே யாயினும் உய்தகை சாவாதான்

முன்கை வளையும் தொடும்.

384

(ப-பொ). இகலின வலியாடை எள்ளி எளியா இகலின்
எதிர்திறல் ஏதம். இகலப்போய்த தானும் ஒன்றைச் செய்
தோயினும் உயக சாவாதவன் தன் முன்கையினிடும்
கடகமும பெறும்

(ப-ரை). எளியா - எளியா, இகலின வலியாரை - போரில் வல்
லவரை, எள்ளி - இகழ்ந்து, இகலின-போரில், எதிர நின்றல் - அவ
ரெதிர நின்று பொருதல், ஏதம் - குற்றமாம் என் செய்தேயாயினும்-
ஏதோ உபாயம் செய்தேயாயினும், அகல போய் - தூரப்போய், உய்த்
கை - பிழைக்க சாவாதான்-சாவாதவன், முன்கை வளையும்-தன் முன்
கையினிடும் கடகமும், தொடும் - பெறுவான்

(சு-து). வலியில்லாத காலத்தில் உயிர் தப்பிப் பிழைத்திருக்கும் எளியா, வலிபெற்ற காலத்தில் பகைவரை வென்று கடகம் அணிதலுந் கூடும். ஆகையால் எளியா வலியாரை இகழ்ந்தது போர்செய்யப் புருதல் குற்றமாம்

“ஒல்லுமவா யெல்லாம் வினைநன்றே ஒல்லாககால்
செல்லுமவாய நோக்கிச் செயல” —திருக்குறள்.

294. வலிய பகைவருக்குக் கோபம் உண்டாக்காமை

வென்றடு கிறபாரை வெபாடுத தவாகாய்வ
தொன்றெடு நின்று சிறியா பலசெய்தல்,
குன்றெடு தேன்கலாம் வெற்பு' அதுபெரிதும்
நன்றெடு வந்ததொன் றன்று. 65

(ப-பொ). வென்று தம்மைக் கொல்லவல்லாரை மனததைக் கொதிப்பித்து அவர் வெகுளவதொரு காரியத்தோடு நின்று எளியாய்ப் பல குற்றங்களைச் செய்தல், குவடுகளும், தேன்பொதிகளும் தம்முள் விரவி நெருங்கிய வெற்பையுடையானே! மிகவும் அது தனக்கு நன்றெடு வந்ததன்று.

குன்றென்பதும் வரும்.

(ப-ரை). குன்றெடு தேன் கலாம் வெற்ப - குவடுகளும் தேன பொதிகளும் தம்முள் விரவி நெருங்கிய வெற்பை யுடையானே! வென்று அடிகிறபாரை - வென்று தம்மைக் கொல்ல வல்லவரை, வெப்பித்து மனததைக் கொதிப்பித்து, அவர் காய்வது ஒன்றெடு நின்று-அவர் கோப்ப தொரு காரியத்தோடு நின்று, சிறியா - எளியார், பல செய்தல் அது-பல குற்றங்களைச் செய்தலாகிய அது, பெரிதும் நன்றெடு வந்ததொன் றன்று தனக்கு மிகவும் நன்மையோடு சேர்ந்ததொன் றன்று.

(சு-து) தம்மை வென்றடர்க்கவல்ல பகைவருக்கு மனக்கொதிப்புண்டாக்கிக் கோபமுட்டுதலான செய்கைகளைச் செய்வது எளியார்க்கு நன்றன்று.

“ஆற்றுவா ராற்ற லிகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு னெல்லாந் தலை.” —திருக்குறள்.

245 வலியாரை வெகுள்வித்து உயிரிழத்தல்

உரைத்தவர் நாவோ பருந்தெறியா தென்று
சிலைத்தெழுநது செம்மாப பவரே—மலைத்தால்
இழைத்த திகவா தவரைக் கணற்றிப்
பலிப்புறத் துண்பார் உணு.

176

(ப-பொ). பிறரை உரைக்கத் தகாதனவற்றை உரைத்
தவர் நாவினைப் பருந்தெறியா தென்று சொல்லி எல்லாருட
னும் வெகுண்டெழுநது களிப்பாரே, தம்மோடு மாறுபட்டால்
அமமாறுபட்டாரைச் செய்ய நினைத்தன செய்து முடிக்கவல
லாரை வெகுள்வித்து, மற்றவால் தாம் இறந்துபோய்ப் பலி
பிரிம கல்வின் புறத்திட்ட உணவினை உண்பார்.

(ப-ரை) உரைத்தவர் நா பருந்து ஏறியாதென்று-பிறரை உரைக்க
தகாதனவற்றை உரைத்தவரது நாவினைச் (செத்தபிறகு) பருந்தும்
ஏறியாதென்று கருதி, சிலைத்து எழுநது - எல்லாருடனும் கோபித்
தெழுநது, செம்மாப்பவரே கர்விதருபபவரே, மலைத்தால் - தம்
மோடு மாறுபட்டால், இழைத்தது (அமமாறுபட்டாரைத் தாம்)
செய்ய நினைத்ததை, இகவாதவரை - தப்பாது முடிக்க வல்லவரை,
கணற்றி - வெகுள்வித்து, (மாறுபட்டாரால் தாம் இறந்துபோய்), பலி
புறத்து - பலியிடும கல்வின் புறத்திட்ட, உணு - உணவினை, உண்பார்
பா - உண்பவ ராவார்

பலியிடும கல்-நடுகல் பொருள் வீரா இறந்தவிடத்து அவருரு
வஞ்செய்து பெயரைப் பெடுத்தது நட்ட கல் “விழுத்தொடை மற்ற
வா வில்விடத் தொலைந்தோ, எழுத்தாடை நடுகல்” என்பது ஐங்குறு
நூறு அவரால் கொலையுண்டல் நிச்சயம் என்பதைப் “பலிப்புறத்துண்
பாருண” என உரைத்தார் [ஒ-அசை]

(க-து). எல்லாரையும் இகழ்ந்து உதாசீனமாய்ப் பேசிச் செருக்
குற்றிருப்பவர், தம்மின் வலிய பகைவரைக் கோப மூட்டி, அவரால்
உயிரிழப்பார்.

“எரியாற் சுடப்படினும் உய்வுண்டாம்: உய்பாரா
பெரியாப் பிழைத்தொழுது வா” — திருக்குறள்

296 பழம் பகைவரை நள்ளாமை

தழங்குதால் வானத்துத் தண்பெயல் பெற்றால்
கிழங்குடைய வெல்லாம் முளைக்குமோ ராற்றால்.
விழைந்தவரை வேர்சுற்றக் கொண்டொழுகல் வேண்டா
பழம்பகை நட்பாத லில் 97

(ப-பொ). முழங்குதல் ஓசையை யுடைய முகிழ்க்கண் உளவ
தண்பெயலைப் பெற்றால் கிழங்குடைய புல முதலாயின வெல்
லாம் ஒருவகையான் முளையாநிற்கும். பழைநாகப் பகைவ
ராய் வாழ்கின்றாரை விருமபி ஒருவரும் நட்பாகக் கொண்
டொழுக வேண்டா பழம்பகை நட்பாதல இல்லை. ஆதலான

(ப-ரை) தழங்கு குரல் வானத்துத் தண்பெயல் பெற்றால் - முழங்
கும் ஓசையை யுடைய மேகத்தின்கண் உள்ள தளிர்நத பெயலைப்
பெற்றால், கிழங்கு உடைய எல்லாம் கிழங்குடைய புல முதலாயின
வெல்லாம், ஓர் ஆற்றால் - ஒரு வகையால், முளைக்கும் - முளையாநிற்
கும் பழம் பகை நட்பு ஆதல் இல்லை - பழம் பகைவா நட்பாதல்
இல்லை (ஆகையால்), அவரை விழைந்து பழம் பகைவரை விரு
மபி, வேர்சுற்றக் கொண்டொழுகல் வேண்டா - வேரூன்றாமபடி ஒரு
வரும் நட்பாகக் கொண்டொழுக வேண்டா

நட்பிற்குத் தண்பெயலும், பழம்பகைவாகாதும் கிழங்குடையனவும்,
நட்பின் சார்பால் பழம் பகைவா தலையெடுத்தற்கு மழையின் சார்பால்
கிழங்குடையன முளைப்பதும், உவமானமாகப் பொருத்திச்
கொள்ளவேண்டிய

(க-து) நட்பாகிய ஆதரவைப் பெற்றுத் தலையெடுத்தபொழுது,
பழம் பகைவா தீங்கிழைக்கவே முயல்வர் ஆதலால் அவரிடம் நட்பா
தல் விரும்பற்பால தன்று

சீவக சிந்தாமணியில், கனகமாலையா ரிலம்பகத்தில, “பழம்பகை
நட்புமாமே” என வருகின்ற இடத்தில், நச்சினுக்கினியர் “பழம்

பகை நட்பாதலில் என்னும் பழமொழியும் உளதனறே” என்றுரைக்
கின்றனர்

“பகைநட்பாங் காலம் வருங்கால் முகநட
டகநட் பொரீஇ விடல்”—திருக்குறள்

பழமொழி—பகைவா உறவு புகையெழு நெருப்பு He that
dallies with his enemy gives him leave to kill him

297 உட்பகை துன்பந்தரும்

வெள்ளம் பகையெனினும் வேறிடத்தா செய்வதென்?

கள்ளம் உடைத்தாகிச் சார்ந்த கழிப்பு

புள்ளொலிப் பொய்கைப் புனலா! அஃதனறே

அள்ளில்லத துண்ட தனிசு

93

(ப-பொ) தமசுது இடையிட்ட நாட்டினகண உள்ள
பகைவா வெள்ளப்போல மிகப் பலராயினும், அவர்கள் வந்து
தமமை நலிந்து செய்யும் துன்பமென்? மனத்தின்கண் வஞ்
சனையுடைத்தாய்த் தமமைச் சார்ந்த மிகநட்டார் செய்யும்
துன்பத்தைச் செய்யமாட்டார் ஆதலால், புள்ளொலிப்
பொய்கை நலலானே! அநநட்புத் தபமோ டொக்க ஒரிலலின்
கண் இருந்தா மாடநிக கொண்ட தனிசுபோலும்.

(ப-ரை) புள் ஒலி பொய்கை - பறவைகளின் ஒலி பொருந்திய
தடாகங்கள் உள்ள, புனல் ஊர புனலானே! வேறு இடத்தார் பகை-
தமக்கு இடையிட்ட நாட்டினகண உள்ள பகைவா, வெள்ளம் எனி
னும் - வெள்ளம் என்கிற கண்களாய் மிகப் பலராயினும், செய்வது -
அவர்கள் வந்து (தமமை நலிந்து) செய்யும் துன்பம், என் - என்ன?
கள்ளம் உடைத்தாகிச் சார்ந்த கழி நட்பு அஃது - மனத்தில் வஞ்சனை
பொருந்தித் தமமைச் சார்ந்த உட்பகையுள்ளவரது) மிகக் நட்பானது,
அன் இல்லத்து உண்ட தனிசு அன்றோ மனப் நெருங்கினவராய்
வீட்டிலுள்ளாரிடம் கொண்ட கடன்போலும்

தமக்கு இடையிட்ட நாட்டின்கண் உள்ள பகைவர் - தமது நாட்
டுக்கப்பால காடு மலை முகலியன இடையிட்ட வேறு நாட்டிலுள்ள

பகைவர். “ஊரிடையிட்ட நாடு” என்றும் “ஊரிடையிட்டகாடு” என்றும் வருகின்றன அள் - நெருக்கம் (அள்ளல் - நெருங்கல்; அள்ளில்லம் - இல்லில் நெருங்கி யிருப்பவா; தமமோ டொக்க லூரில் லின்கண் இருந்தா தனிச - கடன

(க-து) காடு மலைகள் இடையிட்ட நாட்டிலுள்ள பகைவர் மிகப் பலராயினும் அவரால் துன்பம் உண்டாகாது உட்பகை யுள்ளவா நட்பானது உள்வீட்டுக கடன்போல் துன்பநருவதாம்

“வாள்போல் பகைவரை அஞ்சற்க அஞ்சுக
கேள்போல் பகைவா தொடாபு” — திருக்குறள்

பழமொழி.—உள்வீட்டுக கடனும் உள்ளங்கைச சிசங்கும ஸகட
டது

298. வேளிப்பகை தீயதன்று

இம்மைப் பழிப்பு மறுமைக்குப் பாவமும்
தமமைப் பரியா தமர யடைநதாரின்
செமமைப் பகைகொண்டு சேராதா தீயரோ?
மைம்மைப்பின் நன்று குருடு.

188

(ப-பொ) இம்மைக்கு விளையும் பழியையும் மறுமைக்கு விளையும் பாவத்தையும் தமமாட்டு நின்று நீக்காராயத தமர போல் உட்பகையாய் வாழ்வார்போல, நேரே பகைகொண்டு சேர்ந்தொழுகாதா தீயரோ? தீயரல்லா: தோன்றியுந் தோன்றாதுமாம் கண்ணின் தன்மையின் குருட்டுக கண்ணின் தன்மையே நன்றாதலான்.

(ப-ரை) இம்மை பழியும் - இம்மைக்கு விளையும் பழியையும் மறுமைக்கு பாவமும் மறுமைக்கு விளையும் பாவத்தையும், தமமை பரியார்-தம்மிடத்தினின்றும் நீக்காராய், தமராய அடைநதாரின்-(உட்பகை கொண்டு) உறவினராய் வாழ்வார்போல, செமமை பகைகொண்டு நேரே பகைகொண்டு, சேராதார் - சேர்ந்தொழுகாதா, தீயரோ தீயரா? (தீயரல்லா). மைம்மைப்பின் - தெரிவதும் தெரியாது மாறும்

+ண்ணின் தன்மையைக் காட்டிலும், குருடு நன்று - குருட்டுக்கண்ணின் தன்மையே நன்று

மைம்மைப்பு - (மை - இருள் மைகரம்-மயங்கம் மைமல் - மாலை (நேரம்)-மாலைநேரத்தில் இதுவோ அதுவோ என்று மயங்குந தன்மை- அங்ஙனம் மயங்குதலான கண்ணின் தன்மை - மாலைக்கண் (மாலைக் கண்ணன் - a purblind person) சீவக சிந்தாமணியில், பூமகளி லம்பகத்தில், “மைததுன நீண்டவாட்கட் டடங்கண்ணா” என்பதற்கு (வாள் மைதது உன்ன நீண்ட கண்) வாள் ஒளிமழுங்கி நினைக்கும்படி நீண்ட கண் என்று பொருள் கூறி, நச்சினாகுகினியா “மைததல் - ஒசிகெடுதல் ‘மைம்மைப்பி’ னன்று குருடு” என்றற்போல்” என்பர்

(க-து) அந்தரங்க விரோதிகள் போல பிரதமபட்ச விரோதிகள் சீயரல்லர்.

“உட்பகை அஞ்சிததற் காகக்: உலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத தெழும்”—திருக்குறள்

249. வென்ற பகைவரை வெகுளல்

பொருதா தவரைப் பொருதட்ட கண்ணும்

இருந்தமைபா ராகி இறப்ப வெகுடல்.

விரிந்தருவி வீழ்தரும் வெற்பு’ அதுவே

அறிந்தரிகால் நீர்ப்படுக்கு மாறு.

241

(ப-பொ). தம்முடன் மாறுபட்டவரைப் பொருதுவென்ற ஸ்டததும் தபபிபபோனதாரு மனம் பொருந்தியிருத்தலைச் செய்யாராகி. இறக்குமபடி. மேலுப கோபத்தைச் செலுத்து தல், அருவி பாருதுவீழும் வெற்பனே’ அதுவனரோ கெல்லி முன்னர்த தலையரிந்துவைத்த அரிகாலை உழுது நீரிலே அழு கப புதைக்கும் தன்மைபோல்வது

(ப-ரை). அருவி விரிந்து வீழ்தரும் வெற்ப - அருவி பார்த்த வீழும் வெற்பனே! பொருந்தாதவரை - பகைவரை, பொருது அட்ட கண்ணும் - போர்செய்து வென்றவிடத்தும், இருந்த அமையாராகி - அவ்வளவோடு பொருந்தியிருத்தலைச் செய்யாராகி, இறப்ப வெகு

டல் அது - இறகரும்படி மேலும் கோபத்தைச் செலுத்ததலானது, அரிந்த அரிகால் - முன்னே தலையரிந்து ஸவதத அரிகாலை, நீர்ப்படுகும் ஆறு - உழுது நீரிலே அழுகப் புதைக்கும் தன்மைபோலாம் [ஏ-அசை].

அரிகால் - நெற்கதிரை அரிந்துவிட்ட தாள

(க-து). பகைவரை வென்ற பிறகும அவர் பூங்குமபடி அவர் மீது கோபஞ் செலுத்ததலானது, தலையரிந்துவைத்த அரிகாலை உழுது நீரிலே அழுகப் புதைக்கும் விதம்போலும்

300. வலியிலாரோடு பகைகொள்ளல் பயனின்றி

வன்பாட் டவர்பகை கொள்ளினும் மேலாயார்

புன்பாட் டவர்பகை கோடல் மாமினனே

கண்பாட்ட பூங்குழி க் கானலந தண்சேர்ப்பனே'

வெண்பாட்டம் வெள்ளந தரும்.

71

(ப-பொ). வலிய தகைமையை யுடையாரோடு பகை கொள்ளினும் மேலாயார் எனிய தகைமையை யுடையாரோடு பகை கோடல் ஒருபயனும் படாது, கண்களின் தகைமையா யுள்ள பூங்குவளைகளை யுடைய கானலநதண் சேர்ப்பனே' பருவமழை யன்றியே வெண்பாட்டமும் வெள்ளந தரும், ஆதலான்.

(ப-ரை). கண் பாட்ட பூ கழிக்கானல் அம் தண் சேர்ப்ப - கண்களின் தன்மையாயுள்ள பூங்குவளையுடைய கானலநதண் சேர்ப்பனே' வெண்பாட்டம்-(பருவமழை யன்றியே) வெண்பாட்டமும், வெள்ளந தரும் - வெள்ளந்தரும் (ஆதலால்), மேலாயார் மேலானவர், வன்பாட்டவர் பகை கொள்ளினும் - வலிய தகைமையை யுடையாரோடு பகை கொண்டாலும், புன்பாட்டவர் பகை கோடல் - எனிய தகைமையை யுடையாரோடு பகை கொள்ளுதல், பயம் இன்றையாதொரு பயனும் படாது.

பாட்டம் - அச்சல் மழை (அச்சல் - தரம், முறை) சிறிது சிறிது தரக் முறை முறையாகப் பெய்யும் மழை. மழை பாட்டம் பாட்டமாகப் பெய்தது என்றால், மழை பலதரம் முறை முறையாகப் பெய்தது என்பதாம் வனபாட்டம் (வனபாடு - வல்மை யுண்டாதல்) வலிய தனமை உண்டானவா

(த-து) வலியுளரோடு பகைகொண்டது உலியிலாரோடு பகை கொள்ளுதல்

பருவகாலத்தில் காட்டம்கூட ஒருமுறையாகப் பெய்ய வெள்ளம் பெருகிச் சேதம் உண்டாயினும், நனமையும் உண்டாவ தியல்பு அகாலத்தில் வெணமேகமும் சிறிது சிறிதாய் அச்சலச்சலாகப் பெய்ய வெள்ளமுண்டாகி அதனால் மிகக் சேதம் உண்டாகுமே யன்றி நனமை உண்டாகாது. அதுபோல, வலியாரோடு பகைகொண்டால் கெடுதி விளையினும் நனமையும் உண்டாம் வலியிலாரோடு பகை கொள்ளின கெடுதியன்றி நன்மை விளையாது

5 பகையறுக்கும் உபாயம்

301. உருவு பகை தவிர்த்தல்

வாட்டிற லாணை வளைந்ததாக அருளுனறு

வீட்டிய சென்றார் விளங்கொளி - காட்டம்

பொருவறு தன்மைகண் டஃதொழிந்தார். அஃதால்

உருவு திருஆட்டு மாறு.

106

(11-பொ). நாந்தகம் எனனும் வாளினால் திறலுடைய மாயவனைப்பண்டொருகால கடலினகண் புகரு வளைத்த மதுவும் கைடவனும் என்னும் அசுரர் இருவரும் கொல்லவேண்டிச் சென்றவிடத்து, அம்மாயவன் திருவுருவம் விளங்கி நின்று ஒளியைக் காட்ட, அவ்வொப்பில்லாத வடிவின் தன்மை கண்டு நிரைத்துத் தாம் சென்ற கொலையைத் தவிர்த்தார்

கள். அதுவன்றோ. அழகிய தன்னுருவே செல்வத்தை நுகா
விக்கும் நெறியாம்.

(ப-ரை). வாள் திறலானை - நாந்தகம் என்னும் வாளினால் வலி
யுள்ள விஷ்ணுவை, அ ஞான்று - முன்னொருகால், வீட்டிய சென்
றார் வீளைத்தார்கள் - கொல்லவேண்டிச் சென்று கடலின்கண் புகுந்து
வீளைத்த மதுவும் கைடவனும என்னும் அசுரா இருவரும், விளங்கு
ஒளி காட்ட அவ்விஷ்ணு திருவுருவம விளங்கநின்று ஒளியைக்
காட்ட, பொருவு அறு - அவ்வொப்பில்லாத, தனமை - வடிவின்
தன்மையை, கண்டு - கண்டு, அஃது - தாய் நீனைத்துச் சென்ற
கொலையை, ஒழித்தாரா - தவிர்த்தார்கள் அஃது உருவு திரு ஊட்டி
ஆறு - அது அழகிய தன உருவே செல்வத்தை நுகாவிக்கும் நெறி
யாம். [ஆல்-அசை].

பழமொழி—உருவேறத திருவேறம உருப்படத திருப்பதிய
A fair face is half a portion Beauty is potent.

இன்ன விழைததுவந்த இவ்வசுர சகோதரா விஷ்ணுவின் சூழ்ச
சியால் “உன்னால் நாங்கள் இறக்க” என்று வரம்பெற்று மாண்ட
தாகப் புராணம் கூறும்

302. வலியாரிடம் அடங்கி மெலியாரை மீதூதல்

வலியாரைக் கண்டக்கால் வாய்வாளா ராகி

மெலியாரை மீதூரு மேன்மை யுடைமை,

புலிகலாங் கொளயாணைப் பூங்குன்ற நாட'

வலியலாந்தா யக்கு வலிது.

157

(ப-பொ). தமயில் வலியாரைக் கண்டக்கால் வாயால
ஒன்றும் பேசாராகித் தம்மின் மெலியாரைக் கண்டால் அடா
த்துச் சொல்லும் மேம்பாடுடைமை, புலியொடு கலாங்கொள
ளும் யானையை யுடைய பூங்குன்ற நாடனே! வலிதன்று
மக்காலம் வலிதாயின வாறு போலும்.

(ப-ரை). புலி - புலியொடு, கலாங்கொள் யானை - பகைகொள்
ளும் யானையையுடைய, பூ குன்றம் நாட-அழகிய குன்றநாடனே!

வலியாரை தமமின் வலியாரை, கண்டககால - கண்டால், வாய்
வாளா ஆகி - வாயால் ஒன்றும் பேசாராகி, மெலியாரை - தம்மின்
மெலியாரை(க கண்டால்), மீதாரும் மேன்மையுடைமை - அடாததுச்
சொல்லு உமேம்பாடுடைமையானது, வலியலாம தாயக்கு வலிது-வலி
தனார் பக்காலம் வலிதாய்ன வாறுபோலும் [தாயம்-சமயவாய்ப்பு
-காலம்]

வலியல்லாத காலத்தில் அரசன் பகைவரிடம் அனுசரிக்க
வேண்டிய உபாயம் கூறியவாறு உபாயமாவது வலியாரிடம்
அடங்கி நடத்தலும் மெலியாரை மீதாரு மேன்மையுமாம்

“உலியாராகு மாற்றேற்றல் ஸ்பபுச ஓம்பா
மெலியாரோல மேக பகை” —திருக்குறள்

303. பலரைத் துணையாகக் கொள்க

ஒன்றார் அடநின்ற போழ்தின் ஒருமகன்
தன்னை எனைத்தும் வியவற்க - தன்னினார்
நன்மை விலராய விடினும், நனிபலராம்
பன்மையிற பாடுடைய நில

306

(ப-ரை). தனது பகைவர் போர்செய்யத் தொடங்கிய
பொழுதில் தனியனாயுள்ளவன். தான் பகைவரை வெல்ல வல்
லனாகத் தன்னை எததுணையும் வியவாதொழிக. தன்மேல்
போர்செய்யச் செறிந்தவர் வீரத்தின்கண் நன்மையிலராயி
னும். அவர் மிகவும் பலராம் பன்மையின் பெருமையுடைய
நிலை. (ஆதலால், தான் வீரத்தன்மை யுடையனாயினும் பல
ரைத் துணையாகக் கொள்க).

(ப-ரை). ஒன்றார் அடநின்ற போழ்தின் - தனது பகைவர் போர்
செய்யத் தொடங்கிய பொழுதில், ஒரு மகன் - தனியனா யுள்ளவன்,
தன்னை எனைத்தும் வியவற்க - தான் பகைவரை வெல்ல வல்லனாகத்
தன்னை எததுணையும் வியவாதொழிக துன்னினார் - தன்மேல் போர்
செய்யச் செறிந்தவர், நன்மை இலராய்விடினும் - வீரத்தின்கண்
நன்மை இலராயினும், நனி பலராம் பன்மையின் - அவர் மிகவும் பல
ராம் பன்மையின், பாடு உடையது இல் - பெருமையுடையது இல்லை.

(க-து). தான் வீரத்தன்மை உடையவனாயினும் பலரைத் துணை யாகக் கொள்க.

“அமைந்தாங் கொழுகான் அளவறியான் தன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும்”—திருக்குறள்

“ஏழும் றவரினும் ஏழை தமிழனாய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன்”—திருக்குறள்

304. வலிய பகைவனைத் தமது துணைவலியால் தவித்தல்

தன்னலி கிறப்பான் தலைவரின் தானவற்குப்
பின்னலி வாணைப் பெறலவேண்டும் --என்னது உம
வாய்முன்ன தாக வலிபடுநிலும் போகாதே
நாய்பின்ன தாகத் தகர். 15b

(ப-பொ). தன்னை நலியவல்லான் தன்மேல் படையெழு
தையில், அவற்குப் பின்னை நின்று நலிவானைத் தான் அடைய
துள் னுக்கவேண்டும். முன்னதாமபடி பிணித தீர்பரினும
தகர் தனபின்னை நாய வரயாதும் போகாது. ஆகலான.

(ப-ரை) வாய் முன்னது ஆக - வாய் முன்னது ஆம்படி, வலி
பினும் - கட்டியிருத்தாலும், தகா - ஆடு, நாய் பின்னது ஆக - த
பின்னை நாய வர, என்னதும் - யாதும், போகாது-போகாது (ஆன
யால்), தன் நலிகிறப்பான் - தன்னை நலியவல்லான், தலைவரின்
தன்மேல் படையெழுவுவனின், அவற்குப் பின் - அவனுக்குப் பி
னே நின்று, நலிவானை - வருத்தும் பகைவனை, தான் பெறல்வே
டும் - தான் தேடிக்கொள்ளல் வேண்டும் [ஏ-அசை].

(க-து). வாய் முன்னதாமபடி ஒருவன் வலியக கட்டியிருத்
தும், ஆட்டுக்கடாவானது, தன்பின் நாய்வரின், நின்ற நிலவிட்டு
பெயராது. அதுபோல், தன்மேல் படையெடுத்து வரும் வலி
பகைவனுக்குப்பின் நின்று வருத்தத்தக்கவனை தான் துணையா
“தேடிக்கொண்டால், அந்தப் பகைவனை வலியப் போருக்கு அழைத்த
தும்” அவன் வரமாட்டான்.

305. பகைவரைச் சாந்தாரை வசப்படுத்தல்

யானுமற ரில்நிருத்த எமமுனுய ஆபககரல
வீரஞ் செயங்கிடநக தில்லென்று கூடப
படைமாறு கொள்ளா பகைதூண்ட லஃகே
இடைநாழிற் கென்பிடு மாறு.

73

(ப-பொ). “யானும இவ்விடத்திருத்த என் முன்னேனு
மாக ஒரு வீணை செய்யத் தொடங்கியக்கால், பகைவரால்
வீரம் செய்யக்கிடந்தது ஒன்றுமில்லை” என்று சொல்லிப் பிற
ரும் தமமொடு கூடிப் படைத்தொழிலின்கண் மாறுகொள்
ளும் வகை பகைமையை மிகச் சொல்லாதலாகிய அது. ஆடு
கூத்துக்கிடக்கும் இடையாநாய்க்குக் களளர் எனும்பிடுமாறு
போலும்.

(ப-ரை) யானும - யானும, இ இருந்த எமமுனும - இவ்விடத்
திருந்த என தமயனுமாக, ஆயககரல - ஒருவீணை செய்யத்தொடங்கி
னால், வீரம் செய்க்கிடந்தது - பகைவரால் வீரம் செய்யக் கிடந்தது,
இல் என்று - ஒன்றுமில்லைபென்று சொல்ல, கூட பகைவருக்குத்
தூண்ட செய்யத்தக்கவருப தமமொடுகூடி, படை மாறுகொள்ள -
படைத்தொழிலின்கண் மாறுகொள்ளும் வகை, பகை தூண்டல்
அஃது - பகைமையைத் தூண்டித்தலானது, இடை நாய்க்கு-இடைய
ருடைய நாய்க்கு, என்பு இடும் ஆறு (களள்ள) எனும்பிடுமாறு போலும்

(க-து) ஆடுதிருட விரும்புங் கள்வன், இடையருடைய மந்தை
யைக் காக்கின்ற நாய்க்கு எனும்பிட்டு வசப்படுத்திக்கொள்வான் அது
போல், பகைவரை அடக்க விரும்பும் அரசன், பகைவருக்குத் துணை
செய்யத்தக்கவரைப் புகழ்ந்து தனக்குத் துணையாக வசப்படுத்திக்
கொண்டு, பகைவரிடம் விரோதம் கற்பிக்கவேண்டும்

306. பகைவனுக்கும் மற்றொருவனுக்கும் பகையாக்கல்

இயற்பகை வெல்துறுவா னேமாப முன்னே
அயறாக்கை தூண்டி விடுததோர்—பயத்தால்
கறுவழங்கிக் கைக்கெளிதாய்ச் செய்க. அதுவே
சிறுஞரங்கின் கையாற் றுழா.

51

(ப-பொ) தனக்கு இயற்பகையாகிய பகையை வெல்லுதலுற்று நொருவன். முன்னே தனக்கு அரணாகத் தன் பகைக்கு வேறே ஒரு பகை வளர்த்துவிட்டு, ஒரு நெரியால் கறுவினா லொழுதித் தன் கைக்கு எளிதாகத் தன் பகையை நெருக்குக. அப்பெறி செயதல், முதுகுாங்கு சிறுகுாங்கின் கையாலே வேவுறு கூழைத் துழாவிச் செயலை ஒக்கும்.

(ப-ரை). இயற்பகை வெல்துறுவான் - தனக்கு இயல்பான பகையாகிய பகைவனை வெல்லத் தொடங்கினவன், முன்னே மொப்ப - முன்னே தனக்கு அரணாக, அயல் பகை தூண்டிவிடுத்தது - (தன் பகைவனுக்கு) வேறொரு பகைவனை ளொத்துவிட்டு, ளா நயத்தால் - ஒரு வழியால், கறு வழங்கி கறுவினால் ஒழுதி, கைக்கு எளிதாய் தனக்கைக்கு எளிதாக, செயல் தன் பகைவனை நெருக்குக. அங் அங் நவன் செய்தல், சிறு குாங்கின் கையால் துழா - பெரிய குாங்கு குட்டிக்குாங்கின் கையாலே வேகினற கூழைத் துழாவிச் செயலை ஒக்கும் [கறு-கோபம்]

(க-து) தன் பகைவனை மவலவுதற்கு உபாயமாகது, அவனுக்கு மமற்றொருவனுக்கும் பகையை உண்டாக்கி, அவனை நெருக்குதலாம்

பழமொழி -- குட்டியின் கையைப் பிடித்துக் குாங்கு கொள்ளிக் கட்டையைச் சூடுபாத்தாற் போல

307. தம்பகைவரை அவாபகைவரைக் கொண்டு களைதல்

மாற்றத்தை மாற்றப் உடைத்தலான், மாற்றவாக்காற்றுப் பகையால் அவாக்களைய வேண்டுமே, வேற்றுமை யார்க்குமுண் டாகலான். ஆற்றவான நூற்றுவரைக் கொன்று விடு

304

(ப-பொ) உணர்வு வேறுபாடு யாவர்க்கும் உண்டு ஆகலானும், அவ்வுணர்வு வேறுமை ஒருவர் மாற்றத்தை ஒருவர் முடித்தலானும். அவ்வாறு மாறுபட்டவர்கட்கு ஆற்றவல்லானே அவர்களை மாற்றத்தால் வென்று களையவேண்டும ஆற்றவல்லா நொருவன் நூற்றுவரை ஆற்றவல்லான் ஆகலான்.

(ப-ரை வேற்றுமை - உணர்வு வேறுபாடு, யார்க்கும் உண்டு ஆகலான் - யாவார்க்கும் உண்டு ஆகையாலும், மாற்றத்தை-பகையை, மாற்றம் - பகை, உடைக்கலான் - கெடுத்தலாலும், மாற்றவர்க்கு தம் பகைவருக்கு, ஆற்றும் பகைபால் - அவ்வாறு கெடுத்தியசெய்யக் கூடியபகையால், அவர் தம்பகைவரை, களையவேண்டும் - ஒழிக்க வேண்டும் ஆற்றுவான் - அந்நன்ம செய்வல்லவன், நூற்று வரை பல பகைவரை, கொன்றுவிடும்-நாசம் செய்யக்கூடும்

(க-து) தம் பகைவரை அவாபகைவரைக் கொண்டு கெடுத்தி செயலிதது ஒழிக்கவேண்டும் இது செய்பவல்லவன் பல பகை வரையும் நாசம் செய்வான்

பழமொழி.—One man is sufficient for revenge.

308 உட்பகையுடையாரைக் கொண்டு பகைவரைக் களைதல்

தெள்ளி யுணரும் திறனுடையார் தம்பகைக்

குளவாழ் பகையைப் பெறுதல் உறுதியே.

கள்ளினால் களையுதல் காண்டும் அதுவன்றோ

முள்ளினால் முட்களையு மாறு.

54

(ப-பொ). ஆராய்ந்துணரும் திறத்தையுடையார் தம்பகை வாக்குள்ளே வாழும் உட்பகையைப் பெறுதல் தமக்கு உறுதியே. தான் முன்பு குடித்ததொரு கள்ளை மற்றொரு கள்ளைப் பின் குடித்ததுத்தல் காண்கின்றோம் அதுவன்றோ மற்றொரு முள்ளினாலே தன காலில் பாய்ந்த முள்ளைக் களையு மாறு.

(ப-ரை) தெள்ளி உணரும் திறன் உடையார் - ஆராய்ந்துணரும் திறத்தையுடையார், தம் பகைக்குள் வாழ்-தம் பகைவருக்குள்ளே வாழும், பகையை - உட்பகையாரை, பெறுதல்-(தமக்கு வசமாகப்) பெறுதல், உறுதியே - தமக்கு நன்னாயே கள் - முன் குடித்த ஒரு விதமான கள்ளின் வெறியை, கள்ளினால் அறுத்தல் - பின் குடிக்கும் மற்றொரு விதமான கள்ளினால் நீக்குதலை, காண்டும் - காண்கின்றோம். அது முன் முள்ளினால் களையுமாறு அன்றோ - அது தன காலில் பாய்ந்த முள்ளை மற்றொரு முள்ளினாலே களையும் விதமாகும்

(க-து). தமது பகைவரிடத்தில் உட்பகை யுடையாரைக் கொண்டு தம பகைவரைக் களைவது முள்ளைக்கொண்டு முள்ளைக் களைவது போலாம்.

சீவகசிந்தாமணி விமலையாரிலம்பகத்தில், “மோதி முள்ளொடு முட்பகை கண்டிடல் பேது செய்து” என வருகின்றது. “முள்ளைக்கொண்டு முள்ளைக் களையுமாறுபோலே தமக்கு ஒன்றாய் உறவாயிருப்பவரைத் தம்மிற் பேதுசெய்து ஒருவரைக்கொண்டு ஒருவரை மோதி யிடுதல்” என்பது பொருள்.

பழமொழி.—முள்ளாலே முள்ளை எடுக்கவேண்டும். One nail drives out another.

309. நலிந்த விடத்துத் தளராதவனை நட்டல் நன்றன்று

நலிந்தொருவர் நாளும் அடுபாக்குப புக்கால்
மெலிந்தொருவர் வீழாமை கண்டு—மலிந்தடைதல்
பூபபிழைத்து வண்டு புடையாடும் கண்ணினாய்
ஏபபிழைத்துக் காக்கொள்ளு மாறு.

354

(ப-பொ). ஒருவர் ஒருவனை நாடோறும் நலிந்து கெடுக்கப் புக்கால், அப்படி கெடுக்கப் புக்கவன் தான் நலியப்பட்டாரால் தளர்ந்து வீழாமையைக் கண்டு, பின்னை அவரை மிகக் குச் சென்று நட்பாக அடைதல், பூக்களைத் தப்ப உணர்ந்து வண்டுகள் இவை பூவென்று தெளிந்துவந்து புடையாடப்படும் கண்ணையுடையாய்! முநதுற ஒருவனை எய்தால் அநத அம்பு தப்பதலானே எய்யப்பட்டவனைப் பின்னைத் தனக்கு அரணாகக் கொண்டதனோ டொக்குட.

(ப-ரை) பூ பிழைத்து வண்டு புடையாடும் கண்ணினாய் - பூக்களைத் தப்ப உணர்ந்து வண்டுகள் (இவை பூவென்று தெளிந்து வந்து) பக்கத்தில் ஆடப்பெறும் கண்ணையுடையாய்! ஒருவர் நாளும் நலிந்து அடுபாக்கு புக்கால் - ஒருவர் ஒருவனை நாடோறும் நலிந்து கெடுக்கப் புகுந்தால், ஒருவர் மெலிந்து வீழாமை கண்டு - அவன் தளர்ந்து வீழாமையைக் கண்டு, மலிந்து அடைதல் - பின்பு அவனிடம் மிக் குச்

சென்று நட்பாக அடைதல், ஏ பிழைத்து கா கொள்ளும் ஆறு-முந்தற்
ஒருவனை எய்த அம்பு தப்புதலால் எய்யப்பட்டவனைப் பின்பு தனக்கு
அரணாகக் கொண்டதனோ டொக்கும்

(க-து). ஒருவனை வருத்தப் புருந்து, அதற்கு அவன் தளராமை
யைக் கண்டு, அவனை நட்பாக அடைதலானது, தான் எய்த அம்புக்குத்
தப்பிப் பிழைத்தவனைத் தனக்கு ஆதரவாகக் கொள்வது போலும் அந்
புதுத் தனக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் என்பதாம்

310 சத்துருவை வெல்லும் சதுாவித உபாயம்

மறையா தினிதுரைத்தல், மாண்பொரு ளீதல்,
அறையா நகப்படுத்திக் கோடல.—முறையால்
நடுவணை சென்றவரை நன்கெறித லல்லால்,
ஒடியெறியச தீரா பகை.

387

(ப-பொ) நாவாதே வெளிப்பட இன்சொல் சொல்லுதல்,
மாட்சிமைப்பட்ட பொருளைக் கொடுத்தல், சூழ்ச்சி பொருந்
திய வஞ்சனையால் தமக்கு எளித நட்பாக வேறுபடுத்திக்
கோடல. முறைமையாலேபினைக்கெட்டார்க்கு நல்ல நடுநிலை
மையாம்படி மேலடர்த்துச் சென்று பகைவரை மிகவும் எறி
தல் என்று சொல்லப்பட இந்நான்கு பெற்றியாலு மன்றி,
இடையன் மாததை வெட்டி ஒடிபெறிந்து வைக்குமாறுபோ
லப் பகைகொண்டு வைத்தால் பகை தீராதது.

இனி துரைத்தல்-வழிபாடுரைத்தல். பொருளீதல்-திறை
யிடுதல்.

(ப-ரை). மறையாது இனிது உரைத்தல் - ஒளிக்காமல் வெளிப்
படையாக இன்சொல் சொல்லுதல், மாண் பொருள் சதல் - மாட்சி
மைப்பட்ட பொருளைக் கொடுத்தல், அறையான் அகப்படுத்துக்கோ
டல - சூழ்ச்சி பொருந்திய வஞ்சனையால் பகைவருடைய நட்பின
ரைத் தமக்கெளிய நட்பாக வேறு படுத்திக கொள்ளுதல், முறையால்
நடுவணை (க) சென்று அவரை நன்கு எறிதல் - முறைமையாலே
பினைக் கெட்டார்க்கு நல்ல நடு நிலைமையாம்படி மேலடர்த்துக்

சென்று பகைவரை மிகவும் எறிதல், அல்லால் - ஆகிய இந்நான்கு விதத்தாலுமன்றி, ஒடி எறிய - இடையன் மரத்தை வெட்டி ஒடியெறிந்து வைக்குமாறுபோலப் பகைகொண்டு வைத்தால், பகை தீரா(து)-பகை தீராது.

அறையான் அகப்படுத்திக் கொள்ளுதல் என்றது பகைவரைச் சாந்தாரை

(க-து) சாம தான பேத தண்டமாகிய சதுர்வித வுபாயத்தால் பகைவரை வசப்படுத்தல் வேண்டும்.

பெரிய திருமொழி, 11-ம் பதது, 8-ம் திருமொழி, 11-ம் பாட்டில் “இடைய னெறிந்த மரமேயொத திராமே, அடைய வருளா யெனக் குன்ற னருளே” என்பது வருகின்றது ‘இடையரானவர்கள் ஆடுகள் மேய்வதற்குக் கையில் கத்தியை யிட்டு ஒடியெறிந்து சாய்சூப்பிப்போவாக ளாயிற்று மரங்கள் அமை ஸரிடம் பசுசையாய் ஓரிடம் உலாந்து கிடக்கும்” என்பது பொருள் 223-ம் பாட்டில் “இடைய னெறிந்த மரம்” என வருகின்றது

6. படை வீரர்

311. பகைவரைத் தாக்கி வெல்பவரே வீரா

தாக்கி அவர்வெலினும் தாம்வெலினும் வெஞ்சமுதது ||
தாக்கி எதிர்ப்படுவா தக்கவர். அஃதன்றிக்
காப்பி னகத்திருநது சாய்வா மிகவுரைத்தல்
பாப்பினுள் அடடிய நீர். 256

(ப-பொ) வெவ்விய களத்துப் போசெய்ய ஒருவரை யொருவர் தலைப்படின, அவர் வெலலினும், தாம் வெலலினும், அடர்த்துததன்றித் தோற்றமிகுவா வீரத்துக்குத் தக்கவர். அததன்மையின்றி, அரணகத்திருநது வெகுளவாராய் மிகவும் வீரஞ்சொல்லுதல், அழுநதக கட்டிய கட்டிலே குத தின நீர்போலப் பகைவரைத் தமமேல் மிகக் கினம உண்டாக்கு மததுணை.

(ப-ரை). வெம் சமத்துள் - வெவ்விய போக்களத்திலே, அவர் வெலினும் தாம் வெலினும் - பகைவர் வென்றாலும் தாம் வென்ற

லும. தாககி தூக்கி - அடாத்துத் தள்ளி, எதிர்ப்புவர் - கோற்றமிகு
வோர், தக்கவர் - வீரத்துக்குத் தக்கவர் அஃதன்றி - அத்தன்மை
யின்றி, காப்பின் அகத்து இருந்து - அரண்கத்திருந்து, காய்வா -
கோயிப்பவராய், மிக உரைததல் - மிகவும் வீரஞ்சொல்லுதலானது,
யாபயினுள் - அமுநதக் கட்டிய கடடிலே, அடடிய நீர்-குத்திய நீர்
போல் பகைவரைத் தம்மேல் மிகக் சினமுண்டாககு மவ்வளவே

(க-து). போமுகத்தில் இருநிறத்தாரில் அடாதது மிககவா எவ
ராயினும் அவரே வீரத்துக் குரியவா அரண்கத்திருந்து மிகவும் வீரம்
பேசுவோர், அமுநதக் கட்டிய கடடிலுள்ள நீர் குத்தினபோது வீறிட்
டிப் பாய்வதுபோல், பகைவருடைய கோபத்தைத் தமமிது வீறிட்பெ
பாயும்படி செய்பவ ராவா

“நோக்கினுள் நோக்கி இறைஞ்சினுள், அஃதவன் யாப்பினுள்
அடடிய நீர்” எனனுங் குறளில், ‘அஃதவன் யாப்பினுள் அட்டிய
நீர்’ என்பதைப் பரிமேலழகர் “அக்குறிப்பு இருவேமிடையும் தோன
றிய அற்புப்பயிர் வளர அதன்கண் அவன் வாதத் நீராயிற்று” என்று
விளக்குதலால், இச்செய்யுளின் பின்பாதிக்கு, அரண்கத்திருந்து
கோயிப்பார் மிகவும் வீரஞ்சொல்லுதலானது பகைப்பயிர் வளர
அன்கன்கண் அவர் வாதத் நீராயிற்று என்று பொருள்கொள்வதும்
பொருந்தும்

312 தன்அரசனுக்குத் தன்உடம்பை உதவல்

உற்ற லிறைவற குடமடி கொடுக்கிறபான

மற்றவற் கொனனோ டொன்றுமோ? —தெற்ற

முண்கொண்டு மாறய உண்ணுமோ? உண்ண

இரண்டே ஒருதுறையுள் நீர்.

231)

(ப-பொ). தன்னுடைய இறைவற்கு நீர் இடையூறு வந
துற்றால் தன்னுடம்பை அவற்குக் கொடுக்கவல்லவன்,
மற்றவற் குப் பகைவராயினோடு பொருந்துமோ? தெளியத்
தமமுன் பகைகொண்டு மாறய இரண்டொருதுகள் ஒருதுறை
யில் புக்கு நீர் உண்ணுமோ? அவ்விரண்டேறுகள் தமமிற்
பொருந்தி உண்ணு அதுபோல.

(ப--ரை). தெற்ற - தெளிவாக, முரண்கொண்டு - தம்முள் விரோதங்கொண்டு, மாறாய இரண்டு ஏறு - மாறாகிய இரண்டெருதுகள்; ஒரு துறையுள் - ஒரு துறையில் (புகுந்து), நீ உண்ணுமோ - நீ உண்ணுமோ? உண்ணு-(அவையிரண்டும் தம்மீற் பொருந்தி) உண்ண மாட்டா (அதுபோல), இறைவற்கு உற்றால் - தன்னுடைய அரசனுக்கு ஒரு துன்பம் உற்றால், உடம்பு - தன்னுடம்பை, கொடுக்கிற பான் - அவனுக்குக் கொடுக்கவல்லவன், மற்றவற்கு ஒன்றரோடு - அவ்வாசனுக்குப் பகைவரானவரோடு, ஒன்றுமோ-பொருந்துவானோ?

(க-து) தம்முள் விரோதங்கொண்ட இரண்டெருதுகள் ஒரு துறையில் நீர் உண்ணமாட்டா தம்முள் விரோதங்கொண்ட இரண்டரசர் ஒரு வீரனுடைய உதவியை நாடா ஆகையால், வீரனாகின்றவன் தன்னரசனுக்கு ஒரு துன்பம் நேரிட்டால் அவனுக்குத் தன்னுடம்பையானாலும் உதவுவதன்றிப் பகையரசனோடு சேர்ந்திகொள்ள மாட்டான்.

313. வீரமில்லாதா சிறப்படையார்

ஆற்ற வினைசெய்தார் நிற்பப் பலவுரைத்
தாற்றாதா வேந்தனை நோவது சேற்றுவ
வழாஅமைக காததோம்பி வாங்கும எருதாங்
கெழாஅமைச் சாக்கா டெழல்.

155

(ப--பொ). போரின்கண் ஆற்றவல்லாராய் வினைசெய்தார் சிற்ப, போரின்கண் புக்கு ஒருவினை செய்யமாட்டாதா, வேந்தனைப் பலவுரைத்து ஒரு சிறப்புச் செய்தில் எனன்று நோவது; சேற்றின்கண் வழுவி யழுங்காமைக் காத்துப் போற்றி ஈர்க்கும் எருது புடை பெயர்ந்து செல்லாமைச் சாக்காடு சென்றதுபோலும்.

(ப--ரை) ஆற்ற வினைசெய்தார் நிற்ப - போரின்கண் ஆற்றவல்லாராய் வினைசெய்தார் ஒன்றும் நொந்துகொள்ளாமல் நிற்ப, ஆற்றாதா - போரின்கண் புக்கு ஒருவினை செய்யாதார், வேந்தனை பல உரைத்து நோவது - வேந்தனைப் பலவார்த்தை கொல்லி ஒரு சிறப்பும் செய்

திலனென்று நோவதானது, சேற்றன் - சேற்றின்கண், வழாமை காத்து ஒம்பி வாங்கும் எருது - வழுவியழுந்தாதபடி காத்துப்போற்றி சாக்கக்கூடிய எருது, எழுமை-புடைபெயர்ந்து செல்லாமல், சாககாடு எழல்-சாதுபோலும்

(க-து) சேற்றில் அமுந்நாமல் இழுகக்கூடிய எருது நெட்டியி முக்காமல் சாகுமாறுபோல், போரில் வினைசெய்யாமல் அரசன் யாதொரு சிறப்பும் செய்திலனென்று நொந்துகொளபவன் தீமையடைவான்

314. அரசன் நன்குமதிக்காவிட்டாலும் வீரா வினை செய்க
தாதேற்ற நீண்மார்பின் தம்மிறைவன் நோக்கியக்கால்
போதேற்று மென்பார் பொதுவாக்கல் வேண்டுமோ?
யாமேற்றாக் கொள்ளினும் கொண்டுக. காணுங்கால்
ஊமேற்ற தாமமணர்க் கோடு. 231

(ப-பொ). மாலிபொருந்திய பெரிய மார்பையுடைய தம் முடைய வேந்தன் பகைவரை வெல்வான் வேண்டித் தனது வீரரைக் குறித்து நோக்கியக்கால், போர் ஏற்றுக்கொண்டு பொருவேமென்று தமமை மதித்துரைப்பார், அந்த நோக்கினைத் தமமேல் கொள்ளாது பொதுப்பட நோக்கினான் என்று கொள்ளவேண்டா. யாவர் மேற்றாக நோக்கினாயினும், தமமேலே நோக்கினாகக் கொண்டு, அதனை முற்றுப்பெறச் செய்யத் தொடங்குவர். ஆராயுங்கால், காட்டுள் இருந்து கவஞ்செய்யும் அமணர்க்கும் இரநதுண்ணும் ஒட்டாற்பயன் பலர் உறையும் ஊரின் கண்ணது ஆதலால்.

(ப-ரை) காணுங்கால்-ஆராயுங்கால், அமணர்க்கு-காட்டிலிருந்து கவஞ்செய்யும் அமணர்க்கும், ஒடு - இரந்துண்ணும் ஒட்டாற்பயன், ஊர்மேற்றது - பலர் உறையும் ஊரின் கண்ணது. தார் ஏற்ற நீன் மார்பின் தம் இறைவன் - மாலிபொருந்திய பெரிய மார்பையுடைய அரசன், நோக்கியக்கால் - பகைவரை வெல்லவேண்டித் தனது வீரரைக் குறித்து நோக்கியக்கால், போர் ஏற்றும் என்பார் - போரை ஏற்றுக்கொண்டு போர்செய்வோமென்று தம்மை மதித்துரைப்பார், பொது

வாக்கல் வேண்டுமோ-அந்த நோக்கினைத் தம்மேற் கொள்ளாது பொதுப் பட நோக்கினுனென்று கொள்ளவேண்டா. யார் மேற்றா(க)க கொள்ளினும் - யாவர்மேற்றாக நோக்கினாயினும், கொண்டுக-தம்மேலே நோக்கினாகக் கொண்டு அதனை முற்றுப்பெறச் செய்யத்தொடங்குக

‘க-து) தம்முடைய வீரத்தன்மையை அரசன் தம்மைகருதித்து நோக்கவில்லை என்றிராமல் வீரர் அரசனுடைய பகைவரை வெல்வதற்குப் போர் செய்ய ஒருப்படுதல் வேண்டும்

பலர் உறையும் ஊரில் இடுபவர் இடாதவரை அறியாமல் தவசிகள் பொதுவாகப் பிஷாபாததிரத்தை எந்திச்சென்றாலும், “நம்மை நோக்கிப் பிஷை கேட்கவில்லையே” என்றிராமல் புண்ணியத்தைப் பெரிதாக நினைத்து இடுவா இடுபவா பேரில் பகைவரோடு பொரவல்லாரையும் அல்லாரையும் அரசன் பொதுவாக நோக்கினாலும், பொரவல்ல வீரர் “நம்மைக கருதி அரசன் நோக்கவில்லையே பொதுவாகத்தானே நோக்கினான்” என்றிராமல் பகைவரை வெல்வதைப் பெரிதாக நினைத்துப் போர்செய்யப் புகுவா

ஒடு ஊரின் மேலதாவதுபோல் வெற்றி சேனையின் மேலது இடுவா இடுவதனால் ஒடு நிரமபுதுவபோல், பொருவா பொருவதனால் வெற்றி உண்டாகும்

315. தம் வீரத்தைத் தாமே புகழ்த லாகாது

செம்மாந்து செல்லும் செறுநரை அட்டவர்
தம்மேல் புகழ்பிறர் பாராட்டத்—தம்மேற்றா
வீரஞ்சொல் லாமையே வீழ்க. களிப்பினும்
சோரப் பொதியாத வாறு.

131

(ப-பொ). செம்மாந்து செருக்குடையாய் ஒழுகும் பகைவரை வென்று கொன்றவர் தாங்கள் தம்மேலுள்ள புகழைப் பிறர் பாராட்டத் தம்மாட்டுள்ள வீரத்தைத் தாம் சொல்லா தொழிக. கள்ளுண்டு மிகக் களித்தாராயினும் தம்பொருளைச் சோரப் பொதியாதவாறு போலும் அது.

(ப-ரை) செம்மாந்து செல்லும்-கர்வமுடையவராய் நிமிர்ந்தொழுகும், செறுநரை - பகைவரை, அட்டவா - வென்று கொன்றவர், தம்மேல் புகழ் - தம்மே லுள்ள புகழை, பிறர் பாராட்ட-பிறா பாராட்ட, தம்மேற்று ஆய வீரம் - தம்மிடத்துள்ள வீரத்தை, சொல்லாமையே வீழ்க - தாம் சொல்லாதொழிக (அங்ஙனம் சொல்லாமை), களிப்பிலும் - களஞ்ஞண்டு மிக்ககளித்தாராயினும், சோர பொதியாத ஆறு - சம்பொருளைச் சோரப் பொதியாத வாறுபோலும்

சோரப் பொதியாத வாறு-விழும்படி திணிககாத வாறு: அதாவது விழாதபடி திணிககுமாறு

(க-து). பகைவரை வென்றபோதும் தம் புகழைத் தாமே எடுத்துச் சொல்லாமையானது, களஞ்ஞண்டு களித்த விடத்தும் தம்பொருளை விழாதபடி திணிககுமதனே டொகரும்

316. சொல்லாலன்றிப் பகைவரைச் செயலால் அடேதல்

உரைத்தாநா மீதூரா மீக்கூற்றம், பல்லி
நெரித்த சீனையோலும் நீளிரும் புன்னைப்
பொரிபூ இதழுகைக்குப் பொங்குநீர்ச் சேர்ப்ப!
நரிக்கூக கடற்கெய்தா வாறு.

22

(ப-ரை). தம்மால் அடர்த்துச் சொல்லப்பட்டாரைச் செயலால் அடர்க்கமாட்டாது வாயால் அடர்த்துச் சொல்லும் சொல்லு, பல்லியினுடைய முட்டையை நெரித்தாறபோலும் மலர்ந்த நீளிரும் புன்னையினுடைய பொரிநிறம் போன்ற பூக்களினுடைய இதழ்களா பெய்யாநின்ற பொங்குநீர்ச் சேர்ப்பனே' நரியின் கூப்பிடு கடலினோசையைத் தாழ்படுக்க மாட்டாதவாறு போலும்.

(ப-ரை). பல்லி சீனை நெரித்தது போலும்-பல்லியினுடைய முட்டையை நெரித்ததுபோல, நீள் இரு புன்னை பொரி பூ-மலர்ந்த நீண்ட பெரிய புன்னையின் பொரிநிறம்போன்ற பூக்களின், இதழ் உறைக்கும் - இதழ்கள் பெய்யாநின்ற, பொங்குநீர் சேர்ப்ப - பொங்குநீர்ச் சேர்ப்பனே! உரைத்தாரை - தம்மால் அவ்மதித்துச் சொல்லப்பட்டாரை, மீதூரா மீக்கூற்றம் - செயலால் அடர்க்கமாட்டாது வாயால்

முடிந்ததுச் சொல்லும் வார்த்தை, நரிக்கூ கடற்கு எய்தாத ஆறு - நாயின் கூப்பிடு கடலின் ஓசையைத் தாழ்விக்கமாட்டாத வாறுபோலும்.
 (க-து). நரி கூப்பிட்டிக் கடல் முட்டிமா? ஒருவரை அவமதித்ததப் பேசினால் அவர் அடங்கிவிடுவாரா? அவரைச் செயலால் அடுத்தேவேண்டும்

317. வலிய பகைவர்மேல் எளிய வீரா படை விடுதல்

அமர்நின்ற போழ்தின்கண் ஆற்றுவா ரேனும்.
 நிகரின்றி மேல்விடுதல ஏதம—நிகரின்றி
 வில்லொடுநே ரொத்த புருவத்தாய்' அஃகன்றே
 கல்லொடு கையெறியு மாறு. 382

(ப-பொ). முட்டின தாமவர்க்கு நிகரோகா திருநதுவைத்து அவாமேல் சென்று படைவிடுதல நமக்கு ஏதமாம். 'வில்லொடு நேரொத்த புருவத்தினையுடையாய்' கல்லுடனே தன்னை எறியுமாறு போலும் அது.

(ப-ரை). வில்லொடு நேர் ஒத்த புருவத்தாய்—வில்லொடு நேரொத்த புருவத்தினையுடையாய்! அமர்நின்ற போழ்தின்கண் - யுத்த மில்லாத காலத்தில், நிகர் இன்றி ஆற்றுவாரேனும் - சமானமில்லாமல் படைவர்மேல் வீரம் காட்டத்தக்கவரெனினும், (அமா முட்டின்), நிகர் இன்றி - தாம் அவர்க்கு நிகர்போகா திருந்துவைத்து, மேல்விடுதல - அவர்மேல் சென்று படைவிடுதல், ஏதம - தமக்குத் துன்பமாய் அஃது கல்லொடு கையெறியும் ஆறு அன்றே - அது கல்லுடனே தன்னை எறியுமாறு போலும்.

(க-து) யுத்தமில்லாத காலத்தில் சமானமில்லாமல் வீரம் காட்டத்தக்கவரானாலும், யுத்தம் நேரிட்டபோது பகைவருக்கு இளைத்திருநால், அவர்மேல் படைவிடுதல் துன்பம் தருவதாகும்.

318. வலியடங்கியுபின் பகைவரை வெல்வோமென்பது வீண்

வரைபுரை வேழத்த வன்பகையென் றஞ்சா
 உரையுடை மன்னருள் புக்காங் கவையுள்
 நிரையுரைத்துப் போகாதொன் றுற்றத் துணிக.
 நிரையணித் தாடார் கடல். 317

(ப-பொ). புகழுடைய மன்னர்நடுவே புக்கு, அவ்விடத் திருநத அவையுள் நிரையாகச் சில சொற்களைப் 'பகைவரை வெல்லக்கடவோம்' என்று சொல்லிவைத்து, போரின்கண் புகாராய், 'மலைபோலும் யானைகளை உடையவாயிருந்தன வலிய பகை: இப்பொழுதைக்கு வெல்ல முடியாது' என்று நினைத்து அஞ்சிப்போகாதே, ஒரு வென்றியைச் செய்யத் துணிக: திரையை நீக்கிக் கடலாடுவம் என்று பார்த்திருப்பார இல்லாதவாறு போல.

: (ப-ரை). திரை அவித்து கடல் ஆடா - அலையை நீக்கிச் 'சமுத்திரத்தில் நீராடுவோம்' என்று பார்த்திருப்பார் இல்லை (அதுபோல), உரை உடை மன்னருள புக்கு - புகழுடைய மன்னர்நடுவே புருந்து, ஆங்கு அவையுள் நிரை உரைத்து - அவ்விடத்திருந்த சபையுள் 'பகைவரை வெல்லக்கடவோம்' என்று ஒழுங்காகச் சில சொற்களைச் சொல்லிவைத்து (போரின்கண் புகாராய்), வன்பகை வரைபுரை வேழத்த என்று அஞ்சா - வலியபகை மலைபோலும் யானைகளை உடையவாயிருந்தன (ஆதலால் இநதச் சமயம் வெல்ல முடியாது) என்று நினைத்து அஞ்சி, போகாது - ட்பாய்விடாமல், ஒன்று ஆற்ற துணிக - ஒரு வெற்றியைச் செய்யத் துணிக

(க-து) தந்திரியானவன், இராசசபையில் வீரம பேசிவிட்டு, அப் பால் பகைவருடைய வலிமையைக் கண்டு அஞ்சிப்போகாமல் வெற்றி பெறத் துணிதல்வேண்டும். அலை ஓய்ந்தபின் கடலாடுவோமென்று காத்திருப்பது வீணையாதல் போல், பகைவா வலியடங்கியபின்பு வெல்வோமென்று காத்திருப்பது வீணை

இப்பழமொழி நாலடியாரில

“பெருங்கட லாடிய சென்றா ஒருங்குடன்
ஓசை அவிந்தபின் ஆடுது மென்றற்றால்
இத்செய் குறைவினை நீக்கி அறவினை
மற்றறிவாம் என்றிருப்பார் மாண்பு”

1. இன வழங்கியிருக்கின்றது.

பழமொழி—அலை ஒய்ந்து கடலாடலாமா? அலை எப்பொழுது ஒழியும், தலை எப்பொழுது முழுகுகிறது?

319. எளிய பகைவரை இரக்கமின்றி அதேல் இழிவே

காத்தாறறு கிறபாரைக் கண்டால் எதிருரையார்
பார்த்தாற்றா தாரைப் பரியாது மீதூர்தல்,
யாத்ததே சில்லா படையாண்மை, நாவிதன்வாள்
சேப்பிலைக்குக் கூர்த்து விடல். 284

(ப--பொ). போரைக் காத்து ஆற்றவல்லாரைக் கண்டால் எதிர் உரையாராய்த் தமக்கு ஆற்றாநாளைப் பார்த்திரங்காது அடர்க்கும், தமக்குளதாகிய புகழில்லாதார் செய்யும் படையாண்மை, நாவிதனது வாள் சேப்பிலையை அறுக்கக் கூர்ந்ததனோடு டொக்கும்.

(ப--ரை) காத்து ஆற்றுகிற்பாரை கண்டால் - போரைக் காத்து ஆற்றவல்லாரைக் கண்டால், எதிர் உரையார் - எதிருரையாராய், ஆற்றாநாளை-தமக்கு ஆற்றாநாளை, பார்த்து பரியாது-பார்த்து இரங்காது, மீதூர்தல் - அடாத்தலாகிய, யாதத தேச இல்லா படையாண்மை தமக்குளதாகிய புகழ் இல்லாதவா செய்யும் படையாண்மையானது, நாவிதன் வாள் - அம்பட்டன் கத்தி, சேப்பிலைக்கு - சேப்பிலையை அறுக்க, கூர்த்துவிடல் - கூர்த்ததனோடு டொக்கும்

மீதூர்தலாகிய படையாண்மை எனக் கூட்டிக்கொள்ள

(க-து) வலிய பகைவரைக் கண்டால் எதிருரையாது எளிய பகைவரைக் கண்டவிடத்து இரக்கமின்றி அதேலாகிய ஆண்மையானது, மயிர்வினைக் குரிய கூாமையின்றிச் சேப்பிலையைக் கொய்வதற்குரிய கூர்மையுடைய அம்பட்டன் கத்தி போலாம்

பழமொழி—சேம்பு கொய்யச் சிற்றரிவாள் என.

320. ஆற்றாதார் பகைவர்கையில் அகப்படுதல்

இஞ்சி அடைததுவைத் தேமாந் திருப்பினும்
அஞ்சி அகப்படுவார் ஆற்றாதார்.—அஞ்சி
இருள்புக் கிருப்பினும் மெய்யே வெருஉம்புள்
இருளி னிருந்தும் வெளி.

(ப-பொ). மதிலினை அடைத்துவைத்து அரணுடையேம் என்றிருப்பினும் பகைவர்க்கு ஆற்றமாட்டாதார் அஞ்சி அகப்படுவர். இரவின் கண் இருளிலே இருந்ததாயினும் தன் அச்சத்தாலே வெளியின்கண் இருந்தாற்போலக் கூகை சாக் கைக்கு அஞ்சும்.

(ப-ரை). இஞ்சி அடைத்துவைத்து-மதிலினை அடைத்துவைத்து, ஏமாந்திருப்பினும் - காவலுடையோம் என்றிருப்பினும், ஆற்றாதார் - பகைவர்க்கு ஆற்றமாட்டாதார், அஞ்சி அகப்படுவார் - அஞ்சி அகப் படுவர். இருள் புக்கிருப்பினும் - இரவாகியிருந்தும், இருளின் இருந் தும் - இருளாகிய இடத்தில் இருந்தும், புள்-கோட்டான், அஞ்சி வெளி - அச்சங்கொண்டு வெளியிலிருந்தாற்போல், மெய்யே வெரு வும் - உள்ளபடி காகைக்குப் பயப்படும்.

(க-து). இரவில் இருட்டான இடத்தில் உட்பொருந்தி யிருந்தும் கோட்டான் வெளியில் இருந்தாற்போல் காகைக்கு அஞ்சும். அதுபோல், அரணு இடத்தில் அடைபட்டிருந்தும் வீரமில்லா தவர் வெளியிலிருந்தாற்போல் அஞ்சிப் பகைவர் கையில் அகப் படுவர்.

321. ஆடம்பரங்காட்டி அரசனிடம் சோறுண்ணல்

உருத்தெழு ஞாட்பினுள் ஒன்னர் தொலையச
செருக்கினால் செய்கல்லார் செய்வாரே போலத்
தருக்கினால் தம்மிறைவன் கூழுண் பவரே
கருக்கினால் கூறைகொள் வார்.

378

(ப-பொ). வெகுண்டெழுந்த போரினகண் பகைவர் தொலையும்படி தம் படைச்செருக்கினால் போர் செய்ய மாட் டாதார் செய்வாரைப் போலே வலிசொல்லி அவ்வலியினால் தம் இறைவன் கூழ் உண்பவரே,.....கூறைவாங்கு வாரோ டொப்பர்.

(ப-ரை). உருத்து எழுந்த ஞாட்பினுள் - வெகுண்டெழுந்த போ ரின்கண், ஒன்னர் தொலைய - பகைவர் தொலையும்படி, செருக்கினால்

செய்கல்வார் - தம் படைச்செருக்கினால் போர்செய்ய மாட்டாராய், செய்வாரேபோல - செய்வாரைப்போலே வலிசொல்லி, தருக்கினால் - ஆடம்பரத்தால், தம் இறைவன் கூழ் - தம் அரசன் சோற்றை, உண்பவரே - உண்ணும் போலிவீரரே, கருக்கினால் - படாடோபத்தால், கூறைகொள்வார் - புதுவஸ்திரம் பரிசுபெறுபவரோ டொப்பர்.

(க-து). வீரங்கொண்டு போர்செய்ய மாட்டாமல் ஆடம்பரத்தால் அரசன்சோறுண்பவர், திறம் ஒன்றும் காட்டாமல் படாடோபத்தால் புதுவஸ்திரம் பரிசுபெறுவாரோ டொப்பர்.

322. முன்னோ பெருமையைச் சொல்லி வயிறுவளாத்தல்

அமர்விலங்கி ஆற்ற அறியவும் பட்டார்
எமர்மேலை இன்னரால் யார்க்குரைத்தும் என்று
தமர்மறையால் கூழுண்டு சேறல் அதுவே
மகன்மறையத் தாய்வாழு மாறு.

116

(ப-பொ). “போரின்கண் பகையை விலங்கி மிகவும் எல்லாரானும் அறியவும் பட்டார் எங்குடியினுள்ளார் பண்டு இப்பெற்றியாரால்; இத்தன்மையை யாவர்க்குச் சொல்லுவோம்” என்று பிறர்க்குச் சொல்லி, தங்குடியில் வந்து முன்மேம்பட்ட தமராலே சோறுபெற வுண்டு ஒழுக்குதலான பெற்றி, மகனால் பெற்ற தாய் தன் கணவனோடு வாழுமாறு போலும்.

(ப-ரை). “அமர் விலங்கி - போரின்கண் பகையை விலங்கி, ஆற்ற அறியவும் பட்டார் - மிகவும் எல்லாராலும் அறியவும் பட்டார், மேலை எமர் இன்னர் - பூர்வததில் எங்குடியினுள்ளார் இத்தன்மையா யார்க்கு உரைத்தும் - இத்தன்மையை யாவர்க்குச் சொல்லுவோம்”, என்று - என்று பிறருக்குச் சொல்லி, தமர் மறையால் கூழ் உண்டு சேறல் அது - தம் குடியில் பிறந்து முன் மேம்பட்ட உறவினராலே சோறுபெற்று உண்டொழுக்குதலான தன்மை, தாய் மகன் மறைய வாழும் ஆறு - பெற்ற தாய் மகனால் தன் கணவனோடு வாழுமாறு போலும்.

(க-து). போரில் சென்று நிற்கத் துணிவில்லாத வீரர் “எம்முன் னோர் போரில் வெற்றிபெற்றவா என்பது பூர்வத்தில் பவர் அறிந்ததே. இது இப்பொழுது எவருக்குத் தெரியும்? நாங்கள் யாரிடத்தில் சொல்லிகொள்வோம்?” என்று முன்னோர் பேரைச் சொல்லி, அந்த ஆதரவால் சோறுபெற்றுண்பது, கற்பு மாட்சினுமில்லாத மனைவி தான் பெற்றுக்கொடுத்த பிள்ளையின் ஆதரவால் கணவனிடம் சோறுபெற்று வாழுமதனோ டொக்கும்

323. பேதை தறுகண் ஆகான்

உறுகண் பலவும் உணராமை கந்தாத
தறுகண்மை யாகாதாம் பேதை—தறுகண்
பொறிப்பட்ட வாறல்லால் பூணுகைன் மெண்ணி
அறிவசசம் ஆற்றப் பெரிது. 220

(ப-பொ). வந்து தனக்குற்ற உறுகண் பலவற்றை உணராதக்க அறிவில்லாமையே பற்றுக்கோடாகத் தறுகண்மையினை உடைத்தென்று சொல்லப்படாத பேதை, தறுகண்மை புண்ணியம் உண்டான வழியல்லால் பொருந்தாதென்று விசாரித்த அறிவினால் வந்த அச்சம் பேதைக்கு மிகப் பெரிது.

(ப-ரை). உறுகண் பலவும் உணராமை - வீரது தனக்குற்ற உறுகண் பலவற்றையும் உணராதக்க அறிவில்லாமையே, கந்து ஆ(க) பற்றுக்கோடாக, தறுகண்மை ஆகாதாம் பேதை-தறுகண்மை உடையனென்று சொல்லப்படாத பேதை, தறுகண்-தறுகண்மை, பொறிப்பட்ட ஆறு அல்லால் - புண்ணியம் உண்டான வழியல்லது, பூணுகை - பொருந்தாது, என்று எண்ணி - என்று விசாரித்து, அறிவு அச்சம் - அவ்வறிவினால் வந்த அச்சம், ஆற்ற பெரிது - பேதைக்கு மிகப் பெரிது. [ஆம்-அசை].

(க-து). பல துன்பங்களைப் பட்டறியாமையாலேயே பேதை தறுகண்மை உடையனாகான். பூர்வ புண்ணியம் இல்லாவிட்டால் அது உண்டாகாது என்பதறிந்த அளவில் அவனுக்கு அச்சம் பெரிதாம்.

324. வலிய பகைவ ரில்லாதார் படைவீரரை வேண்டார்

தன்னின் வலியானைத் தானுடைய னல்லாதான்
என்ன குறையன் இனையரால்? மன்னும்
புலியிற் பெருந்திறல் வாயினும் பூசை
எலியில் வழிப்பெறு பால்.

331

(ப-பொ). தன்னின்மிக்க வலியுடையனாகிய பகைவனைத் தான் உடையனல்லாத வேறதன் என்ன காரியம் உடையன் இனையராயுள்ள படையாளரால்? புலிபோல் மன்னும் பெரிய திறலை யுடையவாயினும் எலியால் நலிவில்லாத மனையின்கண் பூனைகள் பாலைப் பெறுதவாறு போல.

(ப-ரை). புலியின் மன்னும் பெருந்திறல் வாயினும் - புலிபோல மன்னும் பெரிய வலியை உடையனவாயினும், பூசை - பூனைகள், எலி இல் வழி - எலியால் நலிவில்லாத மனையின்கண், பால்பெறு - பாலைப் பெறு. (அதுபோல), தன்னின் வலியானை-தன்னைக் காட்டிலும் மிக்க வலியுடையனாகிய பகைவனை, தான் உடையனல்லாதான் தான் உடையனல்லாத அரசன், இனையரால் - இனையராயுள்ள படைவீரரால், என்ன குறையன் - என்ன காரியம் உடையன்?

(க-து) எலியால் வருந்துத லில்லாத வீட்டில் பூனைக்குப் பால் கிடைக்காது. தம்மின் வலிமிக்க பகைவ ரில்லாத அரசரிடத்தில் இனைய படைவீரருக்குச் சேவை கிடைக்காது.

325. வலியிலார் தம் படையைப் போலியச்செய்தல் நன்று

கொடையும் ஒழுக்கமும் கோளுள் ஞாணர்வும
உடைய ரெனப்பட் டொழுகிப் பகைவர்
உடையமேற் செல்கிற்கும் ஊற்றம் இலாதார்
படையின் படைததகைமை நன்று.

332

(ப-பொ). கொடைத் தொழிலும் செங்கோன் முறைமையும் படைய குடி முதலியவற்றும் கோட்பாடுள்ள உணர்வுடைய இவர் உடையார் என்னும்படி தாம் ஒழுக்கி, மாற்றலர் கெட்-

டோட மேற்சென்றுவிடுதற்கு மிகுதி வலி யில்லாதவர், படையெழுந்து சென்று வலியப் போர்செய்தலின், தம்படையைப் பொலிவுடைத்தாகப் பண்ணிப் பாதுகாத்திருக்குமதுவே நன்று.

(ப-ரை) கொடையும் - கொடைதொழிலும், ஒழுக்கமும் - செங்கோன் முறைமையும், கோளுள் உணாவும் - படை குடி முதலியவற்றால் கோட்பாடுள்ள உணாவும், உடையா எனப்பட்டு முகி - இவா உடையர் என்னும்படி தாம் ஒழுகி, பகைவர் உடைய - பகைவா கெட்டோட, மேல் செல்கிறதும் ஊற்றம் இலாதவர் - மேற்சென்றுவிடுதற்கு மிக வலியில்லாதவர், படையின் - படையெழுந்து சென்று வலியப் போர் செய்தலின், படைத் தகைமை - தம்படையைப் பொலிவுடைத்தாகப் பண்ணிப் பாதுகாத திருக்குமதுவே, நன்று - நன்றும்

(த-து) வலியில்லாதவர் பகைவாமிது படையெடுத்துச் செல்வதைக் காட்டிலும் தமது படையைப் பொலிவுடைத்தாகச் செய்து பாதுகாத்திருப்பதே நன்றும்.

326. மகண் மறுத்து மொழிதல்

இருகயல உண்கண் இளையவளை வேந்தன்
தருகென்றற் றன்னையரு நோரா: -செருவறைந்து
பாழித்தோள் வட்டித்தார். காண்பாம். இனிதல்லால்
வாழைக்காய் உப்புறைத்த வில. 338

(ப-பொ). இரண்டு கயல்போன்ற மையுண்ட கண்களை புடைய இளையளாயினு ளிவளை வேந்தன் தருகவென்று தூது வரவிட்டால், இவளன்னையாரும் கொடுத்தற்கு உடம்படாரசிச் செருவிற்குப் பறையறையப்பண்ணி, வலிமையுடைய தோள்களைப் புடைத்தார்கள். நாம் இதனால் பின் விளைவதனைக் காண்போம். எக்காலத்தும் இனிதாயிருப்ப தல்லது வாழைக்காய் உப்புறைத்தல இல்லை.

அதுபோல மறக்குடியில் பிறந்தார்க்கு மகளிர்க்கே யார்
னும் மறத்தன்மை ஒழிந்துண்டாமோ என்றவாறு.

காண்பாம் இனியென்றார், “வேந்தனும் வென்று இவனைக்
கொண்டல்லது போகான்: மேல் விளைவதொன்று காண்பாம்”
எனத் தாமும் போருக்குத் துணிந்தார் என்பது குறித்தற்கு
இது மகண்மறுத்துமொழிதல் அறம் பொருள் இன்பம்
வீடு என்னும் நான்கும் சொன்னாராதலால், அகப்புறமும்
இதனுள் அடங்கும் என்பது தோன்றக் கூறினாராம்.

(ப-ரை) இருகயல் உண்கண் இளையவளை - இரண்டு கயல்
போன்ற மையுண்ட கண்களையுடைய இளையவளாகிய இவளை, வேந்
தன் தருக என்றால்-வேந்தன் தருக என்று தூதுனுப்பினால், தன்னைய
ரும் - இவள் அன்னையாரும், நேரார் - கொடுத்தற்கு உடம்படாராய்,
செரு அறைந்து - செருவிற்குப் பறையறையப் பண்ணி, பாழிதோள்
வட்டித்தா - வலியுள்ள தோள்களைப் புடைத்தனா. காண்பாம்-நாம்
இதனால் பின் விளைவதனைப் பார்ப்போம். வாழைக்காய் இனிதல்
லால் உப்பு உறைத்தல் இல் - வாழைக்காய் எக்காலத்தும் இனிதா
யிருப்பதல்லது உப்பு உறைத்தல் இல்லை.

மகண்மறுத்து மொழிதலுக்கு இலக்கணம்:—“வெம்முரணன்
மகள்வேண்ட, அம்மதிலோர் மறுத்துரைத்தன்று” —புறப்பொருள்
வெண்பாமாலை

“வாழைக்காயில் உப்புறைப்பதில்லாமைபோல நம்மறக்குடியில்
பிறந்த மகளிரிடத்தில் இரக்கம் உண்டாவதில்லை நம்மறக்குடியில்
பிறந்த இவ்விளையாளைத் தருகவென்று அரசன் தூதுவிட்டானாகவும்,
இவளுடைய தாய்மார் அதற்கு உடன்படாமல் போருக்கு ஆயத்தம்
செய்விக்கின்றனர் அரசன் இவளைக் கொள்ளாமல் விடான் இது
எங்ஙனம் முடிகின்றதோ பார்ப்போம்” என்று தாமும் போருக்குத்
துணிந்தாராய் உடனிருந்த சில மறவீரர் தம்முள்ளே கூறிக்கொண்
டதாகக் கூறியது இச்செய்யுள்

1. இல்வாழ்க்கை

327. பொது

நாணின்னி ஆகாது பெண்மை. நயமிகு
ஊணின்னி ஆகா துயிர்வாழ்க்கை.—பேணுங்கால்
கைத்தின்னி ஆகா கருமங்கா. காரிகையாய்!
வித்தின்னிச் சமபிரத மில. 400

(ப--பொ). நாணின்னிப பெண்மைக்குணம் உளதாகாது.
இனிய ஊணின்னி உயிர்வாழ்க்கை உளதாகாது ஆராயுங்
கால, கைப்பொருளின்னிக் காரியங்கள் உளவாகா. வித்தின்னி
வினையும் வினையும் இல்லை.

(ப--பொ). காரிகையாய் - பெண்ணே! பேணுங்கால் - ஆராயுங்
கால், பெண்மை - பெண்மைக்குணம், நாண் இன்றி - நாணின்னி,
ஆகாது - உளதாகாது

உயிர்வாழ்க்கை - உயிர்வாழ்க்கை, நயம் மிகு - சுவைமிக்க, ஊண்
இன்றி - உணவின்னி, ஆகாது - உளதாகாது.

கருமங்கள் - காரியங்கள், கைத்து இன்றி - கைப்பொருளின்னி,
ஆகா - உளவாகா.

வித்து இன்றி - வித்தின்னி, சமபிரதம் - வினையும் வினையும், இல்
இல்லை

“உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்”.—புறம

பழமொழி.—வித்தில்லாத சம்பிரதாயம் மேலுமில்லை கீழுமில்லை.

Of nothing comes nothing.

328. பெற்ற அளவால் உவக்க

உரிதனிற் றம்மோ முழந்தமை கண்டு
பிரிவின்றிப் போற்றப் படுவார்—திரிவின்றித்
தாம்பெற் றதனால் உவவார். பெரிதகழின்
பாம்புகாண் பாரும் உடைத்து. 25

(ப--பொ). உரிமையால் தமமோடு பிரிவின்றிப் பயின்று பழகினமை கண்டு பாதுகாக்கப்படுவாரா. மனத்தின்கண் ஒரு வேறுபாடின்றிப் பாதுகாப்பானால் தாம் பெற்ற பொருளினால் உவவாது பின்பும் ஆசைப்படாநிற்பாரா. பெரிதகழ்ந்தால் பாம்பு காண்பாரையும் உலகம் உடைத்தாதலால், பெற்றதனால் உவக்க

(ப--ரை) உரிதனில் - உரிமையால், தமமோடு பிரிவின்றி உழாதமை கண்டு - தம்மோடு பிரிவின்றிப் பழகினமை கண்டு, போற்றப்படுவார் - பாதுகாக்கப்படுவாரா, திரிவு இன்றி - மனத்தின்கண் ஒரு வேறுபாடின்றி, தாம் பெற்றதனால் - பாதுகாப்பானால் தாம் பெற்ற பொருளினால், உவவார் - உவவாது பின்பும் ஆசைப்படாநிற்பா பெரிது அகழின்-மிகவும் அகழ்ந்தால், பாம்பு காண்பாரும் உடைத்து-பாம்பு காண்பாரையும் உலகம் உடைத்து

(க-து) இரத்தினாகரத்தைக் கிண்டினால் அதனிடத்துப் பொருந்திய ரத்தினத்தின் அளவிலே திருப்தியடைதல் வேண்டும் பேரவாவால் பின்னும் கிண்டினால் அங்குரின்றும் பாம்பு வெளிவந்து துரத்தத் கூடும் அதுபோல, நாம் பிறரிடம் உதவிபெறுங் காலத்தில் பெற்ற அளவால் உவத்தல் வேண்டும் மேலும் பெறும்பொருட்டு வருத்தினால் அவா நம்மை வெறுத்தல் கூடும்

“எலிச்செலவென்று தோண்டப் பாம்பு புறப்பட்டாற்போலும்” என்று கிராமய வழக்காக வழங்கப்படுகிறது” என்று செந்தமிழ்ப் பதிப்பு எடுத்தாக்காட்டுகின்றது

329. புறத்தாற் பொலிவுறல்

அகத்தா லழிவு பெரிதாயக் கண்ணும
புறத்தாற பொலிவுறல் வேண்டும எனைத்தும
படுக்கை இலராயக கண்ணும, உடுததாரை
உண்டி வினவுவா ரில்.

185

(ப--பொ). தம் மனையிலுள்ள வறுமை பெரிதாயின விடத்தும, புறத்தால் காணத் தம்முடைய மேனி பொலிவு பெறு

நிருதலைச் செய்பவேண்டும், எப்படி யானும். பாயலுள் படுக்கும் ஆடையில் ராகியவிடத்தும், உடுத்த உடையால் பொலிந்தாரை உண்டி வினவுவார் இல்லை ஆதலான்.

(ப-ரை). படுக்கை இலர் ஆயக்கண்ணும் - பாயலுள் படுக்கும் ஆடை இலராகியவிடத்தும், உடுத்தாரை-உடுத்த உடையால் பொலிந்தாரை, உண்டி வினவுவார் இல்-உண்டிரோ என்று கேட்பவர் இல்லை. (ஆதலால்), அகத்தால் அழிவு - தம் வீட்டிலுள்ள வறுமை, பெரிது ஆயக்கண்ணும் - பெரிதாயின விடத்தும், எனைத்தும் - எவ்விதத்தானும், புறத்தால் பொலிவு உறலவேண்டும் - புறத்தால் காணத் தமமுடைய மேனி பொலிவுபெற்றிருதலைச் செய்யவேண்டும்

(க-து) உள்ளபடி வறியராயினும் இலவாழ்வாரே தோற்றப்பொலிவுக் குரியவற்றைச் செய்தல்வேண்டும்

330. நன்மனைவிய ருடையா

சொல்லாமை நோக்கிக் குறிப்பறியும் பண்பிற்றம்

இல்லாளோ வந்த விருந்தோம்பிச - செல்வத்

திடரின்றி ஏமாந் திருந்தாரே, நாளும்

கடலுள் துலாம்பண்ணினாள்

255

(ப-பொ). தாம் நினைத்த காரியத்தைத் தாம் சொல்லாமைத் தம்முகத்தை நோக்கித் தம் கருத்தறியும் குணத்தை யுடைய மனையாளோ வந்த விருந்துகளை ஓம்பிச் செல்வ முடையராய் அரண்பெற்று இடரின்றி யிருந்தார். நாடோறும் இறைத்தற்குக் கடலமருங்கிலே ஏற்றமிட்டாரோ டொப்பர்.

(ப-ரை) சொல்லாமை நோக்கிக் குறிப்பறியும் பண்பின் - தாம் சொல்லாமலே தாம் நினைத்த காரியத்தைத் தம்முடைய முக்ககுறிப்பால் அறிந்துகொள்ளும் குணத்தையுடைய, தம் இல்லாளே - தம்முடைய மனையாளே, வந்த விருந்து - தம்மிடத்துவந்த விருந்தினரை, ஓம்பி - உபசரிக்க, இடர் இன்றி செல்வத்து ஏமாந்து இருந்தாரே - யாதோர் இடரு மின்றிச் செல்வத்தில் அரண்பெற்றிருந்தவரே, நாளும் கடலுள் துலாம் பண்ணினாள் - நாடோறும் இறைத்துக்கொள்வதற்குக் கடலினிடத்தில் ஏற்றமிட்டாரோ டொப்பா.

(க-து) கொண்டவன் குறிப்பறிந்து நடப்பவளாய் வந்த விருந்தினரை உபசரிக்கும் மனைவியோடு இலவாழ்க்கையை நன்கு நடத்துவோர், கடலில் ஏறமதிட்டிறைப்பாபோல, என்றும் குறைவுடையவராகா

“கொண்டான் குறிப்பறிவாள பெண்டாட்டி” — திரிகடுகம்

331. நெறிமேல் மக்களை நிற்பச் செய்தல்

எந்நெறி யானும் இறைவன்றன் மக்களைச்
செந்நெறிமேல் நிற்பச் செயலவேண்டும் --- அந்நெறி
மானசோந்த நோக்கினாய்! ஆங்க வணங்காகும்
தான்செய்த பாவை தனக்கு 8

(ப-பொ) எல்லாவற்றானும் தந்தை தன் புதல்வனைச் செவ்விய நெறிமேல் நிற்கும்வகை அறிவுண்டாகச் செய்ய வேண்டும். அச் செய்த நெறி. மான சோந்த நோக்கினாய்! தாளைக்கே தெய்வமாகும் தான்செய்த பாவை; அதுபோலும் அத்தந்தை தனக்கு

தாதை - தெய்வம்மபத்தைப் பிரதிபடை செய்தவன்.

(ப-ரை) மான் சேர்ந்த நோக்கினாய் - மானின் கண்ணையொத்த நோக்கினையுடையாய்! இறைவன் - தந்தை, தன் மக்களை - தன் புதல்வரை, எந்நெறியானும் - எல்லா விதத்தாலும், செயலமை நெறிமேல் நிற்ப - நல்வழியில் நிற்கும் வகை, செயலவேண்டும் - அறிவுண்டாகச் செய்தலவேண்டும் தான் செய்த பாவை - தான் அமைத்த அர்ச்சாவிக்கிரகம், தனக்கு அணங்காகும் - அமைத்த தனக்கே தெய்வமாகும் அ நெறி-மக்களைச் செந்நெறியில் நிற்பச்செய்தல், ஆங்க - அதுபோலும் அத்தந்தை தனக்கு

(க-து) பிரதிஷ்டைபெற்ற ஒரு விக்கிரகம் அதனை நியமித்த சிவபியால் வணங்குதற்கு உரியதாதல்போல, நன்னெறியில் நிற்கும் படி செய்யப்பட்ட புத்திரா பெற்ற பிதாவால் போற்றுதற்கு உரியவராவா

“சுன்று புறநருதல் எனறலேக கடனே;
சான்றோ னுகுதல் தநதைக்குக கடனே”—புறம்

332. தாயர்க்குச் சில பிள்ளைகளிடம் கண்ணோட்டம்

ஒக்கும் வகையான் உடன்பொருடும் சூதின்கண்
பக்கத கொருவன ஒருவன்பா) பட்டிருக்கும்
மிக்க சிறப்பின ராயினும் தாயர்க்கு
மக்களுள் பக்கமோ வேறு

260

(ப-பொ). தமமுள் ஒக்கும்படி சிலருடனே பொருடும்
சூதின்கண் மருங்கிருந்தான ஒருவனபால் அன்புபட்டுப்
போர் காட்டி. அதுபோலத் தம்புதலவ ரெல்லார்க்கும் ஒக்
கத் தாயாகச் சிறந்தாராயினும் புதல்வருள் சிலர் பக்கத்தே
அத்தாயாகுதக கண்ணோட்டத்தின் வேறுபா னொதாம்.

(ப-ரை) ஒக்கும் வகையான் தமமுள் ஒக்கும்படி, உடன்
பொருடும் சூதின்கண்-சிலருடனே பொருதலான சூதின்கண், பக்கத்து
ஒருவன் - பக்கத்திலிருந்தவ னொருவன், ஒருவன்பால் பட்டிருக்கும்-
ஒருவனிடம் அன்புபொருந்திப் போசெய்யும் விதத்தைக் காட்டுவான்.
(அதுபோல), மிக்க சிறப்பினராயினும் - தம் புதல்வரெல்லார்க்கும்
ஒக்கத் தாயாகச் சிறந்தாராயினும், தாயாகக் - தாயமாருக்கு, மக்களுள்
பக்கமோ வேறு - புதல்வருள் சிலர் பக்கத்தே கண்ணோட்டத்தில்
வேறுபா னொதாம்

(க-து) இருவா சூதாடுகையில் பக்கத்திலிருப்பவன் அவவிருவ
ருள் ஒருவன்பால் அன்புடையனாய் போ காட்டுவான். அங்ஙனமே
பெற்ற பிள்ளைகளை ஒப்பப் பாகக்கத்தக்க தாயமா சில பிள்ளைகளிடம்
கண்ணோட்டங் கொண்டிருப்பர்

333. பாணற்குத் தலைமகள் வாயின்மறுத்தது

தொடித்தோள் மடவார் மருமந்தன் ஆகம்
மடுத்தவர் மார்பில் மகிழ்நன் மடுபா
நெறியல்ல சொல்லனீ பாண' அறிதூரில்
ஆர்க்கும் எழுப்பல் அரிது.

222

(ப--பொ). தொடியணிந்த தோளினை உடைபராகிய மடவாருடைய மருமம் தன்னுடைய ஆகத்திலே மடுப்ப, அவருடைய ஆகத்திலே மகிழ்நன் தான் மடுப்ப நிகழ்ந்ததொன்றை நெறியல்ல வென்று சொல்லா தொழிவாயாக பாணனே! பொய்யுறக்கம் உறங்குவாரை யாவராலும் எழுப்பல் அரிது [அதுபோலும் நீ சொல்லும் வாததை எங்களுக்கும்]

(ப--ரை) தொடி தோள மடவா மருமம் - தொடியணிந்த தோளினையுடையாராகிய மடவாருடைய மருமம், சன ஆகம் மடுத்து - தன்னுடைய மாபிலே மடுப்ப, அவா மாபில் மகிழ்நன் மடுப்ப - அவருடைய மாபிலே மகிழ்நன் தான் மடுப்ப, நெறியல்ல சொல்லல் நீ - (நிகழ்ந்ததொன்றை) நெறியல்லவென்று நீ சொல்லா தொழிவாயாக, பாண - பாணனே! அறிதாயில் எழுப்பல் ஆரக்கும் அரிது - பொய்யுறக்கம் உறங்குவாரை எழுப்பல் யாவர்க்கும் அரிது (அதுபோலும் நீ சொல்லும் வாததை எங்களுக்கு)

இது பாணற்குத் தலைமகள் வாயின்மறுத்தது

“கொடியவை கூறுதி பாணநீ கூறின்

அடிபைய விட்டொதுங்கிச் சென்று—துடியின

இடக்கண் அனையம்யாம் ஊரற் கதனால்

வலக்கண் அனையார்க் குரை”—நாலடியாரா.

334 மகளிரைச் சார ஒழுகாமை

விழுமிழை நல்லார் வெருள்பிணைபோல நோக்கம்

கெழுமிய நாணை மறைக்கும்.—தொழுநையுள்

மாலையுள் மாலே மயக்குறுத தாள். அஃதால்

சாலபினைச் சால்பறுக்கு மாறு

12

(ப--பொ) விழுமிய அணியினையுடைய நல்லா வெருண்ட மானபிணை போன்று நோக்கங்கள், ஆடவா மாட்டுச் செறிந்த நாணினைக் கெடுத்து மயக்கவல்ல, பழுனை என்கிற ஆற்றின்கண் மாயவீனையும் மயக்கத்தின்கண்ணே விழ்ப

பிஞ்ஞை என்பாள் தன் அழகினால் மயக்குவதற்கு அம் பிஞ்சுகியை அதனினும் மிககொண்டு கெடுகது நெறி அது வன்றோ.

இதனாற் போந்த பொருள் - நிறையினால் மிககம் ஆத் தான் மயங்குகென்று அறிவுடையார் மகளினைச் சாரவொழு நல் ஆகாது என்பதாம்.

(ப-ரை) விழும் இழை நல்லா-சிறந்த ஆபரணங்களை அணிந்த பெண்களது, வெருள் பிணைபோல நோக்கம் - வெருண்ட மான்பிணை போன்ற நோக்கங்கள், கெழுமிய நாணை - ஆடவரிடம் செறிந்த நாணை, மறைக்கும் - கெடுக்கும் தொழுவையுள் யழுனை என்கிற ஆற்றின்கண், மாலை - மாயவனையும், மாலையுள் - மடக்கத்தினகண்ணே விழ, மயக்குறுத்தாள - பின்னை என்பாள் தன் அழகினால் மயக்குறுத்த றினுள் அஃது - அசெய்கை, சாலபினை - மிகுதியை, சாலபு - அதனினும் மிககொண்டு, அறுக்கும் ஆறு கெடுக்கும்பற்றன்றோ [ஆல்-அசை]

சிலப்பதிகாரத்தில் ஆய்ச்சியா குரவையில்

வஞ்சஞ் செயதான் தொழுநைப் புனலுள்
நெஞ்சங் கவாந்தாள் நிறையென் கோயாம்
நெஞ்சங் கவாந்தாள் நிறையும் வளையுட
வஞ்சஞ் செயதான் வடிவென் கோயாம்

என்றும்

வைய மளந்தான்றன் மாபிற நிருநோக்காப்
பெய்வளைக் கையாள்நம் பின்னைதா னுமென்றே
ஐயென்றாள்

என்றும் வருகின்றன

“ஒப்புயாவில் வேட்டோன் ஒருநிலைப்பட்ட டாழ்ந்தசெயல்
நப்பின்னை ஞாலம் ஒருங்கறிக . ”.—ஆன்னிலை

335 பிறர் மனையில் தமிழராய்ப் புகாமை

தூய்மை மனததவர் தோழர் மனைபுகத்தும்
தாமே தமிழர் புகல்வேண்டா.--சீமையான்
ஊர்மிகின் இல்லை கரியோ. ஒலித்துடன்
நீர்மிகின் இல்லை சிறை.

(ப--பொ). தூய்மையையுடைய மனத்தார தம் தோழர் மனையின்கண்ணும் தமிழராகத் தாமே புகலவேண்டா. ஒரு வன் செய்தானென்று ஊரெல்லாம் உடனபட்டு மிகுமாயின், பிறிதொரு சான் நில்லை; நீர் மிகுன சிறையு மில்லை. ஆதலான்.

(ப--ரை) தீமையான ஊர் மிகின்-ஒருவன் தீமையெய்தானென்று ஊரெல்லாம் உடனபட்டு மிகுமாயின், கரியோ லுலை - (அதனைத் தவிரக்கத்தக்க வேறொரு) சாட்சி யில்லை நீர் ஒலித்த உடன்மிகின் - நீர் ஒலிசெய்து மிக்கால், சிறை இல்லை - (அதனைத் தவிரக்கத்தக்க) சிறையு மில்லை (ஆதலால்) தூய மனத்தவா - சுதந்தமான மனமுள்ளவா, தோழர் மனையகத்தம் - தம்முடைய தோழரது மனையின் கண்ணும், தமிழா - தமிழராக, தாமே புகலவேண்டா - தாமே புகுதல வேண்டா

(க-து) ஒருவன் கெடுதி செய்தானென்று ஊரெல்லாம் நம்பி விட்டால், அதனைப் பரிகரிக்கும் சாட்சி கிடைக்காது. ஆகையால், நல்லார் தோழருடைய மனையின் கண்ணும் தனியாகப் புகுதல தகுதியன்று.

336. நிறை காவாரைச் சிறை காவாமை

நிறையான் மிகுகல்லா நேரிழை யாசை

சிறையான் அகப்படுததல் ஆகா.—அறையோ!

வருந்த வலிதினின் யாப்பினும், நாய்வால்

திருந்துதல் என்றுமோ இல்.

30

(ப--பொ). யீம்பொருளையும் நிறுத்தும் சிறையால் மிக மாட்டா நேரிழையாசை காவலான் அகப்படுக்க இயலா: அகப்படுக்கலாம் என்பாக்கு அறையுடனேன. வருந்த வலிபெறக் கட்டினும், நாயின்வால் செவ்வே சின்று திருந்துதல் என்றும் இல்லை, அதுபோல.

(ப--ரை). வருந்த - வருந்தும்படி, நாய்வால் - நாயின் வலை, வலி தினின் யாப்பினும் - வலிபெறக் கட்டிவைத்தாலும், திருந்துதல் - அது ஒழுங்காக நின்று திருந்துதல், என்றும் இல் - என்றும் இல்லை. (அது

போல), நிறையால் - ஐம்பொறிகளையும் நிறுத்தும் நிறையால், மிகு கல்லா - மாட்சிமைப்படமாட்டாத, நேரிழையா தமமை - நேரிழையாரை, சிறையான - காவலால், அகப்படுத்தல் ஆகா(து)-வசப்படுத்துதல் முடியாது அறையோ - முடியுமென்பார்க்கு அறைகூவுகின்றேன [ஒ-அசை]

அறைகூவுதல் - பொர அழைத்தல், Challenge

“சிறைகாக்கும் காப்பெவன செய்யும்” பகளிர
நிறைகாக்கும் காப்பே தலை” —திருக்குறள்

“உண்டியுட காப்புண டிறுபொருட் காப்புண்டு
கண்ட விழுப்பொருட கலவிக்குக் காப்புண்டு
பெண்டிரைக் காப்ப திலமென்று வைத்துக்
கண்டு மொழிந்தனா கற்றறிந் தோரே” —உளையாபதி

பழமொழி — நாயின் வாலாக குணக்கெடுக்க லாமா Crooked by nature is never made straight by education. A bag of fleas is easier to keep guard over than a woman.

337. வறியாரிடம் செல்வா விருந்து செல்லவேண்டா

நல்கூர்ந்தவாக்கு நனிபெரிய ராயினா
செலவிருந் தாகிச் செலவேண்டா - ஒல்ல
கிறந்தவர் செய்யும் வருத்தம் குருவி
குறங்குறுப்பச சோருங் குடா

100

(ப-பொ). மிகப்பெரிய செலவாராயினா வறுமையுடையாக்கு விருநதாகிச் செலவேண்டா. செலவாராயின் அச்செல்லப்பட வறுமையுடையாராயினா தமக்கு இயல்வதனைக் கடந்து விருந்துசெய்யும் வருத்தம். குருவி குறங்குறுப்பவே குடா சோருமது போலும்

(ப-ரை) நனி பெரிய ராயினா - மிகப் பெரிய செல்வாராயினர், நல்கூர்ந்தவாக்கு - வறுமையுடையாருக்கு, செலவிருந்து ஆகி செ(ல்)வ வேண்டா - விருநதாகிச் செலவேண்டா. (செலவாராயின்), அவர்-அவ்வறியவர், ஒல்லுது இறந்து - தமக்குக் கூடுமானதைக் கடந்து,

செய்யும் - விருந்து செய்யும், வருததம் - வருததமானது, குருவி குறங்கு அறுப்ப குடா சோரும் - குருவியின் தொடையை அறுத்த வளவில் அதன குடல சோருவது போலும்

(க-து) தமமுடைய சகதியைக் கடந்து விருந்திட்டால வறியவா மிகவும் நொந்துபோவ ராதலால், செல்வா அவாக்கு விருந்தாகிச் செல்லவேண்டா

333. ஏனைய ஈந்தும் இன்சொல் ஈயாமை

உடுக்கை மருந்துறையுள் உண்டியோ டின்ன
கொடுத்ததுக் குறைதீர்த்த லாற்றி - விடுத்தின்சொல்
ஈயாமை யென்ப, எருமை எறிந்தொருவர்
காயக்கு லோபிக்கும் ஆறு.

167

(ப-பொ). உடுக்கையும் மருந்தும் உறையுமிடமும் உணவும் என இப்பெற்றிப்பட்டனவற்றைப் பிறர்க்குக் கொடுத்து மறவர் வறுமை தீர்த்தலை வல்லாராய் விடுத்துவைத்து இனிய சொற்களைச் சொல்லாமை என்று சொல்லுவர், தின்ன வேண்டி எருமையெறிந்த ஒருவர் காயக்கு லோபஞ் செய்யுமாறுபோலும்.

(ப-ரை). உடுக்கை மருந்து உறையுள் உண்டியோடு - உடுக்கையும் மருந்தும் உறைவிடமும் உணவும், இன்ன - என இப்பெற்றிப்பட்டவைகளை, கொடுத்து - பிறர்க்குக் கொடுத்து, குறை - அவர் வறுமையை, தீர்த்தல் ஆற்றி விடுத்து - தீர்த்தலை வல்லாராய் அனுப்பி வைத்து, இன்சொல் ஈயாமை - இனிய சொற்களைச் சொல்லாமை யானது, எருமை எறிந்த ஒருவர் - தின்ன வேண்டி எருமையைக் கொன்ற ஒருவர், காயக்கு - (அதனைச் சமைத்தற்குரிய) காயத்துக்கு, லோபிக்கும் ஆறு - லோபஞ் செய்யுமாறு போலும், என்ப - என்று பெரியோர் சொல்லுவர். [காயம் - Condiments].

(க-து). பிறருடைய வறுமையைத் தீர்ப்பதற்கு எவ்வளவு செய்தும் இனிய வார்த்தை சொல்வதற்குப் பின்வாங்குவதானது, உண்ணும்படி எருமையைக் கொன்றவர் அதைச் சமைப்பதற்குரிய காயம் வாங்க லோபஞ்செய்வது போலும்

339 நடுவு நிலைமை

தத்தமக்குக் கொண்ட குறியோ தவமல்ல
செத்துக, சாநது படுக்க, மனன்—ஒத்துச
சகத்தனாய் நின்றொழுமும் சால்பு தவமே,
நுகத்துப் பகலாணி போன்று.

95

(ப-பொ). தத்தமக்குச் சமயத்தாரா கொண்ட வேறுபட்ட குறிகளையுடைய வேடங்களன்று தவமாவது. தன்னை ஒரு வன் வாசசியால செத்துக, சந்தனக் குழம்பை மேலே பூசுக, தான மனம்பொருநதி அவ்விரு திறத்தாருக்கு நடுவனாய் நின்றொழுமும் அமைதி தவமாவது; நுகத்தின்கண் நடுவுநிறகுப் பகலாணி போல

(ப-ரை தத்தமக்குக் கொண்ட குறி அல்ல தவம் - தத்தமக்குச் சமயத்தாரா கொண்ட வேறுபட்ட குறிகளையுடைய வேடங்களன்று தவமாவது செத்துக - தன்னை ஒருவன் வாசசியால் கொல்லுக; சாநது படுக்க சந்தனக்குழம்பு தனமேலே பூசுக; நுகத்து பகலாணி போன்று நுகத்தின்கண் நடுவுநிற்கும் பகலாணிபோல, மனன் ஒத்து சகத்தனாய் நினது - தான மனம்பொருநதி அவ்விரு திறத்தாருக்கும் நடுவனாய் நின்று, ஒழுகும் சால்பே தவம் ஒழுகும் அமைதியே தவமாவது [ஒ-அசை].

(க-து) இன்ன செய்வோனுகும் இனிது செய்வோனுகும், நடுவு நிலைமையாய் ஒழுகுவதே ஒருவனுக்குத் தவமாம்

‘சமத்தனாய்’ என்றும் பிரதிபேதம் உண்டு

340. அடைக்கலப் பொருளைக் கொள்ளாது கோடுத்தல்

உள்ள தொருவா ஒருவர்கை வைத்தக்கால்
கொள்ளும் பொழுதே கொடுக்கதாம்—கொள்ளாரா
நிலைப்பொரு ளென்றதனை நீட்டித்தல் வேண்டா.
புலைப்பொருள் தனுகா வெளி.

17

(ப-பொ). தமக்கு உள்ளதொரு பொருளை ஒருவர் தம கையின்கண் வைத்தக்கால், அப்பொருளை வைத்தவர்கள்

வேண்டிய போதே வைக்கப்பட்டார் தாம் கொள்ளாதே கொடுக்க. தமக்கு நிலைமையுடைய பொருளென்று கருதி அவர்க்குக் கொடாதே நீட்டித்தல் வேண்டா. புலையாமாட்டுள்ள பொருள் அடங்காவாய் வெளிபாம் ஆதலான் அடைக்கலப் பொருளை மறைக்க இயலாது.

(ப-ரை). உள்ளது - தனக்குள்ள தொருபொருளை, ஒருவா - ஒருவர், ஒருவர்கை - மற்றொருவர் கையின்கண், வைத்தககால் - வைத்தால், கொள்ளும் பொழுதே-அப்பொருளை வைத்தவர் கொள்ளவேண்டிய பொழுதே, தாம் கொள்ளார் கொடுக்க - வைக்கப்பட்டார தாம் அப்பொருளைக் கொள்ளாமல் கொடுத்துவிடுக நிலைப்பொருள் என்று-தமக்கு நிலைமையுடைய பொருளென்று நினைத்தது, அதனை நீட்டித்தல் வேண்டா - அதனைக் கொடாமல் தாமதித்தல் வேண்டா புலைய பொருள் தங்கா வெளி - புலையாமாட்டுள்ள பொருள் அடங்காவாய் வெளியாம்

(க-து) வைத்தவா கேட்டபோதே அடைக்கலப் பொருளைக் கொடுத்துவிடுக கொடாவிட்டால் அப்பொருள் வெளிப்பட்டுவிடும்

341. துணை யுடைமை

நன்றே ஒருவர்த துணையுடைமை. பாப்பிடுககண
நண்டேயும் பார்ப்பான்கண் தீர்த்தலான், —விண்டோ
குன்றகல் நன்னாட' கூறுங்கால இல்லையே [யும்
ஒன்றுக் குதவாத ஒன்று 111

(ப-பொ). ஒருவரைத் துணையாகக் கொண்டு ஒருவன் துணையுடையனாவது நல்லதொன்றே காண. பாம்பிற் கடியுண்டொரு பார்ப்பான் பட்ட இடும்பையை அவனால் உதவியைப்பெற்ற ஞெண்டு தீர்த்தலான், விண்டோயும் குன்றகல் நன்னாடேன! சொல்லுங்கால் ஒன்றற்குதவாத ஒன்று இல்லை.

(ப-ரை). விண் தோயும் குன்று அகல் நன்னாட - ஆகாயத்தை அளாவிய குன்றுகளுள்ள அகன்ற நன்னாடேன! ஒருவா துணையுடைமை நன்றே-ஒருவரைத் துணையாகக்கொண்டு ஒருவன் துணையுடைய

ஞவது நல்லதொன்றே. பார்ப்பான்கண் நண்டேயும் - ஒரு பாப்பா னிடத்து (அவன் தாய் துணையாகக் கொடுத்த) நண்டு தானும், பாப்பு இடுககண் - ஒரு பாம்பினாலே நோதலான துன்பத்தை, தீர்த்தலான் - ஒழித்தலால், கூறுங்கால் - சொல்லுமிடத்து, ஒன்றுக்கு உதவாத ஒன்று இல்லை - ஒன்றற குதவாத ஒன்று இல்லை [ஏ-அசை]

கதை பஞ்சதந்திரத்தில் உரைத்திருக்குமாறு.—தத்தன் என்னும் பார்ப்பனச சிறுவன் அன்னையிடம் சென்று “யான் ஆசிரியன கரும மாய வேற்றார்க்குச் செல்லுதல வேண்டும் கட்டமுது முடிந்து தருதி” என்று வேண்டினான் அன்னை, “நன்று ‘துணையோடல்லது நெடுவழி போகேல்’ என்பா உனக்கு வேறு துணை இல்லாமையால் ஒரு நண்டை ஒரு மட்கலயத்தில் பெய்து தருவேன் அதையேனும் துணையாகக் கொண்டுசெல்க” என்று சொல்லிக் கட்டமுதோடு நண்டு பெய்த கலயத்தையும் கொடுத்தாள சிறுவன் சென்ற கருமத்தை முடித்துத் திருமயிலருகையில் வேனிலால் இளைப்பிண்டு ஒரு மரநிழ லில் அயர்ந்து கண்வளாநதான் கண்வளராநிறுகையில் ஒரு பாம்பு அவனைத் தீண்ட வந்தது, அருகிலிருந்த கலயத்தை ஆராய்தற்பொரு ட்டு அதனுள் தலையை நீட்டியது அப்போது கலயத்திருந்த நண்டு பாம்பின் தலையைத் தன் கொடுககால் இடுககிக் கொன்றது

பழைய பொழிப்புரையில் சுட்டிய கதை வேறாக இருக்கிறது

பழமொழி.—Nothing so bad as not to be good for something Even a pin is good for something

342. புலான் மறுத்தல்

விடலரிய துப்புடைய வேட்கைபை நீக்கிப்

படர்வரிய நன்னெரிககண் சினறர்-இடருடைததாய்ப்

பெற்ற விடக்கு நுகர்தல, கடனீந்திக

ஐற்றடியு ளாழ்நது விடல்.

26

(ப-பொ). விடுதற்கரிய நுகாவினை விருமபும வேட்கை யை நீக்கி ஒழுக்குதற்கரிய நன்னெறி யாகிய தவத்தின்கண் சின்றுர், மெய்ப்பிணியால் தமக்கு இடாவநத காலத்தின்கண்

அழிநது, தாம கொண்ட சீலத்துக்குக் குற்றமாமபடி பெற்ற தொரு விடக்கைத் தின்றுய்தல், கடலை நீந்தி ஏறிக் கன்றின் உளாடியின் நீரிலே அழுந்தியதனோ டொக்கும்.

(ப-ரை) விடல் அரிய துப்புடைய வேட்கையை நீக்கி - விடுதற் கரிய துகர்ச்சியை விருமபும் விருப்பத்தை நீக்கி, படாவு அரிய நன் னெறிக்கண நின்றா - ஒழுததற்கரிய நன்னெறியாகிய தவத்தின்கண நின்றா, இடா உடைததாய - (வியாதியால் துன்பம் நேரிட்டபோது) தாம் கொண்ட ஒழுக்கத்துக்குக் குற்றமுண்டாமபடி, பெற்ற விடக்கு- பெற்ற மாமிசத்தை, துகாதல் - உண்டு பிழைத்தல், கடல் நீந்தி கற் றடியுள் ஆழ்நதுவிடல் - கடலை நீந்திப்பெறிக் கன்றின் குளமபடி நீரிலே அழுந்தியதனோ டொக்கும்.

(க-து) எல்லா ஆசையும் விட்டுத் தவநெறியிலே நிற்பவர், வியாதி யின் கொடுமையால் மாமிசம் உண்ண விரும்புதல், கடனீரைக் கடந்த வன் பின் கனறடிநீரிலே அழுந்துதல் போலாம்.

343 அருள்புரியாது உயிப்பலி கொடுத்தல்

செறவின கொலைபுரிநது சேணுவப்பா ராகி
அறிவின அருளபுரிநது சொல்லார் - பிறிதின்
உயிர்செகுத துன்றுய்த் தொழுது, லோமார்,
தாயிசுதைதது மற்றொன் றடல்.

164

(ப-பொ) செறமம் கொண்டாடப் போலக் கொலையை விருமபி, தமக்கு மறுமையின்கண்ணே தாம மேற்செய்ததா தின்ற இன்பத்தைப் பெற உவப்பாராகி, தம் அறிவினால் பிறாக்கு அருளைச் செய்து விருமபிச சொல்லாராய், பிறி தொன்றினுடைய உயிரை மறுமைக்கு நனமைக்குக் காரண மாமென்று அதனைக் கொன்று ஊனினை துகர்நது, லோ ராய் ஒழுக்குதல் பாதுகாவாதே தான் சோற்றுக்குக் கறி யாகிய தயிரைச் சிதைத்து மற்றொரு கறியாக அடுதலோ டொக்கும்.

(ப-ரை) செறலின் கொலை புரிந்து - கோபங் கொண்டாரைப் போல் கொலையை விருமப், சேண் உவப்பா ஆகி - தாம் மறுமையினகண் இன்பத்தைப் பெற உவப்பாராகி, அறிவின அருள் புரிந்து சொல்லா - தம் அறிவினால் பிறாருகு அருளைச்செய்து விருமபிச் சொல்லாராய், பிறிதின் உயிர் செகுத்தா - பிறிதொன்றி னுடைய உயிரை (மறுமையின்பத்துக்குக் காரணமாமென்று அதனைக்) கொன்று, ஊன துய்த்து - ஊனை உண்டு, ஒம்பா ஒழுக்கு - (நல்லாராய் ஒழுக்குலைப்) பாதுகாவாதே இங்ஙனம் ஒழுகும் ஒழுக்கம், தயிர் சிதைத்தது-சோற்றுக்குக் கறியாகிய தயிரைச் சிதைத்து, மற்றொன்று அடல் - மற்றொரு கறியாக அடுதல்போலும்.

இது உயிர்ப்பலி கொடுத்த உண்டலை விலக்கியது

(க-து) அருளசெய்து பெறலான நனமையை விட்டு உயிர்ப்பலி கொடுத்துப் பெறலான நனமையானது, தன்னியல்பில் கறியாகத்தக்க தயிரைச் சிதைத்து மற்றொரு கறியாக அடுதல்போலாம்

314. நன்மை செயதவாக்கு உறுதி சூழ்தல்

நன்கொன் றறிபவா நாழி கொடுப்பவாக

கென்றும் உறுதியே சூழ்க. எறிதிரை

சென்றுலாம சோப்ப' அதுபோல நீர்போயும்

ஒன்றிரண்டாம் வாணிக மில்

275

(ப-பொ). நன்றாக ஒன்றை உணாதவா நாழி அரிசியே யாரினும் தருவாக்கு ஒநாளை ஒழியாதே உறுதியே நினைக்க. எறிதிரை சென்றுலாம சோப்பனே! கடலின் நடுவே போயும் ஒன்று இரண்டாம் வாணிகம் அதுபோலவது இல்லை.

(ப-ரை) எறி திரை சென்று உலாவு(வ)ம் சோப்ப - எறியும் அலைகள் போய் உலாவும்கடற்சோப்பனே! ஒன்று நனகு அறிபவர்-(ஒருவர் செய்த) ஒரு நன்றியை மறவாதவா, நாழி கொடுப்பவர்க்கு - நாழி அரிசியேயாயினும் தருவாருக்கு, என்றும் - ஒருநாளொழியாமல், உறுதியே சூழ்க - உறுதியே நினைக்க நீ போயும் - கடலின் நடுவே

போயும், ஒன்று இரண்டாம் வாணிகம் - ஒரு பொருள் இரட்டித்த லான லாபத்தைக் கொடுக்கும் வியாபாரம், அதுபோல இல்லை - அது போல வேறில்லை

(க-து). வைத்த முதற்பொருள் இருமடியாகத்தக்க வர்த்தகம், நன்றி செய்தவர்க்கு என்றும் நன்மை நினைத்தலே

345. நன்மை செய்தவா காயினும் அவரைக் காயாமை

தமனென் றிருநாழி ஈத்தவ னல்லால்

நமனென்று காயினும் தான்காயான் மனனே

அவனிவ னென்றுதாத தெள்ளி.மடி நியாடே

நமநெய்யை நக்கு பவர்.

35

(ப--பொ). தன்னை உறவென்று தனக்கு இருநாழியாயி னும் உதவினவன் தன்னைக் காயு மததுணைபல்லது, நம சுற் றததானென் றிகழ்ந்து தனக்கு உதவியவன்நன்னை அவ னிவனென்று இகழ்ந்துரைத்துத் தான் காயல் ஆகாது: தெய்வத்தை ஆட்டிய நெய்யைக் கூசாதே நக்குவார் யாவ் ரும் இல்லை. ஆதலால்.

(ப-ரை) தமன என்று - தன்னை உறவினனென்று, இருநாழி - இருநாழியாயினும், ஈத்தவன் - உதவினவன், காயினும் (காய்தல்) அல் லால் - காய்ந்தாலும் காயும்வ்வளவல்லது, நமன் என்று எள்ளி - நம் சுற்றத்தான் என்றிகழ்ந்து, அவன் இவன் என்று மன் உரைத்து - (உதவினவனை) அவனிவனென்று மிகவும் உதாசினமாகப் பேசி, தான் காயான் - ஒருவன் காய்தல் ஆகாது நம நெய்யை நக்குபவர் யார் - தெய்வத்தை முழுக்காட்டி அதன்மேல் ஒட்டியுள்ள நெய்யைக் கூசாமல் நக்குவார் யாவரு மில்லை. [ஏ-மற்று-ஏ-அசை].

(க-து). தமக்கு நன்மைசெய்யும் தெய்வம் தம்மை ஒறுத்தாலும், அதனை முழுக்காட்டி அதன்மேல் ஒட்டியுள்ள நெய்யைக் கூசாமல் நக்கார் தமக்கு நன்மை செய்தவர் தம்மைக் காய்ந்தாலும், தாம் அவரை இகழ்ந்து காயார்

346. உபகாரத்துக்கு அபகாரம்

நாடி நமரென்று நன்குபுறந தநதானாக்
கேடு பிறரோடு சூழ்தல். கிளர்மணி
நீடுகல் வெற்ப' நினைப்பின்றித் தாமிருந்த
கோடு குறைதது விடல்

81

(11-பொ). ஆராய்ந்தது நமக்கு இவா தமயாவரென்று மதி
தது மிகவும் தம்மைப் புறநதநதானாப் பிறரோடு கேடு சூழ்
தல், கிளர்மணி நீடுகல் வெற்பனே' உணர்வின்றித் தாம் ஏறி
நிருந்த மரக்கொம்பினைக் குறைததுவிட்டதனோ டொக்கும்.

(ப-ரை) கிளர் - விளங்குதலான, மணி - மணிகள் பொருந்திய,
கேடு கல் - நீண்ட பாதைகள் உள்ள, வெற்ப-வெற்பனே! நம்ர் என்று
நாடி - இவர் நம் உறவினரென்று கருதி, நன்கு புறந்தந்தாரை - மிகவும்
தம்மைக் காப்பாற்றினவருக்கு, பிறரோடு கேடு சூழல் - அயலவரோடு
கூடிக் கேட்டைத் தருவனவற்றைச் செய்ய எண்ணுதலானது, தாம்
நிருந்த கோடு - தாம் ஏறியிருந்த மரக்கொம்பினை, நினைப்பு இன்றி -
உணர்வின்றி, குறைததுவிடல் வெட்டிவிடுவதனோ டொக்கும்.

(க-து) தான் ஏறியிருந்த மரக்கிளையை நினைவின்றி வெட்டின
வன் அங்குமின்றும் விழுந்து அழிவது போல, ஒருவர் செய்த உப
காரத்தை மறந்து அவருக்கு அபகாரத்தைச் செய்தவன் அழிவடை
வது நிச்சயம்.

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம்: உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு”-திருக்குறள்.

347. நன்மை செய்தவரைப் புறங்கூறுதல்

பண்டின்ன ரென்று தமையும் தம்மையும
கொண்ட வகையால குறைகீர நோக்கியக்கால்,
விண்டவரோ டொன்றிப் புறனுரைப்பின், அஃதாலவ்
உண்டவில் தீயிடு மாறு.

133

(ப--பொ). பண்டு இவா இப்பெற்றியார் என்று தம சுற்றத்தாரையும் தமமையும் மனத்தின மதித்துக்கொண்ட வகைக்குத் தக்கபடியான தம் வறுமை தீரச சிலரைச் சிலா நோக்கினால், அந்நோக்கப்பட்டவர்கள் அந்நோக்கினுருடைய பகைவருடனே ஒன்றிப் புறங்கூறின் அதுவனரே தாம் உண்ட இல்லாத தீயிடு மாறு.

(ப--ரை) பண்டு - முன, இன்னா என்று - இவா இச்சிறப்பிடுய்யாரென்று, தமரையும் - தம சுற்றத்தாரையும், தமமையும் - தம்மையும், கொண்ட வகையால் - மனத்தில் மதித்துக்கொண்ட விதத்துக்கு ஏற்றபடி, குறை தீர - தம் வறுமை தீர, நோக்கியக்கால் - தமமைச் சிலா நோக்கினால், விண்டவரோடு ஒன்றி-அவ்வாறு நோக்கப்பட்டவா (அந்நோக்கினுருடைய) பகைவருடனே இணங்கி, புறன் உரைப்பின - புறங்கூறினால், அஃது - அது, உண்ட அ இல - தாம் உண்ட அவ வீட்டை, தீ இடுமாறு-தீயிடுவதனோடொக்கும். [ஆல்-அசை]

(க-து). தன்னையும் தன் சுற்றத்தாரையும் ஆதரித்தவருடைய பகைவரோடு தான் சேர்ந்துகொண்டு அவரைப் பழிதூற்றுதல், உணவிட்டவர் வீட்டிலே தீவைப்பது போலாம்

2. உறவினர்

348. அநுதாபம் இல்லாதவர் உறவு

தமக்குற்ற தேயாகத் தமமடைந்தார்க்கு குற்ற
தெமக்குற்ற தென்றுணரா விட்டக்கால் என்னும்?
இமைத்தருவி பொன்வரனறும் ஈர்வகுனற நாட!
உமிக்குறுதுக் கைவருநது மாறு. 364

(ப--பொ). தமமை யடைந்தார்க்கு வருதுறா துன்பம் அவர் தமக்கு வருதுற்றதாகக் கருதி எமக்கு வருதுறா தென்று நினையாமல் இருந்துவிடுவாராகில், அவரை அடைந்தார்க்கு அதனால் என்ன பயன் உண்டாகும்? அருவி விளங்கிப் பொனைனைக் கொழிக்கும் ஈரபாகமுடைத்தாகிய குன்றநாடனே! உமியைக் குறுதுக் கைவருந்தும் நெறியோ டொக்கும்.

(ப-ரை). அருவி இமைதது பொன வரன்றும் நரம் குன்றம் நாட-
அருவி விளங்கிப் பொன்னைக் கொழிகும குளிர்ந்த குன்ற நாடனே!
தம் அடைந்தார்க்கு உற்றது-தம்மை யடைந்தார்க்கு வந்துறற துன்பம்,
தமக்கு உற்றதே ஆக-தமக்கு வந்துறறதாகவே எண்ணி, எமக்கு உற்ற
சென்று உணராவிட்டக்கால்-எமக்கு வந்துற்றதென்று ஒருவா நினையா
மல இருந்துவிடுவாராகில், என ஆம-அவரை அடைந்தார்க்கு அதனால்
என்னபயன் உண்டாம்? உமி குற்ற கைவருநகம் ஆறு - உமியைக்
குற்றுக கைவருநதம் நெறியோ டொகுகும்

(க-து) உற்றராக குற்ற துண்பததைத் தமக்குற்றதாகக் கொள்ளாத
வரோடு உறவாடுதல், உமிக் குற்று ஒரு நன்மையும் பெறாமல் கைசலிப்
பதுபோல், ஒரு நன்மையும் பெறாமல் மனஞ்சலிப்பதற்கு இட மாகுத

திரிகடுகத்தில் “வெலவது வேண்டி” எனனும் பாட்டில் “உமிக்
குற்றுக கைவருநது வா” என ஆப்பழமொழி வருகின்றது

349 வறுமையை உறவினா தீராவிடத்துச் செய்யத்தக்கது

சேர்ந்தா ரொருவரைச் சேர்ந்தொழு கப் பட்டவர்
தீர்ந்தாராக கொண்டு தெளியினும், - தோந்தவர்க்குச்
செல்லாமை காணக்கால் செல்லுமவாய் என்னுண்டாம்?
எல்லாம்பொய் அடரீனே வாய் 213

(ப-பொ). தம்மைச் சேர்ந்தா ரொருவரை அவரால் சேர்ந்
தொழுகப்பட்டவர் தமக்குத் தீர்ந்த உறவாகக்கொண்டு ஒழு
கினாராயினும், ஆராய்ந்தது அச்சேர்ந்தவர்க்குச் செல்லாத
வறுமையைக் கண்டு தீராகநால், அவர்க்குச் செல்லுந்நி
மற்றென் உண்டாம்? யாவரும் அட்டுண்ணாம ஊனுக்கு
ஆவன செய்வது மெய், அல்லாத செயலெல்லாம் பொய்

(ப-ரை) சேர்ந்தா ஒருவரை - தம்மைச் சேர்ந்தா ஒருவரை,
சேர்ந்தொழுகப்பட்டவர்-அவரால் சேர்ந்தொழுகப்பட்டவர், தீர்ந்தாரா
(க)க் கொண்டு தெளியினும்-முடிந்த உறவினராகக்கொண்டு ஒழுகி
னாராயினும், தோந்து-ஆராய்ந்தது, அவர்க்கு அவருக்கு, செல்லாமை-
செல்லாத வறுமையை, காணக்கால்-கண்டு தீராகநால், செல்லுமவாய்-

அவா செல்லும் நெறி, என் உண்டாம்-வேறு என்ன உண்டாம்? அட்(ர)ணே வாய்-யாவரும் சமைத்துண்ணும் உணவினுக்கு அவசியமானவை களைச் செய்வதே மெய்: எல்லாம் பொய்-அல்லாத செயலெல்லாம் பொய்

(க-து). தீர்ந்த உறவினராகத் தமமைக கொண்ட செல்வர் தமது வறுமையைத் தீர்க்காவிட்டால், தாம் செய்யலாவது உணவுபெறுதற்கான முயற்சியைத் தாமே செய்தலாம். அச்செல்வரால் நன்மைபெற முயல்வது வீணே.

350 சுற்றத்தா ரிலக்கணம்

அல்ல லொருவாக் கடைந்தக்கால் மறறவாக்கு
நல்ல கிளைகள் எனப்படுவார்—நல்ல
வினைமரபின் மற்றதனை நீக்கும அதுவே
மனைமர மரபு மருந்து

53

(ப-பொ) ஒருவாக்குத் துன்பம் வந்தக்கால் அவர்க்கு மிக்க கிளைகள் என்று சொல்லப்படுகின்றவாகள் நல்ல செய்கை மரபினாலே அததுன்பத்தை நீக்கிய செய்கை, மனைமரபின் கண் தின்ற மருந்தாய் மரத்தோ டொக்கும்.

(ப-ரை). ஒருவாககு அல்லல் அடைந்தக்கால் - ஒருவர்க்குத் துன்பம் வந்தக்கால், அவர்க்கு நல்ல கிளைகள் எனப்படுவார் - அவர்க்கு மிக்க உறவினரென்று சொல்லப்படுகின்றவர், நல்ல வினை மரபின்-நல்ல செய்கை மரபினாலே, அதனை-அத்துன்பத்தை, நீக்கும்-நீக்குதலான, அது-அச்செய்கை, மனை மருந்து ஆய் மரம்-மனையின்கண் தின்ற மருந்தாய் மரத்தோ டொக்கும். [மற்று-ஏ-அசை].

(க-து). தன்னை அடைந்தாருடைய நோயைத் தீர்ப்பது மருந்து மரத்துக் குரிய தன்மை. அங்ஙனமே தம்மை அடைந்தாருடைய துன்பங்களைக் களைதலே சுற்றத்தாருக குரிய இலக்கணம்.

“மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றால் செல்வம்

பெருந்தகை யான்கட் படின”-திருக்குறள்

351. உதவுவோர் உறவினரே

மெய்யா உணரிற் பிறர்பிறர்க்குச் செய்வதென்?
மையார் இருங்கூந்தல் பைந்தொடி' எக்காலும்
செய்யா ரெனினும் தமர் செய்வார். பெய்யுமாம்
பெய்யா தெனினு மழை.

109

(ப--பொ). உண்மைத் தன்மையால் ஆராயின் பிறர்க்குப் பிறா செய்வது என்னுண்டாம்? மையார்ந்த பெரிய கூந்தலை யும் பைந்தொடியையும் உடையாய்! எப்பொழுதும் செய்யார் என்று கருதுமபடி இருந்தாராயினும் தமராயினோ தமக்கு ஒன்றைச் செய்வார் தன்பருவத்தில் பெய்த தில்லையாயினும் பின்னையும் பெய்வது மழையே. அதுபோல

(ப--ரை). மை ஆர் இருங் கூந்தல் பைந்தொடி - கருமை ஆர்ந்த பெரிய கூந்தலையும் பைந்தொடியையும் உடையாய்! மெய்யா உணர்வின்-உண்மைத் தன்மையால் ஆராயின், பிறர்க்கு பிறர் செய்வது தான் - பிறர்க்குப் பிறா செய்வது என்னுண்டாம்? மழை பெய்யாது எனினும் பெய்யும்-மழை பருவத்தில் பெய்ததில்லையாயினும் பின்னையும் பெய்யும் (அதுபோல), எக்காலும் - எப்பொழுதும், செய்யா எனினும் - செய்யாரென்று எண்ணும்படி இருந்தாராயினும், தமர் - உறவினரே, செய்வா - தமக்கு ஒன்றைச் செய்வா.

(க-து). ஒருதலியும் செய்யார்போல தோன்றினும் உறவினர் போல் மற்றவர் உதவிசெய்யார்

352. உறவினர் பிரியாமல் பொருந்துதல்

முன்னின்ன ராயினும் முடும் இடர்வந்தால்
பின்னின்ன ராகிப் பிரியார் ஒருகுடியார்.
பொன்னுச் 'செயினும் புகாஅர், புனலூர்'
துன்னினு ரல்லார் பிறர்.

66

(ப--பொ). முன்பு ஒரு காரணத்தால் இன்னாராயினும் கம்மை முழுத்தும் இடர் வந்தால் பின் இன்னாராகிப் பிரி

யாதே பொருந்துவா ஒருகுடிப் பிறந்தார். பொன்னாகப் பிறரைச் செய்யினும் பிறர் தமக்கு ஒரிடா வந்தால் அவனிடத்தின் வந்து புகுதாரா புனலுரனே! ஒருகுடிப் பிறவாதாரா துன்னினரல்லா ஆகலான்.

(ப-ரை) புனல் ஊர - நீர்வளம் உள்ள ஊரனே! ஒரு குடியாரா ஒரு குடிப்பிறந்தாரா, முன இன்னா ஆயினும் - முன்பு ஒரு காரணத்தால் இன்னராயினும், மூடும இடா வந்தால்-தமமை முழுத்தும் துன்பம் வந்தால், பின் இன்னராகி பிரியார் - பின் இன்னராகிப் பிரியாமலே பொருந்துவா பிறா துன்னினர் அல்லாரா - ஒருகுடிப் பிறவாதவா துன்னினரல்லர் ஆதலால், பொன்னு செய்யினும்-பொன்னாகப் பிறரைச் செய்யினும், புகாரா - தமக்கு ஒரிடா வந்தால் பிறா அல்லாதத்தில் வந்து புகுதாரா

(க-து) பிறருக்கு ஒருவா எவ்வளவு நன்மை செய்திருப்பினும் அவருக்குப் பேரிடர் வந்தபோது சுற்றத்தார்போல் பிறா உதவியாகாரா

“பறறற ண்ணும் பழமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தாரா கண்ணே புள்” —திருக்கறள்

353. உறவினா உரைக்கும் உறுதியைக் கேட்டல்

உனைய உரைத்து விடினும் உறுதி

கிளைகளவாய்க் கேட்டதே நன்றே. -- வினையவனு

பூமிதித்துப் புட்கலாம் பொய்கைப் புனலுரனே!

தாய்மிதித்த ஆகா முடம்.

299

(ப-பொ). தமமை உனைய உரைப்பாராயினும் தமக்கு உறுதியாயினவற்றைத் தம கிளைகள்வாய்க் கேட்டுக்கொள்வது நன்று. வினையவனுள் பூக்களை மிதித்துப் புள்ளினங்கள் தம்மில் செறியும் பொய்கைப் புனலுரனே! தாய் மிதித்தன முடமாகா, ஆதலான்.

(ப-ரை) வினையவனுள் - தானியங்கள் விளைகின்ற வயலில், பூமிதித்து - பூக்களை மிதித்து, புள் கலாம்-பறவைகள் தம்மில் செறியும்,

பொய்கை புனல் ஊர - பொய்கைப் புணலூரனே! தாய் மிதித்த - தாய் மிதித்தன, முடம ஆகா - முடமாகா (ஆதலான), உனைய உரைத்து விடினும் - தம்மை மனம் வருந்த உரைப்பாராயினும், உறுதி தமக்கு உறுதியாயினவற்றை, கிளைகள்வாய் கேட்பது - தமது உறவினரிடம் கேட்டுக்கொள்வது, நன்று - நன்றாகும் [ஏ-ஏ-அசை]

(க-து) தனது நன்மையின் பொருட்டு உறவினா கடினவாதத்தை சொன்னாலும் தான் அதைக் கேட்டலவேண்டும.

பழமொழி — கோழி மிதித்தது தஞ்ச முடமாதுமா The kick of the dam hurts not the colt

354. உறவினா செய்வதை உற்றா செய்க

தன்னை மதித்துத் தமரென்று கொண்டக்கால்

என்ன படினும் அவாசெய்வ செய்வதே.

இன்னொலி வெற்ப! இடரென்னை? துன்னாசி

போமவழி போகு மிழை.

358

(ப-பொ). ஒருவர் தாம் தன்னை மதித்து எமக்கு இவன் தமனாவா எனன்று கொண்டக்கால் எல்லாத் துன்பமும் படினும் அவா செய்வனவற்றைத் தானும் செய்வதே தகுதி பாவது: இனிய ஓசையை யுடைய வெற்பனே! அதனால் வரும் இடர் என்னை? துன்னாசி போமவழியே இழையும் போவது. அதுபோல.

(ப-ரை) இன் ஒலி வெற்ப - இனிய ஓசையையுடைய வெற்பனே! துன்ஊசி போம் வழி இழை போகும்-தையலூசி போகின்ற வழியே இழையும் போகும் (அதுபோல), தன்னை மதித்து - ஒருவர் தன்னை மதித்து, தமா என்று கொண்டக்கால் - எமக்கு இவன் உறவினனானென்று கொண்டக்கால், என்ன படினும்-எவ்வகை ஆபத்து நோர்ந்தாலும், அவர் செய்வ செய்வதே - உறவினா செய்வனவற்றைத் தானும் செய்வதே தகுதியாவது இடா என்னை - அதனால் வரும் இடா என்ன உண்டு?

(க-து). தன்னை உறவாக மதித்தவர்க்குத் துன்பம் நேர்ந்தால் அவர்க்குத் தானும் உறவினன்போல் உதவிசெய்வதே நன்று அதனான் இடர் இல்லை

355. நெடுநாள் சேர்ந்துறைதலால் நேரும் துன்பம்

கருவினுட் கொண்டு கலந்தாரும் தம்முள்

ஒருவழி நீடும் உறைதலோ துன்பம்.

பொருகடல் தண்ணேர்ப்ப' பூந்தா மரைமேல்

திருவொடும் இன்னாது துச்சு.

123

(ப--பொ). தாய் வயிற்றினுள் கருவினுள் தங்கிய பொருதே தொடங்கிக் கலந்தவர்களும், ஒரிடத்தே தம்முள் நெடுநாள் உறைந்தால், அவ்வுறைவு தாக்குத் துன்பமாம். பொருகடல் தண் சேர்ப்பனே! பூந்தாமரைமேல் வாழும் திருவொடாயினும் கூட நெடுநாள் சேர்ந்துறைதல் இன்னா தாதலான

(ப--ரை). பொரு கடல் தண் சேர்ப்ப - கரையோடு அலைபொருசு லான கடலின் குளிர்த் சேர்ப்பனே! பூ தாமரைமேல் திருவொடும் அழகிய தாமரைமேல் வாழும் இலககுமியோடாயினும், துச்சு - கூட நெடுநாள் சேர்ந்துறைதல், இன்னாது - துன்பந்தருவதாம் (ஆதலால்) கருவின் உட்கொண்டு கலந்தாரும்-தாய் வயிற்றினுள் தங்கியபொழுதே தொடங்கிக் கலந்தவர்களும், ஒருவழி-ஒரிடத்தே, தம்முள் நீடும் உறைதல் - தம்முள் நெடுநாள் உறைந்தால் அவ்வுறைவு, துன்பம் - தமக்குத் துன்பமாம். [ஒ-அசை].

(க-து). சகோதரரும் ஒரிடத்து ஒன்றாய் நெடுநாள் வசிப்பது துன்பந்தருவதாம்

பழமொழி.—தூர இருந்தால் சேர உறவு.

356. சுற்றத்தாரோடு சூதாட லாகாது

பாரதத் துள்ளும் பணையம் தம தாயமா

ஈரைம் பதின்மரும் போரெதிர்த் தைவரோ

டேதில் ராகி இடைவிண்டார். ஆதலால்

காதலோ டாடார் கவறு.

52

(ப-பொ). பாரதத்துள்ளும் தம்முடைய தாயமே மீ யமாகக் கொடுத்து ஈசரம்பதின்மரும் சூதுபோரை எதிர்த்து மற்றை ஐவரோடும் பகைவராகி வேறுபட்டு நீங்கினார்கள் ஆதலால் உற்றாரோடு கவறுடார்.

(ப-ரை). பாரதத்துள்ளும் தம் தாயம் பணயமா(க) - பாரதத்துள்ளும் தம்முடைய தாயப்பொருளே பந்தயப்பொருளாகக் கொடுத்து, ஈர் ஐம்பதின்மரும் - கௌரவரான நூற்றுவரும், போர் எதிர்த்து - சூதுபோரை எதிர்த்து, ஐவரோடு - மற்றைப் பஞ்சபாண்டவரோடும், ஏதிலர் ஆகி - பகைவராகி, இடைவிண்டார் - வேறுபட்டு நீங்கினார் ஆதலால் - ஆகையாலே, காதலோடு கவறு ஆடார் - உற்றாரோடு சூதாடார்.

(க-து). கௌரவர் பாண்டவரோடு சூதாடிப் பகைகொண்டு வேறாயினார் ஆகையால் உற்றாரோடு சூதாடுதலாகாது

3. அறஞ்செய்தல்

357. செல்வர் அறஞ்செய்து அருளுடைய ராகுதல்

சிறந்த நுகர்ந்தொழுகும செல்வ முடையார்
அறஞ்செய்தருளுடைய ராதல-பிறங்கல்
அமையொடு வேய்கலாம் வெற்பு' அதுவே
சுமையொடு மேல்வவபா மாறு.

215

(ப-பொ). புகழுக்கு வேண்டுவன செய்து அதனாலே சிறப்புடையராய்த் தாம் வேண்டிப் போகத்தை நுகர்ந்தொழுகும செல்வமுடையார் அறத்தையும் செய்து யாவர்மாட்டும் அருளுடைமை பூண்டொழுகுவார் ராதல, மலையில் மூங்கிலுடனே வேய்கள் நெருங்கிச் செறியும் வெற்பனே' அதுவன்றோ பொன்னைச் சுமந்துபோவான் அதற்குமேல் பாரமாக மாணிக்கத்தை வைத்துப் போமாறு போலும்.

(ப-ரை). பிறங்கல் அமையொடு வேய்கலாம் வெற்பு - மலையில் மூங்கிலுடனே வேய்கள் நெருங்கிச் செறியும் வெற்பனே! சிறந்த -

(கீர்த்திக்கு வேண்டுவன செய்து அதனாலே) சிறப்புடையராய், துகாந் தொழுகும் - தாம் வேண்டிய போகத்தை துகர்ந்தொழுகும், செல்வம் உடையார்-செல்வமுடையோர், அறம் செய்து-அறத்தையும் செய்து, அருள் உடையராகுதல் அது - யாவரிடத்தும் அருளுடைமை பூண்டொழுகுவா ராதலாகிய அச்செய்கை, சுமையொடு மேல்வைப்பாம் ஆறு - பொன்னாகிய சுமையினமேல் அதற்கு மேற்பாரமாக மாணிக்கத்தை வைத்துப் போமாறு போலும்

வேய் - உட்டுளையுள்ள மூங்கில்: இது வடமொழியில் கீசகம் எனப்பெறும் அமை-கெட்டி மூங்கில். இது வடமொழியில் மஸ்கரம் எனப்பெறும் பொன் மறுமையாகவும் மாணிக்கம் மோக்ஷமாகவும் கொள்ளலாம்

(க-து) கீருஞ் சிறப்புமாய வாழ்கின்றவா அறஞ்செய்தலோடு அருள்பூண் டொழுகுதலானது மறுமையோடு நன்மையோடு மோக்ஷமும் தருவதாகும்

“ஆற்ற அறஞ்செய் தருளுடையீ ராகுமின்” —நாலடியார்.

355 செய்த அறமே எய்ப்பினில் வைப்பாம்

வைத்ததனை வைப்பென றுணரற்க தாமதனைத்
துய்த்தது வழங்கி இருபாலும்—அத்தகை
தக்குழி நோக்கி அறஞ்செய்யின், அஃதன்றோ
எய்ப்பினில் வைப்பென் பது.

37

(ப-பொ). தாம் தேடிச் சேமித்துவைத்த பொருளைத் தமக்குதவும் வைப்பென்று கருதற்க; தாம் அப்பொருளை துகர்ந்தொழுகி இருமைக்கும் அழகிதாகத் தகுதியுள்ள இடம்பார்த்து அறத்தைச் செய்க. அவ்வுறஞ் செய்கையன்றோ தாம் தளர்ந்த காலத்துத் தமக்குதவும் வைப்பென்று சொல்லப்படுவது.

(ப-ரை). வைத்ததனை - தாம் தேடிப் பத்திரப்படுத்தி வைத்த பொருளை, வைப்பென்று உணரற்க-தமக்குதவும் நிதியென்று எண்ண வேண்டா. அதனை - அந்தப் பொருளை, தாம் துய்த்து வழங்கி -

தாமும் அனுபவித்துப் பிறருக்கும் கொடுத்து, இருபாலும் அத்தக
தக்குழி நோக்கி - இருமைக்கும் அழகிதாகத் தகுதியுள்ள இடம்
பார்த்து, அறம் செய்ப்பின் - அறம் செய்தால், அஃது அன்றோ -
அங்ஙனம் செய்வதன்றோ, எயப்பினில் வைப்பு என்பது - தாம்
தளாந்த காலத்துத் தமக்கு உதவும் நிதியென்று சொல்லப்படுவது.

(க-து). தானும் அனுபவித்துச் சற்பாததிரத்திலே தானஞ்செய்த
பொருளே ஒருவனுக்கு நிக்ஷபதனமாவது

“அற்றா ரழிபசி தீர்த்தல் அஃதொருவன
பெற்றான் பொருளவைப்பு” — திருக்குறள்

செல்வத்தைப் பெற்றா சினங்கடிந்து செவ்வியராய்ப்
பல்கிளையும் வாடாமற் பாததுண்டு—நல்ல
தான மறவாத தன்மையரேல் அஃதென்பா
வானகத்து வைப்பதோர் வைப்பு.—அறநெறிச்சாரம்

“ஈசனை இலங்கும் சுடர்ச்சோதியை எந்தையை எனக்கெய்ப்பி
னில் வைப்பினை” என இப்பழமொழி பெரிய திருமொழி 7-ம்
பதில் 10-ம் திருமொழி 4-ம் பாசுரத்தில வருகின்றது

359. அறத்தால் மறுமையின்பம் பெறுதல்

மல்லற் பெருஞ்செல்வம் மாண்டவர் பெற்றககால்
செல்வுழியும் ஏமாப்பச செய்வதாம் --மெல்லியல்
சென்றொசின் தொலகு நுகப்பினாய்' பைங்கருமடி
மென்றிருந்து பாகு செயல்

259

(ப-பொ). மாட்சிமை யுடையார் முன்செய்த நல்வினை
யால் வளவிய பெரிய செல்வத்தை இம்மையின் கண்ணே
பெற்றவிடத்து, மறுமையும் இன்புறும்படி அறத்தைச் செய்
வதாவது, மெல்லிய இயல்பினையும் தேய்ந்தொசிக்ந்து வருந்
தும் மருங்கையும் உடையாய்! அழகிய கருமபைத் தானும்
தின்றுவைத்து மேலும் பயன்படும பாகைச் செய்வதனோ
டொக்கும்.

(ப-ரை) மெல் இயல் சென்று ஒசிந்து ஒல்கும் துசுப்பினாய் - மெல்லிய இயல்பினையும் தேய்ந்து துவண்டு சிறிதான இடையையு முடையாய்! மாண்டவர்-மாட்சிமையுடையவா, மல்லல் பெருஞ்செல்வம் பெற்றககால் - வளமான பெருஞ் செல்வத்தை (இம்மையில்) பெற்றவிடத்து, செல்வழியும் - மறுமையிலும், ஏமாப்ப - இன்புறுமபடி, செய்வது - அறத்தைச் செய்வது, பைங்கரும்பு மென்றிருந்து பாருசெயல் ஆம் - அழகிய கரும்பைத் தானும் தின்றுவைத்து மேலுடையன்படும் பாகைச் செய்வதனோ டொகரும்

(க-து) கரும்பு இப்பொழுது தின்பதற்கும் ஆகும்: பாகாகக் காய்ச்சிவைத்தால் பின்னால் உண்பதற்கும் ஆகும் அங்ஙனமே, செல்வம் இம்மையின்பம் பெறுதற்கும் ஆகும் அறஞ்செய்தால் மறுமையின்பம் பெறுதற்கும் ஆகும்.

ஆற்ற முடியா தென்னுநதா மாறறுவா
மாற்றா மறுமைகாண் பா” —அறநெறிச்சாரம்

360. அறம் இம்மைபுகழும் மறுமையின்பமும் தரும்

ஈனுலகத் தாயின் இசைபெறுஉம அஃதிறந்
தேனுலகத் தாயின் இனிததுஉம —தா’னொருவன்.
நாள்வாயும் நல்லறஞ் செய்வாற ஈரண்டுலகும்
வேளவாய் கவடடை நெறி

6

(ப-பொ). இவ்வுலகின் திறத்து ஆராய்வோமாயின் புகழைப் பெறும. புகழைத் தவிர மறுமையுலகின் திறத்து ஆராய்வோமாயின் மறுமையுலகமும் இனிதாம். ஆதலால் நாள்தோறும் நல்லறம் செய்யும் ஒருவற்கு இரண்டுலகமும் கவட்டை நெறியின்கண் உளவாகிய கல்பாணங்கள் போலும்.

(ப-கை). ஒருவன் தான் - தினம் நல்லறம் செய்வா னொருவன், ஈனுலகத்தாயின் - இவ்வுலகத்திலாயின், இசைபெறும் - புகழைப் பெறுவான்: அஃது இறந்து-புகழைத் தவிர, ஈனுலகத்தாயின்-மறுமையுலகத்திலாயின், அது உம் இனிது - மறுமையுலகமும் இனிதாகும் (ஆதலால்), நாள்வாயும் நல்லறம் செய்வாற்கு - நாள்தோறும் நல்லறம்

செய்யுமவனுக்கு, இரண்டு உலகம் - இரண்டிலகமும், கவட்டை நெறி வாய் வேள் - கவட்டை நெறியில் உளவாகிய கல்யாணங்கள் போலும்

ஈனுலகம் - இ + உலகம் ஏனுலகம் - (ஏனை + உலகம்) - இவ்வுலகமல்லாத ஏனையுலகம்-மறுமையுலகம். இரண்டிலகம் வேள்வாய் கவட்டைநெறி எனபதற்கு இரண்டிலகம் கல்யாணங்கள் நடக்கும் கவட்டை நெறிபோலும் எனவும் கொள்ளலாம்

(க-து) வழிப்பட்டவன், கவட்டை வழியில் நடக்கும் கல்யாணங்களில் விருந்ததுண்டு சுகிப்பதுபோல, அறவழியற்ற பட்டவன் இம்மையிலும் புகழடைவான் மறுமையிலும் இன்புறுவான்

361. இறக்குமுன்னே அறஞ்செய்க

மாய்வதன் முன்னே வகைப்பட்ட நல்வினையை
ஆய்வின்றிச் செய்பாதார், பின்னை வழிசினேநது
நோய்காண் பொழுதின் அறஞ்செய்வாக் காணுமை,
நாய்காணின் கறகாணு வாறு. 261

(ப-பொ) தமக்கிட நாள் மாய்வதன்முன்னே கூறு பாட்டையுடைய புண்ணியத்தை இன்னநாள் செய்வேமென்று விசாரியாமல் கையில் ஈறிது பொருள் பெற்ற பொழுதே செய்யாதா, பின்பே செய்வேமென்று நினைத்திருநது, தமக்கு ஒரு நோய் இறுதியாகி வந்ததற்கு பொழுதே அறஞ்செய்யக் கருதி, தம்பொருளைக் கொண்டு அறஞ்செய்க என்று சொன்னால் அவா சொன்ன வகையே அறஞ்செய்வாரைப் பெறுமை, நாய்கண்ட பொழுது கல காணாதவாறு போலும்.

(ப-ரை). மாய்வதன் முன்னே - இறப்பதன் முன்னே, வகைப்பட்ட - பலவகைப்பட்ட, நல்வினையை - புண்ணியத்தை, ஆய்வு இன்றி-இன்ன காலத்தில் செய்வோமென்று விசாரியாமல், பின்னை

வழி நினைந்து - பின்பே செய்வோமென்று நினைத்திருந்து, செய்யாதார் - கையில் பொருள் பெற்றபோதே செய்யாதவர், நோய் காண் பொழுதின் - தமக்கு ஒருநோய் இறுதியாகி வந்துற்றபோதே, அறம் செய்வார் காணுமை-(அறஞ்செய்ய நினைத்தத தம்பொருளைக் கொண்டு அறஞ்செய்க என்று சொன்னால் அவ்விதம்) அறஞ்செய்வாரைப் பெருமை, நாய் காணின். கல் காணா ஆறு - நாய் கண்டபொழுது கல்லைக் காணாத விதம்போலும்

“அறம்புரிந் தாற்றுவ செய்யாது நாளும்

உறங்குதல் காரணம் என்னை?—மறந்தொருவன்

நாட்டு விடக்கூர்தி அச்சிறுங் காலத்துக

கூட்டுந் திறமின்மை யால்” —அறநெறிச்சாரம்

பழமொழி —நாயைக் கண்டால் கல்லைக் காணோம், கல்லைக் கண்டால் நாயைக் காணோம் பிள்ளையாரைக் கண்டால் தேங்காயைக் காணோம், தேங்காயைக் கண்டால் பிள்ளையாரைக் காணோம் ?
தமிழ் பழமொழி, 1962, பக்கம் 107

362. உடையாளை அறஞ்செய்யத் தூண்டேல்

தக்கமில் செய்கைப் பொருள்பெற்றால், அப்பொருள்

தொக்க வகையும் முதலும் அதுவானால்,

மிக்க வகையால் அறஞ்செய் கெனவெகுடல்,

அக்காரம் பாலசெருக்கும் ஆறு

199

(ப-பொ). நிலையில்லாத செய்கையையுடைய பொருள் தமக்கு வந்து கிடைத்தால், அப்பொருள் தமக்குத் திரண்ட திறத்தின் அருமையும் அதுவானால், அப்பொருள் தமக்குத் தொகுதற்குக் காரணமும் அவ்வறமானால், மிக்க தன்மையால் அறத்தைச் செய் எனவெகுடல், அக்காரத்தையுமபாலையும் செருக்கிக்காலு மதனோ டொக்கும்.

(ப-ரை). தக்கம் இல் செய்கை பொருள் பெற்றால்-நிலையில்லாத செய்கையையுடைய செல்வத்தை ஒருவன் அடைந்தால், அ பொருள் தொக்க வகையும் - அச்செல்வம் தன்னிடம் திரண்ட காரியமும், முதலும் - காரணமும், அதுவானால் - அவ்வறமேயானால், அறம் -

அறத்தை, மிக்க வகையால் - சிறந்த விதங்களால், செய்க என - செய்கவென்று, வெகுடல் - கோபித்துத் தூண்டுதல், அக்காரம் பால்-சர்க்கரையையும் பாலையும், செருக்கும் ஆறு - மயங்கிச் சொரியும் விதத்தை ஒக்கும்

அறத்தைச் சுட்டிநின்ற 'அது' முன வந்தது, செய்யுளாதலின்

(க-து). அறம் காரணமாகச் செலவம் துரளபபெற்றவன் தானே அறஞ்செய்வான். அவனை அறஞ்செய்யும்படி தூண்டுவது அக்காரமும் பாலும் சேர்ந்தது போலும்

363. நல்லோர் மற்றவரை அறநெறிப் படுத்தல்

உலப்பி லுலகத துறுதியை நோக்கிக்

குலைத்தடக்கி நல்லறம் கொள்ளாக் கொளுத்தல்,

மலைத்தழு துண்ணாக் குழுவியைத் தாயா

அலைத்துப்பால் பெய்து விடல்.

212

(ப-பொ). முடிவில்லாத உலகத்தின்கண் உறுதியாகிய நன்மையை நோக்கி நல்லறம் கொள்ளாதாரைக் குலைத்தடக்கி நல்லறத்தை அவர்க்கு நல்லார் கொளுத்துதல், மாறுபட்டழுதுண்ணாத குழுவியைத் தாயார் ஓற்றதுப் பால் ஊட்டிய தனே டொக்கும்.

(ப-ரை). உலப்பு இல் உலகத்து-முடிவில்லாத உலகத்தின்கண், உறுதியை நோக்கி - உறுதியாகிய நன்மையை நோக்கி, நல்லறம் கொள்ளார் - நல்ல அறநெறியை அடையாதவரை, குலைத்து அடக்கி- (நல்லார்) அந்நிலையினினும் பிரித்து அறநெறியில் சேர்த்து, கொளுத்தல் - அவரை நல்லறத்தை அடையும்படி செய்தலானது, மலைத்து அழுது உண்ணு (த) குழுவியை-மாறுபட்டழுது முலையுண்ணாத குழந்தையை, தாயா அலைத்து பால் பெய்துவிடல் - தாயார் வருத்திப் பாலு ஊட்டுதலோ டொக்கும்

(க-து). தாய்மார் குழந்தைகளை வருத்திப் பாலூட்டுதல் போல, நல்லோர் மற்றவரை வற்புறுத்தி அறநெறியில் சேர்ப்பர்.

364. பொருளை அறத்துறையில் செலவிடுதல்

அறஞ்செய் பவர்க்கும் அறவுழி நோக்கித்
 திறநதெரிநது செய்தக்கால் செல்வுழி நன்றும்.
 புறஞ்செய்யச் செல்வம் பெருகும் அறஞ்செய்ய
 அல்லவை நீங்கி விடும். [59]

(ப-பொ). அறத்தைச் செய்பவர்க்கும், அறத்தைச் செய்
 யுமிடத்தைப் பார்த்து வேறுபாடு தெரிநது செய்தக்கால்,
 செல்லும் மறுமையுலகத்தின்கண் மிகவும் நன்றும்: செல்வத
 துக்கு வேண்டும் அரண் செய்யச செல்வம் பெருகுவதுபோல,
 அறத்தைச் செய்யப் பாவங்கள் நீங்கும் ஆதலான்.

(ப-ரை) புறம்செய்ய - வேண்டிய பாதுகாப்பைச் செய்ய, செல்
 வம் பெருகும்-செல்வம் வளரும் அறம் செய்ய - அறத்தைச் செய்ய,
 அல்லவை நீங்கிவிடும் - பாவங்கள் நீங்கிப்போம் (ஆதலால்), அறம்
 செய்பவர்க்கும்-அறத்தைச் செய்பவர்க்கும், அறம் உழிநோக்கி - அறத
 தைச் செய்யுமிடத்தைப் பார்த்து, திறம் தெரிந்து செய்தக்கால் - வேறு
 பாடு தெரிந்து செய்தால், செல்வுழி நன்றும்-செல்லும் மறுமையுலகத்
 தில் நன்மை உண்டாகும்.

(க-து) பாதுகாத்தல் செய்தால் கள்வர் பயம் இன்றிச் செல்வம்
 பெருகும்: செளக்கியம் உண்டாகும் செல்வத்தை அறத்துறையில்
 செலவிட்டால் பாவம் நீங்கிப் புண்ணியம் பெருகும் மறுமையுலகில்
 நன்மை உண்டாம்

365. ஆற்றந் துணையும் அறஞ்செய்தல்.

தோற்றம் அரிதாய மக்கட் பிறப்பினால்
 ஆற்றந் துணையும் அறஞ்செய்க.—மாற்றினி
 அஞ்சம் பிணிமூப் பருங்கூற் றுடனியைந்து
 தஞ்ச வருமே துயக்கு.

137

(ப-பொ). தோற்றுதற் கரிதாய மக்கட்பிறப்புப் பெற்றத
 னாலே தமக்கு இயலுமளவும் நல்லறத்தைச் செய்க. தடை
 யின்றி அஞ்சப்படும் பிணியும் மூப்பும் அருங்கூற்றுடனே

கூடித் தனக்கு அறிவு திரிவாகிய மயக்கத்தான இறந்துபட வரும்

(ப-ரை) அஞ்சும பிணி மூப்பு - அஞ்சப்படும் நோயும் மூப்பும், அருங் கூற்றுடன் இயைந்த-தடுத்தகரிய யமனோடு சேர்ந்து, துயக்கு- (தனக்கு அறிவு மாறுதலாகிய) மயக்கத்தால், மாற்றின்றி-தடையின்றி, துஞ்சவரும் - இறக்குமபடி நேரிடும் (ஆதலால்), தோற்றம் அரிதாய மக்கட்பிறப்பினால்-தோற்றுதற் கரிதாகிய மக்கட்பிறப்பைப் பெற்றதனால், அறம்-நல்லறத்தை, ஆற்றும் துணையும் செட்க-தமக்குக் கூடிய அளவு செய்க

“அரும்பெறல் யாககையைப் பெற்ற பயததால்,
பெருமபயனும் ஆற்றவே கொள்க” —நாலடியார்

“ஒல்லும் வகையான் அறவினை ஒவாதே
செல்லும்வா யெல்லாம செயல” —திருக்குறள்.

“மூப்பொடு சீப்பிணி முன்னுரீஇப் பின்வந்தது
கூற்ற வரசன குறுமபெறியும் —ஆற்ற
அறவரண மாராயந் தடையினஃ தல்லால்
பிறவரண மில்லை உயிர்க்கு” —அறநெறிச்சாரம்

366. இடை தவிர்தலின்றி அறஞ்செய்தல்

பட்ட வகையால் பலரும் வருந்தாமல்
கட்டுடைத் தாகக் கருதிய நல்லறம்
முட்டுடைத் தாகி இடைதவிர்தது வீழ்தலின்
நட்டறா னாதலே நன்று.

197

(ப-பொ). உண்மையாகிய வகையால் பலரும் வருந்தா வகை வரம்புடைத்தாகத் தமமால் கருதிச் செய்தொழுகுகின்ற நல்லறத்தை இடையூறுடைத்தாக நடுவே தவிர்த்து தான் நீங்குமதனின் செய்யை நட்டுவைத்துப் பயன் கொள்ளாததுவே நன்று.

(ப-ரை). பட்ட வகையால் - உண்மையாகிய வகையால், பலரும் வருந்தாமல் - பலரும் வருந்தாதபடி, கட்டுடைத்தாக கருதிய நல்லறம்-

வரம்புடையதாகத் தான் கருதிச் செய்தொழுகும் நல்லறத்தை, முட்டு உடைத்தாக-இடையூறு உடையதாக, இடைதவிர்ந்து-நடுவே தவிர்ந்து, வீழ்தலின்-தான் நீங்குவதைக் காட்டிலும், நட்டு அறுதைலே-வயலில் நட்டுவைத்துப் பயன் கொள்ளாததுவே, நன்று-நன்றும்.

(க-து). பயிரை நட்பால் அதனை இடையில் உலரவிடாமல் போற்றி விளைப்பதே தகுதி ஒரு நல்ல தருமத்தைத் தொடங்கினால் அதனை இடையில் தவிர்விடாமல் கடைபோக முடிப்பதே தகுதி.

367. சிலநாளாயினும் சிறந்த வழிகளில் அறஞ்செய்தல்

பலநாளும் ஆற்ற ரெனினும் அறத்தைச்
சிலநாள சிறந்தவற்றை செய்க. —கலைதாங்கி
நைவது போலும் நுகப்பினாய்! நல்லறம்
செய்வது செய்யாது கேள.

134

(ப-பொ). அறஞ்செய்யப் பலநாளும் ஆற்றரெனினும் மிக்க அறத்தைச் சிலநாளாயினும் செய்க. மேகலை தாங்கி இறுவதுபோலும் நுகப்பினை உடையாய்! தான் செய்த நல்லறம். செய்வது தன் நற்கேளும் செய்யாது.

(ப-ரை). கலைதாங்கி - மேகலை தாங்கி, நைவது போலும்-இறுவது போலும், நுகப்பினாய் - இடையையுடையாய்! நல்லறம் செய்வது-தான் செய்த நல்லறம் செய்யும் நன்மையை, கேள செய்யாது - தன் சுற்றத்தாரும் செய்யார். (ஆதலால்), அறத்தை-அறத்தை, பலநாளும் ஆற்றார் எனினும்-பலநாளும் செய்யாரெனினும், சில நாள்-சில நாளாயினும், சிறந்தவற்றால் - சிறந்த வழிகளால், செய்க-செய்யக்கடவா

(க-து). அறத்தால் உளதாகும் நன்மை சுற்றத்தாராலும் உளதாகாது. ஆகையால் பலநாள் செய்யாவிடினும் சிலநாளாயினும் சிறந்த அறம் செய்க.

368. பொருளைக் கரத்தலைவிட அறஞ்செய்தல் நன்று

நோக்கி யிருந்தார் இமைக்கும் அளவின்கண்
நோக்கப் படினும் உணங்கலைப் புட்கவரும்.
போற்றிப் புறந்தந் தகப்பட்ட ஒண்பொருட்கும்
காப்பாரிற் பார்ப்பார் மிகும்.

259

(ப--பொ). உணங்கலை நோக்கியிருந்தாரா இமைக்கு மளவில், ஒழியாமல் விழிக்கப்பட்டனவாயினும், பறவைகள் உணங்கலைக் கவருமதுபோல், பாதுகாத்து அரண்செய்தே தனக்காக வைத்திருக்கப்பட்ட ஒண்பொருட்கும் காத்திருப்பாரில் அதனைக் களவுகொள்ளப் பார்த்திருப்பார் பலர்.

(ப--ரை). உணங்கலை நோக்கியிருந்தார் - வெய்யிலில் காயும் பண்டங்களை நோக்கியிருந்தவர், இமைக்கும் அளவின்கண் - கண்ணிமை கொட்டும் அளவிலே, புள்-பறவைகள், நோக்கப்படினும் - ஒழியாமல் விழிக்கப்பட்டனவாயினும், கவரும்-காயும் பண்டங்களைக் கவர்ந்து செல்லும் (அதுபோல்), போற்றி புறந்தந்து அகப்பட்ட ஒண்பொருட்கும் - பாதுகாத்து அரண்செய்தே தனக்காக வைத்திருக்கப்பட்ட ஒளிய பொருளுக்கும், காப்பாரின் - காத்திருப்பாரைவிட, பார்ப்பார் - அதனைக் களவுகொள்ளப் பார்த்திருப்பவர், மிகும் - மிகப்பலராவர்.

ஆதலால் அறஞ்செய்துவிடுதல் நன்று என்றவாறும். -

“விழித்திருக்க மிண்டையைக் கொளவான்” எனபது ஒரு பழமொழி — இதனை நச்சினாக்கினியர் 8-வது முல்லைக் கலியில் காட்டியிருக்கின்றனர், “கட்குத்திக் கள்வன்” என்பதை விளக்குமிடத்து.

369. பொருளைப் போற்றுது தக்க வழியில் அறஞ்செய்தல்

இன்றி யமையா இருமுது மக்களைப் [வோ?
பொன்றினமை கண்டும் பொருளபொருளாக் கொள்ப,
ஒன்றும் வகையான் அறஞ்செய்க. ஊர்நதுருளின்
குன்று வழியடுப்ப தில். 303

(ப--பொ). தம்மையின்றி உயிர்வாழாத தாயும் தந்தையும் இறந்துபோயினிமை கண்டிவைத்தும் பொருளைப் பொருளாக மனத்தில் கொள்வரோ? தமக்குப் பொருந்திய வகையால் அறத்தைச் செய்க. மலை ஊர்நதுருளுமாயின் அஃது உருளும் வழியின்கண் அடையடுக்கலாவது ஒன்றில்லை. [அது

போலத தாம் இறக்கும்பொழுது முன் தேடிவைத்த பொருளால் தடுக்க இயலாது].

(ப-ரை) இன்றியமையா இருமுதுமக்கள் - தம்மையின்றி உயிர் வாழாத தாயும் தந்தையும், பொன்றினமை இ கண்டும் - இறந்தமையைக் கண்டிவைத்தும், பொருள் - பொருளை, பொருளாக - பொருளாக, கொள்பவோ - மனத்தில் கொள்வரோ? ஒன்றும் வகையான் - பொருந்திய வகையால், அறம் செய்க - அறத்தைச் செய்க. குன்று ஊர்ந்து உருளின் - மலை நகாந்து உருளுமாயின், வழி அடுப்பது இல் - அஃதுருளும் வழியின்கண் அடை அடுக்கலாவதொன் றில்லை. (அது போலத்தாம் இறக்கும்பொழுது முன் தேடிவைத்த பொருளால் இறப்பைத் தடுப்பது முடியாது)

(க-து) மலை உருண்டால் அதைத் தவிர்க்கத்தக்க பொருள் இல்லை. தாய் தந்தையா இறந்தபோது தம்முடைய பொருளால் அவர்களை இறவாமல் தடுப்பது முடியாமற்போயிற்று தாம் இறக்கும் பொழுதும் தம்முடைய பொருளால் இறவாதபடி தடுப்பது முடியாது. ஆகையால் அப்படிப்பட்ட பொருளைப் போற்றாது தக்க வழியில் அறஞ்செட்க

370. அருளோடு படாத அறம்

அறறாக நோக்கி அறத்திற் கருளுடைமை
முற்ற அறிந்தார் முதலறிந்தார்.—தெற்ற
முதல்விட் டஃதொழிந்தோர் ஒம்பா வொழுக்கம்,
முயல்விட்டுக் காக்கை தினல். 141

(ப-பொ). அறத்திற்குப் பண்பாவது அருள் என்று அத் தன்மைத்தாக ஆராய்ந்து நிரம்ப அறிந்தார், அறத்திற்குக் காரணமறிந்து அறஞ்செய் தொழுகுவார். தெளிய அறத்திற்குக் காரணமாகிய அருளைப் பிரதால் விட்டு, அதனோடு கூடி அறத்தையொழிந்தாருடைய பாதுகாவாத கொடையாளர் அறவொழுக்கத்தைச் செய்தல், முயலைவிட்டுக் காக்கையைத் தின்னுமதனோடொக்கும்.

(ப-ரை) அறத்திற்கு அருளுடைமை அற்றாக நோக்கி-அறத்திற்கு காரணமாவது அருளுடைமையென்று அதன்மைத்தாக ஆராய்ந்து, முற்ற அறிந்தார் - நிரம்ப அறிந்தவா, முதல் அறிந்தார் - அறத்திற்குக் காரணமறிந்து அறஞ்செய்தொழுகுவா தெற்ற - தெளிய, முதல் விட்டு - அறத்திற்குக் காரணமாகிய அருளை விட்டு, அஃ தொழிந்தோ - அதனோடுகூட அறத்தை ஒழிந்தாருடைய, ஒம்பா ஒழுக்கம்-பாதுகாவாத ஒழுக்கம், முயல் விட்டு-முயலைவிட்டு, காக்கை தினல் - காக்கையைத் தின்னுமதனோ டொகரும

(ச-து) அறத்துக்கு அருள் காரணமாதலால் அருளோடுகூடி அறஞ்செய்யாமல் வேறுகாரணம் பற்றிச் செய்வா அறப்பயனை அடையார்.

அப்பா தேவாரத்தில்,

“என்பிருத்தி நரமபுகோல் புகப்பெய்திட்
 டென்னையோ உருவமாகி
 இன்பிருத்தி முன்பிருந்த வினைதீர்த்திட்
 டென்னுள்ளங் கோயிலாகி
 அன்பிருத்தி அடியேனைக் கூழாட்கொண்
 டருஞ்செய்த ஆரார்தம்
 முன்பிருக்கும் விதியின்றி முயலவிட்டுக்
 காக்கைப்பின் போனவாறே”

என இப்பழமொழி வருகின்றது

371. அறநெறியிலும் தவநெறியிலும் படிற்றொழுக்கம்

இம்மைத தவமும் அறமும் எனவிரண்டும்
 தம்மை யுடையா அவற்றைச் சலமொழுகல்,
 இம்மைப் பழியேயு மன்றி, மறுமையும்
 தம்மைத்தீர்த் ஆர்க்குங் கயிறு.

346

(ப--பொ). தம்மை வீட்டின்கண்ணே செலுத்துதற்குத் தக்க தகுதியையுடையார் இப்பிறப்பின்கண்ணே தாம் செய்யும் தவநெறியும் அறநெறியு மாகியவற்றைப் படிநுபட ஒழு

குதல், இம்மையின்கண் விளையும் பழியை ஆக்குதலேயன்றி, மறுமையின் கண்ணும் தம்மைப் பிறப்பின்கண்ணே கட்டப் பட்ட கயிறும்.

(ப--ரை) தம்மையுடையா - தம்மை வீட்டின்கண்ணே செலுத்தத்தக்க தகுதியை உடையார், இம்மை தவமும் அறமும் என இரண்டும் - இப்பிறப்பின் கண்ணே தாம்செய்யும் தவநெறியும் அறநெறியுமாகியவற்றை, சலம் ஒழுகுதல் - பொய்பட ஒழுகுதலானது, இம்மை எயும் பழி அன்றி - இம்மையின்கண் விளையும் பழியை யாக்குதலேயன்றி, மறுமையும்-மறுமைக்கண்ணும், தாம் தம்மை ஆர்க்கும் கயிறு - தாம் தம்மைப் பிறப்பின்கண்ணே பந்திகரும் கயிற்றை ஆக்குதலுமாம்.

(க-து) வீடு பெறுதலான தகுதியுள்ளவர்கள் தவநெறியிலும் அறநெறியிலும் வஞ்சகமாக ஒழுகுதலானது, இம்மையில் பழியும் மறுமையில் பிறப்பும் அடைவதற்குக் காரணமாகும்.

“பற்றற்றே மெனபா படிற்றொழுககம் எற்றெற்றென்
தேதம் பலவும் தரும்.”—திருக்குறள்

4. ஈ கை

372. சிறிய பொருள் கோத்துப் பெரிய பேறு பெறுதல்

சிறிய பொருள்கொடுத்துச் செய்த வினையால்
பெரிய பொருள்கருது வாரே—விரிபு
விராஅம் புனலூர்! வேண்டாரை யிட்டு
வராஅஅல் வாங்கு பவர்.

302

(ப--பொ). ஒருவர்க்குச் சிறிய பொருளைக் கொடுத்துச் செய்த லுண்டாகிய கருமத்தாலே மறுமைக்குப் பெரிய பொருளையும் பெறுதல் தன்மையைக் கருதுவாரீ, முகையவிழ்ந்த பல பூவும் விரவும் புனலையுடைய ஊரனே! விரும்பத்தக்க அயிரையை இரையாகக் கோத்துப் போகட்டுத் தூண்டிலானே வராலை வாங்குமவரோ டொப்பர்.

(ப-ரை). விரி பூ - மலர்ந்த பல பூவுய, விரா(வு)ம் - கலந்துள்ள, புனல் ஊர - புனலையுடைய ஊரானே! சிறிய பொருள் கொடுத்தது - ஒருவருக்குச் சிறிய பொருளைக் கொடுத்து, செய்த வினையால்-சம்பாதித்த நல்வினையாலே, பெரிய பொருள் கருதுவாரே - மறுமையில் பெறலான பெரும்பேற்றைக் கருதுவாரே, வேண்டு அயிரை இட்டு-விரும்பப்படும் அயிரையென்னும் சிறிய மீனைத் தூண்டிலில் இரையாகக் கோத்துப்போட்டு, வரால் - வரால் என்னும் பெரிய மீனை, வாங்குபவா - பிடிப்பவரோ டொப்பா

(க-து) பெரிய மீனைப் பிடிக்க விரும்புவோர் சிறிய மீனை இரையாக இடுவர் மறுமையில் பெரிய பேறு பெறவிரும்புவோர் இம்மையில் ஏழைகளுக்குப் பொருளைக் கொடுப்பா. சிறிய மீனால் பெரிய மீன்கிடைப்பதுபோல் சிறிய பொருளால் பெரிய பேற்றைப் பெறலாம்.

பழமொழி.—கெண்டையைப் போட்டு வரால் வலிக்கவேண்டும்
Venture a small fish to catch a great one. You may lose
a fly to catch a trout

373. வழியவர்க் கீதல்

கரப்புடையார் வைத்த, கடையும் உதவா:
தூர்ப்புடை மன்னர்க்கே தூர்ப்புரவ தல்லால்.
நிரப்பிடுமபை மிக்காக குதவஒன் றீதல்
சுரத்திடைப் பெய்த பெயல்

169

(ப-பொ). பகைவரைத் தூக்கும் தூர்ப்பையுடைய அரசர்க்கே உதவுவதன்றி, பிறர்க்கு இல்லை யென்று காக்கும் கரப்புடையார் வைத்த பொருள்கள், பின்பும் தமக்கு உதவ மாட்டா. இடும்பை மிக்கார் இடும்பைக்கு உதவ ஒரு பொருளை ஈதல், வெயிலாற் சுடப்பட்ட வெஞ்சுரத்தின்கண்ணே மிகவும் மழை பெய்ததனோ டொக்கும்.

(ப-ரை) கரப்பு உடையார் - பிறருக்கு இல்லையென்று மறைத்து வைப்பவர், வைத்த - தேடிவைத்த பொருள்கள், தூர்ப்பு உடை மன்-

னர்க்கே - பகைவரைத் துரத்தும் துரப்புடைய அரசர்க்கே, துப்புரவு-
உதவுவனவாம் அது அல்லால் - அதுவன்றி, கடையும் - இறுதிக
காலத்திலும், உதவா - தமக்கு உதவுவன ஆகா நிரப்பு இடம்பை மிக
கார்க்கு - வறுமையால் துன்பம் மிக்கவர்க்கு, உதவ - உதவியாம்படி,
ஒன்று ஈதல் - ஒரு பொருளைக் கொடுத்தல், சுரத்திடை பெய்த
பெயல் - வெயிலால் சுடப்பட்ட வெஞ்சுரத்தின்கண் மிகவும் மழை
பெய்ததனோடொக்கும்

(க-து). ஏழைகளுக்குக் கொடாமல் மறைத்துவைத்த பொருள்கள்
கடைசியாய் அரசர்க்கே உதவுவனவாம் வைத்தவாக்கு உதவியாவ
தில்லை ஏழைகளுக்குக் கொடுத்த பொருள் பாலவனத்தில பெய்த
மழைபோல நன்மையைச் செய்யும்

‘வறியாகுகொன் நீவதே யீகை.’—திருக்குறள்.

“உலர்ந்த பாலவனத்தில் பெய்யும் மழைபோலவும், பசியுடையா
னுக்குக் கொடுக்கும் உணவுபோலவும், தரித்திரனுக்குக் கொடுக்கும்
கொடையே பயனுடையது” —மஹாபாரதம்

374. பாத்திர மறிந்து கொடுத்தல்

பல்லாண்டு மீண்டிப் பழுதாய்க் கிடந்தது
வல்லான் தெரிந்து வழங்குங்கால்---வல்லே
வளநெடிது கொண்ட தருஅ தறுமோ
குளநெடிது கொண்டது நீர்.

380

(ப-பொ). பலவாண்டிம ஈண்டிப் பலன்படாதே பழு
தாய்க் கிடந்த பொருளினைக் கொடுக்கவல்லவன் அறந்தெரி
ந்து வழங்குங்கால், அதனை வரும் ஆக்கம் நெடிதாகக்
கொண்டு கடிதாக அறுது, நெடிதாகக் கொண்டு நிறைந்த
குளம் நீரூறத் வாறுபோல.

(ப-ரை). நெடிது கொண்டது குளம் நீர் அறுமோ - நெடிதாகக்
கொண்டு நிறைந்த குளம் நீர் வற்றாதவாறுபோல, பல் ஆண்டும் ஈண்டி-
பல வருஷ காலமும் சேர்தலாகி, பழுதாய் கிடந்தது - பலன்படாமல்

பழுதாய்க் கிடந்த பொருளினே, வல்லான் - கொடுக்க வல்லவன், தெரிந்து வழங்குங்கால் - பாத்நிரமறிந்து கொடுக்கும்போது, வளம் வல்லே அருது செழுதுகொண்டது (ஆம்) - அதனால் வரும் ஆக்கம் விரைவில் நீங்காது நீடித்து நிற்பதாம்

(க--து) பெரிதாய் நீநிறைந்துள்ள குளத்தை நிலவளத்துக் கேற்றபடி இறைத்துவந்தால் நல்ல விளைவை விளைவிக்கலாம்: அக் குளமும் சீக்கிரத்தில் வற்றாது அங்ஙனமே நெடுங்காலமாய் வளர்ந்து வீணாகுகிடந்த செலவத்தைப் பாத்நிரமறிந்து கொடுத்துவந்தால் அதிக நன்மை உண்டாகும் அச்செல்வமும் சீக்கிரத்தில் வற்றாது

375 குறிப்பறிந்து கோடுத்தல்

நினைத்த திதுவென்றந நீமையை நோக்கி
மனத்த தறிநதீவார மாண்டாரா.--புனத்த
குடினா இரட்டிம குளிரவரை நாட!
கடினாயில கலையிடுவா ரில

246

(ப--பொ). இவன் குறித்ததுவந்த திதுவென்று அவன் வந்த நீமையைப் பார்த்துக் குறித்து வந்தபொருளை முகத்தால் அறிந்து கொடுப்பா அறிவால் மாடசிமையப்படாரா: புனத்திடத்துக் கூகை கூப்பிடும குளிரந்த மலைமேல் உண்டாகிய நாடனே! ஒருவன் பிச்சையேற்கும் பாத்நிரத்தில் அவன் இரந்த பொருளை இடுவ தொழிந்து கலையிடுவார் இல்லை, ஆதலால்.

(ப--ரை) புனத்த குடினா இரட்டிம குளிர வரை நாட - புனத்திடத்துக் கோட்டான் கூப்பிடும குளிரந்த மலைமேல் உண்டாகிய நாடனே! கடினாயில் கல் இடுவார் இல் - ஒருவன் பிச்சையேற்கும் பாத்நிரத்தில் அவன் இரந்த பொருளை இடுவதல்லது கலை இடுவார் இல்லை (ஆதலால்), நினைத்தது இது என்று - இவன் குறித்து வந்தது இதுவென்று, அ நீர்மையை நோக்கி - அவன் வந்த தன்மையைப் பார்த்து, மனத்தது அறிந்து - மனத்தில் குறித்துவந்த பொருளை

முகத்தால் அறிந்து, சுவார் - கொடுப்பர், மாண்டா - அறிவால் மாட்சிமைப்பட்டவர்.

(ச-து). குறிப்பறிந்து கொடுப்பவரே அறிவாற் சிறந்தவர்.

376. பிறர் துன்பம் நீக்க வல்லவர்

கூஉய்க் கொடுப்பதொன் றில்லெனினும சார்ந்தார்க்குத
தூஉய்ப் பயின்றாரே துன்பந் துடைக்கிற்பார்.
வாய்ப்பத்தான் வாடியக் கண்ணும பெருங்குதிரை
யாப்புள்வே ருகி விடும். 162

(ப--பொ). பிறரை அழைத்துக் கொடுப்ப தொருபொருள் தமக்கு இல்லையாயினும், தம்மை அடைந்தார்க்குப் பொருளைத் தூவிப் பயின்று வந்தாரே பிறர் துன்பம் துடைக்கவல்லார்: வாய்ப்பத் தான் வாடியவிடத்தும், சிறப்புடைய குதிரை பண்ணிட்டு விசித்தவிடத்து வாடாக் குதிரைபோல் வேறாய் வினைக்கு உரித்தாம், அதுபோல.

(ப--ரை) பெருங்குதிரை - சிறப்புடைய குதிரை, வாய்ப்ப தான் வாடியக்கண்ணும் - பொருந்தத் தான் வாடியவிடத்தும், யாப்புள் - பண்ணிட்டுக் கட்டியவிடத்து, வேறு ஆகிவிடும் - வாடாத குதிரை போல் வேறாய்த தொழிலுக்கு உரித்தாம் (அதுபோல), கூய் - பிறரை அழைத்து, கொடுப்பது ஒன்று - கொடுப்பதொரு பொருள், இல் எனினும் - தமக்கு இல்லையாயினும், சார்ந்தார்க்கு - தம்மை அடைந்தார்க்கு, தூய் - பொருளைத் தூவி, பயின்றார் - பயின்று வந்தார், துன்பம் - பிறர் துன்பத்தை, துடைக்கிற்பார் - நீக்கவல்லவர். [பண்ணிடுதல் - சேணமிடுதல்].

(ச--து) பண்ணிட்டுப் பழகிய குதிரை இளைத்தகாலத்தும் உபயோகமான வேலைசெய்ய வல்லதாம். அதுபோல், ஏழைகளுக்குக் கொடுத்துப் பயின்றவர் பொருள் வற்றியகாலத்தும் பிறர் துன்பத்தை நீக்கவல்லவ ராவர்.

“வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி

பண்பிற் றலைப்பிரிதல் இன்று” —திருக்குறள்.

377. ஏழைகளுக்குக் கொடுத்த ஏழையாவா ரில்லை

அடுத்தொன் றிரந்தாக்கொன் றீந்தாரைக் கொண்டார்
படுத்தேழை யாமென்று போகினும் போக.
அடுத்தேறல ஐம்பாலாய்' யாவாககே யானும்
கொடுத்தேழை யாயினா இல. 218

(ப-பொ). தமது வறுமைகூறிக் சென்றடைந்து ஒரு பொருளை இரந்தவாக ஒரு பொருளைக் கொடுத்தவரை இரந்தவர் அறியாமையிலே தாழ்வுபடுத்தி இவன் ஏழையாதலால் தந்தானென்று மனங்கொண்டு போகினும் போக. இருள் செறிந்து ஏறப்பட்ட ஐந்து பகுதியாகிய குழலினையுடையாய்! இரந்துவந்தோ எவாக்கே யாயினும் கொடுத்த ஏழையாயினா இல்லை, (கொண்டவரே ஏழை யொழிந்து).

(ப-ரை). அல் அடுத்த ஏறு ஐம்பாலாய் - இருள்செறிந்த தேறப்பட்ட குழலினையுடையாய்! அடுத்த - சென்றடைந்து, ஒன்று இரந்தாக்கு - (தமது வறுமையைச் சொல்லி) ஒரு பொருளை இரந்தவாக்கு, ஒன்று இரந்தாரை - ஒருபொருளைக் கொடுத்தவரை, கொண்டார் - இரந்தவர், படுத்து - அறியாமையிலே தாழ்வுபடுத்தி, ஏழையாம் என்று - இவன் ஏழையாமென்று மனங்கொண்டு, போகினும் போக - போயினும் போக யாவாககே ஆயினும் - இரந்துவந்தோ எவாக்கே யாயினும், கொடுத்த ஏழையாயினா இல - கொடுத்த ஏழையானவர்கள் ஒருவரு மில்லை

(க-து) பொருள் பெற்ற யாசகா கொடுத்தவரை ஏழைகளென்று தாழ்த்திப் பேசினும் பேசுக. அதைப் பாராட்டாமல் தமமால் இயன்ற மட்டும் தானம்செய்வதே செலவா கடமை, கொடுத்த ஏழையாவது இல்லையாதலால்

பழமொழி—Alms-giving never made any man poor.

378. கொடுக்கக் கொடுக்கச் செல்வம் பெருகும்

இரப்பவர்க் கீயக் குறைபடுமென் றெண்ணிக்
கரப்பவர் கண்டறியார் கொல்லோ?—பாப்பிற்
றுறைத்தோணி சின்றுலாம் தூங்குரீர்ச் சேர்ப்ப!
இறைத்தோறும் ஊறுங் கிணறு.

344

(ப--பொ). தம்மாட் டிரந்தவர்க்கு ஒருபொருளைக் கொடுத்தால் நாம் எண்ணிவைத்ததனிலே சில குறைநதுபடும் என்று விசாரித்துக் கொடாதே ஒளிப்பவர் கண்டறியார்போல இருந்தது, பாப்பெங்கும் துறைத்தோணி நின்று உலாவுதலைச் செய்யும் செறிந்த நீரையுடைய சேர்ப்பனே! இறைக்குந்தோறும் மேன்மேல ஊறும் கிணற்றை.

(ப--ரை). பரப்பின் - பரப்பெங்கும், துறைத்தோணி - துறைத்தோணி, நின்று உலா(வு)ம் - நிலைபெற்று உலாவுதலான, தூங்குநீர் - செறிந்த நீரையுடைய, சோப்ப - சோப்பனே! இரப்பவர்க்கு - யாசித்தவர்க்கு, ஈய - பொருள்கொடுக்க, குறைபடும் - நாம் எண்ணிவைத்ததில் சிறிது குறையுமே, என்று எண்ணி - என்று நினைத்து, கரப்பவர் - கொடாமல் ஒளிப்பவா, இறைத்தோறும் - இறைத்தல்தோறும், ஊறும் கிணறு - மேன்மேல் சுரக்கின்ற கிணற்றை, கண்டறியாரோ - பார்த்தறியாரோ [கொல் - அசை]

1161-வது குறளில் “இறைப்பவர்க் கூற்றுநீர் போல் மிகும்” என்பது வருகின்றது.

பழமொழி—இறைக்க ஊறும் மணற்கேணி, ஈயப் பெருகும் பெருஞ்செல்வம்

379. கோடையளவு கொடுப்போருடைய சீமையின் அளவே

இவலர் தமவரிசை யென்பார் மடவார்:

காவலராய்க் கைவண்மை பூண்ட--புரவலர்

சீவரைய வாசுமாம, செய்கை சிறந்தெனைததும்.

நீவரைய வாரீர மலர்.

381

(ப--பொ). கொடுக்கும் கொடையின தளவு வந்திரந்த இரவலர்க்குத் தக்க அளவாயிருக்கும் என்ப அறியார். கையிலுள்ளதை ஒளியாராய்க் கொடைவண்மையைப் பூண்ட புரவலருடைய சீர்மையின் அளவதாம் அவ் விரவலர்க்குச் சிறந்த செய்யும் செய்கையளவுகளெல்லாம்: நீரளவினவாம் நீரின்கண் உள்ள மலர்கள், அதுபோல.

(ப--ரை). செய்கை - கொடுக்கும் கொடையினதளவு, இரவலர் தம் வரிசை - வந்திரந்த யாசகர்க்குத் தகக அளவாயிருக்கும், என்பார் மடவார் - என்று சொல்லுவார் மூடர் (அது அங்ஙனமன்று). நீர் மலர் நீர் வரையவாம் - நீரின்கண் உள்ள மலர்கள் நீரளவினவாம். (அதுபோல), சிறந்து செய்கை அனைத்தும் - யாசகர்க்குச் சிறந்து செய்யும் செய்கையளவுக ளெல்லாம், கரவலராய் - பொருளை மறை யாதவராய், கை வண்மை பூண்ட - கைவண்மையை மேற்கொண்ட, புரவலர் சீர் - அரசருடைய சீர்மையின், வரைய ஆகும-அளவினவாம். [ஆம்-அசை]

(க-து). யாசகரது தகுதிக்குத் தக்கபடி யிருக்கும் கொடையின தளவு என்பர் அறியார். கொடையினதளவு கொடுப்போருடைய பெருமையின் அளவாயிருக்கும்

380 சேரன் குட்டுவனுடைய கொடை

தொடுத்த பெரும்புலவன் சொற்குறை நீர

அடுத்தா என்றற்கு வாழியரோ என்றான்.

தொடுத்தின்ன ரென்னலோ வேண்டா. கொடுப்பவர்

தாமறிவார் தஞ்சீ ரளவு.

316

(ப--பொ) சேரன் குட்டுவன் புகழைச் செய்யுளாகத் தொடுத்த கௌதமனென்னும் பெரிய புலவன், “யானும் என் சுற்றமும் துறக்கம் புகும்படி பொருந்திய அறங்களை முடித்துத் துறக்கத்தைத் தா” என்றறகு, அவன் சொற்குறை தீர்ப்பான் பொருட்டு உவந்தது யாசங்களை நடத்தி, “நீ வேண்டிய துறக்கத்தின்கண் நீடு வாழ்வாயாக” என்றான். ஆதலால் புனைந்து இப்பெற்றியாரென்று புகழவேண்டுமென தில்லை: இயற்கையாகக் கொடுக்கும் சீலத்தார் தமமளவினால் கொடுக்க வல்லதனைத் தாமே அறிந்துகொடுப்பார்.

(ப--ரை). தொடுத்த பெரும்புலவன் - சேரன் குட்டுவனுடைய புகழைச் செய்யுளாகத் தொடுத்த கௌதமன் என்னும் பெரிய புலவன், அடுத்தா என்றற்கு - (யானும் என் சுற்றமும் மோகும் பெறுமாறு பொருந்திய அறங்களை முடிவித்து) மோகூத்தைத் தா என்றவ

னுக்கு, சொல் குறை தீர - சொற்குறை தீர்க்கும்பொருட்டு, வாழியரோ என்றான் - (உவந்து யாகங்களை நடத்தி) நீ வேண்டிய மோகூத தின்கண் நீவொழ்வாயாக என்றான். (ஆதலால்), தொடுத்து - புனைந்து, இன்னர் என்னலோ - இப்பெற்றியாரென்று புகழ்தலோ, வேண்டா - வேண்டுவதில்லை கொடுப்பவா - இயற்கையாகக் கொடுக்கும் சீலத தார், தம் சீர் அளவு தாம் அறிவா - தம்மளவினால் கொடுக்கவல்லத னைத தாமே அறிந்துகொடுப்பா

அடு என்பது முதனிலைத் தொழிலாகு பெயராகத் துறக்கத்தை உணர்த்துகின்றது போலும்

இச்செய்தி பதிற்றுப்பத்தில் மூன்றாமபத்தின் இறுதியில் உள்ள பதிகத்தால் விளங்கும் —பல்யானைச் செககெழு குட்டுவனைப் பாலைக் கௌதமனார் பாடினா பததுப்பாட்டு பாடிப் பெற்ற பரிசில்: நீர் வேண்டியது கொண்மின என, ‘யானும் என் பார்ப்பனியும் சுவர்க் கம் புகல்வேண்டும்’ என, பார்ப்பாரிற் பெரியோரைக் கேட்டு ஒன் பது பெருவேள்வி வேட்பிக்கப் பததாம் பெருவேள்வியிற் பார்ப் பானையும் பார்ப்பனியையும் காணராயினர்.

381. பாரி மகளுடைய கோடை

மாரியொன றின்றி வறந்திருநத காலத்துப்
பாரி மடமகன பாண்மகற்கு—நீருலையுள்
பொன்றிறநது கொண்டு புகர்வாக நல்கினா
ஒன்றுறு முன்றிலோ இல்.

171

(ப--பொ). மாரி என்பதொன் றின்றி உலகம் வறறியிருநத காலத்துப் பாரி மடமகன, இந்நது வறதானொரு பாண்மகற் குச் சோறு பெறுமையால், உலையுள் பொனைநீப் பெய்து கொண்டு திறநது சோறாகவே நல்கினா ஆதலால் ஒரு துன்பம் உறுத மனை இல்லை.

அல்லது உம, சோறும் அரிதாகிய காலத்துப் பொன்னே சோறாக உதவினா ஆதலால், சென்றிரந்தால் ஒரு பயன் படாத மனை இல்லை எனறுமாப்.

(ப-ரை) மாரி ஒன்றின்றி வறந்திருந்த காலத்தும் - மாரியென்ற தொன்றின்றி உலகம் வற்றியிருந்த காலத்தும், பாரி மடமகள் - பாரியின் மடமகள், பாண்மகற்கு - இரந்து வந்தவனுள் ஒரு பாண்ணுக்கு, (சோறு பெருமையால்), நீர் உலையுள் - நீர் பொருந்திய உலையிலே, பொன் கொண்டு - பொண்ணைப் பெய்துகொண்டு, திறந்து புகர்வாக நல்கினாள் - திறந்து சோறாகவே நல்கினாள். (ஆதலால்), ஒன்று உற(த)முன்றில் இல்லை - சென்றிரந்தால் ஒரு பயன்படாத மனை இல்லை. [ஒ-அசை].

ஒரு துன்பம் உறாத மனை இல்லை என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

பழமொழி —வீட்டுக்கு வீடு மண்ணடுபுத தான—There is a skeleton in every house.

382. வள்ளன்மை

ஏற்றார்கட் கெல்லாம் இசைநிற்பத தாமுடைய
மாற்றா கொடுத்திருப்ப வள்ளன்மை—மாற்றாரை
மண்ணகற்றிக் கொள்கிறதும் ஆற்றலார்க் கென்னரிதாம்.
பெண்பெற்றான் அஞ்சான் இழவு. 318

(ப-பொ). இரந்தவர்க்கெல்லாம் தமது புகழ் உலகத்தின் கண்ணே நிலைநிற்பத் தம்மிடத்துள்ள பொருளகளைப்பெல்லாம் இல்லையென்னுமல் கொடுப்பது வள்ளற்றன்மை. தமது பகைவரை வென்று அவர்கள் ஆண்ட பூங்கிழத்தியை அவர்பாவின்று நீக்கித் தமதாக்கிக்கொள்ளும் வெற்றியையுடையார்க்கு எப்பொருளும் அரிதாகாது எளிதாம்; பெறுதற்கரிய வனப்பையுடைய பெண்ணைத் தனக்கு நுகர்த்திருப்ப பெறலாவதா யிருந்தான், தன்பா லுற்ற எல்லாப்பொருளையும் கொடுத்து அவனைக் கொண்டால் வரும் பொருளிழவுக்கு அஞ்சான் ஆதலால்.

(ப-ரை). இசை நிற்ப - தமது புகழ் உலகத்தில் நிலைநிற்கும்படி, ஏற்றார்கட்கு எல்லாம் - இரந்தவர் எல்லாருக்கும், தாம் உடைய -

தம்மிடத்துள்ள பொருள்களையெல்லாம், மாற்றார் - இல்லையென்று மறுக்காமல், கொடுத்திருப்ப - கொடுத்திருப்பதே, வள்ளன்மை - வள்ளற்றன்மை. மாற்றாரை மண் அகற்றி கொள்கிற்கும் - பகைவரை வென்று அவர்களாண்ட பூமியை அவரிடத்தினின்று நீக்கித் தமக்காக்கிக்கொள்ளும், ஆற்றலார்க்கு - வெற்றியை யுடையார்க்கு, என் அரிது ஆம் - எப்பொருளும் அரிதாகாது (எளிதாம்). பெண் - பெறுதற்கரிய அழகுள்ள பெண்ணை, பெற்றான் - (மனைவியாகப்) பெறலாவதாயிருந்தான், இழவு -- (தன்னிடத்துள்ளதையெல்லாம் கொடுத்து அவளைப் பெறுதலான) பொருள் இழவுக்கு, அஞ்சான் - அஞ்சான்

(க-து). வள்ளற்றன்மைக் குரியார் பேராசரே என்றவாறு

“ஏற்றகை மாற்றாமை என்னும் தாம்வரையா
தாற்றாதார்க் கீவதா மாண்கடன்.”—நாலடியார்.

383. இசைநோக்கி ஈதலின் பயன்

பயனோக்கா தாறறவும் பாத்தறிவொன் றின்றி
இசைநோக்கி ஈகின்ற ரீகை,—வயமாப்போல்
ஆலித்துப் பாயும் அலைகடற் றன்சேர்ப்ப!
கூலிக்குச் செய்துண்ணும் ஆறு.

40

(ப--பொ). அருளினால் பிறர்க்கு ஒன்றைக் கொடுத்தால் தமக்கு மறுமைக்கண் பயக்கும் பயனை ஆராயாதே மிகவும் பகுத்தறியும் அறிவொன் றின்றிப் புகழின்பொருட்டி ஈகின்றார் ஈகை, புலிபோல ஆலித்துப் பாயாநின்ற அலைகளை யுடைய கடற்சேர்ப்பனே! கூலிக்குத் தொழில்செய்து உண்ணுகறியோ டொக்கும்.

(ப--ரை). வயமாபோல் - புலிபோல், ஆலித்து - ஒலித்து, பாயும்-பாயாநின்ற, அலை - அலைகளையுடைய, தண் - குளிர்ந்த, கடல் சேர்ப்ப-கடற் சேர்ப்பனே! பயன் நோக்காது - (அருளினால் பிறர்க்கு ஒன்றைக் கொடுத்தால்) தமக்கு மறுமைக்கண் கிடைக்கும் பயனை ஆராயாமல், ஆற்றவும் பாத்தறிவு ஒன் றின்றி - மிகவும் பகுத்தறியும் அறிவு ஒன்றுமின்றி, இசை நோக்கி - புகழையே எண்ணி, ஈகின்றார்

சு கை - கொடுப்பவர் கொடையானது, கூலிக்கு செய்து உண்ணும் ஆறு - கூலிக்குத் தொழில்செய்து உண்ணும் நெறியோ டொக்கும்.

(க-து) புகழையே ஈருதிப் பொருள் கொடுத்தல் கூலிகரு வேலை செய்வது போலாம்

“வறியார்க்கொன் றீவதே சுகை மற் றெல்லாம்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்தது”—திருக்குறள்

384. ஒருவனிடத்தில் பலா ஒன்றிரத்தல் ஆகாது

மற அ தவனும். பலரான் றிரந்தால்,
பெற அ அன் பேதுறுதல் எண்ணிப்,—பொற அன்
கரந்துள்ள தூஉட மறைக்கும். அதனால்
இரந்துட்கு பன்மையோ தீது. 340

(ப--பா). ஒருவன் சென்றிரந்தால் இல்லையென்னு
மல் கொடுக்கப்பட்ட குணத்தையுடையவனும், பலராகச் சென்று
ஒரு பொருளை இரந்தாராகில், அப்பொருளைச் சிலர்க்குக்
கொடாதிருந்ததே உண்டானால், அது பெறாதவன் மபக்க
முறுதலைக் கருதி, உள்ள பொருளையும் சிலர்க்குக் கொடுக்கப்
பொறாப் இல்லையென்று கரந்து மறையாநிற்கும் ஆதலால்,
இரந்துண்ணு மதற்கே பலராக ஒரிடத்துச் செல்லுதல் தீது.

(ப--ரை). மறாதவனும் - ஒருவர் சென்றிரந்தால் இல்லையென்னு
மல் கொடுக்கும் குணத்தையுடையவனும், பலர் ஒன்று இரந்தால் -
பலராகச் சென்று ஒரு பொருளை இரந்தாராகில், பெறன்-(சிலர்க்குக்
கொடுத்துச் சிலர்க்குக் கொடாவிடின்) அதனைப் பெறாதவன், பேதுறு
தல் - மயக்கமுறுதலை, எண்ணி - எண்ணி, உள்ளதும் - உள்ளபொரு
ளையும், பொறன் - சிலர்க்குக் கொடுக்கப்பொறாமல், கரந்து மறைத்
தும் - இல்லையென்று கரந்து மறையாநிற்பன். அதனால் - ஆதலால்,
இரந்துட்கு - இரந்துண்ணுமதற்கு, பன்மை தீது - பலராக ஒரிடத்
துச் செல்லுதல் தீது. [ஒ-அசை]

(க-து). ஒருவனிடத்து ஒருபொருளை யாசிப்பதற்குப் பலர் செல்
வது தீது.

385. தம் விருப்பத்தைத் தீர்க்காதவரை அடைதல் ஆகாது

தோற்றம் பெரிய நசையினா அநநசை

ஆற்றா தவரை அடைந்தொழுகல்,—ஆற்றாள்

கயல்புரை உண்கண் கனங்குழாய்? அலிதால்

உயவுநெய் யுட்குளிக்கும ஆறு.

103

(ப-பொ). தோற்றத்தால் பெரிய ஆசையை யுடையார் அவ்வாசையைத் தீர்க்கலாற்றாதவரை அடைந்து வாழ்தல், யாற்றின்கண் கயலை ஒவ்வாநின்ற உண்கண் கனங்குழாய்' தேருருட்கு நடத்தற் கிடும் உயவுநெய்யின்கண் ஒருவன் குளிக்குமதனோ டொக்கும்.

(ப-ரை). ஆற்றாள் கயல் புரை - ஆற்றிலுள்ள கயலை ஒத்த, உண்கண் - மையுண்ட கண்களையும், கனங்குழாய் - கனமான குழையையும் உடையாய்! தோற்றம் பெரிய நசையினா - தோற்றத்தால் பெரிய ஆசையை உடையார், அ நசை ஆற்றாதவரை அடைந்து ஒழுகல் அலிது - அவ்வாசையைத் தீர்க்கமாட்டாதவரை அடைந்து வாழ்தலானது, உயவு நெய்யுள் குளிகும் ஆறு - தேருருள் நடத்தற்கு இடும் உயவு நெய்யின்கண் ஒருவன் குளிகுமதனோ டொக்கும், [ஆல-அசை]

(க-து) ஒரு பெரிய காரியத்தை முடிக்கவேண்டும் எனகிற ஆசையுள்ளவர் அதனைத் தீர்க்கமாட்டாதவரை அடைந்து வாழ்தலானது, குளிக்க விரும்பினவன் உயவு நெய்யின்கண் குளிகுமதனை ஒக்கும்.

386. செலவாகாமல் மிகுதியாக உள்ள செல்வம்

காப்பிகந தோடிக் கழிபெருஞ் செல்வத்தைக்

கோபபெரியான் கொள்ளக் கொடுத்திரா தென்செய்வர்?

நீத்த பெரியார்க்கே யாயினும் மிக்கவை

மேவிற் பரிகாரம் இல்.

320

(ப--பொ). தான் காக்கும் காவலைக் கடந்து கொடுங்கோல் நெறியிலே ஓடி, ஒருவன்மாட்டுள்ள மிக்க பெரிய செலவத்தை அரசனானவன் மனம் வருந்தானாய் வாங்கினால், அவன்கீழ் வாழ்வார் கொடுத்து உயிர்பிழைத்திராமல் என்ன பரிசாரம் செய்வார். பிறாக்குப் பயன்பட்டியல்பாகவே ஆகக் கடவ நிலம் முதலாயின தாம் பயந்த பொருள்களைத் தாமே விரும்பி நுகரின் அதற்குச் செய்யும் பரிசாரம் இல்லை, எல்லாப் பொருளையும் நீதே யிருந்த துறந்தாக்கே பாரியினும், அதுபோல.

(ப--ரை). காப்பு இகந்து - தானகாக்கும் காவலைக் கடந்து, ஓடி - கொடுங்கோல் நெறியிலே ஓடி, கழிபெருகு செலவத்தை - குடிகளிடத்துள்ள மிக்க பெரிய செலவத்தை, கோப்பெரியான - அரசனானவன், கொள்ள - வாங்கினால், கொடுத்து இராது - கொடுத்து உயிர்பிழைத்திராமல், என்செய்வா - என்ன பரிசாரம் செய்வார்? நீதப் பெரியதாகக் ஆயினும் - எல்லாப் பொருள்களையும் துறந்த துறவிகளுக்கே பாரியினும், மிக்கவை - பிறாக்குப் பயன்பட்ட தாம் தானமாக கொடுத்த மிக்க பொருள்களை, மேலின - தாமே விரும்பி அனுபவித்தால், பரிசாரம் இல் - அதற்குச் செய்யும் பரிசாரம் இல்லை

(க-து) தாம் தேடிய பொருள்களில் தாம் உண்ணாமலும் ஏழைகளுக்குக் கொடாமலும் குடிகள் வைத்திருக்கும் மிக்க செல்வத்தை அரசன் கொண்டால் அதற்குச் செய்யும் பரிசாரம் இல்லை

5. வீட்டுநெறி

387. தம் மனத்தைத் தம்வயப்படுத்தல்

எண்ணக் குறைபடாச் செல்வமும் இறப்பிறப்பும்

மன்ன ருடைய உடைமைபும--மன்னரால்

இன்ன ரெனல்வேண்டா இமமைக்கும் உமமைக்கும்
தம்மை புடைமை தலை.

(ப-பொ). எண்ணுகைக்கு அளவுபடாத செல்வத்தானும், குடிப்பிறப்பானும், மன்னரைத் தமக்கு உறுதியாக உண்டாக்கிக்கொண்ட உடைமையானும், பிறமன்னராலே தம்மை இத்தன்மைய தலைமையுடையவென்று மதிக்கும்படி நாம் மதிப்புப் பிடிக்கவேண்டுமென்று புகழுக்காயின செய்தல்வேண்டும் தன்னை யாதும் வேண்டா. இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உறுதியுடையதாய் தலைமையாகத் தம் மனத்தைத் தமவயத்தாக்கித் தம்மை உணர்தலே தலையாய காரியம்

(ப-ரை) எண்ண குறைபடா செல்வமும்-எண்ணுகைக்கு அளவுபடாத செல்வத்தாலும், இப்பிறப்பும்-உயர்குடிப் பிறப்பாலும், மன்னருடைய உடைமையும் - மன்னரைத் தம்வயப்படுத்திக்கொண்ட உரிமையாலும், மன்னரால் இன்னர் எனல் - மன்னராலே தம்மை இத்தன்மையவென்று புகழப்பெறுதல், வேண்டா - விரும்புவதன்று. இம்மைக்கும் உம்மைக்கும் - இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உறுதியாக, தம்மை உடைமை-தம் மனத்தைத் தம்வயத்தாக்கித் தம்மை உணர்தலே, தலை - தலையாய காரியம்

(க--து). மன்னராலே புகழப்பெறுதலும் விரும்பத்தக்க தன்று தம் மனத்தைத் தம்வயப்படுத்தித் தம்மையுணர்தலே முக்கியமான காரியம்.

“தன்னொக்குந் தெய்வம் பிறிதில்லை தான்றன்னிப்

பின்னை மனமறப் பெற்றானேல்.”—அறநெறிச்சாரம்

பழமொழி. — தன்னையறிந்தவன் தானே தலைவன். Know thyself. All our knowledge is ourselves to know.

348. மறுமைக் கானவைகளைக் காலத்தாலே செய்யக்

அடங்கி அகப்பட ஐந்தினைக் காத்ததீ

தோடங்கிய மூன்றினால் மாண்டன—புடம்பொழியச்

செல்லும்வாய்க் கேமம் சிறுகாலைச் செய்தாரே

கொல்லிமேல் கோட்டுவைத் தார்.

(ப-பொ). தாம் அடங்கித் தம் ஐம்பொறியும் தமக்கு அகப்படப் பாதுகாத்துத் தாம் தொடங்கிய ஒழுக்கங்களை மன மொழி மெய்களால் மாட்சிமைப்பட்டு இவ்வுலகத்தின் கண் உடம்பொழியத் தாம் செல்லும் மறுமையுலகத்துக்கு ஆம் உறுதியைக் காலத்தாலே செய்தார் கொல்விமேல் நெற்கூடு புரிந்துவைத்தார். [கோட்டு-நெற்கூடு. கிழங்கு அகழ்ந்து உண்டற்குக் கருவியாம் கொட்டு என்பாரும உளர்].

(ப-ரை) அடங்கி - தாம் அடங்கி, ஐந்தினை அகப்பட காத்த-தம் ஐம்பொறியும் தமக்கு அகப்படப் பாதுகாத்து, தொடங்கிய மூன்றினால் மாண்டு-தாம் தொடங்கிய ஒழுக்கங்களில் மன மொழி மெய்களால் மாட்சிமைப்பட்டு, ஈண்டு-இவ்வுலகத்தின்கண், உடம்பு ஒழிய - தேகம் நீங்க, செல்லும் வாய்க்கு - தாம் செல்லும் மறுமையுலகத்துக்காகிய, ஏமம் - உறுதியை, சிறுகால - காலத்தாலே, செய்தாரே - செய்தவரே, கொல்விமேல் - கொல்லி மலையின்மேல், கோட்டு - நெற்கூடு, வைத்தார் - கட்டிவைத்தவ ராவர்

கொல்லிமலை-சேரனது ராசதானிக்கு அணித்தான மலை. அதனால் சேரனுக்குக் கொல்லிவெற்பன் என்றொரு பெயர் உண்டு.

(க-து). கொல்லி மலையீது நெற்கூடு கட்டிவைத்தவர் தாம் வேண்டினபோது நெல்பெறுதல் நிச்சயமாதல் போல, மறுமைக் கானவைகளைக் காலத்தாலே செய்தவர்கள் மோகும் பெறுவது நிச்சயம்.

339. இல்லறம் நடத்திப் பின் துறவறம் மேற்கொள்க

நட்டாரை யாக்கிப் பகைதணிதது வையெயிற்றுப்

பட்டார் துடியிடை யார்ப்படர்ந்—தொட்டித்

தொடங்கினு ரில்லத்த தன்பின் துறவா

உடம்பினுன் என்ன பயன்?

398

(ப-பொ). தன்னுடன் நட்புச்செய்தானா ஆக்கிச்செய்து, பகைபாயினாரைக் கெடுத்து, கூரிய எயிற்றையும் பட்டார்ந்த துடியிடையுமுடைய மகளிர்மேல் காதலுள்ளம் சென்று, மனைவாழ்க்கையின்கண்ணே பொருந்தி நடத்தினார்க்கு, “கா

மஞ்சான்ற கடைக்கோட்காலை, ஏமஞ்சான்ற மக்களொடு துவன்றி, அறமபுரி” யுள்ளததராய், அதன் பின்பு துறவிற் செல்லாத உடம்பின் பயன் ஏது?

(ப--ரை). நட்பாரை - தனனோடு சினேகம் செயதவரை, ஆக்கி - செல்வமுடையராகச் செய்தது, பகை - பகைத்தவரை, தணித்து - கெடுத்து, வை எயிறு பட்டுவா துடியிடையா படாந்து - கூரிய பல்லையும் பட்டாரந்த துடியிடையையும் உடைய மகளிர்மேல் காதலகொண்டு, இல்லதது ஒட்டி தொடங்கினா - மனைவாழ்க்கையின் கண்ணே பொருந்தி நடத்தினார்க்கு, அதன்பின் - அதன்பின்பு, துறவா உடம்பினால் - துறவிற்கெல்லாத உடம்பால், பயன் என்ன - பயன் என்ன உண்டு

“காமஞ்சான்ற . ” என்பது தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் கற்பியல் 51-வது சூத்திரம்

(க-து) இல்லறம் இனிது நடத்தினபின்பு துறவறம் மேற்கொள்க

390 இல்லறமேனும் துறவறமேனும் தழுவாதவா

இல்வாழ்க்கை யானும் இலதானும் மேற்கொள்ளார்

நல்வாழ்க்கை போக நடுவுதின்—றெல்லாம்

ஒருதலையாச சென்று துணிபா தவரே

இருதலையும் காககழித தார்

208

(ப--பொ). இல்லறத்தை யாயினும் துறவறத்தை யாயினும் தமமிடத்துக் கொள்ளாராய், தமக்குள்ள நல்ல நாட்கள் போக, ஒன்றிற் படாதே இடையே நின்று, தருமா தருமத்தின் பகுதியெல்லாம் தோநது ஒருநெறியாக ஒழுக்கிச்சென்று துணிதற்கு உள்ளமில்லாதவ ரன்றோ, காவில் இருதலைப் பார்த்தி னுள்ள பொருளைப் போக்கிக் காதத்தண்டைக் கொண்டு நின்றவர் போல்வர்.

(ப--ரை) இல்வாழ்க்கையானும் - இல்லறத்தையாயினும், இலதானும் - துறவறத்தையாயினும், மேற்கொள்ளார்-தமமிடத்துக் கொள்ளாராய், நல்வாழ்க்கை-தமது நல்ல வாணட்கண், போக - வீணாகக்கழிய,

நடுவு நின்று - இடையே நின்று, எல்லாம் ஒருதலையா சென்று துணி யாதவரே - தருமாதருமத்தின் பகுதியெல்லாம் தோந்து ஒருநெறியாக ஒழுக்கிச்சென்று துணிதற்கு மனமில்லாதவரே, கா இருதலையும் கழித்தார் - காவடியின் இரண்டிபக்கத்துப் பாரத்தினுள்ள பொருளைப் போக்கிக் காவடியாகிப் கம்பைக்கொண்டு நின்றவா போல்வாரா

(க-து) தருமாதருமங்களை அறிந்து இல்லற நெறியையாவது துற வற நெறியையாவது துணிந்து கொள்ளாமல் வீணிலே காலங்கழிப்ப வா, காவடியின் இருதலைப் பொருளையும் போக்கினவா போல், இம் மைப்பேறு மினறி மறுமைப்பேறு மின்றி ஒழிவா

391 செல்வ முதலியன நிலையாமை

வளமையும் தேசம் வலியும் வனப்பும
இளமையும் இறப்பிறப்பும் எல்லாம்—உளவாய்
மதித்தஞ்சி மாறுமஃ தினமையால் கூற்றங்
குதித்துய்ந தறிவாரோ இல

183

(ப-பொ) செல்வமும் விளக்கமும் வலியும் அழகும இள மையும் குடிப்பிறப்பும் என்ற இவையெல்லாம் ஒருவாக்குக் கூட உளவாயினும், இவற்றை மதித்து அஞ்சி நீங்கும் செய் கை கூற்றிற் தினமையால், அககூற்றைக் கடந்து பிழைத்தறி வார் இல்லை.

(ப-ரை) வளமையும் - செல்வமும், தேசம் - விளக்கமும், வலி யும் - வலியும், வனப்பும் - அழகும், இளமையும் - இளமையும், இற பிறப்பும் - குடிப்பிறப்பும், எல்லாம் - என்ற இவையெல்லாம், உள வாய் மதித்து - ஒருவனுக்கு உள்ளனவாய் மதித்து, அஞ்சி மாறும் அஃது - அஞ்சி நீங்கும் இயல்பு, இன்மையால் - யமனிடத்து இல் லாமையால், கூற்றம் குதித்து உய்ந்தறிவார் இல் - யமனைக் கடந்து பிழைத்தறிவார் இல்லை [ஒ-அசை]

“இழைத்தநாள் எல்லை யிகவா பிழைத்தொரீஇக்
கூற்றங் குதித்துய்நதா ஈங்கில்லை” —நாலடியார்

“கூற்றங் குதித்தலும் கைகூடும்” எனத் திருக்குறளிலும் வரு கின்றது

“இல்லம் இளமை எழில்வனப்பு யீக்கூற்றம்
செல்வம் வலியென் றிவையெல்லாம் - மெல்ல
நிலையாமை கண்டு நெடியார் துறப்பர்
தலையாயா தாமுயயக கொண்டு.”—நாலடியார்.

392. ஆசையைத் தவிர்த்தல்

கொண்டொழுகு மூன்றற குதவாப் பசித்தோற்றம்
பண்டொழுகி வந்த வளமைநிதங்—குண்டது
குமபியிலுந் திச்சென் நெறிதலால் தன்னாசை
அம்பாயுள புக்கு விடும்

363

(ப-பொ). தான் கொண்டொழுகுநின்ற விருந்து புறந
தருதலும் தெய்வச சிறப்பும இரந்தார்க் குதவலும் என்னும்
மூன்றறகும் உதவவொட்டாத ஆசையால் உளவந்த பசித்
தோற்றம், முன்பில தானொழுகிய நல்வினையான் வந்த செல்
வத்தைத் தன்னை உண்ணப்பண்ணி, பசித்தோற்றம் கும்பிரா
கத்தில் உந்தித் தன்னைக் கொண்டு சென்று எறிதலால், தன்
ஆசையானது அம்பாய்த தன்மனத்தினுள்ளே புக்குவிடும்.

(ப-ரை). கொண்டொழுகும்-தான் கொண்டொழுகுகின்ற, மூன்
றற்கு - (விருந்து புறநதருதலும் தெய்வத்திற்குச் சிறப்புச் செய்தலும்
இரந்தார்க் குதவலும் என்னும்) மூன்றற்கும், உதவா-உதவவொட்டாத,
பசித்தோற்றம் - ஆசையால் உள்வந்த பசித்தோற்றம், பண்டு ஒழுகி
வந்த வளமைத்து - முன்பிறப்பில் தான் ஒழுகிய நல்வினையால் வந்த
செல்வத்தை, அங்கு உண்டு - தன்னை உண்ணப்பண்ணி, அது - அப்
பசித்தோற்றம், சென்று கும்பியில் உந்தி எறிதலால் - தன்னைக்
கொண்டுசென்று கும்பி நாகத்தில் தள்ளி எறிதலால், தன் ஆசை - தன்
ஆசையானது, அம்பாய் உள் புக்குவிடும்-அம்பாய்த் தன் மனத்தினுள்
ளே புக்குவிடும்.

(க--து): முற்பிறப்பில் செய்த நல்வினையால் வந்த செல்வத்தை
நல்ல வழிகளில் செலவிடாமல் ஒருவன் தான் ஆசைப்பட்டவைகளை
அனுபவிப்பதில் செலவிட்டால் அவனுக்கு நாகத்துன்பம் உண்டா

கும். ஆகையால் மனத்தில் சென்று புகுதாதபடி ஆசையாகிய அம் பைத தவிர்த்தல்வேண்டும.

393. துறவாமல் இல்லிருந்து வாழ்தல்

செல்வத துணையுநதம் வாழ்ந்த டுணையுநதாம்
தெள்ளி உணராரா, சிறிதினால செம்மாநது,
பள்ளிப்பால் வாழாரா, பதிமகிழ்நது வாழ்வாரே
முள்ளித்தேன உண்ணு மவா

274

(ப--பொ). செல்வத்தினுடைய நிலையாத தன்மையினை யும் தமவாழ்நாள நிலையாத தன்மையினையும் ஆராய்நது தாம் உணராதே. இவை சிறிது பெற்றதனாலே களித்து, அருந்தவர் உறையும் பள்ளிமருங்கு வாழாதே மனையின்கண் மகிழ்நது வாழ்கின்றார், முள்ளிப்பூவில் தேனை உண்டு இன்புறுவாரோடு ஒப்பர்.

(ப--ரை). செல்வத்துணையும் - செல்வம் நிலையாத தன்மையினை யும், தம் வாழ்நாள் துணையும் - தமது வாழ்நாள் நிலையாத தன்மையினை யும், தாம் தெள்ளி உணராரா - தாம் ஆராய்நது உணராமல், சிறிதினால்- இவை சிறிது பெற்றதனாலே, செம்மாநது - களித்து, பள்ளிப்பால் - அருந்தவா உறையும் பள்ளியிடம், வாழாரா - வாழாமல், மகிழ்நது பதி வாழ்வாரே - மகிழ்நது மனையின்கண் வாழ்கின்றவரே, முள்ளி தேன் உண்ணுமவர்-முள்ளிப்பூவின் தேனை உண்டு இன்புறுவாரோடு ஒப்பர்.

(ச-து). துறவறம் மேற்கொள்ளாமல் இல்லறத்தில் மகிழ்ந்திருப் பது, முள்ளிப்பூவின் தேனை உண்டு இன்புறுவ தொக்கும்.

394. இல்வாழ்க்கையில் அழிவுருமல் துறத்தல்

வன்னெஞ்சி னாப்பின வழிநினைநது செல்குவை
என்னெஞ்சே! இன்றிழிவை யாயினாய்.-சென்னெஞ்சே!
இல்கட்டி நீயும் இனிதுடைத்துச் சாவாதே.
பல்கட்டப் பெண்டிர் மகார்.

374

(ப-பொ). இரங்காத வலிய நெஞ்சையுடையார் பின்னே செல்லும் நெறியினை நினைத்திருந்து செல்குவையாயின், எனது நெஞ்சே! இன்றே அழிவாயினாய். மனைவாழ்க்கையை நன்குமதித்துப் பிராக்கு இனிய சொல்லை உரைத்து இறந்து போகாதே இவ்வு நின்று துறந்துபோவாயாக அநதப பெண்டிரும் பிள்ளைகளும் பல தனை காண்

(ப-ரை) என் நெஞ்சே - எனது நெஞ்சே! வல் நெஞ்சினா பின்- இரங்காத வலிய நெஞ்சையுடையார் பின்னே, வழி நினைந்து செல் குவை - செல்லும் நெறியை நினைத்திருந்து செல்குவையாயின், இன்று - இன்றே, இழிவை ஆயினாய் - அழிவாயினாய் நீயும் - நீயும், இல்சட்டி-மனைவாழ்க்கையை நன்குமதித்து, இனிது உரைத்து- பிறர்க்கு இனியசொல்லை உரைத்து, சாவாதே - இறந்துபோகாமல், நெஞ்சே செல் நெஞ்சே! இவ்வு நின்று துறந்துபோவாயாக அ பெண்டிரா மகரா - அநதப பெண்டிரும் பிள்ளைகளும், பல கடடு - பல தனைகளாவா.

(க-து) வன்னெஞ்சினாரைப் பின்பற்றி மனைவாழ்க்கையை நன் குமதித்து அழிவுறாமல் துறவை மேற்கொள்வது நன்று

பழமொழி - பெண்டாட்டி காற்கட்டு பிள்ளை வாய்க்கட்டு பெண் டாட்டி காலவிலங்கு: பிள்ளை சள்ளாணி Wedlock is a padlock.

345 எல்லாப் பற்றுக்களும் நீங்கித் தேகாபிமானம் நீங்காமை சிறந்ததும் சுற்றமும செய்பொருளும் நீக்கித்

துறந்தார் தொடர்ப்பா டெவன்கொல்? - கறங்கருவி

ஏனலவாய வீழும் மலைநாட! அஃதன்றோ

யானைபோய் வால்போகா வாறு.

342

(ப-பொ) சிறப்புடைத்தாகிய தமது சுற்றத்தையும்தாம் செய்யப்பட்ட பொருள்களையும் கைவிட்டு மனையைத் துறந்தவர் யாக்கைமேலே தொடர்ச்சியுடையாய் வாழ்தல், எவ் வாறு போல்வதெனில், முழங்காநின்ற அருவி தினைப்புனத் தின் கண்ணே வீழும் மலைநாடனே! அதுவன்றோ ஒருவாயி லின் கண்ணே யானைபோக அதன்வால் போகாமல் தகைப் புண்டு சிற்றுமாறு போலும்.

(ப-ரை). கறங்கு அருவி எனல்வாய் வீழும் மலைநாட - முழங்கா
நின்ற அருவி தினைப்புனத்தின்கண்ணே வீழும் மலைநாடனே! தம்
சிறந்த சுற்றமும்-தமது சிறப்புடைததாகிய சுற்றத்தையும், செய்பொரு
ளும் - தாம் ஆக்கிய பொருள்களையும், நீக்கி துறந்தார் - கைவிட்டு
மனையைத் துறந்தவர், தொடர்பாடு எவன்கொல் - யாக்கைமேலே
தொடாச்சியுடையவராய வாழ்தல் எவ்வாறு போலவதெனில், அஃது-
அது, யானை போய - ஒரு வாயிலின்கண்ணே யானை போக, வால்
போகா ஆறு அன்றோ - அதன் வால் போகாமல் தகைப்புண்டு நிற்கு
மாறு போலும்.

(க-து). எல்லாப் பதங்களும நீங்கிய துறவிகளுக்குத் தேகாபி
மானம் மாத்திரம் நீங்காதிருப்பது, யானை துழைதலான வாயிலில்
அதன் வால்மாதிரம் போகாமல் தகைப்புண்டு நிற்பது போலாம்

“மற்றந் தொடர்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக
ஹற்றாக குடமு யிகை”—திருக்குறள்

396. தீவினை கழிவதற்கு நல்லினை போதாமை

எனைப்பல் பிறப்பினும் எண்டிததாம் கொண்ட
வினைப்பயன் மெய்யுறுதல் அஞ்சி—எனைததும்
கழிப்புழி ஆற்றாமை காண்டும். அதுவே
குழிப்புழி ஆற்ற குழிக்கு.

362

(ப-பொ).

அஞ்சித் தாம் அவறறை நுகாநது கழிக்கும் காலத்திற்கு
எனைத்தும் ஆற்றாமை காணுகின்றேம் குழித்தோண்டின
பூழி அத்தோண்டப்பட்ட குழிக்கு ஆற்றமாட்டா. [பிறப்
பறுததல் ஒருகாலத்தும் கூடாது என்பதாம்].

ஆதலால், கன்மம் தொலையொத்துச் சத்திரிபாதம் உண்
டாய தேசிகனைத் தேடி வழிபட்டு அவனாலே சஞ்சித கன்
மத்தை நீக்கிப் பிராரத்துவ கன்மத்தைப் பொசிதது ஆகா
மிய கன்மம் வந்தேறாமல் காத்தாலொழியப் பிறப்பு அருது
என்பது கருத்தாம்.

(ப-ரை) எனை பல் பிறப்பினும்-எவ்வளவான பலவகைப் பிறப்பிலும், ஈண்டி - அடைந்து, சாம் கொண்ட வினைப்பயன் - தாம் தேடிக்கொண்ட தீவினைப் பயன்கள், மெய் - உண்மையாக, உறுதல்-மேல் வந்துசேருதலுக்கு, அஞ்சி - பயந்து, கழிப்பு உழி - தாம் அனுபவித்துக் கழிகருங்காலத்தில், எனைததும்-தாம்செய்யும் அவற்றை நல்வினையின் பயன் எவ்வளவும், ஆற்றாமை - போதாமையை, காண்மெ - கண்டோம் அது அங்ஙனம் போதாமை, குழி பூழி குழிக்கு ஆற்றா - ஒருகுழியில் தோண்டிய புழுதி அக்குழியைத் தூர்த்தற்குப் போதாமை போலும்.

பழமொழி.—தோண்டக் குறுணி; தூர்க்க முக்குறுணி

397. வினையற்றால் பிறப்பறுதல்

திரியும் இடிஞ்சிலும் நெய்யும்சார வாக
எரியும் சுடரே ஈனைத்தாய்த—தெரியுங்கால்
சார்வற ஒடிப் பிறப்பறுக்கும். அஃதேபோல
நீரற நீர்ச்சார் வறும.

219

(ப-பொ). விளக்கு எரியுமிடத்துத் திரியும் இடிஞ்சிலும் நெய்யும் சார்வாகவல்லது எரியாது. அவ்வாறு தெரியுமிடத்து அம்முன்றும் அறவே, விளக்கும அவிபும் அதுவே யன்றிப் பிறப்புக்குச் சார்வாயுள்ள மற்ெல்லாம் அறவே, பிறப்பும் அறும். அவையிரண்டுமேபோல, தின்ற நீர் வற்றவே அந்நீரைச் சாரவாக வாழ்கின்ற சாதியெல்லாம் கெடும்.

(ப-ரை) நீர் அற நீர்ச்சார்வு அறும் - நின்ற நீர் வற்றவே அந்நீரைச் சார்வாக வாழ்கின்ற சாதியெல்லாம் கெடும் திரியும் இடிஞ்சிலும் நெய்யும் சார்வாக சுடா ஏர் எரியும் - திரியும் அகலும் நெய்யும் சார்வாக விளக்கானது அழகாக எரியும்; (அம்முன்றும் அறவே விளக்கு அவிந்தொழியும்). அஃதேபோல்-அங்ஙனமே, தெரியுங்கால்-ஆராய்ந்துபார்க்குங்கால், சார்வு அனைத்தாய் அற - பிறப்புக்குச் சார்வாயுள்ள மற்ெல்லாம் அறவே, ஒடி-அவ்வறவானது விரைந்து, பிறப்பு அறுக்கும் - பிறப்பை ஒழிக்கும்.

(க-து). நீர் வற்றினால் குளத்திலுள்ள மீன் முதலியன கெடும். திரி முதலியன அற்றால் விளக்கு அவியும் அங்கனமே வினை அற்றால் பிறப்பு ஒழியும்.

398. யாதோரு நெறியிலும் பயிலாமை

ஓதநீர் வேலி உலகத்தாரா அநநெறி
காதலர் என்ப தறிந்தலால்,—யாதொன்றும்
கானக நாட! பயிலார். பயின்றது
வானக மாகி விடும்.

393

(ப--பொ). ஒலி பொருந்திய கடல் சூழ்ந்த உலகத்துள
ளோர் யாவரும் தாம் பயின்றொழுதுகின்ற அநநெறியைக்
காதலிப்பார் என்பதனை அறிந்தனறி, யாதொன்றும் பயிலார்: 'கானகநாடனே' யாதோர் உலகத்து வாழ்வா ரெல்லாரும்
தாம் பயின்ற செய்கை பொல்லாதாயினும் துறக்கம்போல
இனிதாய்ப் பின்னை விடுதல் அரிதாம் ஆதலின்.

(ப--ரை) கானக நாட - கானக நாடனே! பயின்றது வானகம்
ஆகிவிடும் - யாதோர் உலகத்து வாழ்வோர் எல்லோரும் தாம் பயின்ற
செய்கை பொல்லாதாயினும் துறக்கம்போல இனிதாய்ப் பின்னை
விடுதல் அரிதா மாகலின், ஓத நீர்வேலி உலகத்தாரா - ஒலிபொருந்திய
கடல்சூழ்ந்த உலகத்துள்ளோர் யாவரும், அ நெறி - தாம் பயின்
றொழுதுகின்ற அநநெறியை, காதலா என்பது - காதலிப்பா என்ப
தனை, அறிந்தலால் - அறிந்தன்றி, யாதொன்றும் பயிலார் - யாதொரு
நெறியிலும் பயிலார்

(க-து) பழகிய செய்கை பொல்லாதாயினும் சுவர்க்கம்போல்
இனிதாய்ப் பின் விடுதல் அரிதாதலால், தாம் மேற்கொண்ட நெறியை
உலகத்தார் விரும்புவ ரென்பதை அறிந்தன்றி அநநெறியில் பயிலார்

பழமொழி —பழக்கம் கொடியது பாறையினும் கோழி சேக்கும்.

399. சமயக்கொள்கைகளில் நல்லவைகளை மேற்கொள்க

பரந்தவா கொள்கைமேல் பல்லாறும் ஓடார்

நிரம்பிய காட்சி நினைந்தறிநது கொள்க.

வரம்பில் பெருமை தருமே. பிரம்பூரி

என்றும் பதக்கேழ் வரும்.

143

(ப--பொ). பலவேறு வகைப்பட்டுப் பரந்த சமயத்தாரா ஒழுக்கத்தின்மேல் பல நெறிக்கண்ணும் ஓடாதே, அச்சமயத்தார் கொள்கைக்குள் நன்மை நிரம்பிய கொள்கையை ஆராய்ந்தறிந்தே தமக்குக் கொள்கையாக ஒழுகுக. ஒழுகினால் அவ்வொழுக்கம் எல்லையிலலாத பெருமையைத் தரும்; பிரம்பூரி என்னும் பெயருடைய நெல் என்றும் பதக்கேழ் வருமால், அதுபோல.

(ப--ரை). பரந்தவர் கொள்கைமேல் - பலவேறு வகைப்பட்டுப் பரந்த சமயத்தாருடைய ஒழுக்கத்தின்மேல், பல் ஆறும் ஓடார் - பல நெறிக்கண்ணும் ஓடாராய், நிரம்பிய காட்சி - (அச்சமயத்தாருடைய கொள்கைகளுள்) நன்மை நிரம்பிய கொள்கையை, நினைந்து அறிந்து-ஆராய்ந்தறிந்தே, கொள்க - தமக்குக் கொள்கையாக ஒழுகுக. (ஒழுகினால் அவ்வொழுக்கம்), வரம்பு இல் பெருமை - எல்லையிலலாத பெருமையை, தரும் - கொடுக்கும். பிரம்பூரி - பிரம்பூரி என்னும் நெல், என்றும் - எக்காலத்தும், பதக்கு ஏழ் வரும் - பதக்கு ஏழாக விளையும்.

(க-து) பலசமயக் கொள்கைகளையும் ஆராய்ந்து அவற்றில் நல்லதையே மேற்கொண்டொழுகுதலானது, பிரம்பூரி என்னும் நெல் பதக்கேழாக விளையும்போல், மிக்க பெருமையைக் கொடுக்கும்.

பழமொழி

அரும்பத அகராதி

பதம்	செய்யுள்
அகத்தாலழிவு - மனைவினுள்ள	329
வறுமை	98
அகலுணர்-ஊரவாரிநீர்	380
அடு-துறக்கம்	315
அடடவா-வென்றுகொன்றவா	311
அடடிய-குத்திய	...
அடடிற்று - அடடினை கண்	...
உள்ளது	134
அணிகடோடல் - அணித்தாக	...
ஒரு பொருளைப் பெறுதல்	187
அரண்-சுவசம்	155
அரிகால்-அரிதாள்	110
அரிநதரிகால் - அரிந்துவைத்த	...
அரிகால்	299
அலப்பின்-வறுமையுற்றால்	101
அலவழித்தல் - நாணமில்லாத	...
தன்மையைச் செய்தல்	23
அவவியம் செய்வா-வஞ்சித்தா	...
யினும் நலவழியின்கண் ஒழு	...
கூவிப்பர்	264
அழுங்கு-தவிர	222-111
அளிந்தா - அன்புடையாராய	...
இரமுடையா	182
அள்ளில்லம் - (அள் - நெருக	...
கம்)-ஒரே வீடு	297
அறிமடம்-அறிவின்கண் உள்	...
ள மடம்	74
அறை - குழ்ச்சி பொருந்திய	...
வஞ்சனை	810
அறைபோதல்-அரசனைவிட்டுப்	...
பகையரசனைச் சேர்தல்	88

பதம்	செய்யுள்
அறையோ - அறை கூவுகின்	...
றேன	336
அறமம் - மறைத்துச் செய்யும்	...
காரியம்	177
ஆட்டியக்கால்-நலிந்தால்	47
ஆணம்-நயப்பு (அன்பு)	29
ஆணி-படியாணி	168
ஆலித்து-களித்து	888
ஆழி-வட்டம்	39
இகநதுழி-சேயத்தாயவிடம்	175
இடிஞ்சில - விளக கெரிகும	...
அகல்	397
இடை நாய-இடையா நாய	305
இடையனெறிந்த மரம்-இடை	...
யன் சொன்ற மரம். இது	...
கூடுமாடுகள் எட்டி மேய	...
லாமபடி அரைவாரி வெட்	...
டிச சாயத்திருத்தலால், பாதி	...
பசுமையாகவும் பாதி உலர்ந	...
தம் இருக்கும்	223
இடையீடு-வேறுபாடு	188
இருங்கடய-பெரியசுரம்	290
இருபால்-இருமை	458
இருப்புழி - உட்கார்ந்திருக்கு	...
மிடம்	190
இவாதல்-விருமப்புதல், 14. பரத்	...
தல்	228
இழுத்தல்-தாமதித்தல்	160
இறைகொண்ட-சுவிசிய	92
இறைவன்-தந்தை	881
இற்பாலர்-குடிப்பிறந்தவர்	184

பதம்.	செய்யுள்.	பதம்.	செய்யுள்.
இன்சொலியாமை—இனியசொ		எஃகுதல்—பஞ்சிகொட்டுதல் ...	181
ற்கண்ச் சொல்லாமை ...	338	ஏகல்—பிறங்கிய கல் ..	237
இடு—வலி ..	40-71	ஏமரார்—காவல் இலா (ஏ	
இரைப்பதினமா—கௌரவா	356	மம+மருவா) ...	282
இதுலகம்—இவ்வுலகம் ..	860	ஏமாந்திருத்தல்—அரணுடை	
உடைவூண்—களவு கண்ணின்		யோ மென்றிருத்தல்	320-330
னும் உணவு ...	194	ஏமாப்ப—சேமமாக 163, அர	
உணங்கல்—வெயிலில் உலரும்		னாக 306, இனபுறமபடி	359
வற்றல் முதலிய பண்டம்	368	ஏறற்கனம்—நல்ல ஏறற்குப	
உண்ணோட்டகல்—(உண்+		பிறந்த கனம் ...	81
ஒடு+அசல்)—உண்கின்ற		ஏதுலகம்—மழமை	360
ஒட்டகல்	163	ஒசகல்—மருவகு ...	290
உதவிடுத்தல்—உதவியை யடுத		ஒடியெறிதல்—இடையன மரத்	
துக் காரியங் கேட்டல்	274	தை வெட்டி ஒடியெறிந்து	
உயவாது—சொல்லி ஆராயாது	180	வைத்தல்போல பகை கொ	
உயவாமல்—உயவு நெய்யிடா		ண்டு வைத்தல்	310
மல் ...	168	ஒளி—விண்மீன்—நட்சத்திரம்...	201
உயவுநெய்—தேருருள நடத்		ஒசகம்—உயாவு—பெருமை [சடவுள	
தற்கு இடம் நெய்...	385	வணக்கம்]	
உரி—உரிமை	328	ஒதரீ—ஒலிபொருந்நிய கடல்.	398
உருத்து—தோனறி—பிறந்து	238-271	ஒத்தது—கருதியது	37
உருத்து—வெகுண்டு	321	ஒப்பார்—பாப்பவா	248
உழந்தமை—பயின்று பழகின		கடன—செய்யக்கூடவன	82
மை ..	328	கடியெய்தல்—புதிய நெய்தல்	209
உளு—புழு ..	23	கடுபட—மிச	189
உறுமக்கள்—தனக்கு உறுதி		கடைபோசாது—கடைபோக	
செய்தார் ..	121	நிலலாது	28
உறைக்கும்—பெய்யாநின்ற	316	கட்டகம்—தண்டம்—சிவனடி	
ஊழம்பு—தனக்கு இறுதியைத்		யார் திருவோட்டைத் தொக	
தழுவும் ஊழிலால் வரும		கவிட்டுக்கொண்டு போகும்	
அம்பு ..	240	தண்டம் ..	124
ஊழ்—முறை	104	கட்டியடை—பாரு பெய்த	
எமா—எம்முடையவா—எமது		அடை	108
சுற்றத்தவா ..	268	கட்டு—தலை ...	394
எமமுன்—எம் அண்ணன்	805	கட்டு—அரண	173
எய்ப்புழி வைப்பு—தாம் தனா		கட்டு—வரம்பு	366
ந்த காலத்துத் தமக்குதவுப		கட்டுரைவாய்ப்பாடு—சொல்	
வைப்பு ..	186	றும் சொல்வண்மை	258
எல்—விளக்கம்	20	கணக்கு—நூல் ..	5
எனை—எதனை	187	கணிகை—கணிகைப்போல	
		நாளை அறிவிக்கும் வேங்கை	238

பதம்.	செய்யுள்	பதம்	செ
கண பாட்ட-கண்களின் தகை		கிழவன்-தன்னை பாகியதனைவன்	172
மையாயுள்ள	300	குணில்-சல	214
கதித்து-மிகரு	286	குதித்து-கடநது	391
கதுப்பு-மயிர் 128, கூந்தல்	272	குரு-கழலைக்கடடி	283
கரியா-நடுச்சொல்வார்-சாட்சி		குறுக்கண்ணி - குறுங்கண்ணி-	
கள்	148	மாடமுன் தலையில கட்டும்	
கருநொழில் } -கொலைதொ		கயிறு	186
கருவினை		குறுமக்கள்-பிள்ளைகள்	121
ழில்	97	குறுமடி-குறும்பன்	227
கருவூர் விழுமியோன்-கரிகால்		கூ-கூப்பிடு-கூப்பாடு	318
வளவன்	230	கூட்டு-வரி-திறை	245-266
கலவியகலம்-கலவியின் பெரு		கூதரை-முறைமையின் ஒழுக்கா	
மை	258	தவர்	106
கவடடைநெறி-கவாவழி பல		கூழ்மரம்-கூழுண்கைசகு இட	
கவராய்ப் போய் பாதை .	360	மாக நிறுத்திய மாம ...	256
கவுட் கொண்ட நீர் - கவுளில்		கெழீஇயிலார் - (கெழு - கெழு	
கொண்டடக்கிய நீர்	252	மை-வளமை)-பயன் பெரு	
கழுமலம்-சீகாழி	230	தார்	257
களமா-தொழில் செய்வார்	203	கெழீஇயின்மை-நட்பின்மை,	140
கறவைக் கன்றாந்தான் - வீதி		கெழு-மேவிய	271
விடங்கன்	242	கை - செயல் 109 ஒழுகம்	
கறு-தணியாக கோபம் ...	306	கைப்பொருள் ..	83-56
கறமடி - (கன்று + அடி) - கன்		கைகாவா-பாதுகாவாத ..	50
நின் குளம்பு அழுந்திய குழி		கைத்து-கைப்பொருள்	327
யிலுள்ள நீர்	342	கைமமேலே நின்ற-தமக்காம்	
கற்றூறழவார் - கறழவல்லவ		நிறத்தின் மேலே நின்ற	280
ராய்க் கலவியை நடத்தவல்		சையித்ததல்-அகன்று நின்றல்	10
லார்	16	கொக்கு-மாமரம்	91
கன்றவிடல்-கிளர்வித்தல் ...	276	கொடுமபாடு-கொடியதன்மை,	64
கா-காத்தண்டு-காவடி ...	390	கொண்டிக-கொள்க ..	245
காடு-தூரல்-தரும்பு	78	கொம்மை கொட்டுதல்-கைவி	
காட்சி-கொள்கை	399	ரித்துக்கொட்டுகை (கும்மிய	
காணி-காணியனவுபொருள்	168-196	யடித்தல்)	291
காதலா-உறரா	856	கொல்லி-கொல்லிமலை	388
காயம்-சம்பாரம்	338	கொழித்து-ஆராய்ந்து	130
காயந்தியாரி-கோபியரி	131	கொற்றம்புள்-கருடன்	177
காறறிவு-அஞ்ஞானம் ...	102	கொட்டு-நெருகடு	388
காழ்-வடம்	50	கொவாத-பொருந்தாதன்	116
கிடப்புழி-கிடக்கும்(படுகரும்)		கொற்றலை-குழிமிதிகரும் இடம்	245
இடம்	190	சகத்தன்-நடுவன் ..	339

பதம்.	செய்யுள்	பதம்.	செய்யுள்
சலமொழுக்கல்-படிதுபட ஒழு		தலைப்படுத்தல்-தம்மோடுசேர்த	
குதல் 371		தல் 29	
சம்பிரதம்-வினையும் வினையு ... 327		தலைப்பாடு-பெறுதல் - அறிந்து	
சா மா-சாவக்கடவமாகள ... 61		செலுதல் 11	
சிலைத்து-வெகுண்டு ... 295		தனிச-கடன 297	
செறிதுரைத்தல் - மெமைப்பட		தன்னையா-தன அன்னையா . 326	
உரைத்தல் 123		தாயம்-சமயவாயப்பு-காலம், 302	
சின்-முட்டை ... 316		தாலவடைக்கலம் - அடருவை	
சுடப்பட்டுயிருயநத சோழன		தத நிலம் (தாலம்-பூமி) .. 87	
மகன்-சுரிகாலன் .. 239		தாருப்படினும் - தாற்றிப்போ	
சுரையாழ-ஒருநரம்பையுடைய		கப்பட்டதாயினும் ... 69	
செவகோட்டியாழ ... 260		தாற்றதல்-கொழித்தல் .. 16	
சுனைத்தெழுதல் - மனவெழுச்சி		திரு-புண்ணியம் . 33-199	
யால் மிக்கெழுதல் ... 16		திரு-செல்வம் 33-301	
செத்துக-தம்மை ஒருவன் வீர		துச்ச - சிலையுற்றிருத்தல்-நெடு	
ச்சிபால செத்துக .. 340		நான சோநதுறைதல் ... 355	
செம்மாநது-இறுமாநது 315		தடுமபலெறிநதுவிடல் - உட	
கனித்திருநது .. 393		மபு சுத்தம் பெறுதற்கு	
செம்மாப்பவர்-சுளிப்பவர் .. 295		குளித்துத் தினைத்தல் ... 98	
செருவறைந்து - செருவிற்குப்		தப்புரவது-உதவுவது .. 373	
பகற அறையப்பண்ணி .. 326		தயக்கு-நளவு - அறிவுநிரிவா	
செவ்வியல் - நெறியல்லாநெறி		சிய மயக்கம் 385	
யில்ஒழுக்குஒழுக்கங்கள் .. 284		தலாம்-ஏற்றம் 330	
சேண்-காலநெடுமை 344		தளக்கம்-ஐயம்-கலக்கம் .. 3	
சேய்த்தாற பெறல்-காலம் நெ		தனியுண்பறவை-வானம்பாடி 248	
டிது சென்னுல ஒரு பொரு		தனி-சினம் 121 உறுகண் ... 240	
தைப் பெறுதல் 187		தன்னுசி-தையாதுசி 73-354	
சொல்லினை வளர் - சொல்லி		துவரும் எயில-இயங்கியொ	
னூலே வளர்தது ... 256		முகம் அகரருடைய வகர்... 155	
சொற் குறுமுககொண்டு-சொல		தேச-விளக்கம் 391 புகுத 285-	
லைக் கொழித்துக்கொண்டு . 16	 319	
தக்கம்-சிலை 382		தேம்பல்-மெலிதல்-வாடல் ... 171	
தஞ்சம்-எலிமை .. 182		தொல் வந்தா - பழைய குடி	
தணித்து-கெடுத்து ... 389		யுள்ளே தோன்றி வந்தவர் 34	
தன்றீரா-தம்முடைய தன்மை		தொழுநை-பழுநையாறு ... 384	
யர் 192		நகை-வினையாட்டு 212	
தம்-தம்முடையன் .. 66		நடலை-கவலை-தன்பம் ... 25	
தமன்-உறவினன் 345		நடுவண்-நடுவுநிலைமை ... 310	
தம்மைமயுடைமை - தம்மனத்		நம நெய் - தெய்வத்தையாட்	
தைத் தம்வயத தாக்குதல்... 387		டிய நெய் 345	

பதம்.	செய்யுள்	பதம்.	செய்யுள்.
நமன்-நம் சுறத்தான	... 845	பாணித்தல - காலரீட்டித்தல்-168-	
நவைக-துயர் செய்ய	.. 86 196	
நனி-பெரிய 48	பாணசேரி - பாணரிருந்தசேரி. 115	
நாராயம்-நாராயணத்திரம்	... 50	பாததி-பகுதிபண்ணி .. 93	
நாவாய-நாவினிடம்	.. 116	பாவை-தித்திரம் ... 193-259	
நாவாய-கப்பல	... 116	பானமேனியான - பாலவண்	
நாறும்-மணம் வீசம்	128	ணன்-பலராமன் ... 137	
நிரையுளரல்லா-தூய குடிமர		பிடிப்பூணி-கைப்பாணிகொண்	
பிண உளரல்லாத கீழோர்	122	திவழ்வான 16	
நீச்சாவு-நீரைச்சாந்து வாழ		பிரம்பூரி-ஒருவகை நெல் .. 399	
இன்ற சாதி ..	397	புகாவு-சோறு 381	
நாகி-அடாதது தன்னி	311	புகுதய-புகுபயின... .. 290	
நெடுவரை-பெரிய சக்கரவான		புல்லம்- ஆனேறு ... 261	
மாகிய மலை 39		புலைப்பொருள் - புலையாமாட	
நொவ்வியா-கீழ்மக்கள்	208	டுள்ள பொருள் . .. 340	
நோவசசெய நோயின்மை-		புறம்-அரண் 364	
நோவச செயதால் பொறுக		புறன்தி-புறங்குறி .. 115	
கும் பொறை 43		பூமி குறிகாண்டல - வினைநிலை	
நோனநல்-பொறுத்தல்	... 59	தை இன்னதனையென றறி	
பகலாணி-நுகத்தி னேவாணி...	339	தல 185	
படு-மிகு . .. 247-251		பூல்-பூலா-ஒர் படி ... 268	
படைத்தகைமை - படையைப்		பொதுமக்கள் - சிறப்பிலலாத	
பொலிவுடைத்தாகப் பண		மக்கள் . 7-11)	
ணிப் பாதகாத்திருப்பது .	325	பொறி-வினை 228-237	
பதிப்படல-நிலைமைப்படல ... 10		பொறி-புண்ணியம்... .. 323	
பயிரு-அழைக்கும்	... 260	பொறி-திரு .. 231	
பயி-பிம்ம	... 259	பொறித்தல் - பொலிவுபெறச்	
பரியலா-இரவுகுவாரலலா .. 139		செய்தல்... .. 26	
பரியாதார்-தன் புருதார்	55	பொறப்-மாடகிமைப்பட . 73	
பரியா-துணைநிலைலா .. 30		பொறப்-நல்லன் ... 31	
பரிவில்லாதார்-கனையா 117-129-		போகும் பொறியா-செலவும்	
... .. 298		போகக்கடவ வினையு	
பலி-பலியிடுங்கல ... 295		டையா 237	
பன்னி - (முனிவா வாசம்)-		மடியல்-முயற்சி தவித்தல் . 153	
அருந்தவர் இருந்த வாழும்		மடிகோள்-சோம்புகோடல் ... 151	
பன்னி 224-393		மண்ணல்-வெட்டுதல் .. 215	
பனி-தயர் 42		மரப-ஒடம் 1	
பனிப்ப-தயருதவன் ... 44		மரிசாதி-மரியாதி-மரியாதை-	
பாகம்-செம்பாகம் 6		கிதி 118	
		மரையா-பெணமான ... 79	

பதம்.	செய்யுள்	பதம்	செய்யுள்.
மனைமரமாயமருந்து-மனையின		பாண்டு-காலம் ..	101
கண் நின்ற மருந்தாய மரம்.	350	வடிந்தற-கோதற ...	161
மன்றிவிடல் - தண்டஞ் செய		வட்டித்தார-புடைத்தார்	826
தல் ...	288	வட்டு-வட்டாட்டம்	176
மா-செல்வம்	218	வரையகம்-எலையிடம்	39
மாணழிலா-மாட்சிமைபுடை		வலிபலாந் தாயம் - வலிதனரு	
யரல்லா	84	மக்காலம்	302
மாலை-மயக்கம்	834	வல-கடிதாக	374
மால்-பெரிய	78	வளா-வளைதது	256
மாற்றம்-பகை	307	வழிப்பட்டு-பிணசெல்லும்...	17
மாற்றல்-வாராததை சொல்லல்	20	வளி-வாதநோய்	38
மீக் கூற்றம்-வாயாலடாத்தச		வறகென்ற-வலிதாகிய	222
சொல்லும் சொல்லு. தம்மை		வறபம்-பஞ்சம்	70
மிகுததுக கூறும் தமதானை	251	வனபாட்டவா - வலிய தகை	
மீதூர்தல்-அடாததல்-நெருவ		மையை யுடையார்	300
கல்-கொல்லல்	248-302-816-	வாங்குநீர்-வளைந்தநீர்	52
...	319	வாய-அளவு-மெய்...	349
மீன்-நட்சத்திரம்	27	வாயவாளார்-வாயாலொன்றம்	
முசு-ஒருசாதிக் குரவகு	57	பேசாதவா	302
முட்டை-(மன) வலிமை	25	விண்டல்-விடுதல்	140
முட்டு-குறைவு	134 இடை	வியம்-ஏவல்	167
பூறு	366	விரகா-சுற்றத்தார்	123
முனிந்தார்-இரமற்றார்	182	விழுத்தொடையா-சீரிய தொ	
முற்றல்-முற்றனவுடையோன்	171	டாசினிய யுடையார்	84
முற்றம்-குழந்த	39	வினிந்தார்-வெருண்டார்	182
முன்றில்-மனை	381	விறல் விசம்பு-மிசை விசம்பு	155
முன்னி-முந்நி	19	விற-புண்ணியம்	286
முன்று-மனமொழிமெய்-388-		வெண்படைக்கோன்-பாவாகக்	
விருநதுபுறந்தருதல் தெய		கட்டுதல்	125
வச்சிறப்பு இரந்தவர்க்குத்		வெண்பாட்டம்-(பாட்டம்-அ	
வல் ...	392	சசல்) வெண்மேகம்	300
மென கண்ணன்-கண்ணோட்ட		வெள்ளபு-குறெண்	297
முன்னவன்	241	வெறியொலி-வெறியாடடொலி	292
மே கல்-பிறங்கிய கல்	187	வேள்-விவாணம்	360
மைம்மைப்பு - தோன்றிறந		வேற்றுமை-பகை	44
தோன்றுதமால் கண்ணின		வை-வைக்கோல்	265
தன்மை	298	வைப்பு - உதவும் வைப்பு -	
மைபல்-பிதது	119	நிதி	282-858

பழமொழி

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

முதற்குறிப்பு	செய்யுள்	முதற்குறிப்பு	செய்யுள்
அகநகாலழிவு	.. 329	ஆண்டகைமன்னரை	... 273
அசநனூயமை	175	ஆண்டண்டென	... 84
அசுலமுடைய	21	ஆமாலோவெனறு	... 61
அவகணவிசுப்பின	229	ஆயிரவராண	... 27
அவகோலவிதொடி	250	ஆயநதவறினி	... 57
அடங்கியகப்பபட	.. 388	ஆவிறகருமபனி	.. 41
அடாநதுவறியராய	82	ஆருசுனததன	.. 52
அடுகதொன	377	ஆறறப்பெரியார	.. 291
அடையப்பயின்	223	ஆறறவினைசெய	.. 313
அடையவடைநதாரை	246	ஆறறவுகசுறரா	.. 4
அமர்சினறபோழி	.. 317	ஆறறரிவரென	.. 45
அமர்விலகி	322	ஆறறநச்சகைய	.. 236
அமையாவிடத	207	ஆறறமுயினமை	.. 1
அருமையுடைய	198	இகலினவலியாரை	... 293
அருவிலைமாண	33	இசைவகொடுப்ப	.. 225
அருளுடையாரு	... 199	இருளியடைநது	.. 320
அலலசெயவார	213	இடுகுடைத்தோ	.. 276
அலலலொருவா	350	இடையீடுடையபூ	.. 188
அலலவைசெய்ப	101	இணைராவகி	.. 72
அலலவையுள்	... 23	இதமனனும்	.. 235
அறஞ்செய்வார	.. 364	இமமைதத்வம்	.. 371
அறிவனறழகன	... 60	இமமைப்பழியும்	.. 298
அறிவினூல	26	இயறபகைவெல	.. 306
அறருகநோகி	370	இரப்பவாசுடைய	.. 378
அன்பறிந்தபின்	179	இரவலாதமவரிசை	.. 379
அன்பின்	166	இருகயலுணை	.. 326
ஆஅமெனக்	... 183	இலவாழககை	.. 390
ஆஅயவனாநது	231	இறப்பசுளியவா	.. 51
ஆதஞ்சமயத்தார	.. 237	இறப்பவெமக	.. 87
ஆண்டமுடைய	.. 29	இனியாருயிலலாதார்	... 153
ஆணிபாக்கொண்ட	168	இனியாரையுற்ற	.. 127

முதற்குறிப்பு.	செய்யுள்.	முதற்குறிப்பு.	செய்யுள்.
இன்றியமையா ..	869	எனக்குத்தவன ...	76
சாட்டியவொண் ...	81	எண்பபலவே ...	187
சாணுகத்தாயி ..	360	எண்பபலபிறப்பினும் ...	396
உடுககைமருநது ..	338	ஏறநூகட்கெலலாம் ..	382
உடைப்பெருஞ் ..	255	ஒக்கும்வகையானு ...	332
உடையதனை ..	200	ஒட்டியகாதல ...	124
உணர்வெனிய ...	5	ஒருவருரைப்ப ..	18
உரிஞ்செடிப் ...	41	ஒருவனுணரா ...	186
உரிதனிற ...	328	ஒலாதவினறி ...	197
உருத்தெழு... ..	321	ஒளியாரை ...	248
உரைசான்ற ..	122	ஒருகப்பட்டாறநூ ...	222
உரைத்தவா ..	295	ஒற்றைநாழுறற ..	70
உரைத்தாரை ...	316	ஒளருல்சிறிதால ...	152
உரைமுடிவு ...	6	ஒளருடரீனற ..	303
உலப்பினிலகத் ...	363	ஒதரீவேலி ...	398
உலப்பஉடன் ..	270	ஒருமொருவா ...	146
உழந்தனாடம ...	100	ஒர்த்தகருத்தம ...	94
உழையிருநது ...	176	கடவகொண்ட ...	112
உணியவுரைத்தது ..	353	கடுப்பத்தலைகீழி ..	189
உள்ளதொரு ...	340	கட்டுடைத்தாக ..	173
உள்ளூரவரால ...	202	கண்டறிவார் ..	140
உரு அவகையது ...	283	கண்ணிலகயவா ...	109
உறுகண்பலவு ..	323	கண்ணுணமணி ...	135
உறுமக்களாக ...	121	கரப்புடையார ...	373
உறறத்தென ...	53	கருந்தொழிலராய ...	97
உறருவிறைவற ...	312	கருவினுட்கொண்டு ..	355
உற்றுனுரு அனெனல ..	172	கலலாதவரிடை ..	15
ஊக்கிஉழந்தொரு ...	208	கலலாதான கண்டகழிமுடபங	
ஊழாயினரை ..	104	கறநூர் ...	12
எங்கொணன்றிலலை ...	156	கலலாதான் கண்ட கழிமுட்டங்	
எங்கண் இனையா ...	241	காட்டரிதால் ...	13
எண்ணகருறைபடா ..	387	கல்லாதுககேளாதும ..	26
எந்நீர்த்தப்பகையை ...	286	கல்லியகலமும் ...	258
எந்நெறியானும் ...	331	கலவியாருய ...	14
எமக்குரதுணை ...	149	கழுமலதநில ...	230
எமரிதுசெய்க ..	268	களமா ..	203
எய்தாநகை ..	54	கனையினும் ...	85
எய்ப்புழி ...	136	கறுத்தாறறி ...	59
எல்லாதிறந்து ...	62	கற்பதொன்றின் திவிடினங் கரு	
எல்லையொன் ...	256	மத்தை ...	150
எவ்வத்தனை ...	227		

செய்யுள் முதற்குறிப்புகராதி

365

முதற்குறிப்பு.	செய்யுள்.	முதற்குறிப்பு.	செய்யுள்.
கற்றதொன்னிவிழுகுடி	...	செயலவேண்டா	... 268
ப்பிறந்தாரா	... 73	செயிரறுசெயு	... 259
கற்றறிந்தாரா	... 9	செய்தகருமம்	... 65
கற்றாபலரை	... 260	செய்தகொடுமை	... 118
கற்றும்	... 16	செருக்குடைய	... 278
கற்றும்	... 11	செருக்கெழு	... 271
கன்றிமுதிர்ந்த	... 80	செல்லறக	... 195
காடுறைவாழ்கை	... 96	செல்லத்தனை	... 393
காட்டிக்கருமங்	... 170	செறவீற்கொழிபுரி	... 348
காத்நாற்று	... 319	செறிவுடைத்தார	... 264
காப்பானமடகன்	... 147	சோந்தாரொரு	... 349
காப்பிகந்தோம்	... 386	சொல்லாமை	... 390
காவலனையாக	... 274	சொல்லெதிராறு	... 112
காழாரமாப	... 50	சொற்றெறும	... 2
குறைத்துக்கொள்	... 234	தகமில்	... 362
குலத்துச்செரியார்	... 111	தக்காரோ	... 91
கூடியக்கொடு	... 376	தங்குறறம்	... 38
கூரிலினா	... 102	தந்தம்செரு	... 339
கூற்றுமுயிர	... 254	தந்தம்பொருளும்	... 205
கெடுவில	... 39	தந்திமைமயிலலாதார	... 182
கேட்பாரை	... 17	தந்தொழிலாற்றும	... 92
கையார	... 56	தந்தடைநோசகார	... 36
கைவிட்ட	... 211	தமக்குறறதே	... 348
கொழுத்தின	... 266	தமரல்லவரை	... 289
கொடையம்	... 325	தமராணந்தம்	... 226
கொண்டொழுது	... 392	தமரேயுந்	... 66
கொழித்துக்கொள்	... 130	தமனென்றிரு	... 345
கோவாத்சொல்லும்	... 116	தம்மானமுடிவ	... 169
சாலமறைத்	... 242	தருக்கியொழுதி	... 120
சிறப்புடை	... 275	தலைக்கொண்ட	... 158
சிறந்ததஞ்	... 395	தலைமைகருதும்	... 258
சிறந்ததுகா	... 357	தழுவகுருரல்	... 296
சிறிதாயகழ	... 190	தற்றாகி	... 154
சிறியபொருள்	... 372	தன்னலிதற்பான்	... 304
சிறியவரெட்டிய	... 89	தன்னினவலியாண்	... 324
சீர்த்தருமன்னர்	... 277	தன்னிமைதித்து	... 354
சுடப்பட்ட	... 289	தாக்குறறப்பொழிதில்	... 115
சுட்டிச்சொல்	... 228	தாநட்டொழுதுதற்கு	... 128
சுற்றத்தாரா	... 177	தாமகத்தால்	... 139
செந்நீரா	... 162	தாமாற்றதில்	... 168
செம்மாநறு	... 315	தாமேயும்தம்மை	... 282

முதற்குறிப்பு.	செய்யுள்.	முதற்குறிப்பு.	செய்யுள்.
தாயாணம் 67	நாடறிப்பப்பட்ட 204
தாரேறறணைமாயி 314	நாடிமகரென்று 346
திரியுமிடிஞ்சினு 397	நாடடிககொன 174
திருநதாயீ 110	நாணாபரியார 113
திபபாலவினை 77	நாணனறியா 327
தீர்நத்தென 129	நாவின 218
தியனவலல 265	நிர்தவழி 103
தியனம்பொழுத்தது 144	நிரம்பநிறைய 288
துன்னியிருவா 19	நிறைதொடி 79
துயமைமனத்தவா 335	நிலத்தினயிகை 157
தெரியாதவா 55	நிலைய 165
தெரியாதா .	.. 117	நிறையானயிரு 336
தெரிவுடையாரோடு .	.. 30	நினைத்ததிது 375
தெருளாதொழுகும .	.. 196	நீர்த்தகவில 49
தென்னியுணரும	308	நீர்த்தனறெருரு 37
தெற்றப்பகைவரிடா 86	நீருநதம 69
தெற்றப்பரிநதொரு 133	நூக்கியவா 311
தெற்றவறிவுடையார	... 171	நெடியதுகாண 46
தெற்றவொருவரை .	.. 95	நெடுவகாலம் .	.. 64
தோநதுகண .	.. 123	நெறியாதுணராத 107
தொழத்தோள 333	நோக்கியறிகலலா .	.. 145
தொழமுனகை 209	நோக்கியிருந்தார	... 368
தொடுத்தபெரும 380	நோவவுரைத்தாரை 58
தொனமையின 214	பட்டாமபிறப்பிற	... 219
தோற்றத்தால 17	பட்டவகைபால 366
தோற்றமரிதாய .	.. 365	பணமுனனரென்று ...	347
தோற்றம்பெரிய 385	பண்டுருத்தது 238
நடலையிலராகி 25	பயனுககா 383
நட்டாரையாகி 389	பரந்திறலாரை 32
நண்பொன்றி 131	பரந்தவா 399
நயவநடடொழு 180	பரியப்படுபவா 85
நலிந்தொருவா 309	பலநாளுமாறரு 367
நல்கூர்ந்தவா 337	பலகிளையுள 68
நல்லவுந்தியவும் 261	பலலாண்டு 374
நல்லவைகண்ட 24	பலலாரவை 75
நல்லார்நலத்தை 8	பனனாளுநின்று 233
நற்கறிவில்லாரை 28	பனனாடொழில 279
நற்பாலகற்றொரு 184	பாபபுக்கொடியாற்கு	... 137
நலியஞ்சத்தகை 240	பாரத்தனனாம 356
நன்கொன்றி 344	பாற்பட்டுவாழ்ப	... 245
நன்றையொருவர் 341	புரையககலந்தவர் 164

முதற்குறிப்பு.	செய்யுள்	முதற்குறிப்பு.	செய்யுள்.
புரையினறிநட்டார்.	125	மிககுப்பெருகி ...	90
புலமிச்சவரை	7	முகம்பறத்து ...	290
புனசொலனு	191	முடிநகத்தங்குலை	161
பூத்தாணுகாயா ...	93	முடிகுளெருருவா ...	134
பூந்ண புன்றபுகா ...	185	முதுமச்ச	119
பூவுக்குவகண்ணாய	43	முயலவோ	148
பெரியகுழப்பிறந்தார	88	முலைகருச்சேரு ...	74
பெரியநட்டார்	141	முழவொலி ...	217
பெரியாசுர சகராதார	292	முழுதுடன்	160
பெரியாசுருச்செய்யும	105	முறைதெரிநது	243
பெருமலைநாட	181	முறபெரிய	282
பெற்றாணுச்செலவம்	215	முனைவிந்தாற்ற	287
பேறுவதீர	106	முன்னினூ	152
பேருகையுட்பெய்த	142	முன்னுய	63
பொருத்தமிழியாத	244	முனையுடை	210
பொருந்தாதவரை	299	மெயநீராசி	192
பொருந்தாப்பழி	40	மெயமமைப்பெரினறு	280
பொருளல்லார	284	மெயயாவுணரிற	351
பொலந்தாரிராமன	257	மெய்கொண்டெழுந்த	83
பொலந்தசொல்லி	114	யாந்தியசெய்த	143
பொற்பவம்பொல்லாத	31	யாவரேயாணம்	198
மடங்குப்பி	78	யாணுமற்றிவவிருந்த	305
மடியையியவ	167	வருவாய	201
மரம்போல	224	வரைபுகை	318
மல்லறபெருகு	359	வலியாரை	302
மறந்தாணம்	206	வழங்குணம்	216
மருகித்துணம்	384	வழங்கார	221
மறுமனத்த	249	வழிப்பட்டவரை	252
மறுமையொன	108	வளமையு	391
மறையாதினிதுரைத்தல்	310	வனசாரிபு	285
மனங்கொண்ட	188	வனபாட்டவா	300
மனத்தினுமவா	262	வன்னெஞ்சினூ	394
மன்னவனூ	251	வாடமுதலான	301
மாடமழிந்தகால்	71	விடலரிய	342
மாணப்பகைவரை	99	விடலமை	269
மாடவதன்முன	861	விடகருமம்	169
மாரியொன்றினறி	381	விதிப்பட்ட	10
மாற்றத்தை	307	விரும்பி	220
மாணமுநாணம்	22	விலகுகேயும	126
மிக்கபழி	98	விழுத்தொடை	84
மிகுளுடையாரி	48	விழுமிழைநல்லார்	334

